

Η Τ Ο Υ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ι Λ Ι Α Σ.

H O M E R I
I L I A S.

INTERPRETATIO LATINA ADJECTA EST,
EX EDITIONE S. CLARKE.

VOL. I.

GLASGUA E,
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI.
M. DCC. XLVII.

NOT

THOMAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

ALIAS

NOBILISSIMO,
CAROLO
DOMINO DE CATHCART;
MUSARUM AMORE,
LAUDE BELLICA,
ET
PATRIAE CARITATE,
INTER PAUCOS ILLUSTRIS:
ILIAD EM,

NON ANTEHAC APUD SCOTOS EDITAM,
JAM, TYPIS, A NOSTRATIBUS, APUD NOS, FABRICATIS,
IN ACADEMIA GLASGUENSI EXCUSAM,
EDITORES,
UT ET LABORES HONESTARENT SUOS,
SUMMAEQUE SUAE OBSERVANTIAE,
QUOD POSSENT, INDICIUM DARENT;
PLURIMO ANIMI STUDIO COLENTES
INSCRIPSERUNT
R. & A. FF. A. TT.

O

I

H
O
E
A

A
N
O
A
A
Σ
X
A

Y
E
I
A

A

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Α.

Επιγραφή.

Αλφα, λίās χρύσoν, λοιμὸν γράβo, ἔχθoς ἀνάκλoν.

ΜΗΝΙΝ ἄεισέ, Θεά, Πηληϊάδεω Αχιλλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Αἰαχόισι ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰῖδι παρῖα φεν
Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἑλώρια τεύχε κύνεσσιν,
Οἴωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·)
Εἷς ἔ' δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ατρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Αχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ληϊστὲς καὶ Διὸς υἱὸς· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νῆστον ἀνὰ γράβον ὤρσε κακὴν· ὀλέκοντο δὲ λαοί· 10
Οὔνεκα τὸν Χρυσὴν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ατρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε δοᾶς ἐπὶ νῆας Αἰαχῶν,
Λυσόμενός τε Δύγαλρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλοιο Απόλλωνος,
Χρυσέω ἀνὰ κνήμῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Αἰαχίτας,
Ατρεΐδα δὲ μάλιστα, δύνω κοσμήτορι λαῶν·
Ατρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Αἰαχοί,
Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Εκπέρσσει Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
Παῖδά δέ μοι λύσασσι φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, 20
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Απόλλωνα.
Εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαφήμυσαν Αἰαχοί,
Αἰδέσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

Α

Ἀλλ' ἔκ Ατρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ·
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχῃω,
 Ἡ νῦν διθύοντ', ἢ ὕπερον αὐτὶς ἰόντα,
 Μὴ νῦ τοι ἔχρασμη Σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ ἔλυσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 Ἰσὺν ἐποιοχορμήν, καὶ ἐμὸν λῆχος ἀνλίσωσαν·
 Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· ζαώτερος ὥς κε νέεαι.

30

Ὡς ἔφατ'· ἔδδαισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθετο μῦθον·
 Βῆ δ' ἀκῶν παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνδθε κιὼν ἠρᾷθ' ὁ γεραίος
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·

Κλυθὶ μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ· εἰσὶέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 Ἡ εἰ δὴ ποσὶ τοι κατὰ πτόνα μηρὶ ἔκηα
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνον ἐέλδωρ·
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα ῥοῖσι βέλεσσιν.

40

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρήνον χωόμενος κῆρ,
 Τόξ' ὥμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 Ἐκλαγζαν δ' ἄρ' οἷσοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 Αὐτῷ κινήθελος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ εἰοικώς·
 Ἐξέλ' ἐπεὶ ἀπάνδθε νεῶν, μέλα δ' ἰὸν ἔηκε·
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ὤχελο, καὶ κύνας ἀργύς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπτάκις ἐφίεις,
 Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυρὰν νεκύων καμόντο θάμεια·
 Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ σπείρον ὤχελο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσαστο λαὸν Ἀχιλλεύς

50

Τῷ δ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λακώλενος Ἥρη·
 Κήδεο δ' Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μέλει φη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω
 Ἀψ' ἀπονοήσαιν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν· 60
 Εἰ δὲ ὁμῶς πόλεμός τε δαμάῃ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρεϊόμεν, ἢ ἱερῆα,
 Ἡ καὶ ὄνειροπόλον, (καὶ δ' ὅτ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν·)
 Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Εἴ τ' ἄρ' οὐ γ' ἄχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βλέψῃ ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνα.

Ἦτοι οὐ γὰρ ὥς εἰπὼν, καὶ ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεορῆδης οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
 Ὃς ἦδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα, 70
 Καὶ νῆας καὶ ἡγήσατο Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 Ἦν διὰ μαλίσσυνην, τὴν οἱ πῶρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μέλειεπεν·

Ω Ἀχιλλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατήβελέταο ἄνακτος.
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὁμοῖσον,
 Ἡ μὲν μοι πρόφρων ἔπεισιν καὶ χερσὶν ἀρήξιν.
 Ἡ δ' οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κραίει, καὶ οἱ πείθοι Ἀχαιοί.
 Κρείσσων δ' βασιλεύς, ὅτε χῶτέῃ ἀνδρὶ χέρνῃ· 80
 Εἴτερ δ' ὅτε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καλαπέψῃ,
 Ἀλλὰ γε καὶ μέλοπιθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
 Ἐν στήθεσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσθαι, εἴ με βλάψῃς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Θαρσύνεσθαι μάλα, εἴπερ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶδα.

Οὐ μὰ ῥ' Απόλλωνα, Διὶ φίλον, ὧτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφάνεις,
 Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος ἢ ἐπὶ χθονὶ δερκομήνοιο,
 Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσῃ,
 Συμπάντων Δαναῶν· ὅδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 Ος νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεῖται εἶναι.

90

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσε, ἢ ἡῦδα μάντις ἀμύμων·
 Οὐτ' ἄρ' οὐ γὰρ ἀχολῆς ἐπιμέμφει, ἔθ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἐνὲκ ἀρήϊρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, ἢ ἐκ ἀπεδέξα' ἄποινα.
 Τῆνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Εκηβόλος, ἡδ' ἐτι δώσῃ·
 Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφίξει,
 Πρὶν γὰρ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμῳα ἐλικώπιδα κέρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ες Χρῦσση· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπίθοιμεν.

100

Ἦτοι οὐ γὰρ ὥς εἰπὼν καλ' ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἡρώς Ἀτρείδης ἄρυκρέων Ἀγαμέμνων
 Ἀχνύμενος· μέγας δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 Πίμπλαντο, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπρόωντι ἐκκλίνῃ·
 Κάλχαντα πρῶτισα κακ' ὁσομήδους προσέειπε·
 Μάντι κακῶν, ὃ πώποτέ μοι τὸ κήρυον εἶπας·
 Αἰεὶ τοι τὰ κακ' ἐσι φίλα φρεσὶ μανιδέοιαι·
 Εὐδὸν δ' ὅδε τί πω εἶπας ἔπος, ὅδ' ἐτέλεσας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 Ὡς δὴ τῷδ' ἐνὲκά σφιν Εκηβόλος ἄλγεα τείχεϊ,
 Οὔνεκ' ἐγὼ κέρης Χρυσιδὸς ἀγλα' ἄποινα
 Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολλὸν βύλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχειν· ἢ ῥ' ἅα Κλυταμνήστρης προβέβηλα,
 Κυριδῆς ἀλόχευ· ἐπεὶ ὃ ἔθεν ἐς χερσίων,
 Οὐδέμας, ὅδε φυὴν, ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτε τι ἔργα.
 Ἀλλὰ ἢ ὥς ἐθέλω δόμῳα πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.

110

Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμενα, ἢ ἀπολέεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσασθ', ὅφρα μὴ οἷος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ ὕδ' ἔοικε.
 Λάσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχετ' ἄλλη. 120
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιζε, φιλοκλειανώτατε πάντων,
 Πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πόλει ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασθαι,
 Λαὸς δ' ἐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πέρες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῇ τέτραπλῇ τ' ἀπολίσσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην ἀτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 30
 Μὴδ' ὅτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Κλέπτε νόον· ἐπεὶ ἔπαρελδ' ἔσθαι, ὕδ' ἐμὲ πείσεις.
 Ἡ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 Ποῶν δαδόμενον; κέλεαι δέ με τίνδ' ἀποδῶναι;
 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἀρσανῆες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀνιάξιον ἔσθαι·
 Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἡ τεῶν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,
 Ἀἴω ἐλὼν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 Ἀλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα μέλαφρασόμεσθαι καὶ αὐτίς· 40
 Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἅλα διάν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιήδεις ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 Θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βεληφόρος ἔστω,
 Ἡ Αἴας, ἢ Ἰδομενίδης, ἢ δῖος, Ὀδυσσεύς·
 Ἡὲ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότεσσ' ἀνδρῶν,
 Ὅφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ρέξας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ω μοι, ἀναδείην ἐπιμήνυε, κερδαλέον φρον,
 Πῶς τίς τοι πτόφρων ἔπεσιν πείθῃ) Ἀχαιῶν, 150
 Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον ἀχμυήϊων
 Δεῦρο μαχισόμενος· ἐπεὶ ὅτι μοι αἴτιοι εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν, ὅδε μὲν ἵππυς,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωβιανείρῃ
 Καρπὸν ἐδελήσαντ'· ἐπεὶ μάλα πολλὰ μείλιξ
 Οὐρεά τε (κυόεντα, θάλασά τε ἠχέεσσα·
 Ἀλλὰ σοί, ὦ μεγ' ἀναγδὺς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρης,
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, (σοί τε, κυνῶπα,
 Πρὸς Τρώων· τῶν ὅτι μείλιξ ἔρη, ὅδ' ἀλεγίζεις· 60
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαγήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 Ω ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν (σοί ποτε ἴσων ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἀνατόμενον πτολίεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖϊκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπυσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἱκῆ),
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 Οἴκαδ' ἱμῶ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· ὅδε σ' οἴω, 70
 Ἐνθαδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλεῖστον ἀφύζειν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέστυ· ὅδε σ' ἔγωγε
 Δίωσομαι, εἴνεκ' ἐμῆο μένειν· πᾶρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι,
 Οἳ κέ με τιμήσῃσι· μάλισα δὲ μήϊετ' Ἄρης.
 Ἐχθιστος δέ μοι ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τέ.
 Εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσι, θεὸς περ (σοὶ τὸ γ' ἔδωκεν.

Οἷκαδ' ἰὼν, σὺν ἡνυσί τε σῆς, καὶ Κοῖς ἐτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ ἔκ ἀλεγίζω, 180
Οὐδ' ὄθομαι κολέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

Ὡς ἔμ' ἀφαρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Απόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν ἡνι' τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὅφρ' εὖ εἰδῆς,

Ὅσσον φέρειςός εἰμι σέθεν, συγῆ δέ καὶ ἄλλος
Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λαοίοισι δεάνδιχα μερμήριζεν,

Ἡ ὅγε φάσγαγον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ, 90
Τὲς μὲν ἀναστήσεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,

Ἡὲ χόλον παύσσειν, ἐρηλύσειέ τε θυμόν.

Ἐὼς ὃ ταῦθ' ὤρμανε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἐλκεῖο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη

Οὐρανόθεν· παρὲν δ' ἦκε Θεὰ λακώλεος Ἥρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέυσά τε, κηδομένη τέ·

Στῇ δ' ὑπῆθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,

Οἶω φανομένην, ἥν δ' ἄλλων ἔτις ὄρᾳτο.

Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μέλα δ' ἐτράπελ', αὐτίκα δ' ἔγνω

Παλλὰδ' Ἀθαιάνην, δεινὴ δέ οἱ ὅσπερ φάανθεν· 200

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπλ' αὐτ', Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλυθας;

Ἡ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οὔτω,

Ἡῖς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν πολε θυμὸν ὀλέσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἥλθον ἐγὼ παύσασα τεδὸν μένος, αἴ κε πείθῃαι,

Οὐρανόθεν· παρὲν δέ μ' ἦκε Θεὰ λακώλεος Ἥρη,

Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέυσά τε, κηδομένη τε.

Αλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μὴδὲ ξίφος ἔλκεο χεῖρί.
 210 Αλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον, ὥς ἔσεαί περ.
 Ωδε γὰρ ἐξέρω, τὸ δὲ καὶ τέλεσμά μιν ἔσται.
 Καὶ ποτὲ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεῶν, ἔπος εἰρύσασθαι,
 Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Οσκε Θεοῖς ἐπιτεῖνθαι, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῷ.

Η, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ χέθε χεῖρα βαρεῖαν·
 20 Ἀψ' δ' ἐς κνελὸν ὥσε μέγα ξίφος, εὐδ' ἀπίθιστε
 Μύθω· Ἀθηναίης· ἥ δ' ἔλυμπόνδε βεβήκει,
 Δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλεΐδης δ' ἐξ αὐτῆς ἀταρτήροισι ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην παρσέειπε, καὶ ἔπειτα λῆγε χόλοιο·

Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 Οὔτε πότ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶν θωρηχθῆναι,
 Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστεροῖσι Ἀχαιῶν,
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δὲ τοι κῆρ ἔσται εἶναι.
 30 Ἡ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ σφαλὸν ἄρυν Ἀχαιῶν
 Δῶρ' ἀποαρεῖσθαι, ὅσις σέθεν ἀντίον εἴποι·
 Δημοβόρος βασιλῆς, ἐπεὶ ὑπιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 Ἡ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὑσάλα λωθήσαιο.
 Αλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι,
 Ναὶ μὰ τόδε (κῆπτον, τὸ μὲν ἔπολε φύλλα καὶ ὄζυς
 Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι κέλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεφε
 Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτὲ μιν ἦες Ἀχαιῶν
 Ἐν παλάμῃς φορέεσι δικαστοί, οἵτε δέμισας
 Πρὸς Διὸς εἰρύατ'· ὁ δὲ τοι μέγας ἔσται ὄρκος·
 Ἡ ποτ' Ἀχιλλεύς ποθὴ ἰξείηται Ἀχαιῶν

Ξύμπαντας· τοῖς δ' ἔτι δυνήσεαι, ἀχνυμένοσ περ,
Χρασμῆιν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
Θηήσκοντες πίπλωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἔδεν ἔτισας·

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· πόλιν δὲ Κηπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔζετο δ' αὐτός.

Ατρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυπέης ἀνόρεσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Εφθιάθ', οἳ οἱ παρόθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο

250

Εν πύλῳ ἠγαθέη, μέλα δὲ τριτάτοισιν ἄνασεν·
Ὡς ῥῖν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μέλειπεν·

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει.
Ἡ κεν γηθήσῃ Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,

Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
Εἰ Ϝῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,

Οἳ περὶ μὲν βυλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐς μάχεσθαι.
Ἀλλὰ τίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεώτέρω ἔσδον ἐμεῖο.

Ἦδη ῥ' ὅσ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἥπερ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ ἔ' ποτέ μ' οἷγ' ἀθέριζον.

60

Οὐ ῥ' ὦ πω τοίεας ἴδον ἀνέρας, ἔδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Περὶθόον τε, Δρύαντά τε, ποικιλὰ καῶν,

Καινέα τ', Εἰζαδίον τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.

Κάρλισοι δὴ κῆνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρλισοι μὲν ἔσαν, καὶ καρλίσοις ἐμάχοντο

Φηρσὶν ὀρεσκόμοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλλῃ ἐλθὼν,

Τηλόθεν ἐξ Απίης γαίης· καλέσαντο ῥ' αὐτοί·
Καὶ μαχόμεν καὶ ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν ἔτις

70

Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοισι·
 Καὶ μὲν μὲ βυλέων ξύνϊων, πείθοντό τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πείθεαδε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποάρεο κέρην,
 Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ἦες Ἀχαιῶν·
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, 'θέλ' ἐριζέμεσθαι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίῃν· ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτοῦχος βασιλῆας, ὥτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 Εἰ δέ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μῦθος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομαι Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλε' πολέμοιο κακοῖο.

280

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμεσθαι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κράτεον ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ χρημαίνει· ἅτιν' ἔπεισεσθαι οὔω·
 Εἰ δέ μιν ἀχχμηλὴν ἔθεσαν θεοὶ ἀν' ἐόντες,
 Τῆνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;

90

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήσθη ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἡ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ ὑτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅ, τι κεν εἴποις·
 Ἀλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 Σήμαιν'· ἔγὼ γὰρ ἔτι σοὶ πείσεσθαι οὔω.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Χερσὶ μὲν ἔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κέρους,
 Οὔτε σοὶ, ἔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόνηες.
 Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Τῶν ἔκ' ἂν τι φέροις ἀνελών, ἀέκοντος ἐμείου.
 Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησται, ἵνα γινώσῃ καὶ οἶδε·

300

Αἶψά τοι ἄμμα κελαηγὸν ἐρώσῃ περὶ δρυΐ.

Ὡς τῷ γ' ἀνιβίοισι μαχεσσαμένοισι ἐπέεσσιν
 Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε, σὺν τε Μενοικιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα Δοὴν ἄλαδε πωέευσεν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἵκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 Βῆσε Θεῶν· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπει' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
 Λαῖς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 Οἱ δ' ἀτελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύμα' ἔβαλλον·
 Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεήσας ἐκατόμβας
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ δ' ἴν' ἄλῃς ἀτρυγέτοιο·
 Κνίσσῃ δ' ἔρανδον ἵκεν ἐλισσομένοισι περὶ καπνῶ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· ἔδ' Ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 Τῷ οἱ ἔσαν κύρυκε καὶ ὀτρηρῷ δεράπονε·

310

20

Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 Εἰ δέ κε μὴ δώσω, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Τῷ δ' ἄεκοντε βάτην παρὰ δ' ἴν' ἄλῃς ἀτρυγέτοιο·
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμμεν· ἔδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
 Τῷ μὲν ταρβήσαντι, καὶ ἀδομώμεν βασιλῆα,
 Στήτην, ἔδε τι μὲν προσεφώνεον, ἔδ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

30

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀσπον ἴτ'· ὅτι μοι ὑμμες ἐπάτιοι, ἀλλ' Αγαμέμνων,
 Ὃς (φῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κέρης.
 Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πάτροκλος, ἔξαγε κέρην,
 Καὶ (φῶϊν δὸς ἄγειν· τὸ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἵπολε δ' αὖτε 340
 Χρεῖ᾽ ἐμῆιο γένῃ) ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι
 Τοῖς ἄλλοις·—ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θυεῖ,
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρῶσσω καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐτάρῳ,
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' ἀέκασ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔξελο νόσφι λιαδεῖς,
 Θῖν' ἐφ' αἰλὸς ποσιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. 50
 Πολλὰ δὲ μῆλ' ἰὲρ φέλη ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιον περ ἐόντα,
 Τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ολύμπιος ἐγβυαλίζαι,
 Ζῆς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ὕδ' ἐμε τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἡ γάρ μ' Ἀτρείδης ἄρυκρείων Αγαμέμνων
 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχ' ἑγείρας, αὐτὸς ἀπέραις.

Ὡς φάτο δακρυχέων· Τῷ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 Ἡμῶν ἐν βένθεσσιν αἰλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ ποσιῆς αἰλὸς, ἡὕτ' ὀμίχλη·
 Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοιτος, 60
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἐφάτ', ἐν τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τί κλάμεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἰδομένο ἄμφο.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων πρὸς ἑφ' ὁδὸν ὤκυσ Ἀχιλλεύς·

Οἶδα· τίη τοι ταῦτ' εἰδὴν πάντ' ἀγορεύω·
 Ωλιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠλείωνος,
 Τὴν δὲ διαπράθομεν τε, καὶ ἥγομεν ἐνθάδ' ἐπ' ἀνίαν·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μέλαρ φρίσιν ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδ' ἀκαλλιπάρηον·
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὰς ἐκατήβολον Ἀπόλλωνος, 370
 Ἠλθε Δοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχίτωνων,
 Λυσόμενός τε Δύγαλρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ Κρήπιδ'· καὶ ἐλίσσειο πάντας Ἀχαιούς,
 Ἀτρεΐδαν δὲ μάλιστα, δῶν κοσμήτορε λαῶν.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαφήμεσαν Ἀχαιοί,
 Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' ἔκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ.
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κράτερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 80
 Εὐξάμενος ἤκυσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 Ἠκέ δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νῦ λαοὶ
 Θνησκον ἐπ' αἰσύτεροι· τὰ δ' ἐπ' ὤχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν ἄρ' ὄν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμεν Θεὸν ἱλάσκεισθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἐπείτα χόλος λάβεν· αἴψα δ' ἀναστὰς
 Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὲ τέλεσε μῆνός ἐσσι.
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ Δοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοί
 Ἐς Χρυσήν πεμψουσιν, ἄγασσι δὲ δῶρα ἀνακτι· 90
 Τὴν δὲ νέον κλισίῃθην ἔβαν κήρυκες ἀγούρις
 Κέρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασά γε, περίχρεο παῖδος ἔηος.
 Ἐλθῆς δ' ἔλνυμπόνδε Δία λίσσας, εἴ ποτε δή τι
 Ἠ' εἴπει ὦντας κραδίην Διός, ἢ καὶ ἔργω.

Πολλάκι γ' σέο, πάρος ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκυσσα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφηθα κελανεφεί Κρονίῳ
 Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν αἰκία λοιγὸν ἀμύνα,
 Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἦρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀλλὰ σὺ τὸν γε ἐλθῆσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 Ὡχ' Ἐκαλόγχερον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βριάρεον καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαῶν· ὃ γ' αὐτὲ βίη εἰς πάρος ἀμείνων.
 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο, κύδει γάων·
 Τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες Θεοὶ, ὃδ' ἔτ' ἔδισαν.
 Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γένων,
 Αἷ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 Τὸς δὲ καὶ ἀπ' ὤμων τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιῆς
 Κτεινομένης, ἵνα πάντες ἐπαύρων βασιλῆος,
 Γινῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης Ἀργυκρέων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτιν, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ὕδεν ἔτισε.

400

10

Τὸν δ' ἡμῖβελ' ἔπειλα Θέτις, καὶ ἀδάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον ἀνὰ τεκῆσα;
 Αἰθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
 Ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ, ὅτι μάλα δὴν·
 Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεο· τῷ (εἰ κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι·
 Τῆτο δέ τοι ἑρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραυνῷ
 Εἰμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἷ κε πύθῃ).
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμμος ὠκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀποπαύεο πάνπαν.
 Ζῆς γ' ἐπ' Ὀκεανὸν μέλ' ἀμύμονας Διθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μέλα δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 Δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἰλδ' ὅς τ' Ὀὐλυμπόνδε·
 Καὶ τότε ἔπειλά τοι εἴμι Διὸς πόσι χαλκοβαίης δῶ,

20

Καί μιν γενάσομαι, καί μιν πείεσθαι οἴω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῷ
Χωόμενον κατὰ θυμόν, εὐζώνοιο γυναικὸς,
Τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 430

Ες Χρυσὴν ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμνὸς πολυβενθέος ἐνὸς ἵκοντο,
Ἰσία μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·
Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν, πρὸς ὅνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον πρῆρυσαν ἑρετμοῖς·

Εκ δ' ἄναξ ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ βάλλον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Εκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.

Εκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

Τὴν μὲν ἐπεὶ ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμηις Ὀδυσσεύς, 40

Παίρι φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

Ὡ Χρυσή, πρὸς μ' ἔπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ δ' ἱερὴν ἐκατόμβην

Ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασώμεθ' ἀνακτα,

Ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύσωνα κῆδε' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων

Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειρὴν ἐκατόμβην

Ἐξείης ἔησαν εὐδμήιον περὶ βωμόν.

Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ ἔλοχύτες ἀνέλοντο.

Τοῖσιν δὲ Χρυσῆς μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀναχῶν· 50

Κλυθὶ μά, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσης.

Ἦδη μὲν πόλ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐζαμνέοιο·

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴφαιο λαὸν Ἀχαιῶν·

Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἑέλδωρ,

Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο, καὶ ἔλοχύτες περβάλλοντο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,
 Μηρὺς τ' ἐξέταμον, καλὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 460
 Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καί μ' ἐπὶ χίρῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 Λαῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον σπεμπώβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καλὰ μῆρ' ἐκάν, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπφραν,
 Ωπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τελεύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίμνυν· ὃ δ' ἔτι θυμὸς ἐδδέετο δαίτῃς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηλύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Κῆροι μὲν κρήνηρας ἐπετέφαντο πολοῖο· 70
 Νώμισαν δ' ἄρα πάντιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
 Καλὸν αἰδομένης πατήρινα, κῆροι Αἰχαιῶν,
 Μέλποντες Ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει' ἀκῶν.
 Ἥμος δ' ἥελιος καλέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ σφαλὸν ἄρυν Αἰχαιῶν.
 Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἴει Ἐκάεργος Απόλλων.
 Οἱ δ' ἰσὼν σήσαντο, ἀνά δ' ἰσία λακὰ πέτασσαν· 80
 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δὲ κύμα
 Στείρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰσῆς·
 Ἡ δ' ἔθεν καλὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο καλὰ σφαλὸν ἄρυν Αἰχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ὑπείροιο ἔρυσσαν
 Ὑψὲς ἐπὶ φάμαθις, ὑπὸ δ' ἔρμαλα μακρὰ τάνυσσαν.
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο καλὰ κλισίας τε νέας τέ.
 Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,

Διογενὴς Πηλέως υἱὸς Πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Οὐτέ ποτ' εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνεραν, 490
 Οὐτέ ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε Πύρρον τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γενεῇ ἦώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Οὐμπον ἴσαν Θεοὶ ἀγὲν ἑόντες
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' ἔλθε' ἐφελμέων
 Παῖδός ἐϋ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης,
 Ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν ἕρανόν, Οὐλύμπόν τε·
 Εὐρεν δ' ἄρυοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμῶν ἄλλων
 Ἀκροιάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 Καὶ ῥα πᾶροιθ' αὐτοῖο κατέβητο, καὶ λάβε γένων 500
 Σκαῖη· δεξιέρῃ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλῦσα,
 Λισομορῇ παρσέφε Δία Κρονίωνα ἀνακλῖα·

Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μέλ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
 Ἡ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κήνηνον ἐέλδωρ·
 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
 Επλεῖ· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχεται γέρας, αὐτὸς ἀπέρας.
 Ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ολύμπιε, μηλίστα Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθης κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ. 10

Ως φάτο· τὴν δ' ἔτι παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦτο· Θέτις δ', ὡς ἠΐατο γένων,
 Ως ἔχει' ἐμπεφυῖα, καὶ ἦρετο δάτερον αὐθις·
 Νημερτὺς μὲν δὴ μοι ὑπόχρεο, καὶ καλάνδρον,
 Ἡ ἀπόειπ'· ἐπεὶ ἔτοι' ἐπὶ δέος· ὅφρ' ἐϋ εἰδῶ,
 Οἶσόν ἐγὼ μέλα' ὅσιν ἀτιμολάτῃ Θεός εἰμι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἡ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφίσσε
 Ἡρῇ, ὅταν μ' ἐρέθισιν ὀνείδεσις ἐπέεσσιν.

Η δὲ καὶ αὐτως μ' αἶε' ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
 Νεικεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσιν ἀρήγειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόσιχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσῃ, ὅφρα τελέσω.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ καλάνδσομαι, ὅφρα πεποίθης.
 Τῷτο γ' ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμων· ἔγ' ἐμὸν παλινάγρετον, ἔδ' ἀπατήλον,
 Οὐδ' ἀτελδέτην γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ καλανεύσω.

520

Η, καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος,
 Κράτος ἅπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ολυμπον. 30
 Τῷ γ' ὥς βελδ' ἄσπετος διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλα ἄλλο βαθεῖαν, ἀπ' ἀγλήεντος Ολύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Εξ ἐδέων, (φῶ παρὸς ἐναντίον· ἔδέ τις ἔτλη
 Μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνῳ· ἔδε μιν Ἥρῃ
 Ἠγνοήσιν ἰδῶσ', ὅτι οἱ (υμφράσαστο βελὰς
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ αἰόιο γέροντος·
 Αὐτίκα κερτομέοισι Δία Κρονίωνα περσηνύδα·

Τίς δ' αὖτοι, δολομῆτα, Θεῶν (υμφράσαστο βελὰς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα, 41
 Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· ἔδε τι πῶ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τί μοι νοήσῃς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παλὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
 Ἥρῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ἐπιέλπεο μύθους
 Εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται, ἀλόχω περ ἐύσῃ.
 Ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκχέμεν, ἔτις ἔπειτα
 Οὔτε Θεῶν πρῶτος τόν γ' εἰσέ), ἔτ' ἀνθρώπων·
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνδθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 Μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μεῖαλλα. 50

Τὸν δ' ἡμεῖβ' ἐπὶ τα βοῶπις πτόνια Ἥρῃ·
 Αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας;
 Καὶ λῖν (εἰ πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτε μέγαλλῳ·
 Ἀλλὰ μάλ' εὖκῆλος τὰ φράζεαι, ἅσ' ἐθέλησθα.
 Νῦν δ' ἀγνῶς δίδοικα καὶ ἄ φρένα, μή (εἰ παρείπῃ
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ αἰίοιο γέροντος.
 Ἠερίη γ' (οἶ γε παρέξελο, καὶ λάβε γυνών.
 Τῇ σ' οὔτω καίανευσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμῆσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαμνομένη, αἶε μὴ οὔτεαι, ἔδὲ (εἰ λήθω· 561
 Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσαι.
 Εἰ δ' ἔτῳ τῷτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 Ἀλλ' ἀκένσῃσιν ἀθήσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθῳ·
 Μὴ νῦ τοι εἰ χράσσωσιν, ὅσοι Θεοὶ εἰσ' ἐν Ολύμπῳ,
 Λάσων ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπῃς χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδασεν δὲ βοῶπις πτόνια Ἥρῃ·
 Καὶ ῥ' ἀκένσῃσιν ἀθήσο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 Ὡχθισαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ ἑραινῶνες. 70
 Τοῖσιν δ' Ἠφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπίπρῃ φέρων λακωνένῳ Ἥρῃ.

Ἡ δὲ λοῖγια ἔργα τὰδ' ἔασε), ἔδ' ἔτ' ἀνεκλῆ,·
 Εἰ δὲ (φῶ' ἐνέκα θυγῆρ' ἐριδαίνετον ὦδε,
 Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· ἔδὲ τι δαίμων
 Ἐοδλῆς ἔασε) ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικά·
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παρὰ φημι, καὶ αὐτῇ περ νοέσῃ,
 Πατρὶ φίλῳ ἐπίπρῃ φέρειν Διῖ, ὅφρα μὴ αὐτὴ
 Νεικείῃσι παλῆρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 Εἴπερ γ' κ' ἐθέλῃσιν Ολύμπιος ἀεεροπηλῆς 80
 Εξ ἐδέων συμφερίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ολύμπιος ἔασε) ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· ἢ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 Μῆρι φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν πρῶσσειπε.

Τέτλαθι, μῆτερ ἐμῇ, ἢ ἀνάχεο, κηδομένη περ,
 Μῆ σε, φίλῃν περ ἔσταν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θεινομένην· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 Χραίσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ολύμπιος ἀνιφέρεισθαι.

Ἦδη γὰρ με ἢ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα, 590

ΡΙψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλῆς θεασεσίοιο·

Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύνῃ

Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

Εἴθα με Σίνιες, ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πρῶτόν τε.

Ὡς φάτο· μείδισεν δὲ θεὰ λεκκώλενος Ἥρη·

Μειδίσασα δέ, παῖδος ἐδέξατο χερὶ κύπελλον.

Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν

Ὠινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύστων.

Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

Ὡς ἴδον Ἥραστον διὰ δώματ' αἰπεινύοντα. 600

Ὡς τότε μὲν πρῶτον ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Δαίμνιν· ἔδ' ἐτι θυμὸς ἐδάετο δαΐδος εἵσης,

Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,

Μυσσῶν δ', αἷ' αἴδον ἀμειβόμεναι ὀπί κελῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φῶς ἠελίοιο,

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

Ἠΐχαι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

Ἥρατος ποίησ' εἰδήσει πρᾶπίδεσσι.

Ζᾶς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦ' Ολύμπιος ἀστεροπητῆς,

Εἴθ' ὅτε πᾶρος κοιμᾶν, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 10

Εἴθ' ἀπὸ δ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Β.

Επιγραφή.

Βῆτα δ' Ονήρον ἔχθ, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

Αλλοι μὲν ῥα Θεοὶ τε καὶ αἰερες ἱπποκορυσαὶ
 Εὐδων παννύχιοι· Δία δ' ἐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε καλὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἦδε δὲ οἱ καλὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βυλὴ,
 Πέμψαμ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἕλόν Ονήρον·
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκ' ἴθι, ἕλῃ Ονήρε, δοῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορᾶέμεν, ὡς ἐπίελλω· 10
 Θωρήξαι' ἐ κέλδε κερηκομόωντας Ἀχαιὺς
 Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν ἄρυάγχαν
 Τρώων· ὃ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάναλοι φράζον· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρῃ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδε ἐφῆπται.

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ονήρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκυσε·
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε δοῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 Εὐδον' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶντι ἑοικώς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλισα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
 Τῷ μιν ἐσάμενος προσηφώνεε Δεῖος Ονήρος·

Νεσορέη παρὰ νηὶ Πυληγμέος βασιλῆος·
 Τὴς ὅγε Κυθαλέσας, πυκινὴν ἡρῦνέλο βελὴν·
 Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Οὐφρος,
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω,
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυὴν τ', ἄλχις αἰώκη.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, Ατρείος υἱέ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο ; 60
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βελιφόρον ἄνδρα,
 Ωι λαοὶ τ' ἐπίειράφα), καὶ τόσσα μέμνηε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι
 Ος (εὐ, ἄνδρην ἐὼν, μέγα κήδε), ἠδ' ἐλεαῖρε.
 Θωρήξαι (εὐ κέλδσε κερηκομόωντας Ἀχαιῶς
 Παισυδίη· νῦν γ' κεν ἔλοις πόλιν ἄρυάγχαν
 Τρώων· εὐ γ' ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθανάτοι φράζον)· ἐπέγναμψεν γ' ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπ)
 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρέσιν. Ως ὁ μὲν εἰπὼν 70
 Ὠΐχε' ἀποπλάμμος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγε' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν περὶήσομαι, ἥ θέμις ἐστὶ,
 Καὶ φάγην σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελᾶσω·
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύην ἐπέεσσιν.
 Ἥτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, καὶ ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ρα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος,
 Ος (φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μελέειπεν·
 Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ὄντρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσσῃ,
 Ψευδός κεν φαίμεν, καὶ νοσφίζοίμεθα μάλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν, ὅς μ' ἐγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχέ) εἶπα.
 Ἀλλ' ἄγε', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ως ἄρα φωνήσας, βυλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

Οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν, πείθοιτό τε ποιμῆνι λαῶν,
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἡύτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομυράων,
 Βάβρυδόν δὲ πέτον' ἐπ' ἀνθετὶν εἰαρινοῖσιν,
 Αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεπολήα', αἰ δέ τε ἐνθα· 90
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἡϊόνοσ' ἀετάροιθε βαθείης ἐσιχώωντο
 Ἰλιαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ φρεσὶν Ὀσσα δεδήη,
 Οτρύνεσθ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
 Τέλλερχαι δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐξοναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐνθά δὲ φρεσὶ
 Κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἴποτ' αὐτῆς
 Σχοίαί', ἀκέσσαν δὲ διατρεφέων βασιλῆων.
 Σπυδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
 Παισάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 Ἔστη, (κηπλὸν ἔχων· τὸ μὲν Ἠφαιστος κάμε τέχων.
 Ἠφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακλῶρω Ἀργειφόνῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πλεξίππῳ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκεν Ἀτρεΐ, ποιμῆνι λαῶν·
 Ἀτρεΐδης δὲ θυήσκων ἔλιπε πολύαρν Θυέση·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέσ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσῃν·
 Τῷ ὅγ' ἐρεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδθησε βαρεῖν·
 Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο καὶ καλέεσθαι,
 Ἴλιον ἐκπέσαντ' ἀτείχεον ἀπονέεσθαι·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελέσασα, καὶ με κελδέ
 Δυσκλέα, Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.

Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,
 Ος δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 Ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἑσπομφοῖσι πυθέσθαι,
 Μὰ ψ' ἔτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἀπρηκλὸν πόλεμον πολεμίζην, ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' ἔπω τι πείσαν.
 Εἴπερ γὰρ καὶ ἐθέλοιμην Ἀχαιοὶ τε, Τρῶές τε,
 Ορκία πῖσά ταμόνιες ἀριθμηθήμεν ἄμφω·
 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέςιοι ὅσοι ἔασιν·
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθήμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκασον ἐλοίμεθα οἰνοχόαν,
 Πολλὰ κεν δεκάδες δδοίαστο οἰνοχόοιο.
 Τόσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι ἤσας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ γὰρσι κατὰ πόλιν. ἀλλ' ἐπὶ κερσοί
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐλθέσθαι ἀνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ ἔκ εἰώσ' ἐθέλοντι
 Ἰλίῃ ἐκπέρσαι ἀνατόμῳ πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δῦρα σέσηπτε νεῶν, καὶ πᾶρτα λελυγμένα.
 Αἱ δέ περ ἡμέτερά τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
 Εἴα' ἐν μεγάροις ποσὶδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὐτῶς ἀκράαντον, ὃ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 Φάγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀρήσομεν ἀρυάγαν.

120

30

40

Ως φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄριε,
 Πᾶσι μετὰ πλεθύν, ὅσοι καὶ βυλῆς ἐπάκυσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὥς κύμαλα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντος Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 Ωρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

Ως δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 Λάβρος ἐπαγγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσαχύνεσσιν·
 Ως ἤβ' πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλήτῳ
 Νῆας ἐπεσδόντο· ποδῶν δ' ὑπένερχε κοινή
 150
 Ἰσατ' ἀφροδῆ· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλδον
 Απλεοδαμνῶν, ἧδ' ἐλκέρμεν εἰς ἄλα δίαν·
 Οὐρὺς τ' ἐξεκάθαρον· αὐτὴ δ' ὕρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδ' ἐμδῶν· ὑπὸ δ' ἥρεων ἔρμαϊα νῆων.
 Εὐθά κεν Αργείοισιν ὑπέρμορα νόσος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Αθηναίην Ἡρὴ πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ω πόποι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυλώνη,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 Αργεῖοι φέξον· ἐπ' ἄρεα νῶτα θαλάσσης;
 60
 Καδδὲ κεν Ἀχωλὴν Πριάμῳ ἢ Τρῶσὶ λίποιεν
 Αργεῖν Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Αχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀτόλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἴης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Αχαιῶν χαλκοχισίωνων,
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,
 Μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκέρμεν ἀμφιελίσσας.
 Ως ἔφαθ'· ὃ δ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Οδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 70
 Εσαότ'. ὃ δ' ὅγε νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης
 Ἀπλετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην ἢ θυμὸν ἴκανεν.
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμῶνι πρὸς Τροίην γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογῆρὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Φέξεοθ', ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πρὸς ὅσους;
 Καδδὲ κεν Ἀχωλὴν Πριάμῳ ἢ Τρῶσὶ λίποιε
 Αργεῖν Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Αχαιῶν

Ἐν Τροίῃ ἀπόλοισι φίλης ἀπο πατρίδος αἴης·
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μέλ' αὖτις λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώϊ·
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 Μῆδ' ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

180

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσσης·
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
 Δέξατό οἱ Κηπλήρον πατρώϊον ἄφθιτον αἶψι·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλίωνων.

Ὀλίγα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήλύσασκε παρασῆς·

Δαμόνι, ὃς ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδύσσεσθαι·

90

Ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλες ἰδρὺε λαῖς.
 Οὐ γὰρ πῶ σάφα οἶδ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο·
 Νῦν μὲν περᾶται, τάχα δ' ἴψ' ἦς Ἀχαιῶν.
 Ἐν βελῇ δ' ἔσ' πάντες ἀκύνετον, οἷον ἔειπε·
 Μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν ἦς Ἀχαιῶν.

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·

Τιμὴ δ' ἐκ δῖος ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμὴν ἱέλα Ζεὺς.

Ὀν δ' αὖτ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφάρτοι,
 Τὸν Κηπλήρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθον·

Δαμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκνε,

200

Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπλόλεμος καὶ ἀναλκις,

Οὔτε πόρ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,

Εἰς βασιλεὺς, ὃν ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλωμήτεω

Σκηπτήρῳ τ' ἠδὲ Δέμιας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Ὡς ὅγε κοιρανέων δέεπε στρατὸν· οἱ δ' ἀγορήνδ'.

Αὐτίς ἐπεσάοντο, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων,

Ηχῆ· ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμε', σμαραγῆ δέ τε πόσις· 210
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἐξοῖο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μῆνος ἀμείροεπης ἐκολῶα,
 Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη,
 Μᾶψ, ἀτὰρ ὕψ' ἀνὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 Ἄλλ' ὅ, τι οἱ ἔσαιο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Εἰμεναι· αἴχιος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἦν, χολὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμον
 Κυρῶν, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότ'· αὐτὰρ ὕπερθε
 Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη,
 Εχθισὸς δ' Ἀχιλῆϊ μάλις ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 20
 Τῷ ῥ' νεκείεσκε· τότε αὖ Ἀγαμέμνονι δῖω
 Οἴξ' ἀκεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσθηέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νεέκε μύθῳ·
 Ἀτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖ τ' ἂν πολλοίεθρον ἔλωμεν.
 Ἡ ἔτι καὶ χρυσὸν ἐπιδᾶεαι, ὃν κέ τις οἴσῃ
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου ἦος ἄποινα, 30
 Ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγῃ, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 Ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
 Ἡντ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατιχέαι; ὃ μὲν ἔοικεν,
 Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν ἦας Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔπονες, κακ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, ὅκ' ἐτ' Ἀχαιοί,
 Οἵκαδ' ὡς σὺν νηυσὶ νῶμεθα· τόνδε δ' ἑῷμεν
 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεισέμεν, ὅφρα ἴδῃ
 Ἡ ῥὰ τί οἱ χ' ἡμεῖς περσαμύναμεν· ἠὲ καὶ ἐκί·
 Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

Ἡτίμησεν· ἰλῶν γὰρ ἔχῃ γέρας αὐτὸς ἀπύρας. 240

Ἀλλὰ μάλ' ἔκ Αἰχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·

Ἡ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.

Ὡς φάτο, νηκίων Ἀγαμέμνονα ποιμῆρα λαῶν

Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορήϊός,

Ἰχέο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλευσίν.

Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειρότερον βροτὸν ἄλλον

Εἰμεναι, ὅσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἰλίον ἦλθον·

Τῷ, ἔκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορᾶοις, 50

Καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροις, νόσον τε φυλάσσοις.

Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

Ἡ εὖ, ἢ κακῶς, νοσήσομεν ἦς Ἀχαιῶν.

Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμῆρι λαῶν

Ἦσαν ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδῶσιν

Ἡρώες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορᾶεις.

Ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραΐνοντα κιχήσομαι, ὥς νῦν περ ὦδε,

Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,

Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 60

Εἰ μὴ ἐγώ, Σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,

Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

Αὐτὸν δὲ κλαῖοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,

Πεπληγὼς ἀγορήθεν ἀεικέαςι πωληγῆσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ

Πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

Σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένῃ ἐξυπαρέσθη

Σκήπτρῳ ὑπο χρυσέῃς. ὁ δ' ἄρ' ἔξελο, τάρβησέν τε·

Ἀλγίστας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.

Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν. 70

Ωδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοσίον ἄλλον·

Ὡ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσῆος ἐοδλὰ ἔοργε,
Βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσων·
Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄρισον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
Ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπισβόλον ἔχ' ἀγοράων.
Οὐδ' ἴην μιν πάλιν αὖθις ἀήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
Νεικίειν βασιλῆας ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἡ πηλοῦς· ἀνὰ δ' ὁ πολίπορθος Ὀδυσῆος
Ἔση (κῆπλρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, Γιωπᾶν λαὸν ἀνώγει·

280

Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι ἦες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσσαν, καὶ ἐπιφρασάμετο βελήν·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μέλειπεν·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
Πᾶσιν ἐλέγχισον θέμεναι μερόπεσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόχεσιν, ἥνπερ ὑπέσαν,
Εὐθάδε τοι σείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἀτείχεον ἀπονέεσθαι·
Ὡς τε γ' ἡ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναικες,
Ἀλλήλοισιν ὀδύρον· οἰκόνδε νέεσθαι.

90

Ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Καὶ γ' τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
Ἀχαλᾶα, παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλα
Χθιμέρια εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·

Ἡμῖν δ' ἑνάσιος ἐστὶ περὶ τροπέων ἐνιαυτὸς
Εὐθάδε μιμνόντεσσι· τῷ δ' νεμεσίζομ' Ἀχαιὸς
Ἀχαλᾶαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι.

Τληῖτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύει, ἢ καὶ ἑκί.

300

Εὐ γ' δὴ τότε ἰδόμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐς δὲ πάντες

Μάρτυροι, ὅς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 Χθιδά τε καὶ παρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ηγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱερὸς καλὰ βωμὸς
 Εὐρομένη ἀθανάτοισι τελεέσας ἑκατόμβας,
 Καλὴ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖος,
 Σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Οὐλύμπιος ἦκε φώσδε,
 Βωμῷ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνισον ὄρυσεν·
 310 Ἐνθα δ' ἔσαν στυθοῖο νεοασοὶ, νήπια τέκνα,
 Οἷον ἐπ' ἀκροάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπληῶτες,
 Οκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Ἐνθ' ὅγε τὸς ἐλεεινὰ καλῆσθε τετριγῶτας·
 Μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πέρυγος λάβεν ἀμφιαχῆαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καλὰ τέκν' ἔφαγε στυθοῖο, καὶ αὐτὴν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅπερ ἔφηνε·
 Λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀκυλομήτεω·
 20 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 Ὡς ἔν δεινὰ πέλονται θεῶν εἰσηλθ' ἑκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτὴν ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 Τίπτε' ἀνερὶ ἐγένεσθε, καρικομόωντες Ἀχαιοί;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέει Ζεὺς,
 Οψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅς κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔτος καλὰ τέκν' ἔφαγε στυθοῖο, καὶ αὐτὴν,
 Οκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ' ἔτεα πτολεμήζομεν αὖτις,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν ἀρήσομεν ἀρυάγχαν.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 30 Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτῷ, εἰσέκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαγνήσαντες Οδυσσεύς Δαίτιοιο.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ὡ πόποι, ἦ δὴ πασι εἰσικότες ἀγοράαδε
Νηπιάχοις, οἷς ἔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.

Πῦ δὴ (συνθεσία τε καὶ ὄρκια βήσε) ἡμῖν;

Ἐν πυρὶ δὴ βεβαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340

Σπονδαὶ τ' ἀκριτοί, καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν·

Αὐτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, ὅδε τι μῆχος
Εὐρέμενα δύναμεθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς περὶν, ἔχων ἀσεμφέα βελὴν,

Ἀρχεὺ Ἀργείοισι καλὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

Τὴςδε δ' ἕα φθινύθην, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
Νόσφιν βελέωσ', (ἀνυσίς δ' ἐκ ἔσσε) αὐτῶν,

Πρὶν Ἀργεοὺς ἰέναι, περὶν καὶ Διὸς ἀγίοχοιο

Γνώμενα, εἴτε ψεῦδος ὑπόχεσις, ἢ καὶ ἔκί.

Φημί γὰρ ἔν κατανεῦσαι ὑπερμυθέα Κρονίωνα 50

Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον

Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φερόντες·

Ἀσράπλων ἐπιδέξι', ἐναΐσιμα σήματα φάινων.

Τῷ, μή τις περὶν ἐπιγέδω οἰκόνδε νέεσθαι,

Πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

Τίσαδαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε σοναχάς τε.

Εἰ δὲ τις ἐκπάγλως ἐθέλῃ οἰκόνδε νέεσθαι,

Ἀπείδω ἧς νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης,

Ὀφρα παρὰ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσῃ.

Ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πειθεὶς τ' ἄλλῳ· 60

Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσε), ὅ, τί κεν εἴπω.

Κρεῖν ἄνδρας καλὰ φῦλα, καλὰ φρήτρες, Ἀγάμεμενον,

Ὡς φρήτρι φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·

Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης, καὶ τοι πείθων) Ἀχαιοί,
Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἡδ' ὅσῃ ἑοδλὸς ἔησι· καλὰ σφέας γὰρ μαχέσων).
Γνώσεται δ' εἰ καὶ θεασαμένη πόλιν καὶ ἀλαπάξεις,
Ἡ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, ἦας Ἀχαιῶν· 370
Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
Τοῖσσι δέκα μοι (συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἡμύστε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλῦσά τε περθομένη τέ.
Ἀλλὰ μοι ἀγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
Ὅς με μετ' ἀπρήκλιντος ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κῆρης,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίων·
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βυλάσομεν, καὶ ἔτ' ἐπείτα 80
Τρῶσιν ἀνάβλησις κακὴ ἔσσει), καὶ ἦβαιον.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δαίπνον, ἵνα ξυνάγωμην ἄρῃα·
Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάωω, εὖ δ' ἀσπίδα θέωω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δαίπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
Εὖ δέ τις ἄρμαλος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μέδεω·
Ὡς κε πανημέριοι συγερῶ κρινώμεθ' ἄρῃ.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσει), καὶ ἦβαιον,
Εἰ μὴ νῦν ἔλθῃσα διακρινέει μῆρος ἀνδρῶν.
Ἰδρώσῃ μὲν τὰ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔλχει χεῖρα καμῖται·
Ἰδρώσῃ δέ τὰ ἵππος, εὐξοὺν ἄρμα τιτάνων. 90
Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνδθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, καὶ οἱ ἐπείτα
Ἀρχιον ἐσσεῖται φυγῆιν κύνας ἠδ' οἰωνός.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα

Ακτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν
 Προβλήτι (χοπέλω· τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει,
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένων).

Ἀνσάντες δ' ὀρέοντο, κεδαιδέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν ἀειγενετάων,
 Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρῃος.

400

Αὐτὰρ ὁ βῆν ἱέραιεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίωνι·

Κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας παναχαῶν·

Νέστορα μὲν πρῶτισα, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακλῖα,

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·

Ἐκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

Αὐτόμαλός δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἥιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὥς ἐπονεῖτο.

Βῆν δὲ περισσῆσάντο, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.

10

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύδιζε, μέγιστε, κελανηφές, αἰθέρι νῆων,

Μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,

Πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον

Λίθαλδεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θυρέτρα·

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δάξαι,

Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι

Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαβοῖατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαμε Κρονίων·

Ἄλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰδὼ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.

20

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ἐλοχύτας περβάλοντο,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,

Μηρὸς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

Δίπλυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

Καὶ τὰ μὲν ἄρ' χίρῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαμον·

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντες, ὑπείρεχον ἠφάιστο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καλὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ Σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ωπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάνηα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνε, τεύκονό τε δᾶτα, 430
 Δάμνυντ', ὅδε τι θυμὸς ἐδᾶέλο δαίσιος εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·

Ατρεΐδῃ κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμνων,
 Μικέτι νῦν δὴθ' αὖθι λεγόμεθα, μηδέ τι δηρὸν
 Αμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγλυαλίζει.
 Αλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Αχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων καλὰ νῆας·

Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε καλὰ πρᾶσον ἄρυν Αχαιῶν 40
 Ἰομῶ, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὅξυν Ἀρηα.

Ὡς ἔφατ'· ὅδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Αχαιῆς.

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

Οἱ δ' ἄμφ' Ατρείωια διοτρεφεὲς βασιλῆες

Θῦνον κρίνοντες· μελὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Αἰγίδ' ἔχου ἑρίτιμον, ἀγῆραον, ἀθανάτην τέ·

Τῆς ἐκατὸν δύσανοι παλχρύσειοι ἠερέθοντο,

Πάντες εὐπλεκέες· ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.

Σὺν τῇ παμφάσσασα δῖαςυτο λαὸν Αχαιῶν 50

Οτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ δένος ὤρσεν ἕκαστα

Καρδίῃ ἄλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἦν, ἢ νέεσθαι

Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἡῦτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,

Οὔρεας ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνε' αὐγὴ.

Ως, τῷ ἐρχομένων, ἀπὸ, χαλκῷ θεασασίῳ
 Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ἕρανὸν ἴκε.
 Τῶν δ', ὥς ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δελιχοδείρων, 460
 Ασίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦσρίῃ ἀμφὶ ρέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶν ἀγαλλόμηναι πλερύγεσσι,
 Κλαυθρὸν περκαθίζόντων, σμαραγῆ δέ τε λειμῶν.
 Ως τῷ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καλισίων
 Ἐς πεδίον περ χέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 Μυρίοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθη γίγνεται ὥρη.
 Ἡύτε μῦθων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 Αἶτε κατὰ σαθρὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, 70
 Ωρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγλαα δάει·
 Τότσοι ἐπὶ Τρώεσσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἵσαντο, διαρράψαι μεμαῶτες.

Τὸς δ', ὥς ἀπόλια πλατὶ αἰγῶν ἀπόλοι ἄνδρες
 Ρεῖα διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν·
 Ως τὸς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Οἰμαῖα καὶ κεφαλὴν ἱκέλος Διὶ τερπικεραυνῶ,
 Ἀρεὶ δὲ ζώνην, σέρρον δὲ Ποσειδάωνι.
 Ἡύτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἕοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος· ὃ γὰρ τε βόεσσι μέλαρ πέπλη ἀγρομήνησι.
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 Ἐκπρεπὲς ἐν πολλοῖσι καὶ ἕοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 Ὑμεῖς γὰρ θεαὴ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴσα τε πάντα,
 Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκρόμην, ὃδὲ τι ἰδμεν·
 Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.

Πλη
 Ουδ
 Φω
 Εἰ μ
 Θυ
 Αρχ
 Β
 Αρχ
 Οἱ
 Σχ
 Θία
 Οἱ
 Οἱ
 Ωκ
 Κώ
 Οἱ
 Οἱ
 Οἱ
 Οἱ
 Νί
 Τῶ
 Κῶ
 Ο
 Τῶ
 Οἱ
 Πα
 Αρ
 Τῶ
 Υ

Πληθὺν δ' ἔκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι, ὃδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη· 490
 Εἰ μὴ Ολυμπιάδες Μῆσαι, Διὸς ἀγίοχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίεθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 Ἀρχὸς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆας τε προπάσας.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πηνέλεως καὶ Ληϊτός ἦρχον,
 Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίος τέ·
 Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πειρήεσσαν,
 Σχοϊνόν τε, Σκῳλόν τε, πολύκημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπιν, Γραῖάν τε, καὶ Ἄρυχορον Μυκαλησσόν·
 Οἳ τ' ἄμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ερυθράς,
 Οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἠδ' Ὑλην, καὶ Πείεῶνα, 500
 Ωκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμῳρον Πηολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησίν τε, πολυρήρωνά τε Θείσιν·
 Οἳ τε Κορώνειαν, καὶ ποίηνθ' Ἀλίαρτον,
 Οἳ τε Πλάταμαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 Οἳ δ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμῳρον Πηολίεθρον,
 Ολχισόν δ', ἱερὸν Ἡσιδῆϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
 Οἳ τε πολυσάφυλον Ἀρην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νίσσαν τε Ζαθέην, Λιθηδόνα τ' ἐχατόωσαν·
 Τῶν μὲν πενήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἐκάσῃ
 Κῆροι Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον· 10

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα καῖον, ἰδ' Ὀρχομήδον Μινύειον·
 Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμμος, υἱὲς Ἀρης,
 Οὓς τέκεν Ἀσυόχη, δόμῳ Ἀχιλλεὺς Ἀζειδαο,
 Παρθένος ἀγδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσας,
 Ἀρηὶ κρατερῷ· ὃ δὲ οἱ παρελέξατο λάβρην·
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο·
 Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Εὔπλοπος ἦρχον,
 Υἱέες Ἰφίτη μεγάρῳ Νηυβολίδας·

Οἱ Κυπάρισον ἔχον, Πυθῶνά τε πείρηνσαν,
 Κρίσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
 Οἱ τ' Ανεμώρειαν, καὶ Υάμπολιν ἀμφενέμονιο,
 Οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναμον,
 Οἱ τε Λίλαμαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ μὲν Φωκῆων εἰσας ἔασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνδεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, ὅτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 Εἰλήνη δ' ἐκέκασο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς.
 Οἱ Κυνὸν τ' ἐνέμοντ', Οπείειά τε, Καλλιάρων τε,
 Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς,
 Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαχρίε ἀμφὶ ρέεθρα.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαναι νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναῖεσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μῦεα πνεύοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυσάφυλον δ' Ἰσίαμαν,
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίε τ' ἀπὺ ὠλολίεθρον,
 Οἱ τε Κάρυσον ἔχον, ἣ δ' οἱ Στύρα ναμείαασκον.
 Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνδ' Ελεφίνωρ, ὕζος Ἀρης,
 Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο δοοὶ, ὅπιθεν κομόωντες,
 Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκλῆσι μελίησι
 Θώρηκας ῥήξιν δηῖων ἀμφὶ στήθεσι.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' ἄρ' Αθήνας εἶχον, εὐκτίμερον ὠλολίεθρον,
 Δῆμον Ερεχθίδος, μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Αθήνη
 Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῦδος Ἀρετρα,
 Κάδδ' ἐν Αθήνῃσ' εἶσεν, ἐὼ ἐνὶ πτόνι νηῶ.

520

30

40

Ενθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνεοῖς ἰλάοντο
 Κῆροι Αθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῷ.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδ', υἱὸς Πεπεῶ, Μενεδάδης.
 Τῷ δ' ἔπως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένητ' ἀνὴρ,
 Κοσμήσας ἴππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ παργενέστερος ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα πειρήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 Στῆσε δ' ἄγων, ἴν' Αθηναίων ἴσαντο φάλαγγες.

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ερμιόνην, Ασίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχέσας,
 Τροίην, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Εὔπαινον,
 Οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσηλά τε, κῆροι Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' αὖθ' ἡγεμόνδε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ Σθένεος, Καπανῆος ἀγακλείῃ φίλος υἱός.
 Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσότηος φῶς,
 Μικισέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτός.

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἅμ' οὐδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκλείμων πολίεθρον,
 Αφειόν τε Κόρινθον, εὐκλείμωνας τε Κλεωνάς,
 Οργειάς τ' ἐνέμοντο, Αραθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
 Καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρητος πρῶτ' ἐμβατὶλδεν.
 Οἳ δ' Ὑπερησίνην τε καὶ ἀπεινήν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφερέμοντο,
 Αἰγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ελίκην Ἀρεΐαν.
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντο· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν,
 Κυδίων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσι.
 Οὐνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείους, ἄγε λαός.

60

70

80

Οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κηϊώεσσαν,
 Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυρήρῳά τε Μέσσην,
 Βρυσηϊάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγείας ἑρατεινάς,
 Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ελος τ' ἔφαλον πολίεθρον,
 Οἳ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Εἰζήκοντα νεῶν, ἀπάτερθε δὲ Δορήσσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι περθυμῆσι πεπορθῶς,
 Οτρύνων πόλεμόνδε· μάλισα δὲ ἔετο θυμῷ
 Τίσαοδαι Ελένης ὀρμήματά τε σοναχὰς τε.

590

Οἱ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον Αλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκλίσιον Αἴπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔταμον,
 Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ελος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μῆσα
 Ἀντόμῳα Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτη Οἰχαλιῆος.
 Στεῦτο δ' ἀχόμῳος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐτὰ
 Μῆσα αἰδοίεν, κῆρα Διὸς ἀγίοχοιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ αἰοιδῆν
 Θεωπεσίην ἀφελόντο, καὶ ἐκλέαθον κιθαρισύν.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνεγέκοντα γλαφυρὰ νῆες ἐσιχώωντο.

600

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος Αἴπυ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἦν ἄνδρες ἀλχιμαχήλαι·
 Οἱ Φεγεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ορχομῶν πολύμηλον,
 Ρίπην τε, Στρατίνην τε, καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσσην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' Ἀλκαῖοιο παῖς κρείων Ἀγαπήνωρ
 Εἰζήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάσῃ
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.

10

Αὐτὸς δ' ὅσφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους, περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρείδης· ἐπεὶ ἔσφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἳ δ' ἄρα Βυπράσιόν τε καὶ Ηλίδα διὰν ἔναον,
 Οἶον ἔφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρτινος ἐχατόωσα,
 Πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ
 Νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαλλον Ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγυστάδην,
 Υἱές, ὁ μὲν Κτεάτης, ὁ δὲ Εὐρύτης Ἀκτορίωνας·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερός Διῶρης·
 Τῶν δὲ τεύχεων ἦρχε Πολύζεινος Δεσειδής,
 Υἱὸς Ἀγκοθέου Αὐγυϊάδαο ἀνακτος.

620

Οἳ δ' ἐκ Δελιχίοιο, Ἐχινάων δ' ἱεράων
 Νίσων, αἳ ναύεσι πέρην ἀλὸς Ηλίδος ἄλλα,
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλείδης, ὃν τίκε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλάς,
 ὅς ποτε Δελιχίονδ' ἀπενάασατο παρὶ χολωθεῖς·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

30

Αὐτὰρ Ὀδυσσεύς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 Οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο·
 Οἳ τ' Ἠπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραν ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεύς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μίλοπαρῆοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδράμονας υἱός·
 Οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο, καὶ Ὠλεον, ἠδὲ Πυλῆνην,
 Χαλκίδα τ' Ἀλχίαλον, Καλυδῶνά τε πείρθεσαν.
 Οὐδ' ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·

40

Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεύμεν Αἰτωλοῖσι·

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλανα νῆες ἔποντο.

Κρήτ' δ' Ἰδομεύδης δευρικυλὸς ἡγεμόνδε, 650
Οἱ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκλον, Μίλησόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκασιον,
Φαισόν τε, Ρύτιόν τε, πόλεις εὖ νομεταώσας,
Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομεύδης δευρικυλὸς ἡγεμόνδε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνναλίῳ ἀνδρείφονήῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλανα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ηρακλείδης, ἥς τε μέγας τε
Ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ροδίων ἀγερώχων·
Οἱ Ρόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ίηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δευρικυλὸς ἡγεμόνδε, 60
Ὀν τέκεν Ἀσνόχεια Βίη Ηρακληΐη,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Εφύρης ποταμὸς ἀπὸ Σελλήνης,·
Πέρσας ἄετα πολλὰ διοτρεφέων ἀζητῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ ἔν τράφῃ ἐν μεγάρῳ εὐπῆκῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖτο φίλον μήτρωα κατέκλεα
Ἡδὴ γεράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἀρης·
Αἰψά δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φάγων ἐπὶ ποντόν· ἀπέλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες, ἡῶνοί τε βίης Ηρακληΐης.
Αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ρόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάχων.
Τριχθαὶ δὲ ὤκηθεν κατὰφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διός, ὅσε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καὶ σφιν θεασάσιον πλῆστον κατέχευε Κρονίων. 70
Νηρὸς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἴσας,
Νηρὸς Ἀγλαΐης δ' ἦος, Χαρόποιό τ' ἀνακλός·
Νηρὸς, ὃς κάλλιπος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
 Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσας τε Καλύδνας,
 Τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἀντίφος ἠγυῖσάδην,
 Θεσσαλῷ υἱε δ' ὤω, Ἡρακλείδαο ἀνακτός·
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυρά νῆες ἐσιχώνηο. 680

Νῦν δ' αὖ τες, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργεὺς ἔναμον,
 Οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν' ἐνέμονηο,
 Οἱ τ' εἶχον Φθίην, ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
 Τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' οἷγ' ὃ πολέμοιο δυσισχύος ἐμνώνηο·
 Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ σίχας ἠγήσατο·
 Κεῖτο γὰρ ἐν νῆεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Κέρως χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
 Τὴν ἐκ Λυρνησσῶ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 70
 Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θύβης·
 Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρες,
 Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἀνακτος·

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων,
 Αἰχιάλόν τ' Ἀντήρῶν, ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποῖν·
 Τῶν αὖ Προβείλαος ἀρήϊος ἠγεμόνδε,
 Ζωὸς ἰών· τότε δ' ἦδη ἔχεν καλὰ γαῖα μέλαινα.
 Τῷ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, 700
 Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποθρῶσκοῖα πολὺ πρῶτισον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γὰρ μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἀργεὺς,

Ιφίκλῃ υἱὸς πολυμήλῃ Φυλακίδῃα,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμῃ Πρωτεσίλῃα,
 Οπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρῶτερος ἢ ἀρείων,
 Ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· ἔδῃ τι λαοὶ
 Δάονθ' ἡγεμόνος, πόθεν δέ μιν ἑδλὸν ἔοντα.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην, ἢ γλαφυράς, ἢ εὐκλιμένην Ἰαωλὸν,
 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν.
 Εὐμελος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναῖκῶν
 Ἀλκίσις, Πελίαςο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθῶν ἢ Θασμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, ἢ Ολιζῶνα τριχεῖαν,
 Τῶνδ' Ἀφροδίτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπὶ νηῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάσῃ πενήκοντα
 Εμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ ἀφ' ἑλίου ἄλγεα πάχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθήν, ὅθι μιν λίπον ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρῃ.
 Ἐνθ' ὅγε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκλήταο ἄνακτος.
 Οὐδὲ μὲν ὕδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γέ μιν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ Μένδων κόσμηπτεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Οἰλῆϊ πολιοπόροισιν.

20

Οἱ δ' ἔχον Τρίκλην, ἢ Ἰθάμην κλωμακόεσσαν,
 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτῃ Οἰχαλίῃος,
 Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιῶ δύο παῖδες,
 Ἰπτηρ' ἀγαθὸς, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 Τοῖς δὲ τρίκλοντα γλαφυρὰ νῆες ἐσιχόωντο.

30

Οἱ τ' ἔχον Ορμυρίον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 Οἱ τ' ἔχον Ἀσέριον, Τιτάνοιό τε λαὸν ἀκέρηνα,

Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐάμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργίους ἔχον, καὶ Γυρλώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ηλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λακύν·
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδε μνηστήλεμος Πολυποίτης,
 740 υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθῷ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 Ἡμαί τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντας,
 Τὸς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε, καὶ Αἰθίκεαςι πέλαισεν,
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε Λεοντιάς, ὄζος Ἀρης,
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνη Κανειίδαο·

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γενδῆς δ' ἐκ Κύφης ἦγε δῶα καὶ ἑκοσι νῆας·
 Τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο, μνηστήλεμοί τε Περαιβοί,
 Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχέμερον οἰκί' ἔθεντο,
 50 Οἱ τ' ἅμφ' ἱμερλὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 Ὃς ῥ' ἐς Πηνειὸν ποταμὸν καλλιῤῥοον ὕδαρ,
 Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ (υμμίσγε) ἀργυροδίη,
 Ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἥ τ' ἔλαμον·
 Ὀρεα γὰρ δεινὰ, Στυγὸς ὕδατός, ἐσιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
 Οἱ περὶ Πηνειὸν, καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 Νέεστον· τῷ μὲν Πρόθοος θοὸς ἠγεμόνδε·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 60
 Τίς τ' ἄρ' αὖτ' ὅχ' ἄριστος ἦν, σύ μοι ἔννεπε, Μῆσα,
 Αὐτῶ, ἡδ' ἱπτῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο·
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρήϊάδαο,
 Τὰς Εὐμῆλος ἔλαυνε, ποδάρεας, ὄρνιθας ὥς,
 Ὀτρυχας, οἰέτεας, σαφύλη ἐπὶ νῶτον εἵσας·
 Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Αμφω θηλείας, φόβον Ἀρης φορέσας.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 Οφρ' Ἀχιλλεύς μῆνιεν, ὃ γὰρ πολὺ φέρβας ἦεν,
 Ἴπποι δ', οἳ φορέσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆοσι κορωνίσσι πολλοπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμήνι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ ἀγανέησιν ἰέντες,
 Τόξοισιν δ' Ἴπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπλόν τε σέλινον,
 Ἔσασαν· ἄρμασιν δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκλιον
 Ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, εἰς ἐμάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσεί τε πυρὶ χυτὸν πᾶσα νέμοιτο· 80
 Γαῖα δ' ὑπεσονάχιζε, Διὶ ὥς τερπικεραυνῶ
 Χωομένη, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἰμάσῃ
 Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἐμμεναι ἄνδρας·
 Ὡς ἄρα τῆς ὑπὸ ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησεν πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὶννεμος ὠκέα Ἴρις,
 Πὰρ Διὸς ἀγίοχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσι,
 Πάντες ὁμηγερέες, ἡμῖν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
 Ἀλχὲ δ' ἰσαμένη, προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 90
 Εἴσαο δὲ φθογγὴν ἧϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 Ὃς Τρώων λκοπὸς ἵξε ποδωκείῃσι πεποισθῶς
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκρετάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 Τῷ μιν εἰσαμένη μέλεφν πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὡ γέρον, αἶεῖ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριοί εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςος ὄρωρεν.

Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' ἔγω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·

Λίην γ' φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,

800

Ἐρχον' πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.

Ἐκτορ, τοῖ δὲ μάλισ' ἐπιέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·

Πολλοὶ γ' κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμην ἐπὶ κερροί,

Ἀλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυπερέων ἀνθρώπων·

Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ ζημανέτω, οἷσιν περ ἄρχει·

Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιίτας·

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκίωρ δ' ἔτι θεῶς ἔπος ἠγνοίησεν,

Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τείχεα δ' ἐσδόντο.

Πᾶσαι δ' ὠϊγυνίῳ πύλαι, ἐκ δ' ἐστυίῳ λαὸς,

Πεζοὶ δ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

10

Ἐσι δὲ τις περπαροῖθε πόλεως ἀπ' αἶα κολώνη,

Ἐν πεδίῳ ἀπάνανθε, περὶ δρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·

Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαλίσαιαν κικλήσκουσιν,

Ἀθάναοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

Ἐνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπὶ κερροί.

Τρῶσιν μὲν ἠγεμόνδε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

Πριάμιδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐλχεῖσι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάς Αὔχισσας,

Αἰνείας, τὸν ὑπ' Αὔχισσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτη,

20

Ἰδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῶν ἀνηθέισα·

Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο Ἀντήνορος υἱε,

Ἀρχίλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἶδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναμον ὑπὸ πύλῃ νείατον Ἰδης,

Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰθήριοιο,

Τρῶες, τῷ αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήσειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπασῶν,

Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρεΐης ὄρος ἀπὺ,
 Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθήρηξ,
 Υἱὲ δὺν Μέροπος Περκωσίη, ὃς πᾶσι πάντων
 Ἦδεε μανισύνας, ὃδὲ ὅς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ ἔτι
 Πειθέαδην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

830

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκλειον ἀμφενέμονιο,
 Καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήνης.

Ἰππόθεος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 Τῶν, οἱ Λάρισσαν ἐριβώλακα κατέλασκον·
 Τῶν ἦρχ' Ἰππόθεός τε, Πύλαγός τ', ὄζος Ἀρηος,
 Υἱὲ δὺν Λήθιοιο Πελασγῷ Τάταμίδαο.

40

Αὐτὰρ Θρηϊκάς ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρωες,
 Οἰσες Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐνὶ ὄρεϊ ἔεργον.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν ἀχμησίων,
 Υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυρραΐχμης ἄγε Παμόνας ἀγκυλοτόξες,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῷ ἄρ' ῥέοντος,
 Ἀξιῷ, ὃ καλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνα' ἀήν.

50

Παφλαγόνων δ' ἠγείτο Πυλαμνέως λάσιον κῆρ,
 Εἰς Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων ἥμος ἀγροτεράων,
 Οἱ γὰρ Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμονιο,
 Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναμον,
 Κρῶνιν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὸς Ερυθίνης.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Οδῖος καὶ Επιστροφος ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Εὐνομος οἰωνιστής.
 Ἄλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσασθαι κῆρα μέλαιναν,

Ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο,
 Ἐν πῶλαμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεραίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ασκανίος Θεοειδής,
 Τῆλ' ἐξ Ασκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μῆροσιν αὖ Μένδλης τε καὶ Ἀντίφορ ἠγυσσάδην,
 Ὑῆ Πυλαιμνέος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώεσσιν γεγαῶτας.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἠγίσσατο βαρβαροφάνων,
 Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκρίβοφυλλον,
 Μαάνδρου τε ῥοαίς, Μυκάλης τ' ἀπτενὰ κάρηνα·
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἠγυσσάδην,
 Νάσσης, Ἀμφίμαχος τε, Νομίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Ος καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔειπε, ἥντε κάρη,
 Νήπιος· ἔδὲ τί οἱ τόγ' ἐπῆρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 Ἐν πῶλαμῶ· χρυσὸν δ' Ἀχιλλεύς ἐκόμισσε δάφφρων.

Σαρπητῶν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθος ἀπὸ Διηνέλης.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Γ .

Επιγραφή.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκοίτας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἑνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
 Ἡύτε περ κλαγγῇ γεράων πέλει ἑρπύλλης περ,

Αἴτ' ἐπεὶ ἔν χειμῶνα φύγον κ' ἀθέσφαλον ὄμβρον,
 Κλαγγῇ ταίγε πέτογ) ἐπ' Ωκεανοῖο ῥοάων,
 Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον κ' κῆρα φέρονσιν·
 Ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα ποσφέρον).
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν (ἱγὴ μῦθεα σνείοντες Ἀχαιοί,
 Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος καλέχθεν ὀμίχλην,
 Ποιμέσιν ἔτι φίλην, κλέψῃ δέ τε τυκλὸς ἀμείνω,
 Τόσων τίς τ' ἐπιλάσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησιν·
 Ως ἄρα τῷ ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 Ερχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησεν πεδίοιο.

10

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωσὶν μὲν ποσμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,
 Παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων κ' καμπύλα τόξα,
 Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δῦρε δῶκε κεκορυμβῶα χαλκῷ
 Πάλλων, Ἀργείων ποσκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰγῇ δηϊοτήτι.

20

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν ἀρητήριος Μενέλαος,
 Ερχόμενον ποσπάροισιν ὀμίλῃ, μακρὰ βιβῶνλα,
 Ωςτε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 Εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεράδιν, ἢ ἄγριον αἶγα,
 Πεινάων· μάλα γ' τε κατεοδίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
 Σάων) ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηνοί·
 Ως ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 Οφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γ' τίσασθαι ἀλείτην·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τάχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

30

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς
 Ἐν ποσμάχοισι φανένλα, κατεπλήγη φίλον ἥτορ·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάξετο κῆρ' ἀλειάνων.
 Ως δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γῆα,

Ἀψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὦρχός τέ μιν εἶλε παρειάς·
Ὡς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
Δείσας Ατρέος υἱὸν Αλέξανδρος Θεοειδής.

Τὸν δ' ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν, ἀχρῶϊς ἐπέεσσι.
Δύσπαρι, εἶδος ἄρισε, γυναῖμανες, ἡπεροπδάτ',
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.

Καί κε τὸ βυλοῖμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν, 41
Ἡ ἔτῳ λῶσιν τ' ἔμμεναι ἢ ἐπόφιον ἄλλων.

Ἦεν καυχχολῶσι κερηκομῶνιες Ἀχαιοί,
Φάντες ἀριεῖα πῶμον ἔμμεναι, ἕνεκα καλὸν
Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' ἔκ' ἐσι βίη φρεσὶν, ἔδ' ἐτις ἀλκή.

Ἡ τοιόσδε ἐὼν, ἐν πονητοπόροις νέεσσι
Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρης ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' ἄειδ' ἀνῆγες
Εξ Απίης γαίης, νυδὼν ἀνδρῶν ἀχμηλιάων;

Πατρί τε σῶ μέγα πῆμα, πόλιν τε, παντὶ τε δήμῳ,
Δυσμῶεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; 51
Οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρήφιλον Μενέλαον;

Γνοίης χ', οἷς φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρὰ κοιτιν.
Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
Ἡ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοίῃσι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
Λαῖνον ἔασο χιλῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Αλέξανδρος Θεοειδής·
Ἐκτορ, ἐπεὶ με καλ' αἶσαν ἐνείκεσας, ἔδ' ὑπὲρ αἶσαν· 60
Αἰεὶ τοι κραδίη, πέλεκος ὥς, ἐσὶν ἀτειρής,
Ὅς' εἰσιν διὰ θυρῶς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς' ῥά τε τέχνη
Νῆϊον ἐκλάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πῶφ' ἐρε χυρσέης Ἀφροδίτης.
Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

Οσσε κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' ἔκ' ἄν τις ἔλοιτο.
 Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ἄλλως μὲν κάθισον Τρῶας ἢ πάντας Ἀχαιούς,
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσῳ ἢ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 Συμβάλετ' ἀμφ' Ελένη ἢ κλήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένῃ),
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότιμα ἢ ὄρκια πῖσά ταμόνες,
 Νόοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέεσθων
 Ἀργος ἐς ἱππόβοτον ἢ Αχαΐδα καλλιγύνακκα.

Ως ἔφαθ'· Ἐκτὼρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέσας·
 Καί ῥ' ἐς μέσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσῳ δὲ ἑὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμῃροι λάεσσι τ' ἔβαλλον· 80
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἰχέαδ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 Στεῦτα γὰρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκίωρ·

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνέω τ' ἐγένοντο
 Εσσυμένως· Ἐκίωρ δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπε·

Κέκλυέ με, Τρῶες, ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νῆκος ὄρωρεν.
 Ἄλλως μὲν κέλε' Τρῶας ἢ πάντας Ἀχαιούς
 Τάχεα καλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ περλυβοτείρῃ·
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ ἢ ἀρηΐφιλον Μενέλαον, 90
 Οἷας ἀμφ' Ελένη ἢ κλήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένῃ),
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότιμα ἢ ὄρκια πῖσά τάμωμεν.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο (ῥωπῇ).
 Τοῖσι δὲ ἢ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῆιο· μάλισα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἶνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἔνεκ' ἀρχῆς.
 70 Ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκ',
 Τεθναῖη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

100

Οἴσσετε δ' ἄρ' ἄν, ἕτερον λαὸν, ἑτέραν δὲ μέλαιναν,
 Τῇ τε, καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 Ἀξέτε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·

Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃ).
 Αἰεὶ δ' ὀπποτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθον).
 Οἷς δ' ὁ γέρον μελήσιν, ἅμα παρῶσα καὶ ὀπίσσω
 Λάσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γῆρ).
 10

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ελπόμενοι παύσεσθαι οἷζυρ' πολέμοιο.

Καὶ ῥ' ἵππυς μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τάχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρῃα.

Ἐλῶρ δὲ προσιῆς δὺς κήρυκας ἔπεμπε
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι·

Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης Ἀγαμέμνονι δίω.
 20

20

Ἴρις δ' αὖθ' Ἐλένη λακωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,

Εἰδομένη γαλόφ, Ἀθηνορίδαο δάμαρτι,

Τὴν Ἀθηνορίδης εἶχε κρείων Ελικάων,

Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰσὺν ὕφαινε,

Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐπέπασσεν αἶθλης

Τρῶων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Οὓς ἔθεν ἄνεκ' ἔπαχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.

Αγχὺ δ' ἰσαμύη πεσέφη πόδας ὠκεία ἱρις·

Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων δ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιλίωνων·

Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηα

Εν πεδίῳ, ὁλοοῖτο λιπαρόμβροι πολέμοιο·

Οἱ δὲ νῦν ἑαῖ) (γῆ, πόλεμος δὲ πέπαυ),

Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος

Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσον) περὶ σῆο·

Τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοις.

Ὡς εἰπῶσα θεὰ, γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ

Ἀνδρός τε πεστέροιο, καὶ ἄετος, ἠδὲ τοκήων. 40

Αὐτίκα δ' ἀργυρῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,

Ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν καλὰ δάκρυ χέουσα·

Οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο,

Αἶθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαυαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,

Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκέάσανά τ', ὅζον Ἀρης,

Οὐκαλέγων τε καὶ Αντήνωρ, πεπνυμένῳ ἄμφω,

Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαυῇσι πύλῃσι,

Γῆρα δὲ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορήσας 50

Εὐλοῖ, τετρίγεωσιν εἰοκότες, οἷτε καθ' ὕλην

Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσαν ἰεῖσι·

Τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον Ελένην ἐπὶ πύργῳ ἰῶσαν,

Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς

Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάχειν·

Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.

Ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίῃ περ ἔϋς, ἐν νηυσὶ νείεσθω,
Μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσι τ' ὁπίσσω πῆμα λίποιτο. 160

Ως ἄρ' ἔφην· Πρίαμος δ' Ελένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροισ' ἐλθῆσα, φίλον τέκος, ἴζα ἐμῆο,
Οφρα ἴδῃς περὶ τὸν τε πόσιν, πηλὴν τε, φίλης τέ·
Οὔτι μοι αἰτή ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
Οἳ μοι ἐφώρμισαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομῆνης,
Ὅς οἱ ὄδ' ἐσιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τέ.
Ἡ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
Καλὸν δ' ἔτῳ ἐγὼν ἔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' ἔτῳ γερασόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 70

Τὸν δ' Ελένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
Αἰδοῖός τε μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε·
Ὡς ὅφελεν θάνατός μοι αἰεὶν κακός, ὅππότε δεῦρο
Τιτί σῶ ἐπόμην, θάλαμον, γνωτὴν τε λιπῆσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὀμφηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τά γ' ἐκ ἐγγύοντο· τὸ καὶ κλάψα τετήκηκα.
Τὸτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλάς·
Οὗτός γ', Ἀτρεΐδης Ἀρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀμφότερον, βασιλῆς τ' ἀγαθός, κρατερὸς τ' ἀχμῆλης·
Δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἰ πόλ' ἔην γέ. 80

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσασατο, φώνησέν τε·
Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγῆς, ὀλβιόταμον,
Ἡ ῥα νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.
Ἡδὲ καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Εἴθ' ἴδον πλείους Φρύγας, ἀνέρας ἀλοποπώλες,
Λαὸς Οτρήος καὶ Μυγδονος ἀντιθέοιο,
Οἳ ῥα τότε ἐβράβιοντο παρ' ὄχθας Σαυβαρίοιο.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κερὸς ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἡμεῖσι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

Ἀλλ' ἔδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

199

Δάτερον αὖτ', Οδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅσις ὃδ' ἐσί·
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ σέρνοισιν ἰδέομαι.
 Τάχεα μὲν οἱ κῆται ἐπὶ χθονὶ πελυβοίειρη,
 Αὐτὸς δέ, κλίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν·
 Ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἶσκω πηγεσιμάλλῳ,
 Ος οἶων μέγα πῶϊ διέρχεται ἀργεννῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμηις Οδυσσεύς,
 Ος τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐσθης,
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.

200

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα·
 Ω γύναι, ἦ μάλα τῷτο ἔπος νημερτές εἶπες·
 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Οδυσσεύς,
 Σεῦ ἐνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Τὸς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
 Ἀμφότερων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἐμιχθεν,
 Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν ἄρεας ὦμους,
 Ἀμφω δ' ἐξομνῶν, γεραρώτερος ἦεν Οδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθεος καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 Ἡ τοι μὲν Μενέλαος ἐπίροχάδην ἀγόρευε,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ καὶ πολύμυθος,
 Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀνάξειεν Οδυσσεύς,
 Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδσκε κατὰ χθονὸς ὄμμασι πῆζας,
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε περπρηνές, ἐνώμα,
 Ἀλλ' ἀσεμφές ἔχεσκεν, αἶδρει φῶϊ ἐοικώς·
 Φαίης κεν ζᾷκόλον τινα ἐμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτως·

19

20

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ σήθεος ἴει,
 Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Οδυσῆϊ γ' ἐρίσσει βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὦδ' Οδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖος.
 Τίς τ' ἄρ' ὃδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Εὖχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' ἄρεας ὤμους;

Τὸν δ' Ελένη ταυῦπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναῖκῶν.

Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν.

Ἰδομνίδης δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς,

230

Ἐσθλὸς ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθον.

Πολλάκι μιν ξείνισεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος

Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

Νῦν δ' ἄλλως μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιούς,

Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τῆνομα μυθησάμην.

Δοιῶ δ' ἐδύναμαι ἰδέειν κοσμήτορα λαῶν,

Κάτορά θ' ἰωπόδαμον, καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδάκεια,

Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

Ἡ δ' ἔπαυσεν Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;

Ἡ δ' εὖρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισι,

40

Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐθέλῃσι μάχην καλαδύμνους ἀνδρῶν,

Αἴχαια δειδιότες καὶ ὀνειδέα πολλὰ, ἃ μοι ἐσίν;

Ὡς φάτο· τὺς δ' ἦδη καλέχεν φυσίζοος ἄνα

Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὄρκια πῖσά,

Ἀρνε δύω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀράρης,

Ἀσκήν ἐν ἀγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιδὸν

Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παρισάμμος ἐπέεσσιν·

Ὀρσεο, Λαομεδονιάδῃ· καλέεσιν ἄριστοι

50

Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχίλων,

H

Ες πεδίον καταβήναι, ἢ ὄρκια πῖσά τ' ἀμῆν·
 Αὐτὰρ Αλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιλο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότιμα καὶ ὄρκια πῖσά ταμόνεις,
 Ναίοιμ' ἢ Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέων
 Ἀργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύνακα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
 Ἴππας ζαγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοιο. 260
 Ἀνδ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω·
 Πάρ δέ οἱ Ἀνλῆνωρ περικαλλέα βήσαστο δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σκαῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκείας ἵππας.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μέλα Τρῶας καὶ Ἀχαιοί,
 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πεφυλόττεραν,
 Ες μέσσην Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐσιχόωντο.
 Ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἀνδ' Ὀδυσσεὺς πολέμηις· αὐτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πῖσά θεῶν σύναγον, κρήνηρι δὲ δῖον
 Μίσγον· αὐτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχον· 70
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσάμηνος χεῖρεσσι μάχαρ' ἔειπε,
 Ἡ οἱ πάρ ξίφεος μέγα κυλὸν αἶψ' ἄωρτο,
 Ἀργῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις·
 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀναχών·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,
 Ἡελίος δ', ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακύνει,
 Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε καμόντας
 Ἀνθρώπους τίνυσσον, ὃ, τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πῖσά·
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Αλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήμασιν πάντα,

Ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποσιπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κλείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κλῆμαλα πάντ' ἀποδύναμι,
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀπολινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
 Ἡ τε καὶ ἑσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλῃ).

Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 Τίμην ἐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πρῶτόν τις,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι, εἵνεκα ποινῆς, 290
 Αὐτὶ μύων, εἰς κε τέλος πολέμοιο κιχέω.

Ἡ, καὶ ἀπὸ σομάχης ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 Καὶ τὸς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀπαύρονας,
 Θυμῷ δ' αἰσχρομένοιο ἀπὸ γὰρ μένος εἶλετο χαλκός·
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσάμενοι δεπάρουσιν
 Ἐκχεον, ἥδ' εὐχομένοισι θεοῖς ἀειγενέτησιν·

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεὺ κύδιζε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπότεροι πρῶτοι ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια, 300
 Ὡδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
 Αὐτῷ, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγῇεν.

Ὡς ἔφην· ὃδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράτανε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μέλα μῦθον ἔειπε·

Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Ἡτοι ἐγὼν εἰμι πρῶτ' Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔπως τλήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Ζῆς μὲν πᾶσι τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀππότερ' ὅταν τέλος πεπρωμένον εἴνῃ.

Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς· 310
 Ἀνδ' ἄρ' ἔβαν' αὐτὸς, καλὰ δ' ἠνία τέινεν ὀπίσσω·
 Παρὰ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσατο δίφρον·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄψ ὄρροι πρῶτ' Ἴλιον ἀπονέοντο.

Εκλῶρ δὲ Πριάμοιο πᾶσις ἢ δῖος Οδυσσεύς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρῃς ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πᾶλλον ἐλόνηες,
 Οππότερος δὴ πρῶτον ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἤρσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τέ.

Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε·
 Οππότερος τὰδ' ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 Τὸν δὸς ἀποφθίμῃον δῦναϊ δόμον Αἰδὸς εἶσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃα ἢ ὄρκια πῖσά γενέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφαν· πᾶλλον δὲ μέγας κορυθαίολος Εκλῶρ,
 Ἀψ' ὀρώων· Πάριος δὲ Δωὸς ἐκ κλῆρος ὄρυσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκάστω
 Ἰωποὶ ἀερσίποδες, ἢ ποικίλα τᾶχ' ἔκειτο.
 Αὐτὰρ ὃν ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τᾶχεα κατὰ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠὺκόμοιο.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπιπυρίοις ἀραρήας·
 Δᾶτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμωσε δ' αὐτῷ·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κραδί δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκλῆον ἔθηκεν,
 Ἰππυριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνθεν·
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἐνέε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὁμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ες μέσσον Τρῶων ἢ Ἀχαιῶν ἐσιχώωντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἱπποδάμεις, ἢ εὐκνήμιδας Ἀχαιεύς.
 Καί ῥ' ἐβγὺς σήτην διαμείρησ' ἐνὶ χώρῳ,

320

30

40

Σείοντ' ἐλχέας, ἀλλήλοισιν κόλπον τε.

Πρόδε δ' Ἀλέξανδρος περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη,
Οὐδ' ἔρριξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἶχμη
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δῶτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπιδξάμμος Διὶ πατρὶ·

350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσεσθαι, ὃ με πρῶτερος κακ' ἔοργε,
Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
Οφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφειγόνων ἀνθρώπων,
Ξενοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότῃσι παράχῃ.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλε ἠήρεισο·

Ἀνικρὺ δὲ παραὶ λαπαρὴν διάμησε χιλῶνα
Εγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλδ' αἶο κῆρα μέλαιναν·

60

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσάμμος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν, ἀναχόμενος κόρυθος φαλόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διαβρυφὲν ἔκπεσε χεῖρός·
Ἀτρεΐδης δ' ὦμωξεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, ὅστις σέο θεῶν ὀλωτότερος ἄλλος,
Ἡ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότηλος.

Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι' ἐάγῃ ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔλχος
Ἠΐχθη παλάμῃφιν ἐτώσιον, εὐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἡ, καὶ ἐπάξας, κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
Ελκε δ' ἐπιστρέφας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·

70

Ἀλχε δέ μιν πολύκετος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχλᾷ τέταλο τρυφαλείης.

Καὶ νῦν κεν εἵρυσέν τε, καὶ ἄσπελον ἦρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάνα βοὸς ἱφὶ κλισμύοιο·

320

30

40

Κεινὴ δὲ τρυφαίεια ἅμ' ἔπειο χερσὶ παχείῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαῖες
 Ρίψ', ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἅψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μνησίων
 Εἰλχέϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπασ' Ἀφροδίτῃ
 Ρῆα μάλ', ὥς τε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ,
 Καὶ δδ' εἰς ἐν θαλάμῳ δώδεϊ, κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἠλένην καλέεσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν·
 Χερσὶ δὲ νεκλάρειαν ἐτίναξε λαβῶσα·

380

Γρηὶ δέ μιν εἰκῆα παλαγγρεῖ προσείπεν
 Εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδᾶμονι ναμεταώσῃ
 Ἦσκειν εἴρια καλὰ, μάλισα δέ μιν φιλέεσκε·
 Τῇ μιν εἰσαμνήῃ προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·

Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.

90

Κεῖνος ὃν ἐν θαλάμῳ καὶ δινωλοῖσι λέχεσσι,
 Κἀλλεῖ τε σίλβων καὶ εἵμασιν, ὕδὲ κε φαῖης
 Ἀνδρὶ μαχεσάμενον τῶν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἐρχεσθ', ἢ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Καὶ ῥ' ὥς ἐν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
 Στήθεά τ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Δαίμονιν, τί με ταῦτα λιπαίεαι ὑπεροπάζειν;

Ἡ πῃ με προσέρω πολίων εὖ ναομυθῶν
 Ἀξεις, ἢ φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐραλεινῆς,
 Εἴ τις τοῖ καὶ κἄθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐθέλει συγεῖν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 Τῆνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέεης;
 Ἦσο παρ' αὐτὸν ἴδω· θεῶν δ' ἀπέειπε κελδ' ὄντος·

400

Μηδ' ἔτι (οἷσι πόδεςσιν ὑποσρέφειας Ολυμπον,
 Αλλ' αἶε περὶ κῆνον οἷζυε, καὶ ἐ φύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποίησέ), ἢ ὅγε δέλην.

Κεῖσε δ' ἐγὼν ἔκ εἰμι, νεμεσσηλὸν δέ κεν εἴη,
 Κεῖνε πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσουσιν· ἔχω δ' ἄχ' ἀκρίβα θυμῷ·

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 Μὴ μ' ἔρεθε, χεῖλίν· μὴ χωσαμένη (εἰ μεθείω,
 Τῷς δέ σ' ἀπεχθῆρῳ, ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα·
 Μίσσω δ' ἀμφοτέρων μῆλίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 Τρώων κ' Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλησῇ.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Βῆ δὲ καταχομένη ἱανῷ ἀργῇτι φαεινῷ,
 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.

Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα δοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἡ δ' εἰς ὑφόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.

Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλῶσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,
 Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ καλεῖτο φέρουσα·

Εἴθ' ἀθιζ' Ἑλένη, κέρη Διὸς ἀγίοχοιο,
 Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μῦθον·

Ἠλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 Ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρῶτος πόσις ἦεν.

Ἡ μὲν δὲ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλῃ Μενελάῳ,
 Σὴ τε βίῃ, κ' χερσὶ, κ' ἔγχρ' ἐφ' ἑρτερος εἶναι·

Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσα ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 Εἰς αὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε

Πάσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ

Ἀνίσχον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι

Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ἔπ' αὐτῷ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·

410

20

30

380

90

ε.

400

Μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπλε.
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Αθῆνῃ·
 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν·
 440 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃσι τραπέομεν ἀνιθήμεν.
 Οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε Σε φεῖτερον Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς
 Επλεον ἀρπάξας ἐν ποταποπόροισι νέεσσι,
 Νήσω δ' ἐν Κρανῇ ἐμίγην φιλότῃσι καὶ ἀνῇ·
 Ως σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερὸς αἰρεῖ.

Ἡ ῥα, καὶ ἄρχε λέχουσι κίων, ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίῃς·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρηλοῖσι καθ' ἄνασθεν λεχέουσιν.

Ατρείδης δ' ἂν ὅμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ ἑοικώς,
 50 Εἴ περ ἑσαθρήσεν Αλέξανδρον θεοφδέα.

Ἀλλ' ὅστις δύναιο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικύρων
 Δεῖξαι Αλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃσι γ' ἐκείθανον, εἴ τις ἰδοίῃο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μέλειπεν ἀναξάνδρων Αγαμέμνων·

Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπικύροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ελένην καὶ κλισίαν ἅμ' αὐτῇ
 Εκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
 60 Ἡ τε καὶ ἑσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλει.
 Ως ἔφατ' Ατρείδης, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Δ.

Επιγραφή.

Δελτα, θεῶν ἀγορῇ, ὄρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότενια Ἡβῇ
 Νέκταρ ἐνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσι
 Δεδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 Αὐτίκ' ἐπφράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἡρην,
 Κερτομίοις ἐπέεσι παραβλήδην ἀγοράων·
 Δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἡρὶ τ' Ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκομένης Αἰθίης.
 Ἀλλ' ἦτοι καὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 Τέρπεδον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτῇ κῆρας ἀμύνει.
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἷομαι Δανέεσσαι.
 Ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλῃ Μενελάῳ.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Ἡ δ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῇ
 Ορσομένη, ἢ φιλότιμα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Ἡ τοὶ μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 Αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐπέμυζαν Αθηναίην τε καὶ Ἡρην·
 Πλησίαι αἴγ' ἦσαν, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέεσσαν.
 Ἡ τοὶ Αθηναίην ἀκέων ἦν, ὃδ' ἐπε,

Σκυζομήνη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἡρὴ δ' ἔκ' ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ περσιγύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον θάνατον πόνον, ἢ δ' ἀτέλεστον
 Ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρῶσι, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε πασίν.
 Εὐρδ'· ἀτὰρ ἔ' τοι πάντες ἐπαγνέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δέ μέγ' ὀχθήσας περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30

Δαμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πρίαμοιό τε πᾶδες

Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀπερχῆς μεμαίνας

Ἰλίῃ ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πολυέθρον;

Εἰ δέ σύ γ', εἰσελθῶσα πόλεως καὶ τείχεα μακρὰ,

Ωμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πρίαμοιό τε πᾶδας,

Ἄλλης τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακίσαιο.

Εὐξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτό γε νεῖκος ὀπίσσω

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένῃ).

Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Οππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς, πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἄνδρες ἐκγεγάασι,

Μήτι διαρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἑᾶσαι·

Καὶ γ' ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

Αἶ γ' ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ ὕραν ἄστερόεντι,

Ναυελάνσι πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

Τάων μοι πᾶσι κῆρι τίεσκετο Ἰλῖος ἱρὴ,

Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πρίαμοιο.

Οὐ γ' μοι πολὺ βωμὸς ἐδάετο δαυτὸς εἴσης,

Λοιβῆς τε, κνίσσης τέ· τὸ γ' λάχονμεν γέρας ἡμῖς·

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην· 50

Ἡ τοὶ ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλῃσιν εἰσι πόλιν,

Ἀργος τε, Σπάρτη τε, καὶ Ἄρυσά γε Μυκῆναι.

Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθων περὶ κῆρι·

Τάων ἔτι ἐγὼ παύσθ' ἴσθαι, ὕδ' ἐμεγαίρω.
 Εἴπερ γ' ὃ φθονέω τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνύω φθονέεσ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰσι.
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι νόνον ἐκ ἀτέλεστον.
 Καὶ γ' ἐγὼ θεός εἰμι, γῆρας δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν ῥοι.
 Καὶ με πρεσβυιάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Ἀμφότερον, γῆρ' ἔτε, καὶ ἕνεκα σὴ παράκοιτις 60
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφοντο θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτείλαι
 Ελθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν ἀγνὴν,
 Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ'· ὕδ' ἀπίθισε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
 Αὐτίκ' Ἀθηναίῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε μέλα Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς, 70
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰΐξασα.
 Οἷον δ' ἀσέρα ἦκε Κρόνος πᾶς ἀγκυλομήτεω,
 Ἡ ναύτησι τέρας, ἥ δὲ στρατῷ ἄρείϊ λαῶν,
 Λαμπρὸν, τῷ δὲ τε πολλοὶ ἀπο πινθήρες ἱέντο·
 Τῷ εἰκῇ ἥϊ ξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη·
 Καδδ' ἔθορ' ἐς μέσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἱπποδάμεις, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς. 80
 Ὡς δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πηλοσίον ἄλλον.

Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς, καὶ φύλοπις ἀγνὴ
 Ἔσσετο· ἥ φιλοτίλῃ μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζᾶς, ὅς' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκτο.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε.
 Ἡ δ', ἀνδρὶ ἱκέλη, Τρώων καλεδύσσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀθηνορίδῃ, κρατερῷ ἀχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημνῇ, εἶπε ἐφάροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἱόν, ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Εσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεράϊ σίχες ἀσπισάων
 Λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἅπ' Αἰσίοιο βροάων.
 Αἰγυῖ δ' ἰσαμνῇ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἡ γὰρ νῦ μοί τι πείθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαῖης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμην ταχὺν ἰόν;
 Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν ἢ κῦδος ἄριστο,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιχα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τῷ κεν δὴ πᾶμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἶκεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρεΐος υἱόν,
 Σῶ βέλει δμυθέντᾳ, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ', οἷσευσον Μενελάῳ κυδαλίμοιο.
 Εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγεῖ, κλυτολόξῳ,
 Ἀρνῶν παρωλογόνων ῥέξεν κλειῖν ἑκατόμβην,
 Οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφροني πείθεν.
 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὖζοον, ἰξάλε ἀγῶς
 Ἀγρίν, ὃν γὰρ ποτ' αὐτὸς ὑπὸ γέροντιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμνός ἐν πεδοκῆσι,
 Βεβλήκει πρὸς σῆθος· ὃ δ' ὑπὲρ ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τῷ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαμεικάδωρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων,
 Πᾶν δ' εὖ λειπνάς, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην,
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνοσάμνος, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· παρόθεν δὲ σάκη χεῖθον ἐυδαίῳ ἑταῖρῳ,
 Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Πρὶν βληῖσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.

90

100

10

Αὐτὰρ ὃ σὺλα πῶμα φερέτρης· ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 Αβλήτα, Περσέοντα, μελαίνων ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νάρῃ καλεκόσμευ πικρὸν οἷσιν,
 Εὐχέλο δ' Απόλλωνι Λυκηγυρεῖ, κλυτολόξῳ,
 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξιν κλειῖν ἱκαλόμβην,
 Οἴκαδ' ἐνοήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης·
 Ἐλκε δ' ὁμῶ γλυφίδας τε λαβῶν, καὶ νεῦρα βόεια·
 Νάρην μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοφερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 Λίγξε βιός, νάρῃ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλλο δ' οἷσος
 Οἰυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτόσθαι μνυστῶν.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοιτο
 Ἀθάνατοι· πρῶτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη·
 Ἡ τοι, παῖδ' ἐσθλὰς, βέλους ἐχεπιδκῆς ἄμυνεν·
 Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ
 Παῖδος ἔργον μῦαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 Χρῦσοι σὺνεχον, καὶ διπλῶς ἦνλετο θώρηξ·
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἷσός·
 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαυδαλέοιο,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαυδάλα ἠρήρειτο,
 Μίτρης δ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἡ οἱ πλεῖστον ἔρυστο, διὰ παρὰ δὲ ἔστατο καὶ τῆς·
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷσος ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 Αὐτίκα δ' ἔρρειν αἶμα κελαυνεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνη
 Μηόνις, ἥ ἑ Κάειρα, παρήϊον ἐμμύμα ἰππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 Ἰππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 Ἀμφοτέρων, κόσμος δ' ἰππῶ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνην αἵματι μηροῖ

120

30

40

Εὐφύες, κνήμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ καλὰ ὑπένερθε.
 Ρίγησεν δ' ἄρ' ἐπεῖτα ἄναξ ἀνδρῶν Αἰακίωνα,
 Ως εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς.
 Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 Ως δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκυς ἐκλὸς ἑόντας,
 Αἰφ' ὁρρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀγέρθη.
 Τοῖς δὲ βαρυσενάχων μετέφη κρείων Αἰακίωνα,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεσεναχόηο δ' ἑταῖροι.
 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἑταῖμον,
 Οἷον παρῆσας παρ' Αἰακῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 Ως σ' ἔβαλον Τρῶες, καλὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἶμά τε ἀνῶν,
 Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιὰ, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος ἔκ' ἐτέλεσεν,
 Ἐκ τε καὶ ὅφ' ἐτελεί· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισσαν,
 Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξὶ τε, καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμόν,
 Ἔσσε' ἤμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Ζῶς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι νάων,
 Αὐτὸς ἐπιστείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα παῖσι,
 Τῇσδ' ἀπάτης κολέων· τὰ μὲν ἔσσε' ἔκ' ἀτέλεσα.
 Ἀλλὰ μοι αἶνον ἄχος σέθεν ἔσσε', ὦ Μενέλαε,
 Αἴκε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βίοτοιο.
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἀργὸς ἰκοίμην·
 Αὐτίκα γὰρ μνήσον' Αἰακοὶ πατρίδος αἶης,
 Καδδὲ κεν Ἀχαιὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμην
 Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὁσέα πύσει ἄρ' ἄρα
 Κεῖμας ἐν Τροίῃ, ἀτελεσθήτω ἐπὶ ἔργῳ.
 Καὶ κέ τις ὦδ' ἔρει Τρώων ὑπερηνορέοντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρῶσκῳ Μενελάῳ κυδαλίμοιο,

150

60

70

Αἴθ' ὅτως ἐπὶ πασὶ χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
ὣς κ' νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθαδ' Ἀχαιῶν·

Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

180

σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

ὣς ποτὲ τις ἔρει, τότε μοι χάνοι ἄρῃα χθῶν.

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων παρσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Θάρσει, μηδὲ τί πω δεΐδιστο λαὸν Ἀχαιῶν·

οὐκ ἐν καρδίῳ ὅξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισεν

Εἰρυσάτο ζωστήρ τε παναόλος, ἥδ' ὑπένερθεν

Ζῶμά τε, κ' μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.

Αἴ γ' ὃ δὴ ὅτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·

Εἰλος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσει, ἥδ' ἐπιθήσει

90

Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.

Η, κ' Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα παρσπύδα.

Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον

Φῶτ', Ἀσκληπιῦ ὕδ' ἀμύμονος ἱηῆρος,

Οφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,

ὅν τις οἷσ' ἄσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.

ὣς ἔφατ'· ὃδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἐκβύσας·

Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων,

Πατρίων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν

200

Εσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰν εἵχες ἀσπίσων

Λαῶν, οἳ οἱ ἔπον Τρίκκης ἐξ ἵπποβότοιο.

Αἴχῃ δ' ἰσάμενος, ἔπεα πτερόεντα παρσπύδα.

Ὅρσ', Ἀσκληπιάδῃ· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

Οφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱόν,

ὅν τις οἷσ' ἄσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος,

ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·

Βάν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν ἄρυν Ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος

210

Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηνέραθ', ὅσοι ἄριστοι,

Κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·

Αὐτίκα δ' ἐκ ζωσῆρος ἀρηρότος εἶλκεν οἷσόν·

Τῷ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξείες ὄγκοι·

Λῦσε δέ οἱ ζωσῆρα πανάμολον, ἥδ' ὑπένερθε

Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἶσος,

Αἶμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς

Πάσσε, τὰ οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων·

Οφρα τοὶ ἀμφεπένοιο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

20

Τόφρα δ', ἐπὶ Τρώων εἴχες ἦλυθον ἀπιστάων·

Οἱ δ' αὖτις κατὰ τὰ χεῖ' ἔδυν, μῆσαντο δὲ χάρμης.

Εὐθ' ἐκ ἄν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,

Οὐδὲ καταπλώσονται, ἔδ' ἐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·

Ἀλλὰ μάλα πᾶδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.

Ἰππυς μὲν ῥ' ἔασε καὶ ἄρμαλα ποικίλα χαλκῷ·

Καὶ τὸς μὲν θηράπων ἀπάνδρ' ἔχε φυσιόωντας

Εὐρυμέδων, ἧς Πτολεμαῖε Πειραΐδαο.

Τῷ μάλα πολλὰ ἐπέτελλε παριχέμεν, ὅπποτε κέν μιν

Γῆα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα·

30

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο εἴχας ἀνδρῶν·

Καὶ ῥ' ἔς μὲν πᾶδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,

Τὸς μάλα θαρσύνεσκε, παρισάμενος ἐπέεσιν·

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θύριδος ἀλκῆς·

Οὐ ῥ' ἐπὶ ψάδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔασετ' ἀρωγός·

Ἀλλ' οἵ περ πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.

Τῶν ἦτοι αὐτῷ τέρενα χροῶ γῦπες ἔδον·

Ἡμεῖς δ' αὐτ' ἀλόχως τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα

Ἀξομένο ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πολίεθρον ἔλωμεν·

Οὔσινας αὖ μεθιέντας ἴδοι συγερῶ πολέμοιο,
Τὸς μάλα νεικείσκει χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

240

Αργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, ἔνυ σέβεσθε;
Τίφθ' ἔτῳς ἔσητε τεθιπότες, ἥντε νεβροί;
Αἴ τ' ἐπεὶ ἔν' ἔκαμον, πολέος πεδίοιο δένεσσι,
Εἰς αὖ, ἔδ' ἄρα τίς σφι μέλα φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
Ὡς ὑμεῖς ἔσητε τεθιπότες, ἔδ' ἐμάχεσθε.

Ἡ μῦντε Τρῶας χεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολίης ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης,
Οφρα ἴδῃτ' ἀπ' ὑμῖν ὑπέρχη χεῖρα Κρονίων;

Ὡς ῥ' ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·

50

Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσονται·

Ἰδομενῆς μὲν ἐνὶ προμάχοις (ὅν' εἰκελὸς ἀλκήν,

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.

Τὸς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·

Ἰδομενεῦ, πῆρι μὲν (εἰ τίω Δαναῶν ταχυπώλων,

Ἦμῶν ἐνὶ πολέμῳ, ἢ δ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,

Ἦδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πῆρ τε γενέσιον ἀθοπα οἶνον

Αργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρων).

60

Εἴπερ ῥ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Δακτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ

Εἴη, ὥσπερ ἐμοὶ, πείειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

Ἀλλ' ὅρσθ' ὀλοεμόνδ', οἷος πάρος εὖχεο εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενῆς, Κρητῆρ' ἀγὸς, ἀνλῖον ἦνδα·

Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος

Εἶσομαι, ὥς τοπρῶτον ὑπέσθην καὶ καλένδσα·

Ἀλλ' ἄλλως ὠτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,

Οφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχουσιν

Τρῶες· ταῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ὀπίσσω

70

Εασετ', ἐπεὶ πρῶτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρώχετο, γηθόσυνος κῆρ.
 Ηλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνά κλαμόν ἀνδρῶν·
 Τῷ δὲ κορυσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἶπελο πεζῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ Κροπιῆς εἶδεν νέφος ἀπόλλος ἀνῆρ,
 Ερχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
 Τῷ δέ τ', ἀνδρῶν ἐόντι, μελάντερον, ἥντε πείσσα,
 Φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λάλαπα πολλήν.
 Ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπείος ἦλασε μῆλα·

Τοῖα μ' Αἰάντεσιν ἀρηϊθῶν ἀγζῆων
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεα, σάκεσιν τε καὶ ἔλχεσι πεφρικῆα.
 Καὶ τὰς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπια πλερόεντα περσυνῆα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτῶνων,
 Σφῶϊ μὲν, ὃ δ' ἔοικ', ὀτρυνέμεν ὅτι κελδῶ·
 Αὐτῷ δ' μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἶ δ', Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γῆροιο·
 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτός,
 Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλῆσά τε, περθομένη τέ.

Ὡς εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δὲ μετ' ἄλλης·
 Ἐνθ' ὅγε Νέστωρ ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορήϊν,
 Οὐς ἐτάρας σέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 Ἀμφὶ μέγαν Πελάγονία, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Αἴμονά τε κρείοντα, Βιάντά τε, ποικιλὰ λαῶν.
 Ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 Πεζὺς δ' ἐξόπιθεν σῆσεν πολέας τε καὶ ἐδλῆς,
 Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο· κακὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 Οφρα καὶ ἐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίη πολεμίζῃ.
 Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὰς δ' ἀνώγει

280

90

Σφῆς ἵππυς ἐχέμεν, μὴδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνιρρέφει πεποιθώς,
Οἷος πρὸς ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ὅς δὲ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἴκη),
Εἰς ὁρεξάσθω· ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἔστω.
Ὡδὲ καὶ οἱ πρῶτοι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθευ,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.

Ὡς ὁ γέρον ὥτρυνε, πάλας πολέμων εὖ εἰδώς· 310

Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Ὡς τοι γυνάθ' ἐποίτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
Ἀλλὰ (εἰ γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχην, σὺ δὲ κροτέροισι μέλεινα).

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
Ὡς ἔμεν, ὥς ὅτε διὸν Εὐρυπύκωνα καλέκταν·

Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 20

Εἰ τότε κῆρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελῶσω

Βυλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ γερόντων.

Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσει νεώτεροι, ὅπερ ἐμείο

Ὀπλότεροι γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχέλο, γηθόσυνος κῆρ.

Εὐρ' ὦν Πετῶο, Μενεάδῃα πηλείππον,

Ἐσαότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μήσῳρες αὐτῆς·

Αὐτὰρ ὁ πηλείων εἰσῆκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Πάρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ σίχες ἐκ ἀλαπαδῶν 30

Ἐσσαν· καὶ γὰρ πῶσφιν ἀκνέτο λαὸς αὐτῆς,

Ἀλλὰ νέον (υἱογινόμενα) κίνυντο φάλαγγες

Τρώων δ' ἰπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μύοντες
 Ἔσασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
 Τρώων ὀρμήσῃ, καὶ ἄρξαιαν πολέμοιο.
 Τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφειας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ω ἦ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένος, κερδαλεόφρον,
 Τίπτε καταπλώστονις ἀφέστατε, μίμνῃτε δ' ἄλλης; 340
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μέλα πρῶτοισιν ἐόντας
 Ἐσάμεν, ἠδὲ μάχης καυσειρῆς ἀνιβολῆσαι.
 Πρῶτῳ γὰρ καὶ δαυτὸς ἀκναῖζομεν ἐμεῖο,
 Ὄππότε δᾶτα γένυσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
 Ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
 Οἶνε πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέληθον·
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ὑμείων παρᾶροιτε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 50
 Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἔφ' ἰπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα,
 Οὔφρα, ἢν ἐθέλησθα, καὶ ἄῃεν τοὶ τὰ μεμῆλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγῆντα
 Τρώων ἰπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάσεις.

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ως γινῶ χωρήμεοιο· πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον·

Διογενὲς, Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, ἔτε κελᾶω.
 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 60
 Ἠπια δύνει οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.
 Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὅπιθεν ἀρεασόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 Εἴρη· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια δῖεν.

Ὡς εἰπὼν, τὺς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ μετ' ἄλλης·
 Εὖρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Ἐσαύτ' ἐν δ' ἵπποισι, καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 Παρ δὲ οἱ ἔστηκε Σθένελος Καπανήϊος υἱός.
 Καὶ μὲν τὸν νεΐκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρωνος, ἵπποδάμοιο,
 τί τλώσεις; τί δ' ὀπιπλάης πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὧδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονέμενον· ἐγὼ γὰρ
 Ἠγησ', ὅδ' ἴδον· πῆρι δ' ἄλλων φασὶ γνέσθαι.
 Ἥτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκίνας
 Ξάντος, ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει λαὸν ἀγείρων,
 Οἳ ῥα τότε ἑσρατόωνδ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 Καὶ ῥα μάλα λίσσονται δόμῳ κλείεσσι ἐπικύρως.
 Οἳ δ' ἔθελον δόμῳ, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παρὰ σῖα σήματα φάινων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἔν ὦχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδῷ ἐχθρόντο,
 Ἀσπὸνδ' ἴκοντο, βαθύχοινον, λεχετοῖον·
 Εὐθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ σῆλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας
 Δαηνυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκλήϊης.
 Εὐθ' ὅδ' ἐξήϊος περ ἰών, ἵππηλάτα Τυδῆος
 Τάρβει, μένος ἰὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὅγ' αἰεθλᾶεν προκαλίζετο· πάντῃ δ' ἐνίκα
 Ρηϊδίῳ· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθος ἦεν Ἀθήνη.
 Οἳ δὲ χολωσάμενοι Κάδμαιοι, κέντορες ἵππων,
 Ἄψ' οἱ ἀνερχομένη πικρὸν λόχον εἶσαν, ἀγοήτες
 Κέρως πεντήκοντα· δύο δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

370

80

90

Υἱὸς τ' Αὐτοφρόνιοι, μῆμεπλόλεμος Λυκοφόνιος.
 Τυδῆς μὲν κ' τοῖσιν ἀνέκτα πτότμον ἐφῆκε·
 Πάντας ἔπειν', ἕνα δ' οἶον ἱεὶ οἴκονδε νέεσθαι·
 Μαιόν' ἄρα περὶ ἔκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἔην Τυδῆς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν ὕδν
 Γείνατο, εἶο χέρεα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 Αἰδεοδὲς βασιλῆος ἐνιπὴν ἀδοίοιο.

Τὸν δ' ὕδς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ατρείδῃ, μὴ ψάδε', ἐπισάμβρος σάφα εἶπεν·
 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 Ἡμεῖς κ' Θήβης ἔδος εἰλομῆν ἐπ' ἰαπύλοιο,
 Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος Ἀρείον,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν κ' Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Τῷ μὴ μοι πατέρασ' ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 10

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τέτλα, Γιωπῇ ἦστο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Οτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Τῷ τῷ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἐφέ), εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
 Τῷ τῷ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, κ' νῶϊ μεδώμεθα θύριδος ἀλκῆς.

Ἡ ῥα, κ' ἐξ ὀχέων σὺν τάρχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἀνακλῶς, 20
 Ορνυμῆν· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἀγυιᾷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ορνυτ' ἐπ' αὐτότερον, Ζεφύρε ὑποκινήσαντος,
 Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσει, αὐτὰρ ἐπεῖτα
 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

Κυρτὸν ἐὼν κορυφῆται, ἀποπλῦει δ' αἰὼς ἄχην·
 Ὡς τότε ἔπασσύτερα Δαναῶν κίνυντο φάλαγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλδε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ηγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, ἔδε κε φαῖης
 Τόσσον λαὸν ἔπειθα ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδῇν,
 Σιγῇ δειδίότες Σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τάχιστα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμύοι ἐσιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς οἷες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρία ἐσήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λακκῶν,
 Αἰηχὲς μεμαῖα, ἀκῆσταται ὅπα ἄρνων·
 Ὡς Τρώων ἀλαλήδως ἀνὰ στρατὸν ἄρυν ὁρᾷει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ἔδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὡς δὲ τὸς μὲν Ἀρης, τὸς δὲ γλαυκῶπις Αθήνη,
 Δαίμων τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Εἰς ἄμοτον μεμαῖα,
 Ἀρεὸς ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
 Ἡ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσει, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βάνει.
 Ἡ σφιν καὶ τότε νῆκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,
 Ερχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα σόνον ἀνδρῶν.
 Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ζυνιόντες ἵκοντο,
 Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινὴς, σὺν δ' ἔλχεα, καὶ μὲν ἀνδρῶν
 Χαλκεσθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθαδ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ ἀχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 Ολλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 Ἐς μιγαλκείαν (συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 Κρητῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοδε χαράδρης,
 Τῶν δὲ τε τηλόσε δᾶπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποσιμήν·
 Ὡς καὶ μιγαλμῶν γῆετο ἰαχὴ τε φόβος τέ.

430

40

50

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυϋήν,
 Εὐδλὸν ἐνὶ παρμάχοισι, Θαλυσιάδην Εἰχέπωλον,
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰσποδασείης·
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρνησε δ' ἄρ' ὅσιον εἶσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ Σκότος ὅσ' ἐκάλυφεν·
 460
 Ἡριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ελεφίνωρ
 Χαλκιδόντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Αἰάντων·
 Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελημημένος, ὅφρα τάχιστα
 Τάχιστα (υἷσσει· μίνυθα δέ οἱ γῆρ' ὀρμή.
 Νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Αἰγύωνρ,
 Πλάρ' αὖ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 Οὔτῃσε ξυσῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γῆα.
 70
 Ως τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
 Ἀλλήλοισι ἐπόρεσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλizeν.
 Εἰθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
 Ἠΐθεον, Φαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰσθηθεν καλῖσσα, παρ' ὅχθησιν Σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἐπέλο, μῆλα ἰδέσθαι·
 Τ' ἐνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· ὕδ' ἐ τοκεῦσι
 Θρέψτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἶων
 80
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δερὶ δαμνύτι.
 Πρῶτον γὰρ νιν ἰόντα βάλε σῆθος, παρὰ μαζὸν
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμων χάλκεον ἔλχος
 Ἡλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγαιρος ὡς,
 Ἡ ῥὰ τ' ἐν εἰαμνῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει,
 Λεῖπ'· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 Τὴν μὲν δ' ἄρμαλοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνὶ (δίδηρῳ
 Εἰζέταμ', ὅφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομφὴ κῆται ποταμοῖο παρ' ὅχθας·

Τοῖον ἄρ' Ανθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάρϊξεν
 Αἴας διογενής· τῷ δ' Ανλφος ἀολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὅξείῃ δερὶ. 490
 Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Οδυσσεὺς ἐαδλὸν ἐταῖρον,
 Βελήκη βεβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 Ηριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμφοῖο χολώθη·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Στῇ δὲ μαλ' ἐγγὺς ἰὼν, ἣ ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπλήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' ὑὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 Ὃς οἱ Αβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων. 500
 Τὸν ῥ' Οδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δερὶ
 Κόρσην· ἡ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ χρότος ὅσ' ἐκάλυψε·
 Δέπησεν δὲ πεισῶν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ·
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, ἣ φαίδιμος Εὐκλῶρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς.
 Ἰθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσητε δ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμιν ἐκκαλιδῶν· Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 Ορνωδ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις· ἐπεὶ ἔσφι λίθος χρώς, ἔδὲ σίδηρος, 10
 Χαλκὸν ἀναχέουσι ταμεισίχροα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν ἔδ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 Μάρνασθαι, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χρόλον θυμαλγέα πείσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Ὡρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
 Χερμαδίῳ ῥ' βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,

Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Ὀρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλῆθη·
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὁσέα λᾶας ἀναδῆς
 Ἀχρεὺς ἀπηλοΐησεν· ὃ δ' ὕψιος ἐν κονίησι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας,
 Θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμνεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείρως· ἔτα δὲ θυρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ Κρότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε θυρὶ
 Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγη δ' ἐν πνέμονι χαλκός·
 Ἀλγίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔλχος
 Εὔασατο σέρνοιο· ἐρύσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
 Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἷνυτο θυμὸν·
 Τάχιστα δ' ἐκ ἀπέδυσε· περὶέστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Ὀρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔλχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἔ, μέγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 Ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 Ἦτοι ὁ μὲν Ὀρηκῶν, ὃ δ' Επειῶν χαλκοχιλῶνων,
 Ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικλείοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθά κεν ἔκτετι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσατο μετελθὼν,
 Ὅσις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνέτατος ὀξέϊ χαλκῷ
 Δινάοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παιλλὰς Αθήνη,
 Χειρὸς ἐλθόν, αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 Πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

520

30

40

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ε.

Επιγραφή.

Εἴ, βάλλει Κυθήρειαν, Ἀρηά τε, Τυδέος υἱός.

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 Δῶκε μῦθος ἥ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μελὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γυνοίῃ, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 Δᾶί οἱ ἐκ κόρυθός τε ἥ ἀσπίδος ἀκάμαλον πῦρ,
 Ἀεὶ ὀπωρινῶ ἐναλίγκιον, ὅσε μάλισα
 Λαμπρὸν παμφάνησι λευκμῦθος Ωκεανοῖο.
 Τοῖόν οἱ πῦρ δάμνῃ ἀπὸ κρατός τε ἥ ὤμων.
 Ωρσε δέ μιν καλὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 Ἰφῆς Ἡφάστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσιν,
 Φηγᾶς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 Τῷ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίον ὀρμηθήτην.
 Τῷ μὲν ἄφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγᾶς ῥα πρῶτος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Τυδείδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀρισερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
 Εγχεος, εὖ δ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Τυδείδης, τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός·
 Ἀλλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἄφ' ἵππων·
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρυσσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῖς κλισιάοιο.

L 2

Οὐδὲ γὰρ ἔδὲ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
 Ἀλλ' Ἠφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 Ὡς δὴ οἱ μὴ πᾶγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 Ἰππες δ' ἐξελάσας μεγαθύμῃς Τυδέος υἱός,
 Δῶκεν ἐταίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον ἦε Δάρητος,
 Τὸν μὲν ἀλδάρμενον, τὸν δὲ κλέμενον παρ' ὄχεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλῆσ', ἐπέεσσιν περσηύδα θυρόν Αἰνα.

30

Ἀρες, Ἀρες, βροτολογιγέ, μισφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμην καὶ Ἀχαιούς
 Μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κυδὸς ὀρέξῃ;
 Νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;

Ὡς εἰπῶσα, μάχης ἐξήγαγε θυρόν Αἰνα·
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθῆσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Οδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρῳ·
 Πρῶτῳ γὰρ σρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὡμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ.

40

Ἰδομένης δ' ἄρα Φαιστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
 Βῶρ, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλῆθει·
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομένης δορικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
 Νύξ', ἵππων ἐπιθησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν Κρότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομένης ἐσύλδον Δεράποντες.

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα Δῆρης,
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἐλ' ἔλχεϊ ὀξυόεντι,
 Εὐδλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρυσιν ὕλη.

50

Ἀλλ' ὅ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκηβολίᾳ, ἥσιν τὸ πρῖν γ' ἐκέκασο·
 Ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης θυρικλυτὸς Μενέλαος
 Πρόσθεν ἔθεν φάγοντα μετάφρενον ἔτασε θυρὶ
 ὤμων μεσσηγυῖς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασεν·
 Ἡριπε δὲ πρηνὴς, ἄράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκλονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίσατο δαῖδαλα πάντα
 Τεύχεϊν· ἔξοχα γ' μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκλήνατο νῆας εἵσας,
 Ἀρχεκάκῃς, αἷ' πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γήμοντο,
 Οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ ἔτι θεῶν ἐκθέσφατα ἦδη.
 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ καλέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλυτὸν καλὰ δεξιόν· ἡ δὲ διὰ παρ'
 Ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἤλυθ' ἀκωκή·
 Γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶζας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδᾶον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 Ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ,
 Ἰσα φίλοισι τέκεσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης θυρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς καλὰ ἰνίον ὀξεί' ὀφρύ·
 Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 Ἡριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐαμμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 Τῖον ὑπερθύμῃ Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρῳ
 Ἀρητῆρ' ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐάμμος ἀγλαὸς υἱός,
 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μείαδρῳ μᾶδην ἔλασ' ὤμων,
 Φασγάνῳ ἀΐζας· ἄπο δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἱματόεστα δὲ χεῖρ' ὠεδίῳ πῶσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταῖη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τυδείδην δ' ἐκ ἄν' γνοίης ποτέροισι μετῇ,
 Ἡὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Οὔνε δ' ἄμπεδιον, ποταμῷ πλήθοντι ἑοικώς,
 Χειμάρρῳ, ὅς' ὥκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' ὅτ' ἄρ' τε γέφυρα ἐεργμύμα ἰχάνοωσιν,
 Οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἵχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 Εὐθὺντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῷ ἔργα καλὴ ἵριπε καλ' ἀζηῶν·
 Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγες
 Τρώων· ὃδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

90

Τὸν δ' ὥς ἐν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Οὔνοντ' ἄμπεδιον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτίτανετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπάσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 Θώρηκος γυῖαλον· διὰ δ' ἐπ' ἴσῳ πικρὸς οἶσος,
 Αντικρὺ δὲ δίεχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.

100

Ὀρνυθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβλην δ' ἄριστος Ἀχαιῶν· ὃδ' ἐ φημί
 Δῆθ' ἀνχίσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτέόν με
 Ωρσεν ἀναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνήμηνον Λυκίηθεν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' ἔβελος ὠκὺ δάμασεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρὸδ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἔστη, καὶ Σθένελον παρσέφη, Καπανηῖον υἱόν.

Ὀρσεο, πέπων, Καπανηϊάδῃ, καθαβήσεο δίφρῳ,
 Οφρά μοι ἐξ ὅμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶσιν.

10

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε·
 Πάρ δὲ σᾶς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμα·
 Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ σρεπλοῖο χιτῶνος.
 Δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Κλυθή μοι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
 Εἴποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσης
 Διῶ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλε, Αθήνη·
 Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔλχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπ' ἄχρ', ὅδε με φησὶ
 Διρὸν ἔτ' ὄφρα δαμ λαμπερὸν φάος ἠελίοιο.

120

Ὡς ἔφατ' Ἀχόμερος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη,
 Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 Ἀλχῷ δ' ἰσαμῆν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἐν γὰρ τοι σῆθεσι μένος πατρῴϊον ἦκα
 Ἀτρομον, οἷον ἔχεσκε Λαέρτιάδης ἱππότης Τυδάδης.
 Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 Ὅφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῶν θεόν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς περὶ μένος ἐνθάδ' ἴκη,
 Μῆτι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἐλθῇ ἐς πόλεμον, τήν γ' ὑτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

30

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη γλαυκῶπις Αθήνη.
 Τυδείδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν θερμάχοισιν ἐμίχθη·
 Καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Διὶ τότε μιν τρεῖς τόσων ἔλεν μένος, ὥς ἐκ λείοντα,
 Ὅν γὰρ τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὄϊεσι
 Χραῖσθαι μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, ὅδε δαμάσθαι·
 Τὸ μὲν τε δένος ὥρσεν· ἔπειτα δέ τ' ἔκ προσαμύνει,
 Ἀλλὰ κατὰ σαθρὰς δούρας, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 Αἰ μὲν τ' ἀγχισῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυν',
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέος ἐξάλλετο αὐλῆς·
 Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀσύνοον καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν·
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δαφνί,

40

Τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἑέργαθεν, ἧδ' ἀπὸ νώτου.
 Τὸς μὲν ἑασ', ὃ δ' Ἀβαντα μετώχετο, καὶ Πολύειδον,
 Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
 Τοῖς ἔκ ἐρχομένων οἱ γέροντες ἐκρίνατ' ὀνείρους,
 Ἀλλὰ σφειας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φάινοπος υἱέ,
 Ἀμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείρετο γῆραϊ λυγρῷ·
 Υἱὸν δ' ἔτεκετ' ἄλλον, ἐπὶ κλεάτεσι λιπέσθαι·
 Εὐθ' ὅγε τὸς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 Ἀμφοτέροιν· πατέρι δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λεῖπ', ἐπεὶ ἔζωντο μάχης ἐκνοσήσαντε
 Δέξατο· χιρῶσαι δὲ διὰ κλῆσιν δατέοντο.

Εὐθ' υἱὸς Πριάμοιο δῶν λάβε Δαρδανίδαο
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Εχήμενά τε, Χρόμιόν τε.
 Ὡς δὲ λέων ἐν βυσσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 Πόρτιος, ἢ βοδὸς, ξύλοχον καθαυσοκομμάων·
 Ὡς τὸς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἑπεῖτα δὲ τὰ χεῖ ἐσύλα·
 Ἴππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδε μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

Τὸν δ' ἶδεν Αἰεΐας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἴμῳ ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐλχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ πως ἐφάροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε·
 Στῆ δὲ παρὰ αὐτοῖς, ἕπος τέ μιν ἀντίον ἤυδα·

Πάνδαρε, πῶς τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οἶοι,
 Καὶ κλέος; ὃ ἔστις τοι ἐρίζεῖ ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεῖ εἶναι ἀμείνων·
 Ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀναχάων,
 Οἷς ὅδε κρατεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν γύνατ' ἔλυσεν.

150

60

70

Εἰ μή τις θεός ἐστι, κολοσσάμηνος Τρώεσιν,
 Ἰρῶν μνησίας· χαλεπὴ δὲ θεῷ ἐπὶ μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Αἰνεῖα, Τρώων βελιφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δάφροσι πᾶντα εἴσκω,
 Αἰσίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 Ἰππυς τ' εἰσορόων· σάφα δ' ἔκ οἱδ', εἰ θεός ἐστίν.

180

Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δάφρων Τυδέος υἱός,
 Οὐχ' ὅγ' ἀνδθε θεῷ τάδε μαινέῃ, ἀλλὰ τις ἄγχι
 Ἔσκη ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
 Ος τέτε βέλος ὦκ' ἐκ χιήμων ἔτραπεν ἄλλῃ·

Ἦδη γ' οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·

Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προσάψειν,
 Ἐμπης δ' ἔκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κολήεις.

90

Ἴπποι δ' ἔπαρέασι, καὶ ἄρματα, τῷ κ' ἐπιβάειν·
 Ἀλλὰ πᾶς ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἑνδεκά διφροι

Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοταχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 Πέπλαν· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι

Ἑστᾶσιν, κρὶ λακὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων

Ἐρχομένη ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιετοῖσιν·

Ἴπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα

Ἀρχαῖεν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

200

Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην, ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,

Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δοοίατο φορβῆς,

Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.

Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,

Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δὲ μ' ἔκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.

Ἦδη γ' δοιοῖσιν ἀριστέας ἐφῆκα,

Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν

Ατρικὲς αἶμ' ἔσθλα βαλὼν· ἤγερα δὲ μᾶλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασάων ἀγκύλα τόξα
 Ἡματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἰλιον εἰς ἐραλαινὴν
 Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίδω.
 Εἰ δέ κε νοσήσω, καὶ ἐσόφωμαι ὀφθαλμοῖσι
 Παλρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια ῥ' μοι ὀπηδεῖ.

210

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
 Μὴδ' ἔτως ἀγόρευε· πάρος δ' ἔκ' ἔσσε' ἄλλως,
 Πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 Ἀνιβρίην ἐλθόντῃ, σὺν ἔλῃσι, πειρηθῆναι.
 20 Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπισάμβροι πεδίοιο,
 Κραπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
 Τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε (ρώσετον, εἴπερ ἂν αὐτε
 Ζῶς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδῃ κῦδος ὀρέξῃ.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία (ιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποθήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 Ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

20

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ·
 Μᾶλλον ὑφ' ἡνιοχῷ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 Οἶσετον, εἴπερ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 Μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, εὖδ' ἐθέλησιν
 Εκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντῃ.
 Νῶϊ δ' ἐπαύξας μεγαθύμῳ Τυδέος υἱός,
 Αὐτῷ τε κλείνη, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππας.
 Ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἄρμασιν καὶ τεῶ ἵππῳ
 Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξείῳ δουρί.

30

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρμαλα ποικίλα βάντες,
Εμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκείας ἵππας·

240

Τὸς δὲ ἴδε Σθέnelος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός·
Αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεια πῆρόεντα παρθενύδα·

Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Ἄνδρ' ὁρώ κρατερῷ ἐπὶ (οἱ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχέ' εἶναι·

Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Αἰχίσοιο
Εὐχέ' ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔς' Ἀφροδίτην.
Ἄλλ' ἄγε δὴ, χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδὲ μοι ἔτω
Θῦγε διὰ παρθένων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.

50

Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
Μήτι φόβονδ' ἀγόρα', ἐπεὶ ἔδὲ (εἰ παρήμεν οἶω·

Οὐ γὰρ μοι ἡμιῶν ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπλώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·

Οκνέω δ' ἵππων ἐπιβανέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
Ἄλῃον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' ἐκ ἑᾶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Τέτω δ' ἔτι πάλιν αὐτῶν ἀποίσσειν ὠκείας ἵπποι
Ἀμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γὰρ ἕτερός γε φύγησιν.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
Αἰκέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ

60

Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τέσδε μὲν ὠκείας ἵππας
Αὐτὰ ἐρυκακτεῖν, ἐξ ἄλυστος ἡνία τεῖνας,

Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσσει Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

Τῆς γὰρ τοι ἡμεῖς, ἥς Τρωῖ περ' ἀρύοπα Ζεὺς
Δῶχ' υἱὸς ποιοῖν Γανυμήδεος· ἕνεκ' ἄριστοι

Ἴππων, ὅσοι ἔασιν ὑπὸ ἡώ τ', ἥελίον τε.
Τῆς ἡμεῖς ἐκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Αἰχίσιος,

Λάβρη Λαομέδοντος, ὑποχὼν Δῆλεος ἵππας·

Τῶν οἱ ἔξ' ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
 Τὸς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῷ δὲ δὴ Αἰνεία δῶκεν, μήπωρε φόβοιο·
 Εἰ τῷ κε λάβοιμην, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἑδλόν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
 Τὸν πρῶτος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτερόθυμε, δάφρον, ἀγαυὲ Τυδείδης υἱέ,
 Ἡ μάλα σ' ἔβελος ὦκ' ἀμαρτάνοιο, πικρὸς οἷός·
 Νῦν αὖτ' ἐλθέειν πειρήσομαι, ἄγε τύχοιμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ πλάμῃ θώρηκι πελάσθη.

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Βέβηκα κεκεῶνα διαμπερές, ὃδ' ὅτ' ὦ
 Διὸν ἔτ' ἀνχίσεισθα· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.

Τὸν δ' ἔταρβησας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἡμῖν γὰρ ἔτυχες· ἀτὰρ ἔμην σφῶϊ γ' ὅτ' ὦ
 Πρίν γ' ἀποπαύσεσθα, πρίν γ' ἢ ἑτερόν γε πεισόντα
 Αἵματος ἄσθ' Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμηνος προέειπε, βέλος δ' ἵθυσεν Αθήνῃ
 Ρίνα παρ' ὀφθαλμὸν, λακκὰς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτφρὸς,
 Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ
 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεψαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες· τῷ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε, μένος τέ.
 Αἰνείας δ' ἐπόρευσε σὺν ἀσπίδι θυρή τε μακρῷ,
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσάματο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὴ πεποιθώς.
 Πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη,

270

80

93

300

Τὸν κλέμμεναι μεμαώς, ὅσιν τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι·
 Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ ἔδύο γ' ἀνδρὲ φέροισιν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἷος·
 Τῷ βάλεν Αἰνεΐας κατ' ἰχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰχίῳ ἐνσρέφε· κοτύλῃν δὲ τέ μιν καλέεσι·
 Θλάσσε δὲ οἱ κοτύλῃν, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 Ὡσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τριχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔστη γυνὴ ἑριπῶν, καὶ ἑρείσατο χερσὶ παχείῃ
 Γάης· ἀμφὶ δὲ ὅσπερ κελαμνὴ νύξ ἐκάλυψε.

310

Καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀλγίσῃ τέκε βυκολέοντι·
 Ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχάρσατο σῆχέε λακῷ·
 Πρῶσε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινὰ πλύγμ' ἐκάλυψεν,
 Ἐρκος ἔμμεν βιλέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἑλοῖτο.

Ἡ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπέξεφερεν πολέμοιο·
 Οὐδ' ὕδρ' Ἰφιδάμανος ἐλήθετο Κυνθεσιάων
 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.

20

Ἀλλ' ὅγε τὸς μὲν εἰς ἡρύκακε μώνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀνίσυρος ἡνία τείνας·
 Αἰνεΐας δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῶν·
 Δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν πᾶσι πάσης
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ὡν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία Κιγαλόειλα·
 Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
 Εμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπ' ὤχελο νηλεῖ χαλκῷ,
 Γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεὸς, ἔδδ' ἐταῶν

30

Τάων, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάλακοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Αθηναίη, ἔτε πολίπορθος Ενωῶ.
 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων,
 Ενθ' ἐπορεξάμφορος μεγαθύμῳ Τυδέος υἱός,
 Ακρην ἔτασε χεῖρα μετάμφορος ὀξείῃ χαλκῷ
 Αβληχρὴν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
 Αμβροσίῃ διὰ σπένον, ὃν οἱ Χάριες κάμον αὐτὰ,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 Ἰχθῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.
 Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', ἐπίνουσ' αἴθοπα οἶνον,
 Τένεκ' ἀνάμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέοντο).
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχυσσα ἀπὸ ἑο κάββαλεν ἦόν.
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Απόλλων
 Κυανὴ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλῃ).

Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἶπε, Διὸς θυγάτηρ, πόλεμος καὶ δῆϊός περ·

Ἡ ἔχ' ἄλκις, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἡπεροπείεις;

Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τε σ' οὔτω

Ριγῆσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθηαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλὺσ' ἀπεβήσατο· τεύρετο δ' αἰνῶς.

Τὴν μὲν ἄρ' Ἰρις ἔλυσσιν ποδὶν ἑταίρος ἐξάγ' ὁμίλῳ,

Αχθομένην ὁδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῶ καλόν·

Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυρὸν Ἀρηα

Ἡρώων· ἥερί δ' ἔλχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέϊ πτω·

Ἡ δὲ, γυνὴ ἐριπύσσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,

Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τε με, δὸς δέ μοι ἵππους,

Οφρ' ἐς Ολύμπου ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐσὶ.

Δίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνὴρ

Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πάρι μάχοιστο.

340

50

60

Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·

Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

Πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάξετο χερσὶ·

Μάσιζεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἔκ' ἀκόντε πέλειοθην·

Αἰψά δ' ἔπειθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος, ἀπὺν Ολυμπον·

Εὐθ' ἵππυς ἔστησε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις,

Λύσας ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.

Ἡ δ' ἐν γυνάσι πίπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτῃ,

370

Μηῖρος ἑῆς· ἡ δ' αὔκας ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,

Χαίρ' τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τίς νύ σε τοιαῦδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων

Μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέυσσαν ἐνωπῇ;

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειλα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·

Οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,

Οὐνέκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπέξεφερον πολέμοιο,

Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.

Οὐδ' ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις ἀνὴρ,

Ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχοντ'.

80

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειλα Διώνη, δῖα θεῶν·

Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάχεο, κηδομένη πέρ.

Πολλοὶ γὰρ δὴ τληῖμεν Ολύμπια δώματ' ἔχοντες

Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

Τληῖμεν Ἀρης, ὅτε μιν ὦτος, κραιπρός τ' Ἐφιάλτης,

Πᾶνδες Ἀλκίῃος, δῆσαν κραιπρῶ ἐνὶ δεσμῶ.

Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·

Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,

Εἰ μὴ μήρημ', περικαλλὲς Ἡερίβοια,

90

Ερμείᾳ ἐξήλγειν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρηα

Ἡδὴ τεύρομενον· χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.

Τληῖ δ' Ἡρη, ὅτε μιν κραιπρὸς πᾶς Ἀμφιτρώωνος,

Δεξιτέρων κατὰ μαζόν, οἷσ' ὦ τριγλώχινι

Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήμεσον λάβειν ἄλγος,
 Τλῆ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν οἷδον,
 Εὐτέ μιν ὦλός ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς ἀγίοχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ολυμπον,
 Κῆρ ἄχέων, ὀδύνησι πεπαρμῆμος· αὐτὰρ οἷσος
 Ὡμῶ ἐνὶ σιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400
 Τῷ δ' ἐπὶ Παγίων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσων,
 Ηκέσατ'· ἔμμεν γὰρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς ἔκ' ὅθιτ' αἴσυλα ῥέζων,
 Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεὸς, οἱ Ολυμπον ἔχουσι.
 Σοὶ δ' ἐπὶ τῷτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, ἔδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 Οτλί μάλ' ἔδνηαός, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιστο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένεσσι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἀνῆς δηϊοτῆτος.
 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἐστὶ,
 Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σῆο μάχηλα· 10
 Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περὶ φρων Ἀδρησίην,
 Εξ ὕπνου γούωσα φίλης οἰκῆας ἐγείρῃ,
 Κερίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 Ἰφδίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόργυ·
 Ἀλθετο χεῖρ, ὀδύνα δὲ καλῆπιόωντο βαρεῖα·
 Αἰ δ' αὖτ' εἰσορώσασα Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 20

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅ, τί κεν εἴπω;
 Ἡ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαϊάδων ἀνιῆσα
 Τρῶσιν ἅμ' ἐπέσθαι, τὰς νῦν ἔπαυλ' ἐφίλησε,
 Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαϊάδων εὐπέπλων,

Πρὸς χρυσῇ πείρῳ καταμύζατο χεῖρα ἀραγὴν.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

καὶ ῥα καλέσάμηνος παρσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην.

οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδο' πολεμήϊα ἔργα·

ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

τῶτα δ' Ἀρηϊδοῶ, καὶ Ἀθήνῃ, πάντα μελήσει.

430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεία δ' ἐπόρυσσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων.

ἀλλ' οὐ γ' ἄρ' ἔδδ' θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἶψι

Αἰνείαν κλῆιναι, καὶ ἄπο κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε, κατακτάμεναι μνῆσιν,

Τρὶς δέ οἱ ἐσυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

Διὰ δ' ὁμοκλήσας παρσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

40

ἵς ἔθελε φρονεῖν· ἐπεὶ ἔποτε φύλον ὁμοῖον

Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

Μῆνιν ἀλδ' ἄμενος ἐκατήβολε Ἀπόλλωνος·

Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῃ θῆκεν Ἀπόλλων,

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·

ἦτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκρόνιό τε, κύδαμόν τε.

Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·

50

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

ἄγαν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

Ἀσίδας ἀκύκλεις, λασηϊὰ τε πτερόεντα.

Ἀπὸ τότε θῆρον Ἀρηα παρσυνύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολογε, μιαφόνε, τειχετιπλήτη,

Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μελεθῶν,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γέ κ' ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον χεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ως εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγὰ μω ἄκρῃ· 460
 Τρώων δὲ εἵχας ἕλος Ἀρης ὠτρυνε μελεθῶν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμανι Δῶρ, ἠγήτορι Θρηκῶν·
 Τιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέας κέλεδεν.

Ω ὑεῖς Πριάμοιο, διοτρεφείας βασιλῆος,
 Ες τί ἔτι κλείεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἡ εἰσὶ κεν ἅμφι πύλῃσ' εὖ ποιεῖσιν μάχων;
 Κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομας Ἐκτορι δῖω,
 Αἰνείας, ὃς μεγαλήτορος Ἀλχίσαο.
 Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομαι ἐσθλὸν ἱεῖραρον.

Ως εἰπὼν, ὠτρυνε μένος, κ' θυμὸν ἐκάσεν. 70
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον.

Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχετ', ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς πῶς ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέρμῃ, ἠδ' ἐπικύρων,
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε (οἷσι·
 Τῶν νῦν ἔστιν ἐγὼ ἰδεῖν δύναμ', ἔδὲ νοῆσαι,
 Ἀλλὰ καὶ ἀπώσασσι, κύνες ὥς ἅμφι λέοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵ περ τ' ἐπικυροὶ ἔνευμῃ.
 Καὶ γ' ἐγὼν, ἐπικυρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦκω·
 Τηλεὶ γ' Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ διήεντι,
 Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔκλιπον, κ' νήπιον υἱόν, 80
 Καδδὲ κλήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδῃ, ὅσ' ἐπιδάϊς·
 Ἀλλὰ κ' ὥς Λυκίης ὀτρύνω, κ' μέμον' αὐτὸς
 Ἄνδρ' ἡ μάχ' ἐσάσασθαι· ἀτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 Οἶον κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ἄγοιεν.
 Τύνη δ' ἔσηκας, ἀτὰρ ἔδ' ἄλλοισι κελάρης
 Λαοῖσιν μνήμεν, κ' ἀμυνέμεναι ὄρεσσι·

Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίγυ ἀλόντε πανάγρυ,
 Ἀνδράσι δυσμυθέεσιν ἔλωρ κ' κύρμα ῥήνοδε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσυσ' εὖ νομομένην πόλιν ὑμῖν.
 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν· νύκτας τε, κ' ἦμαρ, 490
 Ἀρχὺς λισομύῳ τηλεκλήϊων γ' ἐπικέρων
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῶρα, κατὰ σπῆλιν ὥχετο πάντη,
 Οτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῖν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, κ' ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὃδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος φορέει ἱεράς κατ' ἀλωάς,
 Ἀνδρῶν λικμώνων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, κ' ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολακάονον ἄχυρμιαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Λάκοι ὑπερθε ῥόνοντο κονιστάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἰσπῶν
 Ἀψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔσρεφον ἡνιοχῆες.
 Οἱ δὲ μῦθος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θῆρος Ἀρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσιν ἀρήγων,
 Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τῷ δ' ἐκράϊαμεν ἐφετμὰς
 Φοῖβε Απόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρειν, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 10
 Οἰχομένην· ἡ γὰρ ῥα πῆλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πείονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, κ' ἐν στήθεσι μῦθος βάλε ποιμήνι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶν τε κ' ἀρτεμέα περσιόντα,
 Καὶ μῦθος ἐδλὸν ἔχοντα· μέγαλλισάν γε μὲν ἔτοι·
 Οὐ γὰρ ἔα πόνοσ' ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,

Ἀρης τε βροτολοιγὸς, Εἰς τ' ἄμοτον μεμαῦτα.
 Τὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Οδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 Ὀτρυνον Δαναὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, ἔτε ἰωκάς,
 Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἑοικότες, ἄσε Κρονίων,
 Νηνεμῖς, ἔτισεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 Ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας, καὶ ἄλλων
 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἷτε νέφεα χιόεντα
 Πνοῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνάσιν αἶντες·

Ὡς Δαναοὶ Τρώας μῦθον ἔμπεδον, ἐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὁμίλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων.

Ω φίλοι, Ἀνέρες ἐσέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεαδε,
 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐσέφαν·
 Φερόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυ', ἔτε τις ἀλκή.

Η, καὶ ἀκόντισε θυρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρῶτον ἄνδρα,
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμῳ, Διϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μέγα πρῶτοισι μάχεσθαι·
 Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα θυρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Η δ' ἐκ ἔλχος ἔρυτο, διὰ πρὸς δὲ εἰσαίω χαλκός,
 Νειάρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωσῆρος ἔλασσε·
 Δύπησεν δὲ πεισῶν, ἀράβησε δὲ τάχ' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Υἱε Διοκλῆος, Κρήθωναί τε, Ορσίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔταμεν εὐκτιμένην ἐνὶ Φηρῇ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο· γῆρος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειῦ, ὅς' ἄρ' ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
 Ὃς τέκετ' Ορσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·
 Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγαθύμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γυνέσθην,

Κρήθων, Ορσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Τὼ μὲν ἄρ', ἤξισαντε, μελαινάων ἐπὶ νῆων

550

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Αργείοισιν ἐπέδην,

Τιμὴν Ατρείδης, Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Αργυμύῳ· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

Οἷω τώγε λέοντε δύο ὄρεος κορυφῇσιν

Ετραφέτην ὑπὸ μῆλρι, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·

Τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,

Σταθμὸς ἀνθρώπων κεράζετον, ὅφρα καὶ αὐτῶ

Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξείῃ χαλκῷ·

Τοῖω τὼ χεῖρεσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμνύτε

Καππεσέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.

60

Τὼ δὲ πεισόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Βῆ δὲ διὰ πρημάχων, κεκορυθμῆος ἄθοπι χαλκῷ,

Σείων ἐλχέην· τῷ δ' ὠτρυνεν μῆρος Ἀρης,

Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.

Τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμῳ Νέστορος υἱός·

Βῆ δὲ διὰ πρημάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμῆνι λαῶν,

Μή τι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφίλειε πόνοιο.

Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔλχεα ὀξυόεντα,

Ἀτίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.

Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄλχι παρίστατο ποιμῆνι λαῶν.

70

Αἰνείας δ' ἔμεινε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,

Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μύροντε.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

Τὼ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐτάφρων·

Αὐτῶ δὲ σρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.

Εἴθῃ Πυλαμνύεα ἐλέτην, ἀτάλαντον Ἀρηί,

Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, Ἀπιδάων.

Τὸν μὲν ἄρ' Ατρείδης δερικλυτὸς Μενέλαος

Ἐσάτ' ἐλχεῖ νύξῃ κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον, Δεράπονα 580
 Εὐδλὸν, Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέσρεφε μώνυχας ἴωπυς,
 Χερμαδίῳ, ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠνία λείκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπάψας ἕλφει ἤλασε κόρσῃ·
 Αὐτὰρ ὃ γ' αὐδμαίνων Ἀεργέος ἔκπεσε δίφρῳ
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 Διθα μάλ' εἰσῆκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
 Οφρ' ἴωπω πλῆξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι.
 Τὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ σρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶι.

Τὺς δ' Ἐκλῶρ ἐνόησε κατὰ εἵχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὺς 90
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης, καὶ πότνι Ἐνυώ·
 Ἡ μὲν ἔχυσσά κυδοιμὸν ἀναδία δηϊοτήτος·
 Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔλχος ἐνώμα·
 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν παρὰ Ἐκλῶρος, ἄλλοτ' ὀπιωθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίσιον,
 Στήν' ἐπ' ὠκυρὼ ποταμῷ ἄλαδὲ παρέρωντι,
 Αφρῷ μορμύροισι ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 Ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἴπε τε λαῷ. 600

Ὡ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκλῶρα διόν
 Αἰχμήτην τ' ἔμψαι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν;
 Τῷ δ' αἰεὶ πᾶρα εἴς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πᾶρα κείνος Ἀρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἶν' ὀπίσσω
 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μνησινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα χεδὸν ἤλυθον αὐτῷ.
 Ἐνθ' Ἐκλῶρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 Εἰν' ἐνὶ δίφρῳ ἰόντε, Μενέσθην, Ἀλχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πρὸς ὄντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 10

Στῇ δέ, μάλ' ἐγγύς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δὲρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγῃ ὑόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παυσῷ
 Νᾶε, πολυκλήμων, πολυκλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 Ἡγ' ἐπικυρήσοντα μείλ' Πριάμῳν τε, καὶ ἦας·
 Τὸν ῥα καλὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 Νειάρῃ δ' ἐν γαστρὶ πᾶγῃ δολιχόσκιον ἔλχος·
 Δάπησεν δὲ πεισών· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 Τάχεα Συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δῦρατ' ἔχθραν
 Οἴεα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
 Αὐτὰρ ὃ λαῖξ' ἔσθλας, ἐκ νεκρῶν χάλκεον ἔλχος
 ἑσάσατ'· ὃ δ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τάχεα καλὰ
 Ὡμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι·
 Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἰσχυροὶ ἐφέσασαν, ἔλχε' ἔχοντες,
 Οἳ, μέγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χαοτάμνος πελεμήχθην.

620

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καλὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε, μέγαν τε,
 Ὡρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόφι μοῖρα κραταῖη.
 Οἳ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἑσ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τίος δ', ὑϊνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρῶτος πρὸς μῦθον ἔειπε.

30

Σαρπηδὸν, Λυκίων βασιφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσκειν, ἐνθαδ' ἰόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 Ψάδομβροί δέ (εἰ φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 Εἶπαι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιστάδ' ἀνδρῶν,
 Οἳ Διὸς ἐξερχόμενοι, ἐπὶ πρῶτων ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βῆναι Ἡρακλείην
 Εἶπαι, ἐμὸν πατέρα, θρασυμένμονα, θυμολέοντα;
 Ὃς ποτε δαῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἰσπῶν Λαομέδοντος,
 Ἐξ οἷος σὺν γηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,

40

Ιλίῃ ἐξαλάπαζε πτόλιν, χήρωσε δ' ἀγυαίς.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί·
 Οὐδὲ τέ γε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
 Ελθόντ' ἐκ Λυκίης, ὅδ' εἰ μάλα καρτερός ἐστι,
 Ἀλλ' ὑπ' ἐμῷ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἦνδα.
 Τληπόλεμ', ἦτοι κῆνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
 Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 Ος ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 Οὐδ' ἀπέδωχ' ἰσπυς, ὦν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Εξ ἐμέθεν τάξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δεξιῇ δαμνύεσθαι
 Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἰδίῳ κλυτοπόλῳ.

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· ὃ δ' ἀνέχετο μείλινον ἔλχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῷ μὲν ὁμαρτῇ δὲρα ἴα μακρὰ
 Ἐκ χειρῶν ἦϊζαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσην
 Σαρπηδὼν, αἶχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινὴ·
 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ' ἐκάλυψε.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔλχεϊ μακρῷ
 Βεβλήκει· αἶχμὴ δὲ διέσσυτο μαμμῶωσα,
 Οσέω ἔλχιρ μφθεῖσα· παλὴρ δέ τε λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 Εξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 Ελκόμενον· τὸ μὲν ὅστις ἐπεφράσατ', ὅδ' ἐνόησε
 Μηρῷ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπᾶδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,
 Ἡ περὶ Τρώα Διὸς υἱὸν ἐριγδύποιο δῖώκοι,

650

60

70

Η ὄγε ἤρ' πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 Ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκλῆμεν ὀξεί χαλκῷ.
 Τῷ ῥα κατὰ πλεθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Αθήνη.
 Εὐθ' ὄγε Κοίρανον εἶλεν, Αλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Αλκανδρόν δ', Αλιόν τε, Νοίμονά τε, Πρύτανίν τε.
 Καί νύ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων κλάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόσπε μέγας κορυθαίολος Εκλῶρ. 680
 Βῆ δὲ διὰ περμάχων κεκορυθμένος ἄθοπι χαλκῷ,
 Δῆμα φέρων Δαναοῖσι· χάρι δ' ἄρα οἱ περσιόντι
 Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπε·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 Κεῖσθα· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
 Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
 Νοήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν·

Ως φάτο· τὸν δ' ἔτι περσέφει κορυθαίολος Εκλῶρ,

Ἀλλὰ παρήϊξεν, λειπημένος, ὅφρα τάχιστα
 Πάγ' Ἀργείας, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐτάῃροι
 Εἶσαν ὑπ' ἀγχιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηρὺ δόρυ μείλινον ὥσε θυράζε
 Ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐτάῃρος·
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·

Αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 Ζῶγρει ἐπιπνέυσσα κακῶς κεκαφνότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Εκλῶρι χαλκοκορυσῇ
 Οὔτε ποτὲ περσέροντο μελαμνάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἶν ὁπίσσω
 Κάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσιν Ἀρηα.

Εἴθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξεγείριζεν

Εκλῶρ τε Πριάμοιο παῖς ἢ χάλκεος Ἀρης;
 Ἀντίθεον Τάθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ορέστην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην δ' Ἐλεον, ἢ Ορέσβιον ἀφολομίτρην,
 Ὃς ῥ' ἐν ὕλῃ ναέσκε, μέγα πλῆστοιο μεμηλώς,
 Λίμνη κεκλιμῆος Κηφισίδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι
 Ναῶν Βοιωτοί, μάλα πῖονα δῆμον ἔχοντες.
 Τὺς δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ λακώλενος Ἥρη
 Ἀργεῖς ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

710

Ὡ πόποι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυλῶνι,
 Ἡ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέσημν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἄτειχον ἀπονέεσθαι,
 Εἰ ὕτω μάνεσθαι ἐάσομαι ἕλον Ἀρηά.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ ἢ νῶϊ μεδώμεθα θύριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἰώπης
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο.
 Ἡβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεα, οὐλάκημα, Ἰδηρέω ἄξονι ἀμφίς·
 Τῶν ἦτοι χρυσῇ ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
 Χάλκῃ ἐπίσῳρα, περσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 Πλήμνα δ' ἀργύρε εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
 Δίφρος δὲ χρυσεόισι ἢ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 Ενλέτ'· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
 Τὺ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 Κάλ' ἔβαλε, χρύσει' ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 Ἰππης ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος ἢ αὐτῆς·

20

30

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κῆρη Διὸς ἀγίοχοιο,
 Πέπλον μὲν καλέχθεν ἱανὸν παρὸς ἐπ' ὄδει

Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησας καὶ κάμε χερσίν·

Ἡ δέ, χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,

τᾶχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσας δακρυόεντα.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' ἀγίδα θυσανόεσσαν,

Δαινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐξεφάνωτο·

Εἰ δ' Ἔρις, εἰ δ' Ἀλκή, εἰ δὲ κρυόεσσα Ἰωκή·

740

Εἰ δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,

Δαίη τε, σμερδὴν τε, Διὸς τέρας ἀγιοχόιο.

Κραδί δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνὴν θέτο τέτραφάλῃρον,

Χρυσείην, ἐκάλον πόλεων πρυλέας ἀραρυῖαν.

Ες δ' ὅχεα φλόγεα ποσὶ βήσας· λάξετο δ' ἔλχος

Βριθῦ, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν

Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσε) ὀβριμοπάτρη.

Ἡρὴ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμάχετ' ἄρ' ἴσπυς.

Αὐτόμα) δὲ πύλας μύκον ἕραν, ἃς ἔχον Ωρεα,

τῇ ἐπίστροπῷ) μέγας ἕρανός, Οὐλυμπός τε,

50

Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἥδ' ἐπιθεῖναι.

Τῆς ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἴσπυς·

Εὐρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,

Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.

Εὐθ' ἴσπυς σήσασα θεὰ Λακώλεος Ἡρὴ

Ζῆν' ὑπάλον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·

Ζεῦ πάτερ, ὅ γε μεσίζῃ Ἀρεὶ τάδε καρτερὰ ἔργα,

Ὀσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

Μάψ, ἀτὰρ ὅ καλὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκῃλοι

τέρπον) Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

60

Ἀφρονα τῷτον ἀνέντες, ὃς ὅτινα οἶδε θέμις.

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ἄῃκεν Ἀρηα

Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίδωμαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἀρεὶ μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,

Ἡ ἑ μάλιν' ἔωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθῃτε θεὰ λακώλενος Ἥρῃ·
Μάστιξεν δ' ἰώπυς· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πέλειόθην
Μεσσηγύς γαίης τε καὶ ἕραν ἄσερόεντος.
Ὅσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Ἡμῶς ἐν Κροπιῇ, λαῶσιν ἐπὶ οἶνοπα πόλιν,
Τόσον ἐπιθρώσκεισι θεῶν ὑψηχέες ἰώποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον, ποταμῷ τε ρέοντε,
Ἡχι ροὰς Σιμόεις Κυμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Εὐθ' ἰώπυς ἔσῃσε θεὰ λακώλενος Ἥρῃ,
Λύσας' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πνλὺν ἔχδε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεδα.

770

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖα,
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἔσασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἰωποδάμοιο
Εἰλόμβροι, λείψιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
Ἡ συσι κάρροισιν, τῶν τε δένος ἐκ ἀλαπαδνόν·
Εὐθα εἴσ' ἦυσε θεὰ λακώλενος Ἥρῃ,
Στέντορι εἰσαμφοῖ μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ὅς τόσον αὐδήσαχ', ὅσον ἄλλοι πεινήκοντα·

80

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐκέλχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
Ὀφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδέποτε Τρῶες παρ' οὐλάων Δαρδανιάων
Ὀ΄χεσπον· κείνῃ γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔλχος·
Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίχῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχοντο.

90

Ὡς εἰπὼς, ὥτρυνε μῆλός καὶ θυμὸν ἐκάεσθ·
Τυδείδῃ δ' ἐπόρεσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὖρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἰωποσιν καὶ ὄχεσφιν
Ελκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ·
Ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλάγιος τελαμῶνος

Ασπίδος ἀκύνκλῃ· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρά·
 ἂν δ' ἴχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἴμ' ἀπεμόργυν·
 ἰσπεῖν δὲ θεὰ ζυγῷ ἥφαλο, φώνησέν τε.

Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδῆς.

800

Τυδῆς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχηλῆς.
 Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν ἔκ' εἵασκον,
 οὐδ' ἐκπαφράσσειν, ὅτε τ' ἥλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἀλγελος ἐς Θήβας, ποθέας μὲν Ἀκάδμειώνας·
 δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκκληον.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Κέρως Καδμείων περκαλίζετο· πάνηα δ' ἐνίκα
 Ῥηϊδίῳ· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρρῳθος ἦα.
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ δ' ἴσταμα ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε περφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἀλλὰ σευ ἢ κάμαλος πολυαῖξ γῆα δέδυκεν,
 Ἡνὺ σέ περ δέος ἴχει ἀκήριον· ἔσσύ γ' ἐπείλα
 Τυδέος ἔκγονός ἐστι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.

10

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Γινώσκω σε, θεῖα, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο,
 τῷ τοι περφρονέως ἐρέω ἔπος, ἔδ' ἐπικλῶσω·
 οὔτε τί με δέος ἴχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνος·
 ἀλλ' ἐτί σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀνίσκρῃ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
 ἔλθῃ ἔς πόλεμον, τήν γ' ὑτάμην ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τῆνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
 ἀργεῖας ἐκέλευσα ἀλήμμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γινώσκω δ' Ἀρηὰ μάχην ἀνακοιρανέοντα.

20

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπείλα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἀρεὰ τόνδε τι δειδίδι, μή τί τιν' ἄλλον

Αθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἴωπυς·
 Τύψον δὲ χεδίνην, μηδ' ἄζεο θῦρον Ἀρηα
 Τῦτον μαγνόμενον, τυκλὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον·
 Ος πρῶν μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στυτ' ἀγοράων,
 Τρωσὶ μαχίσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, ἧδ' ἐλίσσεται.

830

Ὡς φασμένη, Σθένελον μὲν ἄφ' ἴωπων ὥσε χαμαῖζε,
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρυσσε·
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 Εμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄζων
 Βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγαν θεόν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
 Λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἴωπυς.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτώλων ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίεσσι ἀγλαὸν υἱόν·
 Τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μιαφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Δῦν' Αἰδὸς κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.

40

Ὡς δὲ ἴδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασσε
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κλείων ἐξαίνυτο θυμὸν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἰωποδάμοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρόωθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγόν, ἠνία θ' ἴωπων,
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
 Καὶ τό γε χειρὶ λαβῶσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὡσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 Δ' ἄτερος αὐτ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μέτρην.
 Τῇ ῥά μιν ἔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαφεν·

50

Εκ δὲ
 Οσο
 Αἰέρε
 Τὸς δ
 Δείσα
 Οἷ
 Καὶ
 Τοῖο
 Φάιν
 Καρ
 Πάρ
 Δεῖξ
 Καί
 Ζε
 Αἰεί
 Αλλ
 Σοί
 Οὐλ
 Αλλ
 Σοί
 Ταύ
 Αλλ
 Η ν
 Μα
 Κύ
 Αὐτ
 Αλλ
 Αὐτ
 Η κ
 Τ
 Μή

Εκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 Ὡσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι 860

Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες Ἀρης.
 Τὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιῆς τε, Τρῳᾶς τε,
 Δαΐσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης, ἅτος πολέμοι.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνετο αἶψα,
 Καῦμαλος ἐξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο·
 Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνετο, ὅμῃ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς ἕραν ἄρυν.

Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἕδος αἴπυν Ὀλυμπον·
 Παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, θυμὸν ἀχάων,
 Δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 70
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, ὦ νημεσίζη, ὅρων τάδε καρτερὰ ἔργα·
 Αἰεὶ τοι ῥίγισα θεοὶ τετληότες εἰμὺ,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσὶ φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κῆρην
 Οὐλομένην, ἣ τ' αἶν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσὶν ἐν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπείθομαι, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Ταῦτην δ' ἔτ' ἔπειθ' ἐβριβάλλεα, ἔτε τι ἔργῳ,
 Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον· 80

Ἡ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον χεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 Ἀλλὰ μ' ὑπὴναικαν ταχέες πόδες· ἥ τέ κε δηρὸν
 Αὐτὴν πῆματ' ἔπαχον ἐν ἀνῆσιν νεκάδεσσιν,

Ἡ κεν ζῶς ἀμυνηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μῆτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρὲξ ὀμῶς μινύριζε·

Εχθισος δέ μοι ἐσὶ θεῶν, οἱ Ολυμπον ἔχουσιν.
 Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πολέμοι τε, μάχαι τέ·
 Μητρός τοι μῦθος ἐστὶν ἀάχελον, ἔκ ἐπεικλόν,
 Ἡρῆς· τὴν μὲν ἐγὼ παυδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν,
 Τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάχειν ἐννεσίησιν.
 Ἀλλ' ἔμάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
 Εἰ δέ τίς ἐξ ἄλλης γε θεῶν γῆρας ὧδ' αἰδέητος,
 Καί κεν δὴ πάλας ἦντα ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παγήον ἀνώγει ἰῆσασθαι·

Τῷ δ' ἐπὶ Παγήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσων, 900
 Ἠκέσατ'· ἔμην γὰρ τι κατὰθνητός γ' ἐτέτυκτο·
 Ὡς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λακὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
 Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκλώνῃ·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰῆσατο θεῖρον Ἀρηά.
 Τὸν δ' Ἡβὴ λῦσεν, χαρίεντα δὲ ἑμαῖα ἔασε·
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδעי γάων.

Αἰ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
 Ἡρὴ τ' Ἀργεῖη καὶ ἀλαλκομένης Ἀθήνη,
 Παύσασθαι βροτολογὸν Ἀρην ἀνδροκτασίαν.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ζ.

Επιγραφή.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἐκτορος ἔς' Ὀαριῦς.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις ἀνὴρ.
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δῦρα,
 Μεσσηγύς Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 Ἀνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Ὀρήκῃσι τέτυκτο,
 Τῖον Εὐσώρην, Ἀκάμαντ', ἧν τε μέγαν τέ.
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰωποδατείης.
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀσέον εἴσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ Κρότος ὄσ' ἐκάλυψεν.

10

Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τάδρανίδην, ὃς ἔναγεν εὐκλειμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
 Πάντας ῥ' φιλέεσκεν, ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ νῆων.
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις τ' ἦν γε τότε ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Πρόδεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηνύρα,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἴσπων
 ἔσκειν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γάμον ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Οφέλτιον ἐξενάρριξε.
 Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, ὃς ποτε νύμφη

20

P

Νηὶς Ἀβαρβαρήν τέκ' ἀμύμονι Βυκολίῳ·
 Βυκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 Πρεσβύτατος ἤμεν, (κρίσιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ δῆ·
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
 Καὶ μὲν τῇ ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκισσιᾶδης, καὶ ἀπ' ὧμων τάχ' ἐσύλα.
 Ἀσύαλον δ' ἄρ' ἐπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
 Πιδύτην δ' Οδυσσεὺς Περκυσίον ἐξενάριζεν
 Ἐλχει χαλκίῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνῆρατο δερὶ φαεινῷ
 Νεσσορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐρρέταο παρ' ὄχθας,
 Πήδασον ἀπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωες
 Φάγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριζεν·
 Ἀδρησον δ' ἄρ' ἐπεία βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἐλ'· ἴσπερ γὰρ οἱ ἀτυζομένοι πεδίῳ,
 Οἷον ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 Ἀξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 Πρὸς πόλιν, ἢ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ σῶμα· παρ' δὲ οἱ ἔστι
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔλχος·
 Ἀδρησεὺς δ' ἄρ' ἐπεία λαβὼν ἐλλίσσεται γένων·
 Ζῶγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄλκιμα δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια κῆτα,
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺ κμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσασθαι πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Αἶκεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

30

40

50

Δώσειν ὦ Δεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε Δέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἦνυδα·

ὦ σέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτως
 Ἀνδρῶν; ἢ (οἱ ἄριστα πεποίη) καλὰ οἶκον,
 Πρὸς Τρώων· τῷ μῆτις ὑπεκφύγοι ἀπὺν ὄλεθρον,
 Χεῖρας δ' ἡμέτερας· μηδ' ὄνινα γαστέρι μήτηρ
 Κῆρον ἑόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 ἱλὶς ἐξαπολοίατ', ἀκήδεσοι καὶ ἄφαντοι.

60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεὺς φρένας ἥρωες,
 Δίσσιμα παρειπὼν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χεῖρι
 Ἡρῶ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα καλὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνείράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
 Λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔλχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·

ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, Δεράποντες Ἀρηος,
 Μῆτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπιωδε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκη·
 Ἀλλ' ἄνδρας κλεῖνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 Νεκρὸς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεώτας.

70

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμὸν ἐκάσσε·
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 ἱλὶον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμνύτες,
 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορι εἶπε παρασὰς
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἶωνοπόλων ὅχ' ἄριστος·

Αἰνεΐα τε, καὶ Ἐκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμῖν μάλισα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλη, ἔνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐσέ, μάχεσθαι τε φρονέειν τέ·
 Στήτ' αὐτῆ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε παρ' πυλάων,
 Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φάγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάσμα ἡμέδα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάτας,

80

Ημεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μύροντες,
 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκάη δ' ἐπείγει·
 Ἐκλωρ, ἀτὰρ σὺ πόλινδ' ἐμετέρχαιο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 Μητέρι σῇ ἢ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγυσσα γεγραῖας
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέσσιος ἠδὲ μέγιστος.
 Εἶναί ἐνὶ μεγάροις, ἢ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Θῆναι Ἀθηναίης ἐπὶ γυνασιν ἠΰκόμοιο·
 Καὶ οἱ ὑποχέσθαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῶ,
 Ηνις, ἠκέσας ἱερὰσέμεν, αἴη' ἐλεήσει
 Ἀστυ τε, ἢ Τρώων ἀλόχους, ἢ νήπια τέκνα·
 Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
 Αἰγυρίον αἰχμητήν, κρατερὸν μήτωρα φόβοιο·
 Ὀν δὴ ἐγὼ κάρτισον Ἀχαιῶν φημι ἡμέδα·
 Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὠδὲ γ' ἐδείδιμν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Ὀν περ φασὶ θεῶς ἐξέμεμναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 Μάινε', ὅδε τίς οἱ δύναι' μῆρος ἰσοφαρίζειν.

90

100

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκλωρ δ' ἔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῦρα, κατὰ σπράττον ὥχετο πάντη,
 Οτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν ἀγνῆν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
 Φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ ἕραν' ἄσερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξίσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθεν.
 Ἐκλωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

10

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκληοί τ' ἐπὶ κυροί,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 Οφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω περὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρεσιν
 Εἴπω βελδτῆσι, ἢ ἡμετέρης ἀλόχοισι,

Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποχέσθαι δ' ἐκατόμβας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Εὐκλῆρ·
 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαυνόν,
 Ἀντιζ, ἣ στυμάτη θένει ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἰσπολόχοιο παῖς καὶ Τυδεΐος υἱός
 Εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρῶτος πρῶσειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δέ σὺ ἐσσι, φέρισε, καταθνήσκων ἀνθρώπων;
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ πρῶβέβηκας ἀπάντων
 Σὼ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μῦθι ἀντιώσιν.

Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἔρανος εἰλήλυθας,
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανίοισι μαχοίμην.

Οὐδὲ γὰρ εὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 30
 Δὴν ἦν, ὃς ῥα θεοῖσιν ἐπερανίοισιν ἔριζεν.

Ὅς ποτε μαγνομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 Σέυε κατ' ἠγάθειον Νυσηΐον· αἳ δ' ἅμα παῖσαι
 Θυόδρα χαμαὶ κετέχδαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέργῃ
 Θεινόμηναι βυπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 Δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κύμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδίῳτα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς· εὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 40
 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο παῖσι θεοῖσιν.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.

Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρέρης καρπὸν ἔδουσιν,
 Ἄσπον ἴδ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρῳ πεῖραθ' ἵκηαι.

Τὸν δ' αὖθ' Ἰσπολόχοιο πρῶτον δα φαίδιμος υἱός·
 Τυδείδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεῇν ἐρεῖνεις;

Οἷη περ φύλλων ἡμεῖν, τοιούδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ τ' ὕλη
 Τηλεθώσασα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη.
 Ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἣ μὲν φύει ἣ δ' ἀπολήγει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμενα, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 150 Ἡμετέρεην ἡμεῖν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν.
 Ἔστι πόλις Εφύρη, μυχῷ Ἀργεος ἰσποβότοιο,
 Ενθάδ' Ἰσσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιος ἦν ἄνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκετ' υἱόν.
 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικλεν ἀμύμονα Βελλεροφόνην.
 Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος καὶ ἐμήσατο θυμῷ.
 Ὃς ῥ' ἐκ δῆμυ ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γὰρ οἱ ὑπὸ Κηφίρῳ ἐδάμασσε.
 Τῷ δὲ γυνὴ Προίτη ἐπεμήνατο, δῖ' Ἀντεια,
 60 Κρυπταδὴν φιλότιτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν ἔτι
 Πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόνην.
 Ἡ δὲ ψάσμα μιν Προῖτον βασιλῆα παρσηύδα·
 Τεθναίνης, ὦ Προῖτ', ἣ κακίαν Βελλεροφόνην,
 Ὃς μ' ἐθέλει φιλότιτι μιγήμεναι ἐκ ἐθελύχη.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκυσσε.
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλείνει, σεβάσασατο γὰρ τότε θυμῷ,
 Πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματ' αὖτις,
 Γράψας ἐν πίνακι πύκτιν' ἀμφοτέρωσιν πολλὰ.
 Δείξαι δ' ἠνώγει ὦ πένθερ' ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 70 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
 Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης ἄρειος.
 Εννήμαρ ξείνιασε, καὶ ἐννέα βῆς ἱέρδασεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,

Ο, τῇ ῥὰ οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῷ,
 Πρῶτον μὲν ῥα Χίμαρην ἀμαρμακέτην ἐκέλευε
 Πεινέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην Δεῖον ἦμος, ὅδ' ἀνθρώπων, 180
 Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαρρα,
 Δεινὸν ἀποπνέοντα πυρὸς μῆκος αἰθομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Δῆτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσασθαι κυδαλίμοισι·
 Καρτίσιν δὴ τὴν γε μάχην φάτο δὺμῶν ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνε Αμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένοισι πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφανε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστας,
 Εἶσε λόχον· τοῖ δ' ἔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 Πάνας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 90
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεὸς γόνον ἦν ἑόντα,
 Αὐτὸς μιν κατέρυκε, δίδυ δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πᾶσης.
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔζοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ισανδρὸν τε, καὶ Ἰωπόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδάμειν μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 Ἡ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυσήν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κακῆϊνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 Ἡτοιόσθετο καὶ πᾶσι τὸν Ἀλκίον οἶος ἀλᾶτο,
 Οὐ θυμὸν καλέδων, πᾶτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ισανδρὸν δὲ οἱ υἱὸν Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,
 Μαρναμένοισι Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρτεμις ἔκταν.
 Ἰωπόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τῷ φημι ἡμέωσαι·
 Πέμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

ὕλη

150

60

70

Αἶεν ἀρισδέειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 Μὴδὲ γῆρος παλίων ἀγχιυμένω· οἱ μὲν ἄριστοι
 Ἐν τ' Εὐρύρῃ ἐθμόνῳ καὶ ἐν Λυκίῃ ἄρει·
 Ταύτης τοι γῆρεός τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.

210

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εὐχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ παλυσόειρῃ,
 Αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι παρσηνύδα ποιμένα λαῶν·

Ἡ γὰρ νῦ μοι ξείνος παλῶϊός ἐστι παλαῖος·
 Οἶνδ' ὅς ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόνῃην
 Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἵκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνδ' μὲν ζωστῆρα δίδε φοῖνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόνῃης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδεΐα δ' εἰ μέμνηται· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσῳ
 Εἰμὶ· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν ᾤδ' ἄϊμον ἴκωμαι.
 Εὐχεσὶ δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλῃ·
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπὶ κερροί,
 Κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχέω·
 Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοί, ἐναγρέμεν, ὃν κε δύνηαι·
 Τάχ' εἰ δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείφομεν· ὅφρα καὶ οἷδε
 Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι παλῶϊοι ἀχόμεθ' εἶναι·

20

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, κατ' ἴσπων αἰΐξαντε,
 Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πσιώσαντο·
 Ἐνθ' αὖτε Γλαῦκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ὃς παρὲς Τυδεΐδῃν Διομήδεα τάχ' ἄμειβε,
 Χρῦσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι ἐννεαβοῶν.

Ἐκλῆρ δ' ὥς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 Ἀμφ' ἄρα μιν Τρῶων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ δούγαρες,

Εἰρόμενα παῖδάς τε, κασιγνήτας τε, ἕτας τε,
καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδ' ἐφῆπλο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστὸν αἰθήσῃσι τετυγμῶν· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πενήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημῶν· ἐνθάδε παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
Κυράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημῶν· ἐνθάδε γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 50

Εἴθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγχεσσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Εἴ τ' ἄρα οἱ φῦ χερσὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλυσθας;
Ἡ μάλα δὴ τεύρεσι δυσώνυμοι ἦες Ἀχαιῶν
Μαρνᾶμμοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ελθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀναχεῖν.
Ἀλλὰ μῦθ', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνεῖκω,
Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, ἃ κε πίνεσθαι· 60
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μῦθος μέγα οἶνος ἀέξει,
Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων ῥοῖσιν ἔτησι.

Τὴν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτώρ·
Μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
Μὴ μ' ἀπογνώσῃς, μῦθος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπλοισιν Διὶ κέβειν ἄθοπα οἶνον
Ἀζομαι· ὃδὲ πῃ ἐς κελαινεφεῖ Κρονίῳ
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμῶν εὐχετάσασθαι.
Ἀλλὰ σὺ μῦθ' ὥς νηὶν Ἀθηναίης ἀγελείης

Ερχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίεσσα γεραμᾶς·
 Πέπλον δ', ὅσις τοι χαριέεστος ἦδ' ἐμέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν δὲς Αθηναίης ἐπὶ γένεσιν ἠυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέεσθαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῶ,
 ἦντις, ἠκέσας ἱερὰσέμεν, αἴκ' ἐλεήσει
 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
 Ἀγριοι ἀχμηλὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Αθηναίης ἀγελείης
 Ερχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μελεῖσσομαι, ὅφρα καλέσω, 80
 Αἴκ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκνέμεν· ὥς κεν οἱ αὖτις
 Γαῖα χάνοι· μέγα γ' οὖν Ολύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖο τε πασίν.
 Εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος εἶσω,
 Φάμην κεν φρέν' ἀτέρπεσσι οἴζυος ἐκλελαθέσθαι.

Ως ἔφαθ'· ἡ δὲ μολῶσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν κατὰ ἄστυ γεραμᾶς.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον καλεβήσατο κηῶεϊλα,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 90
 Ἠγάγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς ἄρεα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἐλένην περ ἀνήγαγεν ἀπαίρειαν.
 Τῶν ἐν' αἵρα μύθη Ἐκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 Ὅς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
 Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἐκεῖο δὲ νεῖατος ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσάοντο γεραμᾶ.

Αἰ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Τῇσι θυράς ὥϊζε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσῆς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἰωποδάμοιο·
 Τὴν γ' Τρῶες ἔθηκαν Αθηναίης ἱέρεαν. 300

Αἰ δ' ὀλοὺν γῇ πᾶσαι Ἀθῆνη χεῖρας ἀνέχον·

Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος,

Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γόνασιν ἠΰκόμοιο·

Εὐχομένη δ' ἥρ' αὖτο Διὸς κέρη μεγάλοιο·

Πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπλολι, δῖα θεάων,
 Ἄξον δὴ ἔλχος Διομήδεος, ἥδ' ἔμ' αὐτὸν

Πρηγέα δὸς πεσέειν Σθαγῶν παρπάροιθε πυλάων·

Οφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκάδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ

Ἦνις, ἠέ κ' αἰς ἱερὰ ἴσομην, αἴ κ' ἐλείψῃς

Ἄστυ τε, ἔμ' Τρώων ἀλόχας, ἔμ' νήπια τέκνα.

310

Ὡς ἔφατ' ἀχομένη· ἀνένδε δὲ Παλλὰς Ἀθῆνη.

Ὡς αἶ μὲν ῥ' εὐχόμενος Διὸς κέρη μεγάλοιο·

Ἐκλῶρ δὲ παρὲς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει

Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔταξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι

Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,

Οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, ἔμ' δῶμα, ἔμ' αὐλήν,

Ἐγυῖθι τε Πριάμοιο ἔμ' Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.

Ἐνθ' Ἐκλῶρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ

Ἐλχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· παρῑοιθε δὲ λάμπειο θυρῶς

Αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θύε πόρκης.

20

Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τάχε' ἔποινα,

Ἀσπίδα, ἔμ' θώρηκα, ἔμ' ἀγκύλα τόξ' ἀφώωντα·

Ἀργεῖη δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναξίν

Ἦτο, ἔμ' ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλαι.

Τὸν δ' Ἐκλῶρ νείκεσεν ἰδὼν ἀχρῶϊς ἐπέεσσιν·

Δαμόνι, ἔμ' καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ·

Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πόλιν, ἀπύ τε τείχος,

Μαρνάρημοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτη τε, πόλεμός τε,

Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο ἔμ' ἄλλω,

Εἴ τινα πᾶς μεθιέντα ἴδοις συγερῶ πολέμοιο·

30

Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο δέρη·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Διοειδής·
 Ἐκλῶρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, ὅδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 Τ' ἔνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲν ἄκυσον·
 Οὐτὶ ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ ὅδε νεμέσσει
 Ἡμῖν ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ὠφραπέεσθαι.
 Νῦν δέ με παρειπῆσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὡρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λαῖον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβετ' ἄνδρας.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τάχιστα δύω·
 Ἡ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οὔτω.

340

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Τὸν δ' Ἐλένη μύθοισι προσπύδα μελιχίοισι·

Δᾶερ ἐμῆιο, κυνὸς κακομηχάνη, ὀκρυόεσσης,
 Ὡς μ' ὄφελ' ἡμαῖσι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἴχεσθαι προσφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο Δυέλλα
 Εἰς ὅρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 Ἐνθα με κῦμ' ἀπόρσσε, πάρος τάδε ἔργα ἤνυσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε Διοὶ κακὰ τεκμήρατο,
 Ἄνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις,
 Ὃς ῥ' ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τύτῳ δ' ἔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, ἔτ' ἄρ' ὀπίσω
 Ἔσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οὔτω.

50

Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξω τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 Δᾶερ, ἐπεὶ (εἰ μάλιστα πόνοσ φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 Εἵνεκ' ἐμῆιο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αὐτῆς·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζῆς δῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσω
 Ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἰσομεύουσιν.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Μὴ με κάθιζ', Ἐλένη, φιλέουσα περ, ὅδε με πείσεις.
 Ἡδὴ γὰρ μοι θυμὸς ἐπέστυ', ὅφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲν ἐμῆιο πρὸς ἀπείωνος ἔχουσιν·

60

Ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τῷτον, ἐπειγέωω δὲ καὶ αὐτὸς,
Ὡς κέν μ' ἔντολθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλδ' ὄμομα, ὅφρ' ἂν ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γὰρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
Ἡ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκλῶρ.
Ἀΐφα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναμετάοντας,
Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἦγε ζυγὸν παῖδι καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεισῆκει γούωσά τε, μυρομήνη τέ.
Ἑκλῶρ δ' ὥς ἔκ' ἔνδον ἀμύμονα τέτμυρ' ἀκοιτιν,
Ἔση ἐπ' ὕδον ἰών, μέλα δὲ δμῶῃσιν ἔειπεν·

370

Εἴδ' ἄγε μοι, δμῶα, νημερτέα μυθήσασθε·
Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἡέ πῃ ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἡ ἐς Αθηναίης ἐξοίχετ', ἐνθα περ ἄλλα
Τρῶα εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντ';

80

Τὸν δ' αὖ ὀτρυνὴ ταμὴν παρὲς μῦθον ἔειπεν·
Ἑκλῶρ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πῃ ἐς γαλόων, ἢ τ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
Οὔτ' ἐς Αθηναίης ἐξοίχετ', ἐνθα περ ἄλλα
Τρῶα εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντ'.
Ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἰλίη, ἔνεκ' ἄκυσσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
Ἡ μὲν δὴ παρὲς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
Μαγνομήνη εἰκῆα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

Ἡ ῥα γυνὴ ταμὴν· ὃ δ' ἀπέστυλο δώματος Ἑκλῶρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκλιμῆας κατ' ἀγυάς.
Εὔτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαῖας, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίονδε,

90

Ενθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θένουσα,
 Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος.
 Ηετίων, ὃς ἔταμεν Ὑποπλάκω ὑλίσσῃ,
 Θύβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάστων.
 Τῷ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυτῇ.
 Η οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπήλδον, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῷ.
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 Ητοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ανδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Εντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαμόνιε, φθίσσει σε τὸ σὸν μένος, εὐδ' ἐλεάρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἀμμορον, ἢ τάχα χήρη
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανένουσιν Ἀχαιοί,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 10
 Σεῦ ἀφαμαρτίσῃ χθόνα δύμναι· ἔγδ' ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πώτμον ἐπίσσης,
 Ἀλλ' ἄχε'· ὕδ' ἐμοὶ ἐστὶ πατήρ καὶ πώτνια μήτηρ.
 Ητοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Εκ δὲ πῶλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναυετάωσαν,
 Θύβην ὑψίπυλον· καλὰ δ' ἔκτανεν Ηετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσασαο γὰρ τόγε θυμῷ.
 Ἀλλ' ἄρ' αὖ μιν κατέκτεν' ἐν τεσσὶ δαυδαλέοισιν,
 Ηδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πηλεείας ἐφύτῳσαν
 Νύμφαι Ορεσιάδες, κῆραι Διὸς ἀγγίοχοιο. 20
 Οἱ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοί ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι αἶδος εἴσω.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βυσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς οἴεσσι.

Μητέρα δ' ἥ βασίλειον Ὑποπλάκω ὕληέσῃ,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἀποινα·
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκλῶρ, ἀτὰρ σὺ μοι ἑσσι παῖῃρ καὶ σότνια μήτηρ,
 Ἡδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτὲ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναικα·
 Λαὸν δέ σῃσον παρ' ἐρινεὸν, ἐνθα μάλισα
 Ἀμβατός ἐσι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος·
 Τρίς γ' τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 Ἀμφ' Αἴαντε δῶω, καὶ ἀγακλυδὸν Ἰδομενεῖα,
 Ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 Ἦεν τις σφὶν ἔνιαυε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 Ἦν καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

430

49

Τὴν δ' αὖτε περσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γυναῖ· ἀλλὰ μάλ' ἀνῶς
 Λιδομαῖ Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἴκε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐδλὸς
 Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μέλα Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Ἀρνύμενος παῖρός τε μέγα κλέος, ἦδ' ἐμὸν αὐτῷ.
 Εὖ μιν γ' ὅδε οἶδα καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμόν,
 Ἐσέῃ ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο·
 Ἀλλ' ἔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος ὁπίσσω, 50
 Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης, ἔτε Πριάμοιο ἀνακτός,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐδλοὶ
 Ἐν κοινήσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμάρεσσιν,
 Οσοῦ σεί, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Δακρυόεσσαν ἄγῃ, ἐλδ' ἔθερον ἡμαρ ἀπέρας·

Καί κεν ἐν Ἀργεὶ εὔσα, πρὸς ἄλλης ἰσὺν ὑφάγνοις·
 Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος, ἥ Ὑπερείης,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·
 Καί ποτὲ τις εἴπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
 Εὐλορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἰσποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 Ὡς ποτὲ τις ἐρέει· (οἱ δ' αὖ νέον ἔασε) ἄλλος
 Χήτεϊ τοιῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δέλιον ἦμαρ.
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σὺ δ' ἐλκηθμοῖο πυνθέσθαι.

460

Ὡς εἰπὼν, ἔπαυδ' ὁρῆξαι φαίδιμος Εὐλωρ.
 Ἀψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 Εκκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὅψιν ἀτυχθεὶς,
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἰσπιοχάτην,
 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νύοντα νοήσας·
 Εκ δ' ἐγέλασε πατὴρ τε φίλος, καὶ πτόντια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Εὐλωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλ' ἐτε χερσὶν,
 Εἶπεν ἐπιδέξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσι·

70

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε θνέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 Ὡδὲ βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἱφὶ ἀνάσσειν.
 Καί ποτὲ τις εἴπησι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
 Εκ πολέμῳ ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

80

Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαμονίην, μή μοί τι λῆν ἀκαχίζο θυμῷ·

Οὐ γὰρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἰεὶ παύσεται.
 Μοῖραν δ' ὅτιν' αἴ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, ὅδε μὲν ἑσθλόν, ἐπὶν ταπρῶτα γῆν'.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴδου τὰ στυγερὰ ἔργα κόμιζε,
 Ἰσὸν τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν.

490

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἑκτωρ
 Ἰωπαριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 Εἰσροπαλιζομένη, θαλερὸν καλὰ δάκρυ χέουσα·
 Αἶψα δ' ἐπεὶ ἴκανε δόμους εὖ νυκταέοντας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνου· κηχίσαι δ' ἐνδοθὶ πολλὰς
 Ἀμφιπόλεις, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπὸ τροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἰξέσθαι, πεφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

500

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔνθεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 Ἀλλ' οὐ γὰρ, ἐπεὶ καλὴ δὲ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 Στάτ' ἐπεὶ ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραπνοῖσι πεποιθώς.
 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεισμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίῳ κροαίνων,
 Εἰώθως λυέσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Κυδιῶν· ὑψὺ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Ὀμοῖς αἴσαν· ὁ δ' ἀγλαΐῃσι πεποιθώς,
 Ρίμφα ἔγνα φέρει μέλα τ' ἠθέα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις καλὰ Περγᾶμιν ἄκρης
 Τεύχεσι παμφάνων, ὥς ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 Καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἐπεὶ
 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἐμελλε
 Στρέφειν ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναῖκί.

10

Τὸν πρῶτος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἡθεῖ, ἥ μάλα δὴ (εἰ καὶ ἐοσύνμῳ κατερύκω,
 Δηθύων, ὃδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 520
 Δαμόνι, ἔκ' ἂν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐστι.
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεθείεις τε, καὶ ἔκ' ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχλὺν ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴχ' ἀκνέω
 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο.
 Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίωθεν ἀρεασόμεθ', αἴ κε πόθι Ζεὺς
 Δῶν, ἐπευρανόισι θεοῖς ἀειγμέτησι
 Κρητῆρα σήσασθαι ἐλδ' ἔθερον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Η .

Επιγραφή.

Ητα δ' Αἴας πολεμίζε μόνω μόνος Εκλῶρι δίω.

Ως εἰπὼν πυλῆων ἐξέσσυτο φαίδιμος Εκλῶρ·
 Τῷ δ' ἄμ' Αλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ως δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
 Οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστη' ἐλάτῃσι
 Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γῆα κέλυθα·

Ως ἄρα τῷ Τρώεσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

Εὐθ' ἐλέτην, ὁ μὲν γὰρ Ἀρηϊθόοιο ἀνακλῶς,

Ἀρη ναγετάοντα Μενέειον, ὃν κορυνήτης

Γείνατ' Ἀρηϊθῶος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·

10

Εκλῶρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὄξυβεντι

Αὐχέν' ὑπὸ σφαίνης εὐχάλη· λῦσε δὲ γῆα.

Γλαῦκος δ', Ἰσπολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Ἰφίνον βάλε δαρι, καλὰ κράτερην ὑσμίνην,

Δειξιάδην, Ἰσπῶν ἐπιάλμενον ὠκείων,

Ωμον· ὁ δ' ἐξ Ἰσπῶν χαμάδις πέσσε· λῦντο δὲ γῆα.

Τὸς δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργεῖς ὀλέκοντας ἐνὶ κράτερῃ ὑσμίνῃ,

Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα

Ἴλιον εἰς ἱρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,

20

Περγάμην ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βύλετο νίκην.

R 2

Αλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέδην παρὰ φηγῶ.

Τὴν πρῶτος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Απόλλων·

Τίπῃ σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,

ἦλθες ἄπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;

Ἡ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκία νίκην

δῶς; ἐπεὶ ἔτοι Τρῶας ἀπολλυμῆνους ἐλεάρεις.

Ἀλλ' εἰ μοί τι πύθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,

Νῦν μὲν παύσωμαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα

Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσὼκε τέκμων

Ἰλίῃ ἔυρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ

ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὡδ' ἔσω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ

ἦλθον ἄπ' Οὐλύμποιο, μέλα Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·

Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον κάταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Απόλλων·

Ἐκτορος ὄρωμαι κρατερὸν μῆδος ἰωποδάμοιο,

ἦν τίνα περ Δαναῶν περκαλέσσε' οἴοθεν οἶος,

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀγῇ δηϊοτῆτι·

Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ

οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

Βελήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιώσι·

Στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, καὶ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

Ἡ ῥα νῦ μοί τι πύθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.

Ἄλλως μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·

Αὐτὸς δὲ περκαλέεσθαι Ἀχαιῶν ὅσις ἄριστος,

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀγῇ δηϊοτῆτι·

Οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θάειν καὶ πόντον ἐπιπλεῖν·

30

40

50

Ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπως ἄκυσσα θεῶν ἀειφμετάων.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκλῶρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκύσας·

Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,

Μέσση δὲρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

Καδδ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

Καδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων

Ἐξέειπεν, ὅρμισιν ἐοικότες ἀγυπιοῖσι,

Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ παλῶς Διὸς ἀγίοχοιο,

60

Ἀνδράσι τερπόμενοι· ἧρ δὲ σίχες εἶατο πυκναί,

Ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικῆαι.

Οἷη δὲ ξεφύροιο ἐχέατο πόντον ἐπιφρίξ

Ὀρνυμέροιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

Τοῖα ἄρα σίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

Ἐν πεδίῳ· Ἐκλῶρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ὀρκία μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος καὶ ἐτέλεσεν,

Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρετ' ἀμφοτέροισιν,

70

Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,

Ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.

Τμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν·

Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάγει,

Δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων, πῶμός ἐμ' ἔμμεναι Ἐκτορι δίω.

Ὡδὲ δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμ' ἐπιμάρτυρος ἔσω·

Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναηκεῖ χαλκῷ,

Τάχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με

Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

80

Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,

Τάχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,

Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·

Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσέλμους ἀποδώσω,
 Οφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Σῆμά τέ οἱ χάσωσιν ἐπὶ πλάτῃ Ἑλληπώνῳ.
 Καί ποτε τις εἴησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλα καλὰ λευκῶτος,
 Ὀν ποτ' ἀριστόνῃα καλέκλανε φαίδιμος Ἑκλῶρ.
 Ὡς ποτὲ τις ἔρξει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχρόντο σιωπῇ.
 Αἶδεσθαι μὲν ἀνῆνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετείπε,
 Νείκεϊ οὐκ ἐδίξων, μέγα δὲ σοναχίζετο θυμῷ.
 Ὀμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαῖδες, ἔκείτ' Ἀχαιοί.
 Ἡ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσεται ἀνόθεν ἀνῶς,
 Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτόρος ἀντίος εἴσιν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα χροῖσθε,
 Ἡμέμοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῖς αὐτως.
 Τῷ δὲ δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Νίκης πείρατ' ἔχον· ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τὰ χεῖρα καλά.
 Ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἑκτόρος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν.
 Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, ἄρκευκρίων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χεῖρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ὕδὲ τί σε χρὴ
 Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἔχεο, κηδόμενός περ,
 Μὴδ' ἔθει· ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνων, φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε συγένοι καὶ ἄλλοι.
 Καὶ δ' Ἀχιλλεύς τε τῷ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ἐρρίγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

90

100

10

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵστα, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
 Τύτω δὲ πρῶτον ἄλλον ἀναστήσῃσιν Ἀχαιοί.
 Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθῃ ἐς ἀκρόρῃος,
 Φημί μιν ἀπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 Διὸς ἐκ πολέμοιο καὶ ἀνῆς δεισιπότητος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεὺς φρένας ἥρωος,
 Αἵσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. Τῷ μὲν ἐπεῖσα
 Γηθόσσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τὰ χεῖ' ἔλοντο.
 Νέσφρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν.

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει·

Ἡ γὰρ μέγ' οἰμῶζει γέρων ἰσπηλάτα Πηλεΐδης,
 Εὐλὸς Μυρμιδόνων βελιφόρος ἠδ' ἀγορηΐης,
 Ος ποτὲ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐρέων ἡμεῖν τε τόκον τέ.

Τὸς νῦν ἐπὶ πλώσσονας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκῶσαι,
 Πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰείρας,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Αἴδος εἰσω.

Αἶψά, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Ἡβὼ μ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελεύδοντι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φεῖας πὰρ τείχεσσιν, Ἰάρδαντα ἀμφὶ ῥέεθρα·
 Τοῖσι δ' Ἐρμῆος ἀνέμῳ ἴσατο, ἰσότητος φῶς,
 Τεύχε' ἔχων ὅμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτός·

Δίε Ἀρηϊθός, τὸν ἐπὶ κλισίῃ Κορυνήτην
 Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 Οὐνεκ' ἄρ' ἔτόξοισι μαχέσκετο, θερί τε μακρῶ,

Ἀλλὰ Κρηίδην κορυὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, ὅτι κράτεϊ γέ,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ, ὃ δ' ἄρ' ἔκορυνη οἱ ὀλεθρον
 Χρᾶσμε Κρηίδην· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάς
 Δυρὶ μέσον περὶ ὀνήσεν· ὃ δ' ὑπὸ πῖος ὕδρι ἐρείσθη·

Τάχ' ἑὰ τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης·
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μὲλ' αὖ μῶλον Ἀρης.
 Αὐτὰρ ἔπει Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' Ἐρδθαλίῳ, φίλῳ Δεράπολιν, φορῆναι·
 Τῷ ὅγε τάχ' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδίδισαν, ὕδ' ἐτις ἔτλη·
 Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυλήμων πολεμίζειν
 Θάρσει ᾧ· ἦν δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 Καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 Τὸν δὴ μήκισον καὶ κάρτισον κλάνον ἄνδρα·
 Πολλὸς γὰρ τις ἐκείῳ παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Εἴθ' ὥς ἡβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Τῷ κε τάχ' ἀνλήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκλῶρ.
 Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστεῖς παναχαυῶν,
 Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 60

Ως νεέκεας ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν·
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρᾶτερὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θῦριν ἐπὶ πειρημένοι ἀλκὴν.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενίδης, καὶ ὅπ' αὖν Ἰδομενίδης
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἀν δὲ Θόας Ἀνδραμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ· 70

Κλήρω νῦν σπεπάλ' αἰχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·
 Καὶ δ' αὐτὰς ὃν θυμὸν ὀνήσῃ, αἴ κε φύγῃσι
 Διὸς ἐκ πολέμοιο καὶ ἀνῆς δηϊοτήτος.

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου.

Λαοὶ δ' ἥρσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·

ὦδὲ δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,

Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

180

Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλιν δὲ Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ·

Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοῖ,

Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,

Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστεύουσιν Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἔγινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος·

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,

Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,

Ἥτοι ὑπέχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄλχι παρασάς·

Γῶ δὲ κλῆρος σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

Τὸν μὲν πὰρ πῶδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·

90

ὦ φίλοι, ἥτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς

Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον·

Ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,

Τόφρ' ὑμεῖς ἔυχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,

Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθων·

Ἡὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα δειδέμεν ἔμπης.

Οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίκη,

Οὐδὲ τ' αἰδρεῖται· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτως

Ἐλπομαι ἐν Σαλαμῖνι θνέσθαι τε, τραφέμεν τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχόμενοι Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.

200

ὦδὲ δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,

Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὴν εὐχος ἀρέσθαι·

Εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,

Ἴσθην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῆδος ὅπασσον·

Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσειο νώροπι χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας περὶ χροῖ' ἔστατο τάχῃ,

S

Σδάτ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχετο Ἀρης,
 ὅς τ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, ὅς τε Κρονίων
 Θυμοβόρην ἔριδος μύρῃ ξυνέηκε μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Μειδίῳ βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε, μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 Τρῶας δὲ τρόμος ἀνὸς ὑπήλυθε γῆα ἑκασον,
 Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 Ἀλλ' ὅπως ἔτι εἶχεν ὑποίρεσθαι, ὅδ' ἀναδύναι
 Ἀψλαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ περκαλέσασαο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥν τε πύργον,
 Χάλκεον, ἐπιδόθειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τέλχων,
 Σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, Τλη ἐνὶ οἰκίᾳ νάων.
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος ἀόλον, ἐπιδόθειον,
 Ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδον ἦλασε χαλκόν.
 Τὸ περθε σέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 Στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἴοθεν οἶος,
 Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστεῖς μετέασι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομνησίνας Ἀγαμέμνονι, ποιομῆνι λαῶν.
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀνιδίασμεν,
 Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν διοτρεῖς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Μήτι μὲν, ἥν τε παρθὸς ἀφαιρῆς, πειρήτιζε,
 Ἡὲ γυναῖκός, ἥ καὶ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκλασίας τέ·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βῶν

210

20

30

Αζαλέην, τό μοι ἐσὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·

Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεισθαι Ἀρηϊ·

240

Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἱππων ὠκείων.

Ἀλλ' ἔρ' σ' ἐθέλω βαλέειν, τοῖστον ἔοντα,

Λάβρη ὀπιπλάσας, ἀλλ' ἄμφαδόν, ἄκε τύχοιμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν παρθεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Αἰάντος δεινὸν σάκος ἐπ' ἱαβόειον,

Ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

Εἷξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·

Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ χέτο· δάτερος αὖτε

Αἴας διοτρεῖς παρθεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάνησσε ἴσσην.

50

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,

Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλας ἠήρειστο·

Ἀνικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμισε χιτῶνα

Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλάατο κῆρα μέλαναν.

Τῷ δ' ἐκπασσάμεν' ὁλίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἅμφω

Σύν ῥ' ἔπεσον, λείψιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,

Ἡ συσὶ κάπροισιν, ὥς τε σθένος ἐκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος ἔτασε θαρρῖ·

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἵχημ.

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' ἀλμυρός· ἡ δὲ διὰ παρ

60

Ἡλυθεν ἔγχεϊν· συφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·

Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκικεν αἶμα.

Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτώρ·

Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχέῃ,

Κεῖμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τριχύν τε, μέγαν τε·

Τῷ βάλεν Αἰάντος δεινὸν σάκος ἐπ' ἱαβόειον,

Μέσσον ἐπομφάλιον· περὶ ῥηχισεν δ' ἄρα χαλκός.

Δάτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰέρας,

Ἡ δ' ἐπιδιδήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·

Εἴσω δ' Ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πῆτρῳ·
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γέναθ'· ὃ δ' ὕπλιος ἐξετανύσθη,
 Ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Απόλλων.
 Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοχεδὸν ἐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων (κῆπ' ἴρα χέθον· εἶπέ τε μῦθον
 Κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἀμφω δ' αἶχμητά· τόγε δὴ καὶ ἰδμεν ἅπαντες.
 Νυξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαι, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 Αὐτὸς γὰρ χάρμη θεοκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
 Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν ἔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
 Καὶ πινυλὴν, περὶ δ' ἔλχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐστι,
 Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος,
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 Νυξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 Ὡς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῆς,
 Σὺς τε μάλισα ἔτας, καὶ ἑτάιρους, οἳ τοι ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, καλὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἵ τε μοι εὐχόμεσθα θεῖον δύσον) ἀγῶνα.
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶρομιν ἄμφω,
 Ὅφρα τις ᾧδ' εἴησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

270

80

90

300

Ἡ μὲν ἐμαρνάδην ἔριδος πέρα θυμοβόροιο,
Ἡ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε·

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδε φοίνικι φαεινόν.

Τῷ δὲ διακρινθέντι, ὁ μὲν μέλα λαὸν Ἀχαιῶν
Ἡ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόγη,
Αἴαντος προφυγόντα μῦθος καὶ χεῖρας ἀάπλους·

Καί ῥ' ἦγον πρὸς ἄστυ, αἰλπονίης σόον εἶναι.

310

Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαι ἡρόντο,

Τοῖσι δὲ βῆν ἱέρδσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Ἀρσενα, πειλαέτηρον, ὑπερμῦμί Κρονίωνι·

Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχδαν ἅπαντα,

Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμῶως, πειρὰν τ' ὀβελοῖσιν,

Ὡπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόντος, τετύκοντό τε δῆτα,

Δήνυντ', ὃδ' ἐτι θυμὸς ἐδδέτο δαΐδος εἵσης·

20

Νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέγραπεν

Ἡρώς Ἀτρεΐδης, ἄρυκρείων Ἀγαμέμνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν.

Νέστωρ, ὃ καὶ πρῶτον ἀρίστη φάινετο βυλή·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν·

Πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

Τῶν νῦν αἴμα κελαγόν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον

Εσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰ δ' αἰδόσδε κατῆλθον.

30

Τῷ (εἰ χρεὶ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,

Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρὸς
 Βασίλῃ καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ καὶ ἀκλήομεν αὐτὸς
 Τυτθὸν ἀπο πατρὸς νεῶν, ὥς κ' ὅσέα πασι εἴκατος
 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα παλρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χάρομεν ἐξαγαγόντες,
 Ακρίτον ἐν πεδίῳ· πολλὸν δ' αὐτὸν δείμομεν ὥκα
 Πύργους ὑψηλὰς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυῖας,
 Οφρα δὲ αὐτῶν ἰσπηλασίη ὁδὸς εἴη·
 Ἐκλαθεὶν δὲ βαθεῖαν ὀρύζομεν ἐγγυθὶ τάφρον
 Ἡ χ' ἰσπυρὸς καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἔσσα,
 Μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

340

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ἤμετ' Ἰλίῃ ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴν, τετρηχῆα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν·
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορᾶειν·

Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, καὶ ἐπὶ κερκοί,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κλήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 Δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πῖσά
 Ψάσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ ἔνυ τι κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομαί ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέζομεν ὧδε.

50

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζειο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις καὶ ἡυκόμοιο,
 Ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνωρ, σὺ μὲν ἔκ' ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορᾶεις·
 Οἶδά καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τῷτον ἀπὸ πατρὸς ἀγορᾶεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα Διοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μετ' ἰσποδάμοις ἀγορᾶσω·
 Ἀντίκρ' δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν ἔκ' ἀποδώσω·

60

Κτήμαλα δ', ὅσ' ἀγόμεν' ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δόμῳ, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζειο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆσ' ἄτάλαντος·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπίκυροι,
Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν, ὥς τοπάρους περ, 370

Καὶ φυλακῆς μῆσ' αἰετὶ, καὶ ἐγγήγορθε ἕκαστος·
Ἦῳθεν δ' Ἰδῆος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
Πάσασθαι πολέμοιο δυσὶ χέρος, εἰσὶ κε νεκρὸς
Κήρυξ· ὕστερον αὖτε μαχισόμεθ', εἰσὶ κε δαίμων
Ἀμμι διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισι γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοιτο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 80
Ἦῳθεν δ' Ἰδῆος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τὸς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, θεράποντας Ἀρης,
Νῆϊ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·

Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαῶν,
Ἡνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
Εἶπεν, αἴ κε περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ ᾔχοιτο,
Μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·

Κτήμαλα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἡγάγετο Τροίηνδ', ὥς πρὶν ὥφελλ' ἀπολέσθαι, 90
Πάντ' ἐθέλει δόμῳ, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

Κυριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὐ φησιν δώσειν· ἢ μιν Τρῶες γε κέλοιντο.

Καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴκ' ἐθέλησε
 Παύσασθαι πολέμοιο δυστηχέος, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήρομ'· ὕστερον αὐτὲ μαχισόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισι γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόνιο Γιωπῇ·
 Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μήτ' ἄρ τις νῦν κλῆματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέωδω, 400
 Μήθ' Ἐλένην· γνωλὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 Ὡς ἦδη Τρώεσιν ὀλέθρῳ πείρατ' ἐφῆπ'.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον ἕως Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἰωποδάμοιο·

Καὶ τότε ἄρ' Ἰδᾶμον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ἰδᾶ, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 Ὡς τοι ὑποκρίνον· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει ἔτως·

Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακήμεν' ἔτι μεγάρω·

Οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηώτων

Γίγεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελισσόμεν' ὦκα· 10

Ορκία δὲ Ζεὺς ἴσω ἐρίγδ'επος, πόσις Ἡρῆς.

Ὡς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν·

Ἀφορρὸν δ' Ἰδᾶος ἔβη πόσι Ἴλιον ἱρὴν.

Οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,

Πάντες ὁμηγερέες, πολιδέγμενοι ὅπποτ' ἂν ἔλθοι

Ἰδᾶος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ Ἀγγελίην ἀπέειπε,

Στάς ἐν μέσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,

Ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν', ἑτεροὶ δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσέλμων ἀπὸ νηῶν

Ὀτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν', ἑτεροὶ δὲ μεθ' ὕλην· 20

Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσεβάλλεν ἀρύρας,

Ἐξ ἀκαλάρρεϊταο βαθυρρόου Ωκεανοῖο,

Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

Ενθα διαγῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκασον·

Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
 Δάκρυα θερμα χέοντες, αἵμαξάων ἐπάειραν·
 Οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν πόλιν Ἰλιον ἱρήν.
 Ὡς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἥμος δ' ἔτ' ἄρ' ὦ πω ἥως, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες
 Ἀκριτον ἐκ πεδία· πόλιν δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραργίας,
 Ὅφρα δὲ αὐτῶν ἰσπηλασίη ὁδὸς εἴη·

430

Ἐκίσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

40

Οἱ δὲ θεοὶ, πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 Θεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ταῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

Οὐχ ὁράας δ', ὅτι αὐτὲ καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Τείχος ἐτειχίσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, ἃ δὲ θεοῖσι δόσαν κλειῆς ἐκατόμβας;

50

Τῷ δ' ἦτοι κλέος ἔσαμ, ὅσον τ' ἐπικίδνα) ἥως·
 Τῷ δ' ἐπικίσον), ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἤρην Λαομέδοντι πολίσσασθαι ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἔγνω γὰρ ἄρυσθενες, οἷον εἶπες·

Τ

Άλλος κέν τις τῷτο θεῶν δέισσι νόημα,
 Ος σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖρας τε μῦθος τέ·
 Σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔστα, ὅσον τ' ἐπικίδνα) ἠώς.
 Αἰρεῖ μάν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Αἰαοὶ
 Οἴχων) σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 Τείχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν κάλαχεῦα·
 Αὐτὶς δ' ἦϊονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψα,
 Ως κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνη) Αἰαῶν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Αἰαῶν.
 Βυθόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσασαν, οἶνον ἄγυσαν,
 Πολλά, τὰς παρέθηκεν Ἰησονίδης Εὐνιος,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι ποιμῆνι λαῶν.
 Χωρὶς δ' Ατρεΐδης, Αγαμέμνωνι καὶ Μελεάῳ, 70
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέρη, χίλια μέτρα·
 Εὐθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Αἰαοὶ,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδῆρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δᾶματα θάλειαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Αἰαοὶ
 Δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν ἠδ' ἐπὶ κερκοί·
 Παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδεα μητίετα Ζῆς,
 Σμερδαλέα κλυπέων· τὸς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 Οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, ἔδὲ τις ἔτλη
 Πρὶν πῖεειν, πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο. 80

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Θ.

Επιγραφή.

Θῆτα, Θεῶν ἀγορῇ, Τρώων κράτος, Ἐκτορος εὖχος.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζῆς δὲ Θεῶν ἀγορὴν ποίησάτο τερπικέραυνος,
 Ἀκροάτη κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο·
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκον·

Κέκλυέ με, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε δέαινα,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Μήτε τις ἔνθ' ἰδύλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.

Ὀν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνθην Θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγεῖς ἢ καλὰ κόσμον ἐλεύσει) Οὐλυμπόνδε·

Ἡ μιν ἐλὼν ρίψω ἐς Τάρταρον ἠερῶεντα,
 Τῆλε μάλ', ἢ χι βάθισον ὑπὸ χθονός ἐσι βέρεθρον,

Ἐνθα σιδήρεά τε πύλαι καὶ χάλκεος ἔδος,
 Τίωσιν ἐνερθ' αἰδέω, ὅσον ἑρᾶνός ἐς ἀπὸ γαίης·

Γνώσειτ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ Θεῶν κάρλιος ἀπάντων.

Εἰδ' ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἰδέτε πάντες,

Σαφρὴν χρυσεῖν ἐξ ἑρᾶνόθεν κρεμάσαντες·

Πάντες δ' ἐξάπλειθε θεοὶ, πᾶσαί τε δέαινα·

Ἀλλ' ἐκ ἂν ἐρύσαστ' ἐξ ἑρᾶνόθεν πεδίονδε

Τ 2

Ζῆν' ὕπαλον μῆσ' ὧρ', ὃδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιβε·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πτόφρων ἐθέλοισι ἐρύσασθαι,
 Αὐτῇ κεν γαῖῃ ἐρύσασμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο
 Διπτάμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήπορα πάντῃα γῆροισι·
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγῆρόνιο Σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 Οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὡ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπαλε κρείοντων,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι ὀδένος ἔκ ἐπιεικλόν·
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλων·
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βελὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὅλων, ὀδυσαμένοιο τεοῖο.

Τὴν δ' ἐπιμειδίσας πρῶσέφῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογῆνα, φίλον τέκος· ἔν νύ τι θυμῷ
 Προφρόνι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἴστω
 Ωκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γῆτο δ' ἰμάσθην
 Χρυσείην, εὐτυκλον, εἷδ' ἐπιβήσαστο δίφρῳ.
 Μάσιζεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἔκ ἄκοντε πειθέων,
 Μεσσηγυῖ γαῖης τε καὶ ἑρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἰδὴν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μῆτέρα θεῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυίης·
 Ἐνθ' ἵππας ἔστησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πωλὺν ἔχδεν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτῆς θωρήσοντο.

Τρῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χειροῖ ἀναλκαίῃ, παρὲς τε παίδων καὶ παρὲς γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' αἰγυνυτο πύλαι, ἐκ δ' ἑστυλο λαὸς,
Πελοῖ δ' ἰωπηῆς τε· πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινέας, σὺν δ' ἔλχεα, καὶ μῆν' ἀνδρῶν
Χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Επληντ' ἀλλήλοισι· πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

60

Ενθαδ' ἄμ' οἰμωγῇ τε καὶ ἄχολῇ πέλεν ἀνδρῶν,
Ολλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἴματι γαῖα·
Οφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ αἶξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Ἥμος δ' ἥελιος μέσον ἕρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆρ ἐτίτανε τάλαντα·
Εἰ δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων δ' ἰωποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ελκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυβοίειρη
Εξέσθην· Τρώων δὲ, παρὲς ἕρανὸν ἄρυν ἄερθεν.

70

Αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἐκλυπε, δαμόμχρον δὲ
Ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν·
Εἴθ' ἔτ' Ἰδομῆδ' εἰς τλῆ μίμνειν, ἔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δὴ Αἰάντες μῆνέτην, Φεράποντες Ἀρηος·
Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, ἕρος Ἀχαιῶν.
Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἰωπος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰῶ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠυκόμοιο,
Ἀκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἰώπων

80

Κρανίῳ ἔμπεφύασι, μάλισα δὲ κάριον ἔστιν·
 Αλγύσας δ' ἀνέπαλλο, βέλος δ' εἰς ἑλκέφαλον δῦ,
 Σὺν δ' ἴωπυς ἐτάραξε, κυλινδόμφρος περὶ χαλκῷ.
 Οφρ' ὁ γέρων ἴωποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 Φασγάνῳ αἵσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκείες ἴωποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα· ἡ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν, 90
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Οδυσῆα·

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
 Πῇ φάγεις, μέλα νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ;
 Μήτις τοι φάγοντι μέλαφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ·
 Ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσομαι ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἐσάκυσσε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ', αὐτὸς περὶ ἑὼν, θεράπῃσιν ἐμίχθη·
 Στῇ δὲ παρ' ἴωπων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρυσι μαχήλαι·
 Σὴ δὲ βίη λελύτῃ, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὁπάζει·
 Ἠπεδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἴωποι·
 Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιθήσεις, ὅφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρώϊοι ἴωποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 Κραπτὰ μάλ' ἐνθα ἡ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μήσφρα φόβοιο.
 Τὲν μὲν θεράποντι κομείτων· τῷ δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἰωποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα ἡ Ἐκλῶς 110
 Εἴσῃ, εἰ ἡ ἐμὸν δόρυ μάνειν ἐν παλάμῃσιν.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθισε Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἴωπυς θεράποντι κομείτην
 Ἰφθιμοὶ Σθένελός τε ἡ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῃ·

Τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρμα ἅλ' βήτην·
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
 Μάσιζεν δ' ἴππους, τάχα δ' Ἐκτορος ἄλκι ἥμιονο.
 Τῷ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 Καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρτον· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 Υἱὸν ὑπερβύμεν Θηβῶνς Ἡμισπῆα,
 Ἰσπῶν ἡνί' ἔχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἴπποι
 Ὀκυπόδες· τῷ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μῆρος τέ.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρος,
 Κτεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν, ὃν ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἰσπῶ δαέειν σιμάντορος· αἴψα γ' εὐρεν
 Ἰφιδίην Ἀρχεπύλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 Ὀκυπόδων ἐπέβησε, δίδυ δέ οἱ ἡνία χερσίν.

120

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα ἥμιονο.

30

Καὶ νῦν κε σήκαθεν κατὰ Ἴλιον, ἥν τε ἄρνες,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόσηε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βροντῆσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
 Καδδὲ παρὰ τ' ἴσπῶν Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 Δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεῖν καομυρόιο·
 Τῷ δ' ἴσπῶ δέστανε καταπλήτην ὕψ' ὀχεσφιν·
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·
 Δῆσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ παρσέειπε·

Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἴππους.

40

Ἡ γ' γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 Νῦν μὲν γὰρ τῷ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
 Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
 Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσασθαι,
 Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπεὶ πολλὸν φέρτατός ἐστι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Ἐκλῶρ γ' ὅτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγοράων,
 Τυδείδης ὑπ' ἐμῆο φοβδ' ἄμμος ἱκέλο νῆας·

Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι δρεῖα χθών. 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππόσα Νέστωρ·
 Ὀ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷόν ἔειπες·
 Εἴπερ γ' σ' Ἐκλῶρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 Ἀλλ' ὅς περ σόν Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπισίων,
 Τάων ἐν κοίῃσι βάλες θαλερὸς παρκαοίτας.

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἱππας,
 Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκλῶρ
 Ἡχῇ θεασασίη βέλεα σονόεντα χέοντο.

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαῖολος Ἐκλῶρ· 60

Τυδείδη, περὶ μὲν (εἰ τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 Ἐδρῇ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπιάεσι·
 Νῦν δέ σ' ἀτιμήσωσι· γυναῖκος ἄρ' ἀντιέλυξο·
 Ἐρρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ ἔκ, ἕξαντος ἐμῆο,
 Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, ὕδ' ἐ γυναικας
 Ἀξεις ἐν νῆεσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 Ἰππας τε σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κλύπε μητίετα Ζῆς, 70
 Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.
 Ἐκλῶρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀλχιμαχῆσται,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαδε δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 Γινώσκω δ', ὅτι μοι παύφρων καλένδσε Κρονίων
 Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα.

Νήπιοι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
 Αβλῆχρ', ἐδενόσσωρα· τάδ' ἔμῃος ἄμὸν ἐρύξει·
 Ἰωποὶ δὲ ρέα τάφρον ὑπερβορέον' ὀρυκλῆν.

Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γῆράμα, 180
 Μημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δῆϊοιο γῆράδω,
 Ὡς πυρὶ νῆας ἐπιπρήσω, κλείνω δὲ καὶ αὐτὰς
 Ἀργεῖες παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῶ.

Ὡς εἰπὼν, Ἰωποισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·
 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
 Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπολίνεσον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
 Τῆμιν παρ' παρτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἷον τ' ἐσκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 Ἡ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 90
 Ἀλλ' ἐφομαρσίετον καὶ παρ' ἄδετον, ὅφρα λάβοιμεν
 Ἀσπίδα Νεσορέην, τῆς νῦν κλέος ἔρανὸν ἵκει,
 Πᾶσαν χρυσεῖν ἔμμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν·
 Αὐτὰρ ἅπ' ὅμοιόν Διομήδεος ἰωποδάμοιο,
 Δαδάλειον θάσσηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τὰ χαν.
 Εἰ τέτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιῆς
 Αὐτονοχεῖ νῶν ἐπιβησέμεν ὠκειαῶν.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος· νεμέσῃσε δὲ πότνια Ἥρη·
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 Καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦνυδα· 200

Ὡ πόποι, ἔννοσίγαι', ἀρυαδενὲς, ἔδε νύ (οἳ περ
 Ὀλλυμμένων Δαναῶν ὀλοφύρε') ἐν φρεσὶ θυμός;
 Οἳ δέ τοι εἰς Ελίκην τε καὶ Αἶγας δῶρ' ἀνάγχει
 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βῆλεο νίκην.
 Εἴπερ γὰρ ἔθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοι,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν ἀρύσπα Ζῆν',
 Αὐτὲ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἷος ἐν Ἰδῇ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Εὐροσίχθων·
 Ἦρῃ ἀπλοεπέες, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι
 Ἡμέας τὺς ἄλλας, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

210

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
 Πλήθην ὁμῶς ἴσπων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπίδων
 Εἰλομμένων· εἰλεὶ δὲ Δῶρ ἀτάλαντος Ἀρηΐ
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζῆς κῦδος ἔδωκε.
 Καὶ νῦν κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ Δῆκ' Ἀγαμέμνονι πόντια Ἦρῃ,
 Αὐτῷ πομπὴν ἔστανε, Δῶρς ὀτρύνει Ἀχαιούς.
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἔω' Ὀδυσσεύς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 Ἡμῶν ἔω' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἔω' Ἀχιλλεύς, τοῖ ῥ' ἔχαια νῆας εἵσας
 Εἵρυσαν, ὑνὸρ ἑὸν ὠϊστῆς καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 Ἡὔτεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

20

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
 Πῆ ἔβαν ἄχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι·
 Ἀς ὁπότεν ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράαδε,
 Ἐδόντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραγῶν,
 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἀνθ' ἐκαλόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 Στήσσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' ἄδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν
 Ἐκλῶρος, ὡς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω.
 Ζεῦ πάτερ, ἢ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμυθέων βασιλῆων
 Τῇδ' ἄτη ἄσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηνύρας;
 Οὐ μὲν δὴ πῶς φημι τεὰν περικαλλέα βωμῶν

30

Νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν κ' μηρί' ἔκηα,

240

Ἰέμενος Τροίην δ' αἰείχεον ἐξαλαπάξαι.

Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πῆρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ,

Αὐτὸς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν κ' ἀλύξαι,

Μηδ' ὕτω Τρώεσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ παλὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοισι·

Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, ὃδ' ἀπολέσθαι.

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,

Νέβρον ἔχοντ' ὀνύχεοισι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·

Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νέβρον,

Εὐθα πανομφαῶν ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοί.

50

Οἱ δ' ὥς ἔν' εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.

Εὐθ' ὅστις πρῶτος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,

Εὖξ' αἶο, Τυδείδαο πάρος, χέμεν ὠκέας ἱώπυς,

Τάρφει τ' ἐξελάσας, κ' ἐναντίβιον μαχέσασθαι·

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν,

Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἱώπυς·

Τῷ δὲ μελαστροφθέντι, μελαφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,

Ωμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασεν·

Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ.

60

Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων κ' Μενέλαος·

Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θῦριν ἐπιειμέβοι ἀλκίην·

Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενίδες, κ' ὀπάων Ἰδομενίδης

Μηριόνης, ἀτάλαντος Εὐναλίῳ ἀνδρείφοντι·

Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐάμονος ἀγλαὸς υἱός.

Τεύκρος δ' εἰνάλος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιτάων·

Στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

Εὐθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωε

Πατλήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷς δόσας ἐν ὀμίλῳ

Βεβλήκει, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλεσεν, 270
 Αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 Εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ορμήνον, ἦδ' Οφελέσιν,
 Δάιτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόνῃην,
 Καὶ Πολυαμμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
 Πάντας ἐπασυτέρως πέλασε χθονὶ πελυσσοτέρῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξῃ ἀπὸ κρατερῆ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 80

Τεῦκρε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε παῶν,
 Βάλλ' ἔτως, ἄκην τι φόως Δαναοῖσι χῆμα,
 Πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Καὶ σε, νόθον περ ἐόντα, κομίσασθαι ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἶκην μοι δῶν Ζεὺς ἀγίοχος καὶ Αθήνη
 Ἰλίῃ ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβυῖον ἐν χειρὶ θήσω,
 Ἡ τρίποδ', ἥε δύω ἴππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, 90
 Ἡὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαῖνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιε, τί με πᾶδ' ὀδόντα καὶ αὐτὸν
 Οτρύνεις; ἔ μιν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεσι,
 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ ἔ' περὶ Ἴλιον ὥσάμεθ' αὐτὰς,
 Ἐκ τῆ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐνάρω·
 Οκτὼ δὲ πρῶτα ταυρυγῶχιναις οἰσῶς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶων αἰζηῶν·
 Τῷτον δ' ἐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

Ἡ ῥα, καὶ ἄλλον οἶσεν ἀπὸ νάρηφιν ἱαλλεν

Εκλῶρος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός·
 Καὶ τῷ μῦρ' ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 γῖόν ἐϋν Πριάμοιο, κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ·
 Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσὺμνηθεν ὀππομῆν τέκε μήτηρ,
 Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκῆα θεῇσι.
 Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
 Καρπῷ βριθομῆν, νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
 ὣς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσόν ἀπὸ νάρηφιν ἴαλλεν
 Εκλῶρος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
 Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Απόλλων·
 Ἀλλ' Ἀρχεπύλεμον, θρασὺν Εκλῶρος ἠνιοχῆα,
 Ἰέρων πύλεμόνδε, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἴσποι
 ὠκύποδες· τῷ δ' αὖθι λυθὴ ψυχὴ τε μῦρος τέ.
 Εκλῶρα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 Τὸν μῦρ' ἐπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμνός περ ἐταίρων·
 Κεβρίονην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, ἐγγὺς ἐόντα,
 Ἰωπῶν ἠνὶ ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθησεν ἀκέσας.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παρφανόωντος, 20
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί.
 Βῆ δ' ἰθὺς Τάκρῳ, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγεν.
 Ἦτοι ὁ μῦρ' φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷσόν,
 Θῆκε δ' ἐπὶ νάρῃ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Εκλῶρ
 Αὖ ἐρύοντα, παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλισα δὲ καίριόν ἐστι,
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·
 Ρῆξε δέ οἱ νάρην· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
 Στῆ δὲ γυνὴ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἐκπίεσε χειρός.
 Αἴας δ' ἐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 30
 Ἀλλὰ θέων περὶβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύνει δ' ὡς ἐρίηρες ἐτάροι;
 Μικιδάς, Εχίοιο παῖς, καὶ δῖος Αλάτωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σενάχοντα.
 Ἀψ' δ' αὖτις Τρώεσιν Ολύμπιος ἐν μῦθος ὤρσεν,
 Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθύης ὥσαν Αχαιῆς.
 Ἐκλῶρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, ἀδενεΐ βλεμεαῖνων.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων (κύος ἀγρία, ἢ λέοντος,
 Ἀπλῆ) καλόπιδε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,
 Ιχία τε γλαυκὰς τε, ἐλίσσόμενον τε δοκδαί.
 340 Ὡς Ἐκλῶρ ὥπαζε καρηκομόωντας Αχαιῆς,
 Αἰὲν ἀποκλείων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τὰφρον ἔβησαν
 Φάγοντες, πολλοὶ δὲ δάμνη Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μῦθοντες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἀχετόωντο ἕκαστος.
 Ἐκλῶρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἰώπυς,
 Γοργυὺς ὀμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολογυῖ Ἀρης.
 Τυς δὲ ἰδὼς ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 50 Αἰΐφα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, ἔκτετι νῶϊ
 Ολλυμμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 Οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶμεθα
 Ἀνδρὸς ἐνὸς ριπῇ· ὃ δὲ μαινέμεθα ἔκτετ' ἀνεκλῶς
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῆν' ἔτός γε μῦθος θυμόν τ' ὀλέσει,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν παλρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ παλὴρ ἔμους φρεσὶ μαινέμεθα ἔκ ἀγαθῇσι,
 Σχέτλιος, αἶν' ἀλιτρός, ἐμῶν μυθέων ἀπερωδάς.
 Οὐδέ τι τῷ μέμνη, ὃ οἱ μάλα πολλαῖς ὑόν

340

50

60

Τερρόμῃον σῶεσκον ὑπ' Εὐρυπύκῃος ἀέθλων.

Ἥτοι δ' μὲν κλάεσκε παῖς ἑρῶν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

τῷ ἐπαλεξήσασαν ἀπ' ἑρῶνθεν περὶ αἶαν.

Εἰ γὰρ ἐγὼ τὰδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ παλαιήμῃσιν,

εὖτέ μιν εἰς αἶδαο πυλάρῃα προὔπεμψεν,

Εξ Ερέβας ἄξοντα κύνα συγερῷ Αἶδαο,

ὅσῃ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος ἀπὸ ρέεθρα·

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγείη, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βυλάς,

370

Ἡοὶ γύναι· ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ ἡμῖν,

Λιοσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολέμοιο.

Εἴπα μὲν, ὅτ' ἂν αὐτὴ φίλην Γλαυκῶπιδα εἶπῃ.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,

ὅφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον ἁγίοχοιο,

τῶνδε εἰς πόλεμον θωρήσομαι, ὅφρα ἴδωμαι.

Εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς κορυθαίολος ἔκλωρ

Γηθήσει, περὶ φανείσα ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας·

Ἡ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνὸς

Διμῶν καὶ σάρκεσσι, πεισὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

80

ὣς ἔφατ'· ὃδ' ἀπὶθήσε θεὰ λακώλενος Ἥρη.

Ἡ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς ἁγίοχοιο,

πέπλον μὲν κατέχθεν ἑανὸν παρὸς ἐπ' ὕδασι,

Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιεῖσά τοι καὶ κάμε χερσίν.

Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,

τῶνδε εἰς πόλεμον θωρήσεται δακρυόεντα.

Εἰ δ' ὅχα φλόγεα ποσὶ βῆσατο, λάξετο δ' ἔγχος

Βριθῶ, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν

90

Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσε) ὀβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμάμετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμα) δὲ φύλα μύκον ἑρῶν, ὥς ἔχον ὦραι,

Τῆς ἐπιτέτραπ' μέγας ἕρανός, Οὐλυμπός τε,
 Ἡμῶ ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἴππους.
 Ζῆς δὲ παλὴρ ἰδὼθην ἐπεὶ ἶδε, χώσατ' ἄρ' ἀνῶς.
 Ἴριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέυσαν.

Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἀνὴν
 Ἐρχεσθ'· ὃ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 Ωδε γὰρ ἐξερέω, τόδε κ' ἐτελεσμένον ἔσται.
 Γνώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἴππους.
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, καλὰ δ' ἄρμαλα ἄξω.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτῃς περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 Ἐλκὲ ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ὦ παλὴρ μάχῃ.
 Ἡρὴ δ' ἔτι τόσον νημεσίζομαι, ὃδὲ χολῶμαι.
 Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τίη νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέυσσα.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Οὐλυμπον. 10
 Πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπύχῃς Οὐλύμποιο
 Ἀνδρομήη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον.

Πῇ μέμαλον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνε' ἦτορ;
 Οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
 Ωδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνῃς παῖς, εἰ τελέει περ,
 Γνώσῃ μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἴππους,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρμαλα ἄξειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτῃς περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 Ἐλκὲ ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ παλὴρ μάχηαι. 20
 Ἡρὴ δ' ἔτι τόσον νημεσίζε', ὃδὲ χολῶται.
 Αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τίη νοήσῃ.
 Ἀλλὰ σύγ', ἀνιοτάτη, κύον ἀδδεῖς, εἰ ἐτεόν γε
 Τολμήσεις Διὸς ἀνὴρ πελώριον ἔλχος αἶψαι.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ὅς' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἡρὴ πρὸς μῦθον εἶπεν·

Ὡ πόποι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος, ἔκ' ἐγώ γε
 Νῶϊν ἔω Διὸς ἀνὰ βροτῶν ἔνεκεν πολεμίζειν.
 Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθιάω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 Ὃς κε τύχη· κῆνος δὲ τὰ ἄφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δμαζέτω, ὥς ἐπιεικές.

430

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 Τῇσιν δ' Ὀρᾷ μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 Καὶ τὲς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κήπησιν·
 Ἀρμαῖα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὰρ δὲ χρυσεῖσιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
 Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμνόμενον ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ παῖῃρ Ἰδὴθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκας.

40

Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 Ἀρμαῖα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσας·
 Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον ἀρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 Αἱ δ' αἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρὴ
 Ἡδην, ἔδ' ἐτί μιν προσεφώνεον, ἔδ' ἐρέοντο·
 Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.

Τίφθ' ἔτ' ὅτ' ἐτιμῶν, Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρὴ;
 Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχη' ἐνὶ κυδανείρῃ
 Ολλύσας Τρῶας, τοῖσιν κότον αἴνὸν ἔθεοδε.

50

Πάντας, οἷον ἐμόν γε μῦθος καὶ χεῖρες ἀπῆλοι,
 Οὐκ ἂν με τρέφειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
 Σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γῆα,
 Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 Ὡς δ' ἐξέρεω, τόδ' ἐ καὶ τελεεσμένον ἔσται·
 Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγῇ τε κεραυνῷ,

Αψ' εἰς Ολύμπον ἵκεθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος εἴη.

Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐπέμυξαν Αθηναίη τε καὶ Ἥρη·

Πηλεΐαα ἄγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέειν.

Ἥτοι Αθηναίη ἀκέων ἦν, ὃδ' ἐτι εἶπε,

Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

Ἥρη δ' ἐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ περσιγύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι αἰένος ἐκ ἐπιεικλόν·

Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλων·

Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

Βυλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,

Ὡς μὴ πάντες ὅλων, ὀδυσαμένοιο τεοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἦες δὴ καὶ μάλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

Οφθαλμῶν, αἶψ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

Ολλύντ' Ἀργείων πυχλὸν στρατὸν αἰχμητῶν.

Οὐδ' ὅρην πολέμῳ ἀποπαύσε' ὄβριμος Ἐκλῶρ,

Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδάρεα Πηλείωνα,

Ἡμασι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρυμνήσι μάχων,

Στείνει ἐν ἀνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος·

Ὡς δ' ἔσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω

Χωομένης, ὃδ' εἰ κε τὰ νείαλα πείραθ' ἵκηαι

Γαῖης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε

Ἡμενοι, ὅτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἡέλιοιο

Τέρποντ', ὅτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφί·

Οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ὅ (γε) ἔγωγε

Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ὅ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὅτι προσέφη λῶκώλενος Ἥρη.

Ἐν δ' ἔπεισ' ὤκεανῳ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο,

Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν.

460

70

80

Τρῳσὶν μὲν ῥ' αἴκυσιν ἔδω φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 Λαοσσίη, τρίλλισος, ἐπὶ λυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἑκλῶρ,
 Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινίηνι, 490
 Ἐν καθαρῷ· ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος.
 Ἐξ ἴσπων δ' ἀποβάλλεις ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκων,
 Τὸν ῥ' Ἑκλῶρ ἀγόρευε, Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐλχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπειο θυρὸς
 Λιχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
 Τῷ οὖν ἔρεισά μιν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπὶ κρητοί·
 Νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
 Ἀψ' ἀπονοσήσειν περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάστιγα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλιτρίχας ἴσπυες
 Λύσασθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·
 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαοτε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 Ὡς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἧς ἠριγυρεῖς,
 Καὶ ὠμῶν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἔρανὸν ἵκη·
 Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ 10
 Φάγῃν ὀρμήσων) ἐπ' ἄρ' ἄρα νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὲν ἀσπασθεὶ γε νεῶν ἐπιβάσιν ἔκηλοι,
 Ἀλλ' ὥς τις τέτων γε βέλος καὶ οἴκοι πᾶσι,
 Βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔλχει ὀξύοεντι,
 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλος
 Τρῳσὶν ἐφ' ἰσποδάμοισι φέρειν πολύδακρυ ἄρρη.
 Κύρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,

Πᾶδας πρωθήβας, πολιοκροιάφης τε γέροντας
 Λέξαοται περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 520 Θηλύτεράν δὲ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
 Πῦρ μέγα καμόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπείνων.
 Ὡδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω.
 Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγίης, εἰρημνός ἔστω.
 Τὸν δ' ἦες, Τρῶεσσι μεθ' ἰωποδάμοις ἀγορεύσω.
 Εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
 Εξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσιφορήτας,
 Οὓς κῆρες φορέουσι μελαίνων ἐπὶ νηῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτές·
 30 Πρωτὶ δ' ὑπ' ἡοῖοι σὺν τ' ἄλγεσι θωρηχθέντες
 Νηυσὶν ἐπεγλαφυρήσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρτια.
 Εἴσομαι, αἴ κε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 Πάρ νηῶν παρὸς τείχος ἀπώσῃ, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Χαλκῶ δῆώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 Αὔριον ἢν ἀρετὴν διαείσῃ, αἴ κ' ἐμὸν ἔλχος
 Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
 Κεῖσθαι ἔστηθις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 40 Ηελίς ἀνιόντος ἐς αὔριον. Αἶ γ' ἐγὼν ὡς
 Εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡ μάλα πάντῃα,
 Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Αθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς Ἐκλῶρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύθησαν·
 Οἱ δ' ἰώπης μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας,
 Δῆσαν δ' ἱμάνεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἑκάστος·
 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 Κνίσσῃ δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον ἔρανον ἔστω.

Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρῃ
 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά. 550
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἑρῶν ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι (κοπιαὶ, καὶ πρῶνες ἄκροι,
 καὶ νάπα· ἑρῶθεν δ' ἄρ' ὑπερβάλλῃ ἄσπελος αἰθήρ,
 Πάντα δὲ τ' εἶδε) ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 Τόσσα, μεσηγυῖ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
 Τρώων καμόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι περ.
 Χίλι ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πᾶρ δὲ ἐκάστω
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἰσποὶ δὲ κρὶ λακὼν ἐρεπτόμενοι καὶ οὐρύας, 60
 Ἐσάοιτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον ἦν μέμνον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ι.

Επιγραφή.

Εξεσίη δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Θεσπεσίη ἔχε Φῶξα, Φόβου κρυόεντος ἐταίρη·
 Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δὲ τε κύμα κελαηδὸν
 Κρηθύνει, πολλὸν δὲ παρὶξ ἄλλα φύκος ἔχδαν·

Ὡς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχρ' ἰμεγάλῳ βέβηλη μῆδ' ἦτορ,
Φοῖτα, κηρύκεσσι λιγυφθόβοισι κελεύων,
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκασον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μὲλ' ἀπρώτοισι πονεῖτο.
Ἴσον δ' εἶν' ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἰσάλο δακρυχέων, ὥς κ' ἡνὶ μελάνυδρος,
Ἡ τε κατ' ἀγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὡς ὁ βαρυτενέχων ἔπε' Ἀργείοισι μετιύδα·

Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἦδ' ἐμὲ δόοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτ' ἐνέδισσε βαρεῖν·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο καὶ καλένδσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἀτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βυλῶσατο, καὶ με κελεύει
Δυσκλέα, Ἀργὸς ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω παρ Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,
Ὅς δὴ πολλὰν πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἢδ' ἔτι καὶ λύσει· τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες,
Φάγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀγρήσομεν ἀρυάγην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγχρόντο Λιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες ἦες Ἀχαιῶν·
Ὅφ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέονι,
Ἡ, θεῖμις εἶναι, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς·
Ἀλλ' ἂν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
Φᾶς ἔμεν ἀπλόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ἰσας Ἀργείων ἡμῶν νέοι, ἦδ' ἐγέροντες·
Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνους παῖς Ἀΐκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·

Αλκὴν δ' ἔτοι δῶκεν, ὃ, τε κράτος ἐς μέγιστον.
 Δαμόνι, ἔτω πα μάλα ἔλπεαι ἦας Ἀχαιῶν
 Ἀπλοέμευς τ' ἔμμεαι ἢ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέστυ', ὥς νεέοδαι,
 Ἐρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄλχι θαλάσσης
 Ἐσᾶσ', αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί·
 Ἀλλ' ἄλλοι μῦθέσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Εἰσέκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δέ ἢ αὐτοί,
 Φάργονων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθέnelός τε, μαχισόμεθ', εἰσέκε τέκμων
 Ἴλιε εὐρωμένο· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλυθμεν.

40

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον ἦες Ἀχαιῶν, 50
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἰωποδάμοιο.

Τῷσι δ' ἀνισάμενος μετεφώνεεν ἰωπότα Νέστωρ·

Τυδείδῃ, πῆρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερὸς ἐσσι,
 Καὶ βελῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε ἄριστος·

Οὗτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσει, ὅσσοι Ἀχαιοί,

Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ὅτε τέλος ἵκεο μύθων.

Ἡ μὲν ἢ νέος ἐσσι, ἐμὸς δέ κε ἢ παῖς εἴης

Ὀπλιότερος ἡμῶν, ἀτὰρ πεπνυμένος βάζεις

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σέϊο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60

Εἰεῖπω, ἢ πάντα δίδχομαι· ὅδε κέ τίς μοι

Μῦθον ἀτιμῆσει, ὅδε κρείων Ἀγαμέμνων.

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνείσιός ἐστιν ἐκείνος,

Ὁς πολέμῳ ἔρα' ἐπιδιμήν, ὀκρυόεντος.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεθα· φυλακῆῃρες δὲ ἕκαστοι

Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

Κῆροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,

Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.

Δάϊνυ δαῖτα γέρυσιν· ἔοικέ τοι, ἔτοι αἰκίες.
 Πλεῖαί τοι οἶνε κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 Ἡμάτια Ὀρήκηθεν ἐπ' ἄρεα πόντον ἄγυσσι.
 Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδείξιη, πολέεσι δ' ἀνάσσεις.
 Πολλῶν δ' ἀγρομέων, τῷ πείσεις, ὅς κεν ἀρίστην
 Βελὴν βελᾷσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιῆς
 Εὐδλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 Κάμυσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 Νύξ δ' ἡδ' ἢ διαρράσσει στρατὸν, ἢ Λαώσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Ἐκ δὲ φυλακίῃρες σὺν τᾷ χεσιν ἰσθμόνιο, 80
 Ἀμφί τε Νεσορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 Ἡδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμυρον ἦας Ἀρης,
 Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Διήπυρόν τε,
 Ἡδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον·
 Ἐπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκάστον δὲ ἑκάστῳ
 Κῆροι ἅμ' ἔειχον, δολίχ' ἔλχεα χερσὶν ἔχοντες·
 Καδδὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 Ἐνθάδ' αὖ κῆαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἑκάστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μῦθοις κέα δαῖτα· 90
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς δ' ἄνδρων πᾶμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, ὃς καὶ προάειν ἀρίστη φαίνετο βελή·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδη, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ἔνεκα πολλῶν
 Λαῶν ἐσσι ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 Σκῆπτρόν τ', ἡδὲ δέμισας, ἵνα σφίσι βελᾷηδα·
 Τῷ σε χρὴ πῶρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἡδ' ἐπακῦτα.

Κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξε), ὅ, τῇ κεν ἄρχῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Οὐ γὰρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τῷδε νοήσει,
 Οἷον ἐγὼ νοέω, ἥ μιν πάλα, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν,
 Εἴετι τῷ, ὅτε, διοχρῆς, Βρισηίδα κέρην
 Χωρμύς Αχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπέρας·
 Οὐτὶ καὶ ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γὰρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθέομην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 Εἴξας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 Ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Φραζώμεθ', ὥς κεν μιν ἀρεσάμενοι πεπιθόμενοι
 Δῶροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεισιν τε μελιχίοισι.

110

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
 Ω γέρον, ὅτι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
 Αἰσάμην, ὃδ' αὐτὸς ἀναγόμαι· ἀντί νυ πολλῶν
 Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 Ως νῦν τῷτον ἔτισε, δάμασε δὲ λαὸν Αχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ αἰσάμην, φρεσὶ λᾶγαλέησι πιθήσας,
 Ἀψέθειω ἀρέσας, δόμναι τ' ἀπερείσι ἄποινα·
 Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπὶ ἀπύργῃς τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλανα,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσα ῥήοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκλῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Οὔσα μοι ἡνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 Δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδῆας,
 Λεσβίδας· ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 Εἰσελόμην, αἷ καλλι ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔασε), ἥν τότε ἀπηνύρων

20

30

Κέρην Βρισηῖος· ἢ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῆμας,
 Μήποτε τῆς Ἀνῆς ἐπιθήμῃμας, ἠδὲ μιγῆται,
 Ἡ, Δέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντῃα παρέσσει· εἰ δέ κεν αὖτε
 Ἀστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλῃς χρυσῷ ἢ χαλκῷ νηυσάδω,
 Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 Αἴ κε μετ' Ἀργεῖην Ελένην κάλλιστα ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαϊκὸν, ἔσθαρ ἀρέρης,
 Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ορέσῃ,
 Ὃς μοι τηλύγετος τρέφε', θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκίῳ,
 Χρυσόθεμις, ἢ Λαοδίκη, ἢ Ἰφιάνασσα·
 Τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσι, φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσθω
 Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις ἐῖν ἐπέδωκε θυγαῖρί.
 Ἐπὶ δέ οἱ δώσω εὖ κατόμῃμα πολίεθρα,
 Καρδαμύλιν, Ενόπην τε, ἢ Ἰρὴν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 Καλὴν τ' Αἴπειαν, ἢ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐλγὺς αἰλὸς νέαι Πύλῃ ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες νάυσσι πολυῤῥήνες, πολυβῆται,
 Οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσονται,
 Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέενσι Δέμιας.
 Ταῦτα κέ οἱ τελέσασμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Διμηθήτω· Αἰδῆς τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος,
 Τῆνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
 Καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσον βασιλᾶτερός εἰμι,
 Ἡδ' ὅσον ἡμῇ πατρὶς ἡμέτερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ·

140

50

60

Ατρείδῃ κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν ἔκ' ἔτ' ὄνοσά διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 Ἀλλ' ἄγετε κλητὺς ὀτρύνοντο, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 Εἰ δ' ἄγε, τὲς ἂν ἐγὼν ἐπιόφομα, οἳ δὲ πιθέων·
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτισα, Διὶ φίλος, ἠγησάδω,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέδων.
 Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἀφρημῆσαι τε κέλευθε,
 Ὅρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἷ' ἐλεήσει.

170

Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχον,
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέεσφ' ἄνθο ποτατοῖο·
 Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πείσαντ', ἐπίον δ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Ὀρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ατρείδαο.

Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ,
 Διόδωλον ἐς ἑκάστον, Ὀδυσῆϊ δὲ μάλισα,

80

Περσῆν, ὡς πεπείθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ μάλ' ἀχομύω γαηόχῳ Ἐννοσιγᾶῳ,
 Ρηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 Καλῇ, θαυδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
 Τὴν ἄρειτ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσας·
 Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶθε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δὲ οἳ οἶος ἐναντίος ἦτο Γιωπῇ,
 Δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε κήζειν αἶδων.

90

Τῷ δὲ βάτην περτέρῳ, ἠγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Στᾶν δὲ πρὸς αὐτοῖο· ταφὴν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,

Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσασεν.
 Ως δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη·
 Τῷ κ' δεικνύμενος περτέφει πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Χαίρελον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνεστον· ἦ τι μάλα χρεώ,
 Οἳ μοι σκυζομένη περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.

Ως ἄρα φωνήσας περὶ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Εἶπεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·

200

Αἶψα δὲ Πάτροκλον περσεφώνεεν, ἐβγυς ἐόντα·

Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μειοιτίη γέ, καθίσα,
 Ζωρότερον δὲ κέραρε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·

Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάρῳ.

Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐτάρῳ.

Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,

Εν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὅϊος κ' πόινος αἰγός,

Εν δὲ ζυγὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλῆαν ἀλοιφῇ.

Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·

Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, κ' ἀμφ' ὀβελόσιν ἔπειρε·

10

Πῦρ δὲ Μειοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, κ' φλόξ ἐμαράνθη,

Λυθρακίην σαρέσας, ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε·

Πάσσε δ' ἄλδος θείοιο, κρατὰ τῶν ἐπαείρας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπλησε, κ' εἰν ἐλεοῖσιν ἔχθε,

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ,

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νειῖμεν Ἀχιλλεύς.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Οδυσῆος θείοιο,

Τοίχῃ τ' ἐτέρωιο· θεοῖσι δὲ θυῶν ἀνώγει

Πάτροκλον, ὃν ἐτάρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.

20

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα περικείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κ' ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔηλο,

Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ θεῖος Οδυσσεύς,

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δειδέκτ' Ἀχιλλῆα·

Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαῖς δὲ μὲν εἴσῃς ἐκ ἐπιδάϊς,
 Ἡδὲ ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μέγιστ' αἰεὶ πολλὰ
 Δαίτυδ'· ἀλλ' ὃ δαῖς ἐπηράτῃ ἔργα μέμνηεν·
 Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 Δαΐδ'· ἐν δοίῃ δὲ, σωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
 Νῆας εὐσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
 Ἐλγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκρυροι,
 Κράμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, ὃδ' ἔτι φασὶν
 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ζῆς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήμασιν φάνων
 Ἀστράπῃ· Ἐκίωρ δὲ μέγα δέρεϊ βλεμεάνων
 Μάμει ἐκπάγλως, πῖσυνος Διὸς, ὃδὲ τι τίει
 Ἀνέρας, ὃδὲ θεός· κρατερὴ δὲ ἐλύσα δέδυκεν.
 Ἀρῶνται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἥω δῖαν·
 Στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβας,
 Αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλερῶ πυρὸς· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Διώσιν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
 Ταῦτ' ἀνῶς δαΐδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 Εκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ ἄσιμον εἴη
 Φθίοδαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἀργεος ἰσποβότοιο.
 Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας γε, καὶ ὁψέ περ, ἦας Ἀχαιῶν
 Τροζομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.
 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσθ'· ὃδὲ τι μῆχος
 Ρεχθένης κακῶ ἔσ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φράζω, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξίσσεις κακὸν ἥμαρ.
 Ω πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε παλὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἡμαὶ τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἠρῇ
 Δίωσθ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν

230

40

50

Ἰχθιν ἐν στήθεσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων·
 Λιγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνε, ὅφρα (εἰ μᾶλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Παῦε', εἰ δὲ χόλον θυμαλγέα· τοῖ δ' Ἀγαμέμνων 260
 Ἀζία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ, σὺ μὲν μὲ ἀκυσσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 Οὔσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέχειο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἑπτ' ἀπύρρες τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλανα,
 Αἰθνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὃν τόσα χροίτο,
 Οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Οὐδ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονας, ἐργ' εἰδήας, 70
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμῆν ἔλες αὐτὸς,
 Εξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μέλα δ' ἔοσέ), ἣν τότε ἀπηνύρα
 Κέρην Βρισηῖος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμείτα,
 Μήποτε τῆς ἀνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 Ἡ, θεῖμις ἐσιν, ἀναξ, ἥτ' ἀνδρῶν, ἥτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσε), εἰ δέ κεν αὐτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἅλῃς χρυσῷ καὶ χαλκῷ κτήσασθαι
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν θατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἶκε μετ' Ἀργεῖνν Ελένην κάλλιπαι ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, ἔθαρ ἀρῆρης,
 Γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ (εἰ ἴσον ὀρέσῃ,
 Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφε) θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκται,

Χρυσόθεμις, ἥ Λαοδίκη, ἥ Ιφιάνασσα·
 Τάων, ἣν κ' ἐβέληθα, φίλην ἀνάνειδον ἄγεσθαι
 Πρὸς οἶκον Πηληϊός· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις ἐῖ· ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 Ἐπὶ δέ τοι δώσει εὖ νομόμηναι πολίεθρα,
 Καρδαμύλιν, Εὐνόπην τε, ἥ Ἰρὴν ποικίλεσαν,
 Φηράς τε ζαθέας, ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλευμον,
 Καλὴν τ' Αἴπειαν, ἥ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
 Πᾶσιν δ' ἐβγυῖς ἀλὸς νέας Πύλιν ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες γάμοισι, πολυῖρρηνες, πολυβῆται,
 Οἳ κέ σε δωτίησι, θεὸν ὥς, τιμήσονται,
 Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαράς τελέεσι θέμιστας·
 Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μάλλον, 300
 Αὐτὸς, ἥ τῷ δῶρα· σὺ δ' ἄλλως περ παναχαχῆς
 Τειρομένης ἐλέαγρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 Τίσσας· ἥ γ' οἳ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 Νῦν γ' ἔχ' Ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι χεδὸν ἔλθῃ,
 Λύσαν ἔχων ὁλοήν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον
 Οἱ ἔμεναι Δαναῶν, ἔς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διοτρεὺς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπτεῖν,
 Ἡ περ δὴ φρονέω τε, ἥ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 10
 Ὡς μὴ μοι τρύβητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 Ἐχθρὸς γ' οἱ καῖνος, ὁμῶς αἶδαο πύλησιν,
 Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεῦθαι ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Οὔτε μέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 Οὔτ' ἄλλως Δαναῆς, ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δηϊόισι μετ' ἀνδράσι γυλεμῆς αἰεί.

Ἰση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 Ἐν δὲ ἡ τιμὴ ἡμῖν κακός, ἠδὲ καὶ ἑδλός.
 Κάτθαν' ὁμῶς ὁ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὁ, τε πολλὰ ἐοργῶς· 320
 Οὐδέ τι μοι περὶ κεῖ, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπὸ νηυσὶ νεοσσόσι περφέρει·
 Μᾶσακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐτῆς νύκτας ἴαυον,
 Ἡμαῖα δ' ἀμυαλόμενα διέπρηστον πολεμίζων,
 Ἀνδράσι μαρνάμενος, δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων,
 Πεδὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἑδλὰ 30
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπιοι μὲνων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
 Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 Ἀλλὰ δ' ἀρίστας δίδω γέρας, καὶ βασιλεῦσι·
 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείτα, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μύης Ἀχαιῶν
 Εἴλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
 Τερπέδω. Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσιν
 Ἀργείας; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ ἔχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ κόμοιο;
 Ἡ μὲνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 40
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτὴ φιλεῖ καὶ κηδεῖ· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 Ἐκ θυμῷ φίλεον, δευρικτητὴν περ εὔσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησε,
 Μὴ μὰ πειράτω εὖ εἰδότος· ὕδ' με πείσει·
 Ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν ῥοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 Φραζέσθω, ἦέσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμῆο,

Καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἑπ' αὐτῷ
 Εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπνυξεν.
 350 Ἀλλ' ὅδ' ὡς δύναντο δένος Εὐκτορος ἀνδροφόνιοι
 Ἰχεν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν· Εὐλωρ,
 Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαῖας τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
 Εἴθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μιν ἐκφυγεν ὀρμῆν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐθέλω πολεμίζειν Εὐκτορι δίω,
 Αὔριον ἰρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νῆστας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδὲ παρέρυσσω,
 Οὔφρα, ἣν ἐθέλησθα, καὶ ἄνκεν τοῖς τὰ μεμήλη,
 60 Ἡρι μάλ' Ἑλλάσποντον ἐπ' ἰχθυύοντα πλεῖστας
 Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεοσέμεναι μεμαῶτας·
 Εἰ δέ κεν Ἀπλοίην δῶν κλυτὸς Εὐνοσίγαιος,
 Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 Εἰ δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδ' ἐρρών·
 Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
 Ἡδὲ γυναικας εὐζώνους, πολίον τε σίδηρον
 Ἄξομαι, ἅσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅπερ ἔδωκεν,
 Αὐτὸς ἐφυστίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορᾶέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 70 Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωντο Ἀχαιοί,
 Εἴ τινα παρὰ Δαναῶν ἔτι ἔλπετο ἑξαπατήσειν,
 Αἶεν ἀναδείην ἐπιειμήτος· ὅδ' ἂν ἔμοιγε
 Τετλήν, κύνεός περ ἰών, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Οὐδέ τί οἱ βυλὰς συμφράσομαι, ὅδε μὲν ἔργον.
 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν· ὅδ' ἂν ἔτ' αὐτῷ
 Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλῃ δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκπιος
 Ἐρρέτω· ἐκ γὰρ οἱ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῷ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς ἄσῃ.
 Οὐδ' εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,

Οὔσα τέ οἱ νῦν ἐσι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γήροιο· 380
 Οὐδ' ὅτ' ἐς Ορχομήδον προτινίσσῃ, ἔδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κλήμασι κεῖται,
 Αἶθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, δεικόμενοι δ' ἀν' ἐκάστην
 Ἄνδρες ἐξοιχνέουσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόρυχα θυμαλγέα λῶσιν.
 Κέρην δ' εὖ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 Οὐδ' εἰ χρυσεὴ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι, 90
 Οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσσω,
 Ὅσις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλῆυρός ἐστιν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλῆδες δὴν μοι ἐπέϊα γυναικὰ γαμέσθ' αὐτός.
 Πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε,
 Κῆρα ἀρισίων, οἳ τε πολίεθρα ῥύον·
 Τάων ἦν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποίησόν μοι ἄκοιτιν·
 Ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγένηρ,
 Γήμασι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκῆαν ἄκοιτιν,
 Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκλήσατο Πηλῆς. 400
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ἔδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ κατόμφορον πολίεθρον,
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν·
 Οὐδ' ὅσα λάϊνος ἔδος ἀφύτορος ἐντὸς ἔεργει
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, Πυθοὶ ἐνὶ πετρῆεσσι.
 Ληϊστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 Ἄνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν ἔτε ληϊστῇ,
 Οὐθ' ἐλετῇ, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψῃ ἔρκος ὀδόνων.
 Μήτηρ γὰρ τέ με φησὶ θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 10

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·

Εἰ μὲν κ' αὖθι μύρων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,

Ωλετο μὲν μοι νόσος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·

Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ωλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν

ἔσται, ὃδὲ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθισάμην,

Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δῖε τε τέκμων

Ιλίᾳ ἀπαινῆς· μάλα γ' ἔθεν ἄρυστα Ζεὺς

Χεῖρα ἐννὺν ὑπὲρέχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

420

Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστέεσιν Ἀχαιῶν

Ἀλγελὴν ἀπόφαδε, τὸ γ' γέρας ἐστὶ γερύλων·

Οὐρ' ἄλλην φράζων· ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,

Ἡ κέ σφιν νῆας τε σὴν, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐπεὶ ὅ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,

Ἦν νῦν ἐφράσασθαι, ἐμεῦ ἀπομνηνίσσας.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μύρων κατακοιμηθήτω,

Ὅρρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπὶ

Ἀῦριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' ὅτι μιν ἄξω.

Ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγγύοντο Γιωπῇ,

30

Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γ' κρατερῶς ἀπέειπεν.

Ὁ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἰωπηλάτα Φοῖνιξ,

Δακρυῖ ἀναπρήσας, πῆρι γ' ἰδὲ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

Βάλλεαι, ὃδὲ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ δοῆσι

Πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθων, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·

Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην

Οἶος; ῥοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἰωπηλάτα Πηλεΐδης

Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε

Νηπίον, ἔπα' εἶδ' ὅμοιόν πολέμοιο,

40

Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθωσι·

Τ' ἔνεκά με παύεικε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηνετῆρά τε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, ἔκ ἐθέλοιμι
 Λείπεσθ', ἔδ' εἰ κέν μοι ὑποσάῃ θεὸς αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποξύσας, δῆσειν νέον ἠβώοντα.
 Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ελλάδα καλλιγύναικα,
 Φάγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο.
 Ὅς μοι Παλλακίδος πέρι χῶσατο καλλικόμοιο,
 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 Μητέρ' ἐμὴν· ἢ δ' αἶν ἐμὲ λισέσκετο γένων,
 Παλλακίδι παρμιγῆναι, ἣν ἐχθήρει γέροντα.
 Τῇ σιθόμην, ἣ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτὴν οἴοις,
 Πολλὰ κατηράτο, συγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
 Μὴ ποτε γύναισιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν,
 Εἰς ἐμὲθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος, ἣ ἐπαινή Περσεφόνηα.
 Ἐνθ' ἐμοὶ ἔκτετι πᾶμπαν ἐριτύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρὰ σρωφάσθαι.
 Ἡ μὲν πολλὰ ἔταχ' ἣ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἰόντες 60
 Αὐτῷ λισόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα ἣ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Εσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἠφαιστοῖο.
 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαον·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἔδ' ἐπὶ ἔσβη
 Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' ἀθήσῃ Δερκίος αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ παρδόμῳ, παρῶθεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή, 70
 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θυρὰς πυκινῶς ἀραρήας
 Ρήξας ἐξῆλθον, ἣ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς

Ρῆα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας.
 Φεύγον ἔπειτ' ἀπάνδθε, δι' Ἑλλάδος ἄρχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 Ες Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πῶφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὥσεί τε παῖδ' ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κλέατεσι·
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 Νῆον δ' ἐχάριυν Φθίης, Δολόπεσιν ἀνάσων· 480
 Καί γε τοσῶτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Εκ θυμῷ φιλέων· ἐπεὶ ἔκ ἐθέλεισκες ἅμ' ἄλλω
 Οὔτ' ἐς δαίτ' ἵεναι, ἔτ' ἐν μεγάροισι πᾶσασθαι,
 Πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασι καθίσας,
 Οἶσ' ἅσασμι πρῶτα μὲν, καὶ οἶνον ἐπιχών.
 Πολλάκι μοι κατέδδσας ἐπὶ στήθεσι χιτῶνα,
 Οἶνε ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 Ως ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Εἰς ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 90
 Ποιδ' μιν, ἵνα μοί ποτ' αἰκέα λοιγὸν ἀμύνης.
 Ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδ' τί γε χρεὶ
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν· σρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετῇ, τιμῇ τε, βίῃ τέ.
 Καί μιν τὸς θυέεσι καὶ ἀχολῆς ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
 Λισόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 Καί γ' ἔτε Λιταὶ εἰσι Διὸς κῆρυα μέγαλοιο,
 Χαλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλώπεις τ' ὀφθαλμῷ·
 Αἶρά τε καὶ μετόπισθ' Ἀτῆς ἀλέγῃσι κῆρυα. 500
 Ἡ δ' Ἀθηδενάρη τε καὶ Ἀρτίπος· ἕνεκα πᾶσας
 Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακέον' ὀπίσω.

Ος μὲν τ' ἀδέσσει κῆρας Διὸς, ἄσπον ἰύσας,
 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυον ἄξαμφοιο.
 Ος δέ κ' ἀνήνῃ, καὶ τε σερεῶς ἀποείπη,
 Λίσσων δ' ἄρα ταῖ γε Δία Κρονίωνα κῖσσαι,
 Τῷ Αἴην ἄμ' ἔπεισαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κῆρησιν ἔπεισαι
 Τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐοδλῶν. 510
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπιός οὐνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέεσσι περ ἔμπης.
 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπιός περ ὑπέστη,
 Ἀνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἄριςτος,
 Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων· τῷ μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 Μὴδὲ πόδας· πρὶν δ' ἔτι νεμεσῇσιν κεχολῶσθαι.
 Οὕτω καὶ τῷ πρῶτον ἐπαθόμεθα κλέα ἀνδρῶν 20
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι,
 Δωρητοὶ τε πέλονται, παρὰρρήσοι τ' ἐπέεσσι.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλα, ἔτι νέον γε,
 Ως ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κερῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμα,
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
 Κερῆτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηι.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὤρσε
 Χωσαμμένη, ὃ οἱ ἔτι θαλύσια γενῶ ἀλωῆς 30
 Οἶνός τ' ἐξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 Οἷον δ' ἐκ' ἔρρεξε Διὸς κῆρη μεγάλοιο,
 Ἡ λάθεται, ἥ ἐκ' ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον ἦρος, ἰοχέαιρα,

Ωρσεν ἐπὶ χλάνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοινα,
 Ος κακὰ πολλὰ ἔρδεσκεν, ἔθων Οἰνῆος ἀλώην.
 Πολλὰ δ' ὅγε παθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκλειεν Μελέαγρος,
 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας, 540
 Καὶ κύνας· ἔ μιν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσος ἦν, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχύνειν,
 Κερήτων τε μεσηγυ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Οφρα μὲν ἦν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζε,
 Τόφρα δὲ Κερήτεσι κακῶς ἦν· ἔδ' ἐδύνατο
 Τείχεος ἔκτοθεν μίμνεν, πολέες περ ἐόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅσε καὶ ἄλλων 50
 Οἰδάνει ἐν στήθεσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 Ἡτοὶ δ', μητρὶ φίλῃ Αλθαίῃ χαώδης κῆρ
 Κεῖτο παρὰ μηστὴ ἀλόχω, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κερὴ Μαρτίως καλλισφύρα Εὐνήνης,
 Ἰδὼ δ', ὃς κάρτισος ἐπιχθονίων ἤρετ' ἀνδρῶν
 Τῶν τότε, καὶ ῥα ἀνάκλος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, καλλισφύρα εἵνεκα νύμφης·
 Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι παλῆρ καὶ πτόνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, ἕνεκ' ἅρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 Κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων. 60
 Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πείσων,
 Εξ ἁρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέου ἤρᾱτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
 Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα,
 Κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαγνὴν Περσεφόνειαν,

Πρόχην καθεζομένη, δάοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Παῖδι δόμῳ θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Εριννὺς
 Εκλυεν ἐξ Ερέβασφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμάδος καὶ δῆπος ὀρώρει,
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 570
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστες,
 Εἰσέλθειν καὶ ἀμύναν, ὑποχόρμυοι μέγα δῶρον·
 Ὀσπότηι πτότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Εἴθαι μιν ἥνωγον τέμχος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 Πενήκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο·
 Ἡμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνει γέρων ἰσπηλάτα Οἶνός,
 Οὐδὲ ἐπεμβεβασὺς ὑψηρέφους θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, γενέμχος υἱόν·
 Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πτότνια μήτηρ 80
 Ἐλλίσσοντο· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναγνέσθαι· πολλὰ δ' ἐταῖροι,
 Οἳ οἱ κενότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς τῷ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 Βᾶνον Κερῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
 Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὖζωνος παρὰκοιτις
 Λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 Κήδε', ὅς ἀνθρώποισι πέλει, τῷ δ' ἄστυ αἰώη·
 Ἄνδρας μὲν κλείνῃσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει·
 Τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγχοι, βαθυζώνης τε γυναῖκας. 90
 Τῷ δ' ὀρίνετο θυμὸς ἀκρόνιος κακὰ ἔργα·
 Βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἐντὲ ἐδύσατο παμφανώωϊα.
 Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ,
 Εἰζας ὦ θυμῷ· τῷ δ' ἐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 Πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτως.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων

Ἐνταῦθα τρέφει, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶν κατορμήσειν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γὰρ (εἰ θεῶν τίσσεσιν Ἀχαιοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτερ δάρων πόλεμον φθισήνορα δῦης, 600
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλιών.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄτλα, γεραγὲ, διοτρεφές, ἔτι με ταύτης
 Χρῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 Ἡ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῇ
 Ἐν σῆθεσι μῆνι, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 Ἀλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μὴ μοι σύλχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχδῶν,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· ἔδὲ τί (εἰ χρεὶ
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοὶ ἀπέχθῃαι φιλέοντι·
 Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ·
 Ἴσον ἐμοὶ βασίλει, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
 Οὗτοι δ' ἀγγελέεσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοὶ φαγορμήφει
 Φραστόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μῆνύμεν.

Ἡ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Γιωπῇ,
 Φοίνικι σορέσσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίαιτο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·

Διοσφρὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἰομῆ· ἔγ' οἱ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῇ
 Τῇδε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
 Οἳ περ νῦν ἔα' ποτιδέμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἀγχιον ἐν σῆθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 Σχέτλιος, ἔδὲ μεταρέπε' φιλότιμος ἐταίρων,
 Τῆς, ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἕξοχον ἄλλων·

Νηλῆος· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποινὴν, ἣ δ' ὤφρα δὸς ἐδέξατο τεθνεώτος·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μῦθε αὐτῷ, πόλλ' ἀπορίσας, 630
 Τῷ δέ τ' ἐρητύει) κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Ποινὴν δεξαμένο· τοὶ δ' ἄλληκλόν τε, κακὸν τε,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κῆρης
 Οἷος· νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶς χορὸν ἔξοχ' ἀρίστας,
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
 Αἶδεσθαι δὲ μέλαθρον· ὑπώροφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαρτον δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδιστοί τ' ἔμμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νόστος Ἀχιλλεύς·
 Αἶαν διοτρεῖς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 40
 Πάνηα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴπαιο μυθήσασθαι·
 Ἀλλὰ μοι οἰδάνει) κραδίη χόλῳ, ὅσπ' ὅτ' ἐκείνῃ
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὡς εἰ τιν' ἀτίμητον μετανάσσειν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀλγελὴν ἀπόφαδε·
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδίτομαι ἀμαρτένιος,
 Πρὶν γ' ὕδ' ὅν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργεῖες, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ μῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελάνῃ 50
 Ἑκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης χήσεσθαι οἶω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἐλών δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῳῇσι, κέλαισε
 Φοῖνικι σόρεσθαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
 Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι σόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε,
 Κῶεά τε, ῥῆγός τε, λίγιοί τε λεπτὸν ἄωλον.
 Ἐνθ' ὁ γέρον κατέκλειο, καὶ ἥῳ δῖαν ἔμιμνεν.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκην·
 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλετο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε, 660
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἰρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλῆος,
 Σκῦρον ἐλὼν ἀπείαν, Εὐρυῆος πολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ατρεΐδαο γῆμονο,
 Τὸς μὲν ἄρα χρυσεοῖσι κυτέλλοις ἦες Ἀχαιῶν
 Δαΐδεχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασσαδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολὺάγν' Οδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἡ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεσθαι δῆϊόν περ; 70
 Ἡ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμὸν;

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε πολὺτλας δῖος Οδυσσεύς.
 Ατρεΐδῃ, κύδιζε ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός γ' οἷ ἐθέλει σβέεσθαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Πιμπλάνε' μῆεος· σὲ δ' ἀνάνε', ἠδὲ σά δῶρα.
 Αὐτὸν (εὖ φράζεσθαι ἅμ' Ἀργείοισιν ἀνωγεν,
 Ὅπως κεν νῆας τε σῶης, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
 Νῆας εὐστέλμας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας·
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι, 80
 Οἰκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δῖε τε τέκμων
 Ἰλίου ἀπεινῆς· μάλα γ' ἔθεν ἄρυσσπα Ζεὺς
 Χθρὰ ἐὼν ὑπὲρέχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 Ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας, καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω·
 Φοῖβός δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γ' ἀνώγει,
 Ὅφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἑς πατρίδ' ἔπῃ)
 Ἀῦριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγῆμοντο Γιωτῇ.

Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γ' κρατερῶς ἀγόρᾳσε. 690

Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες ἦες Ἀχαιῶν·

Οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Ἀτρεΐδῃ, κύδιε ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,

Μὴ ὄφελος λίσσασθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

Μυρία δῶρα δίδυς· ὁ δ' ἀγένηαρ ἐσὶ καὶ ἄλλως,

Νῦν δ' αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνῆκας.

Ἀλλ' ἦτοι κῆνον μὲν ἑάσομεν, ἢ κεν ἴησιν,

Ἡ κε μὲν· τότε δ' αὖτε μαχήσε', ὁππότε κέν μιν

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 700

Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

Σίττε καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐσὶ, καὶ ἀλκή·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Καρπαλίμως παρὲν νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,

Οτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,

Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Καὶ τότε δὴ πείσαντες ἔβαν κλισίῃνδ' ἑκάστος·

Ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔδοντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Κ.

Επιγραφή.

Κάπα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Αλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστεῖες παναχαῶν
Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·

Ἀλλ' ἐκ Ατρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμῆν' αἰῶν,

Υπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπράπη πόσις Ἡρῆς ἠϋκόμοιο,

Τάχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ χάλαζαν,

Ἡνέειον, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἄρ' αἶρας,

Ἡέ ποθι πολέμοιο μέγα σῶμα παλαιοῦτο·

Ὡς πυκνὴ ἐν σήθεσιν ἀνεξονάχιζ' Ἀγαμέμνων,

Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐνλός.

10

Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,

Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,

Αὐτῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων·

Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,

Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς πρὸς τελευτὴν ἔλκετο χάψας

Υψὸς ἑόνι Διὶ· μέγα δ' ἔερε κυδάλιμον κῆρ.

Ἦδ' ἐοὶ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,

Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλῆϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,

Εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκλῆναίῳ,

Ἡ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γούοιτο.

20

Ὁρ' αὖθις δ' ἐνδυνε περὶ σήθεσσι χιλῶνα,

Πρὸς δ' ὑπὰ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑόσαστο δέρμα λέοντος
 Αἰθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἶλετο δ' ἔλχος.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· ὕδ' ἔρ' αὐτῷ
 Ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πυχλὸν ἐφ' ὕγρην
 Ἠλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες·
 Παρδαλή μὲν πρῶτα μετάφρενον ἄρ' ἔκλυψε
 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ σεφάνῃν κεφαλῇφιν αἶρας
 Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἶλετο χειρὶ παχείῃ.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀντήσων ὄν ἀδελφεὸν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

Τὸν δ' εὐρ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀπάσιος ῥ' ἔλθων.
 Τὸν δεύτερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Τίφθ' ἔτως, ἠθέϊε, κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 Οτρύνεις Τρώεσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μαλ' ἀνῶς
 Δαίδω, μὴ ἔτις τοι ὑπόχη) τόδε ἔργον,
 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών,
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Λαγαιόων·
 Χρῶ βυλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσε) ἠδὲ σαώσει
 Ἀργεῖος καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπελο φρήν.
 Ἐκτορείοις ἄρα μάλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖτιν·
 Οὐ γὰρ πῶ ἰδόμεν, ὅδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 Ἄνδρ' ἕνα τοσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡμαλὶ μητίσασθαι,
 Οἷον Ἐκλῶρ ἔρρεξε Διὶ φίλος καὶ ἄσ' Ἀχαιῶν,
 Αὐτως, ὅτε θεῶς υἱὸς φίλος, ὅτε θεοῖο.
 Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισι
 Διητά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μῆτατ' Ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσον,
 Ρίμφα Διών ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· ἅκ' ἐθέλησιν
 ἔλθειν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἥδ' ἐπιτείλαι.
 Κεῖνε γὰρ κε μάλισα πυθοίατο· τοῖο γὰρ ἦος
 σημαίνει φυλάκεσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
 Μιρρόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπέβράπομ' ὡς μάλισα.

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Πῶς γὰρ μοι μῦθον ἐπιτέλλεαι, ἥδ' ἐκελεύεις;
 Αὐτὶ μὲν μὲν αὖ τοῖσι, δεδευγμένος εἰσόκεν ἔλθεις,
 Ἡ δὲ Δίω μὲν σ' αὖτις, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;

60

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτὶ μὲν, μὴ πως ἄβροτάζομεν ἀλλήλοισιν
 ἔρχομεν· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλ' εἶναι·
 Φθίσγω δ', ἥ κεν ἴηται, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 Παύροθεν ἐκ γρηῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ περ ἄμμι
 Ζᾶς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότηλα βαρεῖαν.

70

Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μὲν Νέστορα, ποιμνία λαῶν.
 Τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 Εὐνὴ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ἀσπίς, καὶ δύο δαρε, φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναμόλος, ὧ ῥ' ὁ γεραίος
 Ζώνυθ', ὅτ' ἐς ὠλεμον φθισήνορα θωρήσασθαι,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἔμ' ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 Ορθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεΐνετο μῦθον·

80

Τίς δ' ἔγωγε κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶτος,
 Νύκτα δὲ ὀρφναῖν, ὅτε θ' εὐδᾶσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡέ τιν' ἔρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;
Φθίγγο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχο· τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ω Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζῆς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
Ἐν στήθεσι μύθη, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη. 90
Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ ἔμοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
Ἰσάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος ἢ κῆδε' Ἀχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δαΐδια, ἔδε μοι ἦτορ
Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλὺκλήμα· κραδίη δέ μοι ἔζω
Στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὕπο φάδιμα γῆα.
Ἀλλ' εἴ τι δράνεις, ἐπεὶ ἔδε σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
Δεῦρ' ἐς τὰς φύλακας καλαβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
Μὴ τοι μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἡδὲ ἢ ὕπνω,
Κοιμήσων, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάλχῳ λάθων.
Δυσμενέες δ' ἄνδρες χεδὸν εἶλαί, ἔδε τι ἴδμεν 100
Μὴ πως ἢ διὰ ρύκηλα μενοιθήσῃσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ·
Ἀτρείδῃ κύδιε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὗ σὺν Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίεα Ζῆς
Ἐκτελέσει, ὅσα πᾶν νυν ἔελπε. ἀλλὰ μιν οἶω
Κῆδεσι μοχθήσειν ἢ πλείοσιν, εἴκεν Ἀχιλλεύς
Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μέλασρέφῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγώ· περὶ δ' αὖτ' ἢ ἐγείρομεν ἄλλες,
Ἡμὲν Τυδείδην δερικλυτὸν, ἡδ' Ὀδυσῆα,
Ἡδ' Αἴαντα ταχύν, ἢ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 10
Ἀλλ' εἴτις ἢ τέσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα ἢ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκάστω, ἔδε μάλ' ἐλγύς.
Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα ἢ ἀδοῖον Μενέλαον

Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσῃς, ὃδ' ἐπικδ'σω,
 Ως εὔδει, (οἶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι·
 Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστεῖας πονέεσθαι
 Λισσόμενος· χρεῖω γὰρ ἰκάνει) ἔκείτ' ἀνεκλός.

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ω γέρον, ἄλλοτε μὲν (εἰ καὶ αἰτιάσασθαι ἄνωγα·

120

Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ ἔκ ἐθέλει πονέεσθαι·
 Οὐτ' ὄκνω εἰκων, ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμὴν·
 Νῦν δ' ἐμέο πρῶτος μάλ' ἐπέγχετο, καὶ μοι ἐπέσθη·
 Τὸν μὲν ἐγὼ παρήκα καλήμηναι, ὅς σὺ μεταλλάξ.
 Ἀλλ' ἴομεν· κείνης δὲ κίχησόμεθα πρὸς πυλάων
 Ἐν φυλάκῃς· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγέρεεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰωπτότα Νέστωρ·
 Οὕτως ὅστις οἱ νεμεσήσῃ, ὃδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

30

Ὡς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσι χιτῶνα,
 Πρὸς δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο κατὰ πῆδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέοισαν,
 Διπλῆν, ἐκταδίνην· ἔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος ἀκαχιδόνος ὀξεί χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Εἰς ὕπνῳ ἀνέγειρε Γερήνιος ἰωπτότα Νέστωρ
 Φθεγγάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφείας πρὸς μῦθον ἔειπε·

40

Τίφθ' ἔτῳ κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶδε,
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεῖω τόσον ἵκει;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰωπτότα Νέστωρ·
 Διοφύες, Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Μὴ νιμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῆς.

Ἀλλ' ἔπα, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομαι, ὃν τ' ἐπέοικε
Βελάς βελάειν, ἢ φάγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμηις Οδυσσεύς,
Ποικίλον ἄμφ' ὥμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μέλ' αὐτός.
Βάν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
Εὐλὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τ' ἄχεσιν· ἄμφι δ' ἐταῖροι
Εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔλχεα δέ σφι
Ορθ' ἐπὶ σφυρῶν ἑλήκατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὡς ἀεροπὴ παλρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρω
Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραυλοῖο.
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τεύαντο φαεινός.
Τὸν παρσὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ,
Λαῖα ποδὶ κινήσας, ὅτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·

Εγρεο, Τυδεὺς υἱέ· τί πάννουχον ὕπνον ἀώλεις;
Οὐκ αἶψα, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 60
Εἶα) ἄλχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἐτι χῶρος ἐρύκει;

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπνῶς ἀνόρουσε,
Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιός ἐσσι, γεραίε· σὺ μὲν πῶν ἔπολε λήγεις·
Οὐ νῦ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι ἦες Ἀχαιῶν,
Οἳ κεν ἔπειτα ἕκασον ἐγείρειαν βασιλῆων,
Πάνη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, καλὰ μοῖραν ἔειπες.
Εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 70
Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιῆς·
Νῦν γὰρ δὴ πάντες ἐπὶ ξυρῇ ἴσασιν ἀκμῆς,
Ἡ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Ἀχαιοῖς, ἢ βιώσθαι.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος υἱὸν
Ἀντίστον, σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος· εἰ μ' ἐλεχίρεις.

ὣς φάθ'· ὃ δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἔεσσατο δέρμα λείονος
 Αἶθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· ἔειλε δ' ἔγχος·
 Βῆ δ' ἰέναι· τὸς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομέδουσι γῆρόνιο, 180
 Οὐδὲ μὲν εὐδονίας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον·
 Ἀλλ' ἐγρηγορῆσιν τὰ χεσιν εἶατο πάντες.

ὣς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσον· ἐν αὐτῇ,
 Θηρὸς ἀκίσταντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·

ὣς δ' ἦν ἰδὺμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὄλωλε,
 Νύκτα φυλασσομέδουσι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἶε
 Τετράραθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.

Τὸς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθω, 90
 Κῆσφας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Οὕτω ἦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μὴδέ τιν' ὕπνος
 Αἰρείτω, μὴ χάρμα γῆνόμεθα δυσμενέεσιν.

ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήσθω βελήν.

Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον, συμμηλιάσασθαι.

Τάφρον δ' ἐκ διαβάλλεις ὀρυκτὴν, ἰδριώνιο
 Ἐν καθαρόν, ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος

Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπείράπετ' ὄβριμος Ἐκλῶρ, 200
 Οὐλὸς Ἀργείας, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυφεν.

Ἔθλα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πύφασκον·
 Τῶσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἰωπότα Νέστωρ·

ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπιθόιθ' ἐφ' αὐτῷ
 Θυμῷ τορμῆεντι, μὲν ἂν Τρῶας μεγαθύμους

ἔλθειν; εἰ τινὰ παρὰ δῆτων ἔλοι ἐχατόωντα,
 ἢ τινὰ παρὰ καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοισι,

Αῶσα τε μητιόωσι μέλα σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 Αὔθι μῦθιν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ πόλινδε
 Ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιῆς.
 Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἅψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηθῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἕσσετο ἰαδλή.
 Οἶσσι γ' ἠέσασιν ἐπικράτειασι ἄριστοι,
 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσσει μέλαναν,
 Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κλέρας ὕδεν ὁμοῖον·
 Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόνιοι Λιωπῇ·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Νέσσορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγύνωρ
 Ἀνδρῶν δυσμύμων δύναμ' ἐρατὴν, ἐλγὺς ἐόντα,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἐποίησεν καὶ ἄλλος,
 Μᾶλλον θαλπωρῇ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται,
 Σύν τε δὴ ἐρχομύω, καὶ τε παρ' ὃ τ' ἐνόησεν,
 Ὡς πῶς κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,
 Ἀλλὰ τε οἱ βράσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεισθαι·
 Ἡθελέτην Αἴαντε δῦω, θαράποντες Ἀρης,
 Ἡθελε Μυρτιάδης, μάλα δ' ἦθελε Νέσσορος υἱός·
 Ἡθελε δ' Ἀτρεΐδης, δορικλείδης Μενέλαος.
 Ἡθελε δ' ὁ πλῆμων Ὀδυσσεὺς κατὰ δύναντα ὅμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδείδην Διομήδεα, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεαι, ὃν κ' ἐθέλησθαι,
 Φαινομύων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί·
 Μὴδὲ σύ γ' ἀνδρόμυθος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
 Καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειαι, ἀνδρῶν εἰκων,

Ες ἤρην ὄρώων, μὴδ' εἰ βασιλᾶτερὸς ἐσιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.

240

Τῷς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἑταρόν γε κελᾶέτε μ' αὐτὸν ἐλέασαι,

Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,

Οὐ περὶ μὲν πτόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

Εἰ πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη;

Τάττε δ' ἐπομπόμοιο, καὶ ἐκ πυρὸς ἀθομβόμοιο

Ἀμφω νοσήσασιν, ἐπεὶ περὶ οἷδε νοήσας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' ἀνέε, μήτε τι νείκει·

Εἰδότες γὰρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.

50

Ἀλλ' ἴομαι· μάλα γὰρ νύξ' ἀνέσθ', ἐγγύθι δ' ἦώς·

Ἄσρα δὲ δὴ προέβηκε· παρώχικεν δὲ πλέων νύξ

Τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπει·

Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην·

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηυσὶ λείπειπλο,

Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε

Ταυρεῖνν, ἀφαλὸν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καλᾶίτυξ

Κέκλῃ· ῥύε' δὲ κάρη θαλερῶν ἀγζήων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδωε βιὸν, ἠδὲ φαρέτριν,

60

Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Ρηῖς ποιητήν· ποσέσιν δ' ἐνίσταεν ἱμάσιν

Εὐπέταλον σερεῶς· ἐκίστατε δὲ λακοὶ ὀδόντες

Ἀργιόδοτος υἱὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Εὐ καὶ ἐπισαμῶος· μέσση δ' ἐνὶ πτόλος ἀγρήρει·

Τὴν γὰρ ποτ' ἐξ Ελεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀνιτορήσας·

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήϊον εἶναι·

Αὐτὰρ ὁ Μιριόνη δᾶκεν ᾧ παῖδι φορῆναι·
 Δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖτα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν ὀπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 Βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
 Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐλγὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Αθηναίη· τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 Νύκλα δὲ ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρατο δ' Αθήνη·

Κλυθὶ μὲν, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἶε
 Ἐν πάντεσσι πόντοις παρίσταται, ἔδ' εἰ λήθω
 Κινύμυρος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλα, Αθήνη·
 Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 Ρέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.

Δ᾿ ἄτερος αὖτ' ἥρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ατρυϊώνη·
 Σπεῖό μοι, ὥς ὅτε παρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείδῃ διῶ
 Ἐς Θήβας, ὅτε τε παρ' Ἀχαιῶν ἄλγεος ἦει·
 Τὸς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιεὺς·
 Αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 Κεῖσ'· ἀτὰρ ἅψ' ἀπιὼν μάλα μέγμερα μήσατο ἔργα,
 Σὺν Κοῖ, διὰ θεᾶ, ὅτε οἱ παύσασα παρέσθης·
 Ὡς νῦν μοι ἐθέλῃσα παρίστατο, καὶ με φύλασσε.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βῆν ἦνιν, ἄρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 Τὴν τοι ἐγὼ ρέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχάας.

Ὡς ἔφην Ἀχόμφοι· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἤρσαντο Διὸς κῆρη μεγάλοιο,
 Βάν ῥ' ἴμεν, ὥς ἐλεονίε δύνω, διὰ Νύκλα μέλαναι,
 Ἀμφόνοιν, ἀνέκυας, διὰ τ' ἔνθα, καὶ μέλαν αἶμα·
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' Τρώας ἀγένορας εἶας' Ἐκίωρ
 Εὐδεν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,

Οσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
 Τὸς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτύνετο βελήν·

Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποχόμενος τελέσειε
 Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μινδὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 Δώτῳ γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἱώπας,
 Οἳ κεν ἀριστάωσι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Οἷς κεν τλαῖη, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 Νῆων ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσειν νῆες Δοαί, ὡς τοπάρους περ,
 Ἡ ἦδη, χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμνύτες,
 Φύξιν βελάσσει μέλα σφίσιν, ἔδ' ἐθέλῃσι
 Νύκτα φυλασέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

310

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγώνιστο Γιωπῇ.
 Ἡ δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήθεος υἱὸς
 Κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
 Ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦεν κακὸς, ἀλλὰ ποδῶκης·
 Αὐτὰρ ὁ μῦθος ἦεν μέλα πένε κασιγνήτησιν·
 Ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι εἶπε παρὰσάς·

Ἐκτορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 Νῆων ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ Κηπίρον ἀνάχαιο, καὶ μοι ὅμοασον·
 Ἡ μὲν τὸς ἱώπας τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
 Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα·
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλιος Κροπὸς ἔασομαι, ἔδ' ἀποδόξης·
 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Νῆ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι περ μέλλουσιν ἄριστοι
 Βελάς βελάειν, ἢ φάγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

20

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ Κηπίρον βάλε, καὶ οἳ ὅμοασε·
 Ἴσω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδυπος πόσις Ἡρῆς,
 Μὴ μὲν τοῖς ἱώποισιν ἀνὴρ ἐποχήσῃ ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σε φημὶ διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.

30

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἀπάμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν,
 Αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 Εἰσαίῳ δ' ἐκίσσεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 Κραδί δ' ἐπὶ κλιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν' ἀκονίᾳ·
 Βῆ δ' ἰέναι περὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 Ελθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' ἐκίσσι μῦθον ἀποίσειν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴσπων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
 Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο περσιόνη
 Διοφύης Οδυσσεύς, Διομήδεα δὲ περσείπειν·

340

Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀπὸ στρατῷ ἔρχε' ἀνὴρ,
 Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 Ἡ τίνα συλήσων νεκρῶν κάλασθηνειῶτων.
 Ἀλλ' ἐῷ μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
 Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 Αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν περσιειλῇν
 Εἴχῃ ἐπαΐσων, μὴ πως περὶ ἄστυ ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσας, πᾶρες ὁδῷ ἐν νεκυέεσσι
 Κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπείην, ὅσπον τ' ἐπίερα πέλον'
 Ἡμιόνων, αἱ γὰρ τε βοῶν περφερέερα εἰσιν
 Ελκόμενα νεοῖο βαθείης πηκλὸν ἄροτρον·
 Τῷ μὲν ἐπεδραμέτην· ὃ δ' ἄρ' ἔση δῦπον ἀκέσας.
 Ελπετο γὰρ καλὰ θυμὸν ἀποσρέφοντας ἐταίρους
 Εκ Τρώων ἰέναι, πάλιν ἐκίσσας ὀτρύναντος·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπῆσαν δερηνεκές, ἢ καὶ ἔλασσον,
 Γινῶ ῥ' ἀνδρας δηΐας· λαφύρα δὲ γένατ' ἐνώμα
 Φθγγόμενα· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.
 Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε εἰδότε θήρης,
 Ἡ κεράδ', ἢ λαγῶν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δὲ τε περθέησι μεμνηκώς·

50

60

ὧς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Λαῶ ἀπομήξαντε, διώκειον ἐμμάχους αἰεὶ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκειασι,
 φάγων ἐς νῆας, τότε δὴ μῦθος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 φθῇ ἐπάξάμενος βαλῆεν, ὃ δὲ δάτερος ἔλθῃ·
 Δυρὶ δ' ἐπαΐσων παρσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἢέ μῦ', ἦέ σε δυρὶ κιχήσομαι· ὃδὲ σέ φημι 370
 Δυρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξεν αἴπυν ὄλεθρον.

Ἡ ῥα, καὶ ἔφχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωλός·
 Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὐξὼν δερὸς ἀκωκῇ
 Ἐν γαῖῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔση, τάρβησέν τε,
 Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ σῶμα γίνετ' ὁδόντων,
 Χλωρὸς ὑπαὶ δέϊνς· τῷ δ' αἰσμαίνοντε κιχήτην·
 Χερῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἦνδ'·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔσι γὰρ ἔνδον 80
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμηλός τε σίδηρος·
 Τῶν κ' ὕμνιν χαρίσασθ' ὡς παλὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καλαθύμιος ἔστω·
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλῶ λέξον·
 Πῇ δ' ἔτ' ὧς ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ ἔρχεαι οἶος,
 Νύκτα δὲ ὀρφναῖν, ὅτε δ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡ τίνα συλήσων νεκύων καλῶ λεθνεώτων;
 Ἡ σ' Ἐκλῶρ παρήκε διασκοπιᾶσθαι ἕκασα
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γῆα· 90

Πολῆστίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκλῶρ,
 Ὃς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυῶ μάνυχας ἴππας
 Δωσέμεναι καλῶνδσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

Ηνώγει δέ μ' ἰόντα, Δοῖν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀνδρῶν δυσμύμων χεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσω) νῆες Δοῖα, ὡς τοπάρους περ,
 Ἡ ἥδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμνύτις,
 Φύξιν βελάοιτε μέλα σφίσιν, ὅδ' ἐθέλοιτε
 Νύκτα φυλασέμεναι, καμᾶτω ἄδδηκότες ἀνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας περσέφη πολὺμήλις Οδυσσεύς· 400
 Ἡ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμάμετο θυμός,
 Ἰσπῶν Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγυνοι
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢδ' ὅχεσθαι,
 Ἀλλω γ', ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄτρεκέως καλᾶλέξον,
 Πῶ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἐκλῶρα, ποιμνία λαῶν;
 Πῶ δέ οἱ ἔννεα κῆται ἀρήϊα; πῶ δέ οἱ ἴσποιο;
 Πῶς δ' αἱ τῆς ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ ἄναί;
 Ἀσσα τε μητιόωσι μέλα σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 Αὔθι μῦθιν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ λινθε 10
 Ἀψ ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιεὺς.

Τὸν δ' αὖτε περσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως καλᾶλέξω·
 Ἐκλῶρ μὲν μέλα τοῖσιν, ὅσοι βεληφόροι εἰσὶ,
 Βελάς βελάει δείκ παρὰ σήμασι Ἰλε,
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς ἔρεαι, ἦρωες,
 Οὔτις κεκριμμένη ρυτί) σπρίον, ὅδε φυλάσσει.
 Οὔσα γ' ὅ Τρώων πυρὸς ἐχάραται, οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἱ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασέμεναι τε κέλον)
 Ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλήρι ἐπίκεροι 20
 Εὐδοιοι· Τρωσὶν γ' ἐπιτραπέεσι φυλάσσειν·
 Οὐ γ' ὅ σφιν παῖδες χεδὸν εἶα), ὅδε γυναικες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφη πολὺμήλις Οδυσσεύς·
 Πῶς γ' ὅ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἰσποδάμοισιν

Εὐδυσ', ἢ ἀπάνδθε; δειπέ μοι, ὄφρα δαίω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες, καὶ Παῖνες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,
Καὶ Φρύγες ἰωπόδαμοι, καὶ Μήονες ἰωποκορυσαί. 431

Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
Εἰ γὰρ δὴ μέμαλον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
Θρηϊκὲς οἷδ' ἀπάνδθε νεήλυδες, ἔχαιοι ἄλλων·
Ὡς δέ σφιν Ρῆσος βασιλῆς, πᾶσις Ἡϊονῆος.

Τῷ δὴ καλλίστης ἴσπης ἴδον, ἠδὲ μεγίστης·
Λακότεροι χιόνος, δαίειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
Ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἦσκη·
Τάχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἡλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔτι καταθνήσκουσιν ἔοικεν 40

Ἀνδρῶσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
Ἡ ἐμὲ δῖσάν τις λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δαίμονι,
Ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμῆιο,
Ἡ καὶ ἄσσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ ἐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
Ἐδρά περ ἀγχείας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς·
Εἰ μὲν γὰρ κέ (εἰ νῦν ἀπολύσομεν, ἢ μεθῶμεν,
Ἡ τε καὶ ὕστερον εἶδα θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 50
Ἡ δὲ διοτρίδων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·

Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμνίης ἀπο θυμὸν ὀλέσσης,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.

Ἡ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε χρεῖν χειρὶ παχείῃ
Ἀψάμενος λίσσασθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσην ἔλασσε,

Φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 Φθεγγομένη δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κλιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο,
 Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
 Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Οδυσσεύς
 Ὑψὸς ἀνέχεθε χεῖρι, καὶ ἀχόρμος ἔπος ἦυδα·

460

Χαῖρε, θεά, τοῖσδεοσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ολύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἴσπυς τε καὶ ἄνας.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς αἶρας,
 Θῆκεν ἀνά μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζυς,
 Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε, δοῖν διὰ νύκτα μέλαγναν.
 Τῷ δὲ βάτην περτέρῳ, διὰ τ' ἔνλεα καὶ μέλαν αἶμα·
 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες·

70

οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δὲ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ καλὰ κόσμον
 Τρισοιχαί· παρὰ δὲ σφιν ἐκάσῳ δίζυγες ἴσποι·
 Ρῆσος δ' ἐν μέτῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκείες ἴσποι,
 Εἰς ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.
 Τὸν δ' Οδυσσεύς περπαροίθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειῖξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ὅτοι δέ τοι ἴσποι,
 Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφρομεν ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, πρῶφερε κρατερὸν μῆρος· ἔδὲ τί σε χρὴ
 Ἐσάμεναι μέλεον σὺν τ' ἄχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἴσπυς·

80

Ἡὲ σύ γ' ἄνδρας ἔταυρε, μελήσουσιν δέ μοι ἴσποι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μῆρος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· ἧς δὲ σόνος ὤρνυτ' αἰκίης
 Ἀορι θεικομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἶμαλι γαῖα.
 Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάνοισιν ἐπελθὼν,
 Αἰγέσιν, ἢ οἴεσι, κακὰ φρονέων ἐνορῶσιν·

Ὡς μὲν Ὀρήϊκας ἄνδρας ἐπ' ὤχελο Τυδέος υἱός,
 Οφρα δ' ὠδὲν ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολὺμήλις Ὀδυσσεύς,
 Οἴηνα Τυδείδης ἄορι πλῆξετε παρασάς,
 Τόνδ' Ὀδυσσεύς μετόπιον λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490

Τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἴσποι
 Ρῆα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖαο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβάνοιες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῆς·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχίταο Τυδέος υἱός,
 Τὸν τρισκαίδεκαλον μελινδέα θυμόν ἀπηύρα,
 Ἀδμαῖνον· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέσθη
 Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λυέ μώνυχας ἴσπας·
 Σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλυνεν ὁμίλῃ,

Τόξω ἐπιπλήσων· ἐπεὶ ἔμῃσι γὰρ φαεινὴν 500
 Ποικίλῃ ἐκ δίφροιο νοήσαο χερσὶν ἐλέσθαι·
 Ροίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖω.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μῦθον, ὅτι κύνερον ἔρδοι·
 Ἡ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τέχε' ἔκειτο,
 Ρυμὴ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψὸς αἴρας·
 Ἡ ἔτι τῶν πλεόνων Ὀρηκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμανε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 Ἐγυῖθεν ἰσαμῶνι παρσέφη Διομήδεα δῖον·

Νόσεν δὴ μνηστῆα, μεγαθύμῃ Τυδέος υἱέ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 10
 Μὴ πᾶς τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
 Καρπαλίμως δ' ἴσπων ἐπεβήσαο· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 Τόξω· τοὶ δ' ἐπέτατο δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλασκοπίνην εἶχ' ἀργυρότοξος Απόλλων·
 Ὡς ἰδὼν Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπυσαν,
 Τῇ κοῖαν Τρώων καλεδύσαο πτελὺν ὁμικον·

Ωρσεν δὲ Θρηκῶν βυλὴφόρον Ἰωποκόωντα,
 Ρῆσθ' ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνὸρθεύσας,
 Ως ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἕσασαν ὠκείες Ἴωποι,
 520 Ἄνδρας τ' ἀπαμείροντας ἐν ἀργαλέῃσι φοιῇσιν,
 Ωμῶξέν τ' ἄρ' ἐπεία, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 Τρώων δὲ κλαυγὴ τε καὶ ἄσπελος ὤρτο κυδοιμὸς
 Θυγόνων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέγμερα ἔργα,
 Οὐς ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι (κοπὸν Ἐκτορος ἔκταν,
 Εὐθ' Οδυσσεὺς μὲν ἔρυξε, Διὶ φίλος, ὠκείας Ἴωπας·
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε δορῶν, ἔναρα βροτόεντα
 Εὐ χεῖρας Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπέβησάλο δ' Ἴωπων·
 Μάστιξεν δ' Ἴωπας, τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέεθ' ἔθνη
 30 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κλύεον αἶε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψάσσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλε' δέ με θυμός·
 Ἴωπων μὲν ὠκυπόδων ἀμφὶ κλύπος ἕστα βάλλει·
 Αἶψά γ' ἰδὼν Οδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 Ωδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασάσασα μώνυχας Ἴωπας.
 Ἀλλ' ἀνῶς δαίδοικα καλὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.

Οὕτω πάντες εἰρήνην ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἠλυθον αὐτοί·
 40 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρένεες
 Δέξι' ἠπαύοντο, ἔπεισ' ἑταῖροι τε μελιχίοισι.

Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱσπότα Νέστωρ·

Εἴπ' ἄγε μὲν, ὦ πολύαιν' Οδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Οὕτως τὰς δ' Ἴωπας λάβειλον· καλαδύνεες ὅμιλον
 Τρώων; ἢ τις σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκλίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.

Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, ὅδε τι φημι

Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἑὼν πολεμιστῆς·

Ἀλλ' ἔπω τοίεας ἴσπας ἴδον, ὅδ' ἐνόησα,

550

Ἀλλὰ τιν' ὑμῖν ὅτω δόμῳα θεὸν ἀντιάσαντα·

Ἀμφοτέρω γ' σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Κῆρ τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης Ὀδυσσεύς·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἢ περ οἶδε,

Ἰσπας δωρήσασθ', ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·

Ἰσποὶ δ' οἶδε, γεραῖ, νεήλυδες, ὅς ἐρεΐνεις,

Θρηϊκιοὶ· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρης δυοκαδέκα πάντας ἄρϊν·

60

Τὸν τρισκαδέκαλον Ἰσποὶν εἵλομεν ἐλγυθὶ νηῶν,

Τὸν γὰρ διοπτῆρα στρατῷ ἔμμενα ἡμετέροιο

ἔκλωρ τε προσέειπε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

ὣς εἰπὼν, τάφροιο δῖπλάσε μώνυχας ἴσπας,

Καλχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.

Οἱ δ' ὅτε Τυδείδῳ κλισίην εὐτυκλὸν ἴκοντο,

Ἰσπας μὲν καλῆδισαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι

Φάτῃ ἐφ' ἰσπέϊ, ὅθι περ Διομήδεος ἴσποιο

ἔσσαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·

Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἑάρα βροτόεντα Δόλωνος

70

Θηκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασάμεν Ἀθήνῃ·

Αὐτοὶ δ' ἰδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ

ἑσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῷ πολλὸν

Νίψεν ἀπὸ χρωλός, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,

Ἔς ῥ' ἀσαμίνθης βάντες εὐξέσας λῆσαντο.

Τῷ δὲ λοισσαμνῶ, καὶ ἀλειψαμνῶ λίπ' ἐλάφῳ,

Δείπῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ

Πλείῳ ἀρυσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, Λ.

Επιγραφή.

Λάμβδα δ', Αριστεῖας Δαναῶν βάλλον ἑκτορος ἄνδρες.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
 Ὠρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι.
 Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μέλα χερσὶν ἔχυσαν.
 Στῇ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωτε,
 Ἡμῶν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔχαλα νῆας εἵσας
 Εὔρυσαν, ἠγορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 Εὐθα γὰρ ἦυσε θεὰ μέγα τε, δεινὸν τε, 10
 Ορθὶ Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ ὀδίνος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἄλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ᾗετ', ἢ νέεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ατρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
 Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν·
 Κτημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρήας·
 Δεύτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 Τὸν πολεεὶ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
 Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, ἔνεκ' Ἀχαιοί

10

20

Ες Τρεῖν νήεσιν ἀναπλάσσεσθαι ἔμελλον·
 Τῶν γὰρ οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ·
 Τῷ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασιτέροιο·
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχαλο πορὶ δειρὴν
 Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισιν εἰκότες, ἅς τε Κρονίων
 Ἐν νέφει σήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 Χρῦστοι πᾶμφανεν· ἀτὰρ περὶ κυλεὸν ἦεν 30
 Ἀργύρεον, χρυτέοισιν ἀορτήρεσιν ἀρηρός.
 Ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδάδαλον, ἀσπίδα Δῆριν,
 Καλὴν, ἣν πᾶρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασιτέροιο
 Λακοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωτο
 Δεινὸν δερκομήνη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τέ.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κυάneos ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς ἀμφισφῆες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῆαι. 40
 Κραδί δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάλῃην,
 Ἰωπυριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δᾶρε δύω, κεκορυθμῶνα χαλκῷ,
 Οἷα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ὕρανὸν εἴσω
 Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδάπησαν Αθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Τιμῶσθαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 Ἠνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἰὼν ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἰωπυρ εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτὴν ἐπὶ τάφρῳ·
 Αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τ' ἄχεσι θωρηχθέντες
 Ρῶντ'· ἄσθεος δὲ βοὴ γῆρετ' ἠῶθι πρῶ.
 Φθάν δὲ μεθ' ἰωπήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 Ἰωπῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν

Ωρσε κακὸν Κρονίδης, καλὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
 Αἶμασι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, ἔνεκ' ἔμελλε
 Πολλὰς ἰφθίμυς κεφαλὰς αἰεὶ περὶάψεν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρασυῶ πεδίοιο,
 Εκτορὰ τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πηλυδάμαντα,
 Αἰνείαν δ', ὅς Τρῶσι, θεὸς ὥς, τίετο δῆμω·
 Τρεῖς τ' Αντινορίδας, Πόλυβον, καὶ Αγήνορα δῖον,
 Ηἰθέον τ' Ακάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Εκτωρ δ' ἐν πρῶτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσιν.
 Οἷος δ' ἐκ νεφύων ἀναφάνετο ἥλιος ἀστὴρ,
 Παμφάνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα χιόεντα·
 ὣς Εκτωρ ὅτε μὲν τε μέλα πρῶτοισι φάνεσκεν,
 Ἄλλοτε δ' ἐν θυμάτοισι, κελάων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Λάμφ', ὥςε γεροπὴ πατὴρ Διὸς αἰγίοχοιο.

Οἱ δ', ὥς ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὐμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρυσαν,
 Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 Δήην· ἔδ' ἑτεροὶ μνῶντ' ὀλοοῖτο φόβοιο·
 Ἰσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Θῦνον· Εἰς δ' ἄρ' ἔχαρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 Οἷη γὰρ θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 Οἱ δ' ἄλλοι ἔσφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο· ἦ χι ἐκάστω
 Δώματα καλὰ τέτυκτο, καλὰ πύχας οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἡτιώωντο κελαυφέα Κρονίωνα,
 Οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιαδεῖς, 80
 Τῶν ἄλλων ἀπάνδθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῷ τε γεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τέ.

Οφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσατο δόρπον
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Σίτε τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρεσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμνία λαῶν,
 Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐτάρον Οἰλῆα πλῆξιππον.
 Ἡτοι ὄγ' ἐξ ἴσπων καλεπάλμμος ἀντίος ἔστη·
 Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δαυρὶ
 Νύξ', εἰδὲ σεφάνη δόρυ οἱ χέθε χαλκοβάρεια,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄσευ, ἐλκέφαλος δὲ
 Ἐνδον ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τὲς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περὶδύσε χιτῶνας· 100
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 Ὑπὲρ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφον αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόχοισι λύγοισι,
 Παιμάνοντ' ἐπ' ὕεσι λαβῶν· καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης ἄρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε δαυρὶ·
 Ἀντιφον αὖ παρὰ ἕς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἴσπων.
 Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τέχεα καλὰ, 10
 Γινώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ Δοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἀγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ως δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ρυϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδυσιν,

Ελθὼν εἰς ἄνῃν, ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπὴνύρα·
 Ἡ δ', εἴπερ τε τύχησι μάλα χεδόν, ὃ δὴ δυνάσασθιν
 Χρᾶσμεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος ἀνὸς ἰκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 Σπᾶδυσ', ἰδρώσασα κραταῖα θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 Ὡς ἄρα τοῖς ἔτις δὴ δυνάσῃ χρασμῆσθαι ὀλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέροντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰσπόλοχον μινεχάρμην,
 Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλισα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 Οὐκ εἶαχ' Ἑλένην δόμῳ ξανθῷ Μενελάῳ,
 Τῷ περ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Εἷν' ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμῶς δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεσσα·
 Τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρσο, λέων ὥς,
 Ἀτρείδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γεναζέσθην·

120

30

Ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκημυτός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσασθαι παλὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Εἰ νῶϊ ζωὴς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τῷγε κλαίοντε παρσαυδήτην βασιλῆα
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκυσαν·
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσόν,
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 Ἀγγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
 Αὐθι καλακλεῖναι, μὴδ' ἐξέμεν' ἄψ' εἰς Ἀχαιῆς·
 Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς αἰκεία τίσειε λῶβην.

40

Ἡ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμαῖζε,
 Δαυρὶ βαλὼν πρὸς γῆθος· ὁ δ' ὕπλιος ἔδει εἰρίσθην·
 Ἰσπόλοχος δ' ἀπόρυσσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάρϊζε,

Χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·

Οἴμον δ' ὥς, ἔσθδε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλῃς.

Τὸς μὲν ἑᾶσ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖστα κλονέοντο φάλαγγες,

Τῇ ῥ' ἐνόησ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Πεζοὶ μὲν πεζὺς ὄλεκον φάγοντας ἀνάγκῃ,

150

Ἰωπῆς δ' ἰωπῆας, ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη

Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδῃποι πόδες ἴωπων,

Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

Αἶν ἀποκλείων ἔπετ', Ἀργείοισι κελῶν.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἄξυλῳ ἐμπέσῃ ὕλη,

Πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

Πρόρριζοι πίπλῃσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·

Ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Τρώων φάγοντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἴωποι

Κεῖν' ὄχρα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,

60

Ἠνίοχος ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ

Κεῖατο, γύπτεσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,

Ἐκ τ' ἀνδροκλασίας, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμῶ·

Ἀτρείδης δ' ἔπειτο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελῶν.

Οἱ δέ παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαμῶ Δαρδανίδαο,

Μέσσην καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἔσθδοντο,

Ἰεῖμοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ

Ἀτρείδης, λυθρῷ δ' ἐπαλάσσειο χεῖρας ἀάπτῃς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαμάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,

70

Ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσαντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

Οἱ δ' ἔτι καμμέσσην πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,

Ἀς τε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμοργῷ,

Πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνε' αἰπὺς ὀλεθρος·

Τὸς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσι,

Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκαια πάντα λαφύσσει·

Ως τὸς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Αἶν ἀποκλείων τὸν ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφέβοιο.
 Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπῆλοι ἔκπεσον ἴστων,
 Ἀτρείδew ὑπὸ χερσὶ· περὶ παρὰ δ' ἔλχει θυῖεν. 180
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν ἀπύ τε τείχος
 Ἰξεοδαί, τότε δὴ ῥα παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήσσης,
 Οὐρανόθεν καλάβας· ἔχε δὲ σεροπὴν μετὰ χερσίν·
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέυσαν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἔνιπαι·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν παρμάχοισιν, ἐναιρόντα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 Μάρνασθαι δηϊόσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 90
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἥ δὲρὶ τυπεῖς, ἥ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἴσπυς ἄλγ', τότε οἱ κράτος ἐγυαλίξω,
 Κτείνειν, εἰσέκε νῆας εὖσέλμενς ἀφίκη),
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν·
 Εὐρ' ὕδ' Πριάμοιο δαΐφρονος Ἐκτορα δῖον,
 Εσαότ' ἐν δ' ἴσποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμύνη παρσέφῃ πόδας ὠκέα Ἴρις·

Ἐκτορ, καὶ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζδ'ς με παλὴρ παρῆκε τειν τάδε μυθήσασθαι·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν παρμάχοισιν, ἐναιρόντα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθῃ
 Μάρνασθαι δηϊόσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἥ δὲρὶ τυπεῖς, ἥ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἴσπυς ἄλγ', τότε τοὶ κράτος ἐγυαλίξει

Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖοσέλμους ἀφίκηται,
Δύη τ' ἥελιος, ἣ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ὧς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις· 210

Εκλῶρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλλο χαμαῖζε,
Πάλλων δ' ὀξεία δῦρα κατὰ σπράδον ὥχετο πάντῃ,
Οτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.

Οἱ δ' ἐκελίχθησαν, ἣ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·

Ἀρτύνθη δὲ μάχη· σάν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων

Πρῶτος ὕρσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμαχέσθαι ἀπάντων.

Ἐσπεῖε νῦν μοι, Μῆσσαι, Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Οἷς δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,

Ἡ αὐτῷ Τρώων, ἥ ἐ κλείων ἐπικέρων. 20

Ἰφιδάμας Ἀντινορίδης, ἡὺς τε, μέγας τε,

Ὃς τράφη ἐν Ὀρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·

Κισσᾶς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντῃ

Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεαγῶ καλλιπάρηον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

Αὐτῷ μιν κατέρυκε· δίδυ δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·

Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μέλα κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,

Σὺν δυσκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.

Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας εἵσας·

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλῆθει· 30

Ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔλχος.

Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἐνερθε,

Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·

Οὐδ' ἔτορε ζωσῆρα παναόλον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Ἀργύρῳ ἀντομήν, μόλιθος ὥς, ἐτράπετ' αἵχμῃ.

Καὶ τότε χειρὶ λαβὼν ἄρυκρείων Ἀγαμέμνων

Ελκ' ἐπὶ οἱ, μεμαώς, ὥς ῥ' ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Σπάσας· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γῆα. 240
 Ως ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκτρὸς, ἅπο μνηστῆς ἀλόχῃ, ἀσοῖσιν ἀρήγων,
 Κεριδίης, ἧς ἔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε.
 Πρῶθ' ἐκάλον βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλιν ὑπέστη
 Αἶγας ὁμῶς καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπερα ποιομένητο.
 Δὴ τότε γ' Ατρεΐδης Αγαμέμνων ἐξενάρizε.
 Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Αχαιῶν τ' ἄλγεα καλὰ.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 Πρεσβυγῆς Αντηνορίδης, κρᾶτερόν ῥ' αἰ πένθος
 Οφθαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 50
 Στῆ δ' ἄραξ σὺν δαυρὶ, λαθὼν Αγαμέμνονα δῖον.
 Νύξε δὲ μιν καλὰ χεῖρα μέσση, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 Αντικρὺ δὲ δέχεε φαεινὸν δαυρὸς ἀκωκή.
 Ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
 Αλλ' ἔδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Αλλ' ἐπόρυσσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμόρρεφες ἔλχος.
 Ητοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὅπαλρον
 Ελκε ποδὸς μεμαώς, καὶ αὐτὸι πάντας ἀρίστους.
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 Οὔτῃσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γῆα. 60
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παρασάς.
 Ενθ' Αντήνορος ἦες ὑπ' Ατρεΐδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Αἴδος εἶσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 Εἰσχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Οφρα οἱ αἶμα ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 Οξείῃσι δύναι δύνον μένος Ατρεΐδαο.
 Ως δ' ὅταν ὠδίνυσαν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναικα,

Δριμύ, τό, τε φειῖσι μογοςόκοι Είλειθα,
 Ης θυγατέρες, πικράς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 Ως ὄξει ὀδύνα δύνον μῆρος Ατρεΐδαο.
 Ες δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνίοχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
 Ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

270

ὦ φίλοι, Αργείων ἠγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε πονηλοπόροισι
 Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ἔκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· ἠνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' ἔκ ἄκοντε πετέεσθην·
 Ἀφρεον δὲ σῆθεα· ῥαῖνοντο δὲ κέρθε κονίη,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνδθε φέροντε.
 Εὐλωρ δ', ὡς ἐνόησ' Αγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

80

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀλχιμαχήλαι,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαδε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 Οἵχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθύς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρηατε.

90

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μῆρος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 Ὡς δ' ὅτε πᾶς τις θνητὴρ κύνας ἀργιόδονας
 Σάη ἐπ' ἀγροτέρῳ (ὐὲ καπρίῳ, ἢ ἐ λείοντι·
 Ὡς ἐπ' Αἰχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Εὐλωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ·
 Αὐτὸς δ' ἐν πρῶτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 Εἰ δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραῖϊ ἴσος ἀέλλῃ,
 Ἡ τε καθαλλομῶν ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Εἴθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρριζεν
 Εὐλωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;

300

Αἰσῶν μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Οπίτην,
 Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Οφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ', Ωρόν τε, καὶ Ἰωπόνοον μνηχάρμην.
 Τὸς ἄρ' οὐ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πληθύν· ὥς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ
 Ἀργέσας Νότοιο βαθεῖη λάλαπι τύπλων.
 Πολλὸν δὲ τρώφι κῦμα κυλινδέῃ, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκιδνάῃ, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιοιο ἰωῆς.
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα χθονίο, 310
 Καὶ νῦν κεν ἐν νῆαςι πέσον φάγοντες Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς.

Τυδείδῃ, τί παθόντῃ κελάσμεθα θύριδος ἀλκῆς;
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσαο· δὴ γ' ἔλεγχος
 ἔσθῃ, εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἥτοι ἐγὼ μῦθῳ καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 Ἥμέων ἔσθῃ ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῳσὶν δὴ ἐθέλει δῶνα κρᾶτος, ἥπερ ἡμῖν.

Ἡ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀπ' ἰσπῶν ὥσε χαμαῖζε, 20
 Δυρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀντίθεον θανάποντα Μολίονα τοιοῦτον ἀνακλῶ.
 Τὸς μὲν ἔπειτ' εἶσαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅμιλον ἰόντῃ κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 Ἐν κυσὶ θηρᾷτῃσι μέγα φρονέοντῃ πέσῃλον.
 Ὡς ὅλεον Τρῶας παλινὸρμῶν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως, φάγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμῳ ἀρίστῳ,
 Ὡς δὴ Μέροπος Περικωσίη, ὃς περὶ πάντων
 Ἥδρε μαντοσύνας, ὅδ' ἔς παῖδας ἔασκε 30
 Στείχεν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ ἔτι

Πειθέαδην· κῆρες γ' ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 Τὸς μὲν Τυδείδης θερικλείδης Διομήδης,
 Θυμῆ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κυλῖα τὰ χεῖ ἀπνύρα·
 Ἰσπόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξεναρίζεν.
 Εἴθα σφιν καλὰ ἴσα μάχην ἐτάνασε Κρονίων,
 Εξ Ἰδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐναρίζον.
 Ἦτοι Τυδεὺς υἱὸς Ἀγάρροφον ἔτασε θερὶ
 Παυονίδην ἥρωα, κατ' ἰχίον· ὃ γ' οἱ ἴπποι
 Ἐλγὺς ἔσαν πεφυγῆν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ· 340
 Τὸς μὲν γ' ἑρᾶπων ἀπάνδρ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ, πεζὸς
 Οὔτε διὰ περμάχων, εἰς φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκλῶρ δ' ἐξυ νόησε καλὰ εἵχας, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἰποντο φάλαγγες·
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Αἶψα δ' Ὀδυσῆα περσεφώνεεν ἔλγυς ἐόντα·
 Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδε' ὄβριμος Ἐκλῶρ·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σέωμ'ε, καὶ ἀλεξώμευδα μύοντες.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν· ὃδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμῃος κεφαλῇφιν 50
 Ἀκρην κακκίόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκίφιν χαλκός,
 Οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γ' τρυφάλεια
 Τρίπλυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πῶρε Φοῖβος Απόλλων.
 Ἐκλῶρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
 Στῆ δὲ γυνὴ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χεὶρὶ παχείῃ
 Γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὅσπερ κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 Οφρα δὲ Τυδείδης μέγα δῖος ὤχετ' ἐρωήν,
 Τῆκε διὰ περμάχων, ὅθι οἱ καλαῖσατο γαῖης·
 Τόφρ' Ἐκλῶρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρέσας,
 Εξέλασ' ἐς πλοῦθ' ὅν, καὶ ἀλεύσατο κῆρα μέλαιναν. 60
 Ἀνδρὶ δ' ἐπαΐσων περσέφει κρατερὸς Διομήδης·
 Εξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἥ τέ τοι ἄλχι

Ηλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσασθαι Φοῖβος Απόλλων,
 Ω, μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον ἀκόντων.
 Ἡ δὴν σ' ἐξανύω γέ κ' ὕπερον ἀντιβολήσας,
 Εἶπε τις κ' ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
 Νῦν αὖ τὸς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.

Η, κ' Παγονίδην θυρικλυσὸν ἐξενάριξεν.
 Αὐτὰρ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠὲ νόμοιο,
 Τυδείδῃ ἐπὶ τόξῳ τιταίνετο, ποιμὴν λαῶν,
 Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἴλα Δαρδανίδαο, παλαῖν δημογέροντος.
 Ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Αἰγασρόφιν ἰφθίμοιο
 Αἶνυτ' ἀπὸ σήθεσφι πανάμολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 Καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνείηκε,
 Καὶ βάλεν, εὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
 Ἐν γαῖῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας,
 Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, κ' ἀχόμμος ἔπος ἠύδα·

Βέβληται, εὐδ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 Οὕτω κεν κ' Τρῶες ἀνέπνυσαν κακότητος,
 Οἷτε (εἰ πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μικάδες αἴγες.

Τὸν δ' ἔταρβήσας παρσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τοξότα, λωβήλῃρ, κέρα ἀγλαῆ, παρθενοπίπτα·
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίθειον σὺν τ' ἄχρεσι περὶ θείης,
 Οὐκ ἂν τοι χάσμεσσι βιὸς κ' ταρφέες ἰοί·
 Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεσθαι αὐτῷ.
 Οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ παῖς ἄφρων·
 Κεφὸν γ' βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκιδος ὑπιδανοῦ.
 Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμῷ, κ' εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 Οἷξ' βέλος πέλε', κ' ἀκήριον αἶψα τίθῃσι·
 Τῷ δέ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφοί εἰσι παρειαί,

370

80

90

Πᾶδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δέ τ' αἶματι γαῖαν ἐρδάθων
Πύθῃ· οἰωνοὶ δὲ πέραι πλέες, ἢ γυναικίης.

Ὡς φάτο· τῷ δ' Ὀδυσσεὺς δυσικλυτὸς ἐγγύθεν ἑλθὼν

ἔστη παρ' αὐτοῦ· ὁ δ' ὀπίωδε καθεζόμενος, βέλος ὦκ'.

Ἐκ ποδὸς εἶλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγυινή.

Ἐς δίφρῳ δ' ἀνόρυσσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθελο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δυσικλυτὸς, ὃ δέ τις αὐτῷ

Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴ κε φέσωμαι,

Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἴ κε ἀλώω

Μῆνος· τὸς δ' ἄλλους Δαναὺς ἐφόβησε Κρονίων.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Οἶδα γὰρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχοντο πολέμοιο·

ὅς δὲ κ' ἀριεῦησι μάχῃ ἐνι, τόνδε μάλα χρεώ

Ἐσάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλήτ', ἢ τ' ἐβάλ' ἄλλον. 10

Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων εἵχες ἦλυθον ἀσπίσάων·

Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μέλα σφίσι πῆμα τιθέντες.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνας θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ

Σεύοντο, ὁ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,

Θήγων λακὸν ὀδόντα μέλα γναμπλήσιν ἡρύσσιν·

Ἀμφὶ δὲ τ' αἴσαντο· ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων

Γίγνεται· οἱ δὲ μένυσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·

Ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο

Τρώες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Διὶσιππίτην 20

Οὔτασεν, ὧμον ὑπερθεν, ἐπάλμμος ὀξείῃ δαρή·

Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε·

Χερσὶ δάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἴστων αἰτ' ἄνασσα,

Δαρή, καλὰ πρῶτμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,

Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεισὼν, ἔλε γὰρ ἄγος ὦ.
 Τὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἰωπασίδην Χάροπ' ἔτασε δαρι,
 Αὐτοκασίγνητον Ἀηΐμεος Σῶκοιο·

Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ω Οδυσσεῦ πολύαγε, δόλων ἄτ', ἠδὲ πόνοιο·

430

Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἰωπασίδῃσι,
 Τοιῷδ' ἄνδρε κατακλείνας, καὶ τεύχε' ἀπύρας·
 Ἡ κεν ἐμῷ ὑπὸ δαρι τυπαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

Ὡς εἰπὼν, ἔτισε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν·

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔλχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαγδάων ἠρήρετο·
 Πάντα δ' ἀπὸ πλάσων χροῶ ἔργαθεν· ἔδὲ τ' ἔασε
 Παλλὰς Αθηναίη μιχθήμεναι ἔλκασι φώλος.

Γινῶ δ' Οδυσσεύς, ὃ οἱ ἔτι βέλος καλῶκαῖριον ἦλθεν·
 Αψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·

40

Α δέιλ', ἢ μάλα δή (ε κιχάνε) αἰπὺς ὀλεθρος·

Ἡτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἡμαίῃ τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δαρι δαμνύτα,
 Εὖχος ἐμοὶ δώσεν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.

Ἡ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποσρέφας ἐβέβηκε,
 Τῷ δὲ μετασφρεθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε·

Δέπησεν δὲ πεισὼν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Οδυσσεύς·

Ω Σῶχ', Ἰωπάσθ' ἢ δαΐφρονος ἰωποδάμοιο,
 Φθῇ (ε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ἔδ' ὑπάλυξας.

50

Α δέιλ', ἢ μὲν σοὶ γε παλῆρ καὶ πόντια μήτηρ
 Οἴσσε καθαρήσσει θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 Ὀμησαί σ' ἐρύσσει, περὶ πλερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κλειῖνσί με δῖοι Ἀχαιοί·

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔλχος
 ἔξω τε χροὸς εἴλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Αἶμα δέ οἱ πααδένιος ἀνέστυλο, καὶ δὲ θυμόν·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 Κεκλόμφοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν· 460
 Αὐτὰρ ὃγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους·
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἦυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωλὸς,
 Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἰάντα προσηφώνεεν, ἐλγὺς ἐόντα·

Αἶαν διοχρῆς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 Τῷ ἱέλη, ὡς εἴ ἐ βιάσσο μῆνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 70
 Ἐδλὸς ἐών· μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γῆν'·

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥσεί τε δαφνοῖσι θῶες ὄρεσφιν
 Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 Ἰὼ ἀπαὶ νάρης· τὸν μὲν τ' ἥλυξε πόδες αἰ
 Φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γένατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσει' ὠκύς οἰσός,
 Ὀμοφάγοι μιν θῶες ἐν ἔρεσι δαρδάρυσσιν,
 Ἐν νέμει (χιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 80
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπλει·
 Ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
 Αἴσων ὧ ἔλχει ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ.
 Αἴας δ' ἐλγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 Στῇ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος·

Ητοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλῳ
 Χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων χεδὸν ἦλασεν ἴωπυς·
 Αἴας δὲ Τρώεσιν ἐπάλμμος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἐπεῖτα δὲ Πάνδοκον ἔτα· 490
 Οὔτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρην.
 Ὡς δ' ὁπότε πλῆθων πτολίμδ' ἐπεδίομεν κατέεισι
 Χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὁπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 Εὐσφéré), πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγέτον εἰς ἄλλα βάλλει·
 Ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 Δαΐζων ἴωπυς τε καὶ ἀνέρας· ὕδ' ἔω Εὐκλῶρ
 Πεύθετ'· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 Οχθὰς παρ' ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλισα
 Ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει, 500
 Νέσora τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομνεύη·
 Εὐκλῶρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
 Εὐχέει δ' ἰωποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 Οὐδ' ἂν πῶ χάροντο κελεύθῃ δίοι Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις καὶ ἠκόμοιο,
 Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιεμένα λαῶν,
 Ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δέξιον ὤμον·
 Τῷ ῥα περιδδεδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 Μῆπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντες, ἔλοιεν·
 Αὐτίκα δ' Ἰδομνεύς περσεφώνεε Νέσora δῖον· 10
 Ω Νέσor Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἀγρεῖ, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ' δὲ Μαχάων
 Βαγνέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἴωπυς·
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 Ἰὺς τ' ἐκλάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
 Ὡς ἔφατ'· ὕδ' ἀπίθισε Γερήνιος ἰωπότα Νέσor·
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσατο· παρ' δὲ Μαχάων

Βῶν, Ασκληπιῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱππῆρος·
 Μάσιζεν δ' ἴωπυς, τῷ δ' ἔκ ἄκοντε πετέεσθην
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γ' φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 Ἐκτορι παρθεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθαδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 Ἐχάτῃ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίοντ' ἐπιμῖξ' ἴωποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 Εὐρὺ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 Κεῖσ' ἴωπυς τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 Ἰωπῆες περὶ τε κακὴν ἔριδα παρθαλόντες,
 Ἀλλήλους ὀλέκxσι· βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 30

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἴωπυς
 Μάσιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πλεηγῆς αἰόντες,
 Ρίμψ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
 Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 Νέρθεν ἅπας πεπάλαντο, καὶ ἀνιγες αἱ περὶ δίφρον,
 Ἀς ἄρ' ἀφ' ἰωπείων ὀπλέων ραθάμιγες ἔβαλλον,
 Αἵ τ' ἀπ' ἐπισώτρων· ὁ δὲ ἔετο δῦναϊ ὅμιλον
 Ἀνδρόμεον, ρῆξαι τε, μετάλημμος· ἐν δὲ κυδοιμῶν
 Ηκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δειρός·
 Αὐτὰρ ὁ τῷ ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν, 40
 Ἐλχεῖ τ', ἄορι τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ παλῆρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὥρσε·
 Στῆ δὲ ταφῶν, ὕπινεν δὲ βάλεν σάκος ἐπ' αὐτόειον,
 Τρέσσε δὲ παπλήνας ἐφ' ὀμίλῳ, θηρὶ εἰοικώς,
 Ἐξροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γενὸς ἀμείβων.
 Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσασύλοιο
 Ἐστυνόντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῳται.

Οἷτε μιν ἔκ εἰώσι βοῶν ἐκ πῶϊαρ ἐλέσθαι,
 Πάννυχαι ἐγρήσονται· ὁ δὲ κρηῶν ἐρατίζων,
 550 Ἰθύει· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γ' ἄκοντες
 Ἀντίοι αἴσασσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Καρόμυραί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ, ἐσὺ μῦθος περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 Ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημῦθος ἦτορ
 Ἡῖε πόλλ' ἄεκων· περὶ γ' δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρρεαν ἰὼν ἐβλήσατο παῖδας
 Νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγε,
 Κεῖρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
 60 Τύπλυσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τι νηπὶν αὐτῶν·
 Σπυδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς·
 Ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπὶ κηροί,
 Νύσονται ζυσοῖσι μέσον σάκος, αἶν' ἐπὶ οἴλο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θέριδος ἀλκῆς,
 Αὐτίς ὑποσρεφθεῖς, καὶ ἐριτύσατο φαλαγγας
 Τρώων ἰσποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φάγειν·
 Πάντας δὲ παέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδᾶεν·
 Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
 70 Ἰσάμυρος· τὰ δὲ δῶρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγειν, ὄρμημα παρῶν·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσηγὺ, πάρος χρόα λακὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαῖῃ ἱσάντο, λιλαρόμυρα χροὸς ἄστα.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 Εὐρύπυλος, πυκννοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε διὰ φαεινῷ,
 Καὶ βάλε Φαιστιάδην Ἀπισάονα, ποιμήν' ἀλῶν,
 Ἡπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γυναιτ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπὶ ῥαψε, καὶ ἀνύλο τὰ χεῖρ' ἀπ' ὤμων·

550

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδὴς
 Τάχ' ἐπαπνύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 Εἰλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷσ' ὦ
 Διζιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' Ἀλεείνων,
 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

580

Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Στῆτ' ἐκελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἰάνθ', ὅς βελέεσσι βιάζε'· ἔδ' ἐ φημι
 Φάξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσυχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Ἰσαδ' ἀμφ' Αἴανθα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

90

60

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 Πηλεῖσι ἔησαν σάκε' ὅμοιοι κλίναντες,
 Δύρατ' ἀναχόμενοι· τῷ δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας·
 Στῆ δὲ μετασρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐτάρων.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἵπποι
 Ἰδῶσσι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Εἰσὶναι δ' ἐπὶ πρύμνῃ μεγακίττει νηϊ,
 Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκὰ τε δακρυόεσσαν·

600

70

Αἰψὰ δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα παρσέειπε,
 Φθιγξάμενος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκέσας
 Εκμολεν ἵσος Ἀρηϊ· κακῷ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 Τὸν παρτέρως παρσέειπε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·

Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέειπε πόδας ὤκυν Ἀχιλλεύς·

Δεῖ Μενoitιάδην, τῷ μὲν κεχαρισμένῳ θυμῷ,
 Νῦν οἷα περὶ γένατ' ἐμὰ σῆσεσθαι Ἀχαιῶς
 Λισσομένους· χρεὼ δ' ἰκάνε' ἐκ' ἐτ' ἀνεκτός.

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,

10

Οντινα τῷτον ἄγει βεβλημῶνον ἐκ πολέμοιο·
 Ητοι μὲν τὰ γ' ὅπιοδε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 Τῷ Ασκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἴδον ὀμμαῖα φωλός·
 Ἰωποὶ γ' με παρήϊξαν, πρῶσσω μεμαῖα.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπιπέθειθ' ἐταίρῳ·
 Βῆ δὲ θείν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πελυσότεραν·
 Ἰωπυς δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 Εξ ὀχέων· οἱ δ' ἰδρῷ ἀπεφύχοντο χιτῶνων, 620
 Στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ θῖν' αἰός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ες κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμαῖσι κάθισαν.
 Τοῖσι δὲ τεύχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Εκαμήδης,
 Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 Θυγατέρ' Ἀρσινόεσσι μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 Εξελον, ὅνεκα βελῇ ἀριστέσκεν ἀπάντων·
 Ἡ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηκε τράπεζαν
 Καλὴν, κυανόπεζαν, εὖξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ, κρόμμιον ποτῶ ὄψον,
 Ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρ' δ' ἀλφίτῃ ἱερῷ ἀκτὴν· 30
 Πάρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γερασός,
 Χρυσείῳσι ἥλοισι πεπαρμῶνον· ἕαλα δ' αὐτῷ
 Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκασον
 Χρυσείαι νεμέθοι, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 Πλεῖον ἑόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκῆα θεῆσιν,
 Οἶνω Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 Κνήσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λάκκα πάλυνε·
 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισε κυκείῳ. 40
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν πόνοντ' ἀφέντην πολυκαλκία δίφαν,

Μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·

Πάτροκλος δὲ Δύρησιν ἐφίσατο, ἰσόθεος φῶς.

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γερασὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινῷ,
Ες δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλών, καλὰ δ' ἐδριάσασθαι ἄνωγε·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνάνετο, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐσὶ, γερασὲ διοτρεφεῖς, ἔδὲ με πείσεις.
Αἰδοῖος, νεμεσήδης, ὃ με πειρήνκε πυνθέσθαι,
Οὔτινα τῷτον ἄγεις βεβλημῆον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Γινώσκω· ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμνία λαῶν.
Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ·
Εὐδὲ σὺ οἶδα, γερασὲ διοτρεφεῖς, οἷος ἐκείνος
Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀνάτιον αἰτιόωτο.

650

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰσπότα Νέστωρ·
Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλλεύς ὀλοφύρετ' ἦας Ἀχαιῶν,
Οὔτοι δὴ βελέεσσι βεβλήσιν; ἔδὲ τοι οἶδε,
Πένθεος ὅσον ὄρωρε καλὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
Εἰ νηυσὶν κέατ' βεβλημῆοι, ὑτάμνοί τε.
Βεβλήτ' μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὐτάσθαι δ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτὸς, ἦδ' Ἀγαμέμνων·
Βεβλήτ' δὲ καὶ Εὐρύπυλος καλὰ μηρὸν οἰσῶ·

60

Τῷτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
Ἰφ' ἀπαὶ νάρης βεβλημῆον· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
Εὐδὲς ἑὼν, Δαναῶν ἔκιδε, ἔδ' ἐλεάρει.
Ἡ μῦναι, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄλχι θαλάσσης,
Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊόιο δέρων),
Αὐτοὶ τε κλεινώμεθ' ἐπιχερώ; ἔγ' ἐμὴ ἴς
Εὐδ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσι.
Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅπότε Ἥλαιοισι καὶ ἡμῖν νῆκος ἐτύχθη
Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κλάνον Ἰτυμονῆα,
Εὐδλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἠλίδι ναυετάσκει,

70

Ρῦσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 Ἐβλητ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκονί,
 Κάδδ' ἔπесεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖωται·
 Ληϊδὰ δ' ἐκ πεδίν συνελάσασα μῦ ἦλθα πολλήν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἶων,
 Τόσα συῶν συβόσια, τόσ' ἀπόλια πλατέ' αἰγῶν·
 Ἰωπὺς δὲ ξανθάς ἔκαλον καὶ πεντήκοντα,
 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν. 680
 Καὶ τὰ μὲν ἤλασάμεθα Πύλον Νηληϊὸν εἶσω,
 Εννύχιοι περὶ ἄστυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλῆες,
 Οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιόνη.
 Κήρυκες δ' ἐλίγαγον, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 Τὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ηλιάδι δῆ·
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Δαίτρεδον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον·
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 Ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ηρακλεΐη,
 Τῶν περτέρων ἐτέων· καὶ ἃ δ' ἔκταθεν ὅσοι ἄριστοι. 90
 Δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
 Τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὅλοντο.
 Ταῦθ' ὑπερφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ημέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο·
 Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἶων
 Εἵλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι, ἠδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ηλιάδι δῆ,
 Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἴωποι αὐτοῖσιν ὅχεσφιν,
 Ἐλθόντες μετ' αἶθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 Θάσσεσθαι· τὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας 700
 Κάχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἴωπαν.
 Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε

Δαίτρε'ιν, μή τις οἱ ἀτεμβόμῃος κίοι ἴσης.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἅμφι τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἰσὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 Πασσυδίη· μέλα δέ σφι Μολιόνε θωρήσασοντο,
 Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', ἔτῳ μάλα εἰδότε θύριδος ἀλκῆς.
 Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, ἀπείρα κολώνη,
 Τηλεῖς ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλη ἡμαθόεντος·
 Τὴν ἀμφεστράτόωντο, διαρράσσαν μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἅμμι δ' Αθήνη
 Ἀγγελος ἦλθε θέσ' ἀπ' Ολύμπου θωρήσασσάμ
 Εὐρυχος, ὃδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐστυμνὴς πολεμίζειν· ὃδὲ με Νηλῆς
 Εἶτα θωρήσασσάμ· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππας·
 Οὐ γὰρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἰωπεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 Καὶ περὶ πωρῶν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Αθήνη.
 Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυῖος εἰς ἄλλα βάλλων,
 Ἐλυθὲν Ἀρήνης, ὅθι μέναμεν ἠὲ δῖαν
 Ἰωπῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα περὶ
 Ἐνθεν πασσυδίη σὺν τέχεσι, θωρηχθέντες,
 Ἐνδοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο·
 Ἐνθα Διὶ ρέξαντες ὑπερμενείῃ ἰερὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ Αθηναίῃ γλαυκῶπιδι βῆν ἀγελαίην,
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
 Καὶ καλεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 Ἀμφὶ ροᾶς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἀμφίσταστο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
 Ἀλλὰ σφιν παρῆρα φάνη μέγα ἔργον Ἀρης·
 Εὖτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέχεθε γαίης,

710

20

30

Συμφερόμεθα μάχη, Διὶ τ' ἀχόμενοι καὶ Αθήνη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Επειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μῆλιον ἀχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει ἄρῃα χθών. 740
 Τὸν μὲν ἐγὼ παρσιόνη βαλὼν χαλκήρεϊ δαρή·
 Ἡριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὄρσας,
 Στῆν ῥα μὲλ' αἰσάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Επειοὶ
 Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα παρσιόνη,
 Ἡγεμὸν ἱωπῆων, ὃς ἀριζέσκε μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρσασα, κελαγῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκασον
 Φῶτες ὁδᾶξ ἔλον ἕδας, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμνύτες.
 Καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξαι,
 Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ ἄρσικρέων Ἐνοσίχθων 50
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥρι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐβγυάλιξε·
 Τόφρα γὰρ ἔν ἐπόμεθα δι' ἀσπίδεος πεδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτὲς, ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 Οφρ' ἐπὶ Βεπρασίᾳ πολυτῦρα βήσαμεν ἵππους,
 Πέτρης τ' Ωλενίης καὶ Αλησίης, ἐνθα Κολώνη
 Κέκλη· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Αθήνη.
 Ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύμαλον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀψ' ἀπὸ Βεπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 Πάντες δ' ἀχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορι τ' ἀνδρῶν. 60
 Ὡς ἔον, εἶποτ' ἔην γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσε· ἥ τέ μιν οἶω
 Πολλὰ μέλακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὅλη·
 Ὡς ἔπον, ἥ μιν ῥοί γε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·

Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούμεν, ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλεὺς δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναυετάρων,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῶν πενυβότειραν.
 Ἐνθάδ' ἔπειθ' ἦρωα Μενοίτιον εὐρομένῳ ἔνδον, 770
 Ἡδὲ (εἰ, πᾶρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἰωπηλάτα Πηλεὺς
 Πίσσα μῆρ' ἔκχε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Αὐλῆς ἐν χόρῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειπον,
 Σπένδων ἄθοπα οἶνον ἐπ' ἀθομβόροις ἱεροῖσι.
 Σφαῖν μὲν ἄμφι βοὸς ἔπεσον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Στῆμεν ἐν περὶ τοῖσι· ταφῶν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάζεσθαι ἄνωγε,
 Ξεῖνὰ τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Ἡρχόν ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῶν ἅμ' ἔπεισθαι· 80
 Σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
 Πηλεὺς μὲν ὦ παῖδι γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 Αἰὲν ἀριεῖν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 Σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἀκίλορος υἱός·
 Τέκνον ἐμόν, ἦν μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
 Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσῃ εἰς ἀγαθὸν περ·
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σύ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, ἅκε πείθεσθαι). 90
 Τίς δ' οἷδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνας,
 Παρεπών; ἀγαθὴ δὲ παραφασίς ἐστιν ἐτάρε.
 Εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείναι,
 Καὶ τίνα οἱ πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἀλλὰ σέ περ περὶ τῷ· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέστω
 Μυρμιδόνων, ἅκεν τι φῶς Δαναοῖσι γῆρας·

Καί τοι τ᾽ ἄγεα καλά δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἴ κε (εἰ τῷ ἴσκιοντες ἀπόχων) πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνύσῃσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνοσις πολέμοιο·
 Ρῆα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 Ὡσαυθε περτὶ ἄστυ, νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.

800

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καλὰ νῆας Οδυσσεύς δαίειο
 Ἰξε δέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε δέμις τε
 Ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετ᾽ ἄχαλο βωμοί·
 Ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
 Διοχάρης Εὐαμμονίδης, καλὰ μηρὸν οἴσῳ,
 Σκάζων ἐκ πολέμου· καλὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 Ὡμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 Λῆμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὴν ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὦκτειρε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

10

Α δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Ὡς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 Ἀσπιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 Ἡ ῥ' ἔτι πᾶς χήσῃσι πελώριον ἔκτορ' Ἀχαιοί,
 Ἡ ἤδη φθίσον' ὑπ' αὐτῷ δαυρὶ δαμνύτες;

20

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἤρδα.
 Οὐκέτι, διοχάρης Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 Ἔσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέον'.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέα' βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρῶων· τῷ δὲ δέος ὄρνυ' αἶεν.
 Ἀλλ' ἐμὲ μὴ σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαμναν·

Μηρῷ δ' ἔκταμ' οἷόν, ἀπ' αὐτῷ δ' αἷμα κελαρνὸν
 Νιζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσει,
 Εὐδα, τά (εἰ περὶ φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, 830
 Οὐ Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 Ἰήροϊ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 Χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱππῆρος,
 Κάσσιον· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μύει ὄξυν ἄρῃα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·
 Πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ρέζομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 Ἐρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 Οὐ Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, ἕρος Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο. 40

Η, καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 Ἐς κλισίην· θανάπων δὲ ἰδὼν ὑπέχθε βοείας.
 Ἐνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηρῷ τάνυε μαχαίρῃ
 Ὄξυ βέλος περιπλεκές· ἀπ' αὐτῷ δ' αἷμα κελαρνὸν
 Νιζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
 Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 Ἐχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, πᾶσι δ' αἷμα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, Μ

Επιγραφή.

Μῦ, Τρώων παλάμῃσι καλῆριπε τείχος Αχαιῶν.

Ως ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίῃς ἄλκιμος ἦς
 Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημῆρον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν, ὃδ' ἄρ' ἔμελλε
 Τάφρος ἔτι χήσιν Δαναῶν, καὶ τείχος ὑπερθεῖν
 Εὐρύ, τὸ ποίησαντο νεῶν ὑπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· ὃδὲ θεοῖσι δόσαν κλειῆς ἐκατόμβας·
 Οφρα σφιν νῆας τε δοᾶς καὶ ληῖδα πολλὴν
 Εὐρύς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 Αθανάτων, τῷ καὶ ὅτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 Οφρα μὲν Εκλῶρ ζωὸς ἦεν, καὶ μὲν Ἀχιλλεύς,
 Καὶ Πριάμοιο ἀνακτοῦς ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
 Τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Αχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 Λυτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Αργείων, οἱ μὲν δάμνη, οἱ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Αργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Απόλλων
 Τείχος ἀμαλδύνα, ποταμῶν μῆκος εἰσαγάγοντες,
 Οἶσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε παρέρειναι,
 Ρῆσός τ', Ἐπιδάπορος τε, Κάρησός τε, Ροδίος τε,
 Τρηνικός τε, καὶ Αἰσηπός, διὸς τε Σκάμανδρος,

10

20

Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλά βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων ὕμνος ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμόσε σόματ' ἔτραπε Φοῖβος Απόλλων,
 Εὐνήμαρ δ' ἐς τῆχος ἵει ῥοόν· ὅε δ' ἄρα Ζῆς
 Συνεχῆς, ὕφρα καὶ δᾶσσαν ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 Αὐτὸς δ' Εὐνοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαγαν
 Ηγῆτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πῶμπε
 Φιτρῶν καὶ λᾶων, τὰ θέσαν μογέοντες Αἰχαιοί·
 Αἴα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήπωνλον·
 Αὐτὶς δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
 Τῆχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεφε νέεσθαι
 Καὶ ῥοόν, ἥ περ πρῶθεν ἵεν καλλιῤῥοον ὕδωρ.

30

Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὅπιοθε Ποσειδάων καὶ Απόλλων
 Θυπέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δειδῆει
 Τῆχος εὐδμήλον, κανάχιζε δὲ δὴραλα πύργων
 Βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμνύτες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμύοι ἰχανόωντο,
 Εἰσὶρα δειδιότες, κρατερὸν μήσωρα φόβοιο·
 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς τὸ πρῶθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηράτῃσι,
 Κάπριος, ἢ ἐλέων σρέφε'), δένει βλεμεάνων,
 Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἀρτύναντες,
 Αἰτίοι ἴσαν'), καὶ ἀκονίζουσι θαμειαῖς
 Αἰχμάς ἐκ χειρῶν· τῷ δ' ἔπολε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβῆ, ὅδε φοβεῖται· ἀγνηορίῃ δὲ μιν ἔκλα·
 Ταρφέα τε σρέφε'), σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 Ὀππῇ τ' ἰθύσει, τῇ τ' εἰκῆσι σίχες ἀνδρῶν·
 Ὡς Εἰλωρ ἀν' ὁμίλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐτάρως
 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαγνέμεν· ὅδε οἱ ἴωποι
 Τόλμων ἀκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Χεῖλει ἐφεσάοτες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος

40

50

Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν χεδόν, ἔτε περήσας
 Ρηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπιρεφέες περὶ πᾶσαν
 Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 Οὔρεσιν ἡρήρει, τὸς ἔσασαν ἦες Ἀχαιῶν
 Πυκνὰς καὶ μεγάλας, δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 Ἐνθ' ἔκινε ῥέα ἱώπος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 Ἐσθλήν, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
 Δὴ τότε Πηλυδάμας Δρατὺν Ἐκτορα εἶπε παρὰ σάας· 60

Ἐκτορ τ', ἢ δ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι, ἢ δ' ἐπικύρων·
 Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἱώπης·
 Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλήν περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 Οὔρεες ἔσασιν, προτὶ δ' αὐτὰς τείχος Ἀχαιῶν·
 Ἐνθ' ἔπως ἐσὶν καλαβήμεναι, ἔδδ' ἐμάχεσθαι
 Ἰωπεῦσι· σῆνος γὰρ, ὅθι τρώσσεσθαι οὔτω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶσι κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βύλετ' ἀρήγειν,
 Ἡ τ' ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τῷτο θνήσκειν,
 Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιῆς· 70
 Εἰ δὲ χ' ὑποσρέψωσι, παλῖώς τις δὲ θνήσκει
 Ἐκ νῆων, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 Οὐκέτ' ἐπειτ' οὔτω ἔδδ' ἄγγελον ἀποπέμψαι
 Ἀψορρόν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, περὶ θώμεθα πάντες·
 Ἰώπης μὲν θειράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 Αὐτοὶ δὲ περὶ πύλεις, σὺν τείχεσσι θωρηχθέντες,
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Οὐ μένεσθ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφίπῃ).

Ὡς φάτο Πηλυδάμας· ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπὸ νῆων, 80
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἱώπων ἠγερέθοντο,
 Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρυσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.

Ηνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἰὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 Ἰωπυς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτὴ ἐπὶ τάφρῳ·
 Οἱ δὲ διασάντες, σφέας αὐτὸς ἀρτύναντες,
 Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνευσιν ἔποντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πηλυδάμαντι,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιχα
 Τῆχος ρηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι· 90
 Καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 Ἄλλον, Κεβριόναο χερεῖονα, κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 Τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκᾶθοος, καὶ Ἀγώνωρ·
 Τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος, καὶ Διήφορος Θεοειδής,
 Τῆς δὲ Πριάμοιο, τρίτος δ' ἦν Ἀσιος ἦρως,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσθηθεν φέρον ἴωποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἅπο Σελλήνης.
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Αἰχίσιος
 Αἰνείας· ἅμα τῷ γε δὲ Ἀντήνορος υἱέ,
 Ἀρχίλοχος τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλείων ἐπικέρων,
 Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀγεροπαῖον·
 Οἱ γὰρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκλήσι βόεσσι,
 Βάν γ' ἰθὺς Δαναῶν λελητημένοι, εἰδὲ τ' ἔφαντο
 Σχίσσεσθαι, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελάνησιν πρὸςέεσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπὶ κρητοί,
 Βελή Πηλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πείθοιτο·
 Ἀλλ' ἔχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 10
 Ἀθὼ λιπεῖν Ἰωπυς τε καὶ ἠνίοχον Δεράποντα,
 Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πείλασεν ἠέεσι Δοῆσι,
 Νήπιος, εἰδὲ ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 Ἰωποῖσιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν

Ἀψ' ἀπονοστήσεν παρὶς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 Πρόσθεν γ' οὖν μοῖρα δυσάνυμος ἀμφεκάλυψεν
 Εἰς αἶψα Ἰδομένης ἀγαυῆς Δακρυλίδας.
 Εἶσατο γ' οὖν νῆων ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδὺς νίκωντο σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφι·
 Τῇ δ' ἱππὺς τε καὶ ἄρμα διήλασεν, ἔδδ' οὐλῃσιν
 Εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 Ἀλλ' ἀναπεπλημένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τι ν' ἐτάρων
 Ἐκ πολέμου φάγοντα σπώσσαν μετὰ νῆας.
 Τῇ δ' ἱππὺς φρονέων ἱππὺς ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποιον
 Οὔρεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γ' οὐκέτ' Ἀχαιῆς
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 Νῆπιοι· ἐν δὲ οὐλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀρίστους,
 Υἱὰς ὑπερθύμους Λαπιθάων ἀχμητῶν,
 Τὸν μὲν, Πειριθόην υἱά, κρατερὸν Πολυποίτην,
 Τὸν δὲ, Λεοντήα, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ·
 Τὼ μὲν ἄρα παρὰ πύλαισι πυλάων ὑψηλῶν
 Ἔστασαν, ὥς ὅτε τε δρυῖς ἔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 Αἴτ' ἄνεμον μίμνεσι καὶ ὑέτον ἡμάλα πάντα,
 Ρίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέας ἀραρυῖαι.
 Ὡς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίῃφι,
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον, ἔδ' ἐφέβοντο.
 Οἱ δ' ἱππὺς παρὰ τείχος εὐδμήλον, βόας αὖτας
 Ὑψὺς ἀναχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλήτῳ,
 Ἀσιον ἀμφὶ ἀνακλῖα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ορέστην,
 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἰς μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Ὀρυσον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νῆων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεστυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν ἥμελο ἰαχὴν τε φόβος τε,
 Ἐκ δὲ τῷ αἰγανίῳ, πυλάων παρὸς μαχέσθην,

120

30

40

Αγροτέροισι σύεσιν ἑοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσιν
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχα' κολοσυρλὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἵετον τε περὶ σφίσιν ἄγνυλον ὕλην,
 Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὁδόνων
 Γίγνεται, εἰσέκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλη'.

150

Ὡς ἔρ' κόμπει χαλκὸς ἐπὶ σήθεσφι φαεινός,
 Ἀλὴν βαλλομένοισι· μάλα γ' κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καθύπερθε πεπορθότες, ἠδὲ βίηφι·
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 Ἀς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 Ταρφείας κατέχθεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 Ὡς ἔρ' ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔον αὐτῶν,
 Βαλλόμεναι μυλᾶκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 Δὴ γὰρ τότε ὦμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὸν
 Ἀπιοῦ Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἔνυδα·

60

Ζεῦ πάτερ, ἦ γὰρ νῦν καὶ σὺ φιλοψαδίης ἐτέτυξο
 Πάχχου μάλ'· ἔγ' ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιῶς
 Σχίσσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτως·

Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἢ μέλισσαι,
 Οἰκίᾳ ποιήσονται ὁδῶν ἐπὶ παμπυλοέσῃ,
 Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 Ἄνδρας θνητῆρας, ἀμύνοντες περὶ τέκνων·

70

Ὡς οἷ' ἐκ ἐθέλῃσι πυλάων, καὶ δὴ ἐόντες,
 Χάσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακλῆσθαι, ἢ ἀλῶναι.

Ὡς ἔφατ', ἔδδ' Διὸς πῶθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γ' οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀρέζαι.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεύσας·

Πάνη γ' περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδάες πῦρ,
 Λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ Ἀχύνεμοί περ, ἀνάγκη
 Νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχεΐας Δυμῶ
 Πάνηες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.

180

Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δεισιπνείαν·
 Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,
 Δυρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ ῥῆξ' ὅσέον· ἐλκεφαλός δέ
 Ἐνδον ἅπας πεπτάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμήον ἐξενάρειεν.
 Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντίδας, ὅζος Ἀρης,
 Ἰωπόμαχον βάλε δυρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
 Αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσάμενος ξίφος ὀξύ,
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δὲ ὁμίλῳ,
 Πληξ' αὐτοχεδίν· ὁ δ' ἄρ' ὕπλιος ὕδει ἐρείσθη·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμύνον, καὶ Ορέστην,
 Πάνηας ἐπαυυτέρως πείλασε χθονὶ πενυβότῃρη.

90

Ὀφρ' οἱ τὸς ἐνάρειον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 Τόφρ' οἱ Πηνελόμαντι καὶ Ἐκτορι κῆροι ἐποῖο,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιτα
 Τείχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
 Οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσάότες παρὰ τάφρῳ·
 Ὀρνις γ' σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἄρισερὰ λαὸν ἔργων,
 Φοινίην τε δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωνον,
 Ζῶν, ἔτ' ἀπαίροντα· καὶ ἔπω λήθετο χάρις·
 Κόψε γ' αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος, παρὰ δεξιῇ,
 Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖε,
 Αλγήςσας ὀδύνῃσι, μέτω δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πείτετο πνοῇσ' ἀνέμοιο.

200

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἶδον ἀόλον ὄφιν
Χείρῳ ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας ἀγίοχοιο.

Διὸ τότε Πηλεΐδ᾽ ἄμα Θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρὰ σάς· 210

Ἑκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσεις ἀγορήσιν

Ἐδλά φραζομένη· ἐπεὶ ὕδ' ἔδ' ἔοικεν,

Δῆμον ἐνὶ παρὲξ ἀγορᾷ μέν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ,

Οὔτε πῶτ' ἐν πολέμῳ, σὺν δὲ κράτος αἶν' ἀΐζειν.

Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·

Ὡδὲ γ' ἐκτελέεωμαι οὔτομα, εἰ ἐτέον γε

Τρῶσιν ὃδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων,

Φοινίκηλα δράκονη φέρων ὀνύχεασι πέλωρον, 20

Ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφείκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,

Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμῳ τεκέεσσιν ἑοῖσιν·

Ὡς ἡμεῖς, εἶπερ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν

Ῥιζόμεθα δένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,

Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλδόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·

Πολλὰς γ' Τρῶων καλαλείφομεν, ὅς κεν Ἀχαιοί

Χαλκῷ δηώσῃσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.

Ὡδὲ χ' ὑποκρίναίῃο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ

Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίῃο λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 30

Πηλεΐδ᾽ ἄμα, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·

Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι.

Εἰ δ' ἐτέον δὴ τῷτον ἀπὸ πωδῆς ἀγορεύεις,

Εἰ ἄρα δὴ τοι ἐπέηλα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·

Ὅς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδύποιο λαθέσθαι

Βελέω, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχειο καὶ κατένδασε·

Τῷτ' δ' αἰωνοῖσι τανυπτερύγεασι κελάρεις

Πειθέσθαι· ᾗς ἔτι μεταρρέπομ', ὅδ' ἀλεγίζω,

Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἧν τ' ἠελίον τε,
 Εἴτ' ἐπ' ἄρισερά τοίγε, πόσι ζόφον ἠερόεντα.
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βυλῇ,
 Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς.
 Τίπτε σὺ δειδοικας πολέμον καὶ δηϊοτῆτα;
 Εἴπερ ῥ' ἄλλοι γε περικλεινόμεθα πάντες
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, (οἱ δ' ἔδρος ἔς' ἀπολέσθαι·
 Οὐ ῥ' τοι κραδίη μενεδήϊος, ἔδδ' μαχήμων.
 Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἢε τιν' ἄλλον
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

240

50

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Ἡχῇ θεασομένη· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο δῦελλαν,
 Ἡ ῥ' ἰθὺς νηὶν κοινήν φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 Θέλγε νόον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὀπάξει·
 Τῷ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
 Ρῆγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν περὶ τίζον.
 Κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 Στίλβας τε πρῶτος ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐμμεναι ἔχματα πύργων.
 Τὰς οἷγ' αὖ ἔρπον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 Ρῆξεν· ἔδδ' νῦν πῶ Δαναοὶ χάζοντο κελάρη·
 Ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖες ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελδτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 Πάντοσε φοιτήτην, μῦθος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον σερείοις ἐπέεσι
 Νείκεον, ὅντινα πάλχῃ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 Ω φίλοι, Δρυείων ὅς' ἐξοχος, ὅς' ἐμεσῆς,

60

Ὅσε χερείοτερος· ἐπεὶ ἔπω πάντες ὁμοῖοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πῶς γινώσκετε· μή τις ὁπίσσω
 Τετράφθω πρὸς νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκῶν.
 Ἀλλὰ πρὶν ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Αἴκεν Ζεὺς δῶησιν Ολύμπιος ἀστροπηλῆς,
 Νῆκος ἀπωσαμύνης, δηΐης πρὸς ἄστυ δίεσθαι.

Ὡς τῷγε παρθοῶνλε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥς ἐνιφάδες χιόνος πίπλυσι θάμειαι
 Ἡμῶσι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
 Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πρὸς αὐτοκόμῳ τὰ ἀκῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
 Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἀκρῆς,
 Καὶ πεδία λωτεῦνλα, καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 Καὶ τ' ἐφ' αἰὸς ποταμῶν κέχυτο λιμέσιν τε καὶ ἀκλαῖς,
 Κῦμα δέ μιν παρπλάζον ἐρύκετο, ἄλλα τε πάντα
 Εἰλύατο καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 Ὡς τῷ ἀμφοτέρωσιν λίθοι πωλῶντο θάμειαι,
 Αἰ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιῆς
 Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ πάντων δῶπος ὀρώρει.
 Οὐδ' ἂν πῶς τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Εὐκλῶς
 Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῳ,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἦν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 Ὡρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λείονθ' ὥς βυσσὶν ἐλίζιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρὸς ἑχέλο παύλοσε ἴσθιν,
 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλασεν· ἦν ἄρα χαλκῆς
 Ἡλασεν, ἐνλοσθεν δὲ βοείας ῥάφε θάμειας,
 Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκῆσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὅγε πρὸς χόμῳ, δύο δὲρε τινάσων
 Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥς ἐκ λῶν ὀρεσίτροφος, ὅς' ἐπιδάη
 Διὸς ἐν κρείων, κέλετο δὲ ἐκ θυμὸς ἀγῆνωρ,

80

90

300

Μήλων περήσοινα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 Εἴπερ γὰρ καὶ εὖρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἄνδρας
 Σὺν κυσὶ καὶ δέρεσι φυλάσσοιτας περὶ μῆλα,
 Οὐ γὰρ τ' ἀπείρηλος μέμονε σαθμοῖο δίδωδαι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἠήρπαζε μετάλμυρος, ἢ καὶ αὐτὸς
 Ἐβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 Ὡς γὰρ τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 Τεῖχος ἐπαΐξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰωπολόχοιο·

Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεθα μάστιγα
 Ἔδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσιν,
 Ἐν Λυκίῃ; πάντες δὲ, θεὸς ὥς, εἰσορώοσι;
 Καὶ τέλμυρος νεμόμεθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρέρης πυροφόροιο;
 Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μείλ' αὖ πρώτοισιν ἐόντας,
 Ἐσάμυρ, ἠδὲ μάχης καυσερῆς ἀνιβολῆσαι·
 Ὅφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκιάων,
 Οὐ μὲν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέουσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδυσί τε πόνονα μῆλα,
 Οἶνόν τ' ἔξαλλον, μελινδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἵς
 Ἐδλῆ, ἐπεὶ Λυκίοισι μείλ' αὖ πρώτοισι μάχοντο.
 Ὡς ἔπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε
 Ἔσσεσθ', ὅτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
 Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεσῶσιν θανάτοιο
 Μυρία, ἅς ἐκ ἐστὶ φυγεῖν βροτῶν, ὃδ' ὑπαλύξαι,
 Ἰομεν· ἢ ἐγὼ εὖχος ὀρέζομεν, ἢ τις ἡμῖν.

Ὡς ἔφατ'· ὃδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', ὃδ' ἀπίθησε.
 Τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντι.
 Τὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' ὑπὸς Πετιῶο Μενεδάδας·

310

20

30

Τῷ δ' ἔτι πρὸς πύργον ἴσαν κακότηλα φέροντες·
 Πάπληνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι ν' ἰδοίῃο
 Ηγεμόνων, ὅσις οἱ ἄρ' ἔταρσις ἀμύνα·
 Ες δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμῳ ἀκορήτω
 Εσχάτας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα
 Εἰγυθέν· ἀλλ' ὅπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 Τόσος γ' κλύπος ἦεν· αὐτὴ δ' ὕραν ἴκε,
 Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἰπποκόμων τρυφαλειῶν
 Καὶ πυλίων· πάσας γ' ἐπ' ὤχαιο· τοὶ δὲ καὶ αὐτὰς 340
 Ἰσάμενοι πετρῶνιο βίῃ ρήζαντες ἐσελθεῖν.
 Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·

Ερχεο, δῖε Θωῶτα, δέων Αἴαντε κάλεσον,
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γ' κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετευξέ' ἀπὺς ὀλεθρος·
 Ὡς γ' ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τοπάρους περ
 Ζαχρηῆς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δέ σφιν καὶ κῆθι πόνος καὶ νῆκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐπείδω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθυσεν ἀκέσας,
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 Ηνώγει Πετewο διοτρεφέος φίλος υἱός
 Κεῖσ' ἵμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃλον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γ' κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κῆθι τετάρτ' ἀπὺς ὀλεθρος·
 Ὡς γ' ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τοπάρους περ
 Ζαχρηῆς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δέ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νῆκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,

Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσείδω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 Εξαότες Δαναῶς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ' εἶμι, καὶ ἀντίῳ πολέμοιο·
 Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπαίρος·
 Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρε φέρε καμπύλα τόξα.

Εὖτε Μενεάδης μεγαθύμῃς πύργον ἵκοιτο,
 Τείχεος ἐνὶ δὲ ἰόντες ἐπειγομένοισι δ' ἵκοιτο·
 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἰφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Σὺν δ' ἐβάλοιντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὧρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκλιε
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Επικλῆα μεγαθύμον, 80
 Μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐνὶ δὲ

Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· ὃδὲ κέ μιν ρέα
 Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, ὃδὲ μάλ' ἠέων,

Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας·
 Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅσ' ἄραξε
 Πάντ' ἀμυδὲς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνείῃσι εἰοικώς,

Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλῆς πύργου, λίπε δ' ὅσ' ἔα θυμός·
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰσπολόχοιο,

Ἰῶ, ἐπεσύνετον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

Ἡ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης·

Ἀψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 90

Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ ἀχετοῶτ' ἐπέεσι·

Σαρπήδοντι δ' ἄχος ἦνέτο, Γλαῦκε ἀπίοντος,

Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' ἔλθετο χάρμης·

Ἀλλ' ὅγε Θεορίδην Ἀλκμάονα δαυρὶ τυχήσας
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔλχος· ὁ δ' ἐσπόμβρος πῆσε δαυρὶ
 Πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τάχ' ἑα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 Ἐλχ', ἡ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Τείχεος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλ' αἶθρον.
 Τὸν δ' Αἴας ἡ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῶ
 Βελήκει τελαμῶνα περὶ σῆθεσφι φαεινὸν
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παῖδος ἔσθ', μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' ἀλμβρος· ἡ δὲ διαπρὸ
 Ηλυθεν ἐλχεῖν, συμφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπ' ἀλξιος, ὃδ' ὅγε πᾶμ' ἄπαν
 Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέαται.
 Κέκλετο δ' ἀνιθέοισιν ἐλιζάμβρος Λυκίοισιν·

400

Ω Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεθίειε θύριδος ἀλκῆς;
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, ἡ ἰφθίμῳ περ ἑόνῳ.
 Μένω ρηξάμβρῳ, θέσται παρὰ νηυσὶ κέλ' αἶθρον·
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

10

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπέβρισαν βεληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον.

Οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 Τείχεος ρηξάμβροι θέσται παρὰ νηυσὶ κέλ' αἶθρον·

Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 Τείχεος ἄψ' ὥσαοται, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.

20

Ἀλλ' ὥς ἀμφ' ἔροισι δὴν ἀνέρε δηριάαδον,
 Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνω ἐν ἀρῆν,

Ω τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζηλον περὶ ἴσης·

Ως ἄρα τὺς διέεργον ἐπ' ἀλξίης· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων

Δήην ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσι βοείας
 Ασπίδας ἀκύκλεις, λασιήϊά τε πτερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ὑτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
 Ἡμῶν ὅτῳ σρεφθέντι μέλαφρενα γυμνωθεῖη
 Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 Πάνη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἶματι φωτῆς 430
 Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἐδύνατο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
 Ἡ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ ἔριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 Ἰσάζουσ', ἵνα παυσὶν ἀεικέα μυθὸν ἄρῃ.
 Ὡς μὲν τῆς ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἐκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὅς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν·
 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς.

Ορυσσάτ', ἰσπόδαμοι Τρῶες· ῥήγνυθε δὲ τείχος 40
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θρασυδαῖς πύρ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἔασι πάντες ἄκρον,
 Ἰθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 Κροασάων ἐπέβαινον, ἀκαχιδεύα δ' ἔχοντες.
 Ἐκτορ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
 Εἰσὶν κει πόθεν, πρυμνός, παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Οὔτις ἔην· τὸν δ' ἔκε δὴν ἄνερ δῆμῳ ἀρίστῳ
 Ρηϊδίῳ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδρος ὀχλίσαιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλει καὶ οἷος·
 Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω. 50
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς,
 Χερὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπείγει·
 Ὡς Ἐκτορ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν αἶρας,
 Αἷ ῥα πύλας εἰρυνίῳ πύκα σιβαρῶς ἀραρήας,
 Δικλίδας, ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχρεῖς

Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰών, ἧ ἑρυσάμηνος βάλε μέσας,
 Εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη·
 Ρῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θανάτος· ὥστε δὲ λίθος ἔσω
 Βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· ἔδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 Εχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λᾶος ὑπὰ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος Εκλῶρ,
 Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 Σμερδαλέῳ, τὸν ἔεσο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶ
 Δῦρ' ἔχεν· ἔκ' ἂν τις μιν ἐρυκᾶκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλλο πύλας· πυρὶ δ' ὅσπερ δεδῆει·
 Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμηνος καθ' ὅμιλον,
 Τείχος ὑπερβάλλειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ποιητὰς ἐσέχοντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 70
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

H
 A
 E
 A
 E
 L
 M
 Q
 A
 R
 In
 A
 A

V
E
F
R

Re
At
Se

Ve
Ne
Ha
No
Te
Ve

Iba
Et
Ap

HOMERI ILIADIS

LIBER PRIMUS.

IRAM cane, Dea, Pelidae Achillis
Perniciosam, quae plurimos Achivis dolores fecit;
Multasque fortes animas orco praemature-misit
Heroum, ipsosque praedam-discerpendam fecit canibus,
Alitibusque omnibus: Jovis autem perficiebatur consilium:
Ex quo utique primum disjuncti sunt litigantes
Atridesque, rex virorum, et nobilis Achilles.
Etquisnam igitur eos Deorum, contentione commisit, ut pugnarent?
Latonae et Jovis filius: Hic enim regi iratus [puli:
Morbum per exercitum excitavit pestiferum: peribant autem po-
Quoniam Chrysen contumelia-affecerat sacerdotem 11
Atrides: hic enim venerat celeres ad naves Achivorum,
Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,
Insulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,
Aureo cum sceptro; et supplex-oravit omnes Achivos,
Atridas vero imprimis, duos duces populorum:
Atridaeque, et alii bene ocreati Achivi,
Vobis quidem dii dent, coelestes domos habitantes,
Excindere Priami urbem, feliciterque domum reverti. [pite,
Filiam autem mihi liberate dilectam, et pretium-liberationis acci-
Reveriti Jovis filium longe-jaculantem Apollinem. 21
Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi, [tium:
Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pre-
At non Atridae Agamemnoni placuit animo;
Sed contumeliose dimisit, minacemque sermonem addidit;
Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam,
Vel nunc commorantem, vel posthac reversum;
Ne forte tibi non profit sceptrum et insula Dei.
Hanc autem ego non liberabo, antequam ipsam et senectus invadat,
Nostra in domo, Argis, procul a patria sua, 30
Telam percurrentem, et meum lectum participantem,
Verum abi, ne me irrites; salvus ut redeas.
Sic dixit; timuit autem senex, et paruit mandato:
Ibatque tacitus juxta littus multum-strepentis maris,
Et multum deinde seorsum iens precabatur senex
Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:

Audi me, splendidum arcum gerens, qui Chrysan tueris,
Cillanque eximiam, Tenedoque fortiter imperas,
Smintheu: si quando tibi venustum templum coronavi,
Vel si quando tibi pingues coxas cremavi

43

Taurorum et caprarum, hoc mihi perforce votum:
Pendant-poenas Danaï ob meas lachrymas tuis sagittis!

Sic dixit orans; eum autem audit Phœbus Apollo:

Descenditque ex cœli verticibus iratus animo,
Arcum humeris gestans, et undique testam pharetram:

Clangorem autem dederunt sagittæ in humeris irati,

Ipso moto: ipse vero ibat nocti similis;

Sedit deinde seorsum a navibus, et sagittam emisit:

Terribilis autem clangor edebatur splendidi arcus.

Mulos quidem primum invasit, et canes veloces:

50

Sed postea ipsis *[hominibus]* sagittam mortiferam immittens,

Feriebat: perpetuo autem rogi cadaverum ardebant frequentes.

Novem dies quidem per exercitum ibant sagittæ Dei:

Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles;

Huic enim in animo posuit Dea candidas-ulnas-habens Juno;

Curam enim gerebat Danaorum, quia scilicet morientes videbat.

Hi itaque postquam congregati sunt, in unumque convenerant,

Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles;

Atride, nunc nos iterum-errantes puto

Retrocessuros, si modo mortem effugerimus;

60

Siquidem simul bellumque domat et pestis Achivos.

Verum age quaeso, aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,

Vel et somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Jove

Qui dicat, cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo;

[est]

Sive is *nos* ob vota-*non-reddita* incusat, sive ob hecatomben:

Si forte agnorem nidorem caprarumque læstarum

Vult affecutus, a nobis pestem depellere.

Ille quidem sic locutus refedit: his autem surrexit

Calchas Thestorides, augurum longe optimus,

Qui noverat et presentia, et futura, et preterita,

70

Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,

Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phœbus Apollo:

Qui ipsis cordatus concionatus est, et dixit;

O Achilles, jubes me, Jovi care, eloqui

Iram Apollinis longe-jaculantis regis.

Igitur ego dicam: tu autem paciscere, et mihi jura,

Qminno te mihi propensum verbis, et manibus opem laturum.

Profecto enim suspicor virum iratum fore, qui late omnium

Argivorum imperium habet, et ei obediunt Achivi.

Potentior enim rex, quando irascitur viro inferiori;

80

Quamvis enim iram vel eodem die decoxerit,

Tamen et postea retinet simultatem, donec perfecerit,

In pectoribus suis: tu itaque dic, an me sis servaturus.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Confusus valde, dic vaticinium, quodcunque scis:
 Non enim, per Apollinem Jovi carum, cui tu, Calcha,
 Vota-faciens Danaïs vaticinia ostendis,
 Non ullus, me vivo et in terra vidente,
 Tibi cavas apud naves graves manus inferet,
 Cunctorum Danaorum: *ne quidem* si Agamemnona dixeris, 90
 Qui nunc longe potentissimum in exercitu gloriatur se esse.
 Et tum quidem cepit animum, et dixit vates praeceles;
 Neque hic [*nos*] ob vota *non reddita* incusat, neque ob hecatomben;
 Sed causa sacerdotis, quem contumelia-affecit Agamemnon,
 Neque liberavit filiam, et non accepit pretium-liberationis.
 Idcirco dolores dedit Longe-jaculans [*Apollo*,] et adhuc dabit:
 Neque hic prius a peste graves manus abstinebit,
 Quam patri dilecto reddat [*Agamemnon*] nigris-oculis puellam
 Inemptam, sine pretio; et ducat [*mittat*] sacram hecatombam
 In Chrysam: tunc ipsum [*Apollinem*] forte placatum flexerimus.

Ille quidem ita locutus confedit: his autem surrexit 101
 Heros Atrides late-dominans Agamemnon
 Turbatus; iraque valde praecordia circumfusa-caligine
 Plena erant, oculique ipsi igni lucenti similes erant:
 Calchanta primum torve intuens allocutus est;

Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:
 Semper animo tuo jucundum est mala vaticinari:
 Bonum autem nondum aliquod dixisti verbum, neque perfecisti:
 Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
 Quasi idcirco ipsis Longe-jaculans [*Apollo*] dolores struat 10
 Quoniam ego puellae Chryseidis splendidum liberationis-pretium
 Nolui accipere, quandoquidem longe malo illam
 Domi habere; etenim *ipsi* Clytemnestrae praefero,
 Quam virginem duxi, uxori; quoniam non ipsa inferior est,
 Neque corpore, neque oris habitu, neque mente, neque omnino o-
 Sed et sic volo reddere, si hoc est melius. [peribus.

Malo equidem populum salvum esse, quam perire.
 Sed mihi praemium statim praeparate; ut non solus
 Argivorum praemio caream: quippe *id* non decet.
 Videtis enim hoc omnes, quod mihi praemium abito alio. 20

Huic autem respondit postea pedibus-praeestans nobilis Achilles;
 Atride gloriosissime, avarissime omnium;
 Quinam vero tibi dabunt praemium magnanimi Achivi?
 Non utique scimus communia ullibi reposita multa:
 Sed quae quidem ex urbibus depraedati sumus, ea divisa sunt;
 Populos autem non decet iterum-collecta haec congregare.
 Sed tu quidem nunc hanc Deo praemitte: at Achivi
 Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Jupiter
 Det urbem Trojam bene-munitam diripere.

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon; 30

Ne sic quidem, quamvis sis fortis, Deo-similis Achille,
Falle mente: quoniam non antevertes *astutia*, neque mihi persuade.
Nunquid vis, ut ipse habeas praemium, ac me frustra [bis,

Sedere indigentem? jubesque me hanc reddere?
Atqui si dabunt praemium magnanimi Achivi,
Satisfacientes animo *meo*, ut aequale sit valore; *bene est*:
Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam

Vel tuum, vel Ajacis, veniens, praemium, vel Ulyssis
Abducam ablatum: ille autem commotus reddetur, ad quem *ivero*.
Verum enimvero de his post consultabimus etiam alias. 140

Nunc vero age, navem nigram deducamus in mare vastum,
Intusque remiges idoneos congregemus, intus et hecatomben
Ponamus, ipsamque Chryseida pulchram-genas

Conscendere-faciamus: Unus autem aliquis praefectus ex proce-
Vel Ajax, vel Idomeneus, vel nobilis Ulysses; [tribus sit,

Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum;

Ut nobis Longe-jaculantem [*Apollinem*] places sacris factis.

Hunc autem torve intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles;
Heu! impudentia indute, lucri-studiose, [vel *dolose*,] 49

Quomodo aliquis tibi promptus mandatis obsequatur inter Achivos,
Vel ut expeditionem *aliquam* faciat, vel adversus viros fortiter pug-

Non enim ego Trojanorum gratia veni bellicolorum [net?

Huc pugnaturus; quippe qui culpa in me carent.

Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos;

Neque unquam in Phthia glebosa, populosa,

Fructum laeserunt: quoniam valde multi inter *jacent*

Montesque umbrosi, mareque resonans.

Sed te, ô valde impudens, una secuti sumus, ut tu gauderes,

Poenas expetentes pro Menelao, teque, canino-vir-aspectu,

A Trojanis: quae *beneficia* neque revereris, neque curas: 60

Quin et mihi praemium ipse te ablaturum minaris,

Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.

Non equidem tibi unquam aequale habeo praemium, quando Achivi

Trojanorum exciderint bene habitatam urbem.

Verum quidem majorem partem impetuosi belli

Manus meae ministrant; at si quando divisio venerit, [quid

Tibi praemium multo majus; ego vero modicumque gratumque

Venio possidens ad naves, postquam defessus sim pugnando.

Nunc itaque abeo in Phthiam: quoniam multo melius est,

Domum ire cum navibus recurvis; neque te puto, 70

Hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum.

Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon;

Fuge omnino, si tibi animus appetit; neque te ego

Rogo, gratia mei manere: apud me et alii sunt,

Qui me honorabunt; praecipue vero providus Jupiter.

Invisissimus vero mihi es, a-Jove-nutritorum regum.

Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnacque.

Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.
 Quin domum reversus cum navibusque tuis, et tuis fociis,
 Myrmidonibus impera: te vero ego non moror, 180
 Neque *quicquam* te aestimo iratum: minabor autem tibi sic;
 Quoniam a me aufert Chryseida Phoebus Apollo,
 Hanc quidem ego cum navique mea, et meis fociis
 Mittam: ego autem abducam Beseida pulchram-genas,
 Ipse profectus ad tentorium, tuum praemium: ut bene intelligas,
 Quanto potentior sim te: timeat vero et alius
 Aequalem *se* mihi dicere, et comparari contra.

Sic dixit: Pelidae autem dolor ortus est; et ipsi cor
 In pectore furibundo bifariam deliberavit,
 Utrum ipsemet, ense acuto stricto a femore, 90
 Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret;
 An iram sedaret, compesceretque furorem.
 Dum ille haec agitabat mente et animo,
 Trahebat utique e vagina magnum enssem; venit autem Pallas
 Coelitus: praemisera enim Dea ulnis-candida Juno,
 Ambos simul ex animo amansque, curansque.
 Stetit autem a tergo, et flava coma prehendit Pelidem,
 Soli apparens, aliorum vero nullus videbat.
 Expavit autem Achilles et retro conversus est, statimque agnovit
 Palladem Minervam; terribilesque ei oculi visi sunt. 200
 Et ipsam compellans, verbis alatis allocutus est;

Cur huc, Aegiochi Jovis progenies, venisti?
 An ut injuriam videas Agamemnonis Atridae?
 Sed tibi edico, quod et perfectum iri puto;
 Suis superbiis cito tandem animum perdet.

Hunc autem rursus alloquuta est Dea caesiis-oculis Minerva;
 Veni ego sedatura tuam iram (si modo parueris)
 Coelitus; praemisit autem me Dea candidis-ulnis Juno,
 Ambos simul ex animo diligensque curansque.
 Sed age, quiesce a contentione, neque enssem trahe manu: 10
 At verbis quidem convitiator, sicut acciderit;
 Sic enim edico, quod et perfectum erit.

Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona,
 Injuriae causa hujus: tu autem cohibe te, obtemperaue nobis.

Hanc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Oportet quidem vestrum, Dea, verbum observare,
 Quantumvis sim animo iratus: sic enim melius.
 Quisquis utique Diis obtemperaverit, magis et *illi* exaudiunt ipsum.

Dixit, et in argenteo manubrio repressit manum gravem;
 Retroque in vaginam condidit magnum enssem, neque fuit inobe-
 Verbo Minervae; haec autem ad coelum abiit, [diens
 In domos Aegiochi Jovis, ad deos alios. 22

Pelides autem iterum asperis verbis
 Atridem alloquutus est, et nondum cessabat ab ira;

Vinolente, canis oculos habens, cor vero cervi;
 Neque unquam in bellum una cum populo armari,
 Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum,
 Ausus es animo: hoc utique tibi mors videtur esse.
 Certe multo melius est, per exercitum latum Achivorum,
 Dona auferre *illius*, quicumque tibi contradixerit: 230
 Populi-vorator rex, quoniam hominibus nullius pretii imperas:
 Certe enim, Atrida, nunc postremo contumeliam fecisses.
 Verum tibi edico, atque insuper magnum juramentum juro,
 Nae per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia et ramos
 Producet, postquam semel truncum in montibus reliquit,
 Neque repullulabit; circum enim ei ferrum delibravit
 Foliaque et corticem; nunc autem ipsum filii Achivorum
 In manibus portant iudices, qui utique leges
 A Jove tuentur; hoc autem tibi erit magnum juramentum:
 Certe aliquando Achilles desiderium invadet filios Achivorum 40
 Univerfos: his autem non poteris, dolens licet,
 Prodesse; quando multi ab Hectore homicida
 Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis
 Iratus, quod fortissimum Achivorum non honoraris.

Sic dixit Pelides; sceptrumque projecit in terram
 Aureis clavis distinctum: confedit autem ipse.
 Atrides vero ex altera parte irascebatur: His igitur Nestor
 Suaviloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,
 Cujus etiam a lingua melle dulcior fluebat sermo.
 Ei jam duae quidem aetates articulata-voce-loquentium hominum
 Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt et vixerunt 51
 In Pylo eximia, inter tertios autem *jam* regnabat.
 Qui illis prudens concionatus est, et dixit;

O Dii, certe magnus luctus Achivam terram invadit.
 Certe laetabitur Priamus, Priamique filii,
 Caeterique Trojani valde gaudebunt animo,
 Si de vobis haec omnia audiverint decertantibus,
 Qui quidem consilio Danaïs antecellitis, et pugnando.
 Sed persuadeamini: ambo nempe juniores estis me. 60
 Jam enim aliquando ego et cum fortioribus, quam vobis,
 Viris consuetudinem-habui, et nunquam me ipsi parvi-penderunt.
 Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,
 Qualem Pirithoumque, Dryantemque, ducem populorum,
 Caeneumque, Exadiumque, et divinum Polyphemum,
 Theseumque Aegidem, similem immortalibus.
 Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:
 Fortissimi quidem erant, et cum fortissimis pugnabant
 Centauris monticolis, et terribiliter interfecerunt.
 Et quidem cum illis habebam-consuetudinem e Pylo profectus,
 Procul ex Apia terra: Evocarunt enim ipsi. 70
 Et pugnabam pro meis *quidem* viribus ego: cum illis autem nullus

Eorum, qui nunc homines sunt terrestres, pugnaret:
 Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabantque verbo.
 Verum obedite et vos; quandoquidem obedire melius.
 Neque tu ab isto, quantumvis praestans, auferas puellam,
 Verum sine, ut ei primum dederunt praemium filii Achivorum:
 Neque tu, Pelide, velis contendere regi
 Contra: quia nunquam *ullas* similem, *atque hic*, fortitus est honorem
 Sceptryger rex, cui utique Jupiter gloriam dedit.
 Si autem tu fortior es, Deaque te generavit mater, 280
 At hic potentior est, quia pluribus imperat.
 Atride, tu autem compesce tuam iram: verum ego
 Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus
 Propugnaculum Achivis est belli mali.

Hunc autem vicissim-allocutus est rex Agamemnon;
 Sane haec omnia, fenex, convenienter dixisti:
 Verum hic vir vult supra omnes esse alios;
 In omnes dominari vult, omnibusque imperare,
 Et omnibus praeesse: quae minime persuasurum puto.
 Quod si ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes, 300
 An propterea ipsi permittunt contumelias loqui?

Huic autem interpellato-sermone respondit nobilis Achilles;
 Certe timidusque et nullius pretii vocari debeam,
 Si utique tibi in omni re cessero, quamcunque dixeris.
 Aliis sane haec impera; nec enim mihi
 Praecipias; non enim ego amplius *me* tibi obtemperaturum puto.
 Aliud autem tibi dicam, tu vero in praecordiis tuis conde:
 Manibus quidem non ego pugnabo causa puellae,
 Neq; tecum, neq; cum alio quovis, quum a me auferis quod dedistis:
 Aliarum autem rerum, quae mihi sunt velocem apud navem nigram,
 Harum utique nihil auferes abripiens, invito me. 301
 Quin age, fac periculum; ut cognoscant et isti:
 Statim tibi sanguis niger fluat circa lanceam.

Sic hi contrariis contententes verbis
 Surrexerunt; solveruntque concionem apud naves Achivorum.
 Pelides quidem ad tentoria et naves aequales
 Abiit, cumque Moenetiade et suis fociis:
 Atrides autem navem velocem in mare deduxit,
 Et in *eam* remiges elegit viginti, inque *eam* hecatomben
 Imposuit Deo: insuper vero Chryseidem pulchras-genas habentem
 Collocavit ducens: dux autem inscendit sapiens Ulysses. 11
 Hi quidem deinde, cum conscendissent innavigabant humidias vias.
 Exercitum autem Atrides lustrari iussit.
 Illi igitur lustrabantur, et in mare sordes projiciebant;
 Sacrificabantque Apollini perfectas hecatombas
 Taurorum et caprarum, juxta littus maris infructuosi:
 Nidor autem ad coelum ibat circumfusus fumo.
 Sic hi quidem haec operabantur per exercitum: neque Agamemnon

Cessabat a contentione, quam primum minatus fuerat Achilli.
Sed is Talthibiumque et Eurybatem affatus est, 320
Qui ipsi erant praecones et seduli ministri;

Abite *ad* tentorium Pelidae Achillis,
Manu prehensam adducite Briseida pulchris-genis.
Quod si non dederit, ego ipse auferam,
Veniens cum pluribus: quod illi et acerbius erit.

Sic dicens, praemisit; asperum autem sermonem addidit *in mandatis*.

Hi itaque inviti iverunt juxta littus maris infructuosi:
Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt.
Illum autem invenerunt apudque tentorium et navem nigram
Sedentem: neque sane hos intuitus laetatus est Achilles. 30
Hi quidem perterriti, et reverentes regem,
Stabant, neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.
Sed is cognovit suis in mentibus, dixitque;

Salvete praecones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
Propius accedite; nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
Qui vos misit Briseidis causa puellae.

Verum age, generose Patrocle, educ puellam,
Et ipsis trade, ut abducant: ipsi autem testes sint
Coram Diis beatis, coramque mortalibus hominibus,
Et coram rege immiti. Sin vero unquam posthac 40
Opus me fuerit ad indignam pestem arcendam
Ab aliis:—Certe enim ille perniciosus consiliis furit,
Neque omnino potest circumspicere simul praesentia et futura,
Ut sibi apud naves salvi pugnent Achivi.

Sic dixit: Patroclus autem caro paruit sodali,
Eduxitque tentorio Briseida pulchris-genis,
Et tradidit abducendam: illi autem redibant ad naves Achivorum;
Atque invita una cum his mulier ibat. Sed Achilles
Lachrymans, a fociis statim sedit seorsum separatus,
Littus ad maris cani, inspiciebat nigrum pontum. 50

Multa autem matri dilectae supplicavit, manus porrigens;
Mater, quandoquidem me peperisti brevis aevi existentem,
Honorem saltem mihi debebat Olympius tribuere, [ravit:
Jupiter altitonans; nunc autem neque me tantillum quidem hono-
Certe enim me Atrides late-dominans Agamemnon [stulerit.
Contumelia-affecit: prehensens enim habet praemium, ipse cum ab-

Sic dixit lachrymas fundens. Hunc autem audivit veneranda
Sedens in profunditatibus maris apud patrem senem: [mater,
Raptimque emerfit e cano mari, velut nebula;

Et ante ipsum sedit lachrymas-fundentem, 60
Manuque ipsum demulsit, et verba fecit, et compellavit;

Fili, quid fles? Quis vero tibi mentem invasit moeror?
Dic; ne celes animo; ut sciamus ambo. [chilles;

Hanc autem graviter suspirans allocutus est pedibus velox A-
Nostij: cur tibi haec scienti omnia dicam?

Ivimus in Theben sacram urbem Etionis.

Hancque diripuimus, et adduximus huc omnia:

Et haec quidem bene diviserunt inter se filii Achivorum,

Elegerunt autem Atridae Chryseida pulchris-genis:

Chryses vero postea sacerdos longe-jaculantis Apollinis 370

Venit ad veloces naves Achivorum aere-loricatorum,

Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,

Insulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,

Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos;

Atridas vero imprimis, duos duces populorum.

Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi, [tium:

Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pre-

At non Atridae Agamemnoni placuit animo;

Sed contumeliose dimisit, et minacem sermonem addebat.

Iratus itaque senex retro abivit: hunc autem Apollo 80

Precantem exaudivit, quoniam valde illi carus erat:

Misit itaque in Argivos malam sagittam; populi vero

Moriebantur alii super alios: ibantque spicula Dei

Quoquo versus per exercitum latum Achivorum: nobis autem vates

Peritus in concione narrabat vaticinia Apollinis.

Tum statim ego primus hortabar Deum placare.

Atridem vero deinde ira cepit; statimque exsurgens

Minatus est verbum, quod utique et perfectum est.

Illam quidem enim cum navi veloci nigris-oculis Achivi

Ad Chrysen deducunt, feruntque donaria Deo: 90

At mihi jam nuper e tentorio iverunt praecones abducentes

Puellam Brisei, quam mihi dederant filii Achivorum.

Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.

Profecta ad coelum Jovem precare, si unquam utique aliquid

Vel verbo juvisti cor Jovis, vel etiam facto.

Saepe enim te patris in aedibus audiui

Gloriantem, quum dicebas, ab atras-nubes-cogente Saturnio

Solam te inter immortales indignam perniciem avertisse,

Quando ipsum colligare coelestes voluerunt alii,

Junoque et Neptunus, et Pallas Minerva: 400

Sed tu eum, quum venisses, Dea, liberaisti a vinculis,

Statim Centimanum vocans in excelsum Olympum,

Quem Briareum vocant Dii, homines autem omnes

Aegaeonem: is enim viribus suo patre praestantior.

Qui porro apud Saturnium sedebat, gloria-laetus. [gaverunt.

Hunc utiq; exhorruerunt immortales Dii, neque Jovem amplius li-

His nunc illi in memoriam revocatis asside, et prehende genua.

Si quo modo velit Trojanis auxiliari,

Ad puppes vero usque et ad mare concludere Achivos

Caecos, ut omnes fruantur rege, 10

Sentiat autem et Atrides late-dominans Agamemnon

Suam culpam; quod fortissimum Achivorum nihil honorarit.

Huic autem respondit deinde Thetis, lachrymas effundens;
 Heu! fili mi, cur te enutrivì, quem malo fato peperì?
 O utinam apud naves sine lachrymis et illaesus
 Sederes; quoniam tibi aevum breve, neque valde diuturnum!
 Nunc autem simul et cito-moriturus, et aerumnosus supra omnes
 Es: idcirco te malo fato peperì in aedibus.
 Hoc tamen distura verbum Jovi gaudenti-fulmine
 Vado ipsa in Olympum valde-nivosum, si persuadebitur. 430
 Sed tu quidem nunc, navibus assidens velocibus
 Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.
 Jupiter enim in Oceanum ad inculpato Aethiopas
 Hesternus abiit ad convivium; Diique simul omnes sequuti sunt.
 Duodecima autem rursus veniet in coelum:
 Et tunc postea vadam Jovis ad aere-fundatam domum,
 Et ipsius genibus advolvar, et eum persuasum iri puto.
 Sic utique locuta abiit: illum autem reliquit ibi
 Iratum in animo, *propter* mulierem eleganter cinctam,
 Quam utique vi ab invito abstulerunt. Sed Ulysses
 In Chrysen pervenit, ducens sacram hecatomben.
 Hi autem quando portum valde profundum intraverant,
 Vela quidem legerunt, posueruntque in navi nigra;
 Malum autem receptaculo suo admoverunt, rudentibus demissum
 Statim; ipsamque in stationem protraxerunt remis,
 Anchorasque jecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 Et ipsi autem exierunt in littus maris;
 Et hecatomben exposuerunt longe-jaculanti Apollini.
 Dein et Chryseis navi exivit ponti-grada.
 Hanc quidem postea ad altare ducens sapiens Ulysses, 40
 Patri charo in manibus posuit, et ipsum allocutus est;
 O Chryse, protinus misit me rex virorum Agamemnon,
 Filiamque tibi ut ducerem, Phoeboque sacram hecatomben
 Sacrificarem pro Danaïs; ut placemus Deum,
 Qui modo Argivis acerbissimos dolores immisit.
 Sic locutus, in manibus posuit. Ille autem accepit gaudens
 Filiam dilectam: hi vero confestim Deo splendidam hecatombam
 Ordine statuerunt rite-aedificatum circa altare.
 Manusque deinde lavarunt, et molas sustulerunt.
 His autem Chryses alta voce precabatur, manibus sublati. 50
 Audi me, argenteum-arcum-habens, qui Chrysen tueris,
 Cillamque eximiam, Tenedoque potenter imperas:
 Jam quidem aliquando me antea exaudisti precantem;
 Honorasti quidem me, valde autem laesisti populum Achivorum:
 Itidem et nunc mihi hoc perforce votum,
 Jam nunc a Danaïs indignam pestem remove.
 Sic dixit orans; hunc vero exaudivit Phoebus Apollo.
 Caeterum postquam precati sunt, et molas projecerunt, [riarunt,
 Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et exco-

Fem
 Post
 Ado
 Lib
 Tun
 Min
 Affa
 Atq
 Con
 Por
 Puer
 Distr
 Illi i
 Laet
 Cant

Qua
 Utiq
 Quar
 Tunc
 His p
 Illi v
 Vent
 Carin
 Haec
 Ac p
 Nave
 Alte
 Ipsi a
 Veru
 Gene
 Nequ
 Nequ
 Illic
 At qu
 Tum
 Omn
 Filii
 Matu
 Inven
 In su
 Et an
 Sinist
 Suppl
 Ju
 Vel v
 Hono

Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt, 460
 Postquam duplicaverant; super ipsis autem frustra cruda posuerunt.
 Adolebat autem in lignis fissis senex, et insuper nigrum vinum
 Libabat: juvenesq; secus illum, tenebant verua in 5 mucrones fissa
 Tum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant, [manibus.
 Minutatim dein secuerunt caetera, et verubus transfixerunt,
 Assaruntque scitè, detraxeruntque omnia.

Atque ubi cessarunt ab opere, appararantque convivium,
 Convivati sunt: neque quicquam animus indiguit cibo aequali.

Porro postquam potus et cibi desiderium exemerant,

Pueri quidem crateras coronabant vino; 70

Distribuebantque omnibus, auspicantes poculis.

Illi igitur totum diem cantu Deum placabant,

Laetum canentes paeana, juvenes Achivorum,

Cantu celebrantes longe-jaculantem [*Apollinem*:] ille autem ani-
 mo delectabatur audiens.

Quando vero sol occidit, et tenebrae supervenerunt,

Utique tunc dormiverunt juxta retinacula navis.

Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos Aurora,

Tunc deinde revehebantur ad amplum exercitum Achivorum.

His porro secundum ventum misit longe-jaculans Apollo:

Illi vero malum crexerunt, velaque alba panderunt: 80

Ventus autem flatu-implevit medium velum, circumque fluctus

Carinam ater valde resonabat, navi eunte:

Haec itaque currebat per fluctum conficiens vias.

Ac postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum,

Navem quidem hi nigram in continentem subduxerunt,

Alte super arenas, palangasque longas subtenderunt:

Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaque navesque.

Verum iram fovit, navibus assidens velocibus,

Generosus Pelei filius pedibus velox Achilles,

Neque unquam in concione versabatur illustres-viros-habente, 90

Neque unquam in praelio; sed macerabat suum cor,

Illic manens; desiderabat autem clamoremque pugnamque.

At quando jam ex illo duodecimus erat dies,

Tum utique ad Olympum ibant Dii semper existentes [datorum

Omnem simul, Jupiterq; praeibat: Thetis autem non oblita est man-

Filii sui, sed emerxit ex unda maris,

Matutinaque conscendit in magnum coelum Olympumque:

Invenit autem late-sonantem Saturnium seorsum sedentem ab aliis

In summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

Et ante ipsum sedit, et prehendit genua 500

Sinistra; dexteraque mento prehenso,

Supplicans allocuta est Jovem Saturnium regem:

Jupiter pater, si unquam revera te inter immortales juvi,

Vel verbo, vel opere; hoc mihi perforce votum:

Honora mihi filium, qui brevissimae vitae prae caeteris

Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
 Contumelia-affecit: Ereptum enim habet praemium, ipse abripiens,
 At tu ipsum honora, Olympic, sapientissime Jupiter;
 Tamdiu autem Trojanis adjuce victoriam, donec Achivi
 Filium meum honorent, augeantque eum honore. 510

Sic dixit. Hanc autem nihil allocutus est nubes-cogens Jupiter,
 Sed tacitus diu sedit. Thetis vero, ita ut apprehenderat genua,
 Sic tenebat inhaerens, et rogabat secundo iterum;
 Vere jam mihi promitte, et annue,
 Vel abnue; quoniam non tibi inest timor: ut bene sciam,
 Quanto ego inter omnes inhonoratissima Dea sum. [ter;

Hanc autem graviter suspirans allocutus est nubes-cogens Jupi-
 Sane perniciosum facinus, quum me in offensionem impellis
 Junonis, quando me irritet contumeliosis verbis.

Haec autem et temere mecum semper inter immortales Deos 20
 Contendit; atque me dicit in pugna Trojanis auxiliari.
 Sed tu quidem nunc recede, ne te videat

Juno: mihi autem haec erunt curae, ut perficiam.
 Verum age, jam tibi capite annuam, ut fidem habeas.
 Hoc enim a me inter immortales maximum
 Signum: non enim *Promissum* meum revocabile, neque fallax,
 Neque infectum, quodcunque capite annuero.

Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius:
 Ambrosiae vero comae concussae sunt regis
 A capite immortalis; ac magnum tremefecit Olympum. 30
 Illi utique re sic deliberata discesserunt: haec quidem deinde
 In mare desiliit profundum e splendido Olympo; [rexerunt
 Jupiter autem *rediit* in suam domum. Dii vero simul omnes assur-
 Ex sedibus, sui patris in occursum: neque quisquam sustinuit
 Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.

Sic hic quidem illic resedit in folio; neque ipsum Juno
 Ignoravit, conspicata, quod contulerat cum eo consilia
 Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis:
 Statim itaque convitiis Jovem Saturnium allocuta est:

Quis vero tecum, dolose, Deorum, contulit consilia? 40
 Semper tibi gratum est, a me seorsum existenti, [quam
 Clandestina *consilia* ineuntem statuere: neque unquam mihi quic-
 Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris.

Huic autem respondit deinde pater hominumque Deorumque;
 Juno, ne (quae) omnia mea sperato consilia
 Te scituras: difficilia tibi erunt, uxor quamvis *mea* sis:
 Sed quod quidem par fuerit audire, nullus utique
 Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:
 Quod autem ego seorsum a Diis voluero animo concipere,
 Ne tu haec singula interroga, neque perscrutare. 50

Huic autem respondit postea magnos-oculos-habens veneranda
 Seyerissime Saturnie, quale verbum dixisti? [Juno

Et omnino te antea neque interrogavi, neque perscrutor:
Sed valde quietus ea consultas, quaecunque vis.
Nunc autem valde timeo animo, ne te seduxerit
Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis.
Matutina enim tibi affedit, etprehendit genua.
Cui te suspicor annuisse certe, fore ut Achillem
Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum.

Huic autem respondens dixit nubes-cogens Jupiter;
Improba, semper quidem suspicaris, nec te lateo:
Proficere tamen nihil poteris, sed animo ingrata
Magis eris meo: hoc autem tibi acerbius erit.
Si vero ita hoc est, mihi gratum erit.

560

Verum tacita sede, meoque obedi verbo;
Ne tibi non depellant, quotquot Dii sunt in Olympo,
Prope accedentem, quando tibi invictas manus injiciam.

Sic dixit: timuit autem magnis-oculis veneranda Juno;
Et tacita sedit, inflexo suo corde.

Ingemuerunt autem, per domum Jovis, Dii coelicolae.
Hisce autem Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,
Matri dilectae gratificans, candidas-ulnas-habenti Junoni;

70

Certe pestifera facta haec erunt, nec amplius tolerabilia,
Si quidem vos gratia mortalium contenditis hoc modo,
Interque Deos tumultum excitatis: neque ulla convivii
Boni erit voluptas, quoniam pejora vincunt.

Matrem autem ego admoneo, et ipsam licet intelligentem,
Patri caro obsequium praestare Jovi; ne iterum
Jurget pater, et nobis convivium conturbet.

Si enim vult Olympius fulminator,
Ex sedibus omnia deturbare;— Is enim longe potentissimus est.

80

At tu hunc verbis demulceto mollibus:
Statim deinde placidus Olympius erit nobis.

Sic dixit; et surgens, poculum duplex rotundum
Matri dilectae in manibus posuit; et ipsam allocutus est;

Tolera, mater mea, et sustine, moesta quamvis sis;
Ne te, tam charam mihi existentem, his oculis videam
Verberatam: tunc utique non potero, quantumvis dolens,
Juvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.

90

Jam enim me et alias adjuvare studentem
Dejecit, pede prehensum, de limine divino:
Totam autem diem ferebar, unaque cum sole occidente
Decidi in Lemno; parum autem jam animae inerat:
Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem.

Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulnas-habens Juno;
Subridensque a filio accepit manu poculum.
At ille caeteris Diis a dextra-exorsus omnibus
Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.
Immensus autem excitatus est risus beatis Diis,

Ut viderunt Vulcanum per aedes ministrantem.

600

Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
Convivabantur; neque quicquam animus indiguit dapibus aequa-
Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
Musique, quae canebant, alternantes voce pulchra.
Caeterum postquam occidit splendida lux solis,
Hi quidem decubitori abierunt domum unusquisque,
Ubi singulis domum inclytus utroque-pede-claudus
Vulcanus fecerat solertibus praecordiis:
Jupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurator,
Ubi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet: 60
Illic dormivit cum ascendisset; juxtaque, aureum-folium-habens
Juno.

LIBER SECUNDUS.

CAETERI quidem Dii et homines bellatores equestres
Dormiebant totam noctem; Jovem autem non tenebat dulcis
Verum is anxie-cogitabat animo, ut Achillem [somnia,
Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium:
Et id compellans, verbis alatis allocutus est;

Vade, age, perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivorum:
Ingressum in tentorium Agamemnonis Atridae,
Omnia valde accurate nuncia, sicut mando: 10
Armare ipsum jube comatos Achivos [bentem
Cum omnibus copiis: Nunc enim capiat urbem latas-vias-ha-
Trojanorum; non enim amplius diverse coelestes domos habentes
Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent.

Sic dixit: ivit autem Somnium, postquam sermonem audivit:
Protinusque pervenit celeres ad naves Achivorum:
Ivit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc vero deprehendit
Dormientem in tentorio; circumque dulcis fufus erat somnus.
Stetit autem supra caput, Neleio filio similis, 20
Nestori, quem maxime senum honorabat Agamemnon.
Huic se cum assimilavisset, eum *ita* alloquebatur divinum Somnium;

Dormis, Atrei fili bellicosi, equum-domitoris?
Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
Cui populi que sunt commissi, et tanta curae sunt. [sum,
Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus; Jovis enim tibi nuncius
Qui de te, *quantum* distans, valde sollicitus est, et miseratur:
Armare te iussit comantes Achivos [tem
Cum omnibus copiis: nunc enim capias urbem latas-vias-haben-
Trojanorum: non enim amplius diverse coelestes domos habentes

Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent
A Jove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio
Capiat, quando te dulcis somnus dimiserit.

Sic quum dixisset, abiit; illumque reliquit ibi
Ea cogitantem animo, quae non perfecta erant futura:
Putavit enim capturum se Priami urbem die illo,
Stultus; neque ea sciebat, quae Jupiter scilicet moliebatur opera.
Erat enim insuper impositurus doloresque suspiriaque
Trojanisque et Danaïs per acres pugnas.

40

Experrectus igitur est ex somno; divinaque ei adhuc circumfusa erat
Sedit autem arrectus, mollemque induit tunicam, [vox:
Pulchram, novam: circaque magnum sibi jecit pallium:
Pedibus item sub nitidis ligavit pulchra calceamenta:
Circumque humeros suspendit ensen argenteis-clavis:
Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
Cum quo ivit ad naves Achivorum aere-loricatorum.

Aurora quidem Dea conscendit magnum Olympum,
Jovi lumen nunciatura et aliis immortalibus:

Sed is praecones argutis-vocibus jussit, 50
Convocare ad concilium comantes Achivos: [leriter.

Hi quidem convocarunt, illi autem frequentes affuerunt valde ce-
Consultationem vero primum magnanimorum sedere jussit Senato-
Nestoream apud navem Pylo-nati regis: [rum,

Quos ille cum coëgisset, prudentem struebat consultationem;

Audite, amici, divinum mihi in somnis venit Somnium,
Dulcem per noctem: maxime vero Nestori nobili,
Formaque staturaque corporisque habitu, simillimus erat.
Stetit autem supra caput, et ad me verba fecit;

Dormis, Atrei fili, bellicosi, equum-domitoris? 60

Non oportet totam noctem dormire consiliarium virum;
Cui populi commissi sunt, et tanta curae-sunt. [sum,

Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus: Jovis enim tibi nuncius
Qui de te, *quāquam* distans, valde sollicitus est, et miseratur.

Armare te jussit comantes Achivos

Cum omnibus copiis; nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
Trojanorum: non enim amplius diverse coelestes domos habentes
Immortales sentiunt; inflexit enim omnes

Juno supplicans: Trojanis vero mala impendent
Ab Jove: Sed tu tuo tene animo. Sic illud loquutum

70

Abiit avolans; meque jucundus somnus reliquit.
Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.

Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,
Et fugere cum navibus multorum-transfrorum jubebo:

Vos autem aliunde alius cohibete verbis.

Ille quidem sic loquutus, confedit. His autem surrexit
Nestor, qui Pyli rex erat arenosae,

Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;

O amici, Argivorum ductores et principes,
Siquidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,
Mendacium diceremus, et averfaremur magis: 86
[riatur esse.]
Nunc autem vidit is, qui se longe praestantissimum in exercitu glo-
Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.

Sic loquutus, concilio incepit excedere.

Hi autem surrexerunt, parueruntque pastori populorum,
Sceptrigeri reges: accurrebant autem *interea* populi.

Sicut gentes eunt apum confertarum,
E petra cava semper recens venientium,
In modum racemi autem volant super floribus vernis,
Et aliae hac affatim volant, aliae illac: 93
Sic horum gentes multae a navibus et tentoriis
Littus ante immensum procedebant ordine
Turmatim ad concionem; interque ipsos Fama accendebatur,
Incitans irē, Jovis nuncia: Hi itaque congregati erant:
Tumultuabatur autem concio, subtusque gemebat terra,
Populis sedentibus; clamorque inconditus erat: novem autem ipsos
Praecones vociferantes cohibebant, si quando a clamore
Desisterent, et Jovis alumnos reges audirent.

Vix tandem resedit populus, tenebantque sedes,
Cessantes a clamore: quum rex Agamemnon 100
Surrexit, sceptrum tenens; quod Vulcanus labore-fabricaverat.
Vulcanus quidem dedit Jovi Saturnio Regi:
Sed Jupiter dedit internuncio Argicidae:
Mercurius autem rex dedit Pelopi equiti:
Ac rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum;
Atreusque moriens reliquit diviti-pecorum Thyestae;
Ac rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandum,
Ut multis insulis et Argo omni imperaret;
Hoc ille nixus, verba alata dixit;

O amici heroēs Danai, famuli Martis, 10
Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi;
Durus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,
Ilio exciso bene munito, *me* rediturum;
Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet
Inglorium, Argos redire; postquam multum perdidici populum.
Ita scilicet Jovi erit praepotenti placitum,
Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,
Et adhuc etiam demolietur: ejus enim potentia est maxima.
Turpe enim hoc est etiam posteris auditu,
Incasum adeo talem tantumque populum Achivorum 20
Irritum bellum gerere, et pugnare
Cum viris paucioribus: exitus autem nondum ullus apparuit.
Si enim velimus Achivique Trojanique,
Foederibus fidelibus percussis, numerari utrique;

Trojanos quidem legere, cives quotquot sunt;
 Nos autem in decurias disponamur Achivi,
 Trojanorumque viros singulos accipiamus, qui vinum fundant;
 Multae utique decuriae indigerent pocillatore.
 In tantum ego ajo plures esse filios Achivorum
 Trojanis, qui habitant in urbe. Sed auxiliares 130
 Multis ex civitatibus hastas-vibrantes viri sunt,
 Qui me valde impediunt, et non sinunt volentem
 Trojae expugnare bene habitatum oppidum.
 Novem utique praeterierunt Jovis magni anni,
 Et jam ligna computruerunt navium, et funes dissoluti sunt:
 Et nostrae utique uxores, et infantes liberi,
 Sedent in aedibus expectantes: nobis autem opus
 Frustra infectum, cujus gratia huc venimus:
 Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes:
 Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram: 40
 Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem.

Sic dixit: His autem animum in pectoribus commovit,
 Omnibus inter multitudinem, quicumque non consilium audiverant.
 Mota est vero concio, ut fluctus ingentes maris
 Pelagi Icarii, quos quidem Eurysque Notusque
 Commovit, cum irruerit patris Jovis ex nubibus. [niens,
 Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetum campum, ve-
 Rapidus superne ingruens, et incumbens-inclinat spicas;
 Sic horum tota concio mota est: hi autem fremitu-militari
 Ad naves ruebant: a pedibus vero subter pulvis 50
 Stabat excitatus: Alii autem alios adhortabantur,
 Ut prehenderent naves, et traherent in mare vastum;
 Alveosque expurgabant. Clamor autem in coelum ivit
 Domum properantium; subtrahebantque palangas navibus.

Tunc sane Argivis praeter fatum reditus contigisset,
 Nisi Minervam Juno sermone affata fuisset;
 Papae, Aegiochi Jovis filia indomita,
 Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,
 Argivi fugient super lata dorsa maris?
 Gloriam autem Priamo, et Trojanis reliquerint 60
 Argivam Helenam; cujus gratia multi Achivorum,
 Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patria terra?
 Verum abi nunc ad populum Achivorum aere-loricatorum,
 Tuisque lenibus verbis cohibe virum quemque, [mis.
 Nec sine naves in mare trahere, quae hinc et inde impelluntur re-

Sic dixit: nec non paruit Dea caesis-oculis Minerva.
 Descendit itaque ab Olympi verticibus concitata,
 Raptimque venit veloces ad naves Achivorum:
 Invenit deinde Ulyssem Jovi consilio parem,
 Stantem: neque hic navem bonis-transstris-instructam nigram 70
 Tangebatur, quia ipsum dolor corde et animo invaserat.

Prope igitur stans allocuta est caecis-oculis Minerva;

Generose Laërtiade, solertissime Ulyssè,
Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,
Fugietis, naves multa transtra habentes ingressi?
Gloriam autem Priamo et Trojanis reliqueritis,
Argivam Helenam, cujus gratia multi Achivorum
Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patria terra?
Verum abi nunc ad populum Achivorum, neque cesses;
Tuisque blandis verbis cohibe virum quemque,

189

Neque finas naves in mare trahere, quae-utrinque-impelluntur-re-

Sic dixit: hic autem intellexit Deae vocem loquentis; [mis.
Tendebatque currere, laenamque abjecit: illam vero sustulit
Praeco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.

Ipse autem Atridae Agamemnoni obviu veniens,
Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
Cum quo ivit per naves Achivorum aere-loricatorum.

Quemcunque quidem, seu regem, seu primarium virum inveniret,
Hunc blandis verbis detinebat astans;

Vir optime, non te decet, timidum uti, trepidare;

90

Quin ipse et sede, et alios sedere fac populos.

Nondum enim certo scis, quis animus Atridae:

Nunc quidem tentat, mox autem poena afficiet filios Achivorum.

In concilio enim non omnes audivimus, quid dixerit:

Cavendum igitur, ne iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.

Ira enim magna est, Jovis alumni-regis.

Honor autem ab Jove est, diligitque ipsum providus Jupiter.

Quemcunque vero plebeium virum videret, vociferantemque of-
Hunc sceptro percutiebat, increpitabatque voce;

[fenderet,

Improbe, quiete sede, et aliorum verba audi,

200

Qui te praestantiores sunt: tu autem imbellis et invalidus,

Neque unquam in bello aestimatus, neque in concilio.

Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Achivi:

Non bonum, multorum principatus: unus princeps esto,

Unus rex, cui dedit filius Saturni versuti

Sceptrumque et jura, ut ipsis dominetur.

[concilium

Sic ille imperatorem-agens dirigebat exercitum. Illi autem ad

Rursus ruebant, a navibus et tentoriis,

Cum tumultu: sicut quum fluctus multum-strepentis maris

Littore magno fremit, resonatque pontus.

10

Ac caeteri quidem sedebant; tenebantque sedes.

Thersites autem adhuc solus blaterans tumultuabatur,

Qui verbis animo suo et scurrilibus et multis norat,

Temere, ac non prout decebat, contendere regibus,

Verum quodcunque ei videretur ridiculum Argivis

Fore: turpissimus autem vir ad Ilium venit:

Strabo erat, claudusque altero pede; et ipsius humeri

Gibbi, in pectus contracti: at superne

Acutus erat capite, rarum vero supra sparsum erat capillamentum.

Inimicissimus autem Achilli maxime erat, et Ulyssi; 220

His enim *praecipue* convitari solebat. Tum vero Agamemnoni no-

Stridule clamans dicebat probra: huic itaque Achivi [bili

Vehementer irati erant, et indignabantur animo:

At hic alte vociferans, Agamemnonem increpabat sermone;

Atrida, quam ob rem queresis, aut *qua re* indiges?

Plena tibi aere tentoria, multae et mulieres

Sunt in tentoriis selesctae, quas tibi Achivi

Omnium primo damus, cum urbem ceperimus.

An adhuc et auro indiges, quod quis afferat [pretium,

Trojanorum equum-domitorum ex Ilio, pro filio redemptionis-

Quem ego vinctum duxero, vel alius Achivorum? 31

Aut mulierem juvenem, cui miscaris amore,

Quamque ipse seorsum detineas? Minime quidem decet

Principem existentem, in mala inducere filios Achivorum.

O imbelles, ignava probra, Achacides, non amplius Achivi,

Domum cum navibus redeamus: hunc vero sinamus

Isthic ad Trojam praemia concoquere; ut sciat,

An in aliquo ei et nos adjumento simus, an non:

Qui etiam nunc Achillem, se multo fortiolem virum, [vi abstulit.

Contumelia affecit: Ereptum enim habet ejus praemium, quod ipse

Veruntamen non Achilli bilis est in praecordiis, verum *focors est*; 41

Alioqui enim, Atrida, nunc postremum injurius fuisses.

Sic dixit, convitiens Agamemnoni, pastori populorum,

Thersites: huic autem cito astitit nobilis Ulysses,

Et ipsum torve intuitus duro increpavit sermone;

Thersite loquacissime, vocalis quanquam sis concionator,

Desine, neque velis solus contendere cum regibus:

Non enim ego, quam tu sis, censeo pejorem mortalem alium

Esse, quotquot cum Atridis ad Ilium venerunt.

Quare ne reges in ore habens concioneris,

50

Neu ipsis probra objicias, et reditionem observes.

Nondum plane scimus quomodo futura sint haec sacra;

Utrum bene, an male, redituri simus filii Achivorum.

Propterea nunc Atridae Agamemnoni, pastori populorum,

Sedes jaciens convitia; quia ei valde multa dant

Heroës Danaï: tu vero maledictis irritans concionaris.

Sed tibi edico, quod et perfectum erit.

Sicubi iterum te insanientem deprehendero, sicut jam hic;

Ne amplius deinceps Ulyssi caput super humeros sit,

Neque posthac Telemachi pater vocer,

60

Si non ego, te comprehenso, tuas quidem vestes exuero,

Laenamque et tunicam, quaeque pudenda contegunt;

Ipsum autem flentem veloces ad naves demisero

Caesum e concione duris verberibus.

Sic dixit; sceptroque tergum atque humeras

Percussit; ille vero intorquebat se; uberes autem ei exciderunt la-
Vibexque cruenta in dorso exorta est, [chrymae;

Sceptro ab aureo: ipse autem sedit, timuitque:

Dolensque vultu foedo, absterfit lachrymas.

Illi autem, quamvis moesti, super ipso suaviter riserunt; 270

Sic autem aliquis dicebat, intuens propinquum alium;

Dii boni, certe plurima Ulysses bona fecit,

Consiliaque inchoans bona, bellumque adornans:

Nunc vero hoc sane multo optimum inter Argivos fecit,

Qui hunc convitiatorem contumeliosum coërcuit a garrulitate.

Nequaquam certe ipsum iterum stimulat animus praeferox

Objurgare reges contumeliosis verbis.

Sic dixerunt multitudo. Sed urbium vastator Ulysses

Surrexit sceptrum tenens: (juxtaque caesis-oculis Minerva,

Affimulata praeconi, silere populum jussit; 30

Ut simul primique et postremi filii Achivorum

Sermonem audirent, et expenderent consilium:)

Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;

Atrida, nunc te, rex, volunt Achivi

Omnibus probrosissimum facere articulate-loquentibus mortalibus:

Neque tibi perficiunt promissionem, quam polliciti sunt,

Huc venientes ex Argo equis-aptq,

Ilio exciso bene munito te rediturum.

Tanquam enim vel pueti tenelli, viduaeve mulieres,

Inter se comploratione facta desiderant domum redire. 30

Enimvero certe durum est, afflictum et re infecta aliquem redire:

Etenim quispiam vel unum mensem manens *procul* a sua uxore,

Aegre fert, apud navem multa-transstra-habentem, quam procellae

Hybernae detinent, commotumque mare:

Nobis vero nonus est, qui circumvolvitur, annus

Hic manentibus: qua de causa non succenseo, Achivos

Aegre ferre apud naves recurvas; Veruntamen

Turpe, diuque manere, inanemque redire.

Tolerate, amici, et manete aliquandiu; ut sciamus,

An verum Calchas vaticinetur, an et non. 300

Probe enim hoc scimus animo; estis autem omnes (non eripuit.)

Testes, quos non Parcae inceserunt mortis, auferentes; [quos mors

Herique et nudius tertius, quando in Aulidem naves Achivorum

Congregabantur, mala Priamo et Trojanis ferentes:

Nos autem circumjecti circa fontem, sacris in altariibus

Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,

Pulchra sub platano; unde fluebat limpida aqua: [tinctus,

Illic apparuit magnum signum: Draco rubris maculis dorso dis-

Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem, 10

Ex imo altari prolapsus, ad platanum concitatus perrexit:

Ibi erant passeris pulli, pusilli nati,

Ramum super summum, sub foliis latentes,

Oſto; verum mater nona erat, quae pepererat natos:
 Iſi ille hos miſerabiliter voravit ſtridentes:
 Mater vero circumvolabat lugens dilectos natos:
 Hanc autem implicans ala prehendit valde clamitantem.
 Verum poſtquam natos devoraverat paſſeris, et ipſam,
 Hunc quidem mirabilem fecit Deus, qui oſtenderat:
 Lapidem enim ipſum fecit Saturni filius verſuti:
 Nos autem ſtantes admirabamur, quale factum eſſet. 320
 Sic igitur terribilia portenta Deorum ſubiére hecatombas:
 Calchas vero ſtatim deinde vaticinans *hoc modo* concionabatur:
 Cur muti facti eſtis, comantes Achivi?
 Nobis quidem hoc oſtendit ſignum magnum providus Jupiter,
 Serum, ſeri exitus; cujus gloria nunquam peribit.
Utique, ut hic natos devoravit paſſeris, et ipſam,
 Oſto, ac mater nona erat, quae pepererat natos:
 Sic nos tot annos bellabimus ibi;
 Decimo autem urbem capiemus latas-vias-habentem. [tur.
 Et ille *quidem* ſic concionatus eſt: quae utiq; nunc omnia complen-
 Verum age, manete omnes, bene ocreati Achivi, 31
 Hic, quouſque urbem magnam Priami ceperimus.
 Sic dixit: Argivi vero altum clamabant (circumcircaque naves
 Terribiliter ſonitum reddebant, clamantibus Achivis,) ſermonem collaudantes Ulyſſis divini.
 Inter hos autem dein dixit Gerenius eques Neſtor;
 Dii boni, revera pueris ſimiles loquimini
 Parvis, quibus non ſunt curae bellica opera.
 Quo, obſecro, paſtaque et juramenta ibunt nobis?
 In ignem nempe conſiliaque abierint, curaeque virorum, 40
 Faederaq; vini-libatione-ſancita, et dextrae, quibus conſiſi ſumus.
 Fruſtra enim verbis contendimus, neque ullam rationem
 Invenire poſſumus, etſi multum tempus hic moremur.
 Atrida, tu vero etiamnum, ſicut prius, habens firmum conſilium,
 Impera Argivis in duris praellis;
 Hos autem ſine tabeſcere, unum et alterum, qui ab Achivis
 Seorſum conſultant, (perſectio autem non erit ipſorum *propoſiti*,)
 Ut prius Argos redeamus, quam et Jovis Aegiochi
 Cognoscamus, an falſa ſit promiſſio, an et non.
 Dico enim annuiſſe praepotentem Saturnium 50
 Die illo, quando naves citas conſcenderunt
 Argivi, Trojanis caedem ac fatum ferentes;
 Quum fulgurabat ad dextram, fauſta ſigna oſtendens.
 Quare, nemo prius feſtinet domum redire,
 Quam quiſque apud Trojanorum uxorem dormiverit,
 Ultruſque fuerit Helenae raptum gemituſque.
 Sin autem quis vehementer volet domum redire,
 Tangat ſuam navem, habentem-bona-transſra, nigram:
 Ut ante alios mortem et fatum aſſequatur.

Sed, rex, tuque ipse bene consulito, et ausculta alteri : 360
 Non rejectaneum consilium erit, quod dixerō.
 Secerne viros per Tribus, per curias, Agamemnon,
 Ut curiae curiis opem ferant, et Tribus Tribubus.
 Quod si sic feceris, et tibi paruerunt Achivi,
 Cognosces dehinc, quique Ducum ignavus, quique militum,
 Et quis fortis fuerit; per seiplos enim pugnabunt: [rus,
 Cognosces etiam utrum Diis obstantibus urbem non sis expugnatu-
 An virorum ignavia, et imperitia belli.

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
 Revera concione vincis, ô senex, filios Achivorum: 70
 Utinam enim, Jupiterque pater, et Pallas, et Apollo,
 Tales decem mihi consultores essent Achivorum!
 Sic cito caderet urbs Priami regis,
 Manibus nostris captaque excisaeque.
 Sed mihi Aegiochus Saturnius Jupiter dolores dedit,
 Qui me in vanas lites et contentiones conjicit.
 Etenim ego Achillesque certavimus gratia puellae,
 Inter-se-adversantibus verbis: ego autem primus coepi esse infensus.
 Sin autem unquam in unum consultabimus, non amplius postea
 Trojanis dilatio mali erit, ne tantillum quidem. 80
 Nunc autem abite pransum, ut conseramus pugnam:
 Bene quidem quisque hastam acuat, bene et scutum paret,
 Bene vero quisque equis prandium det veloces-pedes-habentibus,
 Bene vero quisque currum undique explorans, bellum meditetur:
 Ut per totum diem horrendo cernamus Marte.
 Nulla enim cessatio postea erit, ne tantillum quidem:
 Nisi nox veniens diremerit ardorem virorum.
 Sudabit quidem cujusque lorum circum pectora [num fatigabitur:
 Scuti circumtegentis hominem, circum autem lanceam *quisque* ma-
 Sudabit et cujusque equus, politum currum trahens. 90
 Quem autem ego seorsum a pugna volentem videro
 Manere apud naves recurvas, non ei postea
 Possibile erit fugere canes alitesque.

Sic dixit: Argivi vero altum clamabant, sicut quando fluctus
 Ad littus altum, cum *cum* admoverit Notus ingruens
 Procurrenti scopulo; quem nunquam fluctus relinquunt,
 Quibusvis ventis *flantibus*, quando hinc vel illinc oriantur.
 Surgentes autem ruebant, sparsi per naves,
 Fumumque excitabant per tentoria, et prandium sumebant.
 Alius autem alii sacrificabat deorum semper-existentium, 400
 Orans *ut* mortem fugeret, et discrimen belli.
 Atque *ipse* bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon
 Pinguem, quinquennem, praepotenti Saturnio.
 Vocavitque Senes optimates omnium-Graecorum:
 Nestorem quidem primum, et Idomeneum regem,
 Ac deinde Ajaces duos, et Tydei filium;

Sextum autem Ulyſſem, Jovi conſilio aequalē.
 Spontaneus vero ei venit bello ſtrenuus Menelaus:
 Norat enim in animo fratrem, quomodo laboraret.
 Bovem itaque circumſteterunt, et molas ſuſtulerunt. 410

Inter hos autem orans dixit rex Agamemnon; [bitans,
 Jupiter glorioſiſſime, maxime, atraſ nubes cogens, in aethere ha-
 Ne prius ſol occidat, et tenebrae adveniant,

Quam ego pronum dejecero Priami palatium
 Ardens, exuſſeroque igni infeſto portas:
 Heſtoream vero loricam circa peſtora diſcidero,
 Ferro ruptam; multique circa ipſum ſocii
 Proni in pulveribus mordicus prehendant terram.

Sic dixit; nec dum ei annuebat Saturnius. [bat.

Verum hic accepit quidem ſacrificia, laborem vero magnum auge-
 Caeterum poſtquam precati ſunt, et molas projecerunt, 21

Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et excoria-
 Femoraque exſecuerunt, adipeque co-operuerunt, [runt,

Poſtquam duplicaverant; ſuper ipſis autem fruſta cruda poſuerunt.
 Et haec quidem lignis fiſſis ſine foliis adurebant:

Viſcera autem *verubus* fixa tenebant ſuper ignem.

Tum poſtquam femora exuſta erant, et viſcera guſtarant, [runt,
 In fruſta parva utique conciderunt caetera, et *verubus* tranſfixe-
 Aſſaveruntque ſcitè, detraxeruntque omnia.

Atque ubi ceſſarant ab opere, apparaverantque convivium, 30
 Epulati ſunt, nec quicquam animus indiguit epuli aequalis.

Porro, poſtquam potus et cibi appetentiam exemerant,

Hiſ loqui incipiebat Gerenius eques Neſtor;

Atrida glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,

Ne nunc diutius hic tempus teramus, neque diu

Differamus opus, quod Deus in manus dabit.

Sed age, praecones quidem Achivorum aereas-loricās-habentium

Populum praeconio congregent ad naves:

Nos autem conſerti ita per exercitum amplum Achivorum

Eamus, ut ocyus cieamus acrem Martem. 40

Sic dixit: neque renuit rex virorum Agamemnon:

Statim praeconibus argutis imperavit,

Convocare ad pugnam comantes Achivos.

Hi quidem convocarunt, illi autem congregati ſunt valde celeriter.

Qui porro circum Atridem *erant* reges Jovis alumni, [nerva,

Properabant *ordines* diſtinguentes: inter *eos* vero, caeſiis oculis Mi-

Aegidem habens valde pretioſam, ſenii expertem, immortalemque:

Ex qua centum ſimbriae totae-aureae ſuſpenſae erant,

Omnes bene contextae, centum boum *nummorum* unaquaeque:

Cum hac impetum faciens percurrerebat populum Achivorum, 50

Concitans ad eundem: robur autem excitavit uniuiſcujuſque

In corde, ut indefinenter bellarent et pugnarent.

Hiſ itaque ſtatim bellum dulcius ſactum eſt, quam redire

In navibus cavis, dilectam in patriam terram.

Velut ignis edax comburit immensam sylvam,
Montis in verticibus; proculque apparet splendor:
Sic his gradientibus, ab aere admirando
Fulgor undique collucens per aërem coelum ascendit.

Horum porro, sicut avium volatiliū gentes multae,
Anserum, vel gruū, vel cygnorum longa-colla-habentium, 460
Asio in prato, Caystri circa fluenta,
Huc et illuc volitant exultantes alis, [pratum:
Cum clangore aliorum ante alios confidentium, resonat autem et
Sic horum gentes multae a navibus et tentorii
In planitiem profundebantur Scamandriam: ac terra
Terribiliter resonabat sub pedibus ipsorumque et equorum.
Steterunt autem in prato Scamandrio florido
Infiniti, quot folia et flores nascuntur tempore-verno.

Veluti muscarum frequentium gentes multae,
Quae per caulam pastorem errant, 74
Tempore verno, quando lac vasa rigat:
Tot contra Trojanos comantes Achivi
In campo stabant, perdere eos vehementer cupientes.

Hos autem, ut greges magnos caprarum caprarii
Facile distinguunt, postquam in pascuis commixti sunt:
Sic hos ductores sui in ordines redigebant huc et illuc,
Ut ad praelium irent: inter eos autem rex Agamemnon,
Oculis et capite similis Jovi gaudenti-fulmine,
Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.

Velut bos in armento longe eximius existit inter omnes 80
Taurus; (hic enim boves inter excellit congregatas;)
Talem Atridem fecit Jupiter die illo,
Insignem inter multos, et eximium heroas.

Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes,
(Vos enim deae estis, adestisque, scitisque omnia;
Nos vero famam solum audimus, neque quicquam scimus:)
Qui duces Danaorum et Principes fuerint.

Multitudinem autem *militum* non ego dixero, neque nominavero,
Ne si mihi decem quidem linguae, decemque ora sint,
Vox autem frangi nescia, aereumque mihi cor insit; 90
Nisi coelestes Musae, Jovis Aegiochi
Filiae, commemorent quot sub Ilium venerint.

Principes utique navium dicam, naveque universas.

BOEOTIIS quidem Peneleus et Leitus imperabant,
Arcefilausque, Prothoenorque, Chloniusque:
Quique Hyrien colebant, et Aulidem petrosam,
Schoenumque, Scholumque, jugosamque Eteonum,
Thespiam, Graeamque, et spatiosam Mycalestum:
Quique circum Harma habitabant, et Ilesium, et Erythras,
Quique Eleona tenebant, et Hylen, et Peteona, 500

Ocaleam, Medeonaque bene aedificatam urbem,
 Copas, Eutresinque, columbisque abundantem Thisben:
 Quique Cōroneam, et herbosam Haliartum,
 Quique Plataeam tenebant, et qui Glissanta incolebant,
 Quique Hypothebas habitabant, bene-aedificatam urbem,
 Onchestumque, sacrum Neptunium, pulchrum lucum;
 Quique uvis abundantem Arnen habitabant, quique Mideam,
 Nissamque eximiam, Anthedonaque ultimam; [que
 Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum unamquam-
 Juvenes Boeotii centum et viginti conscenderant. 510

Qui vero Aspledona habitabant, et Orchomenum Minyeum,
 His imperabat Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
 Quos peperit Aftyoe, in domo Aëtoris Azidae,
 Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascendisset,
 Marti forti: hic autem ipsi accubuit furtim.
 Horum autem triginta cavæ naves ibant ordine.

Porro, Phocensibus Schedius et Epistrophus imperabant,
 Filii Iphiti magnanimi Naubolidæ:

Qui Cyparissum tenebant, Pythonaque petrosam,
 Crissamque eximiam, et Daulida, et Panopea, 20
 Quique Anemoriam, et Hyampolin circumhabitabant,
 Quique apud fluvium Cephissum nobilem habitabant
 Quique Lilacæ tenebant, fontem ad Cephissi:
 Hos autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
 Hi quidem Phocensium ordines constituiebant circumeuntes;
 Boeotios autem prope, ad lævam armabantur.

Locrensis autem erat dux, Oilei filius, velox Ajax,
 (Minor, nequaquam tantus, quantus Telamonius Ajax,
 Sed multo minor: Parvus quidem erat, lineum thoracem gestans,
 Hastæ autem peritia eximius erat inter omnes Graecos et Achivos.)
 Qui Cynumque colebant, Opoentaque, Calliarumque, 31
 Bessanque, Scarphenque, et Augias amoenas,
 Tarphenque, Throniumque, Boagrii circa fluentia:
 Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur
 Locrensi, qui habitant ultra sacram Euboeam.

Qui autem Euboeam tenebant, robur spirantes Abantes,
 Chalcidaque, Eretriamque, abundantemque uvis Histiaeam,
 Cerinthumque maritimam, Diique altam urbem,
 Quique Carystum tenebant, et qui Styra habitabant:
 Horum utique dux erat Elephenor, ramus Martis, 40
 Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
 Hunc autem simul Abantes sequebantur veloces, occipite comantes;
 Bellatores, docti porrectis hastis fraxineis
 Thoraces disrumpere hostium circa pectora:

Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
 Qui porro Athenas tenebant, bene-aedificatam urbem,
 Civitatem Erechthei magnanimi, quem olim Minerva

Nutrivit, Jovis filia, (peperit vero alma Tellus,) 550
 Et Athenis collocavit, suo in pingui templo:
 Illic ipsam tauris et agnis placant
 Filii Atheniensium, circumvolutis annis:
 His utique praeerat filius Petei Menestheus.
 Huic haud quisquam similis inter terrestres fuit vir,
 In instruendis equis et viris scutatis:
 Nestor solus contendebat; hic enim aetate grandior erat:
 Hunc autem simul quinquaginta nigrae naves sequebantur.

Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naves,
 Constituitque ducens, ubi Atheniensium stabant phalanges.

Qui autem Argosque tenebant, Tirynthaque bene munitam, 60
 Hermionem, Asinemque, profundum sinum habentes,
 Troezena, Eionasque, et vitibus-consitam Epidaurum,
 Quique tenebant Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum:
 His porro praeerat bello strenuus Diomedes,
 Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius:
 Cum his vero simul Euryalus tertius ibat similis deo vir,
 Mecistei filius Talaïonidae regis:

Universis autem praeerat bello strenuus Diomedes:
 Hosque simul octoginta nigrae naves sequebantur.

Qui autem Mycenae tenebant, bene-aedificatam urbem, 70
 Opulentamque Corinthum, beneque structas Cleonae,
 Orniaeque colebant, Araethyreamque amoenam,
 Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
 Quique Hyperesiamque et excelsam Gonoëssam,
 Pellenamque tenebant, et Aegium incolebant,
 Et per omnem oram maritimam, et circa Helicen spatiosam:
 Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon,
 Atrides: simul hunc longe plurimae et praestantissimae
 Copiae sequebantur: atque ipse induebat splendidum aë, 80
 Gloria exultans, quod omnes inter elucebat heroas:
 Quoniam maximus erat, longeque plurimas ducebat copias.

Qui autem tenebant montibus clausam Lacedaemona magnam, 90
 Pharemque, Spartamque, abundantemque columbis Messam,
 Brysiasque habitabant, et Augias amoenas,
 Quique Amyclas tenebant, Helosque maritimam urbem,
 Quique Laan tenebant, et Oetylum circumhabitabant:
 Horum ejus frater praeerat praelio-strenuus Menelaus
 Sexaginta navibus; seorsum vero armabantur:
 Inter eos et ipse ibat sua animosa virtute fretus,
 Adhortans ad bellum; maxime vero cupiebat animo
 Ulcisci Helenae raptumque gemitusque.

Qui autem Pylumque colebant, et Arenen amoenam, 90
 Et Thryum Alphaei vadum, et bene-aedificatum Aepy,
 Et Cyparisseenta, et Amphigeniam habitabant,
 Et Pteleum, et Helos, et Dorion: ubi etiam Musae

Occurrentes Thamyrim Threicium spoliârunt cantu,
 Ex Oechalia venientem, ab Euryto Oechalienfi:
 Asserebat enim gloriabundus se relaturum-victoriam, si vel ipsae
 Musae canerent, filiae Jovis Aegiochi:
 At illae iratae caecum fecerunt, sed et cantum [ram.
 Divinum ademerunt, et oblivisci-fecerunt artem-pulsandi-citha-
 His porro praeerat Gerenius eques Nestor; 601
 Cum eo autem nonaginta cavae naves ordine proficiscebantur.

Qui autem tenebant Arcadium, sub Cyllenes montem altum,
 Aepyrium prope monumentum, ubi viri cominus-pugnantes:
 Qui Pheneumque incolebant, et Orchomenum pecorosum,
 Ripenque, Stratienque, et ventosam Enispen,
 Et Tegeam tenebant, et Mantineam amoenam,
 Stymphalumque tenebant, et Parrasien colebant,
 Horum imperabat Ancaei filius rex Agapenor
 Sexaginta navibus: multi autem in navem unamquamque 10
 Arcades viri conscenderant, periti rei-militaris.
 Ipse enim eis dederat Rex virorum Agamemnon
 Naves bene-transratas, ut transfretarent super nigrum pontum,
 Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curae.

Qui autem Buprasiumque et Elida nobilem habitabant,
 Quantum *agri* Hyrmine et Myrsinus extrema,
 Petraque Olenia, et Alisum intus continet,
 Horum utiq; quatuor duces erant, decem vero virum unumquemq;
 Naves sequebantur veloces, multique *eas* conscenderant Epei.
 His quidem Amphimachus et Thalpius praeerant, 20
 Filii, alter quidem Cteati, alter autem Euryti Aetiorionis:
 Istis vero Amaryncides imperabat fortis Diore:
 Quartisque praeerat Polyxenus deo similis,
 Filius Agastthenis, Augeiadae regis.

Qui autem *venerunt* ex Dulichio, Echinadibusque sacris
 Insulis, quae sitae sunt trans mare, Elidis e regione;
 His utique praeerat Meges, aequalis Marti,
 Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,
 Qui olim in Dulichium migraverat patri invisus:
 Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur. 30

Porro Ulysses ducebat Cephallenenses magnanimos,
 Qui Ithacam tenebant, et Neritum frondosum,
 Et Crocylea-colebant, et Aegilipa asperam,
 Quique Zacynthum tenebant, et qui Samum incolebant, [bant,
 Quique Epirum [*vel* continentem] tenebant, et objacentia incole-
 His quidem Ulysses imperabat, Jovi consilio par: [bentes.
 Hunc autem simul naves sequebantur duodecim proras-rubras-ha-
 Aetolis autem imperabat Thoas, Andraemonis filius;
 Qui Pleurona colebant, et Olenum, et Pylenen,
 Chalcidaque maritimam, Calydonaque petrosam. 40
 Non enim amplius Oenei magnanimi filii supererant,

Neque item amplius ipse supererat, mortuus autem erat flavus
Melaeus.

Huic igitur summa-rerum erat commissa, ut imperaret Actolis:
Et hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Cretensibus autem Idomeneus hasta clarus praeerat,
Qui Gnossumque tenebant, Gortynaque bene cinctam-moenibus,
Lystum, Miletumque, et albicantem Lycastum,
Phaestumque Rhytiumque, urbes bene-habitas,
Caeterique, qui Cretam centum-urbium incolebant.
His utique Idomeneus hasta-clarus praeerat, 650
Merionesque par Marti homicidae:

Hos autem simul octoginta nigrae naves sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides, fortisque magnusque,
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiôrum magnanimorum,
Qui Rhodum incolebant trifariam instructi,
Lindum, Ialyssumque, et albicantem Camirum:
Horum quidem Tlepolemus hasta-clarus dux-erat,
Quem peperit Aftyoecha fortitudini Herculeae;
Quam uxorem duxerat [*Hercules*] ex Ephyra, fluvio a Sellente, 59
Depopulatus urbes multas Jovis-alumnorum juvenum. [extracta,
Tlepolemus autem, postquam utique nutritus fuerat in domo bene-
Illico patris sui dilectum avunculum interfecit
Jam senescentem Licymnium, ramum Martis:
Statim autem naves compegit: multasque copias cum coëgisset,
Abiit fugiens per mare; minati enim ei fuerant alii
Filii, nepotesque fortitudinis Herculeae.

Atque hic Rhodum venit errans, aerumnas perpeffus.
Trifariam autem *distincti* habitabant tributim, et dilecti fuerunt
A Jove, qui diis et hominibus imperat;
Et ipsis ingentes divitias impluerat Saturnius. 70

Nireus porro ex Syma ducebat tres naves aequales;
Nireus, Aglaiaque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Caeterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat, paucâeque eum sequebantur copiae.

Qui vero Nisyrumque tenebant, Crapathumque, Casumque,
Et Coon, Eurypyli urbem, insulasque Calydnas,
His Phidippusque et Antiphus praeerant,
Thessali filii duo, Herculis-filii regis:
Horum autem triginta cavae naves ordine ibant. 80

Nunc vero istos, quotquot Pelasgicum Argos habitabant,
Quique Alon, quique Alopen, quique Trachina colebant,
Quique tenebant Phthiam, et Hellada pulchras-mulieres-habentem,
Myrmidones autem vocabantur, et Hellenes, et Achaei:
Horum utique quinquaginta navibus erat Dux Achilles.
Verum hi non belli horrifoni recordabantur:
Non enim erat, qui ipsos in ordines duceret;

Jacebat enim ad naves pedibus-velox nobilis Achilles,
 Ob puellam iratus Briseida bene-comatam,
 Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpeſſis labores,
 Lyrneſſum depopulatus, et muros Thebarum:
 Quin et Myneta dejecit et Epistrophum bellicosos,
 Filius Eueni, Selepiadae regis;
 Ob istam is jacebat moerens, cito autem surreſturus erat.

690

Quique tenebant Phylacen, et Pyrrhaſum floridam,
 Cereris ſacrum-locum, Itonaque matrem ovium,
 Maritimamque Antrona, et Pteleum herboſam:
 Horum utique Proteſilaus bellicoſus dux-erat,
 Dum viveret: tunc vero jam detinebat eum terra nigra.
 Ejus autem ambas-lacerata-genas uxor in Phylace reliſta erat, 700
 Et domus ſemiperfecta: cum enim interfecit Dardanus vir,
 De navi deſilientem longe primum Achivorum. [ſuum,
 Et tamen ne iſti quidem ſine duce erant, deſiderabant tamen ducem
 Sed ipſos ordinabat Podarces, ramus Martis,
 Iphicli filius divitis-pecore Phylacidae,
 Frater germanus magnanimi Proteſilai,
 Minor natu: erat utique major et praestantior,
 Heros Proteſilaus bellicoſus: at neſtquam copiae ejus
 Indigebant duce, deſiderabant tamen ipſum ſtrenuum exiſtentem:
 Hunc autem ſimul quadraginta nigrae naves ſequebantur. 10

Qui vero Pheras colebant apud Boebeida lacum,
 Boeben, et Glaphyras, et bene-aedificatam Iaolcum;
 Horum imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus
 Eumelus, quem ex Admeto peperit praestantissima mulierum
 Alceſtis, Peliae filiarum forma praestantissima.

Qui autem Methonem et Thaumaciam colebant,
 Et Meliboeam tenebant, et Olizona aſperam,
 Horum Philoſtetes praecerat, arcu peritus,
 Septem navibus; remigesque in unamquamque quinquaginta
 Conſcenderant, arcu periti ad fortiter pugnandum. 20

Caeterum ille in inſula jacebat ingentes dolores perferens,
 Lemno in divina, ubi ipſum reliquerant filii Achivorum,
 Ulcere laborantem tetro pernicioſi colubri.
 Ibi ille jacebat moerens: cito autem recordaturi erant
 Argivi apud naves Philoſtetae regis. [ſuum,

Et tamen ne iſti quidem ſine duce erant, deſiderabant tamen ducem
 Sed Medon ordinabat, Oilci ſpurius filius,
 Quem peperit Rhena ex Oileo urbium-everfore.

Qui autem tenebant Triccam, et Ithomen montofam,
 Quique tenebant Oechaliam, urbem Euryti Oechaliensis; 30
 Horum duces erant Aesculapii duo filii,
 Medici boni, Podalirius et Machaon:
 Cum his autem triginta cavae naves ordine ibant.

Qui vero tenebant Ormenium, quique ſontem Hypeream,

Et qui tenebant Asterium, Titanique albos vertices,
Horum dux erat Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius:
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Qui vero Argissam tenebant, et Gyrtonen colebant,
Orthen, Elonemque, urbemque Oloosfona albam:
His itidem praeerat firmus bellator Polypoetes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter:
Hunc utique ex Pirithoo peperit inclyta Hippodamia
Eo die, quo centauros ultus est hispidos;
Eosque ex Pelio pepulit, et ad Aethicas usque abegit:
Non solus; una cum eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Caenidae:

Hos autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Guneus vero ex Cypho ducebat duas et viginti naves:
Hunc autem Enienes sequebantur, firmique bellatores Peraebi,
Qui circa Dodonam valde frigidam domicilia posuerant,
Quique circa amoenum Titaresium arva colebant,
Qui in Peneum immittit puchre-fluentem aquam,
Nec ille Peneo commiscetur argenteos-vortices habenti,
Sed ipsum in summo supernatat, veluti oleum:
Juramenti enim gravis Stygis aquae est rivus.

Magnetibus vero praeerat Prothous Tenthredonis filius,
Qui circa Peneum et Pelion frondosum
Habitabant; his quidem Prothous velox dux-erat;
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.

Hi utique duces Danaorum et principes erant.
Quis jam horum praestantissimus fuerit, tu mihi dic, Musa,
Ipforum, et equorum, qui simul Atridas sequebantur?
Equae quidem multo praestantissimae erant Pheretiadae,
Quas Eumelus agitabat, pedibus veloces, aves veluti,
Ejusdem pili, ejusdem aetatis, quasi ad perpendiculum dorso pares:
Quas in Pieria aluit argenteum-arcum-gestans Apollo,
Ambas foeminas, terrorem belli ferentes.

Virorum autem longe praestantissimus erat Telamonius Ajax,
Tandiu dum Achilles in odio permanebat: his enim multo fortis-
Et equi, qui ferebant laudatissimum Pelidem. [simus erat,
Sed hic quidem in navibus recurvis per-pontum-transseuntibus
Jacebat, iram fovens adversus Agamemnonem, pastorem populorum,
Atridam: copiae vero ad littus maris

Discis delectabantur et hastilibus jaculantes,
Arcubusque: equi vero apud currus suos singuli
Lotum depascentes, palustreque apium,
Stabant: currus autem bene-tecti jacebant dominorum
In tentoriis; illi vero ducem bellicosum desiderantes
Vagabantur huc et illuc per castra, neque pugnabant.

Hi vero ibant, veluti si igni terra tota depasceretur:
Terra autem subtus gemiscebant, Jove sicuti fulminibus gaudente

740

50

60

71

80

Irato
In A
Sic u
Grad
Tr
A Jo
illi v
Omni
Prop
Affin
Qui
Tum
Obse
Huic
O
Sicut
Equid
Sed n
Prors
Gradi
Hector
(Multi
Aliaque
His un
Eorum
Sic
Statim
Totae
Pedest
Est
In pla
Quem
Immo
Illic tu
Tro
Priami
Copiae
Dar
Aeneas
Idae in
Non se
Archil
Qui
Divite
Trojan
Pand

Irato, quando circa Typhoëa terram verberat
In Arimis, ubi dicunt Typhoëi esse cubilia:
Sic utique horum sub pedibus multum gemiscebat terra
Gradientium: valde vero velociter pertransibant campum.

Trojanis autem nuncia venit pedibus-ventos-aequans velox Iris,
A Jove Aegiocho, cum nuncio tristi.

Illi vero conciones habebant in Priami vestibulis
Omnes simul congregati, tam juvenes, quam senes.
Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris, 790
Assimulavit autem se voce filio Priami Politæ,
Qui Trojanorum speculator sedebat, pedum velocitate fretus,
Tumulo in summo Aesyetae senis,
Observans quando a navibus impetum facerent Achivi:
Huic se cum assimulasset, allocuta est pedibus-velox Iris;

O senex, semper tibi Sermones placent multi,
Sicut olim, quum pax esset: bellum autem *nunc* inevitabile ortum est.
Equidem per saepe praeliis interfui virorum,
Sed nunquam tales tantasque copias vidi:
Prorsus enim foliis similes, vel arenis, 800
Gradiuntur *per* campum, praeliaturi circa urbem.
Hector, tibi vero potissimum mando hoc modo facere:
(Multi enim per urbem magnam Priami auxiliares *sunt*,
Aliaeque aliorum lingua late-disperforum hominum:)
His unusquisque vir imperet, quibus princeps est;
Eorumque dux sit, ordinans *suos* cives.

Sic dixit; Hector autem minime deae orationem ignoravit,
Statimque dimisit concionem; ad arma vero ruebant.
Totae autem aperiiebantur portae, et foras ruebant copiae,
Pedestres pariter, et equestres: multusque tumultus coortus est. 10

Est vero quidam ante urbem collis editus,
In planicie seorsum, circumvius undequaque:
Quem quidem homines Baticam vocant,
Immortales autem sepulchrum agillimae Myrinnæ:
Illic tunc Trojanique in ordines distincti sunt, et auxiliares.

Trojanis quidem dux erat magnus expedite-pugnam-ciens Hector
Priamides: cum hoc quam plurimae et fortissimae
Copiae armabantur, promptae hastis.

Dardaniis porro imperabat, strenuus filius Anchisae,
Aeneas; quem ex Anchisa peperit diva Venus, 20
Idae in jugis dea *cum* mortali cubans:

Non solus; cum eo duo Antenoris filii,
Archilochusque, Acamasque, pugnae periti omnigenae.

Qui vero Zeleam habitabant sub pedem imum Idae,
Divites, bibentes aquam profundam Aesepi,
Trojani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.

Qui autem Adraſteamque tenebant et civitatem Apaeſi,
 Et Pityeam tenebant, et Tereae montem altum;
 His imperabat Adraſtusque et Amphius lineum-thoracem-geſtans,
 Filii duo Meropis Percoſii, qui ſupra omnes 831
 Noverat vaticinia, neque ſuos filios ſinebat
 Proſciſci in bellum homines-perdens: ipſi vero ei non
 Paruerunt: Fata enim eos agebant atrae mortis.

Qui vero Percoten et Praſtium incolebant,
 Et Seſtum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
 His porro Hyrtacides praefectus erat Aſius, princeps virorum,
 Aſius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
 Splendidi, magni, fluvio a Sellœnte. [torum,

Hippothus vero ducebat gentes Pelafgorum haſtis-exercita-
 Eorum qui Lariſſam gleboſam habitabant: 41
 His praecerat Hippothusque, Pylaeusque, ramus Martis,
 Filii duo Lethi Pelafgi Teutamidae.

Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Pirus heros,
 Quotquot Hellespontus aeſtuoſus intus continet.

Euphemus vero dux Ciconum erat bellicoſorum,
 Filius Troezeni Jovis alumni Ceadae. [*i. e. Ceae filii.*]

Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
 Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
 Axio, cujus limpidiſſima aqua diffunditur *ſuper* terram. 50

Paphlagonibus vero praecerat Pylaemenis animoſum cor,
 Ex Enetis, unde multarum genus agreſtium,
 Qui Cytorum tenebant, et Seſamum incolebant,
 Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
 Cromnamque, Aegialumque, et excelfos Erythinos.

At Halizonibus Hodius et Epitrophus imperabant,
 Procul ex Alybe, unde argenti eſt origo.

Myſis vero Chromis praecerat, et Ennomus augur:
 Sed non auguriis effugit mortem nigram,
 Verum ſtratus eſt ſub manibus velocis Aeacidae 60
 In fluvio, ubi quidem Trojanos contrucidabat et alios.

Phorceus porro Phrygios ducebat et Aſcanius Deo ſimilis,
 Procul ex Aſcania: ardebant vero praelio pugnare.

Maeoniis porro Meſthleſque et Antiphus duces erant,
 Filii Pylaemenis, quos Gygaea peperit palus;
 Qui etiam Moeonios ducebant ſub Tmolo natos.

Nafteſ porro Caribus praecerat barbarez-loquentibus,
 Qui Miletum tenebant, Phthirorumque montem frondofum,
 Maeandrique fluenta, Mycaleſque alta cacumina.

His utique Amphimachus et Nafteſ praecerant, 70
 Nafteſ, Amphimachusque, Nomionis clari filii,
 Qui et aurum geſtans ad bellum ibat, velut puella,
 Stultus: neque omnino ipſi hoc depulit acerbum interitum;
 Sed ſtratus eſt ſub manibus velocis Aeacidae

In fluvio: aurum vero Achilles abstulit belli-peritus.

Sarpedon autem praeerat Lyciis, et Glaucus laudatissimus,
Procul ex Lycia, Xantho a vorticofo.

LIBER TERTIUS.

AT postquam instructi fuerunt una cum ducibus quique;
Trojani quidem *cum* clangoreque, clamoreque incedebant, a-
Sicut clangor gruum est in aëre, [ves veluti:
Quae postquam scilicet hyemem effugerunt et immensum imbrem,
Cum clangore caedem volant supra Oceani fluentia,
Hominibus Pygmaeis caedem et mortem ferentes:
Aeriae quippe cae noxium conflictum adferunt.
At proficiscebantur *cum* silentio robur spirantes Achivi,
In animo gestientes opem ferre sibi invicem.

Quemadmodum montis verticibus Notus offudit nebulam, 10
Pastoribus nequaquam gratam, furi autem etiam nocte commodio-
Et eousque quis *tum* prospicit, quousque lapidem jacit: [rem,
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Euntium: valde enim celeriter pertransibant campum.

Hi vero quum jam prope erant se invicem invasuri, [ditus,
Trojanis quidem in-prima-acie-erat Alexander divina forma prae-
Pardi pellem humeris gestans et incurvos arcus,
Et enses: is vero hastilia duo praefixa aere
Vibrans, Graecorum provocabat quosque fortissimos,
Ut contra *se* dimicarent in saeva pugna. 20

Hunc autem postquam animadvertit bellicosus Menelaus 20
Incedentem ante agmen, magnis passibus gradientem;
Sicut leo gavissus est, qui magnum in corpus inciderit,
Nactus aut cervum cornutum, aut agrestem capram,
Efuriens; avide enim devorat, etiamsi ipsum
Insequantur velocesque canes, florentesque juvenes:
Sic gavissus est Menelaus Alexandrum divina forma praeditum
Oculis conspicatus; cogitabat enim ulturum se virum sceleratum:
Statim itaque de curru cum armis defiliit humi. [praeditus

Illum autem postquam animadvertit Alexander divina forma
In prima acie apparentem, percussus est suo corde; 31
Retroque sociorum in agmen recessit, mortem evitans.

Ut scilicet cum quis draconem conspicatus resiliens fugit
Montis in saltibus, subtilisque tremor occupavit artus,
Retroque recessit, pallorque ejus cepit genas:
Sic retro in agmen subrepit Trojanorum superborum
Metuens Atrai filium Alexander divina forma praeditus.

Hunc autem Hector objurgavit conspicatus, probrosis verbis;
Infelix Pari, forma praestantissime, mulierose, deceptor,
Utinam non natus fuisses, aut nuptiarum-expers periisses. 40

Sane illud mallet, et quidem multo utilius esset,
 Quam sic dedecus esse et turpi spectaculo omnibus.
 Certe cachinnantur comantes Achivi,
 Suspicati egregium propugnatorem esse, quoniam venusta
 Species tibi inest: sed non est vis animo, neque ullum robur.
 Num talis existens, in pontum transeuntibus navibus
 Mare emensus, fociis charis coactis,
 Permissus alienigenis, mulierem formosam abduxisti
 Ex Apia terra, sponsam virorum bellicosorum?
 Patrique tuo magnum detrimentum, civitatique, totique populo,
 Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi? 51
 Nonne vero sustinueris bellicosum Menelaum?
 Nosses utique qualis viri teneas florentem uxorem.
 Non tibi profuerit cithara, et dona Veneris,
 Et coma et species; cum in pulveribus immixtus fueris!
 Sed valde Trojani *sunt* timidi: *alias* certe jam [trâsti.
 Lapidream indutus fuisses tunicam, tot malorum gratia, quae pa-
 Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-
 Hector, quoniam me jure increpasti, non injuria: [praeditus;
 (Semper tibi cor, securis veluti, est indomitum, 60
 Quae penetrat lignum, a viro *acta*, qui arte
 Lignum navale excindat, augetque viri impetum:
 Sic tibi in praecordiis intrepidus animus est.)
 Ne mihi dona amabilia exprobra aureae Veneris:
 Neutiquam rejicienda sunt deorum praeclara dona,
 Quaecunque ipsi dederint; suo arbitrio autem non quivis ceperit.
 Nunc vero, si me vis bellare et pugnare,
 Caeteros quidem federe-facias Trojanos et omnes Achivos,
 Sed me in medio et bellicosum Menelaum
 Committite de Helena et opibus omnibus pugnatuos: 79
 Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
 Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducat:
 Vos autem caeteri, amicitia et foederibus firmis percussis,
 Habitetis Trojam glebosam: Illi vero redeant
 Ad Argos equis aptum, et Achaïam pulchras-mulieres-habentem.
 Sic dixit; Hector vero gavissus est valde, sermone audito:
 Et in medium progressus, Trojanorum prohibuit phalanges,
 Media hasta prehensa: illi autem refederunt omnes.
 In hunc autem sagittas dirigebant comantes Achivi,
 Missilibusque collineantes lapidibusque petebant. 85
 Sed alte clamavit rex virorum Agamemnon;
 Continete vos, Argivi, ne jaculemini, filii Achivorum:
 Pollicetur enim se aliquid dicturum expedite-pugnam-ciens Hector.
 Sic dixit. Illi vero abstinerunt a pugna, tacitique facti sunt
 Confestim: Hector vero inter utrosque locutus est;
 Audite ex me, Trojani, et bene-ocreati Achivi,
 Sermonem Alexandri, cujus causa bellum ortum est.

Caeteros quidem jubet Trojanos et omnes Achivos
Arma pulchra deponere super terram almam:
Se vero in medio et bellicosum Menelaum,
Solos de Helena et opibus omnibus pugnare:
Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
Opes acceptas penitus omnes, mulieremque domum abducat;
Caeteri autem amicitiam et foedera firma feriamus.

90

Sic dixit: illi autem omnes taciti facti sunt silentio.
Inter illos vero itidem locutus est bello strenuus Menelaus;

Audite nunc et me: maxime enim *haec* molestia incessit
Animum meum, censeo autem diremptum-iri jam
Argivos et Trojanos; quoniam mala multa passi estis,
Propter meam contentionem, et Alexandri propter incoeptum.
Nostrium vero utri mors et fatum paratum est,
Moriatur: caeteri autem dirimamini citissime.

101

Adferite vero agnos, alterum album, alteram vero nigram,
Teraeque, et Soli: Jovique nos adferemus alium.
Adducite autem Priami vim, [*Priamum,*] ut foedus feriat
Ipse, quoniam ei filii foedifragi *sunt* et infidi;
Ne quis transgressione, Jovis foedera violet.

Semper utique juniorum virorum animi instabiles sunt:
Quibus vero senex interfuerit, simul praeterita et futura
Prospicit; ut quam optime inter utrosque transigatur.

10

Sic dixit: at gavisi sunt Achivique Trojanique
Sperantes *se* finem facturos aerumnosi belli.
Et equos quidem coërcuerunt in ordines, descenderunt autem ipsi,
Armaque exuerunt, quae quidem deposuerunt in terra
Prope se invicem: exiguum autem erat hinc inde terrae-spatium.

Hector vero ad urbem duos praecones misit
Festinanter, *qui* agnosque adferrent, Priamumque vocarent.
At Talthybium misit Rex Agamemnon,
Naves ad cavas ut iret, et agnum jussit
Adferre: ille vero haud immorigerus fuit Agamemnoni nobili.

20

Iris autem Helenae candidas-ulnas-habenti nuncia venit,
Assimilata glori, Antenoridae uxori,
Quam Antenorides habebat Rex Helicaon,
Laodicea, Priami filiarum forma-praestantissimam.
Eamque invenit in domo: ea vero magnam telam texebat,
Duplicem, splendidam: multosque intexebat labores
Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum aere-loricato-
Quos sui causa sustinebant a Martis manibus.

Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

Huc veni, nympha chara, ut admiranda facta spesces
Trojanorumq; equum-domitorum et Achivorum aere-loricatorum:
Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
In campo, perniciosae cupidi pugnae:
Jam vero sedent taciti, (bellumque cessat.)

30

Scutis innixi, juxtaque hastae longae fixae sunt:

At Alexander et bellicosus Menelaus

Longis hastis pugnabunt de te:

Ei vero, qui vicerit, chara vocaberis uxor.

Sic locuta dea, dulce desiderium iniecit animo

Virique prioris, et urbis, atque parentum.

149

Protinus autem candidis operata velis,

Properavit ex gynaeceo, teneram lachrymam effundens:

Non sola, simul eam et famulae duae sequebantur,

Aethra Pitthei filia, Clymeneque magnis oculis.

Confestim deinde pervenerunt, ubi Scaee portae erant.

At Priamus et Panthous et Thymoetes,

Lampusque, Clytiusque, Hicetaonque, ramus Martis,

Ucalegonque et Antenor, prudentes ambo,

Sedebant populi seniores in Scaeis portis,

Ob senectutem scilicet a bello cessantes; *sed erant* concionatores 50

Boni, cicadis similes, quae in sylva

Arbori insidentes vocem suavem emittunt:

Tales utique Trojanorum proceres sedebant in turri.

Hi autem ut viderunt Helenam ad turrim venientem,

Submisit inter se verbis alatis dixerunt:

Non *est* indigne-ferendum, Trojanos et bene ocreatos Achivos

Tali de muliere longum tempus dolores pati:

Omnino immortalibus deabus ad vultum similis est.

Sed et sic, talis quamvis sit, in navibus redeat,

Neque nobis liberisque in posterum detrimentum relinquantur. 60

Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce;

Huc coram veniens, cara filia, asside mihi,

Ut videas prioremque maritum, affinesque, amicosque:

(Non mihi *tu* in causa es; dii utique mihi in causa sunt,

Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum Achivorum:)

Ut mihi et istum virum ingentem nomines,

Quisnam iste sit Achivus vir ampliusque magnusque.

Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:

Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,

Nec adeo venerabilem: regi enim viro similis est. 70

Huic autem Helena verbis respondit, nobilissima mulierum;

Reverendusque mihi es, dilecte focer, timendusque:

Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc

Filium tuum secuta sum, thalamo fratribusque relictis,

Filiisque charissima, et coetu aequalium amabili.

Sed haec non facta sunt: quamobrem et lachrymis liquefco.

Illud autem tibi dicam, quod *ex* me quaeris atque percontaris:

Hic quidem, Atrides *est* late imperans Agamemnon;

Utrunque, Rexque bonus, fortisque bellator.

Levir utique meus erat inverecundae, siquidem fuit. 80

Sic dixit: hunc vero senex admiratus est, dixitque;

O beate Atrida, lacto-fato-nate, fortunate,
 Certe tibi multi sub imperio sunt juvenes Achivorum.
 Olim etiam Phrygiam ingressus sum vitiferam,
 Ubi vidi plurimos Phrygas, viros equos-agitandi peritos,
 Copias Otrei et Mygdonis deo-similis,
 Qui quidem tunc castra-habebant apud ripas Sangarii.
 Etenim ego auxiliaris existens cum illis numerabar
 Die illo, quando venerunt Amazones viragines.
 Sed neque isti tot erant, quot nigris oculis Achivi.

190

Secundo dein, Ulyssem conspicatus, interrogavit senex;
 Dic age mihi et istum, dilecta filia, quisnam is sit.
 Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
 Latior vero humeris et pectoribus visa.
 Arma quidem ei jacent super terram almam;
 Ipse vero, aries veluti, obit ordines virorum:
 Arieti ipsum ego assimilo densi velleris,
 Qui ovium magnum gregem oberrat candidarum.

Huic autem respondit deinde Helena Jove nata;
 Ille porro, *est* Laërtiades solers Ulysses,
 Qui nutritus est in populo Ithacae, asperae licet existentis,
 Sciens omnimodosque dolos et consilia prudentia.

200

Hanc autem Antenor prudens contra locutus est;
 O mulier, profecto valde hoc verbum verum es locuta;
 Jam enim et huc olim venit nobilis Ulysses,
 Tui causa legatus, cum bellicoso Menelao:
 Hos autem ego hospitio accepi, et in aedibus humaniter-tractavi:
 Amborum vero indolem perspexi et consilia prudentia:

At cum jam Trojanis congregatis misti essent,
 Stantibus quidem, Menelaus eminebat latis humeris;
 Ambobus autem sedentibus, augustior erat Ulysses.
 Sed cum jam verba et consilia omnibus texebant,
 Certe quidem Menelaus succincte concionabatur,
 Pauca quidem, sed valde argute: quoniam non multiloquus erat,
 Neque verbis errans, quamvis aetate posterior erat.

10

Sed cum jam solers surrexisset Ulysses,
 Stabat, deorsumque despiciebat in terram oculis defixis, [vebat,
 Sceptrum vero neque retrorsum, neque in anteriorem-partem mo-
 Sed immotum tenebat, imperito viro similis:

Dixisses iracundum aliquem esse, stultumque itidem.

20

At cum jam vocemque magnam ex pectore mitteret,
 Et verba imbribus nivalibus similia hybernis;
 Non deinde cum Ulysse contendisset mortalis alius:
 Non autem tunc adeo Ulyssis mirabamur speciem intuentes.

Tertio rursus Ajacem conspicatus, interrogabat senex;
 Quisnam item iste alius Achivus vir, latusque magnusque,
 Procerissimus Argivorum *tum* capite tum latis humeris? [mulierum;
 Huic autem Helena sinuoso-peplo-induta respondit, nobilissima

Hic vero, Ajax est ingens, propugnaculum Achivorum:
 Idomeneus autem illinc inter Cretenses, deus veluti,
 Stat: circum vero ipsum Cretensium duces congregati sunt. 230
 Saepe eum hospitio excepit bellicosus Menelaus
 Domo in nostra, quum ex Creta venisset.
 Nunc vero alios quidem omnes video nigris-oculis Achivos,
 Quos facile cognoverim, nomenque proferrem:
 Duos vero non possum conspiciere principes populorum,
 Castoremque equorum domitorem, et pugilatu strenuum Pollucem,
 Germanos-fratres, quos mihi una peperit mater.
 An non secuti sunt Lacedaemone ex amoena?
 An huc *illi* quidem secuti sunt navibus in pontigradis; 40
 Nunc vero nolunt pugnam inire virorum,
 Dedecora veriti et probra multa, quae mihi sunt?
 Sic dixit: hos autem jam continebat alma tellus
 In Lacedaemone istic, dilecta in patria terra.
 Praecones autem per urbem, deorum ferebant foedera firma,
 Agnos duos, et vinum laetum, fructum telluris,
 Utre in caprino: ferebat etiam cratera splendidum
 Praeco Idaeus, et aurea pocula:
 Excitabatque senem astans, *his* verbis;
 Surge, Laomedontiade: vocant optimates 50
 Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum acre-loricato-
 In campum descendere, ut foedera firma feriantur: [rum,
 Quippe Alexander et bellicosus Menelaus
 Longis hastis dimicabunt de muliere:
 Victorem autem mulier et opes sequentur:
 Caeteri vero, amicitia et foederibus firmis percussis,
 Incolemus *nos* Trojam glebosam; illi autem revertentur
 In Argos aptum-equis et *in* Achaïam pulchras-mulieres-habentem.
 Sic dixit: cohorrui autem senex; iussitque socios
 Equos jungere; Illi vero impigre paruerunt. 60
 Ascendit itaque Priamus, ac lora traxit retrorsum;
 Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.
 Illi utique per Scaëas *portas* in campum dirigeabant veloces equos.
 At ubi jam venerunt ad Trojanos et Achivos;
 Ex equis descendentes in terram aliam,
 In medium Trojanorum et Achivorum processerunt.
 Surrexit autem statim deinde rex virorum Agamemnon,
 Surrexit etiam Ulysses solers: at praecones conspicui
Res necessarias ad foedera fida Deorum cogeant, cratera autem vinum
 Miscebant: ac regibus aquam supra manus fuderunt. 70
 Atrides vero, districto manibus cultro,
 Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat,
 Agnorum ex capitibus abscidit pilos: at *eos* postea
 Praecones Trojanorum et Achivorum distribuerunt principibus.
Inter eos vero Atrides alta-voce precabatur, manibus sublati;

Jupiter pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime,
Solque, qui omnia adspicis, et omnia audis,
Et Flumina, et Tellus, et qui sub *terra* mortuos
Homines punitis quicumque perjurium juraverit,
Vos testes sitis, conservate vero foedera fida.

28e

Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
Ipse deinceps Helenam retineat, et opes omnes;
Nos vero in navibus redeamus pontum-transseuntibus.
Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
Trojani exinde Helenam et opes omnes reddunto,
Multam vero Argivis pendunto, quam convenit,
Quaeque etiam posteros inter homines sit *memorata*.
Sin autem mihi multam Priamus Priamique filii
Pendere noluerunt, Alexandro prostrato;
Tum ego etiam deinde pugnabo, gratia multae,
Hic manens, usque dum finem belli invenero.

9e

Dixit, et fauces agnorum abscidit saevo ferro.
Et hos quidem deposuit super terram palpitantes,
Anima carentes: nam vires ademerat ferrum.
Vinum insuper ex cratere haustum poculis
Effundebant, et vota faciebant Diis immortalibus.
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque;

Jupiter augustissime, maxime, et immortales dii caeteri;
Utri priores praeter foedera offenderint,
Sic ipsis cerebrum humi fluat, sicut hoc vinum,
Ipso, et liberorum: uxores vero aliis cedant.

30e

Sic dicebant: necdum ipsis *votum* ratum faciebat Saturnius.
Inter eos autem Dardanides Priamus verba fecit;

Audite me, Trojani, et bene ocreati Achivi:
Equidem ego abeo ad Ilium ventosum
Retro; quia nullo modo sustinebo oculis videre
Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
Jupiter nimirum hoc scit et immortales dii reliqui,
Utri mortis finis fato-destinatus sit.

10

Dixit, et in currum agnos posuit diis par vir;
Et ascendit ipse, ac lora traxit retrorsum;
Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.
Hi quidem itaque reversi, ad Ilium abibant.

Hector vero Priami filius et nobilis Ulysses
Locum quidem primum dimensi sunt: ac deinde
Sortes in galea aerea quatiebant prehenfas,
Uter prior emitteret acream hastam.
Populi interim supplicabant, diisque manus elevabant;
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque, Trojanorumque:

Jupiter pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime:
Uter horum facinorum inter utrosque author fuerit,
Hunc da interemptum subire domum Orci;

2e

Nobis vero rursus amicitiam et foedera rata fieri.

Sic quidem dixerunt: concutiebat vero ingens, expedite pugnam.
Retro aspiciens: Paridis autem illico fors exiliit. [ciens Hector,
Illi deinde confederunt secundum ordines, ubi unicuique
Equi veloces, et varia arma jacebant.

At circa humeros induit arma pulchra

Nobilis Alexander, Helenae maritus pulchras-comas-habentis.

Ocreas quidem primum circa tibias posuit

330

Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:

Tum postea thoracem circa pectora induebat

Sui fratris Lycaonis; habilis enim erat ipsi:

Circa autem humeros suspendit ensen argenteis-clavis-distinctum,
Aereum; ac postea scutum magnumque solidumque:

Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,

Setis equinis comantem; terribiliter vero crista desuper nutabat:

Sumpsitque robustam hastam, quae ipsius manibus apta erat.

Pari autem modo et Menelaus Mavortius arma induebat.

Hi postquam igitur ex utraque acie armati erant,

40

In medium Trojanorum et Achivorum processerunt,

Torvum intuentes: stupor autem occupabat aspicientes

Trojanosque equorum-domitores, et bene-ocreatos Achivos.

At *hi* propius steterunt dimenso in loco,

Quassantes hastas, sibi invicem irati.

Prior autem Alexander emisit longam hastam,

Et feriit Atridae scutum undique aequale,

Neque perrupit aes, inflexa est enim ei cuspis

Scuto in valido. At secundus impetum fecit ferro

Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem;

50

Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuria affecit,

Scelestum Alexandrum, et meis sub manibus doma;

Ut quisque horrescat etiam posterorum hominum,

Hospitem injuria afficere, qui benignitatem exhibuerit.

Dixit, et vibratam emisit longam hastam,

Et feriit Priamidae scutum undique aequale.

Per scutum sane penetravit fulgidum rapida hasta,

Et per thoracem affabre-factum infixam est:

E regione autem juxta ille discidit tunicam

Hasta: ille vero inclinatus est, et evitavit mortem atram.

60

Atrides autem educto ense argenteis-clavis-distincto,

Percussit attollens galeae conum: super eo vero

In triaque et quatuor frustra disruptus excidit manu.

Atrides autem ejulavit, suspiciens in latum coelum:

Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:

Certe speraveram me ulturum Alexandrum de injuria:

Nunc autem mihi in manibus fractus est ensis; mihi que hasta

Emissa est manibus irrita, neque sum affecutus ipsum.

Dixit, et irruens galea eum prehendit setis-equinis-densa,

Trahebatque conversus ad bene ocreatos Achivos: 370

Præfocabat autem eum acupictum ligamen tenero sub jugulo,

Quod ipsi sub mento retinaculum adstringebatur galeae.

Et pertraxisset utique, et immensam tulisset gloriam,

Nunc cito sensisset Jovis filia Venus,

Quae ipsi rupit lorum bovis vi occisi:

Iuanis autem galea simul sequebatur manum robustam.

Eam quidem tum heros ad bene ocreatos Achivos

Proiecit contorquens, sustuleruntque dilecti focii.

At ille iterum irruit interficere cupiens

Hausta aerea: hunc autem eripuit Venus 80

Facile valde, utpote dea: cooperuitque caligine multa,

Collocavitque in thalamo suaveolenti, fragrante-suffimentis.

Ipsa autem Helenam vocatura abiit: hanc autem invenit

Turri in alta; circumque Troades abunde erant:

Manu vero, odora veste concussit prehensam:

Anui autem eam similis facta grandaevae allocuta est

Lanificae, quae ipsi Lacedaemone habitanti

Carpebat lanas pulchras, maximeque ipsam diligebat.

Huic se cum assimilasset, allocuta est Diva Venus;

Huc veni: Alexander te vocat domum redire: 90

Ille ipse in thalamo et tornatis lectis,

Tum pulchritudine splendens, tum vestibus: neque dixeris

Cum viro congressum-armis illum rediisse, sed ad choream

Ire, vel a chorea modo cessantem sedere.

Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:

Atque ut vidit deae perpulchrum collum,

Pectoraque desiderabilia, et oculos vibranti splendore coruscantes,

Expavit inde, verbaque fecit, dixitque:

Improba, quid me his cupis decipere?

An in aliquam me ulterius urbium bene habitatarum 400

Abduces, vel Phrygiae, vel Maeoniae amoenae,

Siquis tibi et illic amicus, articulate-loquentium hominum?

Num, quia nunc nobili Alexandro Menelaus

Visto, vult odiosam me, domum abducere;

Ideo jam nunc huc dolos struens advenisti?

Sede apud ipsum profecta; deorum vero abrenuncia vias:

Neque unquam tuis pedibus revertaris in Coelum,

Sed semper juxta illum aerumnas-perfer, et ipsum serva,

Donec te vel uxorem fecerit, vel ille ancillam.

Illuc autem ego non ibo, reprehensu dignum utique esset, 10

Illius ornatura lectum: Troades sane me postea

Omnes vituperabunt: sustineo vero dolores immensos animo.

Hanc autem irata allocuta est diva Venus;

Ne me irrites, misera; ne irata te deferam,

Tantumque te odio habeam, quantum jam mirifice amavi:

In medio autem utrorumque struam odia perniciofa

Trojanorum et Danaorum: tu vero malo fato pereas.

Sic dixit: timuit vero Helena Jove prognata;

Ivitque cooperta peplo candido splendido,

Tacite; omnesque Troadas latuit: praecipbat autem Dea. 42

Hae vero ubi in Alexandri domum pulchram venerunt,
Ancillae quidem deinde velociter ad munera *sua* convertebantur,

Ipsa autem in altum thalamum ascendit nobilissima mulierum;

Ei autem sellam prehensam amans-risum Venus,

Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens:

Ibi sedit Helena, filia Jovis Aegiochi,

Oculis averfis; virumque objurgavit *haec* oratione:

Venisti ex bello: utinam illic periisses,

A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.

Certe quidem antea gloriaberis, bellicoso Menelao, 39

Tuisque viribus et manibus, et hasta, *te* praestantiorum esse:

Sed vade nunc provoca bellicosum Menelaum

Rursus pugnare contra. At te ego

Cessare moneo, neque flavum Menelaum

Contra, bellum bellare, et pugnare

Temere; ne forte ab ipso hasta interficiaris.

Hanc autem Paris verbis respondens est allocutus;

Ne mihi, mulier, acerbis opprobriis animum incessas.

Nunc quidem enim Menelaus vicit cum Minerva:

Illum vicissim ego *forte alias vincam*; nam Dii adfunt et nobis. 40

Sed age in gratiam redeamus concumbentes:

Non enim unquam me sic amor mentem complexus est,

Ne *tunc quidem*, quando te pridem Lacedaemone ex amoena

Navigabam rapta in transeuntibus-pontum navibus,

Insula vero in Cranaë junctus sum amore et concubitu;

Sicut te nunc amo, et me dulce desiderium capit.

Dixit, et praecipbat in lectum ascendens, simulque sequebatur uxor:

Hi quidem igitur in perforatis cubuerunt lectis.

Atrides vero [*Menelaus*] per turbam vagabatur, ferae similis, 50

Sicubi conspicaretur Alexandrum divina forma praeditum.

Verum nullus poterat Trojanorum inclytorumque auxiliatorum

Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao:

Nec enim propter amicitiam abscondissent, si quis vidisset.

Aequae enim ipsis omnibus odio erat, atque mors atra.

Inter hos autem locutus est rex virorum Agamemnon;

Audite me, Trojani, et Dardani, et auxiliatores;

Victoria quidem manifesta est bellicosi Menelai:

Vos igitur Argivam Helenam et opes cum ipsa

Reddite, et multam persolvite, quam oportet,

Quaeque et posteris hominibus memoretur. 60

Sic dixit Atrides: comprobabant autem caeteri Achivi.

LIBER QUARTUS.

Dii interim apud Jovem sedentes consultabant
 Aureo in pavimento; interque hos veneranda Hebe
 Nectar ministrabat; illi autem aureis poculis
 Excipiebant alter alterum, Trojanorum urbem aspicientes.
Tum continuo conabatur Saturnius irritare Junonem,
Mordacibus verbis subdole et per comparationem loquens:

Duae quidem Menelao adjutrices sunt dearum,
 Junoque Argiva, et auxiliatrix-potens Minerva:
 At enim ipsae seorsum sedentes, aspicientes
 Oblectantur: huic vero [*Paridi*] risum amans Venus 10
 Semper adest, et ab ipso fata repellit:
 Et nunc conservavit putantem se moriturum.
 Sed victoria quidem, bellicosi Menelai:
 Nos igitur consultemus, quem exitum habiturae sint hae res:
 Utrum rursus bellumque perniciosum et certamen grave
 Excitemus, an amicitiam inter utrosque conciliemus.
 Quod si ita hoc omnibus gratum et jucundum sit,
 Omnino utique habitetur urbs Priami regis,
 Retro autem Argivam Helenam Menelaus abducat.

Sic dixit: Compressis vero labris gemebant Minervae; et Juno:
 Propinquae hae utique sedebant, malaque Trojanis cogitabant. 21
At Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Jovi patri, ira enim ipsam saeva tenebat:
 Juno vero non continuit in pectore iram, sed respondit;

Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
 Quomodo vis vanum reddere laborem, et sine fructu
 Sudorem, quem sudavi prae labore? defatigati sunt mihi et equi
 Copias cogenti, Priamo mala, ejusque filiis.
 Fac: at nequaquam omnes comprobamus dii caeteri.

Huic autem valde indignatus respondit nubes-cogens Jupiter;
 Improba, qui tibi Priamus Priamique filii 31
 Tanta mala faciunt, quod indefinenter cupis
 Illi evertere bene aedificatam urbem?

Quod si tu, ingressa portas et muros altos,
 Crudum voraveris Priamum Priamique filios,
 Caeterosque Trojanos; tunc fortasse iram saturaveris.

Fac, quomodo vis; ne haec contentio posthac
 Tibi et mihi magna concertatio inter utrosque sit.

Aliud autem tibi dicam, tu vero in praecordiis reponere tuis;

Si quando et ego ardens, urbem excindere 40

Aliquam voluero ubi tibi dilecti homines nati sunt,
 Me remoreris meam iram, sed me permittas:

Et enim ego tibi urbem hanc dedi volens invito animo.

Quae enim sub soleque et coelo stellifero

Habitantur urbes terrestrium hominum,
 Harum a me maxime ex animo honorabatur Ilium sacrum,
 Et Priamus et populus hastae-fraxinae-periti Priami.
 Non enim mihi unquam ara carebat epulis convenientibus,
 Libationeque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.

Huic autem respondit deinde magnis oculis veneranda Juno; 50
 Certe mihi tres quidem multo dilectissimae sunt urbes,
 Argosque, Spartaque, et latas-vias-habens Mycene:
 Has excinde, quando tibi invisae fuerint animo.
 Has non ego propugno, nec invideo tibi.

Quamvis enim inviderem et non sinerem excindere,
 Nihil profecerim invidendo: quoniam multo potentior es.
 Sed oportet et meum facere laborem non irritum:

Nam et ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi:
 Et me maxime-venerandam genuit Saturnus versutus, 60
 Utrumque, tum quod ad genus, tum quod tua conjunx
 Vocor: tu autem omnes inter immortales regnas.

Verum enimvero in his quidem concedemus nos inter nos,
 Tibi quidem ego, tu autem mihi: sequentur autem dii caeteri
 Immortales. Tu vero ocyus Minervae manda,
 Ire in Trojanorum et Achivorum pugnam gravem,
 Conarique, ut Trojani gloria elatos Achivos
 Incipiant priores praeter foedera laedere.

Sic dixit; neque non paruit pater hominumque et Deorum:
 Protinus Minervam verbis alatis allocutus est;

Cito admodum ad exercitum vade, ad Trojanos et Achivos, 70
 Et conare, ut Trojani gloria-elatos Achivos
 Incipiant priores praeter foedera laedere.

Sic fatus, instigavit antea propensam Minervam:
 Descendit vero ab Olympi verticibus festinans.
 Qualem autem stellam mittit Saturni filius versuti,
 Aut nautis portentum, aut exercitui lato populorum,
 Splendidam, ex ea autem multae scintillae emittuntur:
 Huic similis impetu ferebatur in terram Pallas Minerva,
 Desiliitque in medium: stupor autem tenebat aspicientes, 80
 Trojanosque equorum domitores, et bene ocreatos Achivos.
 Sic vero aliquis loquebatur intuitus in propinquum alium;

Sane rursus bellumque perniciosum et pugna gravis
 Erit, vel amicitiam inter utrosque statuit
 Jupiter, qui inter homines arbiter belli est.

Sic utique aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque.
 Illa vero viro similis Trojanorum subiit multitudinem,
 Laodoco Antenoridae, forti bellatori,
 Pandarum deo-similem quaerens, sicubi inveniret.
 Invenit Lycaonis filium laudatumque fortemque,
 Stantem: circaque ipsum fortes ordines clypeatorum
 Militum, qui ipsum secuti fuerant ab Aesepi fluentis: 90

Prope autem stans, verbis alatis allocuta est;

Nunquid mihi parueris, Lycaonis fili bellicose?

Auderes sane Menelao immittere velocem sagittam.

Ab omnibus utique Trojanis gratiam et gloriam reportares,

Inter omnes vero maxime ab Alexandro rege:

A quo profecto inprimis luculenta dona ferres,

Si viderit Menelaum Mavortium, Atrei filium,

Tuo telo domitum, rogam conscendentem tristem.

Quin age, sagitta pete Menelaum gloria sublimem:

100

Vove autem Apollini in Lycia genito, arcu inclyto,

Agnorum primogenitorum te sacrificaturum inclytam hecatomben,

Domum reversum sacrae in urbem Zeleae.

Sic dixit Minerva, huic autem animum dementi flestebat.

Statim eduxit arcum perpolitum, *factum ex salaci capro*

Agresti, quem quondam ipse, sub pectore consecutus,

E rupe exeuntem excipiens in insidiis,

Percusserat in pectus: hic autem supinus cecidit in petram.

Hujus cornua ex capite sexdecim-palmarum nata erant:

Atque haec quidem elaborans cornuum politor aptaverat faber, 10

Totumque cum recte levigasset, aureum imposuit apicem:

Et hunc quidem *arcum Pandarus* scite disposuit, cum tetendisset, ad

Inclinans; ante autem scuta tenebant strenui socii, [terram

Ne prius confurgerent in eum Mavortii filii Achivorum, [rum.

Quam percussus esset Menelaus Mavortius, propugnator Achivo-

Porro ille detraxit operculum pharetrae, exemitque sagittam

Nondum in quenquam-conjectam, pennatam, profundorum causam

Statimque ad nervum aptavit acerbam sagittam, [validam dolorum:

Vovitque Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,

Agnorum primogenitorum se sacrificaturum inclytam hecatomben,

Domum reversum sacrae in urbem Zeleae.

21

Traxit autem simul crenasque sagittae prehenfas, et nervos bubulos:

Nervum quidem mammae admovit, arcui autem ferrum.

Porro postquam rotundum magnum arcum tetenderat,

Striduit arcus, nervus autem valde sonuit, saliitque sagitta

Acutam-habens-cuspidem, in turbam advolare cupiens.

Neque tui, Menelaë, dii beati obliti sunt

Immortales, prima autem Jovis filia praedatrix,

Quae ante te stans, sagittam mortiferam depulit.

Haec vero tantum inhibuit a corpore, ut cum mater

30

A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.

Ipsa vero eo direxit, ubi baltei annuli

Aurei constringebant id, et duplex obtendebatur thorax:

Incidit itaque in balteum bene-aptatum acerba sagitta:

Et per balteum quidem adaesta est affabre-factum,

Et per thoracem artificiose factum infixam est,

Laminamque, quam portabat tutamen corporis, septum telorum,

Quae ipsum plurimum juvit, perforavit tamen et ipsam;

Summamque sagitta perstrinxit cutem viri:
Statim autem fluxit sanguis purpureus ex vulnere.

149

Ac veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
Maconea, vel Caria, maxillare ut sit equorum:
Jacet autem in thalamo, multique ipsum optârunt
Equites gestare; Regi vero est repositum ornamento,
Utrunque, ornatuſque equo, equitique gloria:
Talia tibi, Menelaë, foedata sunt cruore femora
Formosa, suraeque, et malleoli pulchri inferius.

Cohorruit autem deinde rex virorum Agamemnon,
Ut vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere:
Cohorruit autem et ipse bellicosus Menelaus. 50
Quum vero vidit nervumque et *sagittae* hamos extra existentes,
Iterum ei animus in pectoribus collectus est.
Inter hos autem graviter suspirans locutus est rex Agamemnon,
Manu tenens Menelaum; adgemebantque focii.

Chare frater, *in* mortem ergo tibi foedera percussi,
Solum cum objeci pro Achivis cum Trojanis pugnare: [*carunt.*
Quandoquidem ita te vulnerârunt Trojani, et foedera firma concu-
Non tamen ullo modo irritum erit foedus sanguisque agnorum,
Libaminaque mero-facta, et dextrae, quibus fisci sumus.
Etiamſi enim protinus Olympius non perfecerit, 60
Attamen tandem aliquando perficiet; et magno luerint,
Cum propriis capitibus, uxoribusque et liberis.

Bene enim ego hoc ſcio mente et animo;
Erit dies, quando pereat Ilium sacrum,
Et Priamus, et populus hastae-fraxineae-periti Priami.
Jupiter utiq; ipsis Saturnius, in excelfo sedens, *in* aethere habitans,
Ipſe incutiet terrificam Aegida omnibus,
Ob hanc fraudem iratus. Haec fane erant non irrita:
Sed mihi gravis dolor tui *cauſa* erit, O Menelaë,
Si moriaris, et fatum adimpleveris vitae: 70

Utique summa tum ignominia notatus charum Argos repetam.
Statim enim recordabuntur Achivi patriae terrae,
Gloriam vero Priamo et Trojanis relinquemus,
Argivam Helenam: tui autem ossa putrefaciet terra
Jacentis in Troja, non-ad-finem-perducto super bello.
Et aliquis ſic dicet Trojanorum ferocientium,
Sepulchro insultans Menelai glorioſi;
Utinam ſic in omnibus iram expleat Agamemnon,
Sicut et nunc incaſſum exercitum duxit huc Achivorum:
Ac ſcilicet rediit domum, dilectam in patriam terram, 80
Cum vacuis navibus, relicto strenuo Menelao:
Sic aliquando aliquis dicet; tunc mihi dehifcat lata terra.

Hunc autem confirmans allocutus est flavus Menelaus;
Bono ſis animo, neque quicquam terrefacias copias Achivorum:
Non in lethali loco acuta fixa eſt ſagitta, ſed ante

Tutatus est balteusque varius, et subtus
Cinctusque, et lamina, quam aerarii cuderant fabri.

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
Utinam sane ita sit, dilecte ô Menelaë:

Vulnus autem medicus tractabit, et adhibebit
Medicamina, quae sedent tetros dolores. 190

Dixit; et Talthybium, divinum praeconem, allocutus est;
Talthybi, quam citissime Machaonem huc accersere
Virum, Aesculapii filium laudatissimi medici,
Ut videat Menelaum Mavortium, ducem Achivorum,
Quem aliquis missa sagitta vulneravit, arcuum peritus,
E Trojanis, vel Lyciis; *quod* illi quidem gloria, nobis vero luctus.

Sic dixit; neque ei praeco immorigerus fuit, quum audivisset:
Perrexit autem ire per copias Achivorum aere-loricatorum,
Circumspiciendo-quaerens heroem Machaonem: illum vero vidit
Stantem; circumque ipsum fortes ordines clypeatorum 201
Militem, qui ipsum secuti sunt Tricca ex equorum-altrice.
Prope autem stans, verbis alatis allocutus est;

Veni *ocyus*, Aesculapiade; vocat rex Agamemnon,
Ut videas Menelaum Mavortium, Atrei filium,
Quem aliquis sagitta missa vulneravit, arcuum peritus,
E Trojanis, vel Lyciis: *quod* illi quidem gloria, nobis autem luctus.

Sic dixit; huic vero animum in pectoribus commovit: [rum.
Perrexerunt autem ire per turbam, per exercitum latum Achivo-
Ac quum jam pervenissent, ubi flavus Menelaus 10
Vulneratus fuerat, circumq; ipsum congregati erant quiq; praestan-
Corona facta, ille vero in mediis stabat divinus vir; [tissimi,
Protinus utique e balteo bene-aptato extraxit sagittam:

Ea vero dum extraheretur, retro curvati sunt acuti hami:
Solvit porro ipsi balteum variegatum, et subtus
Cinctumque, et laminam, quam aerarii cuderant fabri.
Atque ubi inspexerat vulnus, quo inciderat acerba sagitta;
Sanguine exusto, lenia medicamenta peritus

Insperfit, quae ejus quondam patri amicus praebuit Chiron.
Dum hi occupati erant circa bello-strenuum Menelaum, 20
Interim Trojanorum ordines admovebantur clypeatorum:
Atque hi rursus arma induerunt, et recordati sunt pugnae.

Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona nobilem,
Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare;
Sed valde properantem pugnam in gloriosam.

Equos quidem enim dimisit, et currus varios acre:
Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes
Eurymedon, filius Ptolemaei Piraidae:
Huic plurimum mandavit prope se *currus* tenere, si quando ipsum
Per membra occuparet defatigatio, multos *obeuntem* et imperitantem:
At ipse pedester existens [*pedes*] obibat *lustrans* ordines virorum. 31
Et quos quidem properantes videret Danaorum velocium-equitum,

His magnopere animum addebat astans verbis;
 Argivi, ne quid remittatis de acri fortitudine:
 Non enim mendaciis pater Jupiter erit auxiliator:
 Sed qui priores praeter foedera injuriam intulerunt,
 Horum certe ipsorum tenera corpora vultures vorabunt:
 Nos vero uxoresque dilectas, et infantes liberos,
 Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.

Quos autem e contrario detestantes videret triste bellum, 240
 Eos valde objurgabat iracundis verbis;

Argivi, sagittis addicti, probro digni, nonne vos pudet?
 Cur nam sic statis stupidi, sicut hinnuli?

Qui utique postquam fessi sunt, per magnum campum currentes,
 Stant, nec ullum ipsis in praecordiis est robur:
 Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.

Anne expectatis Trojanos dum propius veniant, ubi naves
 Subductae sunt pulchras puppes habentes, cani in littore maris,
 Ut cognoscatis, an vos protegat manu Saturnius?

Sic is imperitans obibat ordines virorum: 50

Venitque ad Cretenses, iens per catervas virorum:
 Hi autem circum Idomeneum bellicosum armabantur:
 Idomeneus quidem in prima acie erat apro similis robore,
 Meriones autem ei extremas incitabat phalangas.

Hos ergo conspicatus, laetatus est rex virorum Agamemnon,
 Protinusque Idomeneum allocutus est blandis verbis;

Idomeneu, equidem te honoro prae Danaïs pernicipibus-equitibus,
 Tum in bello, tum alio quolibet in opere,
 Tum etiam in convivio, quando honorarium nigrum vinum
 Argivorum procures in crateribus miscent. 60

Etsi enim caeteri comantes Achivi

Portionibus certis bibunt, tuum sane plenum poculum semper
 Stat, sicut mihi meum; ut bibas, quando animus jusserit.
 Sed propera in bellum, qualis antea gloriabaris esse.

Hunc autem Idomeneus, Cretensium dux, contra sic est allocutus;
 Atrida, valde quidem tibi ego concors socius
 Ero, sicut primum promisi et annui:

Verum alios hortare comantes Achivos;

Ut quamprimum pugnemus: quoniam foedera confuderunt
 Trojani; his utique mors et dolores postmodum 70
 Erunt, quoniam priores contra foedera injuriam intulerunt.

Sic dixit; Atrides vero praeteribat laetus corde:

Venitque ad Ajaces iens per catervas virorum:

Hi vero armabantur; simulque nimbus sequebatur peditum.

Sicut autem quando a specula vidit nubem pastor vir [*pastor aliquis*]

Venientem per mare a Zephyri flatu,

Eique, procul stanti, nigra, seu pix,

Apparet veniens per mare, ducitque turbinem multum;

Cohorretque videns, subque speluncam cogit pecudes:

Tales simul cum Ajacibus velocium-in-bello juvenum
Hostile in praelium densae movebantur phalanges
Fuscae, scutisque et hastis horrentes.

280

Et his quidem laetatus est visis rex Agamemnon,
Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;

Ajaces, Argivorum duces aere-loricatorum,
Vobis equidem, nec enim convenit, *militēs* incitare non praecipio:
Vos enim ipsi valde populum instigatis ad fortiter pugnandum.
Utinam enim, ô Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
Talis omnibus animus in pectoribus esset:

Sic cito caderet urbs Priami regis,
Manibus nostris captaque, excisaeque.

90

Sic fatus, hos quidem reliquit illic, ivit autem ad alios;
Ubi is Nestorem invenit, argutum Pyliorum oratorem,
Suos socios ordinantem, et hortantem ad pugnandum; [umque,
Circa magnum [*Nempe magnum*] Pelagonta, Alastoraq; Chromi-
Haemonaque principem, Biantemque pastorem populorum.
Equites quidem primum cum equis et curribus,
Pedites autem a tergo constituit multosque et strenuos,
Vallum ut essent belli: ignavos vero in medium coëgit,
Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.

300

Equitibus quidem primum mandata dabat: hos enim jussit
Suos equos continere, neque turbatis ordinibus versari in turba.
Neve quis equitandi-peritiaque et robore fretus,
Solut ante alios sit nimis cupidus cum Trojanis pugnandi,
Neque retrocedat; imbecilliores enim eritis.
Quicumque autem vir a suo curru ad alium currum venerit,
Hastam porrectam extendat: quoniam multo melius sic.

Sic et veteres, urbes et muros evertabant,
Hanc mentem et animum in pectoribus habentes.

Ita senex adhortabatur, dudum rei militaris bene peritus: 10
Et cum quidem, laetatus est cum vidisset rex Agamemnon;
Et ipsum compellans verbis alatis est allocutus;

O senex, utinam, sicut animus *est* in pectoribus tuis,
Sic te genua sequerentur, roburque tibi firmum esset.
Verum te senectus atterit omnibus aequae molesta: utinam quis
Virorum alius *eam* haberet, tuque in numero juvenum esses.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
Atrida, valde quidem ego vellem et ipse
Sic esse, ut quando nobilem Ereuthalionem interfeci:
Verum nunquam simul omnia dii dederunt hominibus: 20
Si tunc juvenis eram, nunc vice versa me senectus invadit.
Veruntamen et sic equitibus interero, et adhortabor
Consilio et verbis: hoc enim munus est senum.
Hastas autem vibrabunt juniores, qui me
Minores natu sunt, confiduntque robore.

Sic dixit: Atrides vero praeteribat, laetus corde.

Invenit *deinceps* filium Petei Menestheum equitandi peritum
 Stantem; circumque *erant* Athenienses, periti belli:
 Caeterum prope stabat solers Ulysses;
 Juxtaque, Cephalenum circum ordines non imbecilli 330
 Stabant: nondum enim horum audierant copiae clamorem *belli*,
 Sed recens concitatae movebantur phalanges [pectantes
 Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum: hi vero ex-
 Stabant, quando phalanx Achivorum alia invadens,
 In Trojanos impetum faceret, et inciperent praelium.
 Hos itaque conspicatus objurgavit rex virorum Agamemnon,
 Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;
 O fili Petei, Jovis-alumni regis;
 Et tu, malis dolis instructe, astute;
 Cur trepidantes absistitis, expectatisque alios? 40
 Vos quidem conveniebat inter primos existentes
 Consistere, et pugnae ardenti occurrere.
 Primi enim et ad convivium vocamini a me,
 Quando convivium proceribus instruimus Achivi.
 Ibi juvat assatas carnes edere, et pocula
 Vini bibere suavis, quoad usque placuerit:
 Nunc vero libenter videretis, etiam si decem phalanges Achivorum
 Vos ante pugnarent saevo ferro.

Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium? 50
 Quomodo vero dicis in bello remissos *nos* esse? Quando Achivi
 In Trojanos equorum domitores cieamus acre praelium,
 Videbis, si volueris, sique tibi haec curae fuerint,
 Telemachi dilectum patrem antesignanis immixtum
 Trojanorum equum-domitorum; tu autem haec vana dicis.
 Hunc vero subridens allocutus est rex Agamemnon,
 Ut sensit iratum; contrarioque sumpsit sermonem:
 Generose Laërtiade, solertissime Ulysse,
 Neque te objurgo temerè, neque hortor.
 Scio enim, quod tibi animus in pectoribus tuis 60
 Benigna consilia novit: eadem enim sentis, quae et ego. [nunc
 Quin age: haec autem in posterum componemus, si quid male
 Dictum est: haec autem omnia dii irrita faciant.

Sic locutus, hos quidem reliquit illic, ivitque ad alios:
 Invenit vero Tydei filium magnanimum Diomedem,
 Stantem interque equos et currus bene-compactos;
 Juxtaque ipsum stabat Sthenelus, Capanei filius.
 Et hunc quoque objurgavit conspicatus rex Agamemnon,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
 Eheu, Tydei fili bellicosi equum-domitoris, 70
 Cur trepidas? cur et circumspicis belli semitas?
 Non utique Tydeo ita solitum trepidare erat,
 Sed longe ante dilectos socios cum hostibus dimicare:

Sicut dixerunt, qui eum viderunt laborantem: non enim ego
 Interfui, neque vidi: verum aliis *eum* dicunt praestitisse.
 Certe enim sine bello [*sine copiis*] intravit Mycenae
 Hospes, cum deo-pari Polynice, copias colligens,
 Qui tunc bellum admovebant sacra ad moenia Thebes;
 Et valde supplicabant, ut darent inclytos auxiliares.
 Atque illi *quidem* volebant dare, et probabant, sicut hortabantur:
 Verum Jupiter avertit, sinistra prodigia ostendens. 381
 Hi autem postquam abierant, et in via progressi fuerant,
 Ad Asopum venerunt juncosum, herbosum:
 Tum utique legatum (*Thebas*) Tydeum miserunt Achivi,
 Atque ille abiit, multosque invenit Cadmeos
 Convivantes in domo fortitudinis Eteocleae [*Eteoclis.*]
 Tunc non, hospes licet esset, agitator-equum Tydeus
 Pavēbat, solus existens multos inter Cadmeos:
 Quin ad certandum provocabat; in omnibus autem vincebat
 Facile: talis ei auxiliatrix erat Minerva. 90
 Verum irati Cadmei, stimulatōres equorum,
 Ei revertenti densas insidias locaverunt ducentes,
 Juvenes quinquaginta; duo autem ductores erant,
 Macon Haemonides, similis immortalibus,
 Filiusque Autophoni, in-pugna-stabilis Lycophontes:
 Tydeus tamen et his duram mortem intulit:
 Omnes *scilicet* interfecit, unumque solum dimisit domum redire:
 Maconem utique dimisit, Deorum signis parens.
 Talis erat Tydeus Aetolus: sed filium
 Genuit, se ipso inferiorem pugna, facundia autem praestantiorē.
 Sic dixit: huic vero nihil respondit fortis Diomedes, 401
 Reveritus regis increpationem venerandi:
 Huic autem filius Capanei respondit inclyti;
 Attrida, ne mentiaris, sciens vere loqui:
 Nos sane patribus longe fortiores gloriamur esse:
 Nos etiam Thebes sedem cepimus septem-portas habentis,
 Paucioribus copiis ductis sub murum Marti-sacrum,
 Freti signis deorum et Jovis auxilio:
 Illi autem sua vecordia perierunt.
 Quare ne mihi patres unquam in simili ponas honore. 10
 Hunc autem torve intuitus allocutus est fortis Diomedes;
 O mi *Sthenele*, tacitus sede, meoque pare sermoni;
 Non enim ego succenseo Agamemnoni, pastori populorum,
 Cohortanti ad pugnandum bene-ocreatos Achivos:
 Hunc enim gloria simul sequetur, si quidem Achivi
 Trojanos debellārint, ceperintque Ilium sacrum;
 Huic vero contra ingens luctus, Achivis caesis.
 Verum age quaeso, et nos cogitemus de impetuosa fortitudine.
 Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram;
 Terribiliter autem sonuit aes circa pectora regis 20

Qui concitus ferebatur: utique vel fortissimum *virum* metus corri-
 Ut vero quando in littore sonoro fluctus maris [pulsisset.

Concitur confertim, Zephyro submovente;

In alto quidem primum attollitur, sed postea

Terrae allifus vehementer fremit, et circa promontoria

Tumidus existens fastigiatur, expuitque maris spumam:

Sic tunc confertae Danaorum movebantur phalanges

Indefinenter ad pugnam: imperabat autem suis unusquisque

Ducum: caeteri vero taciti ibant, (neque dixisses

Tantas copias sequi habentes in pectoribus vocem,) 430

Silentio reveriti ductores: circum autem omnes

Arma varia splendebant, quibus induti procedebant ordine.

Trojani autem, perinde ac oves locupletis viri in caula

Innumerae stant, dum mulgentur lac album,

Affidue balantes, audita voce agnorum:

Sic Trojanorum fremitus per exercitum latum est excitatus.

Nec enim omnium erat una vociferatio, nec una vox, [mines.

Sed lingua mista erat, e multis quippe locis convocati fuerant ho-

Instigabat vero hos quidem Mars, illos autem caesis-oculis Minerva,

Terrorque et Fuga, et Discordia insatiabiliter furens, 40

Martis homicidae soror, sociaque,

Quae parva quidem primum attollitur, sed postea

Coelo condit caput, et solo ingreditur:

Quae ipsis et tunc litem utrinque perniciosam injecit in medium,

Gradiens per turbam, augens gemitum virorum.

Hi vero quando jam in locum unum coeuntes venerant,

Committebant scuta, unaque hastas, et robora virorum

Acreis-thoracibus-indutorum: atque clypei umbones-habentes

Appropinquabant invicem, multusque tumultus coortus est.

Tum vero simul ejulatusque et iactantia erat virorum, 50

Perdentiumque et pereuntium: fluebatque sanguine terra.

Ut vero quando *duo* torrentes fluvii, de montibus fluentes,

In convallem conferunt rapidas aquas,

Scatebris ex magnis, concavum intra alveum voraginis,

Horumque procul fragorem in montibus audit pastor:

Sic hisce commistis oriebatur clamorque timorque.

Primus autem Antilochus Trojanorum interfecit virum bellatorem,

Strenuum in prima acie, Thalyssiadem Echepolum,

Quem utique percussit primus galeae in conum setis-equinis-densae;

Inque frontem fixit; penetravit autem os intra 60

Cuspis aerea; eum vero tenebrae oculos operuerunt;

Ceciditque, sicut quando turris, in forti pugna.

Hunc autem prostratum pedibusprehendit rex Elephenor

Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:

Subtrahebatque extra tela cupidus, ut quamprimum

Arma praedaretur: brevis vero ei fuit *iste* conatus.

Cadaver enim trahentem conspiciatus magnanimus Agenor,

Latera, quae ei inclinato a clypeo denudata erant,
 Vulneravit hastili aerato, solvitque membra.
 Itaque cum quidem reliquit animus; super eum vero pugna coorta est
 Ardua Trojanorum et Achivorum: hi autem, lupi sicut, 471
 Invicem irruebant; virque virum manu occidebat.
 Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Ajax
 Juvenem, florentem, Simoisium: quem olim mater
 Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis
 Peperit, cum parentes simul sequeretur, pecus ut videret:
 Propterea ipsum vocabant Simoisium: neque parentibus
 Nutritia caris reddidit, brevis autem ei aetas
 Fuit, ab Ajace magnanimo lancea interfecto.
 Primum enim ipsum venientem percussit in pectore, ad mammam
 Dextram: ex adverso autem per humerum aerea hasta 81
 Ivit: hic autem in pulvere humi decedit, populus ceu,
 Quae in irriguo-loco paludis magnae nata est
 Laevis; atque ei rami in summo vertice creverunt:
 Quam quidem curruum fabricator micanti ferro
 Excidit, ut curvaturam rotae flectat ad pulchrum currum,
 Quae quidem et arescens jacet fluvii ad ripas:
 Talem sane Anthemidem Simoisium interfectum spoliavit
 Ajax generosus: In hunc autem Antiphus indutus-varium thoracem
 Priamides per turbam jaculatus est acuta hasta: 90
 A quo quidem aberravit; at Leucum, Ulyssis fidum socium,
 Percussit in inguine, cadaver aliorum trahentem:
 Cecidit itaque juxta ipsum, cadaver autem ei excidit manu.
 Ob hunc vero Ulysses valde animo interfectum iratus est:
 Prodiit autem per primos pugnatores armatus corusco aere:
 Stetitque valde prope cum accesserat, et jaculatus est hasta splen-
 Circa se oculis conversis; at Trojani retrocesserunt, [denti,
 Viro jaculante: ille vero non irritum telum misit,
 Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,
 Qui ei ex Abydo venerat, ab equabus velocibus: 500
 Hunc utique Ulysses ob socium iratus, percussit hasta
 In tempore: atque alterum per tempus penetravit
 Cuspis aerea: illum autem tenebrae oculos cooperuerunt: [sum:
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ip-
 Recesseruntque et primi pugnatores, et illustres Hector.
 Argivi autem altum clamabant, trahebantque cadavera;
 Rectaque proruperunt multo longius: indignatus est autem Apollo,
 Ex Pergamo despiciens; Trojanosque adhortatus est inclamans;
 Irruite, equum-domitores Trojani, neque cedite pugna
 Argivis; quoniam non illis lapis est corpus, neque ferrum, 10
 Ut aes sustineat acutum percussis.
 Sed neque Achilles, Thetidis filius pulchras-comas-habentis,
 Pugnare, verum ad naves iram cruciantem coquit.
 Sic dixit ab urbe terribilis Deus. Sed Achivos

Excitavit Jovis filia gloriosissima Tritonia,
 Gradiens per turbam, ubi remittentes *praelium* videret.
 Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicavit:
 Pugillari enim saxo percussus est ad malleolum aspero
In tibia dextra: percussit utique Thracum dux virorum
 Pirus Imbracides, qui ex-Aeno venerat. 529
 Ambos autem nervos et ossa lapis improbus
 Prorsus confregit; ille vero supinus in pulvere
 Decidit, ambas manus charos ad socios pandens,
 Animam expirans; ille autem accurrit, qui percusserat,
 Pirus: vulneravitque hasta ad umbilicum; atque omnia
 Effusa sunt humi intestina: illumque tenebrae oculos cooperuere.

Istum vero Thoas Aetolus irruentem percussit hasta
 In pectore super mammam, fixum est autem in pulmone aes:
 Prope autem ad illum accessit Thoas, et validam hastam
 Extraxit pectore; strinxit autem ensen acutum, 30
 Eoque is ventrem percussit medium, abstulitque animum.
 Arma vero non exiit: circumstabant enim socii,
 Thraces vertice-furmo-comantes, longas hastas manibus tenentes,
 Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et praeclarum,
 Propulsarunt a se: is vero recedens, vi repulsus est.
 Sic hi duo in pulvere prope invicem extensi sunt,
 Hic quidem Thracum, ille vero Epeorum aere-loricatorum,
 Duces; multi autem circum interfesti sunt et alii.

Tum vero non pugnam quisquam reprehendisset interveniens,
 Qui adhuc illaesus et invulneratus acuto aere 40
 Versaretur in medio, duceretque ipsum Pallas Minerva,
 Manu prehenso, ac telorum averteret impetum.
 Multi enim Trojanorum et Achivorum die illo
 Proni in pulvere prope inter se prostrati sunt.

LIBER QUINTUS.

TUM vero Tydidae Diomedi Pallas Minerva
 Dedit robur et audaciam; ut conspicuus inter omnes
 Argivos fieret, et famam insignem auferret.
 Accendebat *utique* ei ex galeaque et clypeo indefessum ignem,
 Stellae autumnali similem, quae maxime
 Splendide collucet lota in Oceano:

Talem ei ignem accendebat a capiteque et humeris;
 Impulitque eum in medium, ubi plurimi tumultuabantur.

Erat autem quidam inter Trojanos Dares, locuples, inculpatus, 10
 Sacerdos Vulcani; duoque ei filii erant,
 Phegeus, Idaeusque, pugnae bene periti omnis:
 Hi ei [*Diomedi,*] semoti a suis, obvii proruerunt;
 Hi quidem ab equis, ille vero a terra pugnam ciebat pedester.

Hi itaque quum jam prope erant in se mutuo videntes,
 Phegeus quidem prior emisit longam hastam,
 Tydidæ vero super humerum sinistrum venit cuspis
 Hastæ, nec percussit ipsum: posterior vero irruit hasta
 Tydides, hujus autem non irritum telum fugit e manu;
 Sed percussit pectus inter mammas, deturbavitq; de equis [*de curru.*]
 Idæus autem defiliit, relicto perpulchro curru, 20
 Neque ausus est protegere fratrem interfectum:
 Nam nec ipse quidem effugisset mortem atram;
 Verum Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,
 Ne scilicet ei penitus senex tristis esset.

Equos autem abductos magnanimi Tydei filius
 Dedit sociis ut-deducerent cavas ad naves.
 Trojani vero magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
 Alterum quidem fugientem, alterum vero interfectum apud currus,
 Omnibus perturbatus est animus. Caeterum caecis oculis Minerva
 Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem; 30
 Mars, Mars, perniciēs hominum, inquinatæ-caede, murorum-
 An non jam Trojanos quidem sinemus et Achivos [everfor,
 Pugnare, utris pater Jupiter gloriam præbeat;
 Nos autem cedamus, Jovisque evitemus iram?

Sic fata, praelio eduxit impetuosum Martem:
 Hunc quidem postea federe fecit in herboſo Scamandro. [quilibet
 Trojanos autem in fugam-verterunt Danai; interfecitque virum
 Ductorum: primus utique Rex virorum Agamemnon
 Ducem Halizonum Hodium magnum dejecit e curru:
 Primo enim *ei* verso-in-fugam in tergum hastam infixit 40
 Humeros inter, perque pectora trajecit:

Fragorem vero edidit cadens, sonitumq; dedere arma super ipſo.

Idomeneus autem Phæstum interfecit, Maconis filium

Bori, qui ex Tarne gleboſa venerat:

Hunc utique Idomeneus hasta-inclytus longa hasta
 Vulneravit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
 Decidit autem de curru, horrendaque ipsum caligo invasit.
 Hunc quidem inde Idomenei spoliârunt famuli.

Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,
 Atrides Menelaus interfecit hasta acuta, 50

Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa

Jaculari ferarum omne genus, quas utiq; nutrit in montibus sylva.

Verum non ei tunc profuit Diana sagittis-gaudens,

Neque peritia jaculandi-eminus, qua antea instructus erat:

Sed ipsum Atrides hasta-inclytus Menelaus

Ante se fugientem, in dorſo vulneravit hasta,

Humeros inter, perque pectora trajecit.

Cecidit autem pronus, sonitumque dederunt arma super ipſo.

Meriones vero Phereclum interfecit, fabri filium

Harmonidæ, qui manibus sciebat artificiosa omnia 60

Fabricari; egregie enim ipsum diligebat Pallas Minerva;
 Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves aequales,
 Exordia malorum, quae omnibus exitium Trojanis fuerunt,
 Sibique ipsi; quoniam non deorum oracula intellexerat:
 Hunc utique Meriones, cum scilicet assecutus esset insequens,
 Feriit clunem ad dextrum: at penitus

E regione juxta vesicam sub osse exiit cuspis:

In genua itaque cecidit ejulans, morsque ipsum circumtexit.

Pedaeum vero interfecit Meges, Antenoris filium, [ano,

Qui nothus quidem erat, studiose tamen *eum* educavit nobilis The- ano,

Aeque cum dilectis liberis, gratificans marito suo; 71

Hunc utique Phylides hasta-inclytus, prope cum venisset,

Feriit capitis ad occipitium acuta hasta;

E regione vero per dentes linguam subsecuit aes;

Ceciditq; in pulvere, frigidumq; prehendit aes dentibus [mordicus.]

Eurypylus vero Euaemonides Hypsenora nobilem,

Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri

Sacerdos fuerat, deique instar honorabatur a populo;

Hunc utique Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius,

Ante se fugientem, in cursu percussit in-humero, 80

Ense impetu facto; absciditque manum gravem;

Sanguinolenta vero manus in campo cecidit: hunc autem oculos

Occupavit purpurea mors et fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant per acre praelium.

Tydidem autem non dignosces, utris interesset,

Utrum cum Trojanis versaretur, an cum Achivis:

Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti similis,

Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:

Quem utique neque pontes muniti coërcent,

Neque septa retinent camporum perquam virentium, 90

Venientem repente, quando ingruerit Jovis imber:

Multae autem ab ipso segetes dejectae sunt laetae juvenum.

Sic a Tydide densae turbabantur phalanges

Trojanorum; nec ipsum sustinebant, multi licet existentes.

Hunc autem postquam vidit Lycaonis praeclarus filius

Furibunde ruentem per campum, ante se turbantem phalangas,

Illico contra Tydidem intendebat incurvos arcus,

Et percussit irruentem, assecutus ad dextrum humerum

Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,

Atq; in oppositam partem perrupit; foedabaturq; sanguine thorax. 101

Super hoc autem altum clamavit Lycaonis clarus filius;

Ingruite, Trojani magnanimi, stimulatotes equorum:

Vulneratus est enim fortissimus Achivorum: nec ipsum autumo

Diu toleraturum acrem sagittam, si vere me

Impulit rex, Jovis filius, proficiscentem ex-Lycia.

Sic dixit jaëtabundus. Hunc vero non sagitta velox interfecit;

Sed relato pede ante equos et currus

Stetit, et Sthenalum allocutus est, Capaneium filium;
 Propera, suavissime Capaneade, descende de curru;
 Ut mihi ex humero trahas acerbam sagittam.

110

Sic dixit; Sthenelus autem de curru defiliit in terram;
 Et adstans, sagittam velocem penitus-trajectam extraxit humero:
 Sanguis autem ejaculabatur se per tortilem annulis tunicam.
 Tum vero vota concepit pugna strenuus Diomedes;

Audi me, Aegiochi Jovis filia, indomita:

Si unquam mihi et patri favens astitisti

Ardenti in pugna, nunc rursus mihi fave, Minerva: [venire,

Atque da me virum istum interficere, et eum intra impetum hactae

Qui me percussit praeveniens, et gloriatur, neque me dicit

Diu amplius visurum splendidum lumen Solis.

20

Sic dixit precans; eum vero exaudivit Pallas Minerva,

Ac membra fecit levia, pedes, et manus desuper:

Et prope stans verbis alatis est allocuta;

Confidens jam, ô Diomedes, contra Trojanos pugna:

Nam tibi in pectoribus robur paternum immisi

Intrepidum, quale habuit vibrator-scuti eques Tydeus.

Caliginem vero tibi ab oculis abstuli, quae prius inerat,

Ut bene dignoscas tum deum, tum etiam hominem.

Itaque nunc siquis Deus tentans te huc venerit,

Nequaquam tu immortales deos contra pugna

30

Alios: Verum si Jovis filia Venus

Venerit in pugnam, hanc vulnera acuto aere.

Sic quidem locuta discessit caecis-oculis Minerva:

Tydidem vero reversus primis puginatoribus mixtus est. [nare,

Et licet antea quoq; animo promptus erat adversus Trojanos pug-

At tunc tamen illum ter tantum occupavit robur, instar leonis,

Quem opilio in-agro apud lanigeras oves

Perstrinxerit quidem caulam transilientem, nec tamen interfecerit:

Hujus quidem vim irritavit; postea vero non amplius repellit,

Sed stabula subit, ovesque desertae fugantur;

40

Atque hae quidem confertae aliae super alias sternuntur,

At ille alacer ex alto exilit ovili:

Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes.

Tunc interfecit Astynoum, et Hypenora, pastorem populorum:

Altero quidem super mammam percusso aerata hasta;

Alterum autem ense magno, in jugulo ad humerum

Percussit: ab cervice vero humerum abscondit, et a dorso.

Atque hos quidem omisit; Abantem vero petebat, et Polyidum,

Filios Eurydamantis, somniorum-interpretis senis: [nia,

Quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est som-

Verum ipsos fortis Diomedes interfectos-spoliavit.

51

Perrexit autem deinceps ad Xanthum, Thoonaque, Phaenopis filios,

Ambos proventa-aetate-genitos: ipse vero conficiebatur senecta

tristi,

Filium vero non susceperat alium, *quem* haeredem relinqueret.
 Tum ille hos interfecit, eorumque eripuit animam
 Amborum, patri vero luctum et curas tristes
 Reliquit, quohiam non vivos ex pugna reverbos
 Accepit; curatores vero haereditatem partiti sunt.

Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidae
 In uno curru existentes, Echemonaque, Chromiumque. 160
 Ut vero leo inter boves infiliens cervicem fregit
 Juvencae, vel bovis, fruticetum depascentium;
 Sic hos ambos de curru Tydei filius
 Deturbavit saeviter invitos, posteaque armis spoliavit;
 Equos vero suis sociis dedit ad naves agendos.

Hunc autem vidit Aeneas dissipantem ordines virorum,
 Coepitque ire perque pugnam et per strepitum hastarum,
 Pandarum deo parem quaerens, sicubi inveniret.
 Invenit *utique* Lycaonis filium laudatumque, fortemque:
 Stetitque ante ipsum, verbumque eum contra locutus est; 70

Pandare, ubi tibi arcus et volucres sagittae,
 Et gloria? qua nullus tecum contendit hic quidem vir,
 Neque quisquam in Lycia te gloriatur esse praestantior.
 Sed age, huic immitte viro sagittam, Jovi manibus sublati,
 Quisquis *is sit, qui vincit*, et sane malis multis affecit
 Trojanos: quoniam multorumque et fortium genua solvit.
 Nisi quis deus est, iratus Trojanis,
 Ob sacrificia succensens: difficilis autem Dei est ira.

Huic autem respondit Lycaonis clarus filius;
 Aenea, Trojanorum princeps aere loricatum, 80
 Tydidæ eum ego bellicoso in omnibus assimilo,
 Clypeo agnoscens, oblongaque galea,
 Equosque inspiciens: plane vero haud scio, an deus sit.
 Quod si hic homo, quem dico, bellicosus *sit* Tydei filius,
 Non hic sine deo ista furens facit, sed aliquis prope
 Stat immortalium, nebula involutus humeros,
 Qui ab isto sagittam velociter involantem avertit alio.
 Jam enim ei immisi telum, et ipsum percussi in humero
 Dextro, penitus per thoracis cavitatem:

Et ipsum ego putavi ad Plutonem demissum iri, 90
 Attamen non occidi. Deus sane aliquis est iratus.
 Equi autem non adsunt, et currus, quos conscendam:
 Sed alicubi in aedibus Lycaonis undecim *sunt* currus
 Pulchri, novi, recens-facti; circumque vela
 Expansa sunt: apudque eorum unumquemque bijuges equi
 Adstant, hordeum album comedentes, et avenas.
 Atqui mihi valde multa senex bellator Lycaon
 Proficiscenti mandata dabat in-aedibus affabre factis:
 Equis me jubebat et curribus vestum
 Praecessit Trojanis in acribus pugnis: 200

Sed ego non parui, (profecto multo satius fuisset),
 Equis parcens; ne mihi indigerent pabulo,
 Viris in *urbe* inclusis, soliti pasci largiter.
 Sic *eos* reliqui; ac pedes ad Ilium veni,
 Arcubus fretus: qui tamen mihi non erant profuturi.
 Jam enim duobus principibus *sagittam* immisi,
 Tydidaeque et Atridae; atque ex ambobus
 Verum sanguinem elicui percussis: irritavi autem magis.
 Ideo malo fato de paxillo curvos arcus
 Die illo detraxi, cum Ilium ad amoenum 210
 Dux fui Trojanis, gratificans Hectori nobili.
 Quod si rediero, et adspexero oculis
 Patriam meam, uxoremque, et altam magnam domum,
 Illico post mihi caput abscidat hostilis vir,
 Si non ego hos arcus lucido in igne posuero,
 Manibus contractos: inutiles enim mihi sunt-comites. [est;
 Hunc autem vicissim Aeneas, Trojanorum dux, contra allocutus
 Ne sic loquere: prius vero non erit aliter,
 Quam nos ambo adversus hunc virum, cum equis et curribus,
 Obviam investi, cum armis, experti fuerimus. 20
 Verum age, meos currus conscende; ut videas
 Quales *sint* Troii equi, periti *per* campum
 Rapide valde huc et illuc insequi, et fugere:
 Qui et nos ad urbem salvos perducent, si denuo
 Jupiter Tydidae Diomedi gloriam praebuerit.
 Verum age, nunc scuticam, et habenas miro-artificio-factas
 Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem:
 Vel tu hunc excipe, curae autem erunt mihi equi.
 Hunc autem vicissim allocutus est Lycaonis clarus filius;
 Aenea, tu quidem ipse tene habenas et tuos equos: 30
 Melius sub auriga consueto curvum currum
 Ferent, si retro fugerimus Tydei filium.
 Ne hi, si expaverint, temere vagentur, neque velint
 Efferre praelio, tuam vocem desiderantes;
 Nos autem cum-impetu-insecutus magnanimi Tydei filius,
 Ipsosque interficiat, et abigat solidos ungulis equos.
 Sed tu ipse age tuos currus et tuos equos,
 Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta.
 Sic locuti, curribus variatis conscensis,
 Impetu concitati contra Tydidem dirigebant veloces equos. 40
 Hos autem vidit Sthenelus, Capaneus praeclarus filius,
 Confestimque Tydidem verbis alatis allocutus est;
 Tydide Diomedes, meo carissime animo,
 Duos viros video fortes contra te paratos pugnare,
 Vires immensas habentes: alter quidem, arcuum peritus,
 Est Pandarus, filius vero Lycaonis gloriatur esse:
 Aeneas autem filius magnanimi Anchisae

Gloriatur natus esse, materque ipsi est Venus.

248

Verum age quacso retrocedamus conscenso curru, neque mihi sic
Discurrito furens per primos pugnatores, ne forte dulcem vitam per-

Hunc autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes; [das,
Nequaquam ad-fugam hortare, quoniam non te persuasurum puto:
Non enim mihi decorum est fugitantem pugnare,
Neque pavitare: adhuc mihi vires integrae sunt.

Piget autem equos conscendere; quin et sic

Obviam ibo ipsis: trepidare me non finit Pallas Minerva.

Hos autem non iterum retro auferent veloces equi

Ambos a nobis, si vel alter quidem effugerit.

Aliud vero tibi dicam, tu autem in animo reconde tuo:

Si mihi consultissima Minerva gloriam praebuerit

60

Ambos interficiendi, tum vero tu hosce quidem veloces equos

Hic detine, ex orbili-ad-fellam-fixo habenis suspensis;

In Aeneae vero irrue memor equos,

Abigequae a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.

Ejus enim stirpis sunt, e qua Troi late-sonans Jupiter

Dedit pro filio pretium Ganymede: quoniam optimi sunt

Equorum, quicunque sunt sub Auroraque, Soleque.

Ex hac stirpe furatus est rex virorum Anchises,

Clam Laomedonte, submissis foeminis equabus:

Horum ei sex nati sunt in aedibus ex stirpe;

70

Quatuor quidem ipse retinens faginavit ad praesepe,

Duos autem Aeneae dedit, aptos bello:

Si hos ceperimus, retulerimus sane gloriam magnam.

Sic hi quidem talia inter se dicebant:

Illi vero cito prope accesserunt, incitantes veloces equos.

Hunc prior allocutus est Lycaonis praeclarus filius;

Pertinax, bellicose, illustris Tydei fili,

Profecto te non telum velox interfecit, acerba sagitta:

Nunc rursus hasta experiar, an assequi valeam.

Dixit, et vibratam emisit longam hastam,

80

Et feriit Tydidac clypeum: per eum autem penitus

Cuspis aerea volans thoraci admota est.

Tum vero altum clamavit Lycaonis praeclarus filius;

Vulneratus es ad ile penitus, neque te puto

Diu amplius toleraturum: mihi autem magnam gloriam dedisti.

Hunc autem non expavescens allocutus est fortis Diomedes;

Errasti, nec es assecutus: at non equidem vos puto

Ante cessaturos, quam saltem alter-vestrum stratus

Sanguine fatiaret Martem invictum bellatorem.

Sic fatus jaculatus est, telumque direxit Minerva

90

In nasum ad oculum; albos autem trajecit dentes.

Ejusque linguam extremam abscidit aes rigidum,

Cuspis vero exiit ad extremum mentum.

Cecidit autem de curru, sonitumque dedere arma super ipso

Varia, collucentia: tremefacti vero resistabant ejus equi
 Pedibus celeres: ejusque ibi soluta est anima, roburque.
 Aeneas vero tum irruit, cum clypeo hastaque longa;
 Veritus, ne qua sibi traherent cadaver Achivi:
 Circumiens autem *propugnabat*, tanquam leo, robori confusus:
 Praetenditque ipsi hastamque, et clypeum undique aequalem, 300
 Illum interficere paratus, quicumque huic obuius veniret;
 Horribiliter vociferans. At Saxumprehendit manu
 Tydides, magni ponderis, quod non duo utique viri ferrent, [solus.
 Quales nunc homines sunt: hic vero ipsum facile vibrabat etiam
 Eo percussit Aeneae coxendicem, ubi scilicet semur
 In coxa vertitur; acetabulumque ipsum vocant:
 Confregit autem ipsi acetabulum, et insuper ambos disrupit nervos:
 Detraxitque cutem asper lapis. Tum vero heros
 Constitit in genua lapsus, et sustentabat se nixus manu robusta
 In terram; oculos vero nigra nox cooperuit. 10

Atque adeo ibi periisset rex virorum Aeneas,
 Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,
 Mater, quae ipsum ex Anchisa peperit boves-pascente:
 Circum autem suum dilectum filium fudit lacertos candidos:
 Anteque ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
 Septum ut esset telorum; ne quis Danaorum celerum-equitum,
 Aere in pectora coniecto, animam eriperet.
 Illa quidem *igitur* suum dilectum filium subducebat e praelio:
 Neque vero filius Capanei oblitus est mandatorum
 Eorum, quae dederat pugna strenuus Diomedes: 20
 Sed hic suos quidem inhibuit solidos-ungulis equos
 Seorsum a strepitu *bellico*, ex orbili-ad-fellam-fixo habenis suspensis;
 Aeneae vero, irruens, jubis-pulchris-comantes equos
 Abegit a Trojanis, ad bene ocreatos Achivos:
 Deditque Deïpylo, socio dilecto, quem supra omnem
 Honorabat aequalium coetum, quod sibi mente consentanea erat,
 Naves ad cavas ut ageret: at ipse heros,
 Suo curru conscenso, sumpsit habenas miro artificio factas:
 Statimque post Tydidem egit validos-ungulis equos,
 Alacer. Is vero Venerem persequabatur crudeli aere, 30
 Gnarus quod imbellis esset dea neque dearum
 Earum, quae virorum bellum imperio-administrant,
 Neque Minerva, neque urbium vastatrix Bellona.
 At cum jam affecutus esset, frequentem per turbam persequens,
 Tum protensa *hasta* magnanimi Tydei filius,
 Summam vulneravit manum insiliens acuto aere
 Imbecillam: statim vero hasta cutem perfodit,
 Divinum per peplum, quem ei Charites elaborant ipsae,
 Extremam supra volam. Fluebat autem immortalis sanguis deae,
 Ichor, qualis nempe fuit beatis diis. 40
 Non enim panem edunt, neque bibunt nigrum vinum;

Ideo exangues sunt, et immortales appellantur.
 Illa vero altum clamans, abs se dejecit filium.
 Et hunc quidem manibus eripuit Phoebus Apollo
 Obscura nebula, ne quis Danaorum celerum-equitum,
 Aere in pectora coniecto, animam eriperet.
 Illam vero altum inclamavit pugna strenuus Diomedes;

Cede, Jovis filia, bello et pugna:

An non fatis, quod mulieres imbelles decipis?

Sin autem tu in bello versabere, certe te puto

Reformidaturam bellum, etiam si vel alibi *nomen ejus* audieris. 35a

Sic dixit: illa vero mente-turbata abiit; affligebatur enim gravi-

Eam vero Iris prehenfam pernix duxit extra turbam, [ter.

Oppressam doloribus: livebat vero cutem pulchram.

Invenit deinde pugnae ad sinistram impetuosum Martem

Sedentem: caligine autem hasta erat abdita, et veloces equi:

Illa vero ad genua procidens, fratris chari,

Multum supplicans, aureis-phaleris-insignes petebat equos;

Dilecte frater, curamque mei gere, desque mihi equos,

Ut ad Olympum perveniam, ubi immortalium sedes est. 6a

Valde doleo vulnere, quo me mortalis vulneravit homo

Tydidēs, qui jam et adversus Jovem patrem pugnaverit.

Sic dixit: ei autem Mars dedit aureis-froenis-ornatos equos:

Eaque in currum conscendit, moerens suo corde:

Juxtaque ipsam Iris conscendit, et habenas cepit manibus:

Flagellavitque, ut irent; illi vero non inviti volabant. [pum.

Statim autem deinde pervenerunt ad deorum sedem, excelsum Olym-

Ibi equos sistebat pedibus-pernix velox Iris,

Solutos ex curru: atque immortale apposuit pabulum.

Ad genua vero cecidit Diones diva Venus, 7a

Matris suae: haec autem ulnis complectebatur filiam suam,

Manuque ipsam demulcebat, verbaque fecit, dixitque;

Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, coelicolarum

Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?

Huic autem respondit deinde risum-amans Venus;

Vulneravit me Tydei filius, superbus Diomedes,

Eo quod ego dilectum filium subducerem e praelio,

Aeneam, qui mihi omnium longe dilectissimus est.

Non enim jam Trojanorum et Achivorum pugna gravis est, 8a

Sed nunc Danaī etiam cum immortalibus pugnant.

Huic respondit deinde Dione, eximia inter Deas:

Perfer, filia mea, et tolera, moesta licet:

Multi enim jam multa pertulimus coelicolae

Ab hominibus, graves dolores invicem inferentes.

Pertulit quidem Mars, quando ipsum Otus, fortisque Ephialtes,

Filii Aloeī, ligaverunt duris vinculis:

Aereo autem in carcere vinctus erat tredecim menses:

Et fortassis ibi periisset Mars, insatiabilis belli,

Nisi noverca, perpulchra Eriboea,
 Mercurio indicasset : ille vero furtim subduxit Martem 39●
 Jam confectum : dura enim ipsum vincula afflixerant.
 Pertulit etiam Juno, quando illam fortis filius Amphitryonis,
 Dextram ad mammam sagitta tricuspile
 Percussit : tunc ipsam gravissimus occupavit dolor.
 Pertulit et Pluto inter hos ingens velocem sagittam,
 Quando ipsum idem vir, filius Jovis Aegiochi,
 Ad portam apud inferos vulneratum doloribus affecit;
 (Verum is ivit ad domum Jovis et excelsum Olympum,
 Corde dolens, doloribus confixus ; nempe sagitta
 Humerum in crassum adacta erat, torquebatque animum : 40●
 Hunc autem Paeon, dolores-pellentia pharmaca inspergens,
 Sanavit : non enim omnino mortalis erat.)
 Audax ! facinorosus ! qui pro nihilo duxit nefaria patrare,
 Qui arcu violabat deos qui Olympum habitant.
 In te autem hunc concitavit dea caesiis oculis Minerva.
 Demens, neque hoc scit animo Tydei filius, [verit,
 Quod omnino non longaevus sit is, qui cum immortalibus pugna-
 Neque omnino ipsum filii ad genua pappa-vocant,
 Reversum ex bello et gravi praelio.
 Itaque nunc Tydides, etsi valde fortis est, 10
 Cogitet, ne quis secum fortior te pugnet :
 Ne aliquando Aegialea, cordata Adraști-filia,
 Ex somno, lugens, suos domesticos excitet, [vorum,
 Eum qui se virginem duxit, desiderans maritum, fortissimum Ach-
 Generosa uxor Diomedis equum-domitoris.
 Dixit, et ambabus ichora a manu abstergebat :
 Sanata est manus, doloresque mitigati sunt graves.
 Tum vero intuentes Minerva et Juno,
 Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritabant :
 Inter hos autem sermonem orsa est Dea caesiis-oculis Minerva ; 20
 Jupiter pater, num quid mihi succensebis ob id, quod dixero ?
 Certe jam aliquam Venus Achivarum stimulans,
 Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc vehementer diligit,
 Utique aliquam demulcens Achivarum pulchris-peplis-indutarum,
 Ad auream fibulam perstrinxit manum teneram.
 Sic dixit ; subrisit vero pater hominumque deorumque,
 Et advocatam allocutus est auream Venerem ;
 Non tibi, filia mea, commissa sunt bellica opera :
 Quin tu desiderabilia obi munera nuptiarum ;
 Haec vero Marti veloci et Minervae omnia curae erunt. 30
 Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
 In Aeneam autem irruiat pugna strenuus Diomedes,
 Gnarus quod eum ipse tegeret manibus Apollo : [semper
 Sed hic ne deum quidem magnum reverebatur ; cupiebat autem
 Aeneam interficere, et inclytis armis exuere.

Ter quidem dehinc irruit, interficere cupiens;
 Ter autem illi incussit fulgentem clypeum Apollo.
 Sed cum jam quartum impetum faceret, deo par,
 Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo;

Perpende, Tydide, et recede, neque diis
 Paria velis meditari: quoniam nequaquam genus simile
 Immortaliumque deorum, humi incedentiumque hominum.

Sic dixit: Tydides autem recessit paululum retro,
 Iram evitans e-longinquo-serientis Apollinis.
 Aeneam vero seorsum a turba posuit Apollo,
 Pergamo in sacra, ubi ipsi templum erat.
 Utique illum Latonaque et Diana sagittis-gaudens,
 In magno adyto curabantque, gloriaque decorabant.
 At imaginem fabricavit argenteum-arcum-gerens Apollo,
 Ipsique Aeneae similem, et armis talem:

Circumque imaginem Trojani et nobiles Achivi
 Caedebant invicem circa pectora bubulos
 Clypeos pulchre orbiculatos, parmulasque leves.
 Tum porro impetuofum Martem allocutus est Phoebus Apollo;
 Mars, Mars, hominum perniciēs, inquinatē caede, murorum-e-
 Nonne jam istum virum praelio subduxeris, aggrediens [versor,
 Tydidem, qui jamjam vel Jovi patri pugnaverit?
 Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
 At postea in me ipsum irruit, deo par.

Sic locutus, ipse quidem recedit in Pergamo excelsa:
 Trojanorum vero ordines perniciosus Mars concitavit obeundo,
 Assimilatus Acamanti, strenuo ductori Thracum.
 Filios autem Priami Jovis-alumnos adhortatus est;

O filii Priami, Jovis-alumni regis,
 Quousque tandem interfici sinetis populum ab Achivis?
 An donec circa portas bene struktas pugnent?
 Jacet vir, quem etiam aequaliter honorabamus Hecitori nobili,
 Aeneas, filius magnanimi Anchisae:

Verum agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.

Sic locutus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
 Tunc vero Sarpedon valde objurgavit Hecitora nobilem;

Hecitor, quo jam tibi robur abiit, quod prius habebas?
 Dixisti quondam sine copiis urbem defensurum, et auxiliis,
 Solum, cum affinibus, fratribusque tuis:
 Horum nunc nullum ego videre possum, neque animadvertere;
 Sed trepidant, canes tanquam circa leonem:
 Nos vero pugnamus, qui socii adsumus.

Etenim ego, auxiliator existens, admodum e-longinquo venio:
 Procul enim est Lycia: Xanthum ad vorticofum;
 Ubi uxoremque dilectam reliqui et infantem filium,
 Et possessiones multas, quas cupit, quicumque pauper:
 Attamen etiam sic, Lycios adhortor, et promptus sum ipse

Cum viro *isto* pugnare: tametsi nihil mihi hic tale,
 Quale vel auferant Achivi, vel abducant.
 Tu vero stas; ac ne alias quidem hortaris
 Copias sustinere *hostem*, et opem-ferre uxoribus.
Cave, ne forte veluti nexibus lini capti omnia-trahentis,
 Hostibus captura et praeda sitis:
 Illi vero cito excident bene habitatam urbem vestram.
 Tibi autem convenit haec omnia curae esse, noctesq; diesque, 490
 Principibus supplicanti longe-vocatorum sociorum,
 Ut incessanter *hosti* obsistant, asperamq; deponant increpationem.

Sic dixit Sarpedon: momordit autem praecordia Hectori sermo:
 Statimque de curru cum armis desiliit ad terram;
 Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat undique,
 Adhortans ad-pugnandum; excitavitque pugnam gravem:
 Illi vero conversi sunt *a fuga*, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem sustinebant conferti, neque in fugam versi sunt.

Sicut autem ventus paleas differt sacras per areas,
 Viris ventilantibus, quando utique flava Ceres 500
 Secernit urgentibus ventis fructumque et paleas;
 Et subalbicant palearum receptacula: sic tunc Achivi
 Albi superne facti sunt pulvere, quem inter ipsos
 Coelum ad usque solidum excitabant pedes equorum,
 Conversa acie confligentium: flestebant nempe *equos* aurigae.
 Ipsi vero robur manuum resta tulerunt; circum autem caliginem
 Impetuosus Mars offudit praelio, Trojanis opem-ferens,
 Omnem aciem obiens: effectaque dabat mandata
 Phoebi Apollinis aureum-ensem gestantis, qui ipsum jusserat
 Trojanis animum excitare, postquam vidit Pallada Minervam 10
 Abeuntem; haec enim erat Danaïs auxiliatrix.

Ipse autem Aeneam valde pingui ex adyto
 Emisit; et pectoribus robur indidit pastori populorum.
 Aeneas itaque inter socios stetit: hi vero gavisi sunt,
 Ut viderunt vivumque et incolumem advenientem,
 Et vires integras habentem; percontati sunt tamen nihil: [tabat,
 Non enim sinebat laboralius, quem argenteum arcum gerens exci-
 Marque hominum perniciēs, Discordiaque insatiabiliter furens.

At Ajaces duo et Ulysses et Diomedes
 Concitabant Danaos ad pugnandum: ii vero etiam per se 20
 Neque vires Trojanorum timebant, neque clamores;
 Sed expectabant *eorum impetum*, nubibus similes, quas Saturnius,
 Tranquillitatis tempore, sistit in summis montibus,
 Quietē, quando dormit vis Boreae, et aliorum
 Impetuosorum ventorum, qui nubes opacas
 Flatibus stridulis dissipant flantes:
 Sic Danai Trojanos expectabant stabiliter, neque fugiebant.
 Atrides autem per turbam discurrebat, multa mandans;
 O amici, viri esote, et fortem animum sumite,

Et alius alium verecundantes observate per acres pugnas: 530
Verecundantium utiq; virorum plures salvi, quam interfecti sunt:
Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.

Dixit, et jaculatus est hasta impigre; percussitque principem vi-
Aeneae socium magnanimi, Deicoontem [rum,
Pergasidem, quem Trojani aequae ac Priami filios
Honorabant; quoniam impiger erat inter primos pugnare:
Hunc utique in scutum hasta percussit rex Agamemnon: [ipsum:
Illud vero non hastam inhibuit, transiit autem penitus etiam per
Imumque in ventrem per balteum trajecit: 39

Fragorem autem edidit cadens, et sonitum dedere arma super ipso.

Tum vero Aeneas Danaorum interfecit viros *hosce* fortissimos,
Filios Dioclis, Crethonaque, Orsilochemque:

Horum pater quidem habitabat bene-aedificata in Phera,

Dives opum: genus autem erat a fluvio

Alpheo, qui late fluit Pyliorum per terram:

Qui *utique* genuit Orsilochem multis viris imperatorem:

Orsilochem autem genuit Dioclem magnanimum:

Ex Diocle autem gemini filii nati sunt,

Crethon, Orsilochemque, pugnae bene scientes omnigenae.

Ac hi quidem puberes *jam* facti, nigris in navibus 50

Ilium ad generosis-equis-foecundum simul Argivos secuti sunt,

Honorem Atridis, Agamemnoni et Menelao,

Expetentes: eos vero ibi finis mortis obtexit.

Quales leones duo montis in verticibus

Nutriti sunt sub matre, profundae in densis-recessibus sylvae:

Qui quidem rapientes boves et pingues oves

Stabula hominum vastant, donec *tandem* et ipsi

Virorum manibus interfecti sint acuto aere:

Tales hi manibus sub Aeneae domiti

Deciderunt, abietibus similes proceris. 60

Horum vero prostratorum misertus est pugna strenuus Menelaus:

Processit itaque per primos pugnatores, armatus corusco aere,

Quassans hastam. Ejusque excitabat animum Mars,

Ea cogitans, ut manibus sub Aeneae domaretur.

Hunc autem vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius;

Processitq; per primos pugnatores: valde enim timebat pastori po-
pulorum,

Ne quid pateretur *humanitus*, graviterque ipsos frustraret laboris.

Illi quidem jam manusque, et hastas acutas,

Contra se invicem tenebant, parati pugnare.

Antilochus autem valde prope astitit pastori populorum. 70

Aeneas vero non sustinuit, impiger licet existens bellator,

Ut vidit duos viros prope inter se stantes.

Illi igitur postquam mortuos traxerant ad populum Achivorum,

Eos quidem miseros posuerunt in manibus sociorum:

Ipsi vero conversi, inter primos pugnabant.

Tunc Pylaemenem interfecerunt parem Marti,
 Principem Paphlagonum magnanimorum clypeatorum.
 Hunc utique Atrides hasta-inclytus Menelaus
 Stantem hasta vulneravit, ad jugulum affecutus.
 Antilochus vero Mydona percussit aurigam *ejus* famulum, 580
 Fortem Atymniadem, (ille autem avertebat solidos-ungulis equos,)

Saxo cubitum affecutus medium: atque ex manibus
 Fraena candida ebore humi ceciderunt in pulvere.
 Antilochus autem irruens ense percussit tempus.
 Atque is anhelans affabre-facto excidit curru,
 Praeceptis in pulvere, in sinciputque et humeros.
 Diu valde *fixus* stetit, inciderat enim in arenam profundam;
 Donec equi percussum humi dejecerunt in pulverem: [vorum.
 Illos autem scutica agitabat Antilochus, et ad exercitum egit Achi-

Hos autem Hector animadvertit inter ordines, irruitque in ipsos
 Vociferans; unaque Trojanorum sequebantur phalanges 91

Fortes: dux autem erat ipsis Mars, et veneranda Bellona:

Illa quidem, ferens tumultum immanem pugnae:

Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat:

Itabatque modo quidem ante Hectorem, modo post.

Hunc autem conspicatus cohorrui pugna-Arenuus Diomedes.

Ut vero cum homo rerum imperitus, emensus ingentem campum,

Constiterit ad rapidum fluvium in-mare profluentem,

Spuma frementem conspicatus, continuoque recurrit retrorsum:

Sic tunc Tydides recessit, dixitque populo; 600

O amici, quam *nos* fane admiramur Hectora nobilem,

Hastaque fortem esse, et audacem bellatorem!

Huic autem semper astat unus *aliquis* deorum, qui mortem arceat:

Et nunc ei astat ille Mars, mortali viro similis.

Sed ad Trojanos adversa fronte semper, retro

Cedite, neque contra deos velitis fortiter pugnare.

Sic dixit. Trojani vero admodum prope venerunt *ad* ipsos.

Tunc Hector duos viros interfecit, peritos pugnae,

In uno curru existentes, Menesthem, Anchialumque. 9

Horum vero prostratorum misertus est magnus Telamonius Ajax:

Stetitque admodum prope cum accessisset, et jaculatus est hasta ful-

Ac percussit Amphium Selagi filium, qui in Paefo [genti,

Habitabat praedives, locuples: sed cum fatum

Duxit auxiliaturum, ad Priamumque et filios:

Hunc ad balteum percussit Telamonius Ajax,

Imoque in ventre defixa est longa hasta:

Fragorem vero edidit cadens: accurrebat autem illustris Ajax

Arma detracturus: Trojani vero in *eum* hastas conjecerunt

Acutas, collucentes; scutumque *ejus* exceperunt multas.

At ille calce impressa ex cadavere aeream hastam 20

Evulsit: non tamen et alia potuit arma pulchra

Ab humeris auferre; premebatur enim telis:

Timuit itaque circumitionem potentem Trojanorum fortium,
 Qui multique et strenui instabant hastas tenentes,
 Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et praeclarum,
 Propulsârunt a se: Ille vero recedens, vi repulsus est.

Sic hi quidem laborabant per actem pugnam.

Tlepolemum vero Heraclidem, fortemque, magnumque,
 Incitavit in deo-parem Sarpedonem fatum violentum.
 Hi autem cum jam proxime essent in se invicem vadentes, 630
 Filiusque neposque Jovis nubes-cogentis,
 Hunc utique Tlepolemus prior verbis allocutus est;

Sarpedon, Lyciorum princeps, quae tibi necessitas

Trepidare hic existenti pugnae imperito viro?

Mentientes autem te dicunt Jovis sobolem Aegiochi

Esse; cum longe illis inferior sis viris,

Qui Jove prognati sunt temporibus priscorum hominum.

At qualem aiunt vim Herculeam [*Herculem*]

Fuisse, meum patrem animosum, spiritum-leonis-habentem?

Qui quondam huc profectus, causa equorum Laomedontis, 40

Sex solis cum navibus et viris paucioribus,

Ilii vastavit urbem, desolavitque compita.

Tibi autem ignâvus quidem animus, intercunt vero copiae:

Neque te Trojanis credo auxilio fore,

Profectum ex Lycia, ne quidem si perquam fortis sis,

Sed a me interfectum ad portas Orci descensurum.

Hunc vero Sarpedon, Lyciorum dux, contra allocutus est:

Tlepoleme, fane ille evertit Ilium sacram,

Viri *prae* vecordia praeclari Laomedontis,

Qui ipsum bene meritum malo objurgavit sermone, 50

Neque dedit equos, quorum gratia e-longinquo venerat.

Tibi autem ego hic edico caedem et mortem atram

A me futuram, meaue *te* hasta domitum

Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni insigni-equis.

Sic dixit Sarpedon; at sustulit fraxineam hastam

Tlepolemus; et horum quidem eodem-tempore hastae longae

E manibus evolârunt: ac quidem percussit cervicem mediam

Sarpedon, cuspisque penitus transiit acerba;

Eumque circum oculos caliginosa nox operuit.

Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa 60

Percussit: cuspisque pertransiit rapido impetu acta,

Ad os appulsa; pater vero *Jupiter* mortem avertit.

Tum quidem deo-parem Sarpedonem nobiles socii

Ferebant e praelio: gravi autem dolore afficiebat eum hasta longa

Traeta *una*; quam quidem nemo notabat, neque advertebat

Femore extrahere hastam fraxineam, ut incederet, [*vel*, currum
 conscenderet;] [stantes curabant.]

Festinantium *utique*; tantum enim habebant studium, qui circumfi-

Tlepolemum autem ex-altera-parte bene-ocreâti Achivi

Efferebant praelio. Animadvertisit autem nobilis Ulysses,
Fortem animum habens: commotumque est ei suum cor. 670

Anxie vero cogitabat deinde mente et animo,
Utrum ulterius Jovis filium magnum-sonantis insequeretur,
An ipse plurium Lyciorum animam eriperet.

Non utique Ulyssi magnanimo in fatis erat,
Fortem Jovis filium interficere acuto aere.

Itaque ad multitudinem Lyciorum vertit *ejus* animum Minerva.

Tunc ille Coeranum interfecit, Alastoraque, Chromiumque,
Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque.

Et quidem adhuc plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses,

Nisi statim animadvertisset ingens expedite-pugnam ciens Hector.

Processit itaque per primos pugnatores armatus corusco aere, 81

Terrorem inferens Danaïs: gavisus est autem eo accedente

Sarpedon, Jovis filius, sermonemque lugubrem dixit;

Priamide, ne quaeso me praedam Danaïs finas

Jacere: sed auxiliare, deinde me vel deserat vita

In urbe vestra: quoniam non eram ego,

(Reversus domum, dilectam in patriam terram,)

Oblestaturus uxoremque dilectam et infantem filium. [tor,

Sic dixit; huic autem nil respondit expedite-pugnam-ciens Hec-

Sed praetervolavit, ardens cupidine, ut quam citissime 90

Repelleret Argivos, multorumque vitam eriperet.

Itaque deo-parem Sarpedonem nobiles focii

Collocarunt sub Aegiochi Jovis perpulchra fago:

Ex *ejus* autem femore hastam fraxineam extraxit foras

Fortis Pelagon, qui ei dilectus erat socius.

Hunc autem deseruit anima, circumq; oculos offusa est caligo:

Rursus tamen spiritum recepit, ac circum aura Boreae

Recreabat aspirans aegre spirantem animam.

Argivi vero propter Martem et Hectorem aere-armatum

Nec unquam versis tergis fugiebant nigras ad naves, 700

Nec unquam contra-ferebantur in pugnam: sed semper retro

Cedebant, postquam audierant apud Trojanos Martem *esse*.

Tum quem primum, quemque ultimum interfecit

Hectorque Priami filius et aereus Mars?

Deo-parem Teuthranta, et insuper equum-agitatorem Orestem,

Trechumque hastatum Actolum, Oenomaumque,

Oenopidemque Helenum, et Oresbium mitram habentem variam,

Qui in Hyla habitabat, valde divitiis intentus,

Lacui vicinus Cephissidi: juxtaque ipsum alii

Habitabant Boeoti, valde opulentum populum habentes. 10

Hos quum igitur animadvertisit dea candida-ulnas Juno

Argivos interimentes in acri pugna,

Illico Minervam verbis alatis allocuta est;

Papae, Aegiochi Jovis filia indomita,

Certe vanum *hoc* promissum fecimus Menelao,

Illo exciso bene-munito *eum* rediturum;

Si sic furere sinamus perniciosum Martem.

Sed age jam et nos cogitemus de strenuo auxilio *ferendo*.

Sic dixit: neque non obsecuta est dea caesiis-oculis Minerva.

Ac quidem discurrens aureis fraenis-ornatos instruebat equos 720

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni:

Hebe autem ad currus velociter posuit curvos orbes *rotarum*,

Aereos, octo-radios-habentes, ferreum ad axem utrinque:

Quorum utique aurea curvatura perennis; ac desuper

Aerae laminae-rotam-munientes, adaptatae, mirabile visu:

Modioli autem ex argento erant rotundi utrinque:

Sella vero aureis et argenteis funibus

[erant:

Exporrecta erat; duoque femicirculi, unde-habenaef-suspenduntur,

Ex hac porro argenteus temo procurrebat; ad cujus extremitatem

Ligavit aureum pulchrum jugum, et lora-jugalea 30

Pulchra innexuit, aurea: sub jugum vero duxit Juno

Equos pedibus celeres, cupida contentionis et praelii.

Caeterum Minerva, filia Jovis Aegiochi,

[vimento,

Peplum quidem *laxatum* defluere-fivit pulchrum, patris super pa-

Varium, quod ipsa fecerat et elaborarat manibus:

Ipsa autem, loricam induta Jovis nubes-cogentis,

Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

Circum autem humeros posuit aegidem fimbriatam,

Horribilem, cui quidem undique Timor circumdatus erat:

In ea Contentio, in ea Fortitudo, in ea atrox Infectatio: 40

In ea et Gorgonium caput diri monstri,

Dirumque, horrendumque, Jovis portentum Aegiochi.

Capiti vero clavis undiq; ornatam galeam imposuit quatuor-conos-

Auream, centum urbium peditibus sufficientem. [habentem.

Inque currum fulgidum pedibus conscendit; sumpsitque hastam

Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum

Heroum, quibuscunque irascitur praepotenti-patre-nata.

Juno autem scutica velociter urgebat equos.

Sponte sua autem portae crepuerunt coeli, quas custodiebant Horae,

Quibus commissum est magnum coelum Olympusque, 50

Ut et aperiant densam nubem et claudant.

Hac utique *via*, per eas, stimulo parentes dirigeabant equos:

Invenerunt autem Saturnium, a diis seorsum sedentem aliis,

Summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

Ibi equos sistens dea candidas ulnas habens Juno

Jovem supremum Saturnium interrogavit, et allocuta est;

Jupiter pater, annon succenses Marti *ob* haec atrocita facta,

Eo-quod-tantaesque et tales perdiderit copias Achivorum

Temere, nec ut decuerat? Mihi sane dolor: at vero quieti

Delectantur Venusque et argenteo-arcu decorus Apollo, 60

Dementem hunc quum extimularint, qui nulla novit jura.

Jupiter pater, nunquid mihi irasceris, si Martem

Graviter percussum pugna exegerim?

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
Age dum, adversus ipsum incita Minervam praedatricem,
Quae ipsum maxime solita-est in graves dolores conjicere.

Sic dixit; nec non obsecuta est dea candida-ulnas Juno:
Sed scutica verberavit equos: hi autem non inviti volabant
Per medium terraeque et coeli stellati.

[oculis,

Quantum vero aëris-per-horizontem-extensi-spacium homo videt
Sedens in specula, prospectans in nigricantem pontum;
Tantum saltu-conficiunt deorum alti-soni equi.

771

At quando jam Trojam pervenissent, fluviosque labentes,
Qua fluenta Simois commiscunt et Scamander;

Ibi equos stitit dea candida-ulnas Juno,

Solutos curru; circumque caliginem multam fudit.

Illis vero ambrosiam Simois summisit ad-depascendum.

Hae autem iverunt pavidis columbis incessu similes,
Viris Argivis auxiliari properantes.

Sed quando jam venerant, ubi plurimi et fortissimi

80

Stabant, circum vim Diomedis equum domitoris [*circum Diomedem*]

Conserti, leonibus similes cruda-vorantibus,

Vel suis apris, quorum robur non imbelles:

Ibi stans clamavit dea candida-ulnas Juno,

Stentori assimilata magnanimo aeream-vocem-habenti,

Qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta:

Proh pudor, Argivi, turpia probra, forma tantum admirabiles!

Quandiu quidem in bello versabatur nobilis Achilles,

Nunquam Trojani ante portas Dardanias

Progrediebantur; illius enim timebant validam hastam:

90

Nunc vero procul ab urbe cavas apud naves pugnant.

Sic fata, commovit robur et animum uniuscujusque:

Tydidæ autem supervenit dea caesiis oculis Minerva:

Reperitque hunc regem apud equos et currus

Vulnus refrigerantem, quod ei infixerat Pandarus sagitta:

Sudor enim ipsum affligebat sublato loro

[manu:

Clypei pulchre orbiculati; quo utique adfligebatur, laborabatque

Ac elevans lorum, nigrum sanguinem abstergebat:

Equinum autem dea jugum attigit, dixitque;

Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.

800

Tydeus utique parvus quidem erat corpore, sed pugnator.

Ac quando ipsum ego pugnare non sinebam,

Neque furenter irruere, quando scilicet venit seorsum ab Achivis

Legatus ad Thebas, plures ad Cadmeios;

Convivari ipsum jussi in aedibus quietum:

Sed is animum retinens suum fortem, sicuti prius,

Juvenes Cadmeiorum provocabat: in omnibus autem vincebat

Facile: talis illi ego adjutrix eram.

Tibi vero equidem ego assistoque, et te servo,

Et te prompto animo hortor adversus Trojanos pugnare: 810
 Sed tibi vel defatigatio ex multo labore membra subiiit, [hac
 Vel te certe aliquo-modo timor tenet exanimis: non sane tu post
 Tydei soboles es *reputandus*, rei militaris periti Oenidae.

Hanc autem respondens allocutus est fortis Diomedes;
 Agnosco te, dea, filia Jovis Aegiochi,

Ideo tibi lubenter dicam verbum, neque celabo.

Neque aliquis me timor tenet exanimis, nec ulla ignavia;

Sed adhuc tuorum recordor mandatorum, quae mandasti.

Non me sinebas cum beatis Diis ex-adverso pugnare

Caeteris; sed si, Jovis filia, Venus

20

Veniret in praelium, hanc vulnerare acuto aere.

Quare nunc et ipse recedo, atque etiam caeteros

Argivos jussi congregari hic omnes:

Agnosco enim Martem praelium obeuntem *et administrantem*.

Huic autem respondit deinde dea caesiis-oculis Minerva;

Tydide Diomedes, meo charissime animo,

Neq; tu Martem hunc ullatenus time, neq; quemquam alium

Immortalium: talis tibi ego adjutrix sum.

Verum age, in Martem primum dirige solidos-ungulis equos:

Ferique *cum* cominus, neque reverere impetuosum Martem 30

Hunc infanientem, *praeter-naturam*-ascitum malum, inconstantem;

Qui non ita-pridem mihiq; et Junoni promisit dicens,

Adversum Trojanos *se* pugnaturum, atque Argivis auxiliaturum;

Nunc vero cum Trojanis versatur, horumque est oblitus.

Sic locuta, Sthenelum quidem e curru depulit humi,

Manu retrorsum trahens: ille autem dicto-citius desiliit:

Ipsaque in currum conscendit juxta Diomedem nobilem

Ira-concitata dea: valde autem gemit faginus axis

Sub pondere; gravem enim vehebat deam, virumque fortissimum.

Corripuit autem scuticam et habenas Pallas Minerva:

40

Ac statim in Martem primum dirigebat solidos-ungulis equos.

Ille quidem Periphantem ingentem occiderat,

Aetolorum longe fortissimum, Ochesii praeclarum filium.

Hunc utiq; Mars occidebat caede-inquinatus: sed Minerva

Induit Orci galeam, ne ipsam videret impetuosus Mars. [lem,

Postquam vero vidit hominum-perniciies Mars Diomedem nobi-

Is quidem Periphantem ingentem illic sivit

Jacere, ubi primum interficiens abstulerat animam;

Atque ivit recta in Diomedem equum-domitorem.

Hi vero quum jam prope erant, alter in alterum videntes, 50

Prius Mars protenta-manu-jaculatus-est super jugum, habenasq; [equorum,

Hasta acrea, cupiens animam eripere:

Et vero hanc manu prehensam dea caesiis-oculis Minerva

Summovit a curru, ut incassum praeterfugeret.

Secundus tum impetum fecit pugna-strenuus Diomedes

Hasta acrea: infixit autem connixa Pallas Minerva

Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.

[laceravit:

Ea utique *parte* ipsum vulneravit assecutus, cutemq; pulchram di-

Atque hastam extraxit rursus: Tum vero boabat aereus Mars,

Quantum scilicet novies-mille clamant, vel decies-mille 860

Viri in bello, certamen committentes Martis.

Tum vero tremor occupavit Achivosque Trojanosque

Territos: adeo boabat Mars, insatiabilis belli.

Qualis autem ex nubibus nigra apparet caligo,

Ab aestu vento graviter-spirante excitato:

Talis Tydidæ Diomedæ aereus Mars

Apparebat, cum nubibus iens in coelum latum.

Statim vero venit deorum in sedem excelsum Olympum:

Propterque Jovem Saturnium sedit, animo moerens,

Ostenditque immortalem sanguinem defluentem ex vulnere, 70

Et lamentans verbis alatis allocutus est;

Jupiter pater, nonne indignaris, videns hæc violenta facinora?

Semper sane acerbissima dii passi sumus,

Mutuo consilio, gratificantes nempe hominibus.

[filiam

Atqui tui causâ omnes pugnamus: tu enim peperisti dementem

Perniciosam, cui semper iniqua opera curae sunt.

Alii enim quidem omnes, quotquot dii sunt in Olympo,

Tibique obediunt, et subiecti-sumus unusquisque:

Hanc autem neque verbo coërces, neque quaquam facto,

Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam pestiferam; 80

Quae nunc Tydei filium insolentem Diomedem

Furere extimulavit in immortales deos.

Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:

Ac postea in me ipsum irruit, deo se aequans:

At me subduxerunt veloces pedes: profecto *alioqui* diu

Ibi dolores passus fuisset inter horrendas cadaverum-strages,

Aut vivus viribus-fractus fuisset aeris ictibus.

Eum autem torve intuitus allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Nequid mihi, *ô tu* inconstans, assidens quiriteris:

Invisissimus utique mihi es deorum, qui Olympum tenent; 90

Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque:

Matris tibi ingenium est intolerandum, cedere nescium,

Junonis: quam quidem ego vix reprimo verbis;

Idcirco te puto illius hæc pati consiliis.

Attamen non te amplius diu patiar dolores sustinere:

Nam e me genitus es, mihique te peperit mater.

Quod si aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus,

Sane jam pridem fuisses inferior Urani-filiis, [*Titanibus.*]

Sic dixit, et Paconem jussit mederi:

Huic autem Pacon dolorem-pellentia medicamina inspergens, 900

Sanavit; nequaquam enim mortalis erat.

[lum-cogit,

Sicut autem quando fici-succus lac album festino-motu in-coagu-

Liquidum quod erat; valdeq; velociter *concrefcens* circumagitur a
 Sic utique *is* celeriter fanavit impetuofum Martem. [mifcente:
 Hunc autem Hebe lavit, elegantefque veftes induit:
 Juxtaque Jovem Saturnium fedit gloria exultans.
 Tum vero rurfus ad domum Jovis magni redierunt,
 Junoque Argiva, et potens-auxiliatrix Minerva, [dibus,
 Poftquam repreffiffent hominum-perniciem Martem a virorum cae-

LIBER SEXTUS.

TRojanorum porro deftituta eft et Achivorum pugna gravis
Deorum praefentia:

Saepe autem huc et illuc propendebat impetus praelii per campum,
*Copii*s in fe invicem dirigentibus aeratas hafas,
 Inter Simoëntis et Xanthi fluenta.

Ajax autem primus Telamonius, murus Achivorum,
 Trojanorum rupit phalangem, fpemque fociis attulit,
 Virum percutiens, qui fortiffimus inter Thracas erat,
 Filium Eüffori, Acamantem, strenuumque, magnumque.
 Hunc percuffit primus in galeae cono fetis-equinis-densae:
 Inque fronte fixit; penetravitque os intra

Cufpis aerea; cum vero tenebrae oculos cooperuerunt.

Axylum porro interfecit pugna strenuus Diomedes,
 Teuthranidem, qui habitabat bene-ffrufta in Arifba,
 Dives opum, benignufque [*vel dilectus*] erat hominibus:
 Omnes enim excipiebat-comiter, ad viam *fitas* aedes habitans.
 Sed ab eo nullus horum tunc arcuit triffem interitum,
 Ante fubveniens: fed ambos anima privavit *Diomedes*,
 Ipfum et famulum Caleffum, qui tunc equorum
 Erat auriga: hique ambo terram fubierunt.

Drefum autem Euryalus et Opheltium interfecit:

Perrexit porro ad Aefepum et Pedafum, quos quondam nympha
 Naïs Abarbarea peperit infigni Bucolioni.
 Bucolion autem erat filius clari Laomedontis,
 Maximus natu, clandestinum vero ipfum peperit mater. {cubili:
 Paftor autem quum *Bucolion* effet, inter oves *ei* mixtus eft amore et
 Ea vero gravida-fafta gemellos peperit filios:
 Et quidem horum folvit robur et pulchra membra

Mecifteïades *Euryalus*, et ab humeris arma detraxit.

Affyalum item occidit bellicofus Polypoetes.

Pidytem vero Ulyffes Percoffum interfecit

Hafia aerea; Teucerque Aretaonem nobilem.

Antilochus autem Ablerum interemit hafia fplendenti

Nefftorides: Elatum vero rex virorum Agamemnon;

Habitabat autem, Satnioëntis pulchre-fluentis apud ripas,

Pedafum altam. Phylacum porro interfecit Leïtus heros,

Fugientem; Eurypylus item Melanthium interfecit:

Adraſtum vero deinde pugna ſtrenuus Menelaus
Vivum cepit: equi enim ei pavore-attoniti *fugientes* per-campum,
Ramo impediti myricino, curvum currum
Cum fregiſſent ad extremitatem temonis, ipſi quidem contenderunt
Ad urbem, quo alii pavore-attoniti fugiebant; 41
Ipſe autem de curru juxta rotam devolutus eſt,
Pronus in pulveribus in os: prope autem ipſum ſtetit
Atrides Menelaus, tenens longam haſtam:

Adraſtus vero deinde amplexus ſupplex-orabat genua; [tium:
Vivum-cape, Atrai fili, tuque dignum accipe liberationis-pre-
Multae utiq; in divitis patris *domo* res-pretioſae reconditae jacent,
Aeſque, aurumque, varioque-artificio-elaboratum ferrum:
Ex quibus certe tibi largietur pater infinita dona *liberationis-ergo*,
Si me vivum *eſſe* audiverit ad naves Achivorum. 50

Sic dixit: huic autem animum in peſtoribus fleſcebat;
Ac ſane ipſum mox erat veloces ad naves Achivorum
Daturus ſuo famulo deducendum: verum Agamemnon
Obvius venit currens, et minaciter-clamans verba fecit;
O mollis, ô Menelaë, cur nam vero tu ſollicitus es ita *de ſervandis*
Hominibus? Certe tibi optime res geſta eſt domi,
Per Trojanos: Quorum nullus effugiat grave exitium,
Manuſque noſtras: ne-quidem quem in ſinu mater [nes
Infantem exiſtentem geſtet, ne is quidem effugiat: ſed ſimul om-
Ex Ilio funditus-pereant, inhumati et prorſus diſperditi. 60

Sic locutus immutavit fratris mentem heros,
Reſta admonens. Ille autem a ſe depulit-manu
Heroëm Adraſtum: hunc vero rex Agamemnon
Vulneravit ad ile: ille vero reſupinatus eſt. Atrides autem
Pede peſtoribus impoſito extraxit fraxineam haſtam.
Neſtor autem Argivos hortabatur, altum clamans;

O amici, heroës Danai, famuli Martis,
Ne quis nunc exuviarum cupidus ponè
Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat;
Sed viros interficiamus: poſtea vero et his otioſi 70
Corpora per campum ſpoliabitis mortua.

Sic ſatus, concitavit ardorem et animum uniuſcujuſque.
Ac tum ſane Trojani bellicoſis ab Achivis
In Ilium ſe recepiſſent, prae ignavia *ſua* domiti;
Niſi Aeneaeque et Heſtori dixiſſet adſtans

Priamides Helenus, augurum longe praetantiſſimus;
Aeneaque, et Heſtor, quoniam labor vobis maxime
Trojanorum et Lyciorum incumbit, quia praetantiſſimi
Omnem ad conatum eſtis, ad pugnandumq; et ad conſulendum;
State iſtic, et copias continete ante portas, 80
Quoquoverſum diſcurrentes; priuſquam in complexu uxorum
Fugientes cadant, hoſtibuſque gaudium fiant.
Ac poſtquam phalanges cohortati fueritis omnes,

Nos quidem adversus Danaos pugnabimus hic manentes,
 Quamvis valde pressi: necessitas enim urget.
 Hec̃tor, at tu urbem adi; dicitoque demum
 Matri tuae et meae; eaque congregans honoratas-matronas
 In templum Minervae oculos-caesia, in arce-summa,
 Apertis clave valvis sacrae aedis,
 Peplum, quod sibi videtur elegantissimum et maximum 90
 Esse in aedibus, et sibi longe charissimum ipsi,
 Ponat Minervae ad genua pulchrae-comas:
 Et ei voveat se duodecim boves in templo
 Anniculas, jugum-non-passas, sacrificaturam, si miserata fuerit
 Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos;
 Si utique Tydei filium averterit ab Ilio sacra,
 Ferocem bellatorem, violentum artificem fugandi *hostes*:
 Quem sane ego fortissimum Achivorum arbitror esse;
 Nec Achillem quidem unquam sic timuimus, ducem virorum,
 Quem aiunt e Dea *natum* esse: sed hic valde 100
 Furit, neque quisquam ei potest viribus par esse.

Sic dixit; Hec̃tor vero nequaquam fratri non-obsecutus est:
 Statim vero de curru cum armis desiliit in terram;
 Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat quoquo-versum,
 Concitans ad pugnandum; fuscitavitque praelium grave.
 Illi itaque conversi sunt *a fuga*, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem pedem retulerunt, desieruntque a caede:
 Existimabant utique aliquem immortalium de coelo stellato
 Trojanis auxiliaturum descendisse, eo quod ita conversi essent.
 Hec̃tor autem Trojanos hortabatur, altum inclamans; 10

Trojani animosi, et e longinquo-vocati socii,
 Viri estote, amici, revocate autem strenuam fortitudinem,
Tantisper dum ego ivero ad Ilium, et senibus
 Dixero consiliariis, et nostris uxoribus,
 Deos ut-precentur, voveantque hecatombas.

Sic utique locutus, abiit expedit-pugnam-ciens Hec̃tor;
 Circum autem ipsi malleolos pulfabat et cervicem corium nigrum,
 Ora, quae extrema ambiebat scutum umbonem habens.

Glaucus autem Hippolochi natus et Tydei filius [nandum.
 In medium utriusq; aciei congregiebantur, animis-prompti ad pug-
 Hi vero cum jam prope essent, se invicem invadentes, 21
 Illum prior allocutus est pugna strenuus Diomedes;

Quisnam tu es, fortissime, mortalium hominum?
 Non enim unquam vidi te pugna in gloriosa
 Antehac: atqui nunc longe antecessisti cunctos
 Tua confidentia, quandoquidem meam longam hastam expectasti.
 Infelicium sane filii meo robori occurrunt.
 Sin aliquis immortalium de coelo venisti,
 Non equidem ego cum diis coelestibus pugnavero.
 Non enim, ne Dryantis quidem filius fortis Lycurgus, 30

Diu vixit, qui cum diis coelestibus contendebat:

Qui utique furentis Bacchi nutrices

Persequebatur per sacrum Nyfseium; illae vero simul omnes

Thyrſos humi projecerunt, ab homicida Lycurgo

Percuſſae ſtimulo-boario; Bacchus vero fugatus

Subiit maris undam; Thetiſque excepit ſinu [nationem.

Timentem: vehemens enim occupaverat tremor ob viri commi-

Huic quidem poſtea irati ſunt dii tranquille viventes,

Et ipſum caecum fecit Saturni filius; nec amplius diu

Vixit: quoniam immortalibus exoſus erat omnibus diis.

140

Quare nec ego equidem cum beatis diis velim pugnare.

Si vero quis es mortalium, qui telluris fruſtu veſcuntur,

Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias.

Hunc autem viciffim Hippolochi allocutus eſt illuſtris filius;

Tydidem magnanime, cur genus meum percontaris?

Qualis foliorum generatio, talis et hominum.

Folia alia quidem ventus humi fundit, alia vero ſylva

Germinans producit; veriſque ſuccreſcunt tempore:

Sic hominum generatio, haec quidem naſcitur, illa vero deſinit.

Si vero vis et haec diſcere, ut bene cognoſcas

50

Noſtram ſtirpem, multi utique ipſam homines nōrunt:

Eſt urbs Ephyra, in reſeſſu Argi equis-apti;

Ibi Siſyphus fuit, qui prudentiſſimus erat mortalium,

Siſyphus Aeolides: Is autem Glaucum genuit filium.

Ac Glaucus genuit laudatiſſimum Bellerophontem:

Huic autem dii pulchritudinemque et virtutem amabilem

Praebuerunt: ſed ei Proetus mala molitus eſt animo:

Qui e civitate expulit: (quoniam Proetus multo potentiſſimus erat

Argivorum: Jupiter enim ei illos ſub ſceptro ſubdiderat:)

Cum hoc utique uxor Proeti furioſe-cupierat, nobilis Antea, 60

Clandeſtino amore miſceri: ſed neutiquam

Perſuaſit bona-mente-praedito prudenti Bellerophonti.

Ille vero mentita, Proetum regem ſic allocuta eſt;

Moriendum tibi ſtatue, ð Proete, vel interfice Bellerophontem,

Qui mihi voluit amore miſceri nolenti.

Sic dixit; at regem ira occupavit, eo-quod-talia audierat:

Interficere quidem nolebat, religioni enim habuit id in animo,

Miſit autem ipſum in Lyciam, deditque is literas pernicioſas,

Scribens in tabella complicata exitialia multa;

Oſtendereque juffit ſuo focero, quo periret.

70

Itaque ille abiit in Lyciam, deorum fauſto duſtu:

Sed quando jam ad Lyciam perveniſſet, Xanthumque fluentem,

Propenſo animo ipſum honoravit rex Lyciae latae. [ſacrificavit:

Nempe per-novem-dies cum hoſpitaliter-excepit, et novem boves

Verum ut jam decima apparuit roſeis-digitis aurora,

Tum quidem ipſum interrogavit, et petiit literas videre,

Quid utique ſibi genero a Proeto ferret.

At postquam literas exitiales accepit generi,
 Primum quidem Chimaeram insuperabilem *eum* iussit
 Interficere: haec utique erat divinum genus, non hominum, 180
 Ante leo, post autem draco, media vero capra,
 Terribilem spirans ignis vim ardentis.
 Et hanc quidem interfecit, deorum signis fretus.
 Secundo vero, *cum* Solymis pugnavit inclytis:
 Acerrimam certe hanc pugnam dicebat *se* iniisse virorum.
 Tertio vero, interfecit Amazonas viragines.
 Huic autem redeunti callidam fraudem aliam struxit:
 Delectis ex Lycia lata viris fortissimis,
 Collocavit insidias: ii vero nequaquam rursus domum redierunt;
 Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes. 90
 Sed quando jam cognorat *hunc* dei sobolem praeclaram esse,
 Illic ipsum detinuit, deditque is filiam suam:
 Dedit etiam ei honoris regii dimidium totius. [caeteris,
 Quin et ei Lycii portionem-agri dederunt separatam, praestantem
 Amoenam, et vitiferam et arabilem, ut coleret.
 Illa vero peperit tres liberos prudenti Bellerophonti,
 Isandrumque et Hippolochum et Laodameam.
 (Cum Laodamea quidem concubuit providus Jupiter,
 Haecque peperit deo-parem Sarpedona bellicosum.)
 Sed quando jam et ipse [Bellerophon] exosus-fuit omnibus diis,
 Sane is per campum Aleium solus errabat, 201
 Suum animum exedens, vestigia hominum vitans:
 Isandrum vero ejus filium Mars, infatiabilis belli,
 Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos:
 Hanc autem irata aureas-habenas-trañans Diana occidit.
 Hippolochus vero me genuit, et ex hoc dico *me* natum esse.
 Misit autem me ad Trojam, et mihi valde multa mandavit,
 Ut semper fortissime rem gererem, et superior virtute essem aliis;
 Neque genus patrum dedecorarem; qui quam fortissimi
 Inque Ephyra extiterunt et in Lycia lata: 19
 Hoc tibi ex genereque et sanguine gloriior esse.
 Sic dixit; laetatus autem est pugna strenuus Diomedes:
 Hastam quidem defixit in terram almam,
 Atque ipse blandis *verbis* allocutus est pastorem populorum;
 Certe mihi hospes paternus es vetus:
 Oeneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem
 Hospitio-excepit in aedibus, viginti dies retentum:
 Hi autem et sibi mutuo dederunt xenia pulchra:
 Oeneus quidem balteum dedit puniceo-colore fulgentem,
 Bellerophontes autem aureum poculum duplex rotundum: 20
 Et id ego reliqui, cum *huc* proficiscerer, in aedibus meis. [tem
 Tydeum vero non memini; quoniam me adhuc parvulum existen-
 Reliquit, quando ad Thebas perierunt copiae Achivorum.
 Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argo in medio

Sum, tu autem in Lycia, siquando Lyciorum ad gentem venero.
 Hastis vero alter alterum *petere* vitemus et in turba:
 Multi quidem enim mihi Trojani, inclytique focii, [fuero:
Quorum occidam quemcunq; deus obtulerit, et pedibus assequutus
 Multiq; vicissim tibi Achivi, *quorum* interficias quemcunq; possis:
 Arma vero inter-nos permutemus, ut et hi 230
 Nōrint, quod hospites paternos profitemur *nos esse*.

Sic utique loquuti, de curribus desilientes,
 Manusque mutuo prehenderunt, et fidem dederunt.
 Tum vero Glaucō Saturnius mentem ademit Jupiter,
 Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,
 Aurea acneis, centum-boves-valentia novem-boves-valentibus.

Hector autem ut ad Scaëasque portas et sagum pervenit,
 Circa utique ipsum Trojanorum uxores currebant et filiae,
 Percontantes *de* filiisque, fratribusque, amicisque,
 Et maritis; ille vero deinceps diis supplicare jussit 40
 Omnes ordine: multis autem mala impendebant.

Sed quando jam *ad* Priami domum perpulchram pervenisset,
 Fabrefactis porticibus extructam; nempe in ea
 Quinquaginta inerant thalami *ex* polito lapide,
 Prope se invicem aedificati; ubi filii
 Cubabant Priami, apud legitimas uxores:
 Filiarum autem e-regione oppositi intra atrium
 Duodecim erant sub-teso thalami *ex* polito lapide,
 Prope se invicem aedificati; ubi generi
 Cubabant Priami, apud pudicas uxores: 50
 Ibi ei mitis obvia venit mater,

Ad Laodicen iens, filiarum forma praestantissimam;
 Inque ejus haesit manu, verbaque fecit, et compellavit;

Fili, cur relicto praelio aspero venisti?
 Certe valde jam premunt detestandi filii Achivorum,
 Pugnantes circa urbem: Te autem, *credo*, huc animus impulit
 Profectum, ex summa arce Jovi manus attollere.
 Sed mane, donec tibi dulce vinum attulero,
 Ut libes Jovi patri et caeteris immortalibus
 Primum; deinde et ipse reficiaris, si biberis: 60
 Viro utique defatigato robur valde vinum auget,
 Sicut tu defatigatus es, pugnans *pro* tuis civibus. [tor;

Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hec-
 Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,
 Ne me enerves, roboris autem viriumque obliviscar.
 Manibus autem illotis Jovi libare nigrum vinum
 Vereor: nec ullo-modo *fas* est nubes-atras-cogenti Saturnio
 Sanguine et tabo inquinatum vota facere.
 Sed tu quidem ad templum Minervae praedatricis
 Vade cum suffimentis, congregatis *honoratis* matronis: 70
 Peplum autem, quod tibi elegantissimum et maximum

Est in domo, et tibi longe carissimum ipsi,
 Hoc pone Minervae ad genua pulchrae-comas,
 Et ei vove *te* duodecim boves in templo,
 Anniculas, jugum-non-passas, sacrificaturam; si miserata fuerit
 Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos;
 Si Tydei *nempe* filium averterit ab Ilio sacra,
 Ferocem bellatorem, violentum artificem-fugandi *hostes*.
 Sed tu quidem ad templum Minervae praedatricis
 Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem, 280
 Si velit dicentem audire: utinam ei illic [tum
 Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nutrit detrimen-
 Trojanisque, et Priamo magnanimo, ejusque filiis.
 Si illum utique viderem descendentem in Orcum,
 Existimârim equidem animum *meum* ingratae aerumnae obliturum.
 Sic dixit; haec vero profecta ad aedes ancillis [tas.
 Mandata dedit: et *illae* congregârunt per urbem matronas-honora-
 Ipsa autem in repositorium descendit odoribus-fragrans,
 Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, opera mulierum
 Sidoniarum, quas ipse Alexander divina-forma-praeditus 90
 Abduxerat a Sidone, navigando-permensus latum pontum,
 Ea via, qua Helenam adduxit magno-patre-natam.
 Horum unum accipiens Hecuba, tulit donum Minervae,
 Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, et maximum;
 Velutq; stella resplendebat: jacebat autem ultimum omnium. [tae.
 Perrexit itaq; ire, multa eq; propere-sequebantur matronae-honora-
 Illae vero cum *ad* templum pervenissent Minervae, in arce sum-
 Eis fores aperuit Theano pulchra-genas, [ma;
 Cisseis, uxor Antenoris equum-domitoris:
 Illam enim Trojani fecerant Minervae sacerdotem. 300
 Illae vero voce-sublata omnes *ad* Minervam manus sustulerunt.
 At peplum acceptum Theano pulchra-genas,
 Posuit Minervae ad genua comas-pulchrae;
 Vovensque precabatur Jovis filiam magni:
 Veneranda Minerva, custos-urbis, excellentissima dearum,
 Frange jam hastam Diomedis, atque ipsum
 Pronum da cadere Scaetas ante portas:
 Ut tibi statim nunc duodecim boves in templo
 Anniculas, jugum-nondum-passas, sacrificemus; si miserata fueris
 Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos. 10
 Sic dixit vovens; abnuit autem Pallas Minerva.
 Ita illae quidem vota-faciebant Jovis filiae magni:
 Hector vero ad aedes Alexandri ivit
 Pulchras, quas ipse aedificârat cum viris, qui tunc peritissimi
 Erant in Troja glebosa, architecti viri,
 Qui ei fecerunt thalamum, et tectum, et atrium,
 Prope aedes Priami et Hectoris, in arce summa.
 Illuc Hector intravit Jovi charus; inque manu

Hastam tenebat undecim-cubitorum: praemicabat vero hastae
Cuspis aerea, circumque aureus ambibat annulus. 320

Illum autem invenit in thalamo perpulchra arma curantem,
Clypeum, et thoracem, et curvos arcus tractantem:

Argiva autem Helena inter famulas mulieres
Sedebat, et ancillis insignia opera imperabat.

Eum vero Hector objurgavit conspicatus; probrosis verbis;

Bone vir, non sane decore indignationem istam concepisti animo:

Copiae quidem pereunt circa urbem, altaque moenia,

Pugnantes; tui autem gratia pugnaque, bellumque,

Urbem hanc circum-ardet: tu vero etiam objurgares alium,

Si quem usquam detrectantem videres horrendam pugnam: 30

Verum surge, ne fortasse urbs igne ardenti deflagret. [ditus;

Hunc autem vicissim allocutus est Alexander divina-forma prae-

Hector, quoniam me jure increpasti, nec injuria,

Propterea tibi dicam; tu autem animum-adverte, et me audi:

Non ego tam in Trojanos ira, neque indignatione,

Sedebam in thalamo; sed volebam dolori dare-locum.

Nunc vero me suadens uxor mollibus verbis,

Impulit ad bellum: videturque mihi sic et ipsi

Melius fore: victoria utique alternis-vicibus-accedit ad homines.

Verum age nunc expecta, *donec* martia arma induero: 40

Vel praei, ego autem sequar; assequuturumque *me* te puto.

Sic dixit; ei autem non respondit pugnam-expedite-ciens Hector:

Hunc vero Helena verbis allocuta est blandis;

Levir mei, impudentissimae, malorum-autoris, averfandae;

Utinam me die illo, quo me primum peperit mater,

Abreptam tulisset perniciofa venti procella

In montem, vel in undam multo-strepitu-resonantis maris:

Ubi me fluctus obrutam-perdidisset, antequam haec facinora patrata

Sed quoniam haec ita dii mala statuerunt, [forent. 50

Viri saltem debueram fortioris esse uxor,

Qui sentiret indignationemque et probra multa hominum.

Huic autem neque nunc mens *est* constans, neque in futurum

Erit; idcirco ipsum *sua stultitia* fruiturum credo.

Verum age nunc, intra; et sede hac in sede,

Levir, quoniam tibi maxime labor mentem invasit,

Gratia mei impudentissimae, et Alexandri causa noxae:

Quibus Jupiter imposuit malam sortem, ut etiam in posterum

Hominibus simus famosa-cantilena posteris. [tor; 60

Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hec-

Ne me sedere-facias, Helena, officiosa licet, *nam* nec mihi persuade-

Jam enim mihi animus incitatus est, ut succurram [bis. 62

Trojanis, qui valde mei desiderium absentis habent:

Verum tu concites hunc, festinetque et ipse,

Ut me intra urbem assequatur existentem.

Etenim ego domum ibo, ut videam

Domesticos, uxorem utique dilectam, et infantem filium.
Neque enim scio, utrum amplius ipsis redux veniam rursus,
An nunc me sub manibus dii doment Achivorum.

Sic utique fatus, abiit pugnam-expedite-ciens Hector:
Statimque postea pervenit ad aedes *suas* habitantibus-commodas,
Nec invenit Andromachen candidam-ulnas in aedibus; 371
Sed illa cum filio et ancilla eleganti-peplo-induta
In turri stabat gemenisque plorantque.

Hector vero, ut non intus inculpatam invenit uxorem,
Stetit ad limen profectus, ancillisque dixit;

Eja agite; mihi, ancillae, vera dicite:

Quo ivit Andromache candida-ulnas ex aedibus? [rum aedes,

An aliquo ad glorum, an *ad* fratriarum elegantibus-peplis-induta-

An ad Minervae *templum* exiit, ubi aliae

Trojanae comas-pulchrae tremendam deam placant? 80

Hunc autem vicissim sedula oeconomia verbis allocuta est;

Hector, quandoquidem omnino jubes vera loqui, [tarum aedes,

Nec aliquo ad glorum, nec *ad* fratriarum elegantibus-peplis-indu-

Nec ad Minervae *templum* exiit, ubi aliae

Trojanae comas-pulchrae tremendam deam placant:

Sed ad turrim ivit magnam Ilii; quoniam audivit

Premi Trojanos, potentemque esse impetum Achivorum.

Illam quidem *dudum* ad murum festinans contendit,

Furenti similis: fert et una puerum nutrix.

Dixit mulier oeconomia: concitusque exiit domo Hector 90

Eadem via retro, bene-structas per plateas.

Quum ad portas venisset, pertransiens magnam urbem,

Scaetas, (hac enim erat ei egrediendum in campum,)

Tunc uxor, quae-magnam-attulerat-dotem, obvia venit currens,

Andromache, filia magnanimi Eëtionis:

Eëtion, qui habitabat in Hypoplaco sylvoſa,

Thebe in Hypoplacia, Cilicibus viris imperans;

Cujus utique filia nupserat Hectori aere-armato:

Quae ipsi tunc occurrit, unaque famula ibat cum ipsa,

Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeo, 400

Hectoridem unicum, similem stellae pulchrae:

Atque hunc quidem Hector vocabat Scamandrium, at alii

Astyanacta: Solus enim tutabatur Ilium Hector.

Et ille quidem subrisit, intuens filium tacite:

Andromache vero ipsi prope aſtabat lacrymans,

Inque ejus haesit manu, verbaque fecit, dixitque;

Animose, perdet te tua virtus, neque misereris

Filiiue infantis, et mei calamitosae, quae mox vidua

Tui ero: mox enim te interficient Achivi,

Omnes simul in te impetu facto: mihi autem satius eſſet,

A te deſtitutaę, terram ſubire. Non enim amplius aliud

Erit ſolatium, poſtquam tu mortem obieris, 10

Sed moerores: neque mihi est pater, et veneranda mater.
 Et enim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
 Et urbem devastavit Cilicum bene habitatam,
 Theben portis-altam: interemitque Eëtionem,
 Neque ipsum spoliavit: subveritus enim fuit id animo:
 Sed ipsum combussit cum armis artificiose-factis, [taverunt
 Et tumulum-aggesta-terra super eum fecit: circum autem ulmos plan-
 Nymphae Oreades, filiae Jovis Aegiochi. 420
 Qui porro mihi septem fratres erant domi,
 Hi quidem omnes uno migrarunt die ad Orcum:
 Omnes enim interfecit pedibus-celer nobilis Achilles,
 Boves inter [dum pascere] flexipedes, et candidas oves.
 Matrem autem, quae regnabat in Hypoplaco sylvestra,
 Hanc postquam utique huc duxisset cum caeteris opibus,
 Retro ille eam dimisit-liberatam, accepto infinito pretio:
 Patris autem in aedibus eam percussit Diana sagittis-gaudens.
 Hector, at tu mihi es pater et veneranda mater,
 Et frater, tu etiam mihi floridus maritus; 30
 Sed age nunc miserere, et hic mane in turre,
 Ne puerum pupillum facias, viduamque uxorem:
 Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
 Ascensu-facilis est urbs, et scandi potest murus.
 Ter enim hac venientes periculum fecerunt fortissimi,
 Ajaces duo, et percelebris Idomeneus,
 Et Atridae, et Tydei fortis filius:
 Sive quis ipsis dixit vaticiniorum peritus,
 Sive etiam ipsorum animus impulit et iussit.
 Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-
 ciens Hector; 40
 Certe et mihi haec omnia curae sunt, uxor: sed perquam vehementer
 Vereor Trojanos et Troadas longa-peplorum-symmata-trahentes,
 Si, ignavus velut, eminus stans devitem praelium:
 Neque vero me animus ita jubet, quoniam didici esse fortis
 Semper, et primos inter Trojanos pugnare,
 Conans-vendicare patrisque magnam gloriam, et meam ipsius.
 Bene enim hoc scio mente et animo;
 Erit dies, quando pereat Ilios sacra,
 Et Priamus, et populus hastae-fraxineae-periti Priami:
 Sed non mihi Trojanorum tantopere curae-est dolor in posterum,
 Neque ipsius Hecubae, neque Priami regis, 51
 Neque fratrum, qui sane multique et fortes
 In pulvere ceciderint sub viris hostibus,
 Quantopere tui; quando aliquis Achivorum aere loricatorum
 Lachrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens;
 Atque in Argo existens, sub alienae imperio telam texas,
 Atque aquam feras ex fonte Messeide, aut Hyperea,
 Valde invita: dura autem incumbet necessitas;

Et aliquando quis dixerit, conspicatus lachrymas fundentem;
 Hæctoris hæc uxor, qui præstantissimus erat *in* pugnando ⁴⁶⁰
 Trojanorum equum-domitorum, quando illum circa-pugnabant.
 Sic aliquando quis dicet: tibi que rursus novus erit dolor
 Ex desiderio talis mariti, ad depellendum servilem diem.

Sed me mortuum aggesta terra obtegit,

Antequam tuumque clamorem, tuamque abreptionem audiero.

Sic fatus, suum filium porrectis manibus petiit illustris Hæctor:

Retro autem puer ad sinum eleganter-cinctæ nutricis

Inclinatus est clamans, patris chari aspectum exhorrescens,

Timens æsque et cristam setis equinis-horridam,

Horrendum a summa galea nutantem intuens: ⁷⁰

Leniter vero arrisit paterque charus, et veneranda mater.

Tum statim a capite galeam abstulit illustris Hæctor,

Et hanc quidem deposuit in terra collucentem:

Atq; ille suum dilectum filium ut osculatus fuerat, leviterq; agitarat ^{[manu,}

Dixit precans Jovemque, caeterosque deos;

Jupiter, alique dñi, date et hunc fieri,

Filium meum, ut et ego sum, eximium inter Trojanos,

Ita viribusque fortem, et Ilio potenter imperitare:

Et olim quis dicat, Patre vero hic multo est fortior,

Ex pugna redeuntem *conspicatus*: referat autem spolia cruenta, ⁸⁰

Interfecto hoste, gaudeatque animo mater.

Sic fatus, uxoris dilectæ in manibus posuit

Puerum suum: Haec vero ipsum fragranti excepit sinu,

Lachrymabundum ridens. Vir autem misertus est intuitus,

Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;

O bona, ne mihi præter-modum tristeris animo:

Non enim quis me præter fatum vir Orco præmature-mittet.

Fatum vero neminem arbitror, qui effugerit, esse hominum,

Neq; ignavum, neq; vero fortem, postquam primum natus fuerit.

Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura, ⁹⁰

Telamque, columque; et ancillas jube

Munus obire: bellum autem viris curæ erit

Omnibus, mihi vero præcipue, qui in Ilio nati sunt.

Sic utique fatus, galeam sustulit illustris Hæctor

Setis-equinis-comantem: uxor autem dilecta domum abiit

Respectans, uberes lachrymas effundens.

Statim autem deinde venit ad aedeis habitantibus commodas

Hæctoris homicidæ; invenitque intus multas

Ancillas, his vero luctum omnibus commovit.

Hæc quidem adhuc vivum lugebant Hæctorem sua in domo: ⁵⁰⁰

Non enim eum amplius putabant reducem ex pugna

Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.

Neque vero Paris moram trahebat in altis aedibus:

Sed is, postquam induit inclyta arma varia aere,

Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.

Ut vero cum stabulans equus, hordeo-pastus ad praesepe,
 Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,
 Confectus lavari in pulchre-fluenti fluvio,
 Superbiens: alte vero caput fert, circumque jubae
 Humeros motantur: ipse autem pulchritudine corporis fretus, 510
 Facile ipsum genua ferunt ad loca consueta et pascua equarum:
 Sic filius Priami Paris a Pergami arce
 Armis collucens, tanquam sol, incedebat
 Exultans, veloces autem cum pedes ferebant: statimque postea
 Hecora nobilem invenit fratrem, quando jam erat
 Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.

Hunc prior allocutus est Alexander divina-forma-praeditus;
 Venerande frater, certe valde jam te etiam properantem detineo,
 Remorans, neque veni mature, ut iussisti. [Hector;

Hunc autem respondens allocutus est pugnam-expedite-ciens
 O bone, nemo tibi hominum, qui aequus rerum aestimator sit, 21
 Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.
 Sed sponte remittisque *animum*, et non vis *pugnare*: at meum cor
 Tristatur in animo, quando de te probra audio
 A Trojanis, qui ferunt multum laborem gratia tui.
 Sed eamus: haec autem postea componemus, si quando Jupiter
 Dederit, coelestibus diis sempiternis
 Craterem statuere liberum in aedibus,
 Quum Troja expulerimus bene-ocreatos Achivos.

LIBER SEPTIMUS.

Haec fatus, portis erupit illustris Hector;
 Cumque eo simul Alexander ivit frater: animo vero
 Ambo ardebant bellare et pugnare.
 Sicut autem Deus nautis desiderantibus dat
 Ventum-secundum, postquam defatigati fuerint politis remis
 Pontum agitantes, laboreque membra soluta sunt:
 Sic utique hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.
 Tunc interfecerunt, hic quidem [Paris] filium Aeneïthoi regis,
 In Arna habitantem Menesthium, quem claviger
 Genuit Aeneïthous et Philomedusa magnis-oculis: 10
 Hector autem Eioneum feriit hasta acuta
 Ad cervicem sub galea aere-solida; solvitque membra.
 Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,
 Iphinoem feriit hasta, in aspera pugna,
 Dexiadem, equas insilientem veloces, [membra.
 In humero: hic autem ex equabus humi cecidit, solutaque sunt
 Hos vero ut animadvertit Dea glaucis oculis Minerva
 Argivos perimentes in aspera pugna,
 Descendit de Olympi verticibus impetu-facto

Ilium ad sacram: huic autem obvius properabat Apollo, 20
Ex Pergamo conspicatus, Trojanisque cupiebat victoriam:
Sibi invicem autem hi occurrerunt apud fagum.

Hanc prior allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

Cur tu vero rursus concitata, ò Jovis filia magni,

Venisti ab Olympo, magnusque te affectus impulit?

An ut jam Danaïs pugnae ancipitem victoriam

Des? quandoquidem minime Trojanorum pereuntium misereris.

Sed si mihi quid obtemperaveris, quod certe multo satius esset,

Nunc quidem cessare-faciamus bellum et pugnam

Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem

Illi invenerint: quandoquidem sic gratum est animo 30

Vobis Deabus, evertere hanc urbem.

Hunc autem vicissim allocuta est Dea caecis-oculis Minerva;

Ita sit, ò eminus jaculans; eadem enim sentiens et ipsa

Veni ab Olympo, ad Trojanos et Achivos:

Verum age, quomodo fert-animus praelium sedare virorum?

Hanc autem rursus allocutus est rex, Jovis-filius, Apollo;

Hectoris excitemus fortem animum equum-domitoris,

Si quem forte Danaorum provocabit, quocum solo solus

Ex adverso pugnet in gravi pugna: 40

Qui porro et *ipsi* indignati aere-ocreata Achivi

Solum *aliquem* incitent pugnare cum Hectore nobili.

Sic dixit: neque non-obsecuta est dea glaucis-oculis Minerva.

Horum autem Helenus, Priami carus filius, sensit animo

Consilium, quod utique diis placuit consultantibus:

Stetit itaque juxta Hectorem profectus, et eum allocutus est;

Hector, fili Priami, Jovi consilio par,

Num mihi quid obsequeris? frater utique tibi sum.

Caeteros quidem sedere-fac Trojanos et omnes Achivos:

Ipse autem provoca Achivorum quicumque fortissimus, 50

Ut contra *te* pugnet in gravi pugna;

Nondum enim tibi fatum mori et interitum attingere:

Sic enim ego vocem audiavi deorum immortalium.

Sic dixit: Hector vero gavisus est vehementer, sermone audito:

Et in medium progressus, Trojanorum coërcuit phalangas,

Media hasta prehensa: illi autem refederunt omnes.

Sed et Agamemnon sedere-fecit bene-ocreatos Achivos:

Atque Minerva etiam et argenteum-arcum-gerens Apollo

Defederunt, avibus similes vulturibus,

Fago super alta patris Jovis Aegiochi, 60

Viris delectati: Horum utique ordines sedebant densi,

Scutis et galeis et hastis horrentes.

Qualis autem Zephyri funditur super pontum horror

Surgere jam inchoantis, nigrescitque pontus sub illo:

Tales quidem ordines sedebant Achivorumque Trojanorumque

In campo: Hector autem inter utrosque locutus est;

Audite me, Trojani, et bene-ocreati Achivi,
 Ut dicam quae me animus in pectoribus jubet.
 Foedera quidem Saturnius in excelsis sedens non rata-fecit,
 Sed mala cogitans molitur utrisque; 70
 Donec vel vos Trojam bene-turritam ceperitis,
 Vel ipsi ad naves domiti fueritis pontum-transseuntes.
 Vobis quidem enim sunt viri fortissimi omnium Achivorum;
 Quorum nunc quemcumque animus *suus* mecum pugnare jubet,
 Huc prodeat ex omnibus, ut pugnet-ante-alios cum Hectore nobili.
 Sic vero aio, Jupiterque nobis testis adsit;
 Siquidem forte me ille occiderit protensam-cuspide-m-habente hasta,
 Arma detracta ferat cavas ad naves,
 Corpus vero domum meum remittat, ut ignis me
 Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum. 80
 Sin ego illum interfecero, dederitque mihi gloriam Apollo,
 Arma detracta feram ad Ilium sacram,
 Et suspendam ad templum Apollinis longe-jaculantis:
 At cadaver ad naves bonis-transstris-instructas remittam;
 Ut ei exequias-faciant caput-comantes Achivi,
 Tumulumque ei aggerant ad latum Hellepontum:
 Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
 In navi multis-transstris-instructa navigans super nigrum pontum;
 Viri quidem hic tumulus jam diu defuncti,
 Quem olim fortissime-se-gerentem occidit illustris Hector. 90
 Sic olim aliquis dicet: mea vero gloria nunquam peribit.
 Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio;
 Verebantur quidem renuere, timebant autem suscipere.
 Tandem vero Menelaus surrexit, et inter eos dixit,
 Jurgio probra-objectans, graviterque ingemiscebat animo;
 Me miserum! jactatores, Achivae, non amplius Achivi:
 Certe jam dedecus haec erunt gravissime graviter,
 Si nullus Danaorum nunc Hectori obvius iverit.
 Atqui vos quidem omnes aqua et terra fiat, is,
 Sedentes ibi singuli ex cordes, inglorii pariter: 100
 Adversus istum vero ego ipse armabor; verum superne
 Victoriae termini positi sunt in immortalibus diis.

Sic fatus, induebat arma pulchra.
 Tunc utique tibi, Menelaë, adfuisset vitae finis
 Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat:
 Nisi propere exurgentes inhibuissent te reges Achivorum;
 Ipseque Atrides, late-dominans Agamemnon,
 Dextram prehendit manum, verbaque fecit, et compellavit;
 Infans, Menelaë Jovis-alumne: neque quicquam tibi opus est
 Hac dementia: contine vero te, dolens quamvis; 110
 Neque velis, prae contentionis-studio, te fortiori cum viro pugnare,
 Hectore Priamide, quem extimescunt et alii:
 Quin et Achilles huic pugna in gloriosa

Horret occurrere, qui te multo *est* fortior.
 Verum tu quidem nunc sede, profectus ad agmen sociorum:
 Huic autem duellatorem alium excitabunt Achivi.
 Licet intrepidusque sit, et etiamsi pugnae sit infatiabilis,
 Existimo cum libenter genu flexurum [*requieturum,*] si effugerit
 Ardenti ex bello, et gravi pugna.

Sic fatus flexit fratris praecordia heros, 120
 Restat monens: Ille autem paruit. Illius quidem postea
 Laeti famuli ab humeris arma detraxerunt:
 Nestor autem inter Argivos surrexit et dixit;
 O Dii, profecto ingens luctus Achivam terram invadit.
 Certe valde ploraverit senex equum-agitator Peleus,
 Praestans Myrmidonum consiliarius et concionator,
 Qui olim me interrogans valde laetabatur sua in domo,
 Omnium Achivorum inquirens genusque sobolemque:
 Quos nunc si metu-consternatos propter Hectorem omnes audierit,
 Saepe fane immortalibus suas manus attollet, 30
 Anima e membris ut descendat domum Plutonis intra.
 Utinam enim, *ô* Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 Essem juvenis, sicut quando ad rapidum Celadontem pugnabant
 Congregati Pyliique et Arcades hastarum-usu-exercitati,
 Pheae ad muros, Jardani circa fluenta.
 Inter illos autem Ereuthalion in-acie-primus stabat, par-deo vir,
 Arma gerens humeris Areithoi regis:
 Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum
 Viri appellabant, eleganterque cinctae mulieres,
 Quoniam utique non arcu pugnabat hastaque longa, 40
 Sed ferrea clava rumpebat phalangas:
 Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,
 Angusta in via, ubi utique non clava ei exitium
 Arcebat ferrea; ante enim Lycurgus occupans
 Hasta medium transfodit, isque supinus solo allisus est;
 Armisque interfectum-spoliavit, quae ei dederat aereus Mars:
 Et ea quidem ipse postea gestabat in-pugna Martis.
 At postquam Lycurgus in aedibus senuerat,
 Dedit utique Ereuthalioni, dilecto famulo, gestanda.
 Illius *igitur* hic arma ferens provocabat omnes fortissimos; 50
 Hi autem valde tremebant et timebant, neq; quisquam sustinebat:
 Verum me animus in-pulit audax ut pugnarem,
 Confidentia sua: natu autem minimus eram omnium;
 Et pugnabam cum-eo ego, deditque mihi gloriam Minerva.
 Hunc utique procerissimum et fortissimum interfeci virum;
 Multus enim jacebat extensus hinc atque illinc.
 Utinam sic *nunc* pubescerem, viresque mihi integrae essent,
 Ita cito haberet quicum-pugnaret expedite-pugnamiens Hector.
 Vestrum autem qui sunt fortissimi omnium Achivorum,
 Ne hi quidem alacriter parati estis Hectori obviam ire.

Sic increpavit fenex: ac statim novem omnes surrexerunt.

Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon:

Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes;

Post hos autem Ajaces, strenuam induti fortitudinem:

Post hos Idomeneus, et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidae:

Post hos autem Eurypylus, Evaemonis praeclarus filius:

Surrexit porro Thoas Andraemonides, et nobilis Ulysses.

Omnes utique hi volebant pugnare cum Hectore nobili.

Hos autem inter rursus dixit Gerenius eques Nestor;

170

Sortibus nunc fortimini universi, cui fors obtigerit:

Ille enim sane juvabit bene-ocreatos Achivos:

Quin etiam ipse suum animum juvabit, si effugerit

Ardenti ex bello et gravi pugna.

Sic dixit. Ii autem fortem signaverunt singuli,

Et iniecerunt galeae Agamemnonis Atridae.

Populi interim supplicabant, diisque manus attollebant:

Sic autem quis dicebat, intuens in coelum latum;

Jupiter pater, *da* aut Ajacem fortiri, aut Tydei filium,

Aut ipsum regem divitis Mycenae.

80

Ita dicebant: Concutiebatque *fortes* Gerenius eques Nestor:

Exiliit autem fors e galea, quam utique volebant ipsi,

Ajaces: praeco autem ferens per coetum undiquaque,

Ostendit, orsus-a-dextra, omnibus principibus Graecorum.

Hi autem non agnoscetes, renuerunt singuli.

Sed cum ad illum pervenit *praeco*, ferens per coetum undiquaque,

Qui ipsam inscriptam galeae iniecerat illustris Ajax,

Porrexit quidem manum, et is imposuit prope-astans:

Agnovit autem fortis signum conspicatus, et gavisus est animo.

Hanc quidem ad pedem suum humi jecit, dixitque;

90

O amici, sane fors *est* mea gaudeoque et ipse

Animitus; quoniam puto superaturum *me* Hectorem nobilem.

Verum agite, dum ego bellica arma induo,

Interim vos supplicate Jovi Saturnio regi,

Tacite vobiscum, ut ne Trojani audiant:

Vel etiam palam; quandoquidem neminem timeamus prorsus.

Non enim quis me *vi* volens nolentem summovebit,

Neq; vero per imperitiam *meam*; quippe neque me rudem adeo

Spero in Salamine natum educatumque fuisse.

Sic dixit: illi autem supplicabant Jovi Saturnio regi.

200

Sic autem quis dixit, intuens in coelum latum;

Jupiter pater, qui inde-ab-Ida imperas, augustissime, maxime;

Da ut victoriam Ajax et praeclaram gloriam referat:

Quod si et Hectorem diligis, et curam geris ejus,

Aequalem ambobus vim et gloriam praebe.

Sic dixerunt. Ajax autem armabatur splendido aere.

Postquam vero omnia circa corpus induerat arma,

Concitus-ferebatur deinde, qualis ingens incedit Mars,
 Qui it in-bellum ad viros, quos Saturnius
 Animum-rodentis contentionis vi commisit pugnare: 219
 Talis utique Ajax progressus est ingens, murus Achivorum,
 Subridens terribili vultu: infra autem pedibus
 Incedebat, magnis *passibus* gradiens, quassans praelongam hastam,
 Hunc autem et Argivi valde laetabantur aspicientes:
 Trojanis autem tremor gravis subiit membra singulis,
 Hectorique ipsi animus in praecordiis palpitabat:
 Sed nequaquam jam poterat metu-refugere, neque regredi
 Retro copiarum in turbam, quoniam provocarat ad certamen.
 Ajax autem prope accessit, ferens scutum instar turris,
 Aereum, septem-boum-pellibus-opertum, quod ei Tychius elabo-
 rarat fabricans, 29

Coriariorum longe praestantissimus, in Hyla aedes habitans:
 Qui ei fecerat scutum varium, septem-bubulis-pellibus-munitum
 Taurorum praepinguium, octavum autem superinduxerat aes.
 Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax
 Stetit valde Hectorem prope, minabundusque allocutus est;

Hector, nunc sane manifesto scies cum-solo solus,
 Quales etiam Danais principes interfint, [onino-praeditum:
 Etiam praeter Achillem hostium-agmina-perrumpentem, animo-le-
 Sed ille quidem in navibus recurvis pontum-transcuntibus 29
 Jacet iram-longam fovens adversus Agamemnonem pastorem po-
 Nos autem sumus tales, qui tibi obviam-ire-possimus, [pulorum:
 Et multi. Sed ordire pugnam et certamen. [Hector:

Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens
 Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
 Ne me, tanquam puerum imbecilem, tenta,
 Vel mulierem, quae nescit bellica opera:
 Atqui ego bene scio pugnasque, caedesque:
 Scio ad dextram, scio ad sinistram motare scutum 38
 Aridum, ita ut possim indefessus bellare: [Martis:
 Scio quoq; in stataria-pugna, ad faevi sonos gressum-componere
 Scio etiam, postquam insiluerim currum, pugnam in equabus velo-
 Sed enim non te volo ferire, talem existentem, [cibus.
 Clanculum observans, sed aperte, si assequi-potuerō.

Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam, [tum,
 Et percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-muni-
 Extremum ad aes, quod octavum erat in illo.
 Sex autem per plicaturas penetravit dissecans hasta indomita:
 In septima vero pelle haesit. Secundus vicissim
 Ajax nobilissimus emisit praelongam hastam,
 Et feriit Priamidæ clypeum undique aequalem. 50
 Per quidem clypeum penetravit splendidum rapida hasta,
 Et per thoracem affabre-factum infixæ est:
 E regione autem juxta ile discedit tunicam

Hasta: Ille vero inclinatus est, et evitavit mortem nigram.

Itaque eductis longis hastis cominus simul ambo

Congressi sunt, leonibus similes cruda-vorantibus,

Vel suibus apris, quorum utique robur non imbecille.

Priamides quidem postea medium scutum feriit hasta;

Neque rupit aes, reflexa est autem ei cuspis.

Ajax autem clypeum punctim-feriit insiliens, et penitus 260

Transivit hasta: conturbavit autem illum irruentem:

Et caesim super cervicem venit: ater autem subsiliit sanguis.

Verum ne sic quidem cessavit a pugna expedite-pugnam-ciens Hec-

Sed retrocedens lapidemprehendit manu robusta, [tor:

Jacentem in campo, nigrum, asperumque, magnumque: [tum,

Eo percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-muni-

Medium ad umbonem; circumsonuitque aes.

Secundus autem Ajax, multo majore lapide sublato,

Misit contortum, adhibuitque connixus vires immensas:

Perfregit autem clypeum, percussum molari-veluti saxo; 60

Lacisque ei genua; is autem supinus extensus est,

Scuto inhaerens: sed eum statim erexit Apollo.

Jamque ensibus cominus vulnerassent *se invicem*,

Nisi praecones, Jovis nuncii atque hominum,

Advenissent, alter Trojanorum, alter Achivorum aere-loricatorum,

Talhybiusque et Idaeus, prudentes ambo:

Medii autem inter-utrosque sceptrata tenuerunt: dixitq; sermonem

Praeco Idaeus, prudentium consiliorum peritus:

Ne amplius, filii dilecti, bellate, neque pugnate;

Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter: 80

Ambo autem *estis* armis-acerrimi; quod quidem et scimus omnes.

Nox vero jam adest; bonum etiam nocti parere.

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;

Idaee, Hectorem haec jubete loqui:

Ipse enim ad pugnam provocavit quosque fortissimos:

Incipiat, ac ego omnino parebo, si quidem ille *paruerit*. [Hector;

Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens

Ajax, quandoquidem tibi dedit deus magnitudinemque vimque,

Et prudentiam; hasta autem Achivorum longe praestantissimus es;

Nunc quidem cessemus a pugna et certamine 90

Hodie; posthac rursus pugnabimus, donec satum

Nos dirimat, det autem alterutri victoriam.

Nox vero jam est; bonum etiam nocti parere:

Ut tuque laetos facias omnes ad naves Achivos,

Tuosque maxime amicos, et socios, qui tibi sunt:

At ego per urbem magnam Priami regis [hentes,

Trojanos laetos-faciam et Trojanas longa-peplorum-symmata-tra-

Quae utique pro me supplicantes divinum ingredientur templum.

Dona autem age mutuo inclyta demus ambo,

Ut quis sic dicat Achivorumque Trojanorumque: 300

Profecto pugnabant per contentionem animum-rodentem,
Et iterum in amicitia discessere conciliati.

Sic utique locutus dedit ensē argenteis-clavis-distinctum,
Cum vaginaque offerens et scitè-facto balteo:

Ajax vero cingulum dedit puniceo-colore splendidum.

Hi itaque digressi, alter quidem ad populum Achivorum

Ibat, alter vero ad Trojanorum multitudinem vadebat. Hi autem

Ut viderunt vivumque et incolumem venientem, [gavisi sunt,

Ajaci elapsū fortitudinem et manus invictas:

Et deduxerunt ad urbem, desperantes salvum esse.

310

Ajacem vero ex-altera-parte bene-ocreati Achivi

Ad Agamemnonem nobilem deduxerunt laetum victoria.

Hi autem cum jam in tentoriis Atridae essent,

Horum-causa bovem sacrificavit Rex virorum Agamemnon

Marem, quinquennem, praepotenti Saturnio:

Huic pellem-detraherunt, et curarunt, et ipsum dissecuerunt totum,

Et in frustra parva conciderunt scitè, et transfixerunt verubus,

Et assarunt accurate, detraxeruntque omnia.

Caeterum ubi cessassent ab opere, apparassentque convivium,

Epulati sunt, neque quicquam animus indiguit epulī aequalis: 20

Tergo vero Ajacem perpetuo honoravit

Heros Atrides, late dominans Agamemnon.

Ac postquam potus et cibi appetentiam exemissent,

His senex primus-omnium texere coepit consilium

Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:

Qui ipsis prudens concionatus est et dixit;

Atridaeque et caeteri principes Achivorum;

Multi quidem mortui sunt comantes Achivi, [drum,

Quorum nunc sanguinem atrum, pulchre-fluentem circa Scaman-

Diffudit acer Mars, animaeque ad Orcum descenderunt: 30

Itaque te oportet pugnam quidem prima luce intermittere Achivo-

Nos vero congregati curribus-advehemus huc cadavera [rum,

Bobus et mulis: ac comburemus ea

Prope a navibus, ut ossa filiis quisque

Domum ferat, quando revertamur in patriam terram:

Tumulum autem circa pyram unum aggesta-terra-faciamus egressi,

Omnibus-communem in campo: juxta autem ipsum aedificemus

Turres altas, propugnaculum naviumq; et nostrum ipsorum. [cito

In ipsis autem portas faciamus bene coagmentatas,

Ut per ipsas equestris via sit: 40

Exterius autem profundam fodiamus prope fossam,

Quae equos et viros prohibeat circum-ducta,

Ne quando ingravescat bellum Trojanorum superborum.

Ita dixit: Omnes autem approbarunt principes.

Trojanorum item concio facta est Ilii in arce summa,

Trepida, turbulenta, ad Priami fores:

His autem Antenor prudens incepit concionari;

Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii,
 Ut dicam quae me animus in pectoribus jubet.
 Eja agite, Argivam Helenam et opes cum ipsa
 Reddamus Atridis abducendas: nunc autem foederibus fidis 350
 Violatis pugnamus: quare nihil utile nobis
 Autumo effectum iri, nisi fecerimus ita.

Ille quidem sic locutus resedit. Iis autem surrexit
 Nobilis Alexander, Helenae maritus pulchrae-comas;
 Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est;

Antenor, tu quidem non jam mihi grata haec dicis:
 Nôsti et aliam sententiam meliorem hac excogitare:

Sin autem revera hanc serio dicis,
 Utiue tibi jam dii mentem ademerunt ipsi. 60
 At ego Trojanos inter equum-domitores dicam-sententiam;
 Aperte autem profiteor, conjugem quidem non reddam:
 Opes vero quascunque abduxi ex Argo nostram domum,
 Omnes volo dare, atque etiam de meo alias adjungere.

Ille quidem sic locutus confedit. Inter eos autem surrexit
 Dardanides Priamus diis consiliarius par:
 Qui ipsis sapiens concionatus est et dixit;

Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii,
 Ut dicam, quae me animus in pectoribus jubet:
 Nunc quidem coenam sumite per exercitum, sicut antea, 70
 Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:

Mane autem Idaeus eat cavas ad naves,
 Nunciatum Atridis, Agamemnoni et Menelao,
 Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est.
 Quin et hunc addat prudentem sermonem, num velint
 Cessare a bello horrifono, donec cadavera
 Combusserimus: postea iterum pugnabimus, donec fatum
 Nos dirimat, detque alterutris victoriam.

Sic dixit. Illi autem ei maxime auscultârunt, et paruerunt.
 Coenam deinde sumspserunt per exercitum turmatim: 80
 Mane autem Idaeus ivit cavas ad naves.

Invenit vero in concione Danaos, famulos Martis,
 Navis ad puppim Agamemnonis: atque ille inter eos,
 Stans in mediis, vocem-edidit vocalis praeco;

Atridaeque et alii principes omnium-Graecorum,
 Jussit Priamusque, et alii Trojani illustres,
 Dicere, si quidem vobis gratum et jucundum sit,
 Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est:
 Opes quidem quascunque Alexander cavis in navibus
 Adduxit Trojam, (utinam ante periisset,) 90
 Omnes vult dare, et etiam de suo alias adjungere:
 Juvenem autem uxorem Menelaï gloriosi
 Negat se redditurum: quanquam eum Trojani fane hortantur.
 Quin et hunc *insuper* jusserunt dicere sermonem, num velitis

Cessare a bello horrifono, donec mortuos
Cremaverimus: postea iterum pugnabimus, donec fatum
Nos dirimat, detque alterutris victoriam.

Sic dixit: illi vero omnes obmutuerunt silentio:

Tandem autem inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;

Ne quis nunc opes Alexandri accipiat,

Neq; *ipsam quidem* Helenam: manifestum enim ei, qui vel plane in-⁴⁰⁰
Quod jam Trojanis interitus extremitates immineant. [*fans est,*

Sic dixit: omnes autem acclamabant filii Achivorum,
Sermonem admirati Diomedis equum-domitoris.

Atque tum porro Idaeum allocutus est Rex Agamemnon;

Idaee, utique sententiam Achivorum ipse audis,

Quemadmodum tibi respondeant: mihi autem *itidem* placet sic.

Sed de mortuis cremandis nihil aegre-fero:

Non enim ullo modo invidendum cadaveribus mortuis

Est, postquam occubuerint, igne gratum-officium-facere ocyus. 10

Foederis autem Jupiter esto-testis, altitonans, maritus Junonis.

Sic locutus, sceptrum sustulit omnibus diis:

Retro vero Idacus ivit ad Ilium sacram.

Sedebant autem in concione Trojani et Dardani,

Omnes congregati, expectantes quando rediret

Idaeus. Ille autem venit et nuncium exposuit,

Stans in mediis. Hi autem accingebantur perquam celeriter,

Utrumq; *ad opus, alii* ad cadavera advehenda, alii vero ad lignandum:

Argivi item ex-altera-parte bonis-transstris-instructis a navibus

Properabant, *alii* ut cadavera adveherent, alii vero lignatum. 20

Sol quidem dein recens percutiebat *radiis* arva,

Ex leniter-fluente profundo Oceano,

Coelum ascendens: illi vero occurrebant sibi invicem.

Tunc dignoscere difficile erat virum quemque *in mortuis*:

Sed aqua abluentes tabum sanguinolentum,

Lachrymas calidas fundentes, curribus imposuerunt:

Neque sinebat flere Priamus magnus: illi igitur silentio

Cadavera rogo cumulatim-imponebant, moerentes corde:

Quum vero igne cremâssent, redierunt ad Ilium sacram.

Similiter etiam ex-altera-parte bene-ocreata Achivi

Cadavera rogo cumulatim-imponebant, moerentes corde: 30

Iisque igne crematis, redierunt cavas ad naves.

Cum vero nondum *esset* aurora, sed adhuc sublustis nox,

Tum circa pyram lecta surrexit manus Achivorum:

Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi [*ficârunt,*

Omnibus communem extra campum: juxtaq; ipsum, murum aedi-

Turresque altas, propugnaculum naviumque et ipsorum:

In eis autem portas fecerunt bene coagmentatas;

Ut per illas equestris via esset:

Exterius autem profundam prope illum fossam foderunt, 40

Latam, magnam; inque *ea* vallos defixerunt:

Sic quidem laborabant comantes Achivi.

Caeterum dii, apud Jovem sedentes fulgurum-auctorem,
Admirabundi-spectabant magnum opus Achivorum aere-loricato-
Eosque interloqui orsus est Neptunus concussor-terrae; [rum:

Jupiter pater, ecquis est mortalium in immensa terra,
Qui posthac immortalibus mentem et consilium *suum* dicat?

Non vides vero, quomodo rursus comantes Achivi

Murum struxerunt pro navibus, circumque fossam

Duxerint, neque diis dederint inclytas hecatombas? 450

Hujus profecto gloria erit, quacunque diffunditur lux;

Illius autem obliviscetur, quem ego et Phoebus Apollo [boribus.

Heroi Laomedonti aedificavimus-circa-urbem, malis-exerciti-la-

Hunc autem graviter indignatus allocutus est nubes-cogens Ju-

Papae, terrae-concussor late-potens, quale *hoc* dixisti! [piter;

Alius utique aliquis deorum hoc reformidasset *opus* excogitatum,

Qui te multo imbecillior manibusque animisque:

Tua vero certe gloria *tibi* erit, quam-late diffunditur lux.

Age porro; cum retro comantes Achivi

Abierint cum navibus dilectam in patriam terram, 60

Murum deturbatum hunc quidem in mare totum demergito:

Postea autem littus magnum arena obtegito,

Ut adeo ingens murus evanescat Achivorum.

Sic illi quidem talia inter se colloquebantur:

Occidit vero sol, absolutumque est opus Achivorum.

Boves autem mactabant per tentoria, et coenam fumebant.

Naves porro e Lemno appulerant, vinum vehentes,

Multae, quas miserat Iasonides Euneus,

Quem peperit Hypsipyle ex Iasone pastore populorum.

Scorsum autem Atridis, Agamemnoni et Menelao, 70

Dederat Iasonides munere-ferendum vinum mille mensuras.

Inde utique vinum emebant comantes Achivi,

Alii quidem aere, alii autem splendido ferro,

Alii autem pellibus, alii vero ipsis bobus,

Alii demum mancipiis: apparabantque convivium laetum.

Per-totam-noctem quidem deinde comantes Achivi

Epulabantur; Troës vero per urbem, et focii.

Pernox vero ipsis mala moliebatur providus Jupiter,

Terribiliter tonans: illos autem pallidus timor cepit: [est

Vinum autem ex poculis in terram fundebant, nec quisquam ausus

Ante bibere, quam libasset praepotenti Saturnio. 81

Decubuerunt deinde, et somni donum ceperunt.

LIBER OCTAVUS.

AUrora quidem croceo-peplo induta spargebatur totam per terram,

Jupiter vero deorum concionem habuit gaudens-fulmine,
Summo *in* vertice multa-cacumina-habentis Olympi:

Ipse autem illis concionabatur, dii vero simul omnes auscultabant;

Audite me, omnesque dii, omnesque deae,
Ut dicam, quae me animus in pectoribus jubet:

Ne qua igitur foemina dea hoc, neu quis mas

Tentet rescindere meum verbum: sed simul omnes

Assentimini, ut celerrime perficiam haec opera.

Quemcunque vero ego seorsum deorum ultroneum intellexero 10

Profectum, ut vel Trojanis auxilium ferat, vel Danais,

Sauciatus indecore redibit in Olympum:

Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum tenebrosum,

Procul valde, ubi profundissimum sub terra est barathrum,

Ubi ferreaeque portae et aereum limen,

Tantum infra Orcum, quantum coelum distat a terra:

Cognoverit deinde, quanto sim deorum potentissimus omnium.

Quin agite, periculum-facite Dii, ut sciatis omnes,

Catena aurea de coelo suspensa;

20

Omnes autem ex ea pendete dii, omnesque deae:

At non traxeritis de coelo in terram

[contenderitis:

Jovem summum consiliarium, ne quidem si valde multum labore-

Verum quando deinceps ego lubens voluero trahere,

Cum ipsa utique terra traxero, ipsoque mari:

Catenam quidem dein circa cacumen Olympi

Alligavero; illa vero sublimia omnia pependerit.

Tanto ego superque sum deos, superque sum homines.

Sic dixit. Hi autem omnes obmutuerunt silentio,

Orationem admirati: valde enim minaciter concionatus erat.

Tandem vero interlocuta est dea caesiis-oculis Minerva;

30

O pater noster, Saturnie, summe regum,

Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci-nescia:

Attamen Danaos lugemus bellicosos,

Qui jam malo fato expleto perierint.

Verum enimvero bello quidem abstinebimus, si tu jubes:

Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit;

Ut ne omnes pereant, irato te.

Hanc autem subridens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

Serio loquor; volo autem tibi mitis esse.

40

Sic fatus, sub curru junxit acripedes equos

Celeriter-volantes, aureis júbis comantes:

Aurum autem ipse induit circa corpus: accepitque scuticam
Auream, scitè-factam, suumque conscendit currum.

Scutica autem percussit, ut inirent cursum: iiq; non inviti volabant,
In medio inter terramque et coelum stellatum.

Idam autem venit fontibus-irriguam, matrem ferarum,

Ad Gargarum, ubi utique erat ei ager sacer altareque odoratum:

Ibi equos stitit pater hominumque deumque,

Solutos curru, caliginemque multam circumfudit.

50

Ipse autem in verticibus sedit gloria exultans,

Inspiciens Troumque urbem et naves Achivorum.

Interim jentaculum sumpserunt comantes Achivi

Raptim per tentoria, statimque post id armabantur.

Trojani item ex-altera-parte per urbem armabantur

Pauciores: prompti tamen erant etiam sic pugna contendere,

Necessitate dura, proque liberis et pro uxoribus.

Omnes itaque aperiebantur portae, forasque ruebant copiae,

Peditesque equitesque: ingensque tumultus coortus est.

Hi autem cum jam in locum unum congregientes convenissent, 60

Commiserunt scuta, itemque hastas, et robora virorum

Aereis-thoracibus-indutorum: ac clypei umbonibus-muniti

Appropinquabant invicem: ingensque tumultus est coortus.

Tum vero simul ejulatusque et jactantia erat virorum,

Perdentiumque et pereuntium: fluebat autem sanguine terra.

Quamdiu quidem tempus matutinum erat, et crescebat sacra dies,

Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:

Quum vero sol medium coelum conscendisset,

Tum utique aureas pater attollebat lances:

Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis, 70

Troumque equitum et Achivorum aere-loricatorum: [vorum.

Sustinuitq; medias prehasas; inclinata est autem fatalis dies Achi-

Utique Achivorum fata in terra alma

Considebant; Troum vero, ad coelum latum sublata-erant.

Ipse autem ex Ida magnum tonabat, ardensque

Misit fulgur in exercitum Achivorum: illi autem conspicati

Obstupuerunt, et omnes pallidus timor cepit.

Tum vero nec Idomeneus ausus est manere, nec Agamemnon,

Neque duo Ajaces manserunt, famuli Martis:

Nestor autem solus mansit Gerenius, custos Achivorum, 80

Minime volens, sed equus debilitatus erat; quem percussierat sagitta

Nobilis Alexander, Helenae vir pulchrae-comas,

Summo in vertice, ubi scilicet primi crines equorum

Cranio innascentur; maxime autem lethalis est locus. [trarat,

Dolore itaq; correptus erigebatur, sagitta enim ad cerebrum pene-

Conturbabatque equos, volutans se circa ferrum.

Porro dum senex equi hujus lora abscindebat

Gladio insurgens, interim Hectoris veloces equi

Venerunt per turbam-insequentium, audacem aurigam ferentes.

Hectorem: atque tum senex vitam perdidisset,
Nisi illico animadvertisset pugna strenuus Diomedes:
Horrendum autem clamavit, adhortans Ulyssē;

Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulyssē,
Quò fugis, tergo obverso, ignavus veluti, in turba?
Cave, nequis tibi fugienti tergo hastam infingat:
Quin mane, ut a sene propellamus truce virum.

Sic dixit. At non exaudivit patiens nobilis Ulysses,
Verum raptim-praeteriit cavas ad naves Achivorum.
Tydides autem, solus licet existens, primis-pugnatoribus mixtus est:
Stetitque ante equos Neleidae senis, 100

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

O senex, certe valde jam te juvenes premunt bellatores;
Tua utique vis soluta est, gravisque te senecta persequitur:
Debilis autem tibi famulus, segnesque tibi equi.

Verum age, meos currus conscende; ut videas

Quales Troiī equi, periti per-campum

Rapide valde huc et illuc insequi et fugere,
Quos nuper ab Aenea cepi artifice fugandi-*hostes*.

Istos quidem *tuos* famuli, *tuus et meus*, curent: hos vero nos

Trojanos in equum-domitores dirigamus, ut et Hector 10
Sciat, an et mea hasta insaniat in manibus.

Sic dixit: neque non obsecutus est Gerenius eques Nestor.

Nestoreas quidem postea equas famuli curabant

Fortes, Sthenelusque et Eurymedon virtutis-amans:

Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt:

Nestor autem in manus sumpsit habenas miro-artificio-factas:

Percussitque scutica equas, celeriterque Hectorem prope fuerunt:

Hunc porro rectā irruentem telo-petiit Tydeī filius:

Et ab eo quidem aberravit; sed aurigam famulum,

Filium magnanimi Thebaei Eniopeum, 20

Equorum habenas tenentem, percussit pectus juxta mammam:

Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi

Veloces: ejus autem ibi soluta est animaue roburque.

Hectorem vero gravis dolor operuit animum propter-aurigam:

Hunc quidem dein sivit, tametsi dolens sodalis *gratia*,

Jacere: ipse autem aurigam quaerebat audacem; neq; sane diutius
Equi indigebant rectore; statim enim invenit

Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos

Pedibus-veloces conscendere-fecit, deditq; ei habenas in manus. 29

Tum vero ingens-clades fuisset, et exitialia facinora edita fuissent:

Quin et conclusi-fuissent-ut-in-stabulo *Trojani* in Ilium, ceu agni;

Nisi cito animadvertisset pater hominumque deūmque:

Tonans autem graviter, emisit candens fulmen,

Et ante equos Diomedis injecit in terram:

Terribilis autem flamma exorta est sulphuris ardentis;

Et equi territi consternabantur sub curru;

Nestoris autem e manibus fugerunt habenae miro-artificio-factae:
Timuitque ille animo, Diomedemque allocutus est:

Tydide, age jam in fugam dirige solidos-ungulis equos.

An non sentis, quod tibi a Jove non sequitur victoria?

140

Nunc quidem enim huic Saturnius Jupiter gloriam praebet

Hodie; postea rursus etiam nobis, si voluerit,

Dabit: homo autem nequaquam Jovis mentem impedierit,

Ne quidem fortissimus; quoniam ille longe potentissimus est.

Huic autem respondit deinde pugna strenuus Diomedes;

Profecto haec omnia, senex, recte dixisti.

Sed ille gravis dolor *mibi* cor et animum incessit:

Hector enim aliquando dicet, inter Trojanos concionans,

Tydides a me fugatus se recepit ad naves.

Sic aliquando gloriabitur; tunc mihi dehiscat lata terra.

50

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:

Hei mihi, Tydei fili bellicose, quale *verbum* dixisti!

Esti enim te Hector ignavum et imbellem dixerit,

Attamen non credent Trojani et Dardanidae,

Et Trojanorum uxores magnanimorum clypeatorum,

Quarum in pulvere dejecisti juvenes maritos.

Sic locutus in fugam vertit solidos-ungulis equos,

Retro in turbam *fugientium*: in eos autem Trojanique et Hector

Cum clamore ingenti tela tristia fundebant.

59

Tum vero altum inclamavit ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

Tydide, prae *cacteris* quidem te honorabant Danaï pernice equites

Sedeque, carnibusque, et plenis poculis:

Nunc vero te ignominia-afficient; mulieris utique similis es.

Abi-in-malam-rem, timida puella: quoniam minime, cedente me,

Turres nostras conscendes, neque mulieres

Abduces in navibus: prius tibi fatum dabo.

Sic dixit. Tydides autem bifariam anxie-cogitavit,

Equosque convertere, et contra pugnare.

Ter quidem cogitavit mente et animo:

Ter vero ab Idaeis montibus intonuit providus Jupiter,

70

Signum dans Trojanis, pugnae alternantem victoriam.

Hector autem Trojanos hortabatur, alte vociferans;

Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

Viri estote, amici, mementote autem strenuae fortitudinis.

Sentio utique, quod mihi lubens annuit Saturnius

Victoriam et magnam gloriam, at Danaï exitium:

Stulti, qui scilicet hos muros struxerunt

Infirmos, contemnendos, qui non robur meum arcebunt:

Equi vero facile fossam transilient, quam-*illi*-foderunt.

Verum quando jam naves ad cavas pervenero,

80

Memoria aliqua tum ignis ardentis esto,

Ut igne naves incendam, interficiam autem et ipsos

Argivos apud naves, attonitos in fumo.

Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque;
 Xantheque, et tu Podarge, et Aethon, Lampeque generose,
 Nunc mihi alimentorum-praemia rependite, quae permulta
 Andromache, filia magnanimi Eëtionis,
 Vobis prioribus, suave *utique* triticum apposuit,
 Vino etiam immisto ad bibendum, quandocunque animus juberet,
 Quam mihi, qui ei juvenis maritus gloriior esse. 190
 Verum insequimini et festinate; ut capiamus
 Clypeum Nestoreum, cujus nunc fama ad coelum pervenit,
 Totum aureum esse, manubriaque et ipsum:
 Atque ab humeris Diomedis equum-domitoris,
 Affabre-factum thoracem, quem Vulcanus elaboravit fabricans.
 Si haec utique ceperimus, speraverim equidem Achivos
 Hac ipsa nocte naves conscensuros veloces.

Sic dixit glorians; indignata autem est veneranda Juno;
 Et commovit se in solio, tremefecitque magnum Olympum:
 Et Neptunum, magnum deum, coram allocuta est; 200

Eheu, Terrae-quassator, late-potens, nonne tibi quidem
 Pereuntium Danaorum miserescit in praecordiis animus?
 Qui tamen tibi Helicenque et Aegae dona ferunt
 Multaque et elegantia: tu itaque ipsis cupias victoriam.
 Si quidem enim velimus, quotquot Danais fautores-*sumus*,
 Trojanos repellere, et coercere late-sonantem Jovem,
 Illic fane tunc tristaretur sedens solus in Ida.

Hanc autem valde indignatus allocutus est rex Neptunus:
 Juno in-dicendo-audax, qualem hunc sermonem dixisti?
 Non equidem ego velim cum Jove Saturnio pugnare 10
 Nos alios, quoniam longe potentissimus est.

Sic hi quidem talia inter se invicem loquebantur:
Graecis autem quod spatii *jam inde* ex navibus a muro fossa inclusit,
 Repletum erat pariter equisque et viris scutatis
 Coactis-in-angustum; cogebat vero veloci par Marti
 Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit.
 Et fane concremasset igne ardenti naves aequales,
 Nisi in praecordia posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
 Ipsi per-se-studiose-agenti, ocyus incitare Achivos.
 Perrexit itaque ire ad tentoriaque et naves Achivorum, 20
 Purpuream magnam pallam tenens manu robusta:
 Stetit autem in Ulyssis ingenti nave nigra,
 Quae in medio erat, ut-vox-exaudiri-possset in utramque partem,
 Et ad Ajacis tentorium Telamonii,
 Et ad Achillis, qui *duo* utique ad extrema naves aequales
 Subduxerant, virtute freti et robore manuum.

Vociferatus autem est alta voce, Danaos inclamans;
 Prob pudor, Argivi, turpia probra, forma *tantum* admirabiles!
 Quò abierunt gloriationes, cum profitebamur nos esse fortissimos;
 Quas olim in Lemno vana-jactantes proferebatis, 30

Comedentes carnes multas boum cornutorum,

Bibentesque crateras coronatos vino;

[vestrum

Scilicet Trojanorum adversus centenosque ducenosque, quemque

Staturum in pugna? nunc autem ne uni quidem aequales fumus

Hectori, qui mox naves incendet igne ardenti.

Jupiter pater, anne ullum adhuc praepotentium regum

Tali clade affixisti, et eum magna gloria privasti?

Et tamen nego me unquam tuum ullum perpulchrum altare

Nave multis-transstris-instructa praeteriisse, quum huc malo fato-

Sed in omnibus boum adipem et femora combussi, [venirem;

Cupiens Trojam bene-munitam excindere.

241

At, Jupiter, hoc saltem mihi perface votum;

Nos ipsos saltem permitte effugere et evadere,

Neque sic a Trojanis finas interimi Achivos.

Sic dixit. Hujus autem Deorum pater misertus est lacrymantis:
Annuitque ei exercitum salvum fore, neque periturum.

Statim vero aquilam misit, certissimum-augurium-facientem ex vo-

Hinnulum tenentem unguibus, sobolem cervae velocis: [lucibus,

Juxta autem Jovis altare perpulchrum, dejecit hinnulum,

Ubi Panomphaeo Jovi sacrificabant Achivi.

50

Hi autem postquam viderunt, quod a Jove venisset avis;

Alacrius in Trojanos erumpebant, recordabanturque pugnae.

Tum nemo prior ex Danais, multi licet essent,

Gloriatus est, Tydidem ante, agitasse veloces equos,

Extraque fossam egisse, et contra pugnasse:

Sed longe primus ille Trojanorum interemit virum armatum,

Phradmonidem Agelaum: is quidem in-fugam verterat equos;

Ei autem converso, dorso hastam infixit,

Humeros inter, perque pectora adegit:

Decidit autem de curribus, sonitumque dederunt arma super ipso. 60

Post hunc autem Atridae, Agamemnon et Menelaus;

Postque hos, Ajaces, strenuam induti fortitudinem;

Postque hos Idomeneus, et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidae;

Postque hos Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius.

Teucer autem nonus venit, resiliens arcus tendens:

Stetitque sub Ajacis scuto Telamonii.

Ibi Ajax quidem ei submovebat scutum; at iste heros

68

Circumspiciens, posteaquam aliquem jaculatus in turba [amittebat,

Vulnerasset, ille quidem [qui vulneratus erat] ibi delapsus animam

Ipse vero [Teucer] retro se recipiens, puer tanquam ad matrem,

summittebat se

Ad Ajacem: ille vero eum scuto tegebat splendido.

Tum, quem primum Trojanorum interfecit Teucer eximius?

Orsilochum quidem primum, et Ormenum et Ophellestem,

Daetoraque, Chromiumque, et deo parem Lycophontem,

Et Polyaeomonidem Hamopaonem, et Melanippum,

Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.

Eum autem conspicatus, laetatus est rex virorum Agamemnon,
Arcu e forti Trojanorum perdentem phalangas:

Stetit autem ad eum profectus, et ipsum allocutus est; 280

Teucer, carum caput, Telamonie, princeps populorum,
Jaculare sic; siquod forte lumen Danaïs fias,
Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum existentem,
Et te, spurium licet existentem, studiose-aluit sua in domo:

Hunc, etiamsi procul absit, in gloriam evehe.

Tibi autem ego edico, ut et perfectum erit;

Si mihi dederit Jupiter Aegiochus et Minerva

Ilīi evertere bene-aedificatam urbem,

Primo tibi post me praemium-honorarium in manu ponam,

Vel tripodem, vel duos equos cum ipsis curribus,

Vel mulierem, quae tecum eundem lectum conscendat. 90

Hunc autem respondens allocutus est Teucer eximius;

Atrida illustrissime, cur me properantem et ipsum

Incitas? neque enim, quantum in me certe est,

Cesso; sed ex quo Ilium versus repulimus ipsos,

Ex eo utique sagittis exceptos viros interficio.

Octo sane jam emisi longos-hamos-habentes sagittas,

Omnes autem in corpore fixae sunt bellicosorum juvenum:

Hunc vero nequeo percutere canem rabidum.

Dixit, et aliam sagittam a nervo misit

Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus: 300

Et ab eo quidem aberravit; sed eximium Gorgythionem,

Filium fortem Priami, ad pectus percussit sagitta:

Quem utique ex Aesyma ducta peperit mater,

Pulchra Castianira, corpore similis deabus.

Papaver autem sicuti in-alteram-partem caput inflexit, quod in [horto

Fructu sit gravatum, humoreque verno;

Sic ille in-alteram-partem inclinavit caput casside gravatum.

Teucer vero aliam sagittam a nervo misit

Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus. 10

At iste etiam tunc aberravit: avertit enim Apollo:

Sed Archeptoleum, audacem Hectoris aurigam,

Ruentem ad pugnam, percussit in pectore juxta mammam:

Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi

Veloces: ipsius vero ibi soluta est animaque roburque.

Hectori autem gravis dolor contexit mentem ob aurigam:

Hunc tamen demum reliquit, tristis licet sui sodalis gratia:

Cebriorem autem jussit fratrem, prope existentem, [divit.

Equorum habenas capere: Hic porro non immorigerus-fuit, ut au-

Ipse autem de curru humi desiliit collucente, 20

Horribiliter vociferans: et saxum prehendit manu:

Perrexitque recta in Teucrum, ac ferire ipsum animus jubebat.

Ille quidem pharetra exemerat amaram sagittam,

Posueratq; ad nervum: illum vero pugnam expediticiens Hektor
 Retro ducentem *nervum*, ad humerum, qua parte junctura dirimit
 Cervicemque pectusque, maxime autem lethalis locus est,
 Ea utique parte in se ardentem percussit lapide aspero:
 Rupit autem ei nervum: obtorpuit vero manus ad juncturam:
 Constititque in genua lapsus, arcus vero ei excidit de manu.

Ajax autem non neglexit fratrem collapsum, 330
 Sed accurrens protexit, et ei scutum praetendit.
 Hunc quidem postea subeuntes duo chari socii,
 Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
 Naves ad cavas portarunt graviter gementem.

Rursus autem Trojanis Olympius animos excitavit;
 Illique rectâ ad fossam profundam repulerunt Achivos. [ferens.
 Hektor autem inter primos ibat, prae ferocia oculos-truces-circum-

Ut vero cum et aliquis canis aprum sylvestrem, vel leonem,
 Apprendat a tergo, pedibus velocibus fretus,
 Coxasque clunisque, convertentemque se observat: 40

Sic Hektor insequabatur comantes Achivos,
 Semper occidens postremum *quemque*: hi vero fugiebant.

At postquam perque vallos et fossam transiissent
 Fugientes, multique domiti essent Trojanorum sub manibus,
 Hi quidem jam apud naves continebantur manentes,
 Invicemque hortantes, et omnibus diis

Manus attollentes, alta voce precabantur unusquisque.
 Hektor vero undiq; circum-agebat pulchras-jubas-habentes equos,
 Gorgonis oculos habens et hominum-perniciiei Martis.

Hos autem conspicata, miserta est dea candida-ulnis Juno, 50
 Statimque Minervam verbis alatis allocuta est;

Eheu! Aegiochi Jovis filia, nonne jam nos
 Pereuntes Danaos curabimus, extremo saltem *in eorum casu*?

Qui jam utique malo fato expleto perierint
 Viri unius impetu: quippe furit non amplius tolerabiliter
 Hektor Priamides, et sane mala multa fecit.

Hanc autem vicissim allocuta est dea caecis-oculis Minerva:
 Atqui omnino hic quidem ferociam animamque perdidisset,
 Manibus Argivorum confectus in patria terra;

Sed pater ille meus mente furit non sana, 60
 Durus, semper iniquus, mei animi impetus impeditor. [culem
 Nec quicquam horum recordatur, quod ei valde saepe filium Her-
 Prellum servavi sub Eurysthei laboribus.

Certe is quidem flebit ad coelum: sed me Jupiter
 Ei auxiliaturam de coelo demisit.

At si ego haec scivissem mente prudenti,
 Cum eum ad Orcum validas-portas-habentem misit,
 Ex Erebo ducturum canem horrendi Plutonis;

Non utique effugisset Stygis aquae profunda fluentia.
 Nunc autem me quidem odit, Thetidis vero perfecit consilia, 70

Quae ei genua osculata est, etprehendit manu barbam,
 Supplicans, ut honoraret Achillem urbium-everforem.
 Erit tamen, cum iterum dilectam Minervam dicat.
 Quin tu quidem nunc nobis junge solidos-ungulis equos;
 Dum ego, ingressa Jovis domum Aegiochi,
 Armis ad bellum instruar, ut videam

An nos *conspiciens* Priami filius pugnam-expedite-ciens Hector
 Gavifurus sit, quum apparebimus per belli semitas.
 Certe aliquis et Trojanorum saturabit canes et alites
 Pinguedine et carnibus, stratus ad naves Achivorum. 380

Sic dixit: Neque non obsecuta est dea candida-ulnas Juno.

Ac quidem discurrens auro-phaleratos instruebat equos
 Juno, veneranda dea, filia magni Saturni:
 Minerva autem, filia Jovis Aegiochi, [mento,
 Peplum quidem laxatum-defluere-sivit pulchrum patris super pavi-
 Varium, quod utique ipsa fecerat et elaborarat manibus.
 Ipsa vero lorica induita Jovis nubes-cogentis,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

In currus autem fulgidos pedibus conscendit, sumpsitque hastam
 Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum 90
 Heroum, quibuscunque irascitur praepotenti-patre-nata.

Juno porro scutica velociter urgebat equos:
 Sponte sua autem portae crepuerunt coeli, quas custodiebant Horae,
 Quibus commissum est magnum coelum Olympusque,
 Ut et aperiant densam nubem, et claudant.

Hac utique *via*, per eas, stimulo parentes dirigebant equos.
 Jupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter:
 Irimque excitavit aureas-alas-habentem, nunciaturam;

Vade age, Iri velox, retro verte, neq; *eas* sine adversus *me*
 Venire: non enim commode congrediemur in praelium. 400

Sic enim edico, quod et perfectum erit;
 Claudos reddam quidem ipsis sub curribus veloces equos;
 Ipsasque de curru dejiciam, et currus confringam:

Nec decem vertentibus annis [men :
 Vulnere perfecte-sanare-poterunt, quae deprehenfis impresserit ful-
 Ut sciat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.

Junoni autem non tantopere succenseo, neque irascor; [duxero.
 Semper enim mihi solet interrumpere, quicquid in-animum-in-

Sic dixit. Festinabat autem Iris cursu-procellas-aequans, nuncia-
 Ivitque ex Idaeis montibus, ad magnum Olympum. [tura: 11

Primis autem in portis multas-convalles-habentis Olympi
 Occurrens detinuit *eas*, Jovisque ipsis exposuit sermonem;

Quò tenditis? cur vobis in praecordiis furit animus?
 Non finit Saturnius auxilium-ferre Argivis.

Sic enim minatus est Saturni filius, si quidem perficiet,
 Claudos-redditurum quidem vobis sub curribus veloces equos,
 Vosque ipsas de curru dejecturum, et currus confracturum.

Neque decem vertentibus annis

Vulnera perfectè fanabimini, quae deprehensis-imprefferit fulmen.

Ut scias, Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris. 420

Junoni autem non tantopere succenset, neque irascitur: [xerit.

Semper enim illa ei solet interrumpere, quicquid in-animum-indu-

Sed tu, ô teterrima, ô canis invereconda; si reverâ
Audebis, Jovem contra, ingentem hastam-attollere.

Ac quidem sic locuta, abiit pedibus velox Iris.

Tum Minervam Juno allocuta est;

Eheu, Aegiochi Jovis filia, non amplius ego

Nobis permitto, Jovem contra, mortalium causa pugnare;

Quorum alius quidem intereat, alius autem vivat,

Ut cuique fors-ferat: ille vero quae sua sunt cogitans animo, 30

Trojanisque et Danaïs adjudicet, ut aequum est.

Sic fata, retro vertit solidos-ungulis equos.

His porro Horae quidem solverunt pulchros-jubis equos;

Et eos quidem alligârunt ad ambrosia praesepia:

Currus autem inclinârunt ad parietes collucentes.

Ipsae autem [Juno et Minerva] aureis in sellis-recubitoriis sederunt
Mixtim cum aliis diis, suo moestae corde. [quos

Jupiter autem pater ab-Ida pulchras-rotas-habentem currum et e-

Ad Olympum egit, deorumque pervenit ad sedes. (tunus;]

Huic autem et equos quidem solvit inclytus terrae-quassator [Nep-

Currus vero ad receptaculum posuit, linteo circumdato. 41

Ipse autem aureum in thronum late-sonans Jupiter

Confedit, eique sub pedibus magnus concutiebatur Olympus.

At solae a Jove seorsum Minervae et Juno

Sedebant, nec omnino ipsum alloquebantur, neque interrogabant:

Sed ille cognovit sua in mente, dixitque;

Cur ita moestae estis, Minervae et Juno?

Non sane diu laborâstis pugna in gloriosa

Ad perdendos Trojanos, quorum odium acerbum cepistis.

Omnino, quae sunt meae vires et manus invictae, 50

Non me verterint quotquot dii sunt in Olympo.

Vobis autem prius tremor cepit pulchros artus,

Quam pugnamque videretis, pugnaeque magna facinora.

Sic enim edico, quod et perfectum fuisset:

Haud sane in vestris curribus, percussae fulmine,

Amplius in Olympum rediissetis, ubi immortalium sedes est.

Sic dixit: at compressis-labris-gemebant Minervae et Juno.

Propinquae hae utique sedebant, malaque Trojanis cogitabant.

Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,

Irata Jovi patri, ira quippe ipsam atrox tenebat: 60

Juno vero non continuit in pectore iram, sed allocuta est;

Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?

Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci-nefcia:

Attamen Danaos lugemus bellicosos,

*

O

Qui jam fane malo fato expleto perierint.
 At certe bello quidem abstinebimus, si tu jubes:
 Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit,
 Ut ne omnes pereant, irato Te.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 Craestino-manè etiam magis, praepotentem Saturnium 470
 Videbis, si vis, magnos-oculos-habens veneranda Juno,
 Perdentem Argivorum ingentem exercitum bellicosorum.
 Non enim prius a bello cessabit fortis Hector,
 Quàm excitatus sit ad naves velox-pedibus Pelides,
 Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnaturi sint
 Angustia in gravissima, de Patroclo occiso.
 Sic enim fatale est: Tui vero ego non rationem-habeo
 Iratae, neque si ultimos fines adieris

Terrae et maris, ubi Iapetusque Saturnusque
 Sedentes, neque splendore supra-gradientis solis 80
 Oblectantur, neque ventis; profundus autem tartarus circum:
 Ne quidem si illuc (*inquam*) perveneris errabunda, tui ego
 Iratae rationem-habeo; quoniam non te impudentius aliud.

Sic dixit: Ei autem nihil respondit candida-ulnis Juno.
 Occidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,
 Trahens noctem nigram super almam terram.
 Ac Trojanis quidem invitis occidit lux: sed Achivis
 Grata, exoptatissima, supervenit nox tenebrosa.

Trojanorum vero concionem habuit illustris Hector,
 Scörum a navibus quum duxisset, fluvium ad vorticosum, 90
 In puro; ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium.
 Ex equis vero cum descendissent in terram, orationem audiebant,
 Quam Hector dicebat, Jovi carus: in manu autem
 Hastam tenebat undecim-cubitorum; praenitebat vero hastae
 Cuspis aerea, circumque aureus ambibat annulus:
 Hac ille nixus, verba alata locutus est:

Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii;
 Modo credidi, navibusque perditis et omnibus Achivis,
 Retro *me* rediturum ad Ilium ventosam:
 Sed prius caligo supervenit, quae nunc servavit maxime 500
 Argivos et naves in littore maris.

Verùm nunc quidem obsequamur nocti nigrae,
 Coenaeque instruamus; atque pulchris-jubis equos
 Solvite ex curribus, ipsisque apponite pabulum:
 Ex urbe autem ducite boves et pingues oves
 Propere, vinumque suave afferte,
 Panemque ex domibus; insuperque ligna multa colligite,
 Ut per-totam-noctem, usque-ad auroram mane-genitam,
 Accendamus ignes multos, splendorque ad coelum perveniat:
 Ne forte etiam per noctem comantes Achivi
 Fugere aggrediantur super lata dorfa maris. 10

Ne saltem illaceffiti naves ascendant, et quieti;
 Sed faciamus ut quis eorum vulnus etiam domi curet,
 Percussus vel sagitta, vel hasta acuta,
 Dum navem propere-conscendit: ut quis horreat etiam alius
 Trojanis equum-domitoribus inferre lamentabile bellum.
 Praecones autem per urbem Jovi cari jubeant,
 Pueros pubescentes, et temporibus-canos senes
 Excubias-agere circum urbem, a-Diis aedificatis in turribus:
 Sequioris autem sexus Foeminae in suis aedibus quaeque 520
 Ignem magnum accendant; custodiaque aliqua firma sit,
 Ne manus-hostium-per-insidias ingrediatur urbem, copiis absenti-
 Sic esto, Trojani magnanimi, ut dico: [bus.

Ac Sermo hic, qui quidem nunc utilissimus, dictus esto:
 Qui autem manè utilis sit, Trojanos inter equum-domitores dicam.
 Utique vota facio sperans, Jovique caeterisque diis,
 Expulsum me hinc canes funestis-fatis-adductos,
 Quos fata adduxerunt nigris in navibus.

Verum enimvero per noctem custodiamus nos ipsos:
 Manè autem sub auroram armis armati, 30
 Naves ad cavas excitemus acrem martem.
 Videbo, utrumne me Tydides fortis Diomedes
 A navibus ad murum repellat, an ego illum
 Ære cum-occidero, spolia cruenta auferam.
 Cras suam virtutem perspectam-dabit, si meam hastam
 Sustinuerit irruentem: sed in primis puto
 Jacebit vulneratus, multique circa ipsum focii,
 Sole orto cras. Utinam enim ego ita
 Sim immortalis et expers-senectutis per dies omnes,
 Et honorer sicut honoratur Minerva et Apollo, 40
 Ut jam dies hic malum feret Argivis.

Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamabant.
 Illique equos quidem solvebant jugo sudantes,
 Ligabantque capistris apud currus suos unusquisque:
 Ex urbe autem adducebant boves et pingues oves
 Propere; vinumque suave afferebant,
 Panemque ex domibus: et insuper ligna multa colligebant.
 Nidorem autem ex campo venti ferebant ad Coelum usque.

Ipsi vero, multum elati, secundum bellicos ordines 50
 Sedebant per-totam-noctem; ignesque eis ardebant multi.
 Sicut autem quando in coelo stellae lucidam circa lunam
 Apparent perdecorae, quando utique est sine vento aether;
 Apparentque omnes speculae, et cacumina summa,
 Et saltus: coelitus autem aperitur immensus aether,
 Et omnia conspiciuntur astra; gaudetque porro animo pastor:
 Ita tot, inter naves et Xanthi fluentia,
 Trojanorum accendentium ignes apparebant Ilium ante.
 Mille utique in campo ignes ardebant: ad singulos autem

Sedebant quinquageni *vir*i, ad lumen ignis ardentis. 559
 Equi vero hordeum album comedentes et avenas, [bant.
 Stantes apud currus, pulchro-sedentem-in-folio auroram expecta-

LIBER NONUS.

ITA quidem Trojani custodias agebant: sed Achivos
 Divinitus-immissa agebat Fuga, Metus frigidi socia:
 Luctu vero intolerando fauciati erant omnes fortissimi.
 Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,
 Boreas et Zephyrus; qui utique e Thracia spirant,
 Advenientes repentino; simulque et unda nigra
 In acervum attollitur, multamque extra mare algam fundunt:
 Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.

Atrides autem dolore magno fauciatus cor,
 Obibat, praecones canoros jubens, 10
 Nominatim ad concionem vocare virum unumquemque,
 Minime autem clamare: ipseque inter primos laborabat.
 Sedebant porro in concione tristes: Agamemnon autem
 Surrexit lachrymas-fundens, ceu fons aquis-niger,
 Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam:
 Sic ille graviter-suspirans verba Argivis fecit;

O amici, Argivorum ductores, et principes,
 Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:
 Infestus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,
 Illo exciso bene-munito rediturum; 20
 Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet
 Inglorium, Argos redire, postquam multum perdidici populum.
 Ita scilicet Jovi erit praepotenti placitum,
 Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,
 Atque adhuc demolietur: hujus enim potentia est maxima.
 Verum agite, ut ego dixerò, pareamus omnes;
 Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
 Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem.

Sic dixit; illi vero omnes taciti facti sunt silentio;
 Diu autem muti erant tristes filii Achivorum: 30
 Tandem vero inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;
 Atrida, tibi primum adversabor inconsulte-loquenti,
 Quà fas est, ô rex, in concione: tu vero ne irascaris.
 De fortitudine quidem mihi primum convitium-fecisti inter Danaos,
 Dicens me esse imbellem et fortitudinis-expertem: haec autem om-
 Sciunt Argivorum et juvenes et senes. [nia

Tibi vero ex-duobus-alterum dedit Saturni filius versuti:
 Sceptro quidem tibi dedit honorari supra omnes;
 Virtutem autem non dedit, quod utique imperium est maximum.
 Bone vir, itane plane credis filios Achivorum 40
 Imbellesque esse et fortitudinis-expertes, ut dicis?

Utique, si tibi ipsi animus properat ad redeundum,
 Abi: patet tibi via, navesque tibi prope mare
 Stant, quae te secutae sunt Mycenis valde multae:
 At alii manebunt comantes Achivi,
 Donec Trojam everterimus: quod si et ipsi *volunt*,
 Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram:
 Nos vero, ego Sthenelusque, pugnabimus; donec finem
 Illi invenerimus: favente enim Deo venimus.

Sic dixit: atque omnes acclamârunt filii Achivorum, 50
 Orationem admirati Diomedis equum-domitoris.

Inter eos autem surgens locutus est eques Nestor;

Tydide, eximie quidem in pugna fortis es,
 Et consilio inter omnes aequales es optimus.
 Nemo tibi hanc sententiam vituperaverit, quotquot *sunt* Achivi,
 Neque contra dixerit: sed non ad finem pervenisti consiliorum.
 Utique juvenis es, meus vero etiam filius esse posses

Minimus natus; et tamen prudentia loqueris
 Argivorum regibus, quoniam recte dixisti. 60
 Verum age; ego, qui te senior gloriôr esse,

Eloquar, et omnia persequar: neque aliquis mihi
 Sermonem improbaverit, ne quidem Rex Agamemnon.

Sine-tribu, sine-lege, sine-lare est ille,
 Quisquis bellum amat intestinum, horrendum.

Verum enimvero nunc quidem pareamus nocti nigrae,
 Coenasque instruamus: custodes autem quique

Incubent ad fossam quam fodimus murum extra.

Juvenibus quidem haec praecipio; at deinde
 Atrida, tu quidem incipias: tu enim supremus es:
 Praebe convivium senibus: decet te, nequaquam *est* indecorum. 70

Plena *sunt* tibi vino tentoria, quod naves Achivorum

Quotidianae ex Thracia per latum pontum advehunt.

Omnis tibi adest ad-excipiendum-apparatus; multisque imperas.

Multis autem congregatis, illi obsequaris, qui optimum

Consilium dederit: valde enim opus *est* omnibus Graecis *consilio*

Bono et prudenti; quoniam hostes prope naves

Accendunt ignes multos: Quis in his laetetur?

Nox autem haec vel disperdet exercitum, vel servabit.

Sic dixit; illi vero eum libenter *et* audierunt et obsecuti sunt.

Accustodes cum armis propere-exierunt, 80

Nempe Nestoridesque Thrasymedes, pastor populorum,

Et Ascalaphus et Ialmenus filii Martis,

Merionesque, Aphareusque, Deïpyrusque,

Et Creontis filius Lycomedes nobilis.

Septem erant duces custodum, centeni vero cum singulis

Juvenes ordine-ibant, longas hastas manibus tenentes;

Atque in medio fossae et muri sedebant profecti:

Ibi ignem accenderunt, apposueruntque coenam unusquisque.

Atrides autem proceres frequentes duxit Achivorum
 In tentorium; ipsisque apposuit gratum-animo convivium: 90
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
 Ac postquam potus et cibi desiderium **ex**emissent,
 Illis senex omnium-primus texere coepit consilium
 Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:
 Qui ipsis cordatus concionatus est et dixit;

Atrida, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 In te quidem finiam, a te autem incipiam; quoniam multorum
 Populorum es rex, et tibi Jupiter in-manus-dedit
 Sceptrumque, et jura; ut ipsis consulas.
 Ideo te oportet supra *omnes* et dicere sententiam, et audire, 100
 Perficere etiam et alterius *consilium*, quum aliquem animus jusserit
 Dicere in bonum: penes te autem erit quicquid optimum-visum.
 At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum. [fuerit.
 Non enim quis sententiam alius meliorem hac excogitaverit,
 Qualem ego sentio, et olim, et etiam nunc,
 Ex eo *tempore*, quando, generose, Briseïda puellam
 Irati Achillis abiisti a tentorio auferens:
 Nequaquam secundum nostram quidem sententiam: valde enim
 Multis dissuadebam: tu autem tuo magno animo [tibi ego
 Cedens, virum fortissimum, quem etiam immortales honorarunt, 10
 Contumelia-affecisti; ereptum enim habes praemium: verum et
 Deliberemus, quomodo ipsum placantes flectamus [am et nunc
 Donisque placidis, verbisque blandis.

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
 O senex, neutiquam mentitus mea errata enumerasti:
 Peccavi, neque ipse nego; multarum nempe instar
 Copiarum est vir, quem Jupiter ex-animo dilexerit.
 Sicut nunc hunc honoravit, domuitque populum Achivorum.
 Verum quoniam peccavi, animo laevo obsecutus, 20
 Iterum volo placare, dareque ingentia dona:
 Vobis autem coram omnibus inclyta dona nominabo,
 Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
 Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
 Validos, in-cursu victores, qui praemia pedibus reportarunt.
 Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,
 Neque inops valde-preciosi auri,
 Quot mihi attulerunt praemia solidi-ungulis equi.
 Dabo item septem mulieres forma-praestante, operum scientes,
 Lesbias; quas, quando Lesbium bene-habitatam cepit ipse,
 Delegi, quae pulchritudine vincebant genus mulierum. 30
 Has quidem ei dabo; interque *eas* erit, quam tunc abstuli
 Filiam Brisei; et magnum jusjurandum addam,
 Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
 Qua mos hominum est, virorum et mulierum.
 Haec quidem statim omnia aderunt: si vero insuper

Urbem
 Naves
 Ingres
 Troje
 Quae
 Quod
 Tum v
 Qui m
 Tres a
 Chryse
 Harum
 Ad do
 Multa
 Septem
 Carda
 Phera
 Pulchr
 Omne
 Virique
 Qui ip
 Et eju
 Haec
 Exora
 Quare
 Atque
 Et qu
 Hu
 Atrida
 Dona
 Sed ap
 Eant
 Quin
 Phoen
 Ac de
 Praec
 Ferte
 Ut Jo
 Sic
 Illico
 Juven
 Distri
 Ac po
 Propo
 Illis a
 Ocul
 Obsec
 Hi au

Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
 Naves abunde auro et aere *congesto* impleat,
 Ingressus, quando dividemus praedam Achivi.
 Trojanas porro mulieres viginti ipse deligat,
 Quae post Argivam Helenam pulcherrimae sint. 140
 Quod si *unquam* Argos pervenerimus Achaicum, uber agri;
 Tum vero gener mihi sit; honorabo autem ipsum aequaliter Oresti,
 Qui mihi unicus nutritur, rerum-copia in magna.
 Tres autem mihi sunt filiae in domo bene-construeta,
 Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:
 Harum, quam velit, dilectam sine-sponsalibus ducat
 Ad domum Pelei: ego vero dotalia-dona dabo
 Multa valde, quot adhuc nemo suae dedit filiae.
 Septem porro ei dabo bene-habitas urbes,
 Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam, 50
 Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,
 Pulchramque Aepeam, et Pedasum vitiferam.
 Omnes autem prope mare *sunt*, ultimae Pylum *versus* arenosam:
 Virique eas incolunt pecudibus et bobus abundantes,
 Qui ipsum donis, deum tanquam, honorabunt, (jura.)
 Et ejus sub sceptro opulenta-solvent tributa. [vel, *laeta perficient*
 Haec utique ei praestabo, si cessaverit ab ira.
 Exorari-se-finat: Pluto *solus* implacabilis et inexorabilis,
 Quare et hominibus *est* deorum odiosissimus omnium:
 Atque etiam mihi cedat, quatenus major imperio sum, 60
 Et quatenus natu major gloriior esse.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
 Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
 Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi.
 Sed agite, delectos excitemus, qui celerrime
 Eant ad tentorium Pelidae Achillis.
 Quin age, hos ego legam; ii autem pareant.
 Phoenix quidem primum, Jovi dilectus, sit-dux,
 Ac deinceps eat Ajax magnus, et nobilis Ulysses:
 Praeconum autem Hodiufque et Eurybates simul sequantur. 70
 Ferte autem ad-manus-lavandas aquam, et linguis-favere jubete,
 Ut Jovi Saturnio supplicemus, si forte misereatur.
 Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.
 Illico praecones quidem aquam in manus fuderunt,
 Juvenes autem crateras coronaverunt vino:
 Distribueruntque inde omnibus, auspicantes poculis.
 Ac postquam libassent, bibissentque, quantum voluit animus;
 Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridae.
 Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,
 Oculos in unumquemque vertens, Ulysses autem maxime, 80
Obsecrans eniti, ut flecterent eximium Pelidem.
 Hi autem iverunt juxta littus multum-strepentis maris,

Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,
Ut facile flecterent magnos animos Aeacidæ.

Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt:

Illumque invenerunt animum oblectantem cithara arguta,

Pulchra, affabre-facta, (superne autem argenteum jugum erat,)

Quam ceperat e spoliis, urbe Ectionis everfa:

[rorum.

Hac is animum oblectabat, canebatq; utiq; praeclara-facinora vi-

190

Patroclus autem ei solus e-regione sedebat tacitus,

Expectans Aeacidem, quando desineret canere.

Hi vero progressi sunt ulterius, praeibat autem nobilis Ulysses:

Steteratque ante ipsum: attonitus autem exiliit Achilles,

Ipse cum cithara, relicta sede, in qua sedebat.

Eodem modo et Patroclus, postquam vidit viros, surrexit.

Eos autem dextra prehensens compellavit, pedibus velox Achilles;

Salvete, sane amici viri venistis; certe aliqua magna necessitas ur-

Qui mihi, quamvis irato, Achivorum gratissimi estis.

[get;

Sic fatus, ulterius dixit nobilis Achilles;

Et sedere fecit in sellis recubitoriis, tapetibusque purpureis: 200

Statim autem Patroclum allocutus est, qui prope aderat.

Majorem jam craterem, Menoetii fili, appone,

Meraciusque misce, poculumque para unicuique:

Hi enim carissimi viri meo sunt sub testro.

Sic dixit: Patroclus autem dilecto obsecutus est socio.

Ac ipse vas-carnarium magnum imposuit in ignis splendore,

Et in illo tergum posuit ovis et pinguis caprae,

Injecit etiam porci saginati tergum abundans pinguedine. [chilles:

Ipsi autem Achilli tenebat carnes Automedon, secabatque nobilis A-

Atq; eas quidem scite in-minuta-dividebat, et verubus transfigebat:

Ignem autem Menoetiades accendebat magnum, deo-similis vir.

Ac postquam ignis deflagrasset, et flamma elanguisset, 12

Prunis stratis, is verua desuper extendit:

Inspersitque sale sacro, e fulcris elevans.

Ac postquam assavisset, et in mensas-coquinarias fudisset,

Patroclus quidem panem acceptum distribuit in mensa,

Pulchris in canistris: Sed carnes distribuit Achilles.

Ipse autem e-regione fedit Ulysses divini,

Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit

Patroclum, suum socium: is vero in ignem jecit primitias. 20

Hi itaque in cibos-paratos appositos, manus extenderunt.

Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,

Innuit Ajax Phoenici: animadvertit autem divinus Ulysses,

Impletoque vino poculo, propinavit Achilli:

[mus,

Salve, Achille; epulorum quidem aequalium non indigentes su-

Tum in tentorio Agamemnonis Atridae,

Tum etiam hic nunc: adsunt enim animo-grata multa [curae:

Ad-epulandum: atqui non jam convivii amabilis opera sunt-

Sed valde magnam cladem, Jovis-alumne, inspicientes,

Timemus; in dubio utique, utrum servandae, an periturae sint
 Naves bonis-transiris-instructae, ni tu indueris fortitudinem. 231
 Prope enim naves et murum castra posuerunt
 Trojani superbi et e-longinquo-vocati socii,
 Accensis ignibus multis per exercitum; neque amplius aiunt
 Prohiberi se posse, quin in naves nigras invadant.
 Jupiter autem ipsis Saturnius fausta signa ostendens [rens,
 Fulgurat: Hektor vero valde fortitudine oculos-truces-circumfe-
 Furit terribiliter, fretus Jove, nec quicquam veretur
 Homines, neque deos: ingens enim ipsum rabies subiit.
 Precatur autem, ut citissime appareat aurora divina: 40
 Affirmat enim navium se abscillurum summa rostra,
 Ipsaque incensurum pernicioso igne; atque Achivos
 Interfecturum ad ipsas, attonitos in fumo.
 Haec graviter timeo in mente; ne ei minas
 Perficiant dii; nobisque jam fatale sit
 Perire in Troja, longe ab Argo equis-apto.
 Verum surge, si in animo tibi est, quamvis sero, filios Achivorum
 Afflictos defendere a Trojanorum impetu.
 Ipsi sane tibi postea dolor erit, neque ullo modo
 Acceptae jam cladis est remedium invenire: sed longe ante 50
 Considera, ut Danaïs arceas funestum diem.
 O amice, profecto tibi pater praecipiebat Peleus
 Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit;
 Fili mi, fortitudinem quidem Minervaque et Juno
 Dabunt, si voluerint; tu vero ingentes animos
 Contine in pectoribus; humanitas enim melior:
 Desine autem a contentione noxia, ut te magis
 Honorent Argivorum et juvenes et senes.
 Sic praecipiebat senex; tu vero oblivisceris. Atqui vel etiam nunc
 Cessa, mitteque iram tristem. Tibi vero Agamemnon 60
 Digna dona dat, si desieris ab ira.
 Quod si vis, tu quidem me audi, egoque tibi recensebo,
 Quot tibi in tentoriis promiserit dona Agamemnon;
 Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
 Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
 Validos, in-cursu-victores, qui praemia pedibus reportarunt.
 Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,
 Neque inops valde-pretiosi auri,
 Quot Agamemnonis equi praemia pedibus reportarunt.
 Dabit item septem mulieres forma praestantes, operum scientes, 70
 Lesbias; quas, quando Lesbium bene-habitatam cepisti ipse,
 Delegit, quae tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.
 Has quidem tibi dabit, interque eas erit, quam tunc abstulit
 Filiam Briseï: et insuper magnum jusjurandum addet,
 Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
 Qua mos est, rex, et virorum et mulierum.

Haec quidem statim omnia aderunt: si vero porro
 Urbem magnam Priami diu dederint evertere,
 Naves abunde auro et aere *congesto* impleas
 Ingressus, quando dividemus praedam Achivi. 280
 Trojanas porro mulieres viginti ipse deligas,
 Quae post Argivam Helenam pulcherrimae fuerint.
 Quod si *unquam* Argos pervenerimus Achaiicum, uber agri,
 Tum vero gener ei sis: honorabit autem te aequaliter Oresti,
 Qui ei unicus nutritur rerum-copia in magna.
 Tres autem ei sunt filiae in domo bene-construeta,
 Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:
 Harum, quam velis, dilectam sine-sponsalibus ducas
 Ad domum Pelei: ille autem dotalia-dona dabit
 Multa valde, quot antehac nemo suae dedit filiae. 300
 Septem porro tibi dabit bene-habitas urbes,
 Cardamylon, Enopenque, et Hiran herbosam,
 Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,
 Pulchramque Aepeam, et Pedasum vitiferam:
 Omnes autem prope mare *sunt*, extimae ad Pylum arenosam:
 Viri autem *eas* incolunt pecudibus et bobus abundantes,
 Qui te donis, Deum tanquam, honorabunt,
 Et tibi sub sceptris opulenta solvent tributa:
 Haec utique tibi praestabit, si desieris ab ira.
 Quod si tibi Atrides quidem invisus est ex-animo magis, 300
 Ipse, et ejus dona; at tu alios tamen universos-Achivos
 Afflictos miserare in castris, qui te, deum velut,
 Honorabunt: certe enim apud ipsos valde magnam gloriam tuleris.
 Nunc enim Hectorem interfeceris, quum utiq; valde tibi prope ve-
 rabiam habens perniciosam: quippe neminem putat similem [nerit,
 Sibi esse Danaorum, quos huc naves vexerunt.
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Nobilissime Laertiade, solertia pollens Ulysses,
 Oportet sane sententiam *meam* aperte dicere,
 Quemadmodum sentioque, et quemadmodum perfectum erit, 10
 Ut ne mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
 Inimicus enim mihi ille aequae ac inferni portae,
 Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.
 Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:
 Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
 Nec alios Danaos; quippe *ei* haud *unquam* gratia fuit tributa,
 Qui pugnaverit hostibus cum viris assidue semper.
 Utique aequa pars *datus* cessanti, ac si acriter quis pugnet:
 Inque eodem honore tum ignavus, tum fortis.
 Occumbit aequae et iners vir, et qui multum laboravit. 20
 Nec quicquam mihi prae *aliis* ex re fuit, quod pertulerim mala a-
 Semper meam animam obiectans *periculis* pugnae. [nimo,
 Sicut autem avis implumibus pullis assert

Elca
 Sic e
 Dies
 Cum
 Duo
 Pede
 His e
 Abstu
 Atrid
 Accip
 Alia
 Ac ist
 Abstu
 Obles
 Argiv
 Atrid
 An so
 Atrid
 Suam
 Ex ar
 Nunc
 Ne m
 Verun
 Cogit
 Sane
 Ac se
 Latam
 Sed ne
 Sustin
 Non v
 Sed qu
 Ibi ol
 Nunc
 Cras,
 Onera
 Videb
 Bene n
 Naves
 Si aute
 Die sa
 Sunt a
 Aliud
 Et foer
 Abduc
 Ipse p
 Atride
 Palam

Escam, postquam ceperit; male autem ei est ipsi:
 Sic et ego multas quidem infomnes noctes duxi,
 Dies autem cruentos exegi pugnans,
 Cum viris praelians, uxorum gratia [*Atridarum*] istorum.
 Duodecim utique classe urbes vastavi hominum,
 Pedeser vero undecim aio per Troicum-agrum glebosum:
 His ex omnibus, supellestilem multam et pretiosam 330
 Abstuli, et omnia ferens Agamemnoni dabam
 Atridae: is vero remanens apud naves veloces,
 Accipiens, pauca dividebat, pleraque autem retinebat.
 Alia vero optimatibus dabat munera, et regibus:
 Ac istis quidem *ea* firma manent; a me vero solo Achivorum
 Abstulit: habetq; uxorem *meam* animo-gratam; cui condormiens
 Oblectetur. Quid autem oportet bellare cum Trojanis
 Argivos? Quid vero exercitum adduxit huc congregatum
 Atrides? an non Helenae causa pulchrae-comis?
 An soli diligunt uxores *suas* articulata-voce-loquentium hominum
 Atridae? Utique quisquis vir bonus et prudens, 41
 Suam ipsius amat et curat: ut ego hanc
 Ex animo amabam, captivam licet existentem. [vit,
 Nunc autem, postquam e manibus praemium eripuit et me fraudam
 Ne me tentet probe-gnarum, neque *enim* mihi persuadebit.
 Verum, ô Ulysses, tecum et aliis regibus
 Cogitet, *quomodo* a navibus propellat hostilem ignem.
 Sane quidem jam permulta fecit sine me,
 Ac scilicet murum aedificavit, et duxit fossam prope ipsum
 Latam, magnam; inque *ea* vallos defixit: 50
 Sed ne sic quidem potest vim Hectoris homicidae
 Sustinere. Dum autem ego inter Achivos pugnabam,
 Non voluit pugnare procul a moenibus ciere Hector,
 Sed quantum ad Scaeamque portas et sagum progrediebatur:
 Ibi olim *me* solum *semel* mansit, vix autem meum effugit impetum.
 Nunc vero, quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili;
 Cras, sacris Jovi factis et omnibus diis,
 Oneratas bene naves postquam in mare deduxero,
 Videbis, si volueris, et si tibi haec curae-fuerint,
 Bene mane Hellepontum super piscosum navigantes 60
 Naves *meas*, inque *ipsis* viros remigandi cupidos.
 Si autem prosperam navigationem dederit inclytus Neptunus,
 Die sane tertio Phthiam glebosam pervenero.
 Sunt autem mihi permulta, quae reliqui, huc malo-fato-veniens:
 Aliud vero hinc aurum et aes rubrum,
 Et foeminas eleganter cinctas, splendidumq; ferrum [dedit,
 Abducam, quae quidem fortitus sum. Praemium autem mihi, qui
 Ipse per injuriam abstulit rex Agamemnon
 Atrides: ei omnia referto, ut mando,
 Palam: ut et alii indignantur Achivi, 70

Si quem Danaorum adhuc sperat se fraudaturum,
 Semper impudentia indutus; neque sane mihi
 Ausit, proterve-audax licet sit, faciem intueri:
 Neq; omnino cum eo consilia communicabo, neq; factum *ullam*.
 Nam jam me decepit et offendit, neque adhuc rursus
 Fallet verbis: fatis autem ei sit: verum quietus
 Pereat: nam ei mentem ademit providus Jupiter.
 Invisa autem mihi ejus dona, aestimoque cum nihili.
 Neque si mihi deciesque et vicies tot daret,
 Quot et ei nunc sunt, et si alicunde alia accederent: 380
 Nec quot Orchomenon adveniunt, nec quot Thebas
 Aegyptias, ubi plurimae in domibus opes reconditae-jacent;
 Quae et centum habent portas, duceni autem per unamquamque
 Viri egrediuntur cum equis et curribus:
 Neque si mihi tot daret, quot *sunt* arenaeque pulvisque,
 Ne sic quidem jam animum meum flexerit Agamemnon,
 Antequam totius mihi *poenas* persolvat acerbae contumeliae.
 Filiam autem non ducam Agamemnonis Atridae:
 Ne quidem si cum aurea Venere pulchritudine certet,
 Operibusque Minervae oculis-caesiae par-sit, 90
 Ne sic quidem eam ducam; ipse vero Achivorum alium eligat,
 Qui ei conveniat, et qui major-imperio sit.
 Si enim porro me servarint dii, et domum venero,
 Peleus tum mihi deinceps uxorem desponsabit ipse.
 Multae certe Achivae sunt in Hellade Phthiaque,
 Filiae principum, qui utique urbes tuentur;
 Harum quam voluero, dilectam faciam uxorem:
 Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,
 Ducta legitima uxore, apta conjuge,
 Possessionibus frui, quas senex acquisivit Peleus. 400
 Non enim mihi vitae aequiparandum, ne quidem quantas *opes* aiunt
 Ilium possedisse, bene-habitatam urbem,
 Antehac tempore pacis, priusquam advenissent filii Achivorum:
 Nec quantas lapideum limen jaculatoris intus continet
 Phoebi Apollinis, Pytho in saxosa.
 Praedando enim parabiles quidem bovesque et pingues oves,
 Parabiles autem tripodesque, et equorum flava capita:
 Hominis vero anima ut redeat, neque parabilis,
 Neque prensabilis, postquam semel transiverit septum dentium.
 Mater enim me dicit dea, Thetis argenteos-pedes-habens, 10
 Duplicia fata ferre mortis ad finem.
 Siquidem hic manens Trojanorum urbem circa-pugnvero,
 Periiit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit.
 Sin autem domum reversus fuero, dilectam in patriam terram;
 Periiit mihi gloria bona, diuturnum vero mihi aevum
 Erit, neque me celeriter finis mortisprehenderit.
 Quin et aliis itidem ego suaferim,

Domum navigare: quia jam non invenietis finem
 Illi excelsae: valde enim ipsam late-sonans Jupiter
 Manu sua protegit, et animo-confirmato-sunt copiae. 420
 Sed vos quidem profecti principibus Achivorum
 Nuncium renunciate, hoc enim munus est legatorum;
 Ut aliud excogitent mentibus consilium melius,
 Quod ipsis navesque fervet, et populum Achivorum
 Navibus in cavis: quoniam non ipsis hoc expeditum est,
 Quod nunc excogitarunt, me iram-sovente.
 Phoenix autem hic apud nos manens cubet;
 Ut me in navibus dilectam in patriam sequatur
 Cras, si voluerit: vi autem nequiquam eum abducam.
 Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio, 30
 Sermonem admirati: admodum enim vehementer recusaverat.
 Tandem vero inter eos locutus est senex equum-agitator Phoenix,
 Lachrymas cum-fuspiriis effundens, valde enim timebat de navibus
 Si quidem jam reditum animo, illustris Achilles, [Achivorum;
 Cogitas; neque omnino defendere a navibus velocibus
 Ignem vis pestiferum, quoniam ira incidit in animum:
 Quomodo tandem a te, care fili, hic relinquer
 Solus? tecum vero me misit senex equum-agitator Peleus
 Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
 Puerum, nondum peritum omnibus-aeque-gravis belli, 40
 Neque concionum, ubi et viri praeclari fiunt.
 Propterea me misit, ut docerem te ista omnia,
 Verborumque orator ut esses, actorque rerum.
 Quare deinceps a te, dilecte fili, nolim
 Relinqui; ne quidem si mihi promitteret Deus ipse,
 Senectute abraza, facturum me juvenem pubescentem: [dantem,
 Qualis eram, cum primum liqui Hellada pulchris-mulieribus abun-
 Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidae:
 Qui mihi de pellice irascebatur pulchra-comas,
 Quam ipse diligebat, et ignominia-afficiebat uxorem, 50
 Matrem meam: haec autem semper me supplex-orabat *prehensis* ge-
 Ut pellici prius-miscerer, ut *adco* odio haberet senem. [nibus,
 Huic parui, et feci. Pater autem meus, statim sentiens,
 Multa imprecatus est, horrendasque invocabat Diras,
 Ne unquam genibus suis imponeretur dilectus filius,
 Ex me genitus. Dii autem ratas-fecerunt imprecationes,
 Jupiterque infernus, et horrenda Proserpina.
 Tunc mihi non amplius omnino sustinuit in praecordiis animus,
 Patre irato, in domo versari.
 Certe quidem multum familiares et cognati circum-stantes 60
 Ibi orantes retinebant me in aedibus:
 Multasque pingues oves et flexipedes cornibus-camuris boves
 Jugulabant; multi quoque fues florentes pinguedine
 Astanti extendebantur per flammam Vulcani:

Multum etiam ex doliis vinum bibebatur senis.

Per novem autem me circa ipsum noctes dormiebant :

Atque hi quidem per vices custodias habebant; neq; unquam ex-
Ignis, alter quidem in porticu bene-munitae aulae, [tinguebatur
Alter autem in vestibulo, ante thalami fores.

Sed quando tandem decima mihi advenit nox tenebrosa, 470

Tunc ego thalami foribus solerter-junctis

Effractis exivi, et transilii septum aulae

Facile, latens custodesque viros, famulasque mulieres.

Fugi deinde procul, per Hellada spatiosam;

Phthiamque perveni glebosam, matrem ovium,

Ad Peleum regem: is autem me lubens suscepit,

Et me dilexit, ut pater suum filium dilexerit

Unicum, extrema-aetate-natum, amplis in possessionibus;

Et me divitem fecit, multumque mihi dedit populum: 79

Incolebam autem extremam-oram Phthiae, Dolopibus imperans:

Et te tantum feci, ô diis-par Achille,

Ex animo diligens; quippe non volebas cum alio

Neque ad convivium ire, neque in aedibus *tuis* cibum sumere;

Antequam te meis ego genibus impositum

Opsonioque satiâssem secato-antea, et vinum admovens,

Saepe *utique* mihi rigâsti ad pectora vestem,

Vino ex ore ejectato in infantia difficili.

Ita tui causa permulta passus sum, et multa laboravi;

Haec cogitans, quod mihi nequaquam dii prolem perficiebant

Ex me *ipso*: sed Te filium, diis-par Achille, 90

Adoptabam, ut a me aliquando indignum fatum propulsares.

Verum, Achille, doma animum magnum: neque te oportet

Immisericordem animum habere: flecti utique solent et dii ipsi,

Quorum tamen et major virtus, honorque, potentiaque.

Ac quidem hos sacrificiis et votis placidis,

Libamineque, nidoreque, avertunt *ab ira* homines

Supplices, cum quis transgressus fuerit et peccarit.

Etenim Preces sunt Jovis filiae magni,

Claudaeque, rugosaeque, strabaeque oculis:

Quae etiam et a tergo Noxam curant sequentes. 500

Noxa vero robustaque est, et pedibus integra; ideo omnes

Longe praecurrit, antevertitque omnem per terram,

Laedens homines: hae vero medentur postmodo.

Quisquis quidem reverebitur filias Jovis, propius aecedentes;

Hunc valde juvant, et exaudiunt precantem:

Qui vero renuerit, et obstinate recusaverit,

Precantur tum quidem hae Jovem Saturnium adcentes,

Eum ut Noxa simul sequatur, quo laesus poenas luat.

Sed, Achille, da et tu, Jovis filias qui sequatur,

Honorem, qui et aliorum utique flectit mentes fortium. 10

Si quidem enim minime dona ferret, et alia in futurum nominaret

Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
 Non equidem te ira abjecta hortarer
 Argivis auxiliari, quantumvis indigentibus: [cetur;
 Nunc vero simul in praesenti multa dat, aliaq; in posterum polli-
 Viros etiam, qui supplicarent, ad te misit praestantissimos,
 Electos per exercitum Achaicum, quique tibi ipsi
 Amicissimi Argivorum: horum ne tu orationem asperneris,
 Neque pedes (*i. e. iter frustras.*) At prius haud reprehendendum, te
 Sic et priscorum audivimus laudes virorum [ira-exarsisse.
 Heroum, quando aliquem vehemens ira occupasset, 521
 Donisque placabiles erant, exorabilesque verbis.
 Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens,
 Quale esset; inter vos autem narrabo omnes amicos.
 Curetesque pugnabant et Aetoli fortiter-praelium-sustinentes,
 Circa urbem Calydona, et se-mutuo interficiebant:
 Aetoli quidem, defendentes Calydona amoenam;
 Curetes autem, vastare ardentem Marte.
 Etenim his malum aureo-folio-sedens Diana excitavit [eo agri
 Irata; quod sibi non sacra post-fruges-comportatas in foecundo-lo-
 Oeneus fecisset: alii utique dii epulati-erant hecatombas; 31
 Soli vero non sacra fecit Jovis filiae magni,
 Sive oblitus est, sive non advertit: devius-erat certe multum animi.
 Illa itaque irata, Jovis genus, sagittis-gaudens,
 Immisit sylvestrem aprum, ferum, candidis dentibus,
 Qui damna multa patravit, frequentans Oenei agrum:
 Multas utique ille alias-super-alias humi prostravit arbores altas
 Cum ipsis radicibus, et ipsis floribus pomorum.
 Hunc autem filius Oenei occidit Meleager,
 Multis ex urbibus venatoribus viris congregatis, 40
 Et canibus; non enim domitus fuisset paucis hominibus;
 Tantus erat, multosque adeo rogum ascendere-fecit tristem.
 Illa vero (*Diana*) circa ipsum excitavit magnum tumultum et bel-
 Pro suis capite et pelle hirsuta, [lum,
 Curetasque inter et Aetolos magnanimos.
 Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnabat,
 Tamdiu utique Curetibus male erat; neque poterant
 Moenia extra manere, multi quamvis essent.
 At quando jam Meleagrū subiit ira, quae et aliorum
 Inflāt in pectoribus mentem, probe licet sapientium; 50
 (Nempe ille, matri suae Althaeae iratus corde,
 Jacebat apud legitimam uxorem, pulchram Cleopatram,
 Filiam Marpissae pedibus-elegantis Euenines,
 Idaeque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
 Eorum qui tunc erant; utique contra regem sumpsit arcum
 Phoebum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphae:
 Illam autem (*Cleopatram*) tunc in aedibus pater et veneranda mater
 Alcyonen vocabant cognomine, quod ipsius

Mater, Alcyonis luctuosae fatum habens,
 Flebat, quando ipsam longe-jaculans rapuit Phoebus Apollo. 560
 Huic is (*Meleager*) accubabat, iram tristem coquens,
 Propter diras matris iratus, quae utique diis.
 Multum dolens supplicabat, fraternae caedis *causa*:
 Multum autem et Terram aliam manibus verberabat,
 Invocans Plutonem et horrendam Proserpinam,
 In-genua confidens, (rigabantur autem lachrymis sinus.)
 Ut filio darent mortem; hanc autem per-tenebras-vagans Erinnys
 Exaudivit ex Erebo, implacabile cor habens.) [tabatur,
 Horum vero *tum* confestim ad portas tumultus et strepitus exci-
 Turribus percussis: illum autem supplices orabant fenes. 70
 Aetolorum, mittebantque deorum sacerdotes lectissimos,
 Ut-exiret et propulsaret *hostes*, polliciti magnum donum:
 Ubi *scilicet* pinguisissimus erat ager Calydonis amoenae,
 Ibi eum jusserunt praedium perpulchrum eligere,
 Quinquaginta-jugerum: dimidium quidem, vitiferi-foli;
 Dimidium autem, non-consiti arabilis agri separatim-accipere.
 Multum item eum obsecrabat senex equum-agitator Oeneus,
 Limine conscenso altum-tectum-habentis thalami,
 Quatiens conglutinosos asseres, suppliciter-orans filium:
 Multum etiam eum sorores et veneranda mater 80
 Orabant; ille autem magis recusabat: Multum et socii,
 Qui ei charissimi et amicissimi erant omnium:
 Sed ne sic *quidem* ejus animum in pectoribus flectebant,
 Antequam jam thalamus frequenter percuteretur, ipsique turres
 Conscenderent Curetes, et incenderent magnam urbem:
 Tum vero demum Meleagrum eleganter-cincta uxor
 Orabat lugens, et ei recensuit omnia
 Mala, quaecumque hominibus contingunt, quorum urbs capta-fuerit:
 Viros quidem occidunt, urbem autem ignis in-cineres-redigit;
 Liberosque alii abducunt, et profunde-succinctas mulieres. 90
 Hujus autem *tum* motus est animus audientis saeva facta:
 Perrexitque ire, corporeque arma induit collucentia.
 Sic ille quidem *ab* Aetolis propulsavit malum diem,
 Obsecutus suo animo: ei autem non deinceps dona persolverunt
 Multaque et pulchra: malum tamen depulit etiam sic.
 Atqui tu ne mihi ista cogites in animo, neque te daemon
 Istuc vertat, amice: Pejus autem esset [ditione donorum
 Navibus *demum* incensis *te* ferre auxilium: Sed *nunc* accepta con-
 Veni: aequae enim te ac deum honorabunt Achivi.
 Quod si *tandem* sine donis pugnam viros-perdentem inieris, 600
 Non tum aequae in honore eris, bellum quamvis propulsaveris.
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Phoenix, pater, senex, Jovis alumne, minime mihi hoc
 Opus est honore: puto enim *me* honoratum fore Jovis voluntate,
 Qui *honor* me consequetur apud naves recurvas, dum spiritus

In pe
 Aliud
 Ne m
 Atri
 Istum
 Decet
 Aequa
 Isti au
 Lecto
 Confu
 Dix
 Phoen
 E tent
 Deo-p
 Nol
 Abean
 Hac q
 Oport
 Qui u
 Truce
 Durus
 Illius,
 Immi
 Pretiu
 Et is
 Et alt
 Pretio
 Anim
 Unius
 Aliaq
 Rever
 Ex co
 Charis
 Hu
 Ajax
 Omnia
 Sed m
 Recor
 Atride
 Sed v
 Non e
 Quam
 Myrm
 Interf
 Circa
 Hector
 Sico

In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.
 Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo:
 Ne mihi turba animum, flens et moerens,
 Atridae heroi gratificans: neutiquam te convenit
 Istum amare, ut ne mihi odio sis *te nunc* amanti:
 Decet te mecum eum angere, qui me angat:
 Aequaliter mecum regna, et dimidium fortire honoris.
 Illi autem renunciabunt; tu vero hic cubato remanens
 Lecto in molli: simul autem atque aurora illuxerit,
 Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.

610

Dixit, et Patroclo hic superciliis annuit tacite,
 Phoenici ut sterneret densum lectum, ut citissime
 E tentorio de reditu cogitarent. Inter hos autem Ajax
 Deo-par Telamonius verba fecit;

20

Nobilissime Laertiade, solertia-pollens Ulysse,
 Abeamus; non enim mihi videtur sermonis *nostri* exitus
 Hac quidem via perficiendus; renunciare autem citissime
 Oportet responsum Danaïs, etiamsi non laetum sit,
 Qui utique nunc sedent expectantes: sed Achilles
 Trucem in pectoribus reposuit superbum animum,
 Durus, neque rationem-habet amicitiae sodalium,
 Illius, qua eum apud naves honorabamus supra caeteros:
 Immisericors: atqui aliquis etiam pro fratris caede
 Pretium, vel pro suo filio accepit occiso:

[Iutis;

Et is quidem *qui interfecerit*, in *sua* civitate manet ibi, multis perfo-
 Et alterius sedatur cor et animus elatus,

31

Pretio accepto: tibi vero, *O Achille*, implacabilemque durumque
 Animum in pectoribus dii posuerunt, gratia puellae
 Unius: nunc vero tibi septem praebemus eximie praestantissimas,
 Aliaq; multa praeter has. -Tu vero propitium indue *tibi* animum:
 Reverere etiam *tuam* domum: sub testis enim tuo sumus
 Ex coetu Danaorum, studemusque tibi supra alios
 Charissimique esse et amicissimi *omnium*, quotquot *sunt* Achivi.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,

40

Omnia quodammodo mihi ex animo visus es dixisse:
 Sed mihi tumet cor ira, quoties illius
 Recordor, qui me inhonorem inter Argivos fecit
 Atrides, tanquam aliquem contemptibilem inquilinum.

Sed vos abite, et nuntium renunciate:
 Non enim ante de pugna cogitabo sanguinolenta,
 Quam filius Priami bellicosus, Hector nobilis,
 Myrmidonum ad tentoriaque et naves venerit,
 Interficiens Argivos, incendatque igne naves.

Circa vero meum tentorium et navem nigram
 Hectorem, quantumvis ardentem, a pugna destitutum puto.

50

Sic dixit. Illi vero unusquisque, accepto poculo duplice-rotundo,

Libatione facta, ad naves redierunt: praeibat autem Ulysses.
 Patroclus vero fociis et ancillis imperavit,
 Phoenici sternere densum lectum quam celerrime:
 Illae autem obediens straverunt lectum, ut imperavit,
 Pelleſque ovillas, ſtragulamque-tinctam, linique ſubtilem ſtorem:
 Ibi ſenex cubuit, et auroram divinam expectabat.
 Porro Achilles dormit in reſſu tentorii bene-compaſti:
 Huic autem accubuit mulier, quam e Leſbo duxerat, 660
 Phorbantis filia, Diomede pulchra-geſas.
 Patroclus autem ex-altera-parte cubuit: juxta item et ipſum
 Iphis eleganter-cincta, quam ei dederat nobilis Achilles,
 Scyron cum-cepiſſet altam, Enyei urbem.
 Illi vero poſtquam ad tentoria Atridae veniſſent,
 Eos quidem aureis poculis filii Achivorum
 Excipiebant aliunde alius aſſurgentes, interrogabantque;
 Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon;
 Dic age mihi, laudatiſſime Ulyſſes, ingens gloria Achivorum;
 Utrumne vult a navibus propulſare hoſtilem ignem, 70
 An recuſavit, iraque adhuc tenet ſuperbum animum?
 Hunc autem allocutus eſt laborioſus nobilis Ulyſſes;
 Atrida glorioliſſime, rex virorum, Agamemnon,
 Ille quidem non vult reſtinguere iram, ſed adhuc magis
 Impletur ira: te autem aſpernatur et tua dona.
 Ipſum te conſultare una cum Argivis jubet,
 Quomodo naſeſque ſerves et exercitum Achivorum:
 Ipſe vero minatus eſt, ſimul atque aurora illuxerit, [aſtas:
 Naves bonis-tranſtris-inſtruſtas in mare deduſturum utrinq;-remis- 80
 Atque etiam aliis dixit ſe ſuadere,
 Domum ut navigent: quia jam non (*inquit*) invenietis finem
 Illi excellae: valde enim ipſam late-ſonans Jupiter
 Manu ſua protegit, et animo-confirmato ſunt copiae.
 Sic dixit. Adſunt autem et hi, ut haec dicant, qui me ſecuti ſunt
 Ajax et praecones duo, prudentes ambo.
 Phoenix vero illic ſenex cubavit: ſic enim ille juffit,
 Ut ſe in navibus dilectam in patriam ſequatur
 Cras, ſi voluerit: vi autem neutiquam eum abducat.
 Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt ſilentio,
 Sermonem admirati: admodum enim aſpere dixerat. 90
 Diu autem muti erant triſtes filii Achivorum:
 Tandem vero inter eos locutus eſt pugna ſtrenuus Diomedes;
 Atrida, glorioliſſime, rex virorum, Agamemnon,
 Utinam non oraſſes eximium Pelidem,
 Infinita dona dans: is utique inſolens eſt etiam alioqui,
 Nunc vero eum multo magis in inſolentiam conjeſtiſti.
 Sed illum quidem miſſum-faciamus, ſive abeat,
 Sive maneat: tunc vero rurfum pugnabit, quando ipſum
 Animus in pectoribus juffit, et deus incitaverit.

Sed a
 Nunc
 Cibo
 At po
 Ocyu
 Adho
 Sic
 Orati
 Et tu
 Ibi cu

C A
 At no
 Somn
 Ut ve
 Parat
 Vel n
 Vel a
 Sic cr
 Imo e
 Nem
 Mirat
 Tibia
 Verun
 Multe
 Super
 Illa v
 Neſto
 Si que
 Quod
 Ereſt
 Pedib
 Deino
 Fulvi
 Eoder
 Somn
 Argiv
 Vener
 Pelle
 Varia
 Impos
 Perre
 In Ar
 Hunc

Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:

700

Nunc quidem cubitum ite, refecti vestrum cor

Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis;

At postquam illuxerit pulchra rosea-digitos aurora,

Ocyus ante naves siste copiasque-pedestres et equestres

Adhortans; quin et ipse inter primos pugna.

Sic dixit. Omnes autem assensi sunt reges,

Orationem admirati Diomedis equum-domitoris.

[que.

Et tunc porro libatione-facta iverunt ad suum tentorium unusquis-

ibi cubuerunt, et somni donum ceperunt.

LIBER DECIMUS.

CAETERI quidem ad naves principes univerforum Achivorum
Dormiebant per totam noctem, molli domiti somno:

At non Atridem Agamemnonem, pastorem populorum,

Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.

Ut vero cum fulgurat maritus Junonis pulchrae-comas,

Parans vel multum imbrem immensum, vel grandinem,

Vel nives, quando nix alba-reddidit arva,

Vel alicubi belli magnum os amari:

Sic crebro in pectoribus suspirabat Agamemnon,

Imo ex corde: tremebant autem ei prae cordia intus.

10

Nempe, quoties in campum Trojanum aspiceret,

Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,

Tibiarum fistularumque sonum, tumultumque hominum:

Verum quoties in navesque aspiceret et exercitum Achivorum,

Multos ex capite radicitus vellebat capillos

Superne existenti Jovi; valde autem gemebat generosum cor.

Illa vero ei in animo optima visa est sententia,

Nestorem primum Neleum adire virorum,

Si quod cum eo consilium bonum struere posset,

Quod mala depulsurum ab omnibus Danais esset.

20

Erectus igitur induit circa pectora tunicam,

Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos:

Deinde autem sanguine infectam circumdedit sibi pellem leonis

Fulvi, magni, talarem: sumpsitque hastam.

Eodem autem modo Menelaum tenebat tremor; neque enim illi

Somnus in palpebris insidebat, ne quid paterentur *infortunii*

Argivi, qui utique sui gratia longum per mare

Venerant ad Trojam, bellum audax molientes.

Pelle pardi quidem primum tergum latum texit

Varia, tum galeam capiti sublatam

30

Imposuit aeream: hastamque cepit manu robusta.

Perrexit autem ire excitatum suum fratrem, qui summum cunctos

In Argivos imperium habebat, deusque; veluti honorabatur a populo.

Hunc autem invenit circum humeros ponentem arma pulchra,

Navis ad puppim: huic autem gratus fuit veniens.

Hunc prior allocutus est pugna-strenuus Menelaus;

Quid ita, venerande frater, arma induis? an aliquem fociorum
Hortari-vis, qui Trojanos exploret? at perquam vehementer
Timeo, ne nullus tibi promittat hoc officium,
Ut hostes speculetur solus accedens

Noctem per placidam: aliquis admodum audax-animo fuerit. 40

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

Opus-est consilio mihi et tibi, Jovis-alumne, ô Menelaë,

Prudenti, quod eximat-periculo et fervet

Argivos et naves: quandoquidem Jovis mutatus est animus.

Hectoreis sane magis animum adjecit sacris:

Nondum enim vidi, nec audivi, qui diceret,

Virum unum tot ardua uno die molitum esse,

Quot Hector fecit Jovi carus in filios Achivorum,

Talis cum sit, neque deae filius dilectus, neque dei. 50

Facinora utique gessit, quae puto curae-fore Argivis

Diu et in longum tempus: Tot enim mala struxit Achivis.

Sed i nunc, Ajacem et Idomeneum voca,

Cito currens ad naves: ego vero ad Nestorem nobilem

Vado, et hortabor ut surgat; si velit

Ire ad custodum sacrum agmen, et consilium dare.

Illum enim potissimum audient: ejus enim filius

Præest custodibus, et Idomenei armiger

Meriones: his enim commissimus maxime.

Huic autem respondit deinde pugna-strenuus Menelaus; 60

Quomodo igitur mihi verbis mandas, et jubes?

Ibine maneam cum illis, praestolans donec veneris;

An recurram ad te, quum diligenter illis mandavero?

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;

Ibi mane, ne forte aberremus alter ab altero

Euntes, multae enim per castra sunt viae.

Clama autem, qua iveris, et vigilare jube,

A-patre et stirpe sua compellans virum quemque,

Omnes honorifice-nominans; neque superbias animo:

Quin et nos etiam ipsi laboremus: ita nimirum nobis 70

Jupiter nascentibus injecit calamitatem gravem.

Sic fatus, dimisit fratrem, postquam diligenter mandaverat.

Atque ipse perrexit proinde ire ad Nestorem, pastorem populorum.

Hunc autem invenit apud tentorium et navem nigram,

Leto in molli: juxta autem arma varia jacebant,

Scutum, et duae hastae, spendidaque galea:

Prope quoque balteus jacebat artificio-vario factus, quo senex

Cingebatur, quando ad pugnam viros-perdentem armaretur,

Copias ducens: quoniam nondum indulgebat senectuti tristi. 80

Erectus autem in cubitum, capiteque levato,

Atridem allocutus est, et interrogabat verbis;

Quisnam ita propter naves per castra vadis solus,
Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales caeteri?
An aliquem custodem quaerens, an aliquem sodalium?
Loquere, neque tacitus ad me accede: quid tibi opus est?

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum,
Agnosces Atridem Agamemnonem, quem supra omnes
Jupiter conjecit in labores perpetuo, quoad spiritus
In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur. 90
Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
Insidet, sed curae est bellum et clades Achivorum.
Vehementer enim de Danaïs timéo, neque mihi cor
Firmum, sed mentis-sum-attonitae: cor autem mihi extra
Pectora exiliit, tremunt vero subtus pulchra membra.
Enimvero siquid agere-cogitas, (nam neque te sane somnus capit,)
Age ad custodes descendamus, ut videamus,
Ne illi labore defessi, et somno *domiti*,
Obdormiant, et excubiarum prorsus obliti sint.
Hostes autem prope sedent, neque scimus 100

An forte etiam per noctis-opportunitatem in-animo-habeant pug-
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor; [nare.

Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
Non sane Hecitori omnia cogitata providus Jupiter
Perficiet, quae forte nunc sperat: sed ipsum credo
Curis laboraturum et pluribus, si modo Achilles
Ab ira gravi converterit suum cor.
Te vero libenter sequar ego: insuper et excitemus alios,
Et Tydidem hasta-inclytum, et Ulyssē,
Et Ajacem *Oilei* velocem, et Phylei fortem filium, 10
Quin si quis et hos adiens vocaret,

Deoque-parem Ajacem *Telamonium* et Idomeneum regem:
Horum enim naves absunt longissimè, neque valde prope.
At charum licet existentem et venerandum Menelaum
Objurgabo, etiamsi mihi succenseas, neque celabo;
Quoniam ita dormit, tibi que soli permisit laborare.
Nunc debuerat circa omnes principes laborare
Suppliciter orans: necessitas enim urget non jam tolerabilis.

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;
O senex, alias quidem te *cum* etiam accusare hortor; 20
Saepe enim cessat, nec vult laborare;

(Non utique pigritiae cedens, neque insipientiae mentis;
Sed me respiciens, et expectans dum ego incipiam:)
Nunc autem me prior multo surrexit, et mihi adstitit:
Atque eum quidem ego praemisi, vocatum quos tu quaeris.
Verum eamus: illos utique inveniēmus ante portas
Inter custodes: ibi enim eos monui, ut congregarentur.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

Ita nemo ei succensebit, neque non-obsequetur
Argivorum, quando aliquem hortetur et jubeat.

130

Sic locutus, induit circa pectora tunicam,
Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos,
Circum autem laenam fibula-connexuit puniceam,
Duplicem, amplam; crispa autem super *eam* florebat lanugo.
Sumpsit dein validam hastam praefixam acuto aere.
Perrexitque ire apud naves Achivorum aere-loricatorum
Primum; deinde Ulyssem, Jovi consilio parem,
E somno excitavit Gerenius eques Nestor
Vociferans. Illi autem continuo ad animum accessit vox;
Exivitque e tentorio, et ipsos sermone allocutus est:

40

Cur sic prope naves per castra soli erratis,
Noctem per dulcem? *quid est* quod jam necessitas adeo urgeat?

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,
Ne indigneris: tantus enim dolor oppressit Achivos.
Sed sequere, ut et alium excitemus, quemcunque convenit
Consilia agitare, vel fugiendi, vel pugnandi.

Sic dixit: In tentorium vero reversus consilio-abundans Ulysse,
Varium circa humeros scutum posuit, secutusque est eos.
Iverunt porro ad Tydidem Diomedem; eumque invenerunt. 50
Extra pro tentorio cum armis; circumque focii [ipsis
Dormiebant: sub capitibus autem habebant clypeos: hastae vero
Erectae in cuspide-posteriore fixae erant: longeque aes
Splendebat, velut fulgur patris Jovis; caeterum ipse heros
Dormiebat; substrataque erat pellis bovis agrestis;
At sub capite tapes extensus erat splendidus.

Hunc juxta stans excitavit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis movens, urſitque, objurgavitque aperte;

Surge, Tydei fili, cur per-totam-noctem somnum suavem carpis?
Non audis, ut Trojani in tumulto campi 60
Sedent prope naves, exiguum autem jam spatium distinet?

Sic dixit: Ille vero e somno valde celeriter exiliit,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

Arduus nimium es, senex; tu quidem a labore nunquam cessas:
An non et alii sunt juniores filii Achivorum, [es, senex.
Qui utique unumquemque excitent regum, 70
Quaquaversum obeuntes? tu vero nulla-arte-a-labore-revocabilis

Hunc autem rursus allocutus est Gerenius eques Nestor;

Sane haec omnia, amice, recte dixisti:

Sunt quidem mihi filii eximii, sunt et populi

70

Etiā multi, quorum aliquis obiens vocare posset:

Verum valde magna necessitas oppressit Achivos:

Nunc enim sane *res* omnibus in novaculae sita est acie,

Utrum valde triste exitium *futurum sit* Achivis, an vita.

Verum i nunc, Ajacem *Oilei* velocem, et Phylei filium

Excita, tu enim es junior; si mei misereris.

Sic dixit: Is vero circum humeros induit pellem leonis

Fulvi, magni, talarem: cepitque hastam,

Perrexitque ire; illosque illinc excitatos duxit heros.

Quum vero jam ad custodes congregatos pervenissent,

180

Neque itidem dormientes custodum duces invenerunt;

Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

Sicut nimirum canes circum oves difficulter-custodiunt in caula,

Feram audientes ferocem, quae per sylvam

Veniat de montibus; multus autem strepitus super eam

Virorum est atque canum, atque ipsis somnus periiit:

Sic horum suavis somnus a palpebris perierat,

Noctem excubias-agentibus tristem: ad campum enim semper

Conversi erant, siquando Trojanos audirent invadentes.

Hos autem senex gavisus est conspicatus, confirmavitq; oratione;

Et ipsos compellans, verbis alatis allocutus est;

91

Ita nunc, chari filii, excubias-agite: neque quenquam somnus
Capiat; ne gaudium fiamus hostibus.

Sic locutus, fossam transiit: atque simul sequebantur

Argivorum reges, quotquot vocati-erant ad consilium.

Cum his autem Meriones, et Nestoris clarus filius,

Iverunt: ipsi enim vocabant, ut simul consultarent.

Fossam itaque transgressi depressam, confederunt

In puro, ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium

Occisorum: unde rursus conversus fuerat impetuusus Hector, 200

Postquam multos-perdidisset Argivos, cum tandem nox circumte-

Ibi confidentes, sermones invicem dicebant.

[geret.

His autem loqui coepit Gerenius eques Nestor;

O amici, an non jam aliquis vir confusus erat suo ipsius

Animo audaci, ut ad Trojanos magnanimos

Eat? si quem forte hostium capiat in extremis-castris errantem,

Vel aliquem forte etiam sermonem inter Trojanos audiat,

Quae utique consultant inter se: utrum in-animo habeant

Istic manere apud naves procul, an ad urbem

Retro reversuri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos.

Haec omnia *fortasse* audiat, et rursus ad nos redeat

11

Incolumis; magna certe ei sub coelo gloria esset

Universos apud homines, et ei praemium erit egregium.

Quotquot enim navibus imperant principes,

Horum omnium ei singuli ovem dabunt nigram,

[miliis:

Foeminam, agnum-ubere-alentem: cui quidem possessio nulla si-

Semperque in conviviis et epulis aderit.

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Inter hos autem et locutus est pugna strenuus Diomedes;

Nestor, me movet cor et animus generosus

20

Virorum hostium ingredi castra, prope existentia,

Trojanorum; sed si quis me vir simul sequatur et alius,

Magis [*major*] fiducia, et plus audaciae erit.

Duobus quippe simul euntibus, etiam alter ante alterum animad-
Quomodo commodum sit: solus vero *unus*, etiamsi animadverterit,
Tamen ei tardiorque animus, debiliusque consilium.

Sic dixit. Ac quidem volebant Diomedem multi sequi:

Volebant Ajaces duo, famuli Martis;

Volebat Meriones; valde autem volebat Nestoris filius;

Volebat et Atrides, hasta-inclytus Menelaus;

Volebat et fortis Ulyssēs penetrare in castra

Trojanorum; semper enim ei in praecordiis animus audebat.

Inter hos autem et locutus est rex virorum Agamemnon;

Tydidē Diomedes, meo charissime animo,

Eum quidem fane socium eliges, quem volueris,

Eorum qui adsunt fortissimum, quandoquidem prompti sunt multi.

Neque tu reveritus tuo animo, fortiozem quidem

Relinquas, tuq; adeo deteriozem comitem-eligas, pudori cedens,

Ad genus respiciens; ne quidem si imperio maior sit.

Sic dixit. Timuit videlicet de flavo Menelao.

Inter eos autem rursus locutus est pugna-strenuus Diomedes;

Si quidem revera socium jubetis me ipsum eligere,

Quomodo tunc Ulyssis ego divini oblivisci-potero,

Cujus eximie quidem propensum cor, et animus fortis

In omnibus laboribus; amatque ipsum Pallas Minerva?

Eo certe comitante, etiam ex igne ardenti

Ambo redierimus, quoniam est admodum peritus consilii.

Hunc autem vicissim allocutus est laboriosus nobilis Ulyssēs;

Tydidē, neque me admodum lauda, neque quicquam vitupera;

Scientes enim haec inter Argivos loqueris.

Sed eamus; valde enim nox praecipitat, propeque aurora:

Stellae utiq; multum processerunt: praeteriitq; major noctis portio

Duarum partium, tertia autem adhuc pars reliqua est.

Sic locuti, armis horrendis induerunt se.

Tydidae quidem dedit bellator-strenuus Thrasymedes

Ensem ancipitem, suus quippe apud naves relictus erat,

Et scutum: circumque ei galeam capiti imposuit

Taurinam, et clavis carentem et crista; quae καλᾶντις

Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.

Meriones porro Ulyssi dedit arcum, atque pharetram,

Et ensē, circumque ei galeam capiti imposuit

Ex pelle factam; multis autem intus loris

Illigata erat firmiter: extrinsecus autem candidi dentes

Albos-dentes-habentis apri frequentes muniebant hinc atq; illinc,

Bene et scite: in media autem pileus lana compacta aptatus erat:

Hanc galeam quondam ex Eleone Amyntoris Hormenidae

Ademerat Autolycus, solidam domum quum perfregisset;

In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti;

[vertit,

230

40

60

Am
Hic
Ac
Hi
Per
His
Pall
No
Gav
A
In
Qu
Da
Patr
Se
Aud
Sequ
Ad
Nem
At
Illuc
Te
Sic
Tibi
Indo
Hanc
Sic
Hi
Per
Per
Ne
Dorn
Quot
His
Ec
Prae
Dabo
Qui
Quic
Nave
Utrun
An
De
Noct
Sic
Erat
Prac

Amphidamas vero, Mojo dedit hospitale-munus ut esset;

Hic autem Merioni dedit suo filio gestandam:

Ac tunc *denum* Ulyssis texit caput circumposita.

Hi itaque, postquam armis horrendis induerant se,
Perrexerunt ire; reliquerunt vero illic omnes optimates.

His porro dextram misit ardeolam prope viam

Pallas Minerva: ii tamen eam non viderunt oculis

Noctem propter tenebrosam, sed clangentem audierunt.

Gavissus est autem de ave Ulysses, et precatus est Minervam;

Audi me, Ægiochi Jovis filia, quae mihi semper

In omnibus laboribus adstas, neque te lateo

Quum moveor: nunc rursus maxime me dilige, Minerva: 80

Da autem rursus ad naves *nos* gloria-onustos reverti,

Patrato magno facinore, quod quidem Trojanis angori fuerit.

Secundus deinde precatus est pugna strenuus Diomedes;

Audi nunc et me, Jovis filia, indomita;

Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tydeum nobilem

Ad Thebas, quando utique pro Achivis legatus ivit;

Nempe ad Asopum reliquerat aere-loricatos Achivos;

At ipse placidam orationem ferebat Cadmeis

Illuc: sed rediens valde ardua edidit facinora,

Te favente, magna dea, quando ei benevola adstares. 90

Sic nunc mihi lubens adsta, et me serva.

Tibi vero dein ego sacrificabo juveneam anniculam, lata-fronte,

Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir:

Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso.

Sic dixerunt precantes; eosque audivit Pallas Minerva.

Hi autem postquam precati sunt Jovis filiam magni,

Perrexerunt ire, veluti leones duo, per noctem nigram,

Per caedes, per cadavera, perque arma, et atrum cruorem.

Nec vero Trojanos fortes sivit Hector

Dormire, sed simul convocavit omnes optimates, 300

Quot erant Trojanorum duces, atque principes:

His ille convocatis, solers struebat consilium;

Ecquis mihi hoc opus pollicitus perfecerit,

Praemium ob magnum? merces utique ei sufficiens erit;

Dabo enim currumque, duosque arduos-cervicibus equos,

Qui quidem praestantissimi fuerint veloces apud naves Achivorum:

Quicumque *hoc* ausus fuerit, sibi etiam ipsi gloriam reportaverit,

Naves veloces prope accedere, et cognoscere,

Utrum custodiantur naves veloces, sicut antea;

An jam, manibus a nostris domiti, 10

De fuga consilium-agitent inter se, neque velint

Noctu excubias-agere, labore fatigati gravi.

Sic dixit. Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Erat autem quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius

Praeconis divini, dives-auri, dives-aeris;

Qui specie quidem erat turpis, sed pedibus-velox;
Atque is solus erat inter quinque sorores:
Qui utique tunc Trojanisque et Hecitori dixit adstant;

Hecitor, me impellit cor et animus fortis
Ad naves veloces prope accedere, atque cognoscere.

320

Verum age, mihi sceptrum attolle, et mihi jura;

Certe *ipso*s equosque, et currus varios aere,

Daturum, qui ferunt eximium Pelidam:

Tibi autem ego non vanus speculator ero, neq; *tuam de me* frustrabor
Eousque enim in castra penetrabo, donec venero [opinionem.

Ad navem Agamemnoniam, ubi forte erunt principes

Consilia agitantes, vel fugiendi, vel pugnandi.

Sic dixit. Ille vero in manibus sceptrum posuit, et ei juravit;

Sciat nunc Jupiter ipse altitonans maritus Junonis,

Non sane istis equis vir vehetur alius

30

Trojanorum: sed te assero perpetuo *iis* gavisurum.

Sic dixit, et sane perjurium juravit: eum tamen incitavit.

Protinus vero *ille* circa humeros posuit curvos arcus:

Induitque exterius pellem canis lupi,

Capitiq; imposuit viverrae-pelle-munitam galeam; cepitq; acutum

Perrexitque ire ad naves ab exercitu: neque erat [jaculum.

Venturus a navibus retro, ut Hecitori nuncium referret.

Quum autem jam equorumque et virorum reliquit coetum,

Ibat per viam acer. Hunc autem animadvertit accedentem

40

Nobilis Ulysses, Diomedemque allocutus est:

Iste sane, ô Diomedes, a castris venit vir,

Haud scio an navibus explorator nostris,

An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum.

Verum sinamus ipsum primum praeterire *nos* per campum

Paululum: deinde vero ipsum insequentes capiamus

Celeriter: sin nos praeverterit pedibus,

Semper ipsum naves versus a castris compelle

Hasta impetens, ne forte urbem versus effugiat.

Sic itaque loquuti, extra viam inter cadavera

Reclinati sunt: ille vero celeriter praetercurrit prae imprudentia.

51

Sed cum jam abesset, quantum fulci sunt

Mularum; (haec enim bobus praestantiores sunt

Ad trahendum in novali alto compactile aratrum:)

Illi quidem accurrebant: hic vero constitit strepitu audito:

Sperabat enim animo, qui se revocarent socios

Ex Trojanis venire, rursus Hecitore jubente.

Sed quando jam aberant hastae-jactum, vel etiam minus,

Sensit viros hostiles, velociaeque genua movit

Ut-fugeret: illi autem confestim insequi festinarunt.

Ac veluti quum asperis-dentibus duo canes, periti venationis, 60

Aut hinnulum, aut leporem, urgent constanter semper

Locum per sylvofum; ille autem praecurrit clamans.

Sic hunc Tydides, atque urbium-vastator Ulysses,
A suis cum interclusissent, persequabantur constanter semper.
Sed quando jam mox esset permixturus-se custodibus
Fugiens ad naves, jam tum robur injecit Minerva
Tydidæ; ut ne quis Achivorum aere-loricatorum
Prior gloriaretur vulnerasse, ipse vero secundus veniret:
Hasta itaque impetens allocutus est *eum* fortis Diomedes;

Vel mane, vel te hasta assequar; neque te puto 370
Diu mea a manu effugiturum certam mortem.

Dixit, et hastam emisit; volens autem aberravit ab homine:
Dexterumque supra humerum bene-politæ hastæ cuspis
In terra fixa est; ille autem constitit, trepidavitque,
Crepitans dentibus (stridor utique per os fiebat dentium,)
Pallidus prae timore: ii vero anhelantes assecuti sunt,
Manibusque prehenderunt: ille autem lacrymans dixit;

Vivum *me* capite, at ego me redimam: est enim *mibi* intus
Æsque, aurumque, et artificio-multo-elaboratum ferrum:
Ex his vobis donabit pater infinita-dona-ob-liberationem, 80
Si me vivum *esse* audiverit apud naves Achivorum.

Hunc autem respondens allocutus est consilio-abundans Ulysses;
Confide, neque omnino tibi mors obversetur animo:

Sed age, mihi hoc dic, et vere narra;
Quonam sic ad naves a castris vadis solus,
Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales caeteri?
An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum?

An te Hector praemisit speculatum singula
Naves ad cavas? an te ipsum animus impulit? [bra;

Huic autem respondit deinde Dolon, subtusque tremebant mem-
Multo me *meo* cum damno, praeter voluntatem, induxit Hector; 91

Qui mihi Pelidae praeclari solidos-ungulis equos

Daturum annuit, et currus varios aere:

Jussit autem me euntem, celerem per noctem nigram,

Ad hostes prope accedere, et cognoscere,

Utrumne custodiantur naves veloces, sicut antea;

An jam manibus nostris domiti,

De fuga consilium agitetis inter vos, neque velitis

Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.

Hunc autem subridens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

Sane tibi magna dona appetebat animus, 401

Equos Æacidæ bellicosi: atqui hi difficiles *sunt*

Viris mortalibus domitu, et equitatu,

Alii utique, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

Verum age mihi hoc dic, et vere narra;

Ubi nunc huc profectus reliquisti Hectorem, pastorem populorum?

Ubi vero ei arma jacent Martia? ubi vero ei equi?

Quomodo item aliorum Troum excubiaeque et contubernia?

Quaeque consultant inter se, narra; utrumne in animo habeant

Illic manere secus naves procul, an ad urbem
Redituri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos. 410

Hunc autem rursus allocutus est Dolon, Eumedis filius;

Atqui ego tibi haec valde vere narrabo;

Hector quidem inter eos qui consiliarii sunt,

Consilia agitat, divini ad sepulchrum Ili,

Seorsum a strepitu: excubias vero quas quaeris, heros,

Nullae certae tuentur castra, neque custodiunt.

Quotquot enim Trojanorum ignis sunt foci, quibus necesse,

Hi utique vigilant, excubiasque agere hortantur

Inter-se: at contra e-multis-locis-convocati focii

Dormiunt; Trojanis enim permittunt custodias; 20

Non enim ipsis liberi prope sedent, neque uxores.

Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

At enim quomodo nunc, Trojanis-permisti equum-domitoribus

Dormiunt, an seorsum? expone mihi, ut sciam.

Huic autem respondit deinde Dolon, Eumedis filius;

Ego vero tibi etiam haec valde vere narrabo:

Ad mare quidem Cares et Pacones curvis-arcubus-armati.

Et Leleges, et Caucones, nobilesque Pelasgi:

Ad Thymbram vero obtinent Lycii, Mysique superbi, 30

Et Phryges equum-domitores, et Maeones bellatores-equestres.

Sed cur me haec percontamini singula?

Si enim jam cupitis Trojanorum penetrare in castra,

Thraces hi seorsum sunt novi-advenae, extremi omnium:

Inter ipsos autem Rhesus rex, filius Eionei.

Cujus equidem pulcherrimos equos vidi, atque maximos:

Candidiores utique sunt nive, cursu autem ventis pares.

Currus vero ei auroque et argento scite elaboratus est:

Arma autem aurea, suspicienda, mirabile visu,

Venit habens: quae quidem neutiquam mortalibus convenit 40

Viris ferre, sed immortalibus diis.

At me nunc quidem navibus admoveite velocibus,

Aut me ligatum relinquite hic rigido in vinculo,

Donec redieritis, et experti fueritis de me,

Utrum secundum veritatem dixerim vobis, an etiam secus.

Illum autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;

Ne, quaeſo, mihi effugium, Dolon, meditare animo,

Bona quamvis nuntiasti, quum venisti manus in nostras:

Si enim te nunc pretio-accepto-liberarimus, aut dimiserimus,

Certe et posthac venies celeres ad naves Achivorum, 50

Aut speculaturus, aut aperte pugnans:

Sin autem meis manibus domitus vitam amiseris,

Non amplius posthac tu nocumentum unquam eris Argivis.

Dixit, et ille quidem cum erat mento manu crassa

Prehenso supplex precaturus: is autem cervicem mediam percussit,

Ense insurgens, et ambos incidit nervos:

Loquentisque adeo illius caput pulveribus mistum est.
 Ejus autem viverrae-pelle-munitam galeam a capite detraxerunt,
 Et pellem-lupinam, et arcus resiliens, et hastam longam:
 Et haec quidem Minervae praedatrici nobilis Ulysses 460
 In altum sustulit manu, et precans verbum dixit;

Gaude, dea, hisce: te enim primam in Olympo
 Omnium immortalium invocabimus: sed et insuper
 Deduc nos ad Thracum virorum equosque et contubernia.

Sic dixit, et *issa* a se in altum sublata
 Posuit super myricam: conspicuumque signum apposuit,
 Convellens arundines, myricaeque late-frondentes ramos;
 Ne laterent eas redeuntes, celerem per noctem nigram.
 Ipsi autem progressi sunt ulterius, perque arma, et atrum cruorem:
 Statimque ad Thracum virorum ordines pervenerunt euntes: 70
 Illi autem dormiebant labore fatigati, armaque illis
 Pulchra juxta ipsos humi jacebant, scite et compositae
 Triplici-ordine: et ad eorum singulos bijuges equi.
 Rhesus autem in medio dormiebat; juxtaque ipsum veloces equi,
 Ex orbili-ad-currum-fixo extremo, loris ligati erant.
 Hunc autem Ulysses prior conspicatus, Diomedi ostendit:

Is tibi, Diomedes, vir; ii vero tibi equi,
 Quos nobis significavit Dolon, quem occidimus nos.
 Verum age, profer validum robur; neque omnino te oportet
 Stare otiose cum armis; sed solve equos: 80
 Aut tu viros occide, eruntque curae mihi equi.

Sic dixit. Illi autem inspiravit robur caesia-oculis Minerva:
 Interficiebatque circumquaque, horumque gemitus ortus est foedus
 Ense percussorum: rubescebatque sanguine terra.

Veluti autem leo pecudibus incustoditis superveniens,
 Capris, vel ovibus, mala machinans irruit:
 Sic quidem Thrakas viros invadebat Tydei filius,
 Donec duodecim interfecisset. At abundans-consiliis Ulysses,
 Quemcunque Tydides ense percussisset adstans,
 Hunc Ulysses pone prehensum pede extrahebat, 90
 Haec cogitans animo, ut pulchri-jubis equi
 Facile transirent, neque tremere animo

Supra cadavera gradientes: insueti erant enim adhuc eorum.
 Sed quando jam regem assēcutus esset Tydei filius,
 Hunc decimum-tertium dulci animo privavit,
 Suspirantem: malum enim somnium capiti adstitit
 Illa nocte, Oenidae filius, per consilium Minervae.
 Interea autem fortis Ulysses solvebat solidos-ungulis equos:
 Colligavitque loris, et eduxit e turba, 500
 Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam
 Varia ex sella-currus cogitārat manibus fumere:
 Sibilavit autem dein, significans Diomedi nobili.
 At is anxie secum cogitabat manens, quid audacius patraret;

An ipse currum prehensum, ubi varia arma jacebant,
 Temone extraheret, exportaretve in altum sublatum;
 An *potius* adhuc plurimum Thracum animam eriperet.
 Dum ille haecolvebat mente, interim Minerva

Prope adstans allocuta est Diomedem nobilem;
 Reditus jam memento, magnanimi Tydei fili,

510

Naves ad cavas, ne et fugatus venias;
 Ne forte quis etiam Trojanos excitet deus alius.

Sic dixit. Ille vero sensit deae vocem locutae;
 Confestimque equos conscendit: Verberabat autem Ulysses
 Arcu; hique volabant celeres ad naves Achivorum. [rens Apollo;

Neque *vero* caecam speculationem habebat argenteum-arcum-ge-
Simul autem ut vidit Minervam Tydei filium comitantem,
 Ei irascens Trojanorum ingressus est ingentem exercitum;
 Excitavitque Thracum consiliarium Hippocoontem,
 Rhesi confobrinum fortem. Hic vero e somno exiliens,
 Ut vidit locum vacuum, ubi steterant veloces equi,

20

Virosque palpitantes inter foedas strages,
 Tum vero ejulavitque, charumque voce-ciebat sodalem.
 Troum autem clangorque et immensus ortus est tumultus
 Concurfantium simul; spectabantque admirabundi ardua facinora,
 Quibus viri patris redierant cavas ad naves.

Illi vero cum eo pervenissent, ubi speculatorem Hektoris occide-
 Tunc Ulysses quidem cohibuit, Jovi carus, veloces equos: [rant;
 Tydides vero in-terram defiliens, spolia cruenta
 In manibus Ulyssi posuit; conscenditque equos:
 Tumque percussit equos, ii autem non inviti volabant

30

Naves ad cavas: illac enim *ire* gratum erat animo.
 Nestor autem primus sonitum audiit, dixitque;

O amici, Argivorum ductores et principes,
 Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus:
Utique equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit:
 Utinam sane Ulyssesque et fortissimus Diomedes
 Huc protinus a Trojanis agant solidos ungulis equos.
 Sed graviter timeo mente, ne quid passi sint *humanitus*
 Argivorum illi fortissimi a Trojanorum turba.

Nondum totus dictus erat sermo, quum advenerunt ipsi: 40
 Et illi quidem descenderunt in terram: hi vero gavisi
 Dextris salutabant, verbisque blandis.

Primus autem interrogabat Gerenius eques Nestor;

Dic age mihi, ô laudatissime Ulysse, ingens gloria Achivorum,
 Quomodo hos equos ceperitis; *an* quia penetraveritis in castra
 Trojanorum? an aliquis illos prae-buit deus obvis?
Utique perquam radiis similes *sunt* solis.

Semper equidem Trojanis immisceor, neque omnino aio
 Manere *me* apud naves, senex licet sim bellator:

Attamen nondum tales equos vidi, neque animadverti;

50

Sed aliquem vobis puto dedisse deum obvium factum :

Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter,

Filiaque Ægiochi Jovis, caesia-oculis Minerva.

Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

O Nestor Neleide, ingens gloria Achivorum;

Facile deus quidem volens etiam meliores, quam sunt hi,

Equos donaverit, quoniam multo potentiores sunt Dii.

Equi autem hi, senex, nuper-advenerunt, de quibus quaeris,

Threicii: nempe ipsorum regem strenuus Diomedes

Occidit, juxtaque socios duodecim omnes principes. 560

Decimum tertium autem speculatorem interfecimus prope naves,

Quem scilicet ut explorator exercitus esset nostri

Hector miserat et alii Trojani illustres.

Sic fatus, fossam transcendere fecit solidos-ungulis equos,

Gaudio exultans; unaque caeteri ibant gaudentes Achivi.

Quum autem ad Tydidæ tentorium bene-structum pervenissent,

Equos quidem alligârunt scite-sectis loris

Praesepe ad equinum; ubi videlicet Diomedis equi

Stabant veloces-pedibus, dulce triticum edentes.

Navis autem in puppi spolia cruenta Dolonis

Posuit Ulysses, dum sacrum parare possent Minervae. 70

Ipsi interea sudorem multum abluebant mari,

Ingressi; cruraque, et cervicem, circumque femora.

Verum postquam ipsis unda maris sudorem multum

Abluisset a corpore, et recreati essent suo corde;

In solia-balneatoria ingressi bene-polita, lavabant.

Quum autem lavissent, et unxissent se pingui oleo,

Jentaculo assidebant; e cratere vero, Minervae,

Pleno haustum, libabant dulce vinum.

LIBER UNDECIMUS.

A Urora autem e lectis, a pulchro Tithono,

Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus :

Jupiter vero Deam Discordiam misit celeres ad naves Achivorum

Lustuosam, belli signum in manibus gestantem :

Stetit autem ea in Ulyssis ingenti navi nigra,

Quae in medio erat; ut vox exaudiri posset in utramque partem,

Et ad Ajacis tentoria Telamonii,

Et ad Achillis: qui duo utique ad extremas partes naves aequales

Subdlexerant, virtute freti et robore manuum.

Illic stans clamavit dea altumque horrendumque, 10

Intentissima-voce Achivis, magnumque robur immisit cuique

In cor, ut indefinenter bellarent et pugnarent :

His autem statim bellum dulcius factum est, quam redire

In navibus cavis dilectam in patriam terram.

Atrides porro clamavit, et accingi jussit

Argivos; ipse quoque induit splendidum aes.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
 Tum deinde thoracem circa pectora induebat,
 Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset. 29
 Audiebatur enim ad-Cyprum-usque magna fama, quod Achivi
 Ad Trojam navibus navigaturi essent:
 Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.
 Ac hujus quidem decem virgae erant nigri cyani,
 Duodecim autem auri, et viginti flanni:
 Caerulei item dracones surgebant ad collum
 Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas utique Saturnius
 In nube fixit, signum articulate-loquentibus hominibus.
 Circa humeros dein jecit ensē: in eo vero clavi
 Aurei collucebant: at circum vagina erat 30
 Argentea, aureis loris apta.
 Sustulit autem totum-hominem-operiens, varium scutum, validum,
 Pulchrum, circum quod orbes decem aerei erant;
 Inque eo umbones erant viginti, ex flanno
 Candidi, et in mediis erat unus ex nigro cyano.
 In eo autem Gorgon trux-oculis adornata erat
 Horrendum aspiciens, et circum Terrorque, et Fuga.
 Ex eo autem argenteum lorum erat: et supra istud
 Caeruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant 39
 Tria in-orbem-curvata, una cervice enata. [conos-habentem,
 Capiti vero clavis-utrimque-ornatam galeam imposuit, quatuor-
 Setis-equinis comantem: horrendum autem crista desuper nutabat.
 Sumpsit dein validas hastas duas, munitas aere,
 Acutas: longe autem aes ab ipsis ad coelum usque
 Splendebat: insuperque sonitum ediderunt Minervae et Juno,
 Honorantes regem divitis-auro Mycenes.
 Aurigae tum porro suo praecipiebat unusquisque
 Equos bene ex ordine tenere illic ad fossam:
 Ipsi verò pedibus, cum armis, armati
 Alacres-ruebant: immensus vero clamor ortusest auroram ante. 50
 Priores autem venerunt cum equitibus ad fossam instructi;
 Equites vero paululum post sequebantur; inter eos autem tumultum
 Concitavit perniciosum Saturnius, et ex alto demisit rores
 Sanguine madidos ex aethere, quod esset
 Multa fortia capita orco praemature missurus.
 Troes vero ex-altera-parte *aciem instruebant* super tumulo campi,
 Hecloremque circa magnum, et eximium Polydamantem,
 Aeneamque, qui inter Trojanos, deus veluti, honorabatur a populo;
 Tresque Antenoridas, Polybum, et Agenora nobilem, 60
 Juvenemque Acamanta, similem immortalibus:
 Hector vero inter primos ferebat clypeum undique aequalem.
 Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,

Aliquando collucens, interdum vero subit nubes opacas:
 Sic Hector modo quidem inter primos apparebat,
 Modo autem inter extremos, imperans. Totus vero aere
 Splendebat, veluti fulgur patris Jovis Aegiochi.
 Quemadmodum autem messores oppositi invicem
 Segetes metendo obviam-festinant, viri locupletis per arvum,
 Triticum, vel hordei; manipuli vero crebri cadunt;
 Sic Trojani et Achivi in se invicem insilientes 70
 Caedebant; neutrique recordabantur perniciosae fugae:
 Aequalia autem in pugna capita ferebant: ipsi vero, lupi veluti,
 Ruebant: Discordia utique gaudebat luctuosa aspiciens:
 Sola enim deorum aderat pugnantibus:
 At alii non ipsis aderant dii, sed quieti
 Suis in aedibus sedebant; ubi singulis
 Domus pulchrae aedificatae erant, per juga Olympi:
 Omnes autem accusabant atras-nubes-cogentem Saturnium,
 Eo-quod Trojanis volebat gloriam praebere.
 Atque eorum sane nullam-habebat-rationem pater: sed, secedens,
 Ab aliis seorsum sedebat, gloria exultans, 80
 Inspiciens Trojanorumque urbem et naves Achivorum,
 Aërisque fulgorem, interimentesque, intereuntesque. [dies,
 Ac quamdiu quidem tempus matutinum erat et crescebat sacra
 Tamdiu valde utroque tela attingebant, cadebatque populus:
 Quo tempore vero lignator apparat prandium
 Montis in saltibus, postquam satiavit manus
 Caedendo arbores altas, satiasque ejus cepit animum,
 Cibique dulcis circum praecordia desiderium occupat:
 Tunc sua virtute Danaï perfrugerunt phalangas, 90
 Adhortatione-facta sociis per ordines: Agamemnon vero
 Primus exiliit; interfecitque virum Bianorem, pastorem populorum,
 Ipsum, deinde vero et socium Oileum agitorem-equorum.
 Nempe hic ab equis in eum defiliens, adversus stetit;
 Hunc autem recta irruentem in fronte acuta hasta
 Percussit, neque galea hastam ei morata est aere-gravis,
 Sed per ipsam penetravit et os, cerebrumque
 Intus totum foedatum est: domuit vero ipsum irruentem.
 Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon
 Pectora formosa-nudatos, quum exutas-abstulisset tunicas: 100
 Ipse vero ivit Isumque et Antiphum interfectorum,
 Filios duos Priami, nothum et legitimum, ambos
 In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
 Antiphus autem e curru pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 Idae in jugis ligavit teneris viminibus,
 Pascentes, apud oves nactus, et demum liberavit pretio.
 Jam vero Atrides late-imperans Agamemnon
 Horum alterum quidem supra mammam ad pectus percussit hasta:
 Antiphum autem ad aurem feriit ense, dejecitque ab equis.

Festinus vero ab iis detrahebat arma pulchra,
 Agnoscens: etenim ipsos antea apud naves celeres
 Viderat, quando ex Ida duxerat pedibus velox Achilles.
 Sicut autem leo cervae velocis parvulos hinnulos
 Facile confringit, correptos validis dentibus,
 Veniens ad lustrum, teneramque ipsis animam aufert;
 Illa vero, quamvis adsit valde prope, non potest ipsis
 Opitulari; illam enim ipsam tremor vehemens subit;
 Confestimque fugit per querceta densa et sylvam
 Festinans, sudans violentae ferae propter impetum:
 Sic illis nemo potuit arcere perniciem

110

20

Ex Trojanis, sed et ipsi ab Argivis percellerantur.
 Porro Agamemnon Pisandrumque et Hippolochum fortem,
 Filios Antimachi bellicosi, qui potissimum,
 Auro ab Alexandro accepto, splendidis scilicet donis,
 Non sinebat Troianos Helenam reddere flavo Menelao;
 Hujus utique duos filios cepit rex Agamemnon,
 In uno curru existentes, simulque agebant veloces equos:
 Nam iis ex manibus fugerant habenae miro-artificio-factae,
 Atque adeo turbati sunt: itaque in eos contra ruit, ceu leo,
 Atrides: ii vero a curru supplices orabant;

30

Vivos-cape, Atrei fili, tuque digna accipe pretia-liberationis:
 Multae utique in Antimachi aedibus opes reconditae-jacent,
 Aesque, aurumque, varioque-artificio elaboratum ferrum:
 Ex his tibi donaverit pater infinita dona,
 Si nos vivos audierit apud naves Achivorum.

Sic hi flentes allocuti sunt regem
 Blandis verbis: non blandam vero vocem audiverunt;
 Si ergo Antimachi bellicosi filii estis,
 Qui quondam in Trojanorum concione Menelaum jubebat,
 Legatum profectum, cum divino Ulyssæ,
 Illic interficere, neque dimittere rursus ad Achivos:

40

Nunc certe patris indignam luetis injuriam.
 Dixit, et Pisandrum quidem ab equis dejecit humi,
 Hasta percussus ad pectus; atque ille supinus solo allisus est.
 Hippolochus autem defiliit, quem porro humi interfecit,
 Manibus gladio abscissis, et cervice amputata:
 Mortariumque tanquam, projecit volvendum per turbam.
 Atque hos quidem reliquit: ipse vero, tibi plurimae turbabantur
 Illuc irruebat, simulque alii bene-ocreata Achivi. [phalanges,
 Pedites quidem pedites interficiebant, fugientes necessitate, 50
 Equites vero equites, (ab ipsis autem excitatus est pulvis
 E campo, quem excitabant grave-strepentes pedes equorum,)
 Aere caedentes. At rex Agamemnon
 Semper interficiens insequabatur, Argivos adhortans.
 Ut vero cum ignis edax in caedum inciderit sylvam,
 Et quoquo-versus contorquens ventus differt, rami autem

Cum stirpibus cadunt impulsī ignis impetu :
 Sic sub Atrida Agamemnone cadebant capita
 Trojanorum fugientium, multique arduis-cervicibus equi
 Vacuos currus cum-strepitu-rapiebant per aciei ordines, 160
 Aurigas desiderantes eximios: illi vero in terra
 Jacebant, vulturibus longe gratiores, quam uxoribus.
 Hectorem vero extra tela subduxit Jupiter, extraque pulverem,
 Extraque caedem, extraque sanguinem, extraque tumultum :
 Atrides autem insequēbatur, vehementer Danaos adhortans.
 Troes autem ad Ili sepulchrum veteris Dardanidae,
 Medium per-campum juxta caprificum ruebant,
 Cupidi urbis *adeundae* : Ac clamans sequebatur usque
 Atrides, cruore autem pulverulento foedabatur manus invictas.
 Quum autem jam ad Scaeaſque portas et ſagum veniſſent, 70
 Ibi tandem conſtiterunt, et alii alios expectabant.
 Alii vero adhuc per-medium campum fugabantur, boves tanquam,
 Quas leo terras-fugavit, aggreſſus nocte intempeſta,
 Omnes; uni autem *alicui* apparet certum exitium :
 Hujus nempe cervicem frangit, correptam validis dentibus
 Primum; deinde etiam et sanguinem et viſcera omnia haurit :
 Sic hos Atrides inſequēbatur rex Agamemnon,
 Semper occidens poſtremum: illi autem fugiebant.
 Multi vero pronique et ſupini excidebant curribus,
 Atridae ſub manibus: ſupra-modum enim ante alios haſta furebat.
 At cum jam forte eſſet ad urbem altumque murum 81
 Perventurus, tum vero pater hominumque deūmque
 Idae in cacuminibus reſedit abundantis-ſcatebris,
 De coelo delapſus; tenebatque fulgur in manibus;
 Iri autem excitavit aureas-alas-habentem, nunciaturam :
 Vade age, Iri velox, hoc Heſtori verbum dic :
 Quamdiu quidem videat Agamemnonem, paſtorem populorum,
 Furibunde ruentem inter primos pugnatōres, perdentem ordines
 virorum,
 Tamdiu *iſte* quidem pedem referat, caeteras autem copias hortetur
 Pugnare cum hoſtibus per aſperum praelium. 90
 Sed poſtquam *iſte* vel haſta percuſſus, vel iſtus ſagitta,
 In currum ſaliet; tunc ei robur immittam,
 Ut caedat; donec ad naves bonis-transiſtris-inſtructas pervenerit,
 Occideritque ſol, et tenebrae ſacrae ſupervenerint.
 Sic dixit. Nec non obſecuta eſt pedibus ventoſa velox Iris :
 Deſcendit autem de Idaeis montibus Ilium verſus ſacram;
 Invenitque filium Priami bellicoſi Heſtorem nobilem,
 Stantem inque equis et curribus bene-compactis;
 Prope vero adſtans allocuta eſt pedibus velox Iris;
 Heſtor, fili Priami, Jovi conſilio par, 200
 Jupiter me pater miſit tibi, ut haec loquerer :
 Quamdiu quidem videas Agamemnona, paſtorem populorum,

Furibunde-ruentem inter primos-pugnatores, perdentem ordines
 Tamdiu cede pugna, caeteras autem copias hortare [virorum,
 Pugnare cum hostibus per asperum praelium:
 Sed postquam *iste*, vel hasta percussus, vel ictus sagitta,
 In currum saliet, tunc tibi victoriam dabit,
 Ut caedas; donec ad naves bonis-transftris-instructas perveneris,
 Occideritque sol, et tenebrae sacrae supervenerint.

Ac quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris: 210

Hector autem de curribus cum armis desiliit in terram,
 Vibransque acutas hastas per exercitum ibat quoquo-versum,
 Concitans ad pugnandum: suscitavitque praelium grave.
 Illi vero conversi sunt *a fuga*, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi etiam ex altera parte corroborarunt phalangas:
 Restitutumque est praelium; steteruntque adversi: Agamemnon au-
 Primus irruit; cupiit enim longe pugnare ante omneis. [tem

Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes,
 Quisnam tum primus Agamemnoni obvius venerit,
 Seu ipsorum Trojanorum, seu inclytorum fociorum. 20

Iphidamas Antenorides, fortisque, magnusque,
 Qui fuit educatus in Thracia glebosa, matre ovium:
 Cisseus hunc educavit domi parvulum existentem
 Avus-maternus, qui genuit Theano genis-pulchram.
 Ac postquam pubertatis gloriosae pervenit ad mensuram,
 Illic eum detinuit; deditque ipse filiam suam: [vorum,

Ut autem duxerat, ex *ipso statim* thalamo famam secutus est Ach-
 Cum duodecim navibus recurvis, quae eum sequebantur.
 Has quidem deinde in Percope reliquit naves aequales:
 At ipse pedestri-itinere profectus, ad Ilium venerat: 30

Qui utique nunc Atridae Agamemnoni obvius venit.
 Quum autem jam prope erant alter in alterum videntes,
 Atrides quidem aberravit, ejusque avera est hasta.

Iphidamas autem ad zonam, thoracem subter, [tus:
 Percussit; et ipse valide-connixus-imprimebat, robusta manu fre-
 Neque perforavit balteum omni-artificio-varium, sed longe ante
 Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis.

Et hanc quidem manu prehensam late-dominans Agamemnon
 Trahebat ad se, forti-animo, veluti leo; et ex manu *eius*
 Evulsit: eique ense percussit cervicem, solvitque membra. 40

Sic is quidem illic lapsus dormivit aereum somnum,
 Miserandus, procul a legitima uxore, civibus auxilians,
 Quam-virginem-duxerat, cujus nondum gratiam perceperat, multa
 autem dederat:

Primum centum boves dedit, deinde autem mille promisit
 Capras simul et oves, quae ei multae-admodum pascebantur.
 Tum sane Atrides Agamemnon *eum* interfectum-spoliavit;
 Abiitque ferens per turbam Achivorum arma pulchra.
 Hunc autem ut vidit Coon, clarus inter homines,

Major-natu Antenorides, vehemens eum dolor
 Oculos cooperuit, ob fratrem prostratum: 250
 Stetit itaque a latere cum hasta, latens Agamemnona nobilem;
 Percussitque ei brachium medium, cubitum infra,
 In contrariam vero partem perrupit splendidae hastae cuspis.
 Cohorruit vero tum rex virorum Agamemnon:
 At ne sic quidem cessavit a pugna, atque praelio;
 Sed irruit in Coonem, tenens ventis-auctam et firmatam hastam.
 Ille quidem Iphidamanta fratrem et eodem-patre-natum
 Trahebat pede festinans, et inclamabat quosque fortissimos:
 Illum autem trahentem per turbam, sub clypeo umbone-munito,
 Vulneravit [*Agamemnon*] hastili aerato, solvitque membra; 60
 Ejusque super Iphidamante caput abscidit astant.
 Ita illic Antenoris filii sub Atrida rege
 Fato expleto, descenderunt in domum Orci:
 Sed hic aliorum obibat ordines virorum,
 Hastaque, enseque, magnisque saxis,
 Quamdiu ei sanguis adhuc calidus exilliebat e vulnere:
 At postquam vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis,
 Acuti dolores subierunt robur Atridae.
 Ut vero cum parturientem tenet telum doloris acutum mulierem,
 Acerbum, quod utique immittunt partuum-praesides Ilithyae, 70
 Junonis filiae, amarorum dolorum arbitrae:
 Sic acuti dolores subierunt robur Atridae.
 In currum igitur infiliit, et aurigae praecepit
 Naves ad cavas currum-agere; cruciabatur enim corde:
 Clamavit autem intentissima-voce Danaïs vociferans;
 O amici, Argivorum ductores, et principes,
 Vos quidem nunc a navibus arcete pontum-transseuntibus
 Praelium grave; quoniam non me providus Jupiter
 Permisit cum Trojanis per-totum-diem pugnare.
 Sic dixit: Auriga autem flagellabat jubis-pulchros equos 80
 Naves versus cavas: ii autem non inviti volabant;
 Spumabantque pectoribus; aspergebanturque subtus pulvere,
 Laborantem regem a praelio seorsum ferentes,
 Hector vero, ut vidit Agamemnonem abeuntem,
 Trojanosque et Lycios hortabatur, alte vociferans;
 Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 Viri estote, amici, et mementote impetuosae fortitudinis:
 Abiit vir ille fortissimus, mihique magnam gloriam dedit
 Jupiter Saturnius: sed recta impellite solidos-ungulis equos
 In fortes Danaos, ut ampliorem gloriam referatis. 90
 Sic loquutus, concitavit robur et animum cujusque.
 Ut vero cum aliquis venator canes candidis-dentibus
 Instiget in sylvestrem suum aprum, vel leonem:
 Sic in Achivos instigabat Trojanos magnanimos
 Hector Priamides, hominum-perniciiei par Marti:

Ipse autem inter primos, magnos animos habens gradiebatur:
Irruebatque in praelium, desuper-flanti similis procellae,
Quae utique defiliens ferrugineum pontum concitat.

Tunc Quem primum, quem vero ultimum interfecit
Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit? 300
Assaecum quidem primum, et Autonoum, et Opitem,
Et Dolopem Clytidem, et Opheltium, et Agelaum, [nentem:
Æsymnumque, Orumque, et Hipponoum fortiter-praelium-fusti.
Hos quidem ille principes Danaorum interfecit; at deinde
Plebem: veluti quum Zephyrus nubes agitet
Velocis Noti ingenti vortice-imbrifero verberans:
Creber autem tumidus fluctus volvitur, in altum vero spuma
Spargitur venti multivago flatu:

Sic utique crebra capita ab Hectore domabantur plebis. 9
Tum vero exitium fuisset, et ineluctabile-malum-afferentia facinora
Et sane ad naves pulsi essent fugientes Achivi, [edita fuissent,
Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses;

Tydide, quid passi obliviscimur impetuosa fortitudinis?
Verum age, huc *ad sis*, amice; prope me sta: certe enim probrum
Erit, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector.

Eum autem respondens allocutus est fortis Diomedes;
Certe ego manebo et sustinebo: sed parum
Nostri erit usus; quoniam nubes-cogens Jupiter
Trojanis utique mavult dare victoriam, quam nobis.

Dixit, et Thymbraeum quidem ab equis dejecit in terram, 20
Hasta percussum mammam sinistram: Ulysses vero
Deo-parem famulum Moliona regis. [cerant.

Atq; hos quidem deinde missos-fecerunt, quando a pugna cessare se-
Ipsi autem per turbam euntes turbabant, sicut quando apri duo
In canes venaticos magnanimi irruunt:

Sic *hi* perdebant Trojanos cum-impetu conversi a fuga: Atque
Laete a fugiendo respirabant, Hectorem nobilem. [Achivi

Tunc *iidem* ceperunt currumque et viros, plebis fortissimos,
Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
Nōrat vaticinandi-artes, neque suos filios sinebat 30
Proficisci ad bellum viros-perdens: illi vero ei neutiquam
Paruerunt: fata enim ducebant nigrae mortis.

Hos quidem Tydides hasta-inclytus Diomedes,
Anima et vita privatos, inclytis armis spoliavit:
Hippodamum vero Ulysses et Hyperochum interfecit.

Tunc illis aequatam pugnam extendit Saturnius,
Ex Ida despiciens: hi vero sese invicem occidebant.

Ac quidem Tydei filius Agastrophum vulneravit hasta
Paeonidem heroem, ad coxam: Non enim ei equi
Prope erant ad effugiendum: devius utique valde fuerat animi: 40
Hos enim famulus seorsum tenebat; sed ipse, pedestris
Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.

Hector vero illico animadvertit per ordines, concitusque scirebatur
in ipsos

Cum clangore; simulque Trojanorum sequebantur phalanges;
Illum autem conspicatus cohorrui pugna-strenuus Diomedes,
Statimque Ulysses allocutus est prope existentem;

In nos jam ista perniciēs volvitur, furibundus Hector:
Verum age quaeso sternus, et arceamus sustinentes.

Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam,
Et percussit; neque aberravit collimans in caput 350
Summam juxta galeam: excussum autem est ab aere aes,
Neque pervenit ad cutem pulchram: prohibuit enim galea
Triplex, oblonga, quam ei dedit Phoebus Apollo.

Hector vero velociter procul recurrit, immisusque est turbæ;
Constititque in genua lapsus, et sustentabat se manu robusta
Terra: oculos vero nigra nox cooperuit.

Dum vero Tydides ad petendam hastam ibat, quam emiserat,
Longe per primos-pugnatores, ubi ei defixa fuerat in terram;
Interea Hector rediit ad se, et rursus in currum insiliens,
Egit in turbam, et evitavit mortem nigram. 60

Hasta autem irruens allocutus est fortis Diomedes;

Utique nunc effugisti mortem, canis. Certe tibi prope
Venit malum: jam autem denuo te eripuit Phoebus Apollo,
Cui soles vota facere cum proficisceris in stridorem jaculorum.
At tandem sane te conficiam, quum in posterum occurrero,
Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:

Nunc interim alios persequar, quemcunque deprehendere potuero.

Dixit, et Paeonidem hasta-inclytum interfectum-spoliabat.

At Alexander, Helenae maritus comas-pulchrae,
In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum, 70
Columnnam sibi praetentam-habens, viri-defuncti ad sepulchrum,
Ili Dardanidae, prisca senis-honorati.

Ille quidem thoracem Agastrophis fortis [ab humeris,
Detrahebat a pectore ornatu-multum-vario insignem, clypeumq;
Et cassidem gravem: hic vero arcus cornu traxit,
Et percussit, (nec ei irritum prorsus telum effugit manu,)

Plantam dextri pedis: penitus vero sagitta
In terram defixa est. Hic autem valde suaviter ridens,
Ex insidiis exiliit, et glorians verbum dixit:

Vulneratus es, nec irritum telum effugit: utinam tibi, 80
Imum in ile jaculatus, vitam eripuisssem:
Sic enim Trojani respirassent a calamitate,
Qui utique te horrent, leonem velut balantes caprae.

Hunc autem non expavescens allocutus est fortis Diomedes;
Sagittarie, convitiator, cornu clare, puellarum-observator-callide:
Siquidem jam aperte contra cum armis periculum faceres,
Non utique tibi profuturus esset arcus et crebrae sagittae: [ter:
Nunc vero postquam me perstrinxeris plantam pedis, gloriaris inani-

Pro nihilo habeo; perinde ac si me mulier percussisset, aut puer insipi.
Leve enim *est* telum viri imbellis, nullius pretii.

Certe aliter a me, etiam si vel paululum attigerit,
Acutum telum exit, et *virum* exanimem statim reddit:

[ens:
391

Ac illius uxoris quidem ambae *statim* laceratae sunt genae,
Liberique orbi; ipse autem sanguine terram rubefaciens
Putrescit: alites vero circum plures *sunt*, quam mulieres.

Sic dixit. Hunc autem Ulysses hasta-inclytus prope veniens
Stetit ante; is autem a-tergo defidens, telum velox
Ex pede traxit: dolor vero per corpus venit gravis.

In currum itaque conscendit, et aurigae praecepit
Naves versus cavas agere *curram*: dolebat enim corde.

400

Solus autem relictus est Ulysses hasta-inclytus, neque quisquam apud

Argivorum manebat, quoniam timor ceperat omnes:

[ipsum

Ingemiscens itaque dixit ad suum magnum animum;

Hei mihi! ego, quid agam? (*quid mihi eveniet?*) ingens quidem ma-
lum si fugero,

Multitudinem metuens; illud autem pejus, si interceptus fuero
Solut: caeteros quippe Danaos in-fugam vertit Saturnius.

Sed cur mihi haec meus differit animus?

Novi enim, quod ignavi quidem recedunt a pugna:

Qui vero strenuus-est in praelio, hunc omnino oportet
Stare constanter, sive feriat, sive feriat alium.

10

Dum is haec versabat in mente et in animo,

Interim Troium ordines supervenerunt clypeatorum;

Concluseruntque in medio, intra se pestem collocantes.

Ut vero cum in aprum undique canes florentesque-aetate juvenes

Incitare-feruntur, ille vero prodit alto ex fruticeto,

Acuens album dentem in incurvis malis;

Undique autem *in eum* impetum faciunt; stridor vero dentium

Suboritur: ii autem sustinent protinus, horrendum licet existentem:

Sic sane tum undique in Ulyssem, Jovi charum, incitate-feriebantur

Trojani: ille vero primum quidem egregium Deiopitem

20

Vulneravit super humerum, insiliens acuta hasta:

Deinde vero Thoonem, et Ennomum interfecit;

Chersidamanta vero deinceps, ab equis defilientem,

Hasta, ad umbilicum, sub clypeo umbone-munito,

Vulneravit. Ille vero in pulvere delapsus,prehendit terram palma.

Atque hos quidem missos-fecit: Hippasidem vero Charopa vulnera-
Germanum-fratrem generosi Soci.

[vit hasta,

Huic autem auxiliaturus Socus venit, par-deo vir:

Stetitque valde prope cum accessisset, et eum sermone allocutus est;

O Ulysse clarissime, dolorum insatiabilis, atque laboris;

30

Hodie vel duobus gloriabere super Hippasidis,

Talibus viris interfectis, et armis spoliatis;

Vel tu mea hasta percussus animam perdes.

Sic locutus, percussit ad clypeum undique aequalem:

Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hasta,
Et per thoracem affabre factum infixus est;
Omniemque a costis cutem abstulit; neque tamen sivit
Pallas Minerva misceri visceribus viri.

Sensit autem Ulysses, quod sibi nequaquam telum lethale venisset:

Retroque cedens Socum sermone allocutus est; 440

Vah! miser, certe omnino jam te assequitur grave exitium:

Tu quidem me cessare fecisti, ne cum Trojanis *jam amplius* pugnem;

Tibi vero ego hic aio caedem et mortem nigram

Die hoc fore: meaque hasta domitum,

Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni equis-insigni.

Dixit: et ille quidem in-fugam retro converso gradu abibat;

Ei autem converso, tergo hastam infixit

Humerorum in medio, perque pectora trajecit:

Fragorem autem edidit cadens: insultavitque *illi* nobilis Ulysses;

O Soce, Hippasi fili bellicosi equum domitoris, 50

Occupavit te finis mortis deprehensum, nec effugisti.

Vah! miser, non quidem tibi pater et veneranda mater

Oculos compriment mortuo videlicet, sed alites

Cruda-vorantes te diripient, circum alis crebris verberatum:

Sed ubi ego mortuus fuero, iusta-facient mihi generosi Achivi.

Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam

Eque cute *sua* traxit, et clypeo umbone-munito:

Sanguis autem ei extracta hasta erumpebat, angebatque *illi* animum.

Trojani vero magnanimi postquam viderunt sanguinem Ulyssis,

Cohortantes per turbam in ipsum omnes iverunt. 60

Verum is retrocedebat, inclamabatque socios:

Ter quidem tum clamavit, quantum caput capiebat viri;

Ter autem audivit clamantem bellicosus Menelaus:

Confestimque Ajacem allocutus est prope existentem:

Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,

Circa me Ulyssis magnanimi venit clamor,

Et similis, ac si eum violenter-urgerent solum existentem

Trojani interclusum in acri pugna.

Quare eamus per turbam; opitulari enim melius.

Timeo, ne quid patiatur *humanitus* inter Trojanos solus relictus, 70

Strenuus cum sit: magnum autem desiderium Danaos subeat. [vir.

Sic fatus, ipse quidem praeibat, ille vero una sequebatur par-deo

Invenerunt deinde Ulysses, Jovi charum; circa vero ipsum

Trojani simul ibant, sicut perquam-avidi-caedis thoes in montibus

Circa cervum cornutum vulneratum, quem utique vulneraret vir

Sagitta a nervo *missa*: ac illum quidem evadit pedibus

Fugiens, quamdiu sanguis tepidus, et genua moventur:

Sed postquam hunc domuerit velox sagitta,

Cruda-vorantes eum thoes in montibus dilaniando-vorant,

In nemore umbroso: leonem autem adducit fortuna 80

Exitialem: tum thoes quidem diffugiunt, atque ille *eo* vescitur:

Sic tunc circa Ulyſſem bellicoſum verſutum
 Trojani ſimul-ibant multique et fortes: ſed ille heros
 Ruens ſua haſta propulſabat crudelem diem.
 Ajax vero prope acceſſit, ferens ſcutum, velut turtim;
 Stetitque juxta: Trojani autem perterrefaſti diſſugerunt alio alius,
Atque hunc quidem Menelaus Mavortius eduxit e turba
 Manu tenens, donec ſamulus prope egiſſet equos.
 Ajax autem Trojanis inſiliens interfecit Doryclum
 Priamidem, nothum filium; deinde vero Pandocum vulneravit; 490
 Vulneravit et Lyſandrum, et Pyraſum, et Pylartem.
 Ut vero cum inundans flumen in campum decurrit
 Torrens de montibus, urgente Jovis imbre,
 Multaſque quereus aridas, multaſque larices
 Secum-rapit, multumque limum in mare projicit:
 Sic inſequabatur turbans per campum tunc illuſtris Ajax,
 Concidens equoſque et viros: necdum Heſtor
 Audierat; quippe pugnae in ſiniſtra parte praeliabatur totius,
 Ripas juxta fluvii Scamandri; ubi maxime
 Virorum cadebant capita, clamorque immenſus exortus erat, 500
 Neſtoraque circa magnum, et Mavortium Idomeneum.
 Heſtor utique inter hos verſabatur, ardua patrans
 Haſtaque, equeſtrique virtute; juvenumque vaſtabat phalangas.
 Necdum *tamen* ceſſiſſent de via nobiles Achivi,
 Niſi Alexander, Helenae maritus comas-pulchrae, [rum,
 Ceſſare-ſeciſſet a ſtrenue-pugnando Machaonem paſtorem populo-
 Sagitta tres-hamos-habente percuſſum ad dextrum humerum:
 De hoc nempe pertimuerunt robur ſpirantes Achivi,
 Ne forte eum, pugna inclinata, interficerent:
 Statim autem Idomeneus allocutus eſt Neſtora nobilem; 10
 O Neſtor Neleide, magna gloria Achivorum,
 Age, tuos curruſ conſcende; juxtaque Machaon
 Aſcendat: adque naves celerrime dirige ſolidos-ungulis equos.
 Medicus enim vir multis aequiparandus aliis,
 Sagittiſque excidendis, mitibuſque pharmacis inſpergendis.
 Sic dixit, neque non-obſecutus-eſt Gerenius eques Neſtor:
 Statim autem ſuos curruſ conſcendit; juxtaque Machaon
 Aſcendit, Aeſculapii filius eximii medici:
 Scutica autem verberabat equos, hi vero non inviti volabant
 Naves verſus cavas: eo enim *ire* gratum erat animo. 20
 Cebriones interea Trojanos turbatos animadvertit,
 Juxta Heſtorem in-curru-ſedens, et ipſum verbis affatus eſt;
 Heſtor, nos quidem hic verſamur inter Danaos,
 In extremitate pugnae horriſonae: at ſane caeteri
 Trojani turbantur promiſcuae equique et ipſi.
 Ajax ſcilicet turbat *eos* Telamonius: Bene utique ipſum novi;
 Latum enim circa humeros gerit ſcutum. Sed et nos
 Illuc equoſque et curruſ dirigamus, ubi maxime

Equites peditesque, pernicioso certamine strenue-conferto,
Mutuo se occidunt; clamor autem immensus exortus est. 530

Sic fatus, verberavit júbis-pulchros equos
Scutica arguta: illi autem verbera sentientes,
Velociter agebant celerem currum inter Trojanos et Achivos,
Calcantes cadavera que et scuta: Sanguine autem axis
Subtus totus foedabatur, et ambitus qui *erant* circa sellam-currus,
Quos utique ab equinis ungulis guttae aspergebant,
Atque a canthis: Ille autem cupiebat ingredi turbam
Virorum, perrumpereque, insiliens; tumultumque
Immisit malum Danaïs, parumque cessabat ab hasta.
Ac quidem aliorum obibat ordines virorum, 40
Hastaque, enseque, magnisque faxis:
Ajacis autem vitabat pugnam Telamonii.

Jupiter vero pater Ajaci in-alto-sedens metum incussit:
Stetit vero attonitus, in-tergum autem rejecit scutum septem bu-
bulis-pellibus-munitum;

Pavescens autem recedebat, circumspiciens in turba, ferae similis,
Subinde-se convertens, lente genua alternans.

Ut vero fervidum leonem boum a stabulo

Abigunt canesque et viri rustici,

Qui utique ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,

Totam-noctem vigilantes: ille autem carniū cupidus 50

Recta-irruit; sed nihil proficit: frequentia enim jacula

Adversa volant audacibus a manibus,

Incensaeque faces, quas nempe horrens recedit, incitatus licet:

Mane autem seorsum discedit moesto animo:

Sic Ajax tum a Trojanis tristis corde

Abiit admodum invitus: valde enim timebat navibus Achivorum.

Ut vero cum asinus in arvum ingressus praevalet pueris

Tardus, in quem utique multi baculi circum fracti sunt,

Tondetque ingressus altam segetem; pueri vero

Verberant baculis; at vis infirma est ipsorum; 60

Vixque expellunt, *nec nisi* postquam saturatus sit pabulo:

Sic tunc dein Ajacem magnum Telamonium filium

Trojani magnanimi et e-longinquo-vocati socii,

Percutientes hastilibus medium scutum, continenter sequebantur.

Ajax vero, nunc quidem recordabatur impetuosae fortitudinis,

Retro conversus, et cohibebat phalangas

Trojanorum equum-domitorum; nunc vero vertebat-se ad fugam;

Omnibus autem se opposuit, *ne* celeres ad naves irent:

Ipse vero Trojanorum et Achivorum furebat in-medio

Stans: at jacula audacibus a manibus, 70

Alia quidem in scuto magno figebantur, impetu-acta adversus;

Multa vero et in medio spatio, antequam corpus candidum attin-

In terra stabant, cupientia corpore se saturare. [gerent,

Hunc autem ut vidit Euaemonis praeclarus filius,

Eurypylus, crebris oppressum jaculis;
 Stetit juxta eum profectus, et jaculatus est hasta splendida,
 Et percussit Phaulsiadem Apisaonem, pastorem populorum,
 Hepar subter praecordia; continuoque genua solvit:
 Eurypylus autem infiliit, et auferebat arma ab humeris.
 Hunc autem ut animadvertit Alexander divina-forma-praeditus
 Arma auferentem Apisaonis, statim arcum 581
 Adduxit in Eurypylum, et ei percussit femur sagitta
 Dextrum: fracta est autem arundo, et gravi-dolore-affecit femur.
 Retro autem sociorum et agmen recedebat, mortem evitans,
 Vociferatusque est alta-voce Danaos inclamans;

O amici, Argivorum ductores, et principes,
 Consistite conversi, et arcete saevum diem
 Ab Ajace, qui telis obruitur; nec ipsum opinor
 Evasurum ex pugna horrifona: sed omnino contra
 Consistite, circum Ajacem magnum Telamonium filium. 90

Sic dixit Eurypylus vulneratus: Illi autem juxta ipsum
 Propinqui consisterunt, scuta humeris inclinantes,
 Hastas elevantes. His autem obvis iit Ajax:
 Stetitque conversus, ut venit ad agmen sociorum.
 Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.

Nestorem vero e praelio ferebant Neleïae equae
 Sudantes; ducebantque Machaonem, pastorem populorum.
 Hunc autem prospiciens agnovit pedibus-celer nobilis Achilles:
 Stabat enim in extrema ingenti navi,

Intuens laborem gravem, fugamque lachrymosam: 600
 Statim vero socium suum Patroclum allocutus est,
 Clamans e navi; Ille autem ex tentorio ut-audivit,
 Prodiit par Marti: Mali autem ei fuit principium.
 Hunc prior allocutus est Menoetii fortis filius;

Cur me vocas, Achille; quid autem tibi opus est me?
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

Nobilis Menoetiade, meo carissime animo,
 Nunc puto ad genua mea futuros Achivos
 Supplicantes; necessitas enim urget non jam *amplius* tolerabilis.
 Sed i nunc, Patrocle, Jovi chare, Nestorem interroga, 10
 Quemnam hunc ducat vulneratum e praelio:
 Certe quidem a tergo Machaoni omnia similis-videtur
 Asclepiadae, sed non aspexi vultum hominis:
 Equi enim me praeterierunt, ulterius properantes.

Sic dixit. Patroclus vero dilecto obsecutus est socio:
 Perrexit itaque currere, praeterque tentoria et naves Achivorum,

Illi interea cum jam ad tentorium Neleidae pervenissent,
 Ipsi quidem descenderunt in terram aliam:
 Equas autem Eurymedon famulus solvit senis 19
 E curru: ipsi vero se-resiciebant a calore sudorem exsiccando a
 Stantes ad veptum in litore maris: Ac deinde [tunicis,

In tentorium profecti, in sellis-recubitoriis federunt. [de,
 Is autem parabat potionem-miscellaneam comas-pulchra Hecame-
 Quam abduxit a Tenedo senex, quando *eam* diripuit Achilles,
 Filiam Arsinoi magnanimi; quam ei Achivi
 Electam-dederunt, quoniam consilio praestabat omnibus:
 Haec eis primum quidem apposuit mensam
 Pulchram, pedes-cyaneos-habentem, politam: ac super eam
 Aeream lancem; et in *ea* cepam, potioni-*aptum* opsonium,
 Atque mel recens, juxtaque farinae sacrae fructum: 630
 Juxta etiam poculum perpulchrum, quod domo attulerat senex,
 Aureis clavis distinctum; ansae autem ejus
 Quatuor erant; binaeque columbae circum singulas
 Aureae pascebantur, duoque infra fundi erant.
 Alius quidem *senex* non sine labore submovisset a mensa,
 Plenum existens: Nestor vero senex sine-labore tollebat.
 In hoc utique ipsis miscuit mulier, similis deabus,
 Vino Pramnio, insuper autem caprinum rasit caseum
 Radula aerea, superque farinas albas intperfit:
 Ac bibere jussit, postquam apparasset potionem miscellaneam. 40
 Illi autem postquam bibentes exemissent peraridam sitim,
 Sermonibus delectabantur inter se colloquentes.
 Patroclus vero foribus astitit, par-deo vir:
 Hunc autem conspiciens senex, a sede surrexit splendida,
 Introque duxit manu prehensum, et confidere jussit:
 Patroclus autem contra renuebat, dixitque sermonem; [suadebis.
 Non sedendi-tempus est, *senex* Jovis-alumne, neq; *enim* mihi per-
 Verendus est, stomachosus est, qui me misit sciscitatum,
 Quemnam hunc ducas vulneratum: quin et ipse
 Agnosco; video nempe Machaonem, pastorem populorum. 50
 Nunc igitur rem dicturus, nuncius redeo Achilli:
 Bene vero tu nosti, senex Jovis-alumne, qualis ille
 Difficilis vir: cito vel infontem culpaverit.
 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
 Cur vero sic Achilles miseratur filios Achivorum,
 Qui jam telis vulnerati sunt? neque sane novit
 Luctus quantum excitatum sit per exercitum; fortissimi enim
 In navibus jacent, eminus cominusque vulnerati.
 Percussus est quidem *sagitta* Tydides fortis Diomedes;
 Vulneratus est etiam Ulysses haeta-inclytus, et Agamemnon: 60
 Percussus item Eurypylus ad femur *sagitta*:
 Hunc etiam alterum ego modo abduxi e praelio,
 Sagitta a nervo percussus: at Achilles,
 Srenuus cum sit, Danaorum nullam curam gerit, neque miseretur.
 An expectat, donec jam naves veloces prope mare,
 Argivis *frustra* resistentibus, igne hostili comburantur,
 Ipseque interficiamur alii super alios? non enim mea vis
 Est, qualis antea fuit in agilibus membris.

Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
 Sicut quando inter Eleos et nos certamen ortum est, 670
 De boum-abactione, quando ego interfeci Itymoneum,
 Fortem Hypirochidem, (qui in Elide habitabat,)
 Pignora abigens: ille vero vim-propulsans a suis bobus,
 Percussus est inter primos mea a manu iaculo;
 Concidit autem, copiaeque undiquaque-trepidae-aufugerunt agref-
 Praedam igitur ex campo coëgimus valde multam, [tes:
 Quinquaginta boum armenta, totidem greges ovium,
 Tot suum greges, tot greges magnos caprarum:
 Equasque flavas centum et quinquaginta,
 Omnes foeminas: multis etiam pulli suberant. 80
 Et haec quidem abegimus Pylum Neleum intra,
 Nocturni in urbem: laetatus est autem animo Neleus,
 Quod mihi contigissent multa juveni ad bellum profecto.
 Praecones autem canore-edixerunt, simul ac aurora apparuit,
 Illos adesse, quibus debitum deberetur in Elide ampla:
 Congregati itaque Pyliorum principes viri
 Dividebant: (multis enim Epei debitum debebant:
 Quandoquidem nos pauci malis-fraeti in Pylo eramus.
 Veniens enim afflixerat vis Herculea,
 Superioribus annis: interfecti autem fuerant, quotquot optimi. 90
 Duodecim enim Nelei eximii filii eramus,
 Quorum solus relictus sum; alii autem omnes perierunt.
 Ob haec animo-elati Epei aere-loricati,
 Nos insultantes, iniqua moliti erant:)
 Senex autem sibi armentumque boum et gregem magnum ovium
 Exemit, electis trecentis, atque pastoribus.
 (Nam et ipsi debitum magnum debebatur in Elide ampla,
 Quatuor scilicet in cursu-victiores equi cum ipsis curribus,
 Qui ierant ad praemia reportanda; de tripode enim erant
 Cursu-certaturi; eos autem illic rex virorum Augeas 700
 Detinuit; aurigamque dimisit tristem, equorum causa.
 Ob haec senex dicta iratus atque facta,
 Exemit sibi admodum multa,) reliqua autem populo dedit
 Dividenda, ne quis ab eo fraudatus abiret aequali portione.
 Nos quidem haec singula administrabamus, perque urbem
 Faciebamus sacra diis: illi vero tertio die omnes
 Venerunt simul ipsique multi et solidi ungulis equi,
 Cum universis copiis: cumque ipsis Moliones duo arma induerant,
 Pueri adhuc existentes, nondum perquam periti impetuosae in-
 pugna fortitudinis.
 Est autem quaedam nomine Thryoesia urbs, arduo loco sita, 10
 Procul ad Alpheum, extrema Pyli arenosi:
 Hanc obsidebant, evertere cupidi:
 Sed cum totum campum transissent, nobis utique Minerva
 Nuntia venit currens ab Olympo, ut armaremur,

Nocturna, nec invitum per Pylum populum congregavit,
 Sed valde incitatos-cupiditate pugnandi; neque me Neleus
 Sinebat armari; abscondit autem mihi equos; [perum:
 Nondum enim omnino me existimabat peritum esse bellicorum o-
 Veruntamen et sic inter equites insignis eram nostros, [nerva.
 Pedes licet existens, quandoquidem sic me duxit ad pugnam Mi-
 Est autem quidam fluvius Minyeius in mare se projiciens, 721
 Prope Arenam, ubi expectabamus auroram pulchram
 Equites Pyliorum; affluebantque interea agmina peditum.
 Inde cum universis copiis, armis-armati,
 Meridiani pervenimus ad sacrum fluentum Alpei.
 Ibi Jovi cum fecissemus praepotenti sacra opima,
 Taurumque Alpheo, taurum et Neptuno sacrificassemus,
 Ac Minervae oculos-caesia bovem indomitam;
 Coenam deinde sumpsimus per exercitum turmatim:
 Et dormivimus in armis suis quisque 30
 Circum fluenta fluvii: At magnanimi Epei
 Circumstabant jam, urbem vastare cupidi:
 Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis:
 Quum enim sol lucidus eminuit supra terram,
 Congressi sumus pugna, Jovique supplicantes et Minervae.
 At quando jam Pylorum et Epeorum commissum erat certamen,
 Primus ego occidi virum, abstulique solidos-ungulis equos,
 Mulium bellatorem: gener vero is erat Augeae,
 Maximamque natu filiam habebat flavam Agameden,
 Quae tot pharmaca nôrat, quot alit lata terra. 40
 Hunc quidem ego accedentem percussi aerata hasta:
 Prolapsusque est in pulvere; ego vero in currum insiliens,
 Steti inter primos pugnatores: sed magnanimi Epei
 Territi-fugerunt alio alius, ut viderunt virum lapsum,
 Ductorem equitum, qui fortissimus erat in praeliando.
 At ego irrui, atrae procellae par:
 Quinquaginta autem cepi currus, duoque in unoquoque
 Viri mordicus prehenderunt solum, mea hasta domiti.
 Et fane Aetorionas Molionas juvenes interfecissem,
 Nisi ipsos pater late-dominans Neptunus 50
 Ex pugna ereptos servâsset, tectos caligine multa.
 Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam dedit:
 Tantisper enim insecuti sumus per stratum clypeis campum,
 Interficientesque ipsos, armaque pulchra colligentes;
 Donec ad Buprasium tritici-ferax egimus equos,
 Petramque Oleniam et Alefium, ubi Colone
 Vocatur: unde rursus avertit copias Minerva.
 Ibi virum interfectum extremum reliqui; atque Achivi
 Retro a Buprasio Pylum-versus agebant veloces equos:
 Omnes autem gratias agebant, ex diis Jovi, Nestorique ex hominibus.
 Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles 61

Solus virtute sua fruetur: certe ipsum credo
 Multum post doliturum, ubi exercitus perierit.
 O amice, fane quidem tibi Menoetius sic praecepit
 Die illo, quo te ex Phthia ad Agamemnonem misit:
 (Nos autem intus existentes, ego et nobilis Ulysses,
 Omnia fane in aedibus audiebamus, sicut praecepiebat:
 Pelei scilicet venimus domos habitantibus commodas,
 Copias cogentes per Achaeïda feracem:
 Ibiq[ue] tum heröem Menoetium invenimus intus: 776
 Atque te, juxta et Achillem: senex autem equüm-agitator Peleus
 Pinguia femora adolebat bovis, Jovi gaudenti-fulmine,
 Aulæ in septo: tenebatque aureum poculum,
 Libans nigrum vinum super ardentia sacra.
 Vos quidem bovis apparabatis carnes, nos vero tum
 Stabanus in vestibulo: Attonitus autem exiliit Achilles,
 Introque duxit manu prehenso, atque confidere jussit,
 Dapesque-hospitales abunde apposuit, quas hospitibus fas est.
 Ac postquam saturati fuimus cibo et potu,
 Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi: 80
 Vos autem omnino volebatis, hi vero ambo multa praeceperunt:
 Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli,
 Semper fortissime se gerere, et virtute superiorem esse aliis:
 Tibi vero itidem sic praecepit Menoetius, Aëtoris filius;)
Fili mi, genere quidem superior est Achilles,
Major natu vero tu es: viribus autem ille multo praestantior:
Sed bene ei da prudens consilium, et admone,
Et ei praecepe: ille autem obsequetur in bonum fane.
 Sic praecepit senex, tu vero oblivisceris: sed vel nunc
 Haec dicas Achilli bellicoso, si forte obsequetur. 90
 Quis vero scit, an ei, favente deo, animum commoveas
 Admonitum? bona utique admonitio est amici.
 Si vero aliquod mentibus suis vaticinium evitat,
 Et aliquod ei a Jove dixit veneranda mater, quominus ipse eat;
 Saltem te mittat: simul autem caeterae copiae sequantur
 Myrmidonum, si forte quid luminis Danaïs fias:
 Et tibi arma pulchra det ad praelium gerenda;
 Si forte, te illum ob-similitudinem-credentes, abstineant pugna
 Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum
 Afflicti jam: exigua fane respiratio in bello, profuerit: 800
 Facile vero integri defessos viros praelio aggressi
 Repellatis ad urbem, a navibus et tentoriis.
 Sic dixit; eique animum in pectoribus commovit:
 Perrexit itaque currere juxta naves ad Aeacidem Achillem.
 Sed cum jam e regione navium Ulyssis divini
 Pervenisset currens Patroclus, ubi eis forumque et jus-dicendi-lo-
 Erat, ubi etiam eis deorum constituta erant altaria; [cus
 Illic ei Eurypylos percussus occurrit,

Generosus Euaemonides, femore sagitta,
 Claudicans e pugna; humidusque defluebat sudor 810
 Ex humeris et capite: eque vulnere gravi
 Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat.
 Hunc autem intuitus, miseratus est Menoetii fortis filius;
 Et dolens, verbis alatis *eum* allocutus est;

Ah miseri, Danaorum ductores et principes:
 Siccine eratis procul ab amicis et patria terra
 Satiaturi in Troja veloces canes alba pinguedine?
 Sed age mihi hoc dic, Jovis-alumne Eurypyle heros;
 Adhucne omnino sustinebunt immanem Hectorem Achivi,
 An jam conficientur ab ipso hasta domiti? 20

Huic autem Eurypylus prudens respondit;
 Nullum-amplius, nobilissime Patrocle, praesidium Achivis
 Erit; sed in navibus nigris cadent.
 Illi enim jam omnes, quotquot ante erant fortissimi,
 In navibus jacent eminus cominusque vulnerati
 Manibus Trojanorum: horum vero robur augefcit perpetuo.
 At me quidem tu serva, ducens ad navem nigram;
 Femoreque excinde sagittam; ab eoque sanguinem nigrum
 Ablue aqua tepida; et lenia medicamenta insperge,
 Salubria; quae te aiunt ab Achille doctum esse, 30
 Quem Chiron docuit, justissimus Centaurorum.
 Medici enim, Podalirius et Machaon,
 Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
 Indigentem et ipsum eximii medici,
 Jacere: alter autem in campo, Trojanorum sustinet acrem Martem.

Hunc autem vicissim allocutus est Menoetii fortis filius;
 Quomodo esse poterunt [*quo evadent*] haec opera? quid agemus, Eu-
 Vado, ut Achilli bellicoso nuncium referam, [rypyle heros?
 Quem Nestor mandavit Gerenius, custos Achivorum:
 Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum. 40

Dixit, et in sinu susceptum ferebat pastorem populorum
 In tentorium: famulus autem ut vidit, substravit pelles bubulas.
 Ibi illo porrecto, e femore excidit cultro
 Acutum telum peramarum: ab ipso autem sanguinem atrum
 Abluit aqua tepida; et radicem immisit amaram,
 Manibus contritam, dolores adimentem, quae ei cunctos
 Sedavit dolores: Vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis.

LIBER DUODECIMUS.

SIC quidem in tentoriis *Patroclus* Menoetii fortis filius
 Curabat Eurypylum vulneratum: verum pugnabant
 Argivi et Trojani catervatim-misti, neque jam erat
 Fossa amplius prohibitura Danaorum, et murus supra
 Latus, quem fecerant ad *defendendas* naves; circum autem fossam

Duxerant; neque diis dederant inclytas hecatombas;
 Ut sibi navesque veloces et praedam multam
 Intus continens tueretur: Diis autem invitis structus erat [mansit.
 Immortalibus; quocirca etiam nequaquam longum tempus integer
 Quamdiu quidem Hektor vivus erat, et irascebatur Achilles, 10
 Et Priami regis non-everfa urbs erat,
 Tamdiu utique et magnus murus Achivorum integer fuit:
 At postquam Trojanorum quidem mortui sunt, quotquot fortissimi,
 Multique Argivorum, partim quidem domiti sunt, partim autem su-
 Et everfa est Priami urbs decimo anno, [perstites,
 Argivique in navibus dilectam in patriam redierunt;
 Tum tandem inierunt-consilium Neptunus et Apollo
 Murum abolere, fluviorum vi immissa,
 Quotquot ab Idaeis montibus in mare profluunt,
 Rhesusque, Heptaporusque, Carefusque, Rhodiusque, 20
 Granicusque, et Aesepus, divinusque Scamander,
 Et Simois, ubi multa scuta et galeae
 Deciderant in arenis, et semideorum genus virorum:
 Horum omnium eodem ostia convertit Phoebus Apollo,
 Perque novem dies in murum immisit *eorum* cursum: pluebat interim
 Continuo, ut citius mari-submersa moenia redderet. [Jupiter
 Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem,
 Praeibat; omniaque fundamenta undis amovit
 Stipitum et lapidum, quae jecerant laborantes Achivi;
 Planaque fecit juxta rapidum Hellepontum: 30
 Rursusque littus magnum arenis cooperuit,
 Muro abolito: fluvios autem vertit, ut redirent
 In suum *quisque* alveum, quâ ante demittebant pulchre-fluentem
 Sic sane erant in posterum Neptunus et Apollo [aquam.
 Facturi: tum vero circa pugna clamorque exarsit
 Murum bene-structum; sonitumque-reddebant compages turrium
 Percussâe: Argivi vero Jovis flagello domiti,
 Naves ad cava conclusi tenebantur,
 Hectorem timentes, violentum-artificem-fugandi *hostes*:
 Quippe ille, sicut antea, pugnabat par turbini. 40
 Ut vero quando interque canes et viros venatores,
 Aper, sive leo versatur, prae robore truces-oculos-volvens;
 Illi vero quadratis-agminibus quum se-ipsos instruxerunt,
 Adversi stant, et jaculantur crebra
 Spicula de manibus; ejus autem nunquam generosum cor
 Pavet, neque fugam-capeffit: fortitudo vero ipsum occidit:
 Crebroque se convertit, ordines virorum tentans;
 Quaque fecerit impetum, ibi cedunt ordines virorum:
 Sic Hektor turbam obiens se motabat, socios
 Fossam adhortans transcendere: neque *tamen* ei equi 50
 Audebant, pedibus-veloces: valde autem hinniebant in summo
 Labro stantes: absterrebat enim fossa

Lata; neque transilire in promptu erat, neque transitu
 Erat facilis: Praecipitia enim declivia circa totam
 Stabant utrinque: desuper autem vallis
 Acutis munita erat, quos defixerant filii Achivorum
 Densos et magnos, *adversus* hostes munimentum.
 Illuc non sane facile equus volubilem currum trahens
 Intrâisset; pedites vero animo-incitato-cupiebant, si perficere possent.
 Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans; 60

Hektorque, et alii Trojanorum duces, atque sociorum;
 Temere per fossam impellimus veloces equos:
 Ea quippe admodum difficilis transitu: valli enim in illa
 Acuti stant, et ad ipsos murus Achivorum:
 Illuc nullo modo licet descendere, neque pugnare,
 Equitibus: Angustiae enim *sunt*, ubi eos fauciatum iri puto.
 Quod si jam omnino animo-inimico *Graecos* perdit
 Jupiter altitonans, Trojanisque vult auxiliari;
 Sane equidem ego vellem vel statim hoc effectum,
 Inglorios perire procul-ab Argis hic Achivos: 70
 Sin vero conversi fuerint, et repulerint *nos*
 A navibus, et fossae impegerimus profundae;
 Non deinceps puto ne nuncium quidem reversurum
 Retro ad urbem, *elapsum*, iterum-ad-pugnam-conversis ab Achivis.
 Verum agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
 Equos quidem famuli contineant prope fossam,
 Ipsi vero, pedibus, armis induti,
 Hectorem omnes sequamur conferti: at Achivi
 Non sustinebunt, siquidem ipsis exitii fines impendent.

Sic dixit Polydamas; placebatque Hectori consilium tutum: 80
 Statim itaque de curribus cum armis desiliit in terram.
 Ac ne caeteri quidem Trojani in equis convenerunt;
 Sed desilierunt cum impetu, ut viderunt Hectorem nobilem.
 Aurigae quidem deinde suo praecepit quisque,
 Ut equos bene ex ordine coercerent illic ad fossam:
 Ipsi vero in-ordines-digesti, se ipsos instruantes,
 In-quinque-agmina distributi, simul duces sequebantur.
 Alii quidem cum Hectore iverunt et eximio Polydamante,
 Qui plurimi et fortissimi erant, cupiebantque maxime
 Muro rupto cavas ad naves pugnare: 90
 Et ipsos Cebriones tertius sequebatur; apud currus autem
 Alium, Cebrione deteriore, reliquit Hektor.
 Aliis vero Paris praefuit, et Alcaethous, et Agenor.
 Tertiis autem Helenus et Deiphobus divina-forma-praeditus,
 Filii duo Priami; tertiusque erat Asius heros,
 Asius Hyrtacides, quem ab-Arisba vexerant equi
 Rutili, magni, fluvio a Sellëente.
 At quartorum ductor erat strenuus filius Anchisae
 Aeneas: cumque eo duo Antenor filii,

Archilochusque Acamasque, pugnae periti omnigenae. 100
Sarpedon vero dux-erat inclytorum sociorum;
Assumpsitque Glaucum et Mavortium Asteropacum:

Hi enim ei visi sunt eximie esse fortissimi [nes,
Caeterorum, post se ipsum scilicet; ipse vero antecellebat etiam om-
Hi igitur, postquam se firme-aptassent affabre-factis boum-tergori-
Iverunt recta in Danaos animosi, neque amplius putabant [bus,
Sustenturos, sed in navibus nigris casuros.

Tum caeteri Trojani, et longe-vocati focii,
Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:
At non Hyrtacides voluit Asius princeps virorum 10

Illic relinquere equos et aurigam famulum;
Sed una-cum ipsis accedebat ad naves veloces,
Demens; neque enim erat, malo fato evitato,
Equis et curribus exultans a navibus
Retro reversurus ad Ilium ventosam:

Prius enim eum fatum infaustum circumtexit,
Ex hasta Idomenei praeclari Deucalionidae.
Irruit enim navium ad sinistram-partem, qua Achivi
Ex campo redibant cum equis et curribus:

Hac equosque et currum egit, neque in portis 20
Invenit oclusas januas, et longum vestem *oppressulatum*:
Sed apertas tenebant viri, si quem sociorum
E bello fugientem salvum-reciperent ad naves.

Hac utique recta animo-elato equos dirigebat; et *sui* simul sequeban-
Acutum clamantes: Putabant enim non amplius Achivos [tur
Sustenturos esse, sed in navibus nigris casuros;

Dementes: in portis quippe duos viros invenerunt fortissimos,
Filios animosos Lapitharum bellicosorum;
Alterum quidem, Pirithoi filium strenuum Polypoetem,
Alterum vero, Leonteum, hominum-perniciiei parem Marti: 30

Hi scilicet ante portas altas
Stabant, ut quando quercus in montibus procerae,
Quae quidem ventum sustinent et pluviam dies omnes,
Radicibus magnis late-porrectis haerentes:

Sic utique hi manibus freti atque viribus,
Manebant advenientem magnum Asium, neque fugiebant.
Illi vero recta ad murum bene-structum, tergora-boum arida
In altum elevantes, ibant magno cum fremitu,

Asium circa regem, et Iamenum, et Orestem,
Asiademque Acamanta, Thoonaque, Oenomaumque. 40

Atqui hi [*Polypoetes et Leonteus*] adhuc quidem bene-ocreatos Achivos
Hortabantur, intus existentes, pugnare pro navibus:

Sed postquam in murum ruentes animadverterunt
Trojanos, Danaorumque ortus est clamorque fugaque;
Tum tandem hi duo erumpentes, portas ante pugnabant,
Agrestibus apris similes, qui in montibus

Virorum atque canum excipiunt tumultum advenientem,
 Obliquoque impetu-ruentes, circa se frangunt sylvam,
 Ad radices usque excindentes, subtusque stridor dentium
 Oritur, donec aliquis jaculatus vitam *eis* eripuerit: 150
 Sic horum resonabat aes in pectoribus lucidum,
 Hinc illinc percussorum: valde enim fortiter praeliabantur,
 Copiis superne freti, atque *propriis* viribus.
 Illi quippe saxis-missilibus, bene-aedificatis a turribus
 Jaculabantur, propugnantes sibique ipsis et tentoriis,
 Navibusque velocibus: Nives autem ut cadunt in terram,
 Quas ventus vehementer-flans, nubes opacas agitans,
 Crebras e-sublimi-effundit in terram almam:
 Sic horum e manibus tela fluebant, tam Achivorum, 59
 Quam etiam ex Trojanorum: galeae autem circum raucum sona-
 Percussae ingentibus-saxis, et clypei umbonibus-muniti. [bant
 Tum vero ingemuitque et sua percussit femora
 Asius Hyrtacides, et indignatus verbum dixit;
 Jupiter pater, igitur jam et tu fallax factus es
 Omnino: Non enim ego putabam heröas Achivos
 Sustenturos nostrum robur et manus invictas:
 At illi, ut vespae in medio maculosae, aut apes,
 Nidos faciunt viam ad asperam,
 Neque relinquunt concavam domum, sed manentes
 Viros venatores, pugnant pro natis: 70
 Sic illi nolunt a portis, *tantum* duo licet existentes,
 Recedere, antequam vel interficiantur, vel capiantur.
 Sic dixit, neque Jovis flexit mentem haec dicens:
 HecTORi enim ejus animus volebat *hujus diei* gloriam praebere.
 Alii interim circa alias pugnam pugnant portas:
 Difficile vero me haec, deum tanquam, omnia proloqui;
 Undiquaque enim circa murum excitatus est immane-ardens ignis,
 Lapideum: Argivi autem, moesti licet, necessitate
 Pro navibus pugnant: dii vero tristes-erant animo
 Omnes, quotquot Danaïs in praelio favebant. 80
 Commiserunt autem Lapithae pugnam et praelium:
 Tum utique Pirithoi filius, fortis Polypoetes,
 Hasta percussit Damasum per galeam acreis-munitam-malis:
 Neque aerea galea prohibuit; sed penitus
 Cuspis aerea perrupit os; cerebrumque
 Intus totum foedatum est; domuitque ipsum ardentem:
 Deinde vero Pylonem et Ormenum interfecit.
 Filium item Antimachi Leonteus, ramus Martis,
 Hippomachum percussit hasta, ad balteum affecutus.
 Deinde autem ex vagina extracto ense acuto, 90
 Antiphatem quidem primum, impetu facto per turbam,
 Percussit cominus; atque is supinus solo allisus est:
 Tum dein Menonem, et Iamenum, et Orestem,

Omnes alios-super-alios admovit terrae almae.
 Dum ii hos interfectos-spoliabant armis coruscis,
 Interea Polydamantem et Hectorem juvenes sequebantur,
 Qui plurimi et fortissimi erant, ardebantque maxime
 Murumque perrumpere, et incendere igne naves:
 Hi tamen adhuc anxie-deliberabant, stantes ad fossam:
 Augurium enim ipsis supervenit transire cupientibus, 200
 Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 Cruentatum serpentem gestans unguibus immanem,
 Vivum, adhuc palpitantem; necdum is oblitus erat pugnae;
 Percussit enim ipsam tenentem ad pectus, prope collum,
 Contortus retro; Illa autem a se demisit in terram,
 Dolens angoribus, mediumque dejecit in agmen:
 Ipsaque clangens avolavit flatibus venti.

Trojani vero cohorrerunt, ut viderunt maculosum serpentem
 Jacentem in mediis, Jovis portentum Aegiochi.

Ac tum quidem Polydamas audacem Hectorem allocutus est astans;

Hector, semper quidem fere me increpas in concionibus, 11
Quanquam recte monentem: uti quidem nequaquam par est,
 Civis qui sit, praeter *rectum* dicere, neque in concilio,
 Neque unquam in bello, sed tuam potentiam semper augere.
 Nunc autem rursus proloquar, ut mihi videntur esse optima.

Ne eamus cum Danaïs pugnaturi de navibus:

Sic enim eventurum puto, si quidem vere

Trojanis hoc augurium advenit transire cupientibus,
 Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 Cruentatum serpentem portans unguibus immanem, 20
 Vivum: citoque dimisit, antequam ad caros nidos pervenisset,
 Neque effecit portans ut daret pullis suis:

Sic nos, etiamsi portas et murum Achivorum

Perruperimus robore magno, cesserintque Achivi;

Non fauste a navibus revertemur per eandem vias:

Multos enim Trojanorum relinquemus, quos quidem Achivi

Aere interfecerint pugnantes pro navibus.

Hac certe interpretatione responderit augur, qui vere animo

Peritus sit prodigiorum, et ei paruerint populi. 29

Hunc autem torve intuitus allocutus est pugnam-expedite-ciens

Polydama, tu quidem non jam mihi grata haec dicis: [Hector;

Nôsti et aliam sententiam meliorem hac excogitare.

Sin autem revera jam hanc serio dicis,

Utique tibi jam dii mentem ademerunt ipsi:

Qui jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci

Consiliorum, quae mihi ipse promisit et annuit.

Tu vero me alitibus alas-expandentibus jubes

Parere; quos minime moror, neque curo,

Sive ad dextram vadant, ad auroramque solemque,

Sive ad sinistram isti, ad occasum obscurum. 40

Nos vero magni Jovis pareamus consilio,
 Qui omnibus mortalibus et immortalibus imperat.
 Unum augurium *est* praestantissimum, pugnare pro patria.
 Cur tu times pugnam et praelium?
 Etsi enim alii circum-occidamur omnes,
 Naves ad Argivorum; tibi tamen non timor est pereundi:
 Non enim tibi *est* cor impetus-hostium-manens, neque pugnax.
 Si vero tu a pugna abstinebis, vel aliquem alium
 Dehortatione-deceptum verbis avertes a praelio;
 Statim mea hasta percussus animam amittes.

250

Ita fatus praecessit; hi autem unà sequebantur,
 Clamore immenso; insuperque Jupiter gaudens-fulmine
 Excitavit ab Idaeis montibus venti procellam,
 Quae recta naves-versus pulverem ferebat; atque Achivorum
 Mollebat animum, Trojanis vero et Hectori gloriam dabat:
 Hujus utique prodigiis confisi atque robore *suo*,
 Perfringere magnum murum Achivorum tentabant. [cula,
 Pinnae quidem turrium convellebant, et demoliebantur propugna
 Crepidinesque prominentes vestibibus-labefactabant, quas Achivi
 Primas in terra posuerant, ut-essent stabilimina turrium. 60
 Has illi convellebant, sperabantque murum Achivorum
 Se perrupturos: nondum tamen Danaï cedebant de via;
 Sed illi scutis bubulis praeinunientes propugnacula,
 Percutiebant ex ipsis hostes murum subeuntes.

Ambo interea Ajaces hortantes in turribus
 Quaqua-versum itabant, robur excitantes Achivorum:
 Alium *scilicet* blandis, alium duris verbis [sent;
 Increpabant, quemcunque omnino pugnam-remittentem vidis-

O amici, Argivorum quique eximius, quique mediocris,
 Quique deterior; quandoquidem non omnes similes 70
 Viri in bello; nunc est opus omnibus:

Et vero ipsi hoc nimirum cognoscitis; ne quis retro
 Vertatur ad naves, *Hectori* minitanti auscultans:
 Sed ulterius procedite, et invicem hortamini,
 Si forsan Jupiter det Olympius fulgurator,
 Pugnam cum repulerimus, hostes ad urbem persequi.

Sic illi ante alios clamantes, pugnam excitabant Achivorum.
 Horum autem, sicut flocculi nivis cadunt crebri
 Die hiberno, quando orsus est providus Jupiter
 Ningere hominibus, ostentans sua tela; 80
 Sopitis vero ventis fundit constanter, donec operuerit
 Celsorum montium vertices et cacumina summa,
 Et campos florentes, et hominum pingua culta;
 Et super maris canī funduntur portubusque et littoribus,
 Fluctus autem eos adventans prohibet, aliaque omnia
 Operiuntur desuper, quum ingruat Jovis imber:
 Sic horum utrinque lapides volitabant crebri,

Hi quidem in Trojanos, illi autem a Trojanis in Achivos
 Jaculantibus: Murum autem supra totum strepitus ortus est.
 Haudquaquam tamen tunc Trojani et illustris Hector 290
 Muri perripissent portas et longum vestem,
 Nisi filium suum Sarpedona providus Jupiter
 Excitasset in Argivos, leonem veluti in boves cornibus-camuros.
 Statim vero clypeum quidem ante se ferebat undique aequale,
 Pulchrum, aeneum, lamina-ductili-tectum: quod faber
 Ductili-artificio-fecerat, inter vero pelles-bubulas consuerat spissas,
 Aureis virgis perpetuis circa orbem:
 Hoc utique ille ante-se objecto, duas hastas vibrans
 Perrexit ire, sicut leo in-montibus-nutritus, qui indigus
 Diu fuerit carni, jubet autem ipsum animus magnus, 300
 Oves tentaturum, etiam ad bene-munitam caulam ire:
 Et si enim invenerit illic pastores viros
 Cum canibus et hastis custodiam-agentes circa oves,
 Haud tamen re-non-tentata sustinet a stabulo pelli;
 Sed is aut rapuit insiliens, aut et ipse
 Vulneratus est inter primos veloci ex manu jaculo:
 Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
 Murum invadere, perque rumpere propugnacula.
 Statim autem Glaucum allocutus est, filium Hippolochi;
 Glaucе, curnam nos honoribus affecti-sumus maxime, 10
 Sedeque, carnibusque, et plenis poculis,
 In Lycia, omnes autem, deos tanquam, nos aspiciunt,
 Et agri-portionem possidemus magnam Xanthi ad ripas,
 Amoenam, vitifero solo et frugifero?
 Quamobrem nunc oportet, Lycios inter primos existentes,
 Stare, et pugnae ardenti interesse;
 Ut aliquis sic dicat Lyciorum bene-armatorum:
 Nequaquam inglorii Lyciam administrant
 Nostri reges, eduntque pingues oves,
 Vinumque eximium, dulce: verum utique et robur iis est 20
 Praestans, quandoquidem Lycios inter primos pugnant.
 O amice; si quidem enim, bello hoc evitato,
 Perpetuo porro essemus expertesque senii immortalesque
 Futuri, nec ipse quidem inter primos pugnarem,
 Neque te mitterem pugnam in gloriosam:
 Nunc vero, (nihilominus quippe fata instant mortis
 Plurima, quae non licet effugere hominem, neque evitare,)
 Eamus; vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
 Sic dixit: neque Glaucus averfus est, neque non-obsecutus est.
 Hi itaque recta ibant Lyciorum magnam gentem ducentes. 30
 Hos autem conspicatus cohorrui filius Petei Menestheus:
 Hujus enim jam ad turrim ibant, malum ferentes.
 Circumspexit autem per agmen Achivorum, si quem videre-possset
 Ductorum, qui sibi malum a sociis arceret:

Animadvertit autem Ajaces duos praelii insatiabiles
 Stantes, Teucrumque modo e tentorio profectum
 Prope: sed nullo-modo ei licebat, si clamaret, exaudiri:
 Tantus enim strepitus erat: sonitusque ad coelum perveniebat,
 Percussorum scutorumque et setis-equinis-comantium galearum,
 Et portarum: Ad omnes enim accesserant; *hostes*que ad ipsas 340
 Stantes nitebantur vi perruptas ingredi.
 Statim itaque ad Ajacem misit praeconem Thootem;

I, nobilis Thoota, currens Ajaces voca,
 Ambos quidem potius: hoc enim longe optimum omnium
 Eset, nam mox hic fiet gravis caedes:
 Huc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea
 Magno-impetu irruere-solent in acribus pugnīs:
 Si vero ipsis etiam illic labor et certamen ortum est,
 At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
 Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus. 50

Sic dixit; neque ei praeco non-obsecutus est, ut audivit;
 Perrexit autem currere praeter murum Achivorum aere-loricato-
 Stetitque juxta Ajaces profectus, statimque allocutus est; [rum:

Ajaces, Argivorum ductores aere-loricatorum,
 Efflagitat vos Petei Jovis-alumni charus filius
 Illuc ire, ut laboris vel paululum participes sitis:
 Ambo quidem potius: hoc enim longe optimum omnium
 Eset, nam mox ibi fiet gravis caedes;
 Illuc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea
 Magno impetu irruere-solent in acribus pugnīs: 60
 Si vero et hic etiam bellum et certamen ortum est,
 At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
 Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus.

Sic dixit: neque non-obsecutus est magnus Telamonius Ajax.
 Statim Oïlidem verbis alatis allocutus est;

Ajax, vos quidem hic, tu et fortis Lycomedes,
 Stantes, Danaos excitate ad fortiter pugnandum:
 Sed ego illuc ibo, et interero pugnae:
 Protinus autem revertar, postquam bene ipsis auxiliatus fuero.
 Sic utique fatus abiit Telamonius Ajax, 70

Et cum eo Teucer ibat frater et eodem-patre-natus:
 Una cum istis vero Pandion Teucris ferebat curvos arcus.
 Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
 Murum intra euntes, laborantibus utique supervenerunt.
 Quippe ad pinnas ascendebant, obscuro turbini similes,
 Fortes Lyciorum ductores atque principes:
 Congressi sunt autem ad pugnandum ex-adverso, ortusque est cla-
 Ajax vero primus Telamonius virum interfecit [mor.
 Sarpedonis socium, Epiclem magnanimum,
 Saxo aspero percussum, quod murum intra 80
 Jacebat magnum ad pinnam summum: neque id facile

Manibus ambabus sustulisset vir, ne aetate quidem maxime florens,
Quales nunc homines sunt: ille vero ex alto immisit sublatum;
Perrupitque quatuor-conos-habentem galeam, ossaque confregit
Omnia simul capitis: is autem urinatori similis,
Decidit ab excelsa turri, liquitque ossa anima.

Teucer vero Glaucum, fortem filium Hippolochi,
Sagitta, irruentem percussit ex muro alto,
Qua vidit nudatum brachium; cessareque fecit a pugna.
Retro itaque a muro desiliit latens, ut ne quis Achivorum 390
Vulneratum videret, et insultaret verbis.

Sarpedoni autem dolor fuit, propter Glaucum abeuntem,
Protinus ut animadvertit; attamen non oblitus est pugnae;
Sed is Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus
Vulneravit, extraxitque hastam: ille autem secutus hastam, cecidit
Pronus, circaque ipsum sonitum-dedere arma varia aere.

Sarpedon vero pinnam prehensam manibus robustis,
Trahebat, illa autem secuta est tota prorsus; et desuper
Murus nudatus est, multisque fecit viam.
Illum vero Ajax et Teucer simul-assecuti, hic quidem sagitta 400
Percussit lorum circa pectora splendidum
Clypei ingentis; sed Jupiter fata arcuit

A filio suo, ne navium ad puppes interficeretur.
Ajax autem clypeum percussit insiliens; atque penitus
Transiit hasta, aspereque-repulit ipsum ardentem.
Cessit itaque paululum a propugnaculo, neque is tamen in-totum
Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam reportare.
Adhortatus est autem divinos conversus Lycios;

O Lycii, quid ita remittitis impetuosam fortitudinem?
Difficile autem mihi est, etiam fortissimo existenti, 10
Soli, cum *murum* perruperim, facere ad naves aditum:
Sed una-sequimini: Multorum utique opus melius.

Sic dixit: Illi autem regis reveriti adhortationem,
Validius incubuerunt consiliarium circa regem.

Argivi autem ex-altera-parte corroborabant phalangas
Murum intra, magnum quippe ipsis obtulit se opus.

Neque enim fortissimi Lycii, Danaorum poterant
Muro rupto facere ad naves viam:

Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retro repellere, postquam primum accessissent. 20
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,

Mensuras in manibus tenentes, communi in arvo,
Qui utique exiguo in loco litigant de suo jure:
Sic quidem hos distinebant pinnae; hi autem super ipsis
Caedebant alii-aliorum circa pectora bubula-pelle-factos
Clypeos rotundos, parmasque leves.

Multi autem vulnerabantur corpus saevo aere,
Sive cui verso terga nudarentur

Pugnantium; multi item penitus per clypeum ipsum.

Ubique vero turres et pinnae sanguine virorum

430

Perfusae erant utrinque a Trojanis et Achivis.

Sed ne sic quidem poterant in fugam vertere Achivos:

Sed se ita habebant, ut lances mulier lanificio-victum-quaeritans

Quae stateram tenens et lanam, utrinque appendit

[iusta,

Exaequans, ut liberis tenuem mercedem ferat.

Sic quidem horum aequaliter pugna intendebatur bellumque;

Usque dum tandem Jupiter gloriam superiorem Hectori daret

Priamidae, qui primus irrupit murum Achivorum:

Clamavit autem intentissima-voce Trojanis vociferans;

Ingruite, equum-domitores Tröes: perrumpite autem murum

Argivorum, et navibus immitte immane-ardentem ignem. 41

Sic dixit incitans: illi autem auribus omnes audiverunt,

Restaque irruebant in murum frequentes: Iique deinde

Pinnas ascendeabant, acutas hastas tenentes.

Hector vero correptum lapidem ferebat, qui portas

Stabat ante, extremus, crassus; et desuper

Acutus erat: quem ne duo quidem viri ex populo fortissimi

Facile in plaustrum a solo movere possent,

Quales nunc homines sunt: ille vero ipsum facile vibrabat etiam

Hunc *scilicet* ei levem reddiderat Saturni filius versuti. [solus: 51

Sicut autem quando opilio facile portat vellus arietis,

Manu prehensum altera, exiguumque ipsum pondus urget:

Sic Hector recta in tabulas ferebat lapidem sublatum,

Quae portas muniebant valde spisse coagmentatas,

Bifores, altas: duo autem intus vestes

Firmabant invicem-transversi, una vero clavis accommodata erat.

Stetit vero valde prope profectus, et adnixus percussit medias,

Firmiter divaricatis-cruribus-stans; ne ei imbelle telum esset:

Rupitque ambos cardines: cecidit autem lapis intro

Magno pondere, immane vero circa portae crepuerunt: neque vestes

Sustinuerunt, tabulae vero disruptae sunt alio alia, 61

Lapidis ex impetu: Infiliiit autem illustis Hector,

Nocti veloci similis aspectu: fulgebatque aere

Terribili, quo indutus erat circa corpus: duas autem manibus

Hastas tenebat: Haud quis illum inhibere-potuisset occurrens,

Præter deos, quando infiliit in portas; igne vero oculi ardebant.

Hortabatur autem Trojanos conversus ad agmen,

Murum transcendere: Illi autem hortanti paruerunt:

Protinusque alii quidem murum transcenderunt, alii vero per ipsas

Affabre-factas infundebantur portas: Danaï autem diffugerunt 70

Naves ad cavas: tumultusque vehemens consecutus est.

